

Anuari 2017

www.bcncontentfactory.com

www.elllobregat.com

L'any que arribarà la recuperació econòmica a la gent. Una realitat virtual?

AJUNTAMENTS
POLICIA
ESPORTS
LLEURE

INSTITUCIONS SUPRAMUNICIPALS
MITJANS DE COMUNICACIÓ
EMPRESARIS
CULTURA
SANITAT
ENSENYAMENT
ENTITATS SOCIALS
SINDICATS
PARTITS POLÍTICS

TRIBUNALS

Una producció de:

Enjoynalism!

Amb el suport de:

Diputació
Barcelona

Amb la col·laboració de:

elllobregat

FOTOMUNTATGE. AMB FOTOGRAFIES DE SERGIO CRESPO I SEÑORITA PEPS

El contingut d'aquest Anuari 2017 es va tancar el 23 de desembre de 2016 a Sant Boi de Llobregat, al carrer Raurich, 62, on conviuen les redaccions de BCN Content Factory i El Llobregat. Aquesta obra és el resum de l'any des de la publicació del llibre "Qui és Qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet", incloent pronòstics i perspectives del 2017 distribuïts en setze seccions temàtiques.

Agraïm la col.laboració dels periodistes i col.laboradors d'El Llobregat i de BCN Content Factory, així com la cessió d'algunes fotografies. Agrairíem també la comunicació de qualsevol errada via correu electrònic: coordinación@bcncontentfactory.com
Una producció de BCN Content Factory amb la col.laboració d'El Llobregat

Índex

PRÒLEG

CREDENCIALS

L'ANY D'ON VENIM

L'ANY PER DAVANT

INSTITUCIONAL

POLÍTICA

JUDICIAL

SEGURETAT

MEDIÀTIC

ECONOMIA

INFRAESTRUCTURES

LABORAL

ASSOCIATIU

CULTURAL

EDUCACIÓ

SANITAT

ESPORTS

LLEURE

FEU CLICK AL NÚMERO DE PÀGINA DEL CAPÍTOL ON VOLEU ANAR

Prospectiva de proximitat

Per Joan Carles Valero,
 Director de l'Anuari 2017 i de
 BCN Content Factory i editor
 executiu d'El Llobregat

Mai no hi ha hagut tants lectors de premsa com ara. El Llobregat pot presumir d'una explosió de la xifra de lectors totals de la publicació, doncs als 40.000 exemplars que mensualment es distribueixen amb La Vanguardia, per correu postal als subscriptors de la revista i a través de la xarxa de supermercats Caprabo, s'han de sumar els més de vint milions de pàgines vistes a l'any 2016 a la seva web. Un creixement exponencial mes a mes, doncs l'auditoria

Evidentment és un èxit del qual cal alegrar-se. I més encara tenint en compte que hi havia una gran disparitat entre els considerats grans rotatius i la premsa local. Una diferència que El Llobregat ha escurçat gràcies a la seva veritable penetració a la societat llobregatena. El secret no ha estat altre que la creació d'una redacció com a punt de trobada de periodistes amb diverses trajectòries professionals i de diferents generacions. On es practica el debat intel·lectual i el mestratge de l'experiència. Un

del darrer novembre dispara l'audiència online a 2,5 milions de pàgines vistes.

Certament, des de 2013 en que BCN Content Factory va començar a pilotar la transformació periodística, tant de contingut com de continent partint de la creació d'una redacció de nova planta, aquest mitjà de comunicació de proximitat s'ha consolidat com a la publicació de referència al Baix Llobregat i L'Hospitalet. Un fet indiscutible a tots els àmbits i reconegut per un recent estudi acadèmic presentat al primer Congrés Comarcal.

espai de llibertat que propicia el marc per exercir un periodisme crític, independent, honest i obsessionat per la veracitat. Un periodisme de servei, en suma, que sap que el seu paper és el d'exercir de contrapoder al servei dels ciutadans.

Una redacció que, enriquida per l'equip multidisciplinari de BCN Content Factory, esdevé un espai que facilita l'intercanvi, que genera idees, que provoca discussions. I de tot això es veu beneficiat el lector. El model capaç de finançar aquest projecte periodístic gratuït ha estat la publicitat, tant la privada com la que prové de les institucions. Una fórmula que ara repliquem

des de BCN Content Factory per a l'actualització del llibre "Qui és Qui. Radiografia dels que manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet" amb la materialització d'aquest Anuari 2017.

La publicació que vostè ara llegeix és també fruit de la redacció extensa de El Llobregat i BCN Content Factory que ha fet la selecció i síntesis del més important que ha passat al llarg dels darrers dotze mesos però amb un esforç prospectiu. Distribuïdes en setze seccions que repassen els 360 graus de la vida en el territori Llobregat, la redacció autora d'aquest Anuari ha intentat reflectir les tendències i fets més importants previstos per l'any 2017.

La distribució de l'Anuari 2017 és gratuïta per als lectors, doncs hem renunciat a imprimir les 400 pàgines d'aquesta obra, veritable atlas periodístic i guia territorial del més important del present i futur del Baix Llobregat i L'Hospitalet. No hi haurà per tant versió "print" amb l'objectiu de reduir les despeses i poder incrementar l'equip periodístic al seu servei.. Agraïxo el suport que en forma de publicitat ens han donat institucions i empreses, doncs aquesta edició de l'Anuari no hauria estat possible sense el mecenatge d'aquestes organitzacions.

Si vostè ha arribat fins aquí, el primer que hem de fer és donar-li les gràcies. No per haver fet una aportació econòmica, doncs en aquesta primera edició de l'Anuari encara no hem fet una campanya de micromecenatge i la distribució, repeteixo, és gratuïta. Vull agrair un altre cosa. Sense lectors com ara vostè,

,el periodisme no existiria. I molt menys el de proximitat. Cada vegada hi ha més gent que canalitza informació perquè creu que no ha de ser propietat exclusiva dels grans grups de pressió. Alhora, la gent que accedeix a la informació per les xarxes socials passen de les recomanacions dels robots que dirigeixen l'edició periodística i dels algoritmes convertits en redactors en cap. Perquè allò noticable no sempre és sinònim de la voràgine infinita de titulars d'última hora.

És per això que calen veus independents dels poders polítics i econòmics per poder vigilar-los i explicar-ho amb els mínims lligams possibles. Estem convençuts que val la pena tornar enrere i mirar allà on la majoria no va mirar. Que necessitem més context i perspectiva i menys copiar i enganxar.

La societat exigeix més al periodisme, i això sempre és una bona notícia. Alhora, però, ens interpel·la i ens obliga a tots –a nosaltres, els primers- a estar a l'aguait per con-

tinuar sent rellevants i útils a la comunitat a la qual servim. A repensar formats, continguts i propostes per assolir l'objectiu de fomentar un periodisme crític, independent i rigorós, que enforteixi l'espai comarcal de comunicació i faci del nostre territori una societat més ben informada. L'Anuari 2017 és la continuació de la reinvençió del periodisme de proximitat a la nostra comarca que vam encetar amb el llibre "Qui és Qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet". ■■■

Joan Carles Valero

Periodista senior especialitzat en informació econòmica a diferents mitjans estatals i expert en premsa de proximitat, ara com a editor executiu d'El Llobregat. Fundador i director de BCN Content Factory i relacions externes d'ABC i el Grup Vocento a Catalunya. Professor de Periodisme a les universitats Abat Oliba-CEU i Ramon Llull. És tertulià a diferents mitjans audiovisuals i ha treballat per El Periódico de Catalunya, El Noticiero Universal i l'Agència Efe.
@Valero_jc

Imanol Crespo

Periodista pratenc, llicenciat a la Universitat Autònoma de Barcelona, és actualment el director de la publicació comarcal El Llobregat. Ha estat vinculat a la premsa de proximitat des de l'any 2006 tant en premsa escrita com en ràdio, a mitjans degans del territori com Periòdic Delta. Al 2011 va co-fundar el projecte periodístic Vicepresidència, una publicació sense ànim de lucre amb el reporterisme com a protagonista.
@icresma

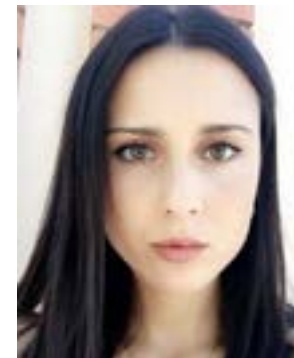

Carla Bermejo i Gil

Graduada en Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra, també compte amb el Màster de Periodisme Avançat-Reporterisme de la Universitat Ramon Llull. Ha desenvolupat tasques de redacció, producció i realització al programa 2324 del canal 324 i ha estat ENG als informatius de Barcelona Televisió. Actualment, és la coordinadora de BCN Content Factory i col·labora amb El Llobregat i diarioabierto.es.
@carla_bermejo

Vanesa Maillo García

Periodista i estudiant de International Business Program a la Universitat Abat Oliba-CEU de Barcelona. Redactora de BCN Content Factory, corresponsal a Catalunya de diarioabierto.es i col·laboradora de la publicació comarcal El Llobregat.
@Mghvanessa

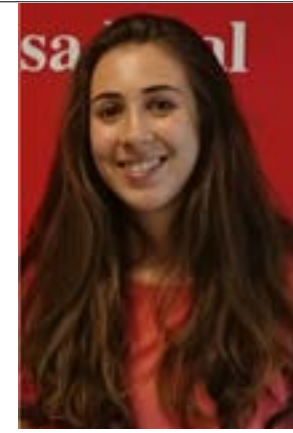

Marta Fernández Veas

Redactora de la publicació comarcal El Llobregat. Nascuda a Castelldefels, Fernández és tècnica superior en Producció d'audiovisuals, Ràdio i Espectacles i, actualment, estudiant de Periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona. Va col·laborar a la cadena de televisió Canal Català Televisió i en els informatius de Ràdio Castelldefels, on va tenir el seu propi programa d'entreteniment durant tres anys.
@MartaVe

Andrés Durán Aragón

Responsable d'Informàtica i Xarxes de la publicació comarcal El Llobregat. De Sant Andreu de la Barca, Durán ha dirigit la incursió digital de la publicació des de 2010. Gràcies a la seva experiència, El Llobregat (www.elllobregat.com) ha esdevingut un mitjà de referència també a l'edició digital i a les xarxes socials. El seu suport ha permès potenciar el periodisme de dades a la publicació, així com el treball amb infografies i imatges tridimensionals.

Dayana García Blas

Periodista, amb doble llicenciatura en Periodisme i Publicitat i Relacions Públiques i Màster Especialista en Informació Econòmica. Ha estat corresponsal a Catalunya de diarioabierto.es, col·laboradora de la publicació comarcal El Llobregat i coordinadora de BCN Content Factory. Actualment, és la coordinadora dels informatius d'ETV.
@gbdayana

Eva Jiménez Gómez

Nascuda a Pamplona i llicenciada en Comunicació Audiovisual, també compta amb el Màster de Reporterisme de la Universitat Ramon Llull. Compatibilitza el periodisme amb la recerca i docència universitàries en Ètica de la Comunicació. Va coordinar el llibre "Qui és Qui. Radiografia dels qui manen a L'Hospitalet i Baix Llobregat".
@evajg

Ana Basanta

Llicenciada en Història i en Periodisme. És redactora a Europa Press des del 2001, tasca que combina amb col·laboracions a mitjans com El Periódico de Catalunya, Ara i Cavall Fort. Ha publicat els llibres "Decididos! (Dièresis)", "Halcón de los Andes" (2010), "Líbano desconocido" (2012), "Inconformistes" (2013) i coautora de "Qui és Qui. Radiografia dels qui manen a L'Hospitalet i Baix Llobregat".
@anabasantad

Begoña González

Periodista i estudiant de Ciències Polítiques a la Universitat Abat Oliba CEU. Especialista en temes de gastronomia i salut i redactora col·laboradora dels blogs bcn-gastronomía i bcnmihealth de BCN Content Factory. Ha estat corresponsal a Barcelona del diari digital econòmic amb redacció central a Madrid: "diarioabierto.es", i es col·laboradora de la publicació comarcal del Baix Llobregat i L'Hospitalet "El Llobregat".
@begogm9

Eduard Rodríguez

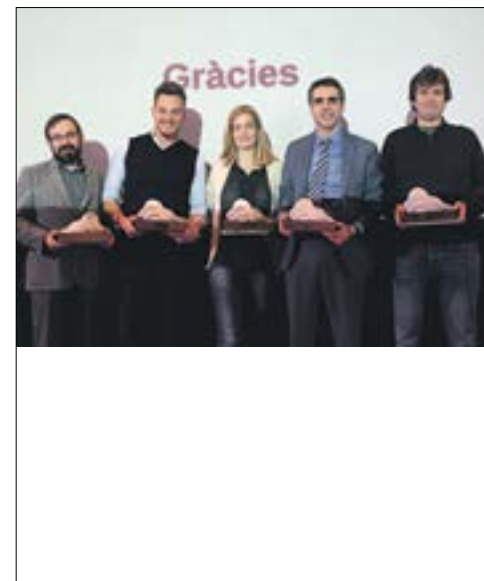
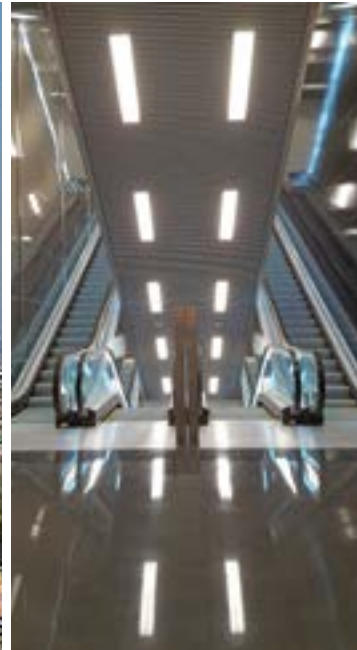
Estudiant de periodisme a la Universitat Abat Oliba de Barcelona, és un passióat dels esports. Des dels 16 anys és tertulià de Ràdio Desvern. A premsa escrita col·labora amb la publicació comarcal El Llobregat i també escriu en diferents mitjans digitals, entre els que destaca TodoBlaugrana.
@edurodri1996

Pere Ríos

Periodista. Llicenciat en Ciències de la Informació per la UAB i en Dret per la UOC. Actualment, és redactor de política del diari El País i anteriorment va estar especialitzat durant 15 anys en periodisme judicial. Ha estat redactor de tribunals de l'Avui i del Diari de Barcelona, així com redactor de societat durant els anys de vida de diari El Observador. Ríos va començar en el món del periodisme amb només 16 anys d'edat en la revista santboiana La Veu del Poble i ha treballat en diverses publicacions comarcals.

Balace de lo más destacado del año que se ha ido...

2016: Año de transición; año perdido

Pese a la inauguración de la L9 del Metro, el territorio sigue con las principales obras en infraestructuras paralizadas

En materia económica, el MWC sumó un nuevo récord, mientras que recientemente ha abierto el esperado outlet de Neiver

Imanol Crespo
Finalizado el año, es momento de hacer balance y poner el broche a 2016. Ha sido un año marcado, en materia de política nacional, por la pseudoanarquía vivida en el Estado. España ha vivido en funciones 315 días lo que hace de 2016 un año en transición y perdido. También en el Baix Llobregat, que mantiene los grandes retos que tenía en diciembre de 2015.

Nuevo Metro...
La gran noticia del año 2016, en materia de infraestructuras, fue la inauguración definitiva –tras más de una década de espera– del tramo sur de la L9 del Metro que conecta Barcelona con L'Hospitalet, El Prat y el Aeropuerto. El Metro automático y sin conductor empezó a cruzar el río a las puertas del Mobile World Congress con toda la atención institucional y mediática que

ya arrastrábamos desde hacía tiempo: hemos bajado a las vías para conocer el estado de las obras o hemos puesto en marcha el proceso de pruebas técnicas entre los momentos de mayor cobertura. Hasta la conferencia anual de la alcaldesa de L'Hospitalet, Núria Marín, fue en el interior de la nueva estación 'Fira de Barcelona', bajo la Plaza Europa. Cada paso era un avance de relieve hasta su inauguración definitiva. Sin embargo, lo cierto es que esta euforia inicial ha derivado en una especie de descompresión generalizada con la incertidumbre añadida de los resultados de pasajeros en su primer año. Todavía sin el tramo central acabado y sin previsión, la campaña se centró excesivamente en la conexión entre Barcelona y el aeropuerto, cuando en realidad, para los vecinos del área metropolitana hay otras opciones mejores. Ni siquiera la gran mayoría de turistas verán con in-

terés el hecho de llegar a una esquina de Barcelona (parada de Zona Universitària) y no al centro. Poco se habló, en cambio, de esas pequeñas interconexiones entre El Prat y L'Hospitalet; entre ambas ciudades con la Zona Franca o Mas Blau; o, incluso, de los movimientos interiores, teniendo en cuenta que en El Prat se puede ir desde el barrio de Sant Cosme a la estación o al final de la Avenida Montserrat o que, por otro lado, se puede cruzar en vertical L'Hospitalet. Así lo ponía en valor, en declaraciones para El Llobregat, el director de Movilidad y Transporte del Área Metropolitana de Barcelona, Joan M. Bigas: "Es un elemento muy importante, sobre todo, para el Baix Llobregat, a quien le afecta directamente. Liga (la L9) zonas muy importantes como la Zona Universitària y el entorno del Camp Nou; barrios de L'Hospitalet como la Torrassa, Collblanc o Santa Eulàlia; El Prat, pero, tam-

bién, la zona de la Fira, el Parc Logistic, Mercabarna y el polígono Mas Blau. Acabas sumando y dices, 'Déu ni do' lo que tenemos aquí y lo que hemos religado".

...Y poco más
En cualquier caso, el Metro no ha resuelto las debilidades del transporte público y de la movilidad de la zona Delta. Prueba de ello es que inmediatamente después a la inauguración, cuatro ayuntamientos de la zona Delta (Sant Boi, Viladecans, Gavà y Castelldefels) se echaron a la calle para reclamar mejoras. Bigas defendió el cumplimiento del Plan de Cercanías, así como el Plan Director de Infraestructuras: "El PDI tiene previstas más actuaciones, que lamentablemente vemos que se demoran". Se trata de la prolongación de la L1 hasta El Prat; de la L2 de Sant Antoni a Parc Logistic o, incluso, de la L5 hasta Sant Feliu. Por su parte, el vicepresidente de Movilidad y Transporte de AMB, Antoni Poveda, se mantuvo más cauto ante estos grandes proyectos –en el cajón

ANTONI POVEDA, VICEPRESIDENTE DE MOVILIDAD Y TRANSPORTE DE LA AMB, PRESENTA LOS DATOS DE USO DEL TRANSPORTE PÚBLICO | I.C

y sin previsión-, mientras que sí defendió el final de la L9 y L10 en su ramal con la Zona Franca, así como la mejora de Cercanías: "No es una cuestión de priorizar. La obra civil está hecha. Solo hace falta acabar las estaciones y ponerlas a funcionar [...] El tema de movilidad no está acabado y lo que reclamamos es una nueva línea de Renfe que conecte Castell-

defels, Gavà, Viladecans, Sant Boi hacia el intercambiador de Cornellà".
Pues bien, esto y todo lo demás sigue todavía paralizado. Las obras de la C-245 para que conecte la A-2 con la C-32 y resuelva de una vez el embrollo de la rotonda de la Parellada de Sant Boi; el intercambiador de La Torrassa –fundamental-; la cobertura de las vías que siguen

recortando tanto Sant Feliu de Llobregat como –gravemente– L'Hospitalet; o la autopista de camiones al Port de Barcelona, entre las obras más importantes.

Movilidad limpia
La progresiva recuperación económica se está reflejando en un mayor uso del transporte público, que crece tanto en sus servicios diurnos como en los nocturnos. El dato negativo es, en cambio, que también crece de manera similar el uso del vehículo privado.

El debate de la movilidad es inherente ya al debate de la calidad del aire. Cada año mueren unas 3.500 personas en toda la zona metropolitana de Barcelona por culpa de la mala calidad del aire que respiramos. En este sentido, AMB ha dado un paso al frente con novedosas propuestas todavía por desarrollar, pero que, en cualquier caso, marcan este 2016 como el año de la transición a un nuevo modelo. El objetivo es llevar a cabo cambios estructurales y no medidas provisionales como la limitación de la velocidad o la restric-

ción en la circulación de vehículos con matrículas pares o impares. En este sentido, AMB propuso en el mes de enero de 2016 restringir la circulación en toda la zona metropolitana (36 municipios) a los vehículos más contaminantes. De esta manera, los coches anteriores a 1996 no podrían ser utilizados. De la misma manera, AMB tiene previsto crear zonas de bajas emisiones urbanas, para el ámbito que delimitan las rondas; y, tercero, las llamadas zonas urbanas de atmósfera protegida, zonas concretas que estarían protegidas especialmente por la presencia, por ejemplo, de escuelas. Y que, por tanto, reclaman también restricciones en el tráfico.

Para llevar a cabo esta estrategia es necesario etiquetar a los vehículos según el nivel de contaminación, algo que la Dirección General de Tráfico ya ha iniciado (ya están llegando a los conductores las etiquetas C y B, correspondientes a los coches más limpios). AMB pidió etiquetar primero a los más contaminantes para iniciar esta nueva estrategia, pe-

tición que no ha sido tenida en cuenta por la DGT, lo que retrasará, con total seguridad, a la AMB en su intención de implantar estas medidas a partir de 2018.

Reinicio político
En paralelo a las negociaciones por formar Gobierno en Madrid, este año 2016 ha servido a distintas agrupaciones políticas para hacer 'Reset' y reiniciarse de cara al incierto futuro. Bajando al Baix Llobregat y L'Hospitalet, en donde 'En Comú Podem' ganó las dos elecciones generales celebradas –en el caso de la del 20 de diciembre de manera unánime en todo el territorio-, cabe hablar de la refundación de la izquierda.

Comunes en el Baix
En el caso de Iniciativa per Catalunya, la coordinadora comarcal ha celebrado su 8ª Asamblea con el objetivo claro, tal y como avanzó en exclusiva El Llobregat, de traer al ámbito local el éxito de confluencia de 'En Comú Podem' y del más que probable nuevo partido de Ada Colau para las auto-

nómicas. “Es prioritario que lideremos este proceso de construcción de un nuevo sujeto político en el que estamos trabajando”, ha dicho a esta cabecera la reelegida coordinadora comarcal y alcaldesa de Castelldefels, Candela López.

Posición que comparan también las mayores voces del partido: “Veo la asamblea con mucho optimismo. Es una gran oportunidad para reflexionar políticamente. Si queremos ser una fuerza de referencia social, comprometida con el bienestar de las personas y las políticas de progreso, no lo podemos conseguir solos”, nos decía el alcalde de El Prat, Lluís Tejedor. En este sentido, opinaba Jordi San José, alcalde de Sant Feliu: “Venimos de ganar dos elecciones en la comarca. Tenemos que buscar el máximo de alianzas a la izquierda del PSC para ser hegemónicos y tener un discurso ganador al servicio de la mayoría social del Baix”.

Pese a la unanimidad que ha mostrado el partido ante este reto, no lo tendrá fácil. En las municipales de 2014, la estrategia de la confluencia no fue posible por la inmediatez de los comicios tras el éxito

de Podemos en las europeas. De aquí emergieron, mayoritariamente, agrupaciones locales de electores bajo el paraguas de la marca morada o de otras como Guanyem que obtuvieron representación local y que, seguro, influyeron en el resultado de ICV. El caso es que estas agrupaciones, en algunos casos, han derivado en luchas internas que han dejado concejales no adscritos por el medio, así como denuncias varias entre ellos. Entre esto y que, en otros casos, los miembros del partido son más cercanos a la CUP que no a Iniciativa, la estrategia del partido ecologista es un verdadero reto para las municipales de 2019.

PSC: sigue Iceta
A diferencia de lo ocurrido en Ferraz, en donde el PSOE obligó a Pedro Sánchez a dimitir con distintos movimientos normativos para poner una comisión gestora al frente del partido y, con ella, abstenerse y permitir la investidura de Rajoy, el PSC ha logrado superar el principal miedo que tenía el partido: el proceso de primarias.

Gran parte de esto se debe a la posición unánime que tanto Iceta como Parlón han mostrado ante

PEDRO SÁNCHEZ FUE EL FRAN PROTAGONISTA EN LA FESTA DE LA ROSA | I.C.

la posición del PSOE. Ambos han resistido con el famoso lema “no es no”, lo que ha ayudado a cerrar el 13º congreso del partido con una deportividad democrática más propia de las primarias estadounidenses.

En relación con el Baix Llobregat, la vía canadiense propuesta por Iceta a principios de verano representó un punto de inflexión destacado. Primero, por la dimisión de Joaquín Fernández como coordinador territorial en la ejecutiva del PSC y, segundo, por la crítica postura que adoptó el primer secretario

del PSC en el Baix Llobregat, Antoni Poveda, ante esta medida. De hecho, el también alcalde de Sant Joan Despí llegó a pronunciarse sutilmente a favor del cambio en el liderazgo del partido con una tribuna de opinión que fijaba la posición de la federación comarcal, recordemos, la más importante del partido en militantes y votantes.

El Baix Llobregat empezó a decantarse por su líder favorito y lo cierto es que derivó en una especie de tablas con ligera ventaja para Parlón. Aun así, Iceta mantenía ciudades fuertes como Cornellà o Viladecans. Por ello, la opción inteligente fue optar por la prudencia y trabajar por una solución acordada. No apostar todas las cartas en uno de los candidatos para facilitar, luego, ganara quien ganara, el acuerdo.

Y el resultado ha sido, con la reelección de Iceta como primer secretario del PSC, una ejecutiva en la que L’Hospitalet y Sant Boi ganan un peso importante en comparación con anteriores direcciones. La alcaldesa de la segunda ciudad de Cataluña, Núria Marín, pasa a ser la número dos del partido como adjunta a la prime

ra secretaria; mientras que Sant Boi estará representada por primera vez en la ejecutiva de la mano de su alcaldesa, Lluïsa Moret, como responsable del Área de Política de Igualdad.

En este sentido, Marín tendrá como objetivo, entre otras cuestiones, lidiar con el PSOE - en donde fue secretaria de la mesa del Comité Federal hasta la llegada de la gestora- y mejorar las relaciones con su homólogo fuera de Cataluña. Por su parte, Iceta inicia una nueva etapa en el partido con un giro a la izquierda y con un acercamiento a los ‘Comunes’, a los que ha sugerido, incluso, formar un gran bloque progresista y de izquierdas.

Optimismo económico
Los datos macroeconómicos han consolidado el optimismo, este año, en relación con la economía. El paro disminuye; ha habido menos conflictos laborales; sectores como el industrial o la construcción se recuperan en el territorio; el sector servicios amplía sus brazos e, incluso, el sector primario gana fuerza en el Baix Llobregat, que hace gala de su carácter heterogéneo tradicional.

Si bien es cierto que sigue habiendo, todavía, muchas asignaturas pendientes —pobreza energética, alta temporalidad, incremento de accidentes laborales, etc.—, también es verdad que ha sido un año bueno desde el punto de vista de la economía.

Amazon confirmó justo antes de empezar el año su desembarco en El Prat de Llobregat, algo que llegará, según confirmaron en junio, en otoño de 2017. Las obras ya hacen visible la gran estructura de la nave, justo en la esquina opuesta a la Damm, en el polígono Mas Blau, que

sumará otra gran empresa.

Viladecans ha abierto el famoso The Style Outlets de Neinver después de año y medio de obras en el nuevo polígono económico de Ca n’Alemany, en donde Desigual ubicó su nuevo centro logístico y en donde levantará una nueva sede corporativa. El poder logístico del territorio suma y sigue, pues, con nuevas aperturas como la de Decathlon en Sant Esteve Sesrovires, que aglutina el anterior centro del municipio, pero también el que estaba ubicado en Vilafranca del Penedès. Un nuevo centro logístico que refuerza el matrimonio que la compañía francesa tiene con el Baix, donde también cuenta con el centro logístico continental para el sur de Europa en El Prat de Llobregat.

En relación con uno de los sectores más importantes del Baix y de Cataluña, la automoción, parece que el episodio de Volkswagen no ha influido negativamente en Seat, que bajo la nueva dirección de Luca de Meo está llevando a cabo una excelente apuesta por mejorar la imagen de la compañía.

En este 2016, de hecho, ha confirmado la mayor ofensiva de producto de la multinacional española con sede en Martorell y que se llevará a cabo en este 2017: a la nueva experiencia SUV del Ateca, Seat sumará la renovación del León, la quinta generación del Ibiza y la ofensiva del segmento ‘crossover’, con el nuevo Seat Arona que se desarrollará y fabricará en la planta baixllobregatense.

Esto es posible gracias a la apuesta por la innovación, fundamental para aportar valor añadido. “El Baix Llobregat tiene que ser uno de los motores de la innovación de Cataluña”, nos reconocía el

Secretario de Economía de la Generalitat, Pere Aragones.

En este sentido, la zona Llobregat sigue siendo, de la mano de L’Hospitalet, el gran espejo mundial de la innovación en el campo de la telefonía móvil con el famoso Mobile World Congress que cada febrero capitaliza el territorio. Este año ha vuelto a ser de récord con más de 100.000 visitantes en su 11ª edición. El certamen está garantizado en el recinto ferial de la Plaza Europa, como mínimo, hasta 2023.

En relación con grandes acontecimientos, con la regulación y nuevas medidas de Ada Colau como alcaldesa de Barcelona, L’Hospitalet se está beneficiando como sede de compañías como el Cirque du Soleil, que pasará a albergar sus espectáculos en Bellvitge. Destacan otros ejemplos menores como la pista de hielo de la Plaza Catalunya, que se trasladó a La Farga, o el mayor festival de cerveza artesana en el sur de Europa, que cambia las Drassanes por este mismo espacio de

L’Hospitalet. Fenómeno similar al que ocurre con el turismo, que deja de capitalizar sus pernataciones en Barcelona para extenderse por toda el área metropolitana; algo que ya plantea algún debate, aunque mínimo.

¿Qué es progreso?
Donde sí se está dando esta gran discusión sobre qué representa el progreso es con el Plan Director Urbanístico de la Granvia Llobregat, que tiene previsto llevar a cabo una amplia remodelación de toda

ARRIBA, THE STYLE OUTLETS DE NEINVER ABRIÓ SUS PUERTAS EL PASADO 27 DE OCTUBRE; ABAJO, PUIGDEMONT INAUGURA EL NUEVO CENTRO LOGÍSTICO DE DECATHLON EN SANT ESTEVE SESROVIRE; PORTADA DE NOVIEMBRE DE EL LLOBREGAT | IMANOL CRESPO

la zona sur de L’Hospitalet, desde la Plaza Europa al río Llobregat.

Desde la primera propuesta de Territori i Sostenibilitat y del Ayuntamiento de L’Hospitalet, el PDU ha sido recibido con una importante y creciente protesta ciudadana canalizada a través de la entidad ‘No més Blocs-Salvem Cal Trabal’.

Esto ha obligado a la ‘conselleria’ a reformular y presentar una nueva propuesta que, tras el proceso correspondiente de alegaciones, ha recibido las críticas y las enmiendas —algunas a la totalidad— tanto por parte de la entidad ciudadana como por parte de todos los partidos en la oposición (con excepción del Partit Demòcrata Català).

En estos momentos, la situación se encuentra paralizada a la espera del estudio de las alegaciones por parte de Territori i Sostenibilitat. Alegaciones centradas mayoritariamente en la preservación de Cal Trabal y del territorio, así como la falta de participación y transparencia en todo el proceso.

Lo más interesante del PDU, en cualquier caso, es que contraponen dos modelos de ciudad absolutamente distintos. Por un lado, el desarrollo urbanístico de toda la zona para generar riqueza con una ampliación, en definitiva, de la Plaza Europa (nuevos edificios corporativos, hoteles y otros usos); es decir, crecer, crecer y crecer; mientras que en frente se defiende el territorio con la bandera de que el progreso no es crecer más, sino mejor. **///**

L'ANY PER DAVANT

Re-vuelve la conversación

La precariedad de muchos aspectos de nuestras vidas y el miedo a perder lo poco que tenemos suele quebrar la valentía de antaño. Algunos políticos se han aprovechado de los temores y ansiedades, especialmente entre los que ya han perdido mucho, que son los desheredados y los pobres aunque trabajen porque con sus salarios no llegan a mediados de mes. En pleno impacto de las oleadas migratorias, una suerte de extraños llamando a la puerta, esa política de exaltación del nacionalismo en Europa puede comportar un poco de tranquilidad a corto plazo, pero está condenada a fracasar a largo.

Nos enfrentamos a una crisis de la humanidad y la única salida es reconocer nuestra creciente interdependencia como miembros de una misma especie y encontrar nuevas maneras de convivir en la solidaridad y la cooperación, en medio de extraños que puedan mantener unas opiniones y unas voluntades diferentes de las nuestras. Esa es una de las razones que nos interpela a rearmarnos para defender los valores de la cultura humanista y solidaria que re-vuelve a los de las oleadas contestatarias de movimientos y nueva política.

Inversión extranjera en pisos

Vamos a estar muy atentos a las elecciones en Holanda, Francia y Alemania para ver si triunfan los constructores de muros en vez de puentes. También tendremos un ojo puesto en el Brexit y si Reino Unido comunica oficialmente a Bruselas su separación para iniciar la negociación que concluirá en el plazo de dos años. Mientras, la paridad entre el euro y el dólar va a llegar en 2017, así como el encarecimiento del petróleo.

En 2017 los catalanes volveremos a ejercer nuestro derecho a decidir, bien en unas elecciones anticipadas si no se acaba aprobando el presupuesto de la Generalitat por las trabas de la CUP, bien porque se acabe celebrando un referéndum que se antoja una reedición del 9-N a tenor a la negativa a que el Gobierno central acepte este punto, aunque sí haya anunciado que está dispuesto a negociar las otras 45 exigencias del listado que Puigdemont hizo llegar a Rajoy.

En el ámbito más cercano, los extranjeros van a seguir copando la inversión inmobiliaria en el área metropolitana barcelonesa, después de un 2016 en que han protagonizado el 81% de las operaciones. Seat ha logrado alzarse con el premio AutoBest para su todocamino Ateca y Volkswagen instalarán un centro de I+D en Barcelona de ámbito global, con el espaldarazo que esa inversión supone para la planta de Seat en Martorell.

Para añadir más turbulencia al agua que consumimos, la alcaldesa de Barcelona y presidenta del Área Metropolitana, Ada Colau, ha emprendido el camino hacia la gestión pública del agua para municipalizar el servicio, un proceso que, de culminar con éxito, ahorraría a cada abonado 25 euros anuales. Mientras el Gobierno central ha abierto un debate un tanto estéril en torno a finalizar la jornada laboral sobre las 6 de la tarde, los datos demográficos indican que nuestro país ha vuelto a batir un nuevo récord al registrar el menor número de nacimientos desde el año 2002.

Los españoles tenemos uno de los niveles de esperanza de vida más altos del mundo, con una media de 82,8 años. Pero Japón nos gana. La idea del envejecimiento activo y saludable es cada vez más relevante ante una demografía negativa (cada vez hay menos natalicios). Uno de los secretos para mantener a la gente mayor activa y saludable está en el transporte. Sin embargo, el acceso a la tarjeta rosa de gratuidad para nuestros mayores no está unificado en los municipios del área metropolitana.

Otro secreto es la cantidad de casals y centros cívicos donde los ancianos pueden hacer actividades. Pero no debemos "archivar" a nuestros mayores, sino gestionar sus necesidades junto a las de los jóvenes y también los discapacitados, de forma que estén mezclados y la gente mayor, por ejemplo, pueda beneficiarse de la energía y actividad de los niños y estos puedan aprender de los ancianos. Además, si los ancianos tienen una vida sana y activa, reducirán el costoso cuidado médico.

Es obvio que hacer ejercicio es el secreto más grande de sentirse mejor. Incentivar el acceso a los gimnasios con piscina y balnearios, para que los mayores hagan, por ejemplo, clases de fitness cada día, es otra recomendación.

Conectar no es comunicar

Los españoles somos maestros en el arte de la conversación. Las cafeterías y bares están llenos de gente que debate sobre cualquier cosa.

Suele decirse que en el interior de cada uno de nosotros hay un presidente del gobierno y un entrenador de fútbol. La comunicación oral es la materia vital en nuestro país. Hablar es la manera más básica y fundamental de comunicarse pero, hoy en día, solemos mandar mensajes de texto. Pero en 2017 la conversación está de vuelta.

Si se mantiene la comunicación a través de correos, redes sociales y Whatsapp, se tiene tiempo para pensar, editar, eliminar comentarios y empezar de nuevo. "Estamos perdiendo el arte de la conversación", advirtió el poeta inglés Jeremiah Brown. "Entiendes a la persona mucho mejor cuando la tienes delante, puedes ver su cara, que es más importante que la palabra", asegura respecto a la importancia de la conversación.

Una de las razones de que nos alejemos a mantener conversaciones, es internet y el teléfono móvil. En el mundo de internet, sí que conectamos pero no comunicamos. Además, estamos perdiendo el don de la conversación espontánea con gente desconocida. Nuestra mirada está enfocada hacia el móvil y no prestamos atención alrededor. Casi nos da miedo perder algo en el newsfeed de Facebook, aunque no sea importante, y preferimos estar en nuestro mundo propio en vez de tener una charla espontánea con las personas que están sentadas a nuestro lado. Y es que no nos damos cuenta de que nos estamos perdiendo algo importante: la conversación.

Deje ahora mismo de leer esto y dígame algo a quien tenga a su lado. Y si está solo, llame a un ser querido simplemente para escuchar su voz.

¿Qué pasará en el Baix Llobregat en 2017?

PRONÓSTICOS

1 /// Llegarán las primeras restricciones de tráfico

Años después de tomar medidas importantes como la velocidad variable en los accesos a Barcelona, la mala calidad del aire sigue siendo el motivo de 3.500 muertes en toda la zona metropolitana. Es por ello que son necesarias medidas estructurales y del todo novedosas que podrían empezar a aplicarse este mismo año 2017.

De éstas, la más importante es la restricción de la circulación a los vehículos más antiguos y, por consiguiente, más contaminantes. Las etiquetas de la DGT que marcan el tipo de vehículo en relación con los niveles de emisiones ya están llegando a las casas. Acabado este proceso, tanto Barcelona

como Área Metropolitana están dispuestos a poner restricciones permanentes a los vehículos más antiguos. Primero fue AMB en hablar de esta medida que se podría aplicar a partir de 2018; fue, sin embargo, el Ayuntamiento de Barcelona el que se adelantó, en paralelo, y avanzó este 'muro' para 2017. Pese a la convicción que muestran ambas administraciones, lideradas por la alcaldesa de la ciudad condal, Ada Colau, todavía hay muchas dudas en relación a la aplicación de esta norma.

Puede ser, en cualquier caso, viendo cómo han evolucionado las informaciones que las restricciones empiecen por Barcelona hasta aplicarse de manera permanente a toda la zona metropolitana.

UNANIMIDAD INSTITUCIONAL PARA CONGELAR LAS TARIFAS DEL TRANSPORTE

3 /// Nace la nueva Tarjeta Verde

Una de las medidas que, en principio, entrará a funcionar con todas las garantías es la nueva Tarjeta Verde de AMB.

Una propuesta concreta, fácil de aplicar, que no requiere de una inversión muy elevada y que sí podría tener su influencia positiva en el objetivo de ganar usuarios a cambio de reducir el parque de vehículos antiguos.

En estos momentos, solo requiere de ser aprobada por el Consejo Metropolitano y, por tanto, podría entrar en funcionamiento

esta misma primavera. Con una aplicación similar a la Tarjeta Rosa, en este caso, la Tarjeta Verde permitirá viajar en transporte público durante tres años de manera totalmente gratuita. Para ello, previamente, el usuario tendrá que haber llevado al desguace un vehículo antiguo: gasolina anterior a 1994 o diésel de antes de 2006. En este sentido, no podrá comprarse en este periodo un nuevo vehículo.

El título será de uso personal e intransferible y aplicable, de entrada, únicamente a la zona 1.

2 /// Sin mejoras en la calidad del aire

Es desolador ir por algunas vías de la zona metropolitana y ver el nubarrón grisáceo, en ocasiones, con tonos amarillo azufre. Desde luego, la calidad del aire –uno de los principales retos unánimes entre el Govern de la Generalitat y AMB- no es una cosa que se resuelva a corto plazo. Pero, creemos, que ni siquiera se va a conseguir reducir los niveles. En todo caso, se pondrán las bases para mejorar en un futuro a medio plazo.

La recuperación económica ha hecho que suba la movilidad terrestre, principal elemento emisor de gases contaminantes y partículas en suspensión. Sin embargo, lo cierto es que, frente a la mejora del uso del transporte

público, también crece el uso del vehículo privado.

Por tanto, el transporte público sigue sin atraer a conductores. Y es que la percepción de los ciudadanos es que no contamos con una red suficientemente competente de transportes, mientras que los precios son caros.

Son muchos los actores que reclaman una rebaja de los precios del transporte que, en estos años de crisis, ha experimentado una subida brutal (Stop Pujades reclama volver a los niveles de 2013). Sin embargo, estos precios –como ya está aprobado- no van ni a subir ni a bajar.

De manera que, difícilmente, será atractivo para atraer a nuevos usuarios.

4 /// Fomento activará algunas de las infraestructuras pendientes

El Baix Llobregat se ha convertido en una grieta de Fomento imperisible con numerosas obras paradas o muy ralentizadas: la última, el enlace de la A-2 y la AP-7 a la altura de Sant Andreu de la Barca. Una obra que, pese a estar, prácticamente, acabada, de repente, Fomento ha considerado que nacería pequeña y colapsada y que, por tanto, es necesario revisar el proyecto.

Ésta se suma a la variante de la C-245 entre Cornellà y Castelldefels, conectando toda la zona Delta, a la variante de Vallirana, a la autopista de camiones de acceso al Puerto de Barcelona y otras tantas.

De las mencionadas, la C-245 es, seguramente, la más necesaria, en una zona que cuenta con la rotonda provisional de La Parellada, en Sant Boi, desde 1992. Un punto negro e imperisible.

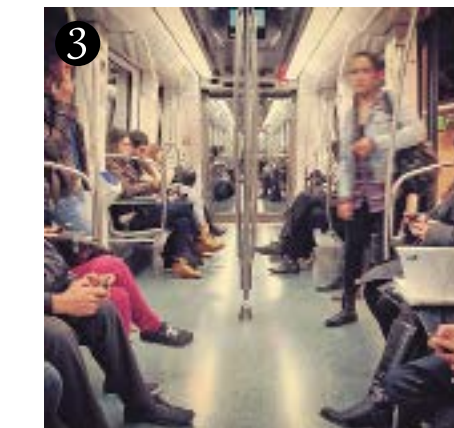
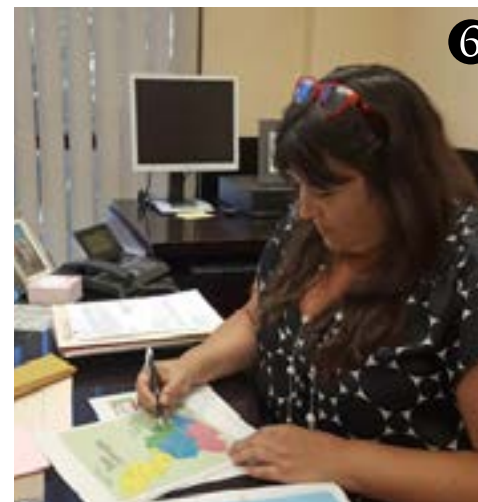
Tanto es así que los diferentes ayuntamientos afectados se han organizado para hacer frente co-

mún a Fomento con el apoyo de la Generalitat de Catalunya, que ya se ha reunido con el poder local para ampliar la presión. Que sea la más importante no quiere decir que sea la primera en reactivarse.

Esta podría ser el enlace de la A-2 con la AP-7. Según nos explica en este número el alcalde de Sant Andreu de la Barca, Enric Llorca, en enero iniciarán una ofensiva diplomática para intentar convencer a Fomento de la apertura del enlace, aunque luego se tenga que revisar el proyecto: "Mejor tenerlo pequeño que no tenerlo".

La entereza, la seguridad y el optimismo con el que afronta la situación hacen pensar que, efectivamente, esta reactivación podría llegar a corto plazo. Además, pese a que sea un tema relacionado con infraestructuras, el Gobierno de España necesita tomar decisiones con las que se positivice, con el debate territorio de fondo, la relación entre Cataluña y España. En este sentido, Fomento puede ser un pilar fundamental.

1. BARCELONA SE POSICIONA PARA APLICAR LAS PRIMERAS RESTRICCIONES DE TRÁFICO, ALGO QUE SE EXTENDERÁ POSTERIORMENTE A EL AMB; 2. CADA AÑO MUEREN 3.500 PERSONAS POR LA MALA CALIDAD DEL AIRE; 3. AMB DA TRES AÑOS DE TRANSPORTE GRATIS A CAMBIO DE UN COCHE ANTIGUO; 4. FRENTE COMÚN DE PODER LOCAL, GENERALITAT Y DIPUTACIÓN PARA ACTIVAR LA C-245, OBRA QUE FOMENTO MANTIENE PARADA

5 /// Los polígonos, anclados en el S.XX

Caminos de cumplir dos décadas desde el cambio de siglo, los actuales polígonos industriales siguen siendo cosa del pasado. La evolución de estas áreas ha experimentado diferentes etapas. En la década de los años '50 y '60 se produjo la expulsión de los polígonos industriales de los núcleos urbanos a las zonas periurbanas, quedando así en el perímetro de los términos municipales.

Algo que, a nivel organizativo, es seguramente positivo, puesto que organiza mejor una ciudad, abre la necesidad de una mejor conectividad y movilidad hacia ellos. En este sentido, hasta el momento, las administraciones se han preocupado más por la conectividad de las personas entre ciudades que no tanto de sus polígonos industriales.

Cabe matizar que se ha mejorado paulatinamente desde

el punto de vista del transporte público. Sin embargo, los polígonos continúan siendo, en general, poco modernos, con baja conectividad tecnológica (Wi-Fi, fibra óptica...), poco urbanizados, con malos accesos, mal señalizados e, incluso, con falta de espacio para aparcamientos; lo que deriva, en ocasiones, en una desorganización absoluta.

Además, la economía ha evolucionado. Las 'start-ups' tienen cada vez un peso en el tejido empresarial. No obstante, no suelen necesitar grandes espacios para ubicar su empresa, mientras que si suele ser importante una buena conectividad (la gran mayoría tienen que ver con el sector tecnológico).

Por tanto, necesitan justo lo contrario a lo que los tradicionales polígonos ofrecen: grandes naves y poco conectados. Sea como sea, esto se tiene que corregir para favorecer la reindustrialización deseada.

6 /// Menos niños

El Baix Llobregat ya ha vivido este año un primer año de protesta en relación con los grupos escolares, principalmente, los de P3. Este debate se puede ver agravado para este 2017, puesto que la natalidad sigue bajando. De hecho, en España habrá, por primera vez, más muertes que nacimientos.

De la misma manera, el saldo migratorio seguirá siendo, según las previsiones, negativo (aunque

no tanto). En conclusión, el país (y también el Baix) experimentará una caída progresiva de la población en los próximos años.

La reducción de la natalidad y de este saldo migratorio ya se daba hace tres años, por lo que este año, en el periodo de matriculación, habrá menos niños.

Veremos cómo afectan estas estadísticas a las escuelas y grupos del territorio, así como a sus profesionales.

MAREA AMARILLA EN DEFENSA DE UNA MEJOR EDUCACIÓN PÚBLICA

7 /// La FP Dual suma a las pymes

La fuerte apuesta de la Generalitat por la Formación Profesional Dual (FP Dual) ha logrado consolidar este modelo mixto a caballo entre la formación y las prácticas profesionales con un éxito que nadie es capaz de negar.

La FP Dual consiste en que el estudiante aprende la especialidad combinando la formación en el centro académico con la actividad en la empresa; una actividad acordada entre los dos organismos.

De esta manera, la práctica en un ambiente laboral real es muy en-

riquecedora para el estudiante, que se convierte en un auténtico aprendiz de esa labor lo que le otorga mayores opciones para, luego, incorporarse en el mercado laboral (muchas veces en la misma empresa).

Hasta el momento, solos las grandes empresas habían cerrado convenios de colaboración con centros educativos y faltaba por sumar a la pequeña y mediana empresa. Conoció el éxito de este modelo, este 2017 servirá para bajar a las pymes y extender exponencialmente la FP Dual.

8 /// El Baix lidera el sindicalismo catalán

La comarca ha sido históricamente la brecha antifranquista de la dictadura, gracias, en gran parte, al fuerte movimiento sindical. Un movimiento que se va a recuperar en un documental audiovisual inédito –como no- 'El cinturón Rojo'.

Con un fuerte tejido industrial, de los más potentes –si no el que más- de Cataluña, el Baix va a contar con los liderazgos de los dos sindicatos mayoritarios: UGT y CCOO.

Si primero fue UGT que, en su renovación, creó una especie de bicefalia con Camil Ros como secretario general y el líder sindical de Seat, Matias Carnero, como presidente de UGT Catalunya (con el objetivo de atraer

tanto a las masas independentistas como de perfiles más industriales, respectivamente), ahora es turno de CCOO que, en abril, ratificará la sustitución de Gallego.

En este sentido, el pratese Javier Pacheco ha sido la única candidatura en presentarse y, por tanto, solo necesita recopilar los avales necesarios y ser ratificado en la asamblea del sindicato.

Algo que se espera que sea un puro trámite. Líder sindical, primero, en Nissan y después de la importante federación de Industria, Pacheco lleva el Baix Llobregat en el ADN. Nacido en El Prat, se fue a vivir muy pronto a L'Hospitalet. Ahora, reside, de nuevo, en su ciudad natal.

2017

5. LA NAVE DE AMAZON ESTARÁ UBICADA EN EL POLÍGONO MAS BLAU DE EL PRAT, UNO DE LOS MEJOR PREPARADOS DEL TERRITORIO; NÚRIA VALLDURIOLA ES LA ACTUAL DIRECTORA DE SERVEIS TERRITORIALS DE ENSENYAMENT; 7. DOS TRABAJADORES DEL CENTRO DE FORMACIÓN DE AUTOMOCIÓ DE MARTORELL; 8. JAVIR PACHECO, EN EL CENTRO, SOSTIENE LAS CIEEN PROPUESTAS DE SU CANDIDATURA

¿Qué pasará en el Baix Llobregat en 2017?

2017

9 /// Nuevo frente 'común' de izquierdas

El panorama político se antoja interesante para este 2017, en el cual está prácticamente asegurada una nueva convocatoria electoral en Cataluña.

Sea en septiembre o antes – depende de la estabilidad que de la CUP a Junts pel Sí-, estos nuevos comicios contarán con un nuevo sujeto político: la coalición de izquierdas de los 'Comunes', que abraza, entre otros, a Iniciativa per Catalunya, Podem, Esquerra Unida i Alternativa y BComú.

En este proceso, el Baix Llobregat va a ser clave. Se trata de una comarca en donde la izquierda ha tenido una fuerte presencia desde los inicios democráticos con el PSUC primero y con ICV después, que mantiene alcaldías importantes como El Prat o Sant Feliu de Llobregat o, ahora, Castellde-

fels. Su voz tiene peso y, en este sentido, les avala los dos últimos resultados en las Generales: 'En Comú Podem' fue primera fuerza en todos los municipios del Baix Llobregat y en L'Hospitalet.

La apuesta es, ahora, cerrar esta coalición de izquierdas para las autonómicas y llevarla, también, al ámbito local. Así lo ratificó ICV del Baix Llobregat en su 8ª asamblea comarcal.

En estos momentos, ya se ha presentado una primera marca provisional bajo el nombre 'Un País en Comú', a la espera de la primera asamblea constituyente que, según hemos podido saber, podría ser el 1 de abril. Antes, un grupo de 117 promotores –entre ellos, Candela López (ICV) y Joan Giner (Podem) en representación del Baix- ya trabaja con diferentes grupos especializados.

11 /// El Baix, potencia y atractivo logístico

Si a nivel económico, el otoño de 2016 ha estado marcado por la apertura del nuevo outlet de Neinver, en Viladecans, dentro de un año será Amazon el gran protagonista. La gran multinacional estadounidense desembarca en El Prat de Llobregat con un nuevo centro logístico que será de referencia para el sur del continente europeo. Amazon, que ya ha levantado gran parte de la estructura, potenciará con su presencia el Baix Llobregat como nexo logístico en el Mediterráneo, sector que sigue creciendo como demuestra la evolución de los datos de transporte de mercancías en el aeropuerto de Barcelona – El Prat. Al cierre de esta edición, El Prat ha transportado el 01 de enero hasta el 30

de noviembre de 2016 un total de 120.890 toneladas de mercancías, un 13,3% más que en el mismo periodo de 2015.

Por otro lado, la llegada de Nienver ha permitido un mayor desarrollo del sector viladecanense de Ca n'Alemany, donde Desigual ya cuenta con un centro logístico. Además, Decathlon ha inaugurado en Sant Esteve Sesroviros una nueva nave para los servicios regionales, que se suma al ya en funcionamiento en El Prat para todo el sur del continente.

La presencia de todas estas grandes compañías convierte al Baix Llobregat en un excelente atractivo de nuevas multinacionales que vean en la comarca una ubicación excelente desde el punto de vista logístico.

10 /// Revive el conflicto por el IBI

El Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI) es la principal vía de financiación de los ayuntamientos. Por lo que cualquier modificación del cálculo de este impuesto o del valor catastral (base a la que se aplica el gravamen). En este sentido, el Gobierno del Estado ha publicado una actualización del catastro que afectará a nueve municipios del Baix, siete al alza y dos a la baja.

Los porcentajes van desde el 3% al 8%, según la fecha de la última actualización, siendo Cas-

tellví de Rosanes y Martorell los municipios más perjudicados. En contra, Sant Boi y Molins de Rei tienen una revisión a la baja.

En cualquier caso, la última palabra la tendrán los ayuntamientos, que tendrán que decidir si aplican el cambio de cálculo del Estado o toman medidas compensatorias (siempre y cuando no se rebaje, a petición del Gobierno, lo que ya se recauda).

Dependiendo de la actuación de los gobiernos locales afectados se derivará o no en una nueva ola de protesta.

12 /// Distrito Cultural de L'Hospitalet, al ralentí

El Distrito Cultural ha sido y es la gran apuesta del Gobierno local de L'Hospitalet en los últimos tres años. Un macro proyecto de ciudad que busca recuperar antiguos y abandonados polígonos industriales para que se ubiquen nuevas empresas culturales. Para ello, el Gobierno local ha aprobado medidas como, por ejemplo, un paquete de incentivos fiscales con el objetivo de atraer a nuevas empresas del sector. Sin embargo, no acaba de funcionar.

L'Hospitalet ha conseguido ganarle la partida a Barcelona 'fichando' grandes acontecimientos como la pista de hielo –que ha pasado de estar ubicada en la Plaza Catalunya a consolidarse con una excelente propuesta en La Farga-, la nueva sede del Cirque

du Soleil en Bellvitge o la organización del festival de cervezas artesanas más importante del sur de Europa, el Barcelona Beer Festival. Cabe matizar que, pese a que L'Hospitalet ha podido estar hábil en buscar captar a estos clientes potenciales, también es cierto que lo ha puesto fácil la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, que huye de estos grandes eventos.

Sin embargo, desde el punto de vista cultural, la sensación –y así nos lo han trasladado en más de una ocasión personas vinculadas al mundo cultural de la ciudad- es que se ha empezado la casa por el tejado, descuidando el entramado más local. Por todo, el Distrito Cultural –proyecto muy interesante por su propuesta y de país- seguirá al ralentí y, de momento, sin explotar.

13 /// Territori aprobarà el PDU de la Gran Via

Este ha sido uno de los grandes conflictos del año entre la Administración y una plataforma ciudadana: el Plan Director Urbanístico de la Gran Vía – Llobregat, que plantea el desarrollo urbanístico del entorno de la Gran Vía de L'Hospitalet entre la Plaza Europa y el río Llobregat. Se trata, de hecho, de la segunda fase de lo que ya se hizo entre la plaza de Ildefons Cerdà y la misma Plaza Europa.

En esta ocasión, en cambio, el proceso se ha encontrado con un importante rechazo ciudadano canalizado a través de la plataforma 'No Més Blocs – Salvem Can Trabal', nominados a la III edición de los Premios El Llobregat. Su presión ha logrado, de hecho, una primera modificación del proyecto y que, de entrada, siga sin estar aprobado (a diferencia del PDU del Delta, que pese a levantar algunas voces críticas, todo quedó en una anécdota y fue aprobado).

De hecho, el 17 de enero va a hacer tres años desde la resolución del conseller de iniciar el trámite

de redacción del PDU. En abril de 2014 se comunicó a los ayuntamientos el documento de objetivos y propósitos generales, que fueron aprobados inicialmente en enero de 2015. La oposición ciudadana, en cambio, obligó a una revisión del proyecto y a una segunda aprobación en junio de 2016, con el consecuente periodo de información pública finalizado en octubre de 2016.

Tras las enmiendas presentadas, ahora se está a la espera de lo que será, en principio, la aprobación definitiva del PDU. Algo que, previsiblemente, llegará este mismo año, aunque no hay fecha por el momento. El Govern de la Generalitat y, en concreto, la conselleria de Territori i Sostenibilitat se ha encontrado con la complicidad del PSC que gobierna en L'Hospitalet y en la zona Delta y, por tanto, comparten estos objetivos y propósitos que plantea el PDU. Hará falta ver la fortaleza de estas plataformas ciudadanas y la capacidad de influencia que tienen en la aprobación final o no del PDU.

15 /// La municipalización del agua, brecha metropolitana entre Entesa y PSC

Uno de los éxitos políticos de la izquierda ha sido recuperar, de manera clara, el Gobierno metropolitano con un nuevo tripartito entre PSC, Entesa y ERC, que devolvía a Convergència a la oposición.

Este tridente cuenta, por un lado, con la presidencia de la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, algo que ha sido lo habitual, aunque no esté escrito en ningún reglamento de AMB; y, por otro, con la experiencia del PSC, principal grupo metropolitano. ERC aporta mayor estabilidad a las propuestas, aunque es un apoyo más simbólico que trata de poner voz a los municipios más pequeños de la periferia metropolitana.

De momento, este tándem ha sobrevivido con una buena convivencia, destacando los puntos en común que hay en movilidad, en la lucha contra la mala calidad del aire o, incluso, en economía; área

que lidera el vicepresidente Jaume Collboni, el mismo que en Barcelona llegó a un acuerdo de gobierno con Colau.

Sin embargo, la situación no es idílica. El grupo de Entesa, formada por ICV y BComú, quiere hacer notar su peso con propuestas novedosas que rompen con lo establecido hasta ahora. Una de estas propuestas es la remunicipalización del agua. El TSJC ha anulado en marzo de 2016 la concesión que AMB hizo del servicio a una empresa mixta formada con Agbar, sentencia que ha sido recurrida al Supremo.

Esta sentencia marcará si se mantiene la situación actual o se inicia un proceso de municipalización del servicio si la sentencia es favorable. Sea como sea, seguirá siendo una piedra en la relación entre los dos socios de poder más importantes en el AMB, que seguro dará que hablar a lo largo de este año.

14 /// Se licitan las obras de San Lorenzo

Pese a que los datos macroeconómicos mejoran, los equipamientos sanitarios del territorio siguen cercanos a los umbrales del colapso. En este contexto, el inicio de las obras del Hospital de San Lorenzo de Viladecans representa una bocanada de oxígeno y de optimismo.

Aunque la ampliación definitiva tarde en llegar, este 2017 cuenta con el compromiso de la conselleria de Salud de licitar y adjudicar de manera definitiva las obras. Unas obras que estarían

acabadas en 2020, según las previsiones.

En cualquier caso, se podrían ir añadiendo nuevos servicios como las salas de endoscopia y de cirugía menor que ya se habilitaron durante el verano de 2016. Sea como sea, parece que este 2017 permitirá ver la luz al final del túnel de un hospital que da servicio a 185.000 habitantes de cinco municipios distintos (Viladecans, Gavà, Castelldefels, Begues y Sant Climent).

El primer proyectó se presentó en 2008.

HOSPITAL DE SAN LORENZO DE VILADECANS

16 /// Lo local se impone a lo comarcal

Con muchas las demandas que actores del territorio plantean bajo la premisa de que sería mejor abordar un problema desde el punto de vista comarcal y no local. Ventana única para la creación de una empresa, fondo de empleo comarcal, fondo conjunto para luchar contra la pobreza energética son tan solo algunos de los tantos ejemplos que hay. No obstante, lo local sigue primando a lo comarcal, sobre todo, desde la faceta política.

Un claro ejemplo de ello es el congreso celebrado por el Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat conocido como 'El Baix Llobregat a debat'. El mundo académico del Baix Llobregat, junto a los activos más importantes del territorio, entre ellos, El Llobregat, que estuvo representado en el debate mediático del congreso,

debató sobre todo tipo de temas, inquietudes, necesidades y retos de futuro. Todo con el objetivo de consensuar una hoja de ruta para anticiparnos al futuro y construir el Baix Llobregat que queremos ser. No el que nos venga dado, sino el que se decida.

El CECBLL -a través de su mesa de expertos, como decimos, representativa de todas las facetas de una sociedad- presentará, según hemos podido saber, en el primer trimestre las conclusiones definitivas, las conclusiones definitivas del congreso; unas conclusiones que de poco servirán si el ámbito político no hace este cambio de visión y ejerce un mayor espíritu comarcal en su toma de decisiones.

De nuevo, el mundo académico ha demostrado su fortaleza; hace falta ver si cuenta con la complicidad de los poderes locales.

PRONÓSTICOS

9. ICV BAIX LLOBREGAT, TRAS SU 8ª ASAMBLEA; 10. EL IBI ES LA PRINCIPAL VÍA DE FINANCIACIÓN DE LOS AYUNTAMIENTOS; 11. INAUGURACIÓN DEL CENTRO LOGÍSTICO DE DECATHLON EN SANT ESTEVE; 12. MAPA DEL FUTURO DISTRITO CULTURAL DE L'HOSPITALET; 13. MANIFESTACIÓN DE 'NO MÉS BLOCS' CONTRA EL PDU DE GRANVIA - LLOBREGAT; 14. NUEVA SALA DE ENDOSCOPIAS EN EL HOSPITAL DE VILADECANS; 15. PRESENTACIÓN DEL ACUERDO DE GOBIERNO METROPOLITANO; 16. DEBATE SOBRE MEDIOS DE COMUNICACIÓN EN EL CONGRESO 'EL BAIX LLOBREGAT A DEBAT'

Els ajuntaments s'animen a invertir en 2017 sense oblidar l'ocupació i el creixement qualitatiu

Els governs locals coincideixen en el millor moment actual, tot i que destaquen que encara són molts els efectes de la crisi que cal corregir

Mentre les grans ciutats tenen més marge per tornar a invertir, els petits mantenen la lluita pel deute i per millorar l'estat de la via pública

Redacció

Les dades macroeconòmiques milloren també al territori i això es farà notar al 2017. Després d'un any i mig per dibuixar les principals línies estratègiques dels governs locals, el mandat arribarà aquest estiu al seu equador i és, doncs, moment d'executar. Les percepcions optimistes, a més, ajuden a que els governs dels nostres municipis recuperin la inversió que tant aturada ha estat en els darrers anys.

És, segurament, el principal tret diferent al d'anys enrere. Amb aquest creixement lent i progressiu, els ajuntaments mantindran la promoció de l'ocupació a través dels diferents plans per oferir feina a persones aturades, així com a través d'incentius empresarials sigui per facilitar la contractació de les companyies o bé per afavorir l'emprenedoria.

En aquest sentit, El Llobregat aposta per reportatges on tots els municipis puguin estar representats i per aquest motiu s'ha enviat un mateix qüestionari a tots els equips de govern per conèixer el balanç que fan del 2016, les principals necessitats i els principals reptes de futur del municipi en aquest 2017, en la mateixa línia prospectiva d'aquesta edició.

VILADECANS: MILLOR TRANSPORT PER ATRAURE MÉS INVERSIÓ

Una de les grans notícies econòmiques del 2016 s'ha donat a Viladecans amb l'obertura del nou outlet de Neinver, fer que impulsa novament el nou polígon econòmic de Ca n'Alemany on ja està ubicat Desigual (amb nous plans de futur) o Recambios Marinos.

En aquest sentit, el greuge continua sent la qualitat del transport de la ciutat.

Viladecans considera com el transport públic és "clarament" el principal problema a resoldre. "Tenim com a objectiu immediat que tots els trens s'aturin a l'estació i millorar aquest equipament. Portem massa anys de retard, tant pel que fa a la inversió (Govern de l'Estat) com la gestió (Generalitat).

D'altra banda, Viladecans també reclama la nova línia del Metro del Delta i la transformació de la C-245 perquè sigui "un eix amable amb els vianants, amb carrils exclusius per a busos i bicicletes".

Tot i les mancances en infraestructures i transport, Viladecans ha continuat rebent inversions econòmiques importants, principalment del consistori des de l'inici de la crisi: crear activitat econòmica per afavorir l'ocupació i afrontar els problemes de moltes famílies amb "penúries econòmiques" a través de polítiques socials. A

més, Viladecans està treballant en nous projectes per millorar la qualitat de vida dels seus ciutadans, entre d'altres, en temes de transició energètica amb el projecte Vilawatt. //

SERGI FRIÁS, TÈCNIC RESPONSABLE I COORDINADOR DE COBOI A LA TERCERA FESTA DE LA LLANÇADORA D'EMPRENEDORIA DE SANT BOI

EL NOU OUTLET DE NEINVER IMPULSA CA N'ALEMANY, A VILADECANS

SANT BOI: CRÉIXER, PERÒ AMB JUSTÍCIA SOCIAL

La crisi econòmica ha demostrat que és un perill créixer molt i de qualsevol manera, sense control, sense filtres, sense compromís social. En aquest sentit, Sant Boi ha apostat clarament en aquest 2016 per una política econòmica alternativa que fa compatible el desenvolupament econòmic amb la justícia social, un model que també pot ser atractiu per a rebre noves inversions, generar ocupació i, a més, que sigui digna i de qualitat. Sens dubte, el projecte CoBoi és el major referent d'aquesta aposta que també s'exporta als polígons industrials de la ciutat.

L'alcaldesa de Sant Boi, Lluïsa Moret, va entrar a l'alcaldia l'any 2014 en substitució de Jaume Bosch. Després d'un any per acabar l'anterior mandat i, per tant, amb poc marge d'actuació (només es va implantar la política d'Alcaldia als Barris com a mesura més destacada, que s'ha mantingut durant l'actual mandat), ara sí, és el moment de deixar empremta amb les seves decisions. En aquest sentit, Sant Boi està treballant en un ampli Pla de Comerç 2020 que ha tingut la millora del Mercat de la Muntanyeta com a primer fruit, així com les millores de Lluís Pascual Roca i la Plaça de la Generalitat. A part, s'ha aprovat una millora dels polígons industrials de la ciutat per actualitzar-los i que siguin més moderns i atractius de cara a la inversió.

D'altra banda, Sant Boi ha iniciat un Pla Local de Turisme per posar en valor l'entorn natural de la ciutat i el patrimoni cultural i, de retruc, crear-se una imatge exterior que cridi, com diem, a nous inversors. De la mateixa manera, la ciutat ha fet la major inversió de l'any en la renovació completa del sistema de recollida de residus. I és que, aquest és, segons la ciutadania, el principal problema de la ciutat: la brutícia de l'espai públic amb el problema específic dels excrements d'animals. En aquest 2017, segons avancen, es farà èmfasi en la posada en pràctica d'un pla de millora de l'espai públic que inclourà inversions per a la millora de la neteja i un pla específic per combatre el problema dels excrements.

Tornant al repte econòmic de créixer, però no de qualsevol manera, Sant Boi vol ser una de les ciutats més competitives de l'Àrea Metropolitana de Barcelona –aprofitant els seus actius històrics: entorn natural, patrimoni i l'àmbit sociosanitari–, però, també, destinant recursos a l'educació i la cultura, pilars generadors d'oportunitats dignes i de qualitat en el futur. En qualsevol cas, la competitivitat de la ciutat continuarà afectada mentre no s'acabi la maleïda variant de la C-245 que manté trencada i en obres a la ciutat a l'espera de la represa de Foment. Pel que fa les partides que ja estan garantides en els pressupostos d'aquest 2017, destaca la substitució de mil punts de llum per làmpades amb tecnologia LED. Una iniciativa que sembla menor, però que, en canvi, millora l'eficiència energètica de la ciutat i, per tant, genera un estalvi que es pot destinar a la lluita contra la pobresa energètica. //

CASTELLVÍ DE ROSANES: SOTA LA PRESSIÓ DEL DEUTE

Front el municipi amb més població, trobem Castellví de Rosanes, la vila amb menys veïns del Baix Llobregat. Efectivament, tal i com reconeixen, "amb un poble petit com el nostre els ingressos són molt limitats". Així, els problemes i les necessitats que tenen són ben diferents que les grans ciutats: "Els dos principals problemes del municipi són el gran endeutament que tenim i que aquest any hem aconseguit reduir i la falta de manteniment de la via pública i edificis municipals que ens hem trobat".

Així, doncs, aquests són els reptes per aquest any 2017: reduir el deute, millorar la via pública (arranjar carrers i voreres, renovar l'enllumenat...), crear un centre social, el clavegueram d'un dels barris de la vila, promocionar el poble i fer un nou pla d'ocupació. En aquest sentit, Castellví de Rosanes tanca l'any amb l'optimisme d'haver reduït de 100 a 60 persones aturades, pràcticament, un 50%. //

CORNELLÀ: EVITAR L'ESCLETXA SOCIAL

Cornellà és el municipi del Baix Llobregat amb més població i, per tant, com a gran ciutat, pateix l'amenaça de que s'obri una important esclatxa social pels efectes de la crisi econòmica. I aquest continua sent el principal objectiu del govern local: mitigar les conseqüències de la crisi nascuda l'any 2008 en un moment on, fins i tot, hi ha persones que tot i que treballen no arriben a finals de mes.

Amb el recent Acord Social contra la Crisi ja renovat, es millorarà la despesa en Acció Social un 2,6% amb la que s'ampliarà la partida de polítiques d'ocupació en un 9% i es destinaran 150.000 euros per fomentar noves activitats econòmiques, l'auto-ocupació i el cooperativisme. Recursos que aniran a parar, entre altres qüestions, a la recuperació de pisos buits de les entitats bancàries per destinar-los a lloguer social.

Pel que fa les inversions, Cornellà fixa la seva proposta en els 4,5 milions d'euros, el que representa un augment del 6% respecte l'any passat. Aquesta quantitat inclourà, a més, vuit projectes votats per la ciutadania: millores urbanístiques a la Plaça de l'Estació, Carrer Manuel Mariné o Joan Maragall; inversió en seguretat (càmeres de videovigilància); circulació amb nous carrils bici i supressió de barreres arquitectòniques; i salut, instal·lant desfibril·ladors a diferents espais de la ciutat.

A part, Cornellà vol remodelar el carrer V. de Montserrat; reurbanitzar l'entrada nord de la ciutat des de la carretera d'Esplugues; reformar el col·lector IV; instal·lar una tirolina a Can Mercader i reformar els equipaments esportius com el pavelló de Can Carbonell i l'Estadi municipal d'atletisme i rugbi. //

IMATGE DE LA SIGNATURA DE L'ACORD SOCIAL CONTRA LA CRISI DE CORNELLÀ; VAN PARTICIPAR UNES 40 ENTITATS, EMPRESES, ASSOCIACIONS COMERCIALS, PARTITS POLÍTICS I SINDICATS.

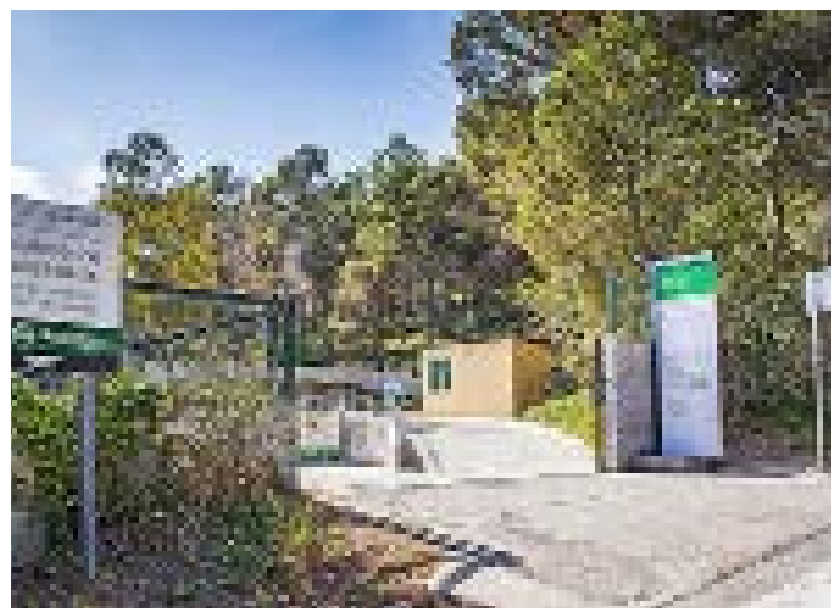
CASTELLVÍ DE ROSANES DES DEL CEL; EL MUNICIPI BAIXLLOBREGATÍ ÉS EL QUE MENYS POBLACIÓ TÉ, AMB UNS 1.300 HABITANTS

■ CASTELLDEFELS: 42% DE POBLACIÓ MÉS EN 15 ANYS

La ciutat turística per antonomàsia del territori, Castelldefels, ha experimentat en els darrers 15 anys un creixement de la població del 42%. Si a l'any 2000 estaven empadronats a la ciutat 45.091 persones, al 2015 hi ha 64.891. Un creixement que no és homòleg al "múscul de l'Ajuntament", que no ha crescut al mateix ritme i que, a més, des de 2013 es troba més limitat per la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de les Administracions Locals. Amb aquesta llei, entre altres qüestions, no es pot incrementar capítols pressupostaris tan importants com el de les despeses de personal.

Aquest és, doncs, un dels grans reptes de la ciutat: afrontar amb garanties el creixement poblacional de la ciutat. D'altra banda, en aquestes darreres eleccions hi ha hagut un important canvi de govern que ha permès passar del govern del Partit Popular a un govern progressista que tindrà a Candela López (PSC) fins el 2019. Sigui com sigui, s'ha experimentat un evident gir a l'esquerra començant per la remunicipalització del servei de neteja viària, recollida de residus i deixalleria, un procés que s'haurà de culminar en aquest nou any.

D'altra banda, s'ha recuperat la inversió pública amb el suport de les administracions supramunicipals, el que ha permès acabar la primera fase de la reurbanització del carrer García Lorca, està a punt d'inaugurar el quart institut, s'està fent la reforma del Pavelló Poliesportiu de Can Roca, hi ha un pla de reforma de l'Avinguda Pineda i es destinarà 1,5 milions d'euros en el Projecte integral de Vista Alegre. Per acabar, també està previst construir un centre cívic a la platja i un nou equipament pensat per a la participació ciutadana. ■■■

■ ESPLUGUES: FER DE LA INNOVACIÓ UN MOTOR ECONÒMIC

Esplugues és un dels municipis que millor reflecteix el titular d'aquest reportatge: tot i que la crisi fa mantenir l'atenció en les polítiques per l'ocupació i pel suport social i inclusiu a les famílies, la capacitat de inversió millora.

"Ha millorar la capacitat inversora del municipi, fet que és una bona notícia, tant pel que significa com a moviment econòmic i creació d'ocupació, com per la millora en els serveis, equipaments i via pública de la ciutat".

Així, doncs, per 2017, Esplugues preveu la construcció d'un nou poliesportiu a Can Vidalet, la construcció de mercats municipals, la represa de les obres de l'auditori, la inversió en tecnologia i tractament de la informació, la renovació de parcs infantils o les millores de diferents carrers de la nostra ciutat.

A més, es preveu la inversió de quasi 6,5 milions d'euros per fer d'Esplugues una ciutat més sostenible i més intel·ligent. I és que, si l'equip de Govern destaca el vincle social dels pressupostos, també és veritat que hi ha una aposta clara per la innovació com a via per generar oportunitats a partir del Pla per a la Reactivació Econòmica i la Creació d'Ocupació de Qualitat d'Esplugues 2016-2019.

En total, el pressupost ascendeix als 44,54 milions d'euros, el que representa un increment de l'11,74%. En paral·lel, Esplugues avança el seu compromís per la qualitat de l'aire i assegura que a partir de 2017 seran claus les polítiques qualitatives per la sostenibilitat i el medi ambient.

De fet, encoratja a l'AMB i a les ciutats metropolitanas a fer un pas endavant en aquest sentit. Com a poder local, Esplugues adoptarà les mesures sorgides de la cimera de París. ■■■

PER ORDRE, ENTRADA A LA DEIXALLERIA DE CASTELLDEFELS. RECENTMENT, MUNICIPALITZADA PER L'ALCALDESSA DE LA CIUTAT, CANDELA LÓPEZ (A LA DRETA). A SOTA: IMATGE DE LES OBRES PARALITZADES DE LA VARIANT DE VALLIRANA, REIVINDICACIÓ HISTÒRICA

■ VALLIRANA: PENDENTS DE LA VARIANT

Vallirana és un dels tants municipis afectats per la paralització d'unes obres per part de Foment, en aquest cas, la ja cèlebre variant de Vallirana. L'acabament de la variant és el repte més important que la ciutat ha de solucionar per recuperar el carrer Major i millorar la mobilitat de la vila. De fet, la via principal de Vallirana està pendent d'una reforma a mig termini que permetrà donar més protagonisme a l'ús ciutadà i al comerç de la zona.

D'altra banda, la ciutat aposta per solucionar de manera definitiva la situació del Polígon Industrial, per rellançar-lo i millorar l'ocupació del municipi. Qüestions que estaran incloses en el nou POUM que el govern local està elaborant amb l'objectiu de definir la Vallirana que es vol a l'any 2030.

Mentrestant, el que ja està confirmada és la construcció del Pavelló Poliesportiu, una reivindicació històrica de les entitats esportives de la ciutat i que està cridat a ser un punt neuràlgic associatiu.

En paral·lel, Vallirana ha inclòs en el pressupost de 2017 la reforma de la Casa Mestres on s'ubicaran els serveis de Promoció Econòmica i l'Oficina d'Atenció a l'Empresa.

Fent balanç, el Govern local considera que ha fet els deures pel que fa la promoció de l'ocupació i el suport social i comercial, mentre que es mostra crític amb les administracions superiors al poder municipal (en concret, Generalitat i Estat) donat que, segons ells, no han sabut donar resposta a les famílies amb més necessitats ni han generat polítiques adients. ■■■

L'ALCALDESSA DE GAVÀ, RAQUEL SÁNCHEZ, A LA PRESENTACIÓ DE LES INVERSIONS PREVISTES A LA CIUTAT PEL QUE QUEDA DE MANDAT; I IMATGE DE LES OBRES ATURADES DE LA C-245, QUE AFECTA TAMBÉ A GAVÀ. LA CIUTAT APORTARÀ LA PART CORRESPONENT PER FER UN NOU CARRIL BUS I BICI, A MÉS DE FER UN PAS DE VIANANTS PER ACCEDIR AL TANATORI.

LA RECUPERACIÓ DE LA CASA ESTRADA SERA UNA DE LES ACTUACIONS PREVISTES PER SANT ANDREU EN AQUEST 2017. ES REALITZARÀ UN PROCÉS PARTICIPATIU PER DEFINIR ELS SEUS USOS

■ GAVÀ: CIUTAT SOSTENIBLE

Amb aquesta idea de no créixer de qualsevol manera, Gavà ha introduït el adjectiu 'sostenible' de manera transversal a la seva política que es fonamenta en quatre pilars: sostenibilitat territorial, econòmica, social i urbana. Tot sota el paraigua de la transparència, de la proximitat i de la complicitat ciutadana que l'alcaldeessa de Gavà, Raquel Sánchez, tant defensa, a més, amb propostes concretes. Més enllà de la consolidació del programa 'L'Alcaldeessa als barris', l'equip de govern ha aprovat un Pla d'Actuació Municipal que inclou el 80% de les 800 aportacions ciutadanes realitzades a través d'un procés participatiu; ha subscrit el Codi de Bon Govern i ha realitzat la segona edició de 'Junts per Barri', que ja prepara una tercera.

Pel que fa la proposta econòmica, Gavà ha abordat una nova estratègia per desenvolupar un model basat en l'activitat econòmica de valor afegit, en la indústria i el turisme. Estratègia que va de la mà del teixit empresarial a través del programa 'Junts ProGavà - Made in Gavà'; amb el Pla per l'Ocupació 'Gavà impulsa, jo trobo feina' i amb el planejament de nous sectors d'activitat econòmica que salvaguardin els valors ambientals de la ciutat. D'aquesta manera es vol fer front a la persistència dels efectes socials i econòmics de la crisi: "Seguim en alerta i continuem actuant amb mesures concretes".

En aquest sentit, l'equip de govern vol reforçar i potenciar Gavà com a un referent urbà i territorial sostenible i de qualitat des de l'entorn fins a cadascun dels barris, enfortint la promoció econòmica per generar més activitat i ocupació i així capgirar definitivament les conseqüències de la crisi i enfortir especialment les polítiques d'educació: nou programa d'ajut a sortides escolars curriculars; Programa de formació i inserció per a dones en risc d'exclusió o el Programa de la Cultura Emprenedora a les Escoles per acostar l'emprenedoria als estudiants de Primària. Pel que fa les inversions més importants, a part de la construcció d'un carril bici i de bus a la C-245, que es porta la major part, Gavà executarà al 2017 la segona fase de les obres d'arranjament del carrer de l'Anoia al barri de Can Tries, la remodelació del carrer de Rectoria i l'obertura del carrer de Rius i Tauler, juntament amb el nou pas de vianants per sobre de la C-245 per accedir al Tanatori. També es continuarà definint el procés de transformació del sector de la fàbrica de la Roca i es determinaran nous usos de l'edifici de la Unió de Cooperadors de la Rambla, decisió que es prendrà després d'un nou procés participatiu. ■■■

■ SANT ANDREU DE LA BARCA: SENSE TALLS NI DESNONAMENTS

No ho poden dir tots els ajuntaments dels seus municipis. Sant Andreu de la Barca sí: no hi ha cap tall de subministrament –sigui de llum, gas o aigua– ni cap desnonament, ja que des de l'Oficina d'Habitatge es poden aturar. Són, segurament, els majors assoliments del govern local de Sant Andreu. Tot i així, continuen pendents de l'amenaça de l'atur, que no baixa de la mitjana catalana. En aquest sentit, l'Ajuntament ha posat en marxa plans d'ocupació per afavorir la inserció laboral de col·lectius que tenen dificultats especials i s'ha aconseguit una vintena de pisos amb lloguers assequibles –una part la paga el consistori-. Al 2017, s'invertiran 100.000 euros per afavorir la contractació i reforçar Serveis Socials, departament que ha esdevingut primordial des de 2008.

D'altra banda, el pressupost té previst altres mesures com la recuperació de patrimoni històric de la ciutat; en concret, la Casa Estrada i la masia de Can Sunyer. El govern local obrirà una convocatòria de participació ciutadana per definir els possibles usos dels equipaments. ■■■

3ª Edició Premios e//llobregat 2017

La gala de la tercera edició dels Premis El Llobregat es celebrarà a l'Auditori del Cèntric de El Prat

La publicació comarcal del Baix Llobregat i L'Hospitalet, El Llobregat, ja prepara la que serà la tercera edició dels Premis El Llobregat, una fita ja consolidada al territori que té com objectiu aplegar en la seva gala els diferents actius de la comarca i posar en valor la tasca de diferents persones i entitats. Després de la seva estrena a L'Hospitalet i de la segona edició a Sant Boi, ciutat on està ubicada la redacció i on es va celebrar també la primera dècada d'història de la publicació, El Llobregat dona el salt al cor del Delta amb una gala que es celebrarà el dijous 4 de maig de 2017 a l'Auditori del Cèntric, a El Prat de Llobregat.

Aquest excel·lent escenari, sala central del nou Cèntric Espai Cultural amb més de 300 localitats, serà l'espai protagonista per acollir una nova festa comarcal que donarà el relleu als anteriors guanyadors dels Premis El Llobregat. En concret, la Fundació El Llindar, Ecologistes en Acció – Les Agulles, l'Associació d'Aturats Majors de 50 anys; Sonia Corrochano, directora de l'Aeroport de Barcelona-El Prat; Cristina Manresa, cap de la Regió Policial Metropolitana Sud de Mossos d'Esquadra i Francesc Casbas (a títol pòstum) pel seu paper vinculat a la Ràdio de L'Hospitalet. Profetes del Baix que es van sumar als guardonats a la primera edició: Jordi Évole, Mercedes Milà, Karra Errejalde, Associació Educativa Ítaca,

GUARDÓ DELS PREMIS, REALITZAT PER L'ARTISTA DOGNY ABREU

PREMIATS A LA II EDICIÓ: PER ORDRE, SONIA CORROCHANO, CRISTINA MANRESA, FRANCESC CASBAS (A LA IMATGE LA SEVA FILLA, MERITXELL CASBAS), ECOLOGISTES EN ACCIÓ - LES AGULLES, ASSATSO I FUNDACIÓ EL LLINDAR DE CORNELLÀ

QUASI 200 PERSONES VAN ASSISTIR A LA GALA DE LA II EDICIÓ DELS PREMIS EL LLOBREGAT, AMB LA QUE ES COMMEMORAVA ELS DEU PRIMERS ANYS D'HISTÒRIA DE LA PUBLICACIÓ DEL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET | IMATGES DE SERGIO RAMOS / THEMETALCIRCUS

Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat i Banc dels Aliments. El passat acte, celebrat a Can Massallera de Sant Boi, va comptar amb quasi dues-centes persones de totes les façanes econòmiques, socials, culturals de Baix Llobregat i L'Hospitalet; també a nivell institucional. I és que tots els nivells de les administracions van estar representats, des del món local al Govern de la Generalitat i de l'Estat.

Entre els representants més destacats, la gala dels premis va comptar amb la presència de l'aleshores consellera de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, Meritxell Borràs, el subdelegat del Govern d'Espanya a Catalunya, Emilio Ablanedo, l'ex president de Catalunya, José Montilla, a més d'alcaldes i alcaldesses del territori -Lluïsa Moret (Sant Boi), Antoni Balmón (Cornellà),

Carles Ruiz (Viladecans), Raquel Sánchez (Gavà) o Maite Aymerich (Sant Vicenç dels Horts)- i altres representants municipals i supramunicipals de la Diputació de Barcelona i l'Àrea Metropolitana.

D'aquesta manera, El Llobregat reforça novament la seva aposta per sortir de la redacció i organitzar iniciatives paral·leles en favor d'una major participació ciutadana i una major cohesió del territori. El format dels premis tindrà, en aquest sentit, un caràcter continuista. El Consell Editorial de El Llobregat proposarà els 18 nominats, per categories, que seran votats pels nostres lectors durant quatre mesos.

Els nous guanyadors de la tercera edició dels premis es desvetllaran, com en les anteriors ocasions, el dia de la gala. **///**

3ª Edición Premios e//llobregat 2017

Premio Aguas Cristalinas

El Llobregat valora la transparencia en la información con este premio periodístico a una pluma de entre las siguientes de la comarca

Jesús Vila
L'Hospitalet
Periodista y escritor

/// Periodista, escritor y licenciado en historia, Vila es un ejemplo del periodismo crítico, incisivo y de proximidad.

Su conocimiento y su vínculo al Baix Llobregat le convierten en una de las firmas más respetadas e interesantes en el territorio.

Acaba de publicar la 1ª historia completa del CECBLL y una obra sobre la figura de Vicenç Capdevila, último alcalde de L'Hospitalet durante la Dictadura.

...

/// Es uno de los medios decanos del Baix. Cerca de los 40 años de historia, Delta sigue siendo un referente local.

Ha sabido adaptarse a los nuevos tiempos sin renunciar a una edición impresa de calidad, que tiene el reportismo como género destacado.

Su compromiso con la ciudad ha llevado a Delta a organizar iniciativas que van más allá de lo periodístico, como la CX Cursa Delta Prat.

Periòdic Delta
El Prat de Llobregat
Medio de comunicación local

...

/// Es la primera nominación conjunta. Y es que, ambos, a la vez, han demostrado que es posible un medio local digital de referencia.

Son medios que no apuestan por la cantidad, sino por la calidad. Y ya llevan más de un lustro de historia.

Ambos editan en papel un anuario con lo más destacado de sus municipios; documento que ya es una costumbre adquirir tanto en Molins como en Sant Feliu.

Viu Molins y Fet a Sant Feliu
Molins de Rei / Sant Feliu
Medios locales digitales

Premio a la Mayor Crecida

Personajes que han conseguido, por su labor profesional y del ámbito que sea, una repentina notoriedad social

Núria Marqués
Castellví de Rosanes
Nadadora paraolímpica

/// Nadadora paraolímpica de Castellví de Rosanes, ha sido medalla de oro en 400 libras y medalla de plata en los 100 espalda de Río.

Pese a su juventud, es una de las mejores deportistas en su especialidad como ya ha demostrado a nivel nacional e internacional.

En los últimos Europeos de Natación, subió hasta en siete ocasiones al podio, siendo oro en los 100 espalda y 4x100 libras.

...

/// La banda santboyana ha sido capaz de volver a poner a Sant Boi en lo más alto de la música catalana con su primer disco 'Déu vos guard'.

Han ganado el certamen Sona 9 (2014) y han sido grupo revelación de 2015 en los Premios Enderrock.

Su auge ha favorecido, incluso, a una mayor implicación municipal por la música local como se demostró en el último Altaveu.

Trau Sant Boi
Grupo musical

...

/// Ha logrado, por primera vez, la plata para la selección de baloncesto femenino en unas Olimpiadas.

Desde sus inicios en el CB Olesa, Mondelo solo ha sumado más que éxitos en su palmarés. Actualmente, entrena el Dynamo Kursk de Rusia.

En tres años, ha sido oro en el Europeo de 2013, bronce en el de 2015; plata en los Mundiales de Turquía 2014 y en Río.

Lucas Mondelo
L'Hospitalet
Seleccionador nacional de baloncesto femenino

Premio Caudal Amazónico

Figuras destacadas de nuestra comarca, con una dilatada trayectoria en sus especialidades que les han llevado a ser únicos

Juan Carlos Navarro
Sant Feliu de Llobregat
Jugador del FC Barcelona-Lassa

/// Navarro inició su trayectoria en el C.B Santfeliuenc, desde el que fichó por el Barça con solo 12 años (1992). Lleva 25 años en el club azulgrana y 20 en el primer equipo (excepto una temporada en la NBA).

Ha logrado 8 ligas, 2 Euroligas, 6 Copas, 5 Supercopas y una Korac.

En la selección, suma 9 medallas con la absoluta, entre ellas 3 de oro en el Mundial de 2006, y los Eurobasket de 2009 y 2011.

...

/// El vínculo de Cano con el Baix empieza en los '70 con medios como 'Retalls' o 'Alenar'.

En 1983 inicia su aventura televisiva con ETV, que ya suma 33 años de experiencia.

Es socio fundador de distintas entidades: As. de Medios de Proximidad; Emisoras Catalanas de Proximidad; Televisiónes Digitales Independientes y As. de Televisiónes de Proximidad de Cataluña.

Frederic Cano
Esplugues de Llobregat
Director y fundador de ETV

...

/// Jaurrieta y Margarit fueron los primeros en realizar, en Bellvitge, un trasplante de hígado en el Estado español.

Desde entonces, Bellvitge ha sido pionero en varias ocasiones: trasplantes simultáneos; primer trasplante hepático dominó o el primer trasplante de hígado a un paciente con VIH.

El hospital, referente de esta especialidad, ha logrado este año alcanzar la cifra de los 1.500 trasplantes de hígado.

Dr. Eduard Jaurrieta y Carles Margarit (pòstum)
L'Hospitalet
Doctores de referencia

Premio a la Ribera Solidaria

El Llobregat quiere premiar a una de estas entidades sin ánimo de lucro por tener a la solidaridad como columna vertebral a lo largo de su historia

GATS
El Prat de Llobregat

/// Bajo el equilibrio de la reflexión y la acción luchan contra las desigualdades y los conflictos sociales.

Gats lleva a cabo diferentes iniciativas, entre ellas, el Festival Esperanzah, un certamen que va más allá de lo musical y que ya ha captado la atención más allá de las fronteras de El Prat.

La entidad ha creado Eticom Som Connexió, la primera iniciativa estatal que une telecomunicaciones y ética.

...

/// La entidad ha llevado a cabo un documental audiovisual que recupera las luchas del Baix Llobregat en los últimos años del franquismo.

Creada en 1990, cuenta con un excelente centro de documentación con material único de los movimientos sociales del Baix en el s.XX.

Utopía es también un espacio de reflexión a través de distintas conferencias, jornadas y seminarios.

Fundació Utopia
Cornellà

...

/// Cruz Roja desempeña una labor fundamental para acoger y ayudar a su integración a las personas refugiadas.

Les enseñan a relacionarse con el entorno, desde coger el transporte hasta clases del idioma.

Los que llegan a los pisos de refugiados les vienen dados por el Estado. Ahora, siguen a la espera de que el Gobierno actúe en relación con los de refugiados sirianos.

Creu Roja
Baix Llobregat

Premio al Afluyente Verde

Hoy en día es indudable que ser ecológico y sostenible es tan fundamental para nuestra sociedad como un afluente para un río

SOS Delta
Baix Llobregat

/// A partir de una campaña de SOS Delta se inició el debate de la caza de especies cinegéticas en el Parc Agrari.

Los ayuntamientos del Delta han presentado conjuntamente a la Generalitat un nuevo Plan de Actuación para regular la situación.

Llevan a cabo seguimientos de fauna más allá del que hacen las administraciones, que publican en los noticiarios ornitológicos, que ya suman 50 ediciones.

...

/// FGC apuesta claramente por la intermodalidad, fundamental para tener una red conectada y competitiva.

Ha estrenado un nuevo parque de bicicletas eléctricas en su estación de Sant Boi, proyecto pionero.

Por el compromiso por ofrecer valor añadido con el English Corner, los talleres para perder las fobias a viajar, así como la filosofía 'Smart train'.

Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

...

/// Con el documental 'El Pati del Darrerà', han vuelto a dar voz a el Baix Llobregat para conocer sus necesidades y retos de futuro.

La productora va más allá del audiovisual con un proyecto interactivo inédito en el Baix Llobregat.

'Orgull de Baix' nace para ser una plataforma comarcal transversal, participativa y que sirva de punto de encuentro y, a la vez, de difusión de nuestro territorio.

Al Pati Produccions
Baix Llobregat

Premio Aguas Bravas

De tanto en tanto, la calma del río y de sus cuencas se ve sorprendida por las inesperadas inundaciones que obligan a la movilización ciudadana

No Más Blocs
L'Hospitalet

/// La oposición ciudadana al nuevo PDU Granvia - Llobregat ha obligado a modificar una primera versión del plan.

Con la fuerza que ha ganado el movimiento, todos los grupos municipales de L'Hospitalet han presentado alegaciones, excepto el equipo de gobierno y PDECat.

No Más Blocs se ha convertido en un referente en la defensa del territorio más allá de L'Hospitalet.

...

/// De manera espontánea, se creó en Molins de Rei esta plataforma con el objetivo de acoger a refugiados.

Las trabas institucionales han impedido su objetivo principal de acoger a refugiados; pero han convertido la entidad en un excelente espacio de reflexión.

Molins Acull representa la plataforma ciudadana más importante para acoger refugiados en el Baix.

Molins Acull
Molins de Rei

...

/// Naty López acampó varios meses en la sede del ICAM para reclamar la revocación de su alta médica tras sufrir un infarto y un ictus.

El coraje de López ha derivado en la creación de PAICAM, una nueva plataforma que se ha convertido en un punto de apoyo de muchos.

Naty y PAICAM han logrado abrir el debate sobre el proceso de evaluación de las personas enfermas por parte del ICAM.

Naty López y PAICAM
L'Hospitalet

Unanimitat de les administracions: pacte per mantenir el nivell de preus

El transport metropolità congela les tarifes pel 2017

La T-12 serà gratuïta fins els 16 anys i es presenta un nou títol especial pels episodis d'alta contaminació

Imanol Crespo

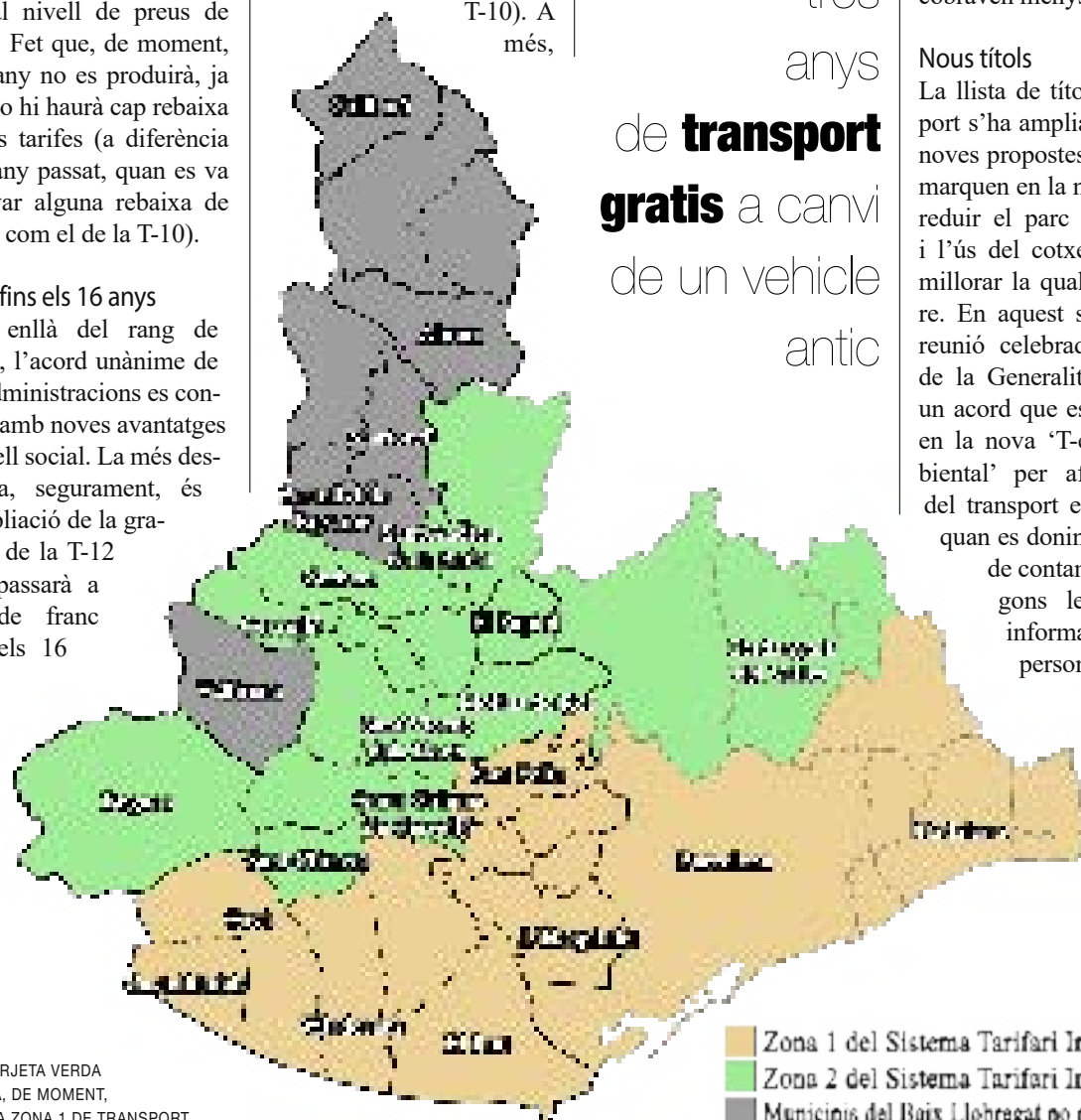
Quan es parla del transport públic tothom coincideix en la necessitat de comptar amb una xarxa competitiva per afavorir la reducció de l'ús del cotxe privat. Si parles amb la ciutadania, a més, aposten de manera clara per un nivell de preus més reduït. I és que, si observem l'evolució dels preus del transport públic metropolità, en els últims deu anys, el bitllet senzill s'ha encarat un 79,1%; la T-10 un 49,62%; i la T-50/30 un 54,4%.

Aquesta tendència, que coincideix amb els anys més durs de la crisi econòmica, ha tocat sostre. El Govern de la Generalitat de Catalunya, l'Àrea Metropolitàna, l'Ajuntament de Barcelona i l'ATM (Autoritat del Transport Metropolità) han acordat la congelació de les tarifes del transport públic per aquest 2017 per tercer any consecutiu.

La mesura ha comptat amb la valoració positiva, fins i tot, de la plataforma Stop Pujades, que destaca, en tot cas, el manteniment de la reivindicació de tornar al nivell de preus de 2013. Fet que, de moment, enguany no es produirà, ja que no hi haurà cap rebaixa de les tarifes (a diferència de l'any passat, quan es va aprovar alguna rebaixa de preus com el de la T-10).

T-12, fins els 16 anys Més enllà del rang de preus, l'acord unànime de les administracions es concreta amb noves avantatges a nivell social. La més destacada, segurament, és l'ampliació de la gratuïtat de la T-12 que passarà a ser de franc fins els 16

anys; un més que fins ara. D'altra banda, es continua afavorint la compra de títols de major durada com la T-Mes (si es veu l'evolució de preus, veiem com s'han encarat lleugerament). En aquest cas concret, les persones sense feina podran adquirir el títol mensual pel preu d'una T-10 (fins ara era pel preu de tres de tres T-10). A més,

LA NOVA TARJETA VERDA S'APLICARÀ, DE MOMENT, NOMÉS A LA ZONA 1 DE TRANSPORT

ATM, GOVERN, AJUNTAMENT DE BARCELONA I AMB ACORDEN PER UNANIMITAT MANTENIR EL NIVELL DE PREUS PER 2017

AMB oferirà tres anys de transport gratis a canvi de un vehicle antic

s'amplia aquest descompte a les persones empleades que cobrin el Salari Mínim Interprofessional (actualment només podien els que cobraven menys).

Nous títols La llista de títols de transport s'ha ampliat amb dues noves propostes, que s'emmarquen en la necessitat de reduir el parc de vehicles i l'ús del cotxe privat per millorar la qualitat de l'aire. En aquest sentit, de la reunió celebrada al Palau de la Generalitat ha sortit un acord que es concretarà en la nova 'T-episodi ambiental' per afavorir l'ús del transport especialment quan es donin alts nivells de contaminació. Segons les primeres informacions, les persones que no

agafin el cotxe podran disposar d'un bitllet d'anada i tornada pel mateix preu que valen dos viatges de la T-10; és a dir, 1,87 euros. En paral·lel, l'Àrea Metropolitana de Barcelona ampliarà la llista de títols amb la que ha denominat Targeta Verda, un títol que oferirà tres anys gratis de transport públic per tots aquells usuaris que desballestin un vehicle antic i no es comprin cap de nou (ni en els últims sis mesos ni en els tres anys de vigència del títol).

El seu funcionament serà com el de la Tarjeta Rosa. Simplement caldrà complir aquests requisits. El títol -personal i intransferible- el podran obtenir totes les persones empadronades a qualsevol dels 36 municipis metropolitans, però, d'entrada, només tindrà validesa a la Zona 1 de transport. En tot cas, l'AMB té previst portar a termes acords bilaterals amb la resta de municipis de la perifèria metropolitana, així com ampliar el seu ús a la zona 2.

Pel que fa als cotxes, per obtenir la gratuïtat del transport, cal acreditar que sigui un dièsel fabricat abans del 2006 o un ben-

zina anterior a 1997. De la mateixa manera, es podran acollir a aquest títol si es desballesten motocicletes d'abans de juliol de 2004. Segons les dades de la Direcció General de Tràfic (DGT), hi ha 28.598 vehicles amb aquesta antiguitat a l'àrea metropolitana de Barcelona. En qualsevol cas, segons les estimacions de l'ens metropolità, es calcula que es puguin beneficiar un 10% dels conductors; és a dir, 2.860 usuaris.

La mesura ha de passar ara pel Consell Metropolità i s'espera que durant la primavera de 2017 es comencin a repartir les primeres Targetes Verdes. //

TÍTOLS DE TRANSPORT INTEGRAT

	1 zona	2 zones	3 zones	4 zones	5 zones	6 zones
T-10	9,95	19,60	26,75	34,45	39,55	42,05
T-50/30	42,50	-	-	-	-	-
T-70/30	59,50	86,05	118,00	144,50	165,50	179,50
T-Mes	52,75	71,00	99,60	122,00	140,00	150,00
T-Timesha	142,00	192,00	269,00	329,50	378,00	405,00
T-Jove	105,00	142,00	199,20	244,00	280,00	300,00
T-Dia	8,40	12,80	16,05	17,95	20,10	22,50

TÍTOLS BONIFICAT DE TRANSPORT

	1 zona	2 zones	3 zones	4 zones	5 zones	6 zones
T-Mes FMFN general	42,20	56,80	79,70	97,60	112,00	120,00
T-Mes FMFN especial	26,40	35,50	49,80	61,00	70,00	75,00
T-Timesha FMFN general	113,60	153,60	215,20	263,60	302,40	324,00
T-Timesha FMFN especial	71,00	96,00	134,50	164,75	189,00	202,50
T-Jove FMFN general	84,00	113,60	159,35	195,20	224,00	240,00
T-Jove FMFN especial	52,50	71,00	99,60	122,00	140,00	150,00
T-FMFN 70/90 general	55,70	104,75	149,80	189,90	221,50	235,50
T-FMFN 70/90 especial	34,80	68,60	93,60	120,55	138,40	147,20

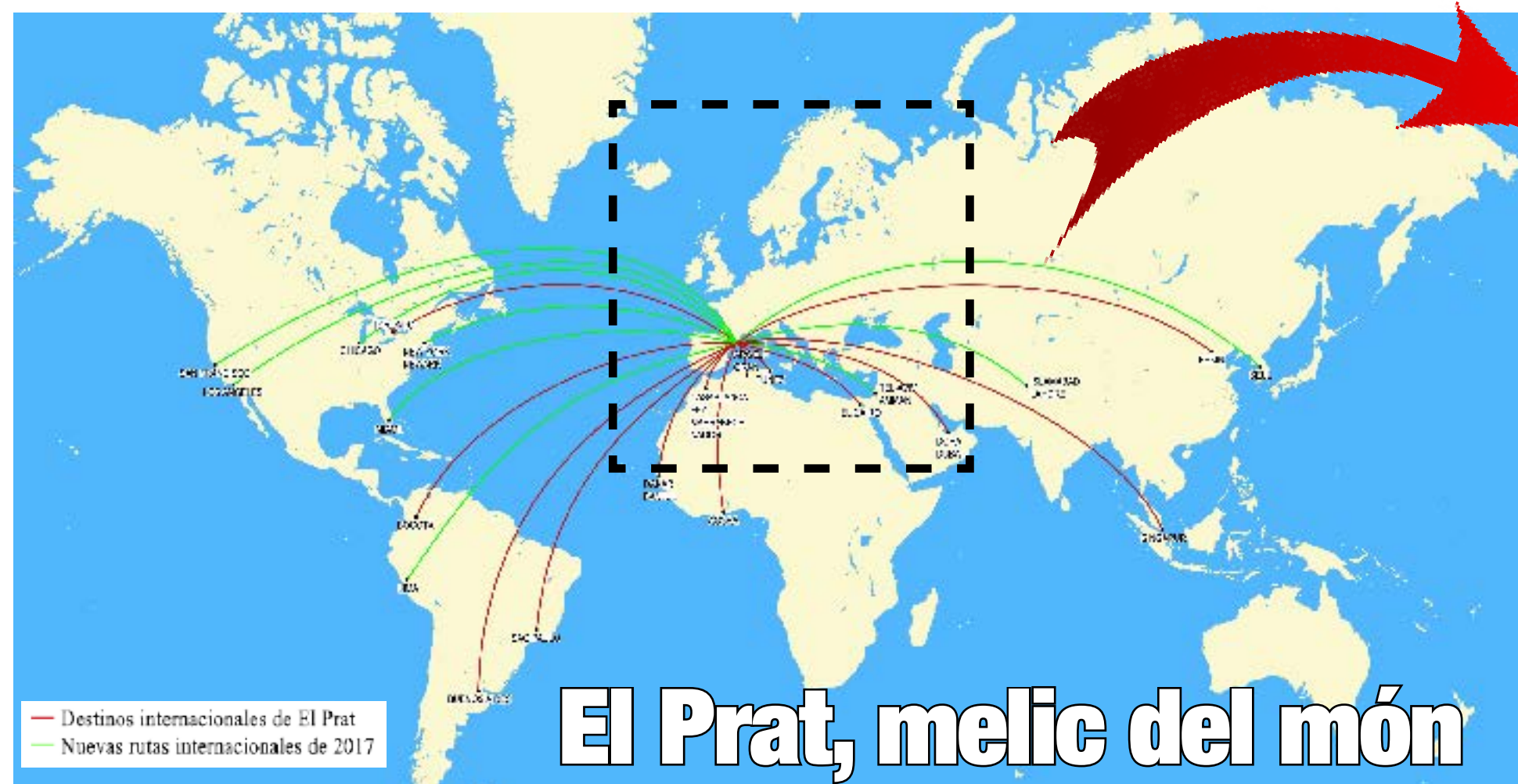

EL SERVEI DE TAXI TAMBÉ MANTINDRÀ LES TARIFES DE 2016 A L'ÀREA METROPOLITÀNA

TAXI 2016 TARIFES URBANES/ TARIFAS URBANAS/ CITY FARES

Table of taxi fares including integrated titles (T1-T4), airport fares, and additional charges. Includes a QR code and contact information for AMB.

Advertisement for 'Despacho especializado en derecho de familia' located at Rambla Rafael Casanova 74, Sant Boi de Llobregat. Contact info: info@xpadvocats.com, Telf. 936407228.

L'aeroport de referència a Catalunya estrena noves línies per aquesta temporada amb Amèrica i Àsia com a principals destinacions

La temporada d'estiu arribarà, de moment, amb cinc noves connexions directes amb les dues costes d'Estats Units

Norwegian, American Airlines, LATAM, Pakistan Internacional o Korean Air han reforçat el seu posicionament a El Prat

Imanol Crespo

L'Aeroport de Barcelona – El Prat tancarà un nou any de rècord amb xifres que estaran al voltant dels 45 milions de passatgers (al final del mes de novembre, últimes dades al tancament d'aquesta edició, havien passat 41.152.088 passatgers). De fet, el ràpid creixement ha recuperat novament el debat sobre si la infraestructura pratenca necessita la construcció d'una tercera terminal o terminal satèl·lit per ampliar la capacitat dels 55 milions de passatgers que pot acollir actualment l'aeroport fins els 70 milions.

Sigui com sigui, el que és indubtable és que El Prat avança progressivament

en aquest repte de convertir-se en un veritable 'hub' internacional amb noves connexions directes que es sumen a l'actual oferta. Per a aquesta nova temporada d'hivern, El Prat ja compta amb noves connexions amb Tel Aviv (des del 31 d'octubre) i Reykjavik (des del 2 de novembre) gràcies a la nova aposta de Norwegian. A més, Pakistan International Airlines ha iniciat dues noves rutes des de El Prat fins a Islamabad i Lahore, les dues principals ciutats de Pakistan; mentre que LATAM Airlines ha connectat la capital catalana amb Lima, capital del Perú.

D'aquesta manera, el grup líder a Amèrica Llatina reforça Barcelona-El Prat com un punt estratègic

AVIÓ DE NORWEGIAN ATERRANT A BARCELONA-EL PRAT | SERGIO CRESPO

per volar des d'Europa al sud del continent americà. "Barcelona es posiciona gràcies a aquesta segona ruta directa que inauquem el 16 de desembre, con una de les majors portes d'entrada a Amèrica Llatina des d'Europa", ha dit Rodrigo Contreras, director general de LATAM Airlines a Europa durant la presentació de la ruta, que ha entrat en funcionament el 16 de desembre.

Amb una freqüència de tres viatges per setmana, LATAM estima que portarà a uns 40.000 viatgers a l'any entre les dues capitals. A aquesta nova ofer-

ta, cal sumar la connexió diària que té entre El Prat i Sao Paulo.

EE.UU, més aprop

A més d'aquestes rutes que ja estan operant, l'estiu de 2017 arribarà amb nous plats forts, ja confirmats, i on els Estats Units és el principal protagonista. El Prat comptarà amb noves connexions amb les dues costes nord-americanes, gràcies, sobretot, a la nova expansió de Norwegian, companyia nòrdica amb base a El Prat.

Tal i com ha explicat El Llobregat, l'aerolínia –considerada la millor low-cost de llarg radi- iniciarà vols setmanals directes amb Los Angeles, San Francisco, Nova York i Miami.

Aquestes noves rutes començaran a operar el 5 de juny amb un Boeing 787-8 Deamliner, que estarà de manera permanent en El Prat i, després, amb un

segon avió a partir del 22 d'agost. En total, Norwegian acabarà oferint 325.000 places intercontinentals amb les quatre noves rutes que apropa el continent nord-americà a El Prat, punt destacat no només del punt de vista turístic, sinó també com a impuls econòmic a nivell empresarial. "Barcelona és una ciutat global i Catalunya aposta per ser un país amb aquesta dimensió global", deia el conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, durant la presentació de les noves línies.

"El que subratllem és la determinació perquè El Prat sigui un aeroport intercontinental amb totes les seves conseqüències. Això vol dir progrés, prosperitat i benestar".

D'altra banda, American Airlines obrirà una nova ruta directa amb Chicago, la tercera major ciutat dels Estats Units, connexió que operarà estrictament

a la campanya d'estiu; en concret, de maig al desembre.

El Prat mira a Àsia

En l'actual món globalitzat el mercat asiàtic és, indubtablement, un dels més importants i amb més recorregut. És per això destacable la primera connexió amb vol directe que unirà El Prat amb Seül, capital de Corea del Sud.

Amb tres trajectes per setmana, l'aerolínia més important del país, Korean Air, ha anunciat que començarà a operar el 28 d'abril amb un model B777-200, amb capacitat per 248 passatgers.

La ruta ha estat especialment valorada pel conseller d'Empresa i Coneixement, Jordi Baiget, que espera que promogui la mobilitat bidireccional dels ciutadans sudcoreans, però, també, de la regió, pensant fonamentalment en el mercat japonès. ■

Mercat de Pagès Gavà

Vine a omplir el cistell!

Cada dimarts de 9 a 13.30 h al parc de la Torre Lluc

El recinto ferial de L'Hospitalet será en octubre de 2017 un escaparate global de la industria 4.0

Cinco salones de distintos sectores industriales se concentrarán en una semana con la tecnología y la digitalización como denominador común | Mobile World Congress, el evento que supone el 40% de los ingresos de Fira de Barcelona, se celebrará la última semana de febrero

J.C.V.

La actividad ferial encara 2017 con buenas perspectivas, después de batir récord de ingresos en el ejercicio 2016, el mejor de su historia, con 165,1 millones de euros de facturación, gracias a sus salones propios, a su actividad internacional y al peso de los eventos externos, como el Mobile World Congress que se celebrará la última semana de febrero de 2017 y que supone el 40% de la facturación del conjunto de Fira de Barcelona.

En 2017 la institución ferial que tiene en L'Hospitalet el grueso de sus recintos, prevé celebrar más de 60 salones y congresos entre los que destacan el citado de la tecnología móvil, el Barcelona Games World sobre juegos electrónicos que se celebró en 2016 por primera vez con gran éxito, la séptima edición de la Smart City Expo, el renovado Barcelona Building Construmat del sector de la construcción o el Automobile Barcelona, también reconvertido en un salón del automóvil más enfocado a la conectividad móvil, aunque sin prescindir del "show car" tradicional.

Cinco salones en uno

El presidente de la institución ferial barcelonesa y de la Cámara de Comercio de España, José Luis Bonet, califica de "brillante idea" crear en octubre de 2017 una semana ferial dedicada a la industria "porque la pone en valor social" y la ayuda a su modernización al entroncar directamente con la innovación y la tecnología. Así, se celebrarán conjuntamente en el recinto hospitalense de Gran Vía hasta cinco eventos internacionales que reunirán la tecnología (IOT Solutions o In (3D) dustry) con la química avanzada de la mano de Expoquimia, Equiplast y Eurosurf, que en 2017 coincidiendo con el Congreso Mundial de Ingeniería Química. Unas actividades que también coincidirán con la primera edición del World Chemical Summit, un foro de debate sobre el sector químico a nivel mundial

Novedades de 2017

Entre otras novedades, también se lanzará en 2017 Healthio, el nuevo salón que recoge la experiencia de MIHealth sobre las nuevas aplicaciones tecnológicas en el ámbito médico y de la salud. Precisamente, los recintos feriales barceloneses albergarán en 2017 importantes eventos en el campo de la salud, como el Congreso de la Sociedad Europea de Cardiología, que es el más importante del mundo en esta especialidad, con más la participación de 30.000 especialistas de 150 países, y que se celebrará por quinta vez en Barcelona, la última en 2014.

También tendrán lugar los congresos médicos organizados por las sociedades europeas de Gastroenterología,

LA RUEDA DE PRENSA SIRVIÓ PARA ANTICIPAR TAMBIÉN ALGUNAS DE LAS NOVEDADES DE 2017 COMO EL CONGRESO DE LA SOCIEDAD EUROPEA DE CARDIOLOGÍA, QUE SE CELEBRARÁ A FINALES DE AGOSTO CON LA PARTICIPACIÓN DE 30.000 ESPECIALISTAS DE 150 PAÍSES

de Quemados y de Resonancia Magnética, además de otros de tipo tecnológico.

Del calendario de 2017 destacan también salones de referencia en diversos sectores como Barcelona Bridal Fashion Week sobre moda nupcial, Piscina Barcelona sobre todo lo relacionado con el mundo de las piscinas y spas, IBTM World, salón mundial de viajes de negocios, Graphispag sobre artes gráficas aplicadas, Motoh!, el recuperado salón de la motocicleta en su segunda edición, el BCN Rail sobre la industria ferroviaria, el salón del cómic Manga y el festival de música electrónica Sónar, entre otros.

Jugar en la Champions

Fira de Barcelona ha cerrado 2016 como un ejercicio récord, con unos ingresos superiores a los 165 millones de euros, un 16,4% más en relación a lo presupuestado y un 9,7% más respecto a 2015, mientras que si se compara con 2014 -año ferialmente comparable al ser muchos salones bienales- el incremento es de un 8,2%, y el Ebitda (beneficios sin intereses, amortizaciones ni impuestos) también supone un récord con 20 millones de euros, un 50,4% más que el año pasado y un 0,7% superior a 2014.

El presidente de Fira de Barcelona y de la Cámara de Comercio de España, José Luis Bonet, ha atribuido estos resultados a la recuperación económica, pero también a

la internacionalización del organismo: "Estamos jugando en la Champions", afirmó en la presentación de los resultados. Por su parte, el director general de la institución, Constantí Serrallonga, que justo ha cumplido un año en su cargo, ha destacado que estas cifras se deben al buen comportamiento de los salones propios, a los certámenes internacionales captados por Fira y organizados por otros operadores y también a la actividad en el exterior con eventos celebrados en otros países.

Un millar de actividades

Durante este ejercicio se han celebrado salones tan importantes como el Mobile World Congress (MWC), que aporta el 40% de la facturación de Fira, y Alimentaria, salón bianual que contribuye con el 12% de los ingresos, además de otros como el Salón Náutico, Caravanning, Barcelona Bridal Fashion Week, Liber, In(3D)ustry, IoTS y Smart City Expo World Congress, la primera edición del Barcelonan Games World y el regreso del salón Motoh!, entre otros.

En total, Fira de Barcelona ha acogido en 2016 en sus recintos de Montjuïc y Gran Vía un total de 65 salones y congresos, además de 50 eventos corporativos, comerciales y deportivos, con lo que en total se han celebrado 120 actos, y en el marco de los salones han tenido lugar un millar de actividades. ■■■

La 'Gran Barcelona', sede del sexto centro de innovación del grupo Volkswagen

El Metropolis:Lab Barcelona abrirá en dos meses con 20 expertos que podrían llegar a ser 50 a corto plazo | El laboratorio tiene como objetivo promover la innovación en el marco de la movilidad sostenible y atraer talento

Imanol Crespo

Barcelona ha sido tradicionalmente la capital automovilística de Cataluña y del Estado. Etiqueta algo injusta para el Baix Llobregat, comarca que acoge el peso fuerte del sector con la planta de Seat en Martorell y toda la cantidad de empresas de componentes relacionadas con la automoción. En cualquier caso, actualmente, ya no se habla de Barcelona sino de la 'Gran Barcelona', expresión que abraza a todo el ámbito metropolitano, antes considerado periferia o extrarradio mientras que ahora se le reconoce un protagonismo central.

Pues bien, esta 'Gran Barcelona' será escenario del sexto laboratorio de innovación del grupo Volkswagen tras el acuerdo cerrado entre Seat y el Ayuntamiento de Barcelona. Se trata del Metropolis:Lab Barcelona, que abrirá las puertas en tan solo dos meses. Así lo han confirmado tanto el presidente de Seat, Luca de Meo, como la alcaldesa de Barcelona y presidenta de la AMB, Ada Colau, en un acto celebrado en el consistorio de la ciudad condal. "Queremos reafirmar nuestra apuesta y conectar con Barcelona, la ciudad que se proyecta al exterior como un hub de innovación

y el territorio perfecto para impulsar conceptos y ecosistemas de movilidad", ha dicho de Meo.

De 20 a 50 expertos

De esta manera, el nuevo laboratorio promueve la innovación, eso sí, en el marco de la movilidad sostenible con el objetivo añadido de atraer a nuevos talentos y mejorar la calidad de vida de los conciudadanos metropolitanos. De entrada, el Metropolis:Lab funcionará su primer año con 20 especialistas que pasarán a ser 50 a corto plazo. Expertos en movilidad inteligente que permitirán avanzar, por ejemplo, en la aplicación

de la tecnología móvil en el sector de la automoción, cruzando estos datos con 'big data' para crear nuevas soluciones que hagan más fácil, segura y eficiente la relación entre el ciudadano, la ciudad inteligente y los servicios relacionados con la movilidad.

Recordemos, como ha explicado El Llobregat, que el sector de la automoción se encuentra en un momento de revolución del sector en donde las grandes compañías están llamadas a ser empresas proveedoras de servicios, además del modelo tradicional estrictamente industrial.

Este proceso de cambio

ADA COLAU, ALCALDESA DE BARCELONA, Y LUCA DE MEU, PRESIDENTE DE SEAT, FIRMAN EL CONVENIO DE COLABORACIÓN QUE PERMITIRÁ ABRIR EL LABORATORIO EN MENOS DE UN TRIMESTRE | SEAT

requiere, de manera imprescindible, una coordinación absoluta entre todos los actores implicados con la que las ciudades se vayan equipando con tecnologías inteligentes a la vez que el sector de la automoción y, así, se conecten definitivamente

para ofrecer al usuario de vehículos -concepto que va más allá del tradicional conductor- infinidad de servicios.

Con este centro de innovación, Barcelona refuerza su internacionalización siendo, como decíamos,

la sexta ciudad del grupo Volkswagen en contar con un laboratorio similar a los dos de Wolfsburg o a los de Berlín, Múnich y San Francisco.

De momento, no ha trascendido la ubicación exacta del laboratorio. ■■■

El Grupo Volkswagen lanza Moia, su nueva empresa de servicios de movilidad

Las empresas automovilísticas están llamadas a ser, más que fábricas de coches, empresas proveedoras de servicios. Un modelo que rompe con la estructura tradicional de las marcas para poner en el centro de todo protagonismo al conductor, más allá del propio coche. Un conductor que pasará a ser una especie de usuario de un club, con promociones, servicios extra y la posibilidad de utilizar otros coches de la marca en situaciones concretas.

El Grupo Volkswagen, que cuenta con diferentes empresas ubicadas en El Prat de Llobregat como Volkswagen Audi España ha presentado su nueva empresa de servicios de movilidad: Moia. De esta manera, con una empresa propia, el grupo quiere poner las bases de esta transformación hacia una empresa proveedora de servicios. "Moia nos ayudará a comprender mejor las nuevas formas de movilidad y cómo hacerlas aún más atractivas en el futuro, a ofrecer un alcance mucho más amplio que el actual y a adaptar estos servi-

cios a necesidades muy diversas", ha dicho el consejero delegado del Grupo Volkswagen, Matthias Müller. "Aunque en el futuro no todo el mundo será dueño de un coche, Moia puede ayudar a hacer de cualquier persona un cliente potencial de nuestra empresa, de un modo u otro".

Y es que la previsión del grupo estima que en 2025 esta empresa podría generar ya

una parte sustancial de su facturación. "Moia es una compañía independiente bajo el paraguas del Grupo Volkswagen, y desarrollará y comercializará sus propios servicios de movilidad tanto de manera independiente como en colaboración con ciudades y sistemas de transporte existentes. En paralelo, las marcas del Grupo seguirán desarrollando sus propios servicios. Nuestro objetivo es convertirnos a medio plazo en uno de los principales nombres a nivel mundial en servicios de movilidad. Para lograrlo, queremos atraer a las mejores mentes y start-ups tecnológicas", ha afirmado Ole Harms, consejero delegado de Moia.

Moia apuesta por el 'carsharing' o coche compartido, pero también por el conocido 'car pooling' o desplazamiento conectado, servicios automovilísticos bajo demanda a través de las aplicaciones móviles. El objetivo, en cualquier caso, es ofrecer soluciones de transporte holísticas, sin necesidad de disponer de un coche propio y que hagan más efectivo el transporte individual y público. ■■■

Las viviendas de siete municipios del Baix sufrirán subidas del IBI de entre el 3% y el 8%

Martorell y Castellví de Rosanes serán los más perjudicados con el máximo coeficiente de actualización del valor catastral

Sant Boi y Molins de Rei son los únicos municipios del Baix Llobregat en donde la actualización catastral es a la baja (-8%)

Imanol Crespo

Se trata de la principal vía de financiación de las arcas municipales y, por tanto, cualquier cuestión relacionada con el impuesto de bienes inmuebles, el famoso IBI, tiene relevancia. De hecho, este tipo de gravamen ha sido motivo de protestas ciudadanas en innumerables ocasiones. La última queja destacada en el territorio, por ejemplo, vino de la mano de los empresarios de L'Hospitalet que, tal y como publicó El Llobregat, se quejaron por la subida de hasta un 15%, cuando además ya pagan un tipo más elevado que sus homólogos de Barcelona.

Pues bien, ahora, el gobierno del Estado ha actualizado los valores catastrales –base sobre la que se aplica el impuesto- que dejan un aumento de entre el 3% y el 8% en siete municipios del territorio. Depende del año de entrada en vigor de la ponencia de valores (como muestra el cuadro) o lo que es lo mismo, desde la última actualización. En este sentido, Martorell y Castellví de Rosanes serán los municipios más afectados con un incremento del 8%. Torrelles de Llobregat experimentará una subida del 6%; Sant Esteve Sesrovires, Corbera y Esplugues un 4%; mientras que en Gavà será del 3%.

Esto quiere decir que, si un inmueble tenía un valor de 100.000 euros, ahora será de 108.000, 106.000, 104.000 y 103.000, respectivamente. Y sobre esta base se calcula el IBI definitivo. Así lo recoge ya el real decreto-ley de medidas tributarias publicado este mes de diciembre en el Boletín Oficial del Estado, que también recoge actualiza-

SANT BOI Y MOLINS DE REI SON LOS ÚNICOS MUNICIPIOS DEL BAIX QUE ACTUALIZAN EL CATASTRO A LA BAJA. EN LA IMAGEN, EL NÚCLEO URBANO DE SANT BOI VISTO DESDE LA ERMITA DE SANT RAMÓN | IMANOL CRESPO

ciones a la baja para los municipios con la última actualización del IBI realizada desde 2005.

Sant Boi y Molins, a la baja

En el Baix Llobregat, solo serán dos municipios los que vean reducidos sus valores catastrales: Molins de Rei y

Sant Boi de Llobregat. Ambos cuentan con un cálculo de 2006 y, por tanto, se les aplicará un coeficiente de actualización del 0,92. Esto se concreta con una reducción del valor catastral del 8%. Es decir, siguiendo con el ejemplo anterior, si un inmueble valía 100.000 euros, ahora tendrá un valor catastral de 92.000 euros, con lo que el IBI también se reducirá. Cabe matizar que este cálculo es del Gobierno del Estado que, de hecho, suele incluirse cada año en los Presupuestos del Estado. Quiere decir que los ayuntamientos tienen competencia para compensar la subida o bajada del valor catastral. En este sentido, el Gobierno habría obligado a los consistorios a mantener la recaudación.

Este procedimiento se recoge en el apartado 2 del artículo 32 del texto refundido de la Ley del Catastro Inmobiliario. De la misma manera, en la Orden HAP/1553/2016 se recoge que para atender la solicitud de los Ayuntamientos para la aplicación de dichos coeficientes para el año 2017 es necesario que se cumplan cinco años desde la entrada en vigor de los valores catastrales, que se pongan de manifiesto diferencias sustanciales entre los valores de mercado y los que sirvieron de base en los valores vigentes y que la solicitud se hubiera hecho antes del 31 de mayo. Más allá de las fronteras del Baix Llobregat, la actualización de estos valores afecta a 126 municipios de la provincia de Barcelona, a 334 localidades de Cataluña y hasta 2.542 de toda España. //

Municipio	Año de entrada en vigor de la ponencia de valores	Coefficiente (Porcentaje)	Nuevo valor para un inmueble registrado en 100.000 €	Nuevo valor para un inmueble registrado en 200.000 €	Nuevo valor para un inmueble registrado en 300.000 €
Castellví de Rosanes	1986	1,08 (+8%)	108.000 €	216.000 €	324.000 €
Martorell	1987	1,08 (+8%)	108.000 €	216.000 €	324.000 €
Torrelles de Llobregat	1995	1,06 (+6%)	106.000 €	212.000 €	318.000 €
Corbera del Llobregat	1999	1,04 (+4%)	104.000 €	208.000 €	312.000 €
Esplugues de Llobregat	1997	1,04 (+4%)	104.000 €	208.000 €	312.000 €
Sant Esteve Sesrovires	1997	1,04 (+4%)	104.000 €	208.000 €	312.000 €
Gavà	2001	1,03 (+3%)	103.000 €	206.000 €	309.000 €
Molins de Rei	2006	0,92 (-8%)	92.000 €	184.000 €	276.000 €
Sant Boi de Llobregat	2006	0,92 (-8%)	92.000 €	184.000 €	276.000 €

El PIB per habitant del Baix supera la mitjana catalana

EL BAIX LLOBREGAT ES REFORÇA COM A TERCERA COMARCA MÉS RICA

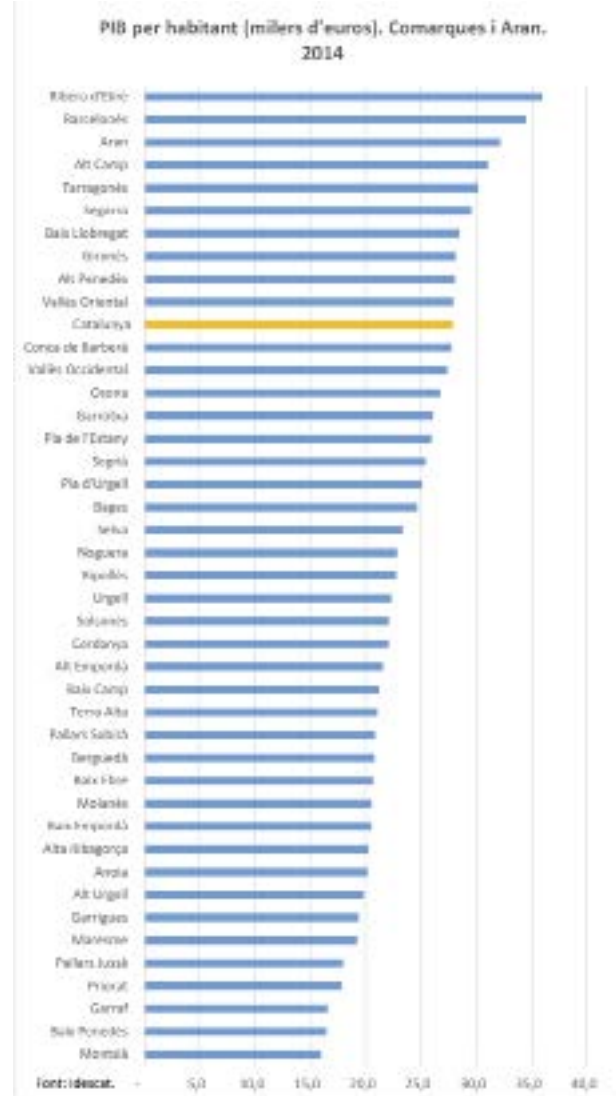
Martorell, ciutat de referència al nord del territori, és el municipi amb el PIB per habitant més alt de Catalunya amb 80.100 euros per persona

L'economia del Baix Llobregat és la que més creix de les quatre comarques més riques de Catalunya

El Prat és la ciutat major de 50.000 habitants amb un major PIB per habitant, per davant de Sant Cugat i totes les capitals de província

Redacció

L'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) ha presentat les dades actualitzades corresponents al Producte Interior Brut per comarques i municipis, les quals deixen bones xifres pel que fa al Baix Llobregat. Segons les dades, corresponents a l'any 2014, el Baix Llobregat compta amb un PIB per habitant de 28,5 milers d'euros, el que vol dir que queda per sobre de la mitjana catalana (27,8 milers d'euros). Queda, doncs, com la setena comarca amb un PIB per habitant més elevat després de l'increment d'un miler d'euros respecte les xifres de 2013 (3,6%). D'aquesta manera, el Baix Llobregat augmenta la seva riquesa fins als 22.731,9 milions d'euros (al 2013 va ser de 21.942,5 milions d'euros). Aquest increment del PIB per habitant és el més important de les quatre comarques més riques del territori; és a dir, Barce-

lonès, Vallès Occidental, Baix Llobregat i Vallès Oriental (totes quatre aporten el 55% del VAB de Catalunya).

En aquest sentit, el Baix reforça la seva condició de tercera comarca més rica de Catalunya allunyant-se del Vallès Oriental (11.079,3 milions d'euros) i apropant-se a la segona comarca que més PIB genera, el Vallès Occidental, amb 24.479,9 milions d'euros. Per la seva part, el Barcelonès trenca el llindar dels 75.000 milions d'euros (75.769,4 milions d'euros), el que deixa un PIB per habitant de 34,5 milers d'euros.

Per la seva part, L'Hospitalet registra un PIB total de 5.476,3 milions d'euros, mentre que el PIB per habitant és de 22,0 milers d'euros; 5,8 milers d'euros per sota de la mitjana catalana.

Martorell, al capdavant La ciutat de referència en el nord del territori, Martorell, s'ha col·locat per primera vegada com el municipi amb el PIB per ha-

El PIB de la comarca arriba als 22.731,9

milions d'euros;

28.500 per habitant

bitant més elevat de Catalunya (entre els municipis de més de 5.000 habitants), segons l'Idescat.

En total, 80.100 euros per habitant que permet a la ciutat avançar a Castellbisbal i Vandellòs, amb 70.700 i 66.500 euros, respectivament, que han ocupat les dues primeres places de la llista des de 2011.

D'altra banda, l'IDESCAT ha publicat –com a principal novetat– l'avanç del PIB per a l'any 2015 dels 23 municipis de Cata-

lunya amb més de 50.000 habitants, que representen el 60% del total del PIB català. En aquest sentit, vuit municipis estan per sobre de la mitjana catalana (28.900 euros) pel que fa al PIB per habitant. D'aquests, El Prat encapçalava la llista amb 63.700 euros per habitant, per sobre de Sant Cugat (44.500 euros) i Barcelona (42.200 euros).

Tarragona, Granollers, Girona, Cornellà i Lleida completen la llista. //

Candela López (ICV) y Joan Giner (Podem) serán los líderes del Baix en la nueva confluencia de los 'comunes'

La alcaldesa de Castelldefels y el actual secretario político de Podem ya trabajan para presentar una propuesta programática propia del Baix

Los 'comunes' presentan la marca provisional del partido, 'Un País en Comú', a la espera de la asamblea constituyente de abril

Imanol Crespo

La apuesta por llevar al ámbito local la confluencia de partidos de izquierdas de los 'comunes', tal y como quedó ratificada en la 8ª asamblea de Iniciativa per Catalunya del Baix Llobregat, continúa quemando fases.

El nuevo partido, que ya ha presentado una plataforma online bajo la marca provisional 'Un País en Comú', será impulsado por un total de 117 líderes locales de diferentes organizaciones políticas, entre ellos, la alcaldesa de Castelldefels y actual coordinadora comarcal de ICV, Candela López, y el diputado en el Parlament de Catalunya y secretario político de Podem Catalunya, Joan Giner, de Cornellà. Los dos líderes políticos serán, pues, los impulsores baixllobregatenses de esta confluencia autonómica que se tendrá que importar al ámbito local.

En este sentido, según hemos podido saber, ya se han creado diferentes grupos de trabajo especializados que permitirán al Baix Llobregat disponer de una propuesta programática propia. Dicha propuesta deberá estar antes de la Asamblea Constituyente de la nueva formación de izquierdas que podría ser, según miembros destacados del partido, el 1 de abril de 2017. Esta fecha no está confirmada al cierre de esta edición.

CANDELA LÓPEZ (ICV) ES LA ACTUAL ALCALDESA DE CASTELLDEFELS Y COORDINADORA COMARCAL DE ICV EN EL BAIX LLOBREGAT

JOAN GINER, DE CORNELLÀ, ES DIPUTADO EN EL PARLAMENT DE CATALUNYA POR CATALUNYA SI QUE ES POT Y SECRETARIO POLÍTICO DE PODEM CATALUNYA

TRAS LA RENUNCIA DE ADA COLAU A LIDERAR EL PARTIDO, TODAS LAS MIRADAS ESTÁN PUESTAS EN EL DIPUTADO XAVIER DOMÈNECH

A partir de aquí, ICV del Baix Llobregat hace una llamada clara –tal y como explicó El Llobregat en base a la última asamblea comarcal del partido– a la implicación en la nueva confluencia a sabiendas de las complejidades y diferencias que hay en algunos municipios. “De las cuatro últimas convocatorias electorales, hemos ido de manera conjunta en tres de ellas”, nos dice un miembro destacado de ICV. Así, se apuesta, de momento, por una doble militancia que, reconocen, “a corto plazo no tendría que ser ningún problema pero que sí lo podría ser a medio y largo plazo”. La sociedad y la evolución de los acontecimientos dirán si es una decisión acertada o no y, por tanto, “siempre estaremos a tiempo, aunque sea la última opción, de dar un paso atrás”.

Desde ICV Baix Llobregat, aseguran, que esta estrategia se ha tomado como una “gran amenaza” desde Podemos y que “son más reticentes”, mientras que otras organizaciones históricas como EUiA, Equo o el mismo partido de Ada Colau, BComú están convencidos del paso conjunto. Se insiste, en cualquier caso, que no se trata solo de un simple cambio de nombre ni de yuxtaponer cada partido bajo una misma etiqueta: “No estamos haciendo una mutación. Se trata de generar un clima de confianza y respeto y de blindar que no pase lo que pasó con Izquierda Unida, de formar un partido a base de cuotas”.

Esta confluencia, según explican a El Llobregat, se debe dar lo más rápido posible ante las inminentes elecciones previstas para, en principio, septiembre u octubre de 2017. Aunque podría ser antes, dependiendo de la estabilidad o no que ofrezca la CUP a Junts pel Sí. El éxito o fracaso de la confluencia catalana en estas autonómicas marcará el futuro del nuevo partido en el ámbito local de

cara a las elecciones municipales de 2019. De momento, lo único cierto que hay son los resultados de las dos últimas Generales, en las que ‘En Comú Podem’ fue primera fuerza política en todos los municipios del Baix Llobregat (también L’Hospitalet) con la única excepción de dos municipios en la segunda convocatoria.

Sin el PSC

Ante el nuevo panorama político que se avecina, sorprendió la propuesta de Miquel Iceta, una vez confirmada su continuidad al frente de la primera secretaria del PSC, de ir conjuntamente a las elecciones autonómicas con el objetivo de formar un gran frente de izquierdas a la altura del peso independentista que, actualmente, hay en el Parlament.

A preguntas de El Llobregat, ICV del Baix Llobregat ve en el PSC, en cualquier caso, el principal socio para llegar a acuerdos, pero “de manera postelectoral”. De entrada, descartan que esta coalición sea posible de cara a unas hipotéticas elecciones y, por tanto, mantienen la estrategia inicial de formar una gran alianza progresista, en palabras del alcalde de Sant Feliu de Llobregat, Jordi San José, a El Llobregat, “a la izquierda del PSC”.

Con Xavier Domènech

La otra gran duda es quien será el líder de la formación. Conocida la renuncia de Ada Colau, alcaldesa de Barcelona y presidenta de AMB, todas las miradas están puestas en el actual diputado de ‘En Comú Podem’, Xavier Domènech. Desde ICV Baix Llobregat se valora positivamente su perfil, que “no está tan marcado por ningún partido como otros”. Aseguran, sin embargo, que no está decidido todavía quién será el cabeza de cartel. //

ENRIC LLORCA, alcalde de Sant Andreu de la Barca, inicia una “ofensiva diplomática” amb Foment

Llorca: “No podem admetre l’aturada de les obres d’enllaç entre l’A-2 i l’AP-7”

Foment anuncia l’aturada dels treballs d’enllaç entre les dues autopistes, tot i estar pràcticament acabades des de fa anys

El Ministeri argumenta que el projecte s’inauguraria ja petit i col·lapsat; Sant Andreu inicia una “ofensiva diplomàtica” al mes de gener

Imanol Crespo

La relació entre el Baix Llobregat i Foment no només no millora sinó que no para de sumar entrebancs. El Ministeri ha aturat les obres de l’enllaç de l’A-2 amb l’AP-7, segons argumenten, perquè el projecte naixeria petit i insuficient i que, per tant, es col·lapsaria.

L’obra, que afecta fonamentalment als municipis de Sant Andreu de la Barca, el Papiol i Castellbisbal, consisteix en un viaducte de 850 metres que evitaria donar la volta que ara s’ha de donar i que és de 12 quilòmetres per passar d’una banda a l’altre del riu per carreteres comarcals.

Per la zona passen, segons les estimacions, uns 200.000 vehicles cada dia. Per aquest motiu, l’alcalde de Sant Andreu de la Barca considera fonamental obrir el pràcticament acabat pont i per aquest motiu ens avança que iniciarà una “ofensiva diplomàtica” per reactivar les obres i fer canviar d’opinió a l’actual titular del Ministeri, Íñigo de la Serna.

El projecte es va aprovar el 2006 i el 2010 ja es va produir la primera paralització de les obres. El més greu, segurament, és que des de fa sis anys la infraestructura està gairebé acabada. En els últims dos anys s’han fet dues modificacions de l’obra, amb la conseqüent aturada, i ara es farà una tercera; cosa que també es notará en la partida pressupostària. L’obra passarà a costar, com a mínim, de 50 a 76 milions d’euros.

Segons Foment, d’iniciar-se l’actual projecte es donaria un efecte embut i no solucionaria els problemes de trànsit. Per això, el projecte es reformularà de nou per millorar-lo. Tot i això, Llorca es mostra en aquesta conversa amb El Llobregat optimista i esperançat de poder girar la truita.

–L’aturada de les obres de connexió és una mala notícia. És un projecte desafortunat perquè ha experimentat endarreriments continus. I ara que veiem que està quasi finalitzat que ens diguin que l’aturen, doncs, crec que ens haurem

És pitjor i molt més insuficient no tenir la connexió, que tenir-la petita”

L’ALCALDE DE SANT ANDREU DE LA BARCA ENS REP AL SEU DESPATX PER VALORAR LA SITUACIÓ DESPRÉS DE L’ATURADA DE LES OBRES D’ENLLAÇ ENTRE L’A-2 I L’AP-7 ANUNCIADA PER FOMENT | I.CRESPO

de moure. No podem admetre que això sigui així i punt. Començarem a moure alguns fils per tal de –o bé nosaltres o amb altres ajuntaments– poder parlar amb el Ministeri de Foment per veure si això es pot activar.

–Com va ser la comunicació?

–La comunicació va ser amb Castellbisbal. A nosaltres, oficialment, no ens han comunicat res. Ho sabem per ells. Però el que sí puc avançar-te és que comencem a fer gestions per la nostra part directament amb Foment per intentar que es canviï.

–Quin greuge representa per a la ciutadania?

–És una connexió important per la ciutadania i per les empreses dels nostres polígons. El poder fer aquesta connexió directa de sortida cap a Girona i França és molt important des del punt de vista logístic. Molts empresaris s’han interessat, de fet. Molts diuen, doncs, que baixin... És un enrenou. En el seu dia fer la connexió va ser una decisió encertada i important i el que lamentem és que any rere any s’hagi endarrerit per diferents motius. Recordo la última vegada que vam estar un grup d’alcaldes amb el delegat del Govern i de Foment i ens van dir que faltava molt poc i que havia un pressupost que estaria al pròxim any. Va arribar la

crisis i es va aturar; després es va donar una empenta i ara, de nou, s’ha aturat. No podem ser subjectes passius i hem de prendre la iniciativa i, en aquest sentit, espero tenir una sèrie d’entrevistes al mes de gener.

–Diuen que el projecte naixeria petit i ja col·lapsat?

–No sé si petit i col·lapsat. Però el que s’ha de fer és acabar-lo. Perquè tot i que neixi petit i col·lapsat serà millor que no neixi. És millor tenir una connexió petita que no tenir-la; d’aquesta manera no la tinc. Està, però no la tinc. I ara que farem: tres anys més per fer el projecte, pressupostar-lo... Acabem-ho, encara que neixi petit. Perquè si neix petit és pel retard en la seva execució. Si hagués estat quan havia d’estar hagués nascut de forma adequada en aquell moment. I si continuen passant més anys, doncs, passarà el mateix.

–Ha faltat professionalitat o, fins i tot, falta de serietat institucional?

–No sé el que hi ha hagut. El que puc dir és que és un retard indegut. Cal, sigui com sigui, acabar-ho. És que falta molt poc i la tindrem. És pitjor i molt més insuficient no tenir la connexió, que tenir-la petita.

–Parlava d’actuacions. Descarta fer algun tipus de reivindicació més enllà del diàleg amb Foment?

–Crec en el diàleg i, per tant, aquesta serà la primera via. El diàleg institucional per aconseguir que reflexionin. En altres ocasions ho hem aconseguit i tinc aquesta esperança.

–Bé, amb tots els exemples que hi ha al territori, de moment el Baix Llobregat xoca amb Foment.

–Et posaré un exemple. Quan vam fer el mur pantalla de l’A-2, ens van dir que no per activa i per passiva. Que aquí no es feia. I allà està. Cadascú que vetlli pel seu, nosaltres ho farem.

–Estaria disposat a fer alguna aportació econòmica?

–No pertoca. El que hem de fer és negociar amb qui toca. Si a sobre hem treure diners dels pressupostos municipals, ja seria... El diàleg és una via que s’ha d’esgotar i s’ha de fer per les lleres adequades.

–El que no sabem ara és quin és el nou calendari?

–Aquest mes de gener tindrem una sèrie d’entrevistes i a partir d’aquí, si les coses van bé, podrem parlar d’un calendari. //

INSTITUCIONAL

El fet comarcal a debat

Imanol Crespo, Dayana García, Begoña González,
Naz, Eduardo Rodríguez i Juan Carlos Valero

Una producció de:

 CONTENT FACTORY
 Enjoynalism

Barcelona abraça i abraça: de pati de darrera metropolità a terreny de joc del futur de Catalunya

Francesc Josep Belver: “L’Hospitalet espera una oferta del Baix Llobregat perquè la ciutat s’integri a aquesta comarca i abandoni la del Barcelonès”

Perpinyà defensa la unitat territorial davant les propostes secessionistes del nord i el valor de la proximitat del Consell Comarcal davant d’altres administracions

L’existència dels consells comarcals és sovint posada en qüestió pels partidaris d’aprimar les administracions, dons amb els impostos dels ciutadans es mantenen fins a 7 estructures administratives: municipi, comarca, àrea metropolitana, diputació provincial, govern autonòmic, govern estatal i Unió Europea. Els consells comarcals són organismes que comparteixen en part els mateixos objectius que les diputacions: col·laborar i donar suport als ajuntaments. En el cas del Baix Llobregat, la feina més important que fa és la gestió de les beques de menjador. I en el cas del Consell Comarcal del Barcelonès, al que pertany la ciutat de L’Hospitalet, pràcticament només s’encarrega del manteniment de les Rondes.

En molts ciutadans ha emergit la preponderància dels sentiments de pertinença local respecte als comarcals i la comarca es percep en ocasions amb una identitat metropolitana i perifèrica a la gran Barcelona. Són les diferents realitats d’un mateix territori que ha de trobar l’encaix ideal, més enllà de les divisions internes per les seves característiques, en el nou context metropolità. Degut a la seva idiosincràsia i elevada població, al Baix Llobregat i L’Hospitalet s’hi juga el futur de Catalunya.

L’Anuari dels silencis mediàtics, una publicació editada pel Grup de Periodistes Ramon Barnils, destaca en la darrera edició un reportatge sobre les dietes a l’ombra dels Consells Comarcals després d’investigar que presidir el Consell Comarcal del Barcelonès suposa cobrar 1.500 euros en concepte de dieta per cada reunió plenària i de junta de govern. Una xifra, depenent de les sessions que es portin a terme, que podria elevar-se als 24.000 euros anuals. L’actual president, Francesc Josep Belver (PSC), és a més a més primer tinent d’alcalde de l’Hospitalet de Llobregat, amb un sou base de 67.000 euros.

El Consell Comarcal del Baix Llobregat segueix en dietes al del Barcelonès. Josep Perpinyà (PSC), president del consell, sumaria al seu sou d’alcalde de Sant Just Desvern, on ja rep una retribució anual de 50.000 euros, també guanya 595 euros per cada sessió plenària, junta de govern i juntes de portaveus del ens comarcal. El total, depenent del nombre de reunions anuals, la xifra podria elevar-se a un màxim de 15.000 euros. Perpinyà també és conseller de l’Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), i per això també cobra 265 euros de dietes per l’assistència a cada ple.

L’Hospitalet vol ser del Barcelonès

Els municipis d’Esplugues i Sant Just Desvern estaven inclosos a la comarca del Barcelonès i la van abandonar per integrar-se a la del Baix Llobregat. No és el cas de L’Hospitalet. Francesc Josep Belver va dir a un recent debat del fòrum FemLlobregat de la patronal Aeball sobre la possible inclusió de la segona ciutat de Catalunya a la comarca, que “el Baix Llobregat ens faci una oferta”. Segons la seva opinió, des del punt de vista socioeconòmic se sent molt més relacionat amb municipis com Cornellà, el Prat, Sant Joan Despí, Gavà o Sant Just Desvern, però espera una oferta.

Elecció directa

A un anterior debat celebrat a Sant Vicenç dels Horts per presentar el llibre “Qui és Qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L’Hospitalet”, Belver i Perpinyà van defensar l’elecció directa de les administracions supramunicipals i que els ciutadans

puguin escollir als seus representats sense intermediaris, com passa ara. Per aquest ordre, el Consell Comarcal, l’Àrea Metropolitana i la Diputació de Barcelona són les tres administracions, la representació de les quals deriva de les eleccions municipals; és a dir, del vot ciutadà pels seus ajuntaments. El fet que l’elecció de les cambres supramunicipals sigui indirecta, a partir de càlculs matemàtics proporcionals als resultats locals, deriva sovint en la falta de coneixement de l’activitat de cadascuna d’aquestes administracions, de les seves competències i, per tant, de la seva utilitat.

Al cap i a la fi, serien unes eleccions amb diferents paperetes, com ara a les Generals, per exemple, on es voten els diputats del Congrés i del Senat, per separat. L’argument del per què no s’ha fet fins ara rau en què les administracions supramunicipals busquen la cooperació entre governs, que acostumen a ser del mateix color. Actualment, però, no es dona tant i menys a la zona més metropolitana com és el cas del Baix Llobregat i L’Hospitalet. Només cal mirar el govern de l’AMB (PSC, Iniciativa per Catalunya-BCN en Comú i ERC) i el de la Diputació de Barcelona (CiU-ERC).

El nord també existeix

La complexitat administrativa de la zona més metropolitana i el creixement exponencial de l’AMB com a institució va obrir el debat sobre el manteniment dels consells comarcals, a partir de la proposta de la Generalitat de Catalunya a la Llei de Governos Locals d’eliminar els consells comarcals metropolitans que, com el Barcelonès, passaria a formar part de l’ens metropolità. A aquesta proposta, encara pendent de resoldre, s’ha sumat la voluntat d’alguns ajuntaments o partits locals de municipis del Baix Llobregat nord, de crear una nova comarca anomenada “Monserrat”, amb

altres ajuntaments propers.

En aquest sentit, el president del Consell Comarcal del Baix Llobregat, Josep Perpinyà, defensa indubtablement la unitat territorial i la permanència de l’actual ens comarcal: “Tots estem per la simplificació de les administracions. Dit això, si les coses no canvien, la presència i la necessitat del consell comarcal és una realitat, que dona servei a molta gent i a molts municipis”, va dir el també alcalde de Sant Just Desvern, que reforçava el valor de la proximitat del consell front altres administracions més grans.

D’aquesta manera, Perpinyà recuperava el manifest per la unitat territorial signat fa tres anys per tots els partits polítics amb representació a l’anterior legislatura del Consell Comarcal: “Potser uns poden funcionar sols o amb l’AMB o amb la Diputació, però potser a d’altres els costaria trobar un camí adequat si no hi ha acompanyament. Mentre siguem útils, defensaré la unitat del Baix Llobregat i del Consell Comarcal. Es dona una casuística diferent a la tradicional: aquí el sud és molt potent”.

MERCÈ CONESA, PRESIDENTA DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Els presidents comarcals del Baix i el Barcelonès defensen l'elecció directa de les administracions supramunicipals

El president del Baix Llobregat defensa la unitat territorial davant les propostes secessionistes del nord de la comarca

Oriol Junqueras defensa que el Baix Llobregat fos una vegueria, tal i com està, en una futura redistribució territorial

Imanol Crespo

L'elecció directa de les administracions supramunicipals va acaparar part del debat institucional, organitzat per BCN Content Factory, ja que fins ara la tria és indirecta. Josep Perpinyà i Francesc Josep Belver han defensat que els ciutadans puguin escollir als seus representats sense intermediaris. Per aquest ordre, el Consell Comarcal, l'Àrea Metropolitana i la Diputació de Barcelona són les tres administracions, la representació de les quals deriva de les eleccions municipals; és a dir, del vot ciutadà pels seus ajuntaments. El fet que l'elecció de les cambres supramunicipals sigui indirecta, a partir de càlculs matemàtics proporcionals als resultats locals, deriva sovint en

la falta de coneixement de l'activitat de cadascuna d'aquestes administracions, de les seves competències i, per tant, de la seva utilitat. Per tot, és inevitable el debat sobre el manteniment o no d'aquestes institucions, així com les possibles duplicacions competencials que es puguin produir.

En aquest sentit, el president del Consell Comarcal del Barcelonès i primer tinent d'alcalde de L'Hospitalet, Francesc Josep Belver, i el president del Consell Comarcal del Baix Llobregat i alcalde de Sant Just Desvern, Josep Perpinyà, han defensat l'elecció directa –és a dir a través d'eleccions ordinàries– la representació de les administracions supramunicipals; sense excepció: consells comarcals, Àrea Metropolitana i diputacions. D'aquesta manera han plantejat aquest debat que, fins

ara, mai s'havia posat sobre la taula tan clarament com ho va fer el president del Barcelonès, Francesc Josep Belver: “El fet de tenir multiplicitats d'administracions pot donar la sensació de multiplicitat de cossos polítics que, a més, són de segon o tercer nivell i que, per tant, no són d'elecció directa per part dels ciutadans. Hauriem d'anar a que tots els representants polítics siguin per elecció directa? Seria un plantejament. Podríem fer eleccions als ajuntaments per triar regidors i regidores i, a banda, els diputats provincials. Per què no? No seriem ni els primers ni els últims. I això serviria per a les diputacions, les vegueries o per les comarques. Em dona igual. L'elecció directa és un bon exercici”, ha defensat Belver amb el suport de Perpinyà, que es sumava a aquesta proposta.

Al cap i a la fi, serien unes eleccions amb diferents papereques, com ara a les Generals, per exemple, on es voten els diputats del Congrés i del Senat, per separat. L'argument del per què no s'ha fet fins ara rau en què les administracions supramunicipals busquen la cooperació entre governs, que acostumen a ser del mateix color. Actualment, però, no es dona tant i menys a la zona més metropolitana com és el cas del Baix Llobregat i L'Hospitalet.

Per la unitat territorial

La complexitat administrativa de la zona més metropolitana i el creixement exponencial de l'AMB com a institució va

obrir el debat sobre el manteniment dels consells comarcals, a partir de la proposta de la Generalitat de Catalunya a la Llei de Governos Locals d'eliminar els consells comarcals metropolitans que, com el Barcelonès, passaria a formar part de l'ens metropolità. També els municipis baixllobregatins de l'anell més proper a Barcelona, com Cornellà, deixarien de pertànyer administrativament al Baix Llobregat.

A aquesta proposta, encara pendent de resoldre, s'ha sumat la voluntat de diferents municipis del nord de crear una nova comarca anomenada la Monserratina amb altres ajuntaments propers. En aquest sentit, el president del Consell Comarcal del Baix Llobregat, Josep Perpinyà, ha defensat indubtablement la unitat territorial i la permanència de l'actual ens comarcal: “Tots estem per la simplificació de les administracions. Dit això, si les coses no canvien, la presència i la necessitat del consell comarcal és una realitat, que dona servei a molta gent i a molts municipis”, ha dit el també alcalde de Sant Just Desvern, que reforçava el valor de la proximitat del Consell front altres administracions més grans.

D'aquesta manera, Perpinyà recuperava el manifest per la unitat territorial signat fa dos anys per tots els partits polítics amb representació a l'anterior legislatura del Consell Comarcal: “Potser uns poden funcionar sols o amb l'AMB o amb la Diputació, però potser altres els costaria trobar un camí adequat si no hi ha acompanyament. Mentre siguem útils, defensaré la unitat del Baix Llobregat i del Consell Comarcal. Es dona una casuística diferent a la tradicional: aquí el sud és molt po-

tent”, deia Perpinyà per tancar: “un ciutadà de Collbató és igual que un de El Prat de Llobregat”.

L'H no contempla la fusió

El Baix Llobregat comparteix cognom amb la segona ciutat més important de Catalunya, L'Hospitalet de Llobregat, té una major lògica geogràfica de continuïtat que no pas al Barcelonès on Badalona, Santa Coloma o Sant Adrià de Besòs queden a l'altra banda de Barcelona, que, a més, prefereix Consorcis compartits amb la Generalitat que no tan la via del Consell Comarcal; i, potser, el més important, compartim idiosincràsia i maneres de ser i de pensar. Amb tot, L'Hospitalet mai ha format part administrativament del Baix. Tampoc es van passar quan Esplugues i Sant Just van decidir quedar-se al territori i difícilment ho faran.

Amb el debat sobre la reestructuració institucional i administrativa sobre la taula, el primer tinent d'alcalde de L'Hospitalet, Francesc Josep Belver, ha deixat clar que la ciutat no es planteja passar a formar part administrativament del Baix Llobregat per dos motius fonamentals: es manté una molt bona relació bilateral amb les ciutats veïnes com Cornellà, Esplugues o El Prat i perquè cal incentivar el pes metropolità: “Estem encantats amb la nostra relació amb els veïns del Baix Llobregat, amb la proximitat, però ens hi juguem molt a l'AMB. Per competir al món has de tenir una mida i, fins i tot, Barcelona –si la comparem hem de saber que som molt petits. Si volem ser competitius, un motor d'atracció, si volem inversió, desenvolupar els clústers com el biomèdic de Bellvitge o el de salut mental de Sant Boi, hem de tenir una determinada mida; i aquí la mida ens la pot donar l'AMB amb la marca Barcelona. No hem de competir entre nosaltres, el nostre competidor és Pequín, és Buenos Aires, és Mèxic DF...”. Junqueras relativitza el debat Didàctic i bon coneixedor de la història catalana, l'alcalde de

Si les coses no canvien, la presència i la necessitat del consell comarcal és una realitat, que dona servei a molta gent i a molts municipis”

Josep Perpinyà, president del Baix Llobregat

Estem encantats amb la nostra relació amb els veïns del Baix Llobregat, amb la proximitat, però ens hi juguem molt amb l'AMB. Per competir en el món has de tenir una mida”

Francesc J. Belver, president del Barcelonès

L'ACTE DE BCN CONTENT FACTORY VA SER UN DELS DARRERS DE JUNQUERAS COM A ALCALDE DE SANT VICENÇ

comarca, estem davant d'una vegueria. [...] Sempre va haver el dubte de si el Baix Llobregat era una comarca o més que una comarca”, ha insistit fent palès la dificultat per delimitar el territori, també internament: “No es sabia quina havia de ser la capital”.

En aquest sentit de complexitat, relatiu i arbitrari, Junqueras va treure ferro a un debat que no aportaria gaire avantatges en cap dels casos: “Tindria el mateix sentit que el Baix Llobregat nord s'escindís que El Bruc passés a formar part del Baix Llobregat. Serà una discussió eterna. No hi ha cap model perfecte, tots tenen els seus defectes i nosaltres tenim un igual de defectuós i modificable que la resta. Però estic d'acord amb ells que no necessàriament aniríem a millor i, per tant, ja dono per bo així”, conclouia.

D'altra banda, primer, Junqueras ha lamentat l'acumulació del poder que encara mantenen els Estats, que no deleguen ni cap als ajuntaments ni cap a la Unió Europea, “i la prova és que el 95% del recapte fiscal el fa l'Estat”; i, segon, es va referir al procés català i a la incògnita sobre l'acord entre Junts pel Sí i la CUP: “Abans del 20 de desembre hi haurà acord? Sembla que no; però no vol dir que no. Pot haver-hi anunci de preacord, això és més probable. Quant de probable? No ho sap ningú, almenys jo no. Per tant, acabarà havent acord, perquè és molt millor”, assegurava Junqueras.

“La clau és saber qui internalitza els costos i que internalitza els beneficis”, deia referint-se amb una metàfora a la tendència de les grans ciutats –en representació de la majoria de Junts pel Sí– que acostumen a externalitzar els costos a les poblacions més petites –o minoria de la CUP–. “Les expectatives condicionen les decisions del present i, per tant, la decisió estarà condicionada amb el que passaria al març”, ha tancat abans de demanar el vot d'ERC al Congrés, considerant que un bon resultat d'Esquerra farà pensar a la resta que unes noves eleccions no seran positives. ■■

Qui és Qui: Radiografia dels qui manen

Qui és Qui: Radiografia dels qui manen

PER ORDRE, JOSEP PERPINYÀ, PRESIDENT DEL CONSELL COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT; ORIOL JUNQUERAS, PRESIDENT D'ERC I ALESHORES ALCALDE DE SANT VICENÇ DELS HORTS; FRANCESC J. BELVER, PRESIDENT DEL CONSELL COMARCAL DEL BARCELONÈS I PRIMER TINET D'ALCALDE DE L'HOSPITALET; I J.C. VALERO, DIRECTOR DE BCN CONTENT FACTORY

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) prepara 1.525 milions d'euros per 2017, el tercer pressupost català

Ferrocarril Metropolità de Barcelona, amb 497,66 milions i TMB amb 328,55, són les partides més grosses del grup d'entitats i empreses

Els ingressos provenen d'aportacions municipals (un percentatge de l'IBI), gestió de taxes, tributs i cànon propis i transferències finalistes

Redacció

Els pressupostos del grup AMB per al 2017 s'han aprovat amb els vots a favor dels grups PSC-CP, Entesa i ERC; els vots en contra de CiU, Ciutadans i PP, i les abstencions de CUP-PA, Plataforma Ciutadana per Barberà i Compromís i Acord per Torrelles. Els pressupostos del grup AMB són els tercers del sector públic de Catalunya en termes quantitius, darrera dels de la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona.

Els pressupostos inclouen el propi de la institució metropolitana (658,74 M€), els del seu ens públic empresarial d'habitatge IMPSOL (26,33 M€), els del seu organisme autònom Institut Metropolità del Taxi (2,17M€) i els de les seves societats mercantils cent per cent participades: Transports de Barcelona SA (328,55M€), Ferrocarril Metropolità de Barcelona SA (497,66 M€), AMB Informació i Serveis SA (2,3 M€), Projectes i Serveis de Mobilitat SA - PSM (8,21M€) i Transports Metropolitans de Barcelona SL - TMB,SL (1M€).

Pel que fa als pressupostos que directament gestionarà la Institució AMB, el seu import total és de 658,74M€, la qual cosa suposa una reducció del 0,70% (-4,6M€) respecte als pressupostos inicialment aprovats per al 2016, que eren de 663,35 milions d'euros. Tanmateix la contenció, amb aquests pressupostos l'AMB garanteix la prestació dels serveis propis i manté la capacitat inversora en els plans i programes compromesos, així com en les seves polítiques socials. Igualment es dona continuïtat a la resta d'activitats previstes al Pla d'Actuació Metropolità aprovat definitivament el passat 28 de setembre.

Garantir l'accés als serveis públics

Segons el organisme metropolità, els pressupost "aprofundeix en el conjunt de polítiques socials des de la perspectiva de garantir drets, especialment en l'accés als serveis públics com el transport i els subministraments bàsics, i impulsar un desenvolupament econòmic sostenible". També "incideix en el conjunt de polítiques referents als espais naturals i els vectors ambientals, dotant de partides en el pressupost al foment d'una nova política de residus que incrementa el reciclatge i la recuperació dels materials, amb la participació dels ajuntaments, els agents socials i el tercer sector i a un canvi en el model mobilitat metropolitana sostenible per a fer front al canvi climàtic i la contaminació atmosfèrica".

Segons una nota de premsa facilitada, el pressupost de l'AMB "permet millorar la qualitat democràtica, mitjançant la potenciació de l'agència de transparència metropolitana, i avançar en el compromís de destinar el 0,7% del pressupost propi en cooperació internacional".

A DALT, IMATGE DE LA SIGNATURA DEL PACTE METROPOLITÀ ENTRE BARCELONA EN COMÚ, PSC, ERC I ICV. SOTA, ELS ALCALDES DE LES POBLACIONS DE L'ÀREA METROPOLITÀNA

Previsions d'ingressos

Els ingressos pressupostaris de l'AMB provenen, d'aportacions municipals, gestió de taxes, tributs i cànon propis i transferències finalistes d'altres entitats públiques per a prestar serveis concrets. En quant a les aportacions procedents dels ens municipals i ajuntaments que rep l'AMB estan basades en la participació en els tributs de l'Estat (112,7M€) i en un percentatge sobre la recaptació de l'Impost municipal de bens immobles (67,92M€).

Amb la gestió de taxes, tributs i cànon propis sobre determinats serveis metropolitans ens referim, especialment, al Tribut metropolità (101,63M€) i la Taxa metropolitana de tractament de residus municipals (TMTR)

(113,88M€). Per ambdós l'Ordenança fiscal metropolitana aprovada el passat 25 d'octubre estableix un creixement del 2% en relació a l'exercici de 2016. Igualment s'han incrementat els ingressos provinents dels cànon sobre la gestió dels serveis del cycle integral de l'aigua, l'aerobús i el bus turístic (45 M€).

Finalment, l'AMB ingressa transferències d'altres entitats públiques per a la gestió de determinats serveis. Dins d'aquestes partides d'ingrés destaquem els provinents del sistema metropolità de transport de viatgers (95,53M€), de l'Agència de Residus de Catalunya (10,5M€) i l'Agència Catalana de l'Aigua (54M€), i el manteniment de les Rondes (7M€), entre d'altres.

CRUÏLLA D'INFRAESTRUCTURES NATURALS I VIÀRIES ENTRE CORNELLÀ I SANT BOI

Les despeses

Les principals línies d'intervenció de l'àrea de desenvolupament social i econòmic són les polítiques contra les desigualtats, d'inclusió social i drets de ciutadania, i les polítiques de desenvolupament econòmic inclusiu i sostenible. En aquest sentit, les despeses més importants durant 2017 s'aplicaran al Pla metropolità de suport a les polítiques socials municipals, amb una dotació de 7,5M€ destinada al finançament de plans municipals d'ocupació i projectes d'autoocupació i emprenedoria, i uns altres 2,5M€ destinats al Programa de mesures contra la pobresa energètica.

A l'àrea de medi ambient, l'organisme metropolità planteja tres línies principals d'actuació: Convertir la ciutat metropolitana en capdavantera en la lluita contra el canvi climàtic i la contaminació atmosfèrica; Desenvolupar l'abastament, subministrament i tractament d'aigua de forma equilibrada i socialment justa; Avançar cap a una economia circular en matèria de residus.

Pel que fa als àmbits de despesa més importants, per a la gestió de residus urbans s'hi destinaran 158,64M€. Den aquest àmbit de serveis els costos més significatius són els vinculats amb l'explotació dels Ecoparc metropolitans i amb la gestió de la recollida selectiva i el triatge i els dipòsits controlats de residus municipals.

D'altra banda i pel que fa al cycle integral de l'aigua, s'hi destinaran 55,15M. Aquests costos es vinculen amb la gestió dels serveis de sanejament, abastament i pluvials, així com una consignació especial destinada a la tarifació social de l'aigua, en la línia de garantir els subministraments bàsics a les persones i famílies amb menys recursos.

Mobilitat i transports

L'àmbit de serveis de mobilitat i transports te com a línies d'intervenció prioritàries les polítiques d'impuls de la mobilitat sostenible a tot el territori metropolità i situar a la Institució com a referent en la governança del transport i la mobilitat en termes de sostenibilitat ambiental, eficàcia i innovació. En aquest sentit, els centres de cost més rellevants d'aquests serveis són els pagaments dels serveis de gestió indirecta de transport públic (100,86M€) i l'aportació a l'ATM (112,08M€) per contribuir al finançament del conjunt del sistema metropolità. D'altra banda, també hi han els costos de la tarifació social (13,77M€), és a dir, gestió de la targeta rosa metropolitana per a la gent gran, i dels títols i serveis de transport públic per a persones amb handicaps o dificultats de mobilitat personal.

Aposta pel vehicle elèctric

Igualment cal assenyalar la importància de seguir fomentant la mobilitat elèctrica. En aquest apartat i dins del pressupost 2017 s'han dotat 1.625.000 € dirigits a treballar en l'impuls de l'ús de vehicles i bicicleta elèctrics. Per fer-ho s'ha previst la inversió en nous punts de recàrrega i en el manteniment de la xarxa actual, així com un paquet de subvencions als ajuntaments per a la instal·lació de punts de recàrrega elèctrica i la compra de vehicles i bicicletes elèctrics.

A més d'aquestes iniciatives també està previst subvencionar per inversió en carrils bici (2.500.000 €), inversió directa en nous mòduls d'aparcament segur de bicicletes (250.000 €), el manteniment de la xarxa actual d'aparcament segur de bicicletes (800.000 €) i seguir participant a la Plataforma LIVE i projectes europeus relacionats amb la mobilitat elèctrica

Bon govern i transparència

En quan a bon govern i transparència, l'AMB contempla per l'agència de transparència de l'AMB un pressupost de 450.000€, import que representa un increment del 80% respecte el del 2016 (250.000€).

A l'àmbit de planificació estratègica, es proposa la coordinació amb els àmbits de desenvolupament social, econòmic i ambiental de l'AMB en una perspectiva transversal i estratègica, l'aproximació sistemàtica a les dades socioeconòmiques i espacials de l'àrea i de la regió metropolitan de Barcelona, garantint-ne la difusió, i l'enfortiment de la governança i la participació metropolitan de dels organismes directament vinculats a l'AMB. Per a desenvolupar aquestes iniciatives s'hi destinaran 1,9M€.

Relacions internacionals i cooperació

Per impulsar les xarxes metropolitan de potenciar la projecció exterior de l'AMB, així com la promoció d'una política solidària i de progrés en l'àmbit dels projectes de cooperació, l'AMB ha previst per l'Àrea d'Internacional i de Cooperació que presideix ERC, la quantitat de 1,75M€.

Finalment, l'apartat de despeses es completa amb els costos vinculats amb l'administració metropolitana i les aportacions de suport a altres entitats i organismes. Pel que fa a les despeses de personal, estructura i costos financers, el 2017 s'hi destinaran 72,72M€ (11% del pressupost). Pel que fa a les aportacions de l'AMB a altres institucions, entitats i organismes en els que participa, s'hi destinarà 4,6M€. ■■■

El programa d'actuacions de millora urbana i social (PAMUS), amb 36,16 milions, el més important de l'àrea territorial

Per a respondre a les línies d'intervenció en planificació urbanística i desenvolupament territorial, infraestructures, espai públic i equipaments, millores als barris, polítiques de rehabilitació i consolidació del dret a l'habitatge, aquests serveis desenvoluparan un seguit d'actuacions, sent les econòmicament més rellevants les despeses associades al Pla d'Inversions Metropolità i les vinculades amb els serveis de manteniment de platges, parcs, espais fluvials metropolitans i el parc de Collserola. Igualment cal destacar la partida del manteniment de les Rondes de Barcelona i el pressupost dedicat a la redacció del Pla Director Urbanístic.

-Programa d'actuacions de cohesió territorial (PACTE): 6,6M€.

-Projectes i assistència tècnica als municipis metropolitans: 3M€.

-Programa d'actuacions de millora del paisatge natural i urbà (PSG): 2,5M€.

-Programa d'actuacions de millora urbana i social (PAMUS): 36,16M€.

-Manteniment i conservació de l'espai públic: 14,1M€

-Manteniment i conservació de les rondes: 8,6M

-Una dotació d'11,33M€ per atendre el compliment del conveni que es preveu formalitzar amb l'Ajuntament de Barcelona per a actuacions incloses dins del seu Pla d'Inversions, amb una dotació total de 34 M€ pel període 2017-2019.

-Transferència corrent a l'IMPSOL per mantenir les intervencions programades en política metropolitana d'habitatge: 5,3€

-Treballs relacionats amb la redacció del Pla director Urbanístic metropolità: 1,26M€ ■■■

La Diputació de Barcelona injecta 15 milions d'euros per fer front a la pobresa energètica

LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA HA PRESENTAT ALS ALCALDES DE LA DEMARCACIÓ EL SEU PLA DE MANDAT 2016-2019 | JUDIT CONTRERAS / DIPUTACIÓ DE BARCELONA

La presidenta de la Diputació, Mercè Conesa, fa pública aquesta aportació extraordinària de caràcter social, com a resposta a les sentències del TC, durant la presentació del Pla d'Actuació de Mandat 2016-2019

Redacció

La Diputació de Barcelona ha anunciat una aportació extraordinària de caràcter social, dotada amb 15 milions d'euros, i que dona resposta a les sentències del Tribunal Constitucional contra les mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. Mercè Conesa ho va fer durant l'acte de presentació del Pla d'Actuació de Mandat (PAM) 2016-2019 de la corporació, que va reunir als alcaldes de la demarcació celebrat a l'Institut del Teatre.

La presidenta de la Diputació, Mercè Conesa, defensa que «tenim un repte social que ens interpel·la», i recorda que «davant del bloqueig a què ens aboquen les últimes sentències del Tribunal Constitucional, la Diputació respon de manera consensuada amb un pla de 15 milions d'euros».

El nou programa dona cobertura als subministraments bàsics, al lloguer o la hipoteca de l'habitatge habitual, a la pèrdua temporal o permanent d'habitatge per desnonament, a l'alimentació i necessitats bàsiques de subsistència o a l'alimentació infantil, higiene i lactància.

Per Conesa, el nou país que s'està construint «té una emergència social que ha de ser atesa» i, per aquest motiu, la Diputació negociarà amb les empreses subministradores amb qui la corporació té contractats els serveis bàsics, amb l'objectiu que destinin una part de les fac-

tures, que s'abonen, per cobrir les necessitats de subministrament de les persones que es troben en situació de vulnerabilitat.

Primera vegueria

A nivell nacional, la presidenta Mercè Conesa posa de relleu que «la Diputació de Barcelona vol ser la primera vegueria de Catalunya», i deixa clar que la corporació «no vol ser espectadora del procés», sinó protagonista de la construcció del nou país.

Des de la corporació també s'envia un missatge de felicitació als ajuntaments de la demarcació perquè «han fet els deures en aquests darrers quatre anys i han reduït l'endeutament en un 15%».

Territori, persones, tecnologia i paisatges

Aquestes quatre paraules defineixen els reptes que afronta la Diputació amb el Pla d'Actuació de Mandat 2016-2019, quatre paraules que volen abastar la rica i complexa diversitat del territori, així com «donar resposta a les necessitats i les demandes dels pobles i ciutats», en paraules de la pròpia presidenta.

A més de la voluntat d'impulsar la participació activa al procés nacional, una de les principals apostes d'aquest mandat és per la transparència; per la necessitat d'explicar «què volem fer, com ho voler fer» i de poder «rendir comptes», a través d'un conjunt d'indicadors que el govern de la Diputació ha implantat en aquest document.

La Diputació ha projectat el Pla d'Actuació de Man-

dat sota el lema 'Connectem', un document que també treballa per augmentar la inversió al territori i oferir més atenció a les persones. Pel vicepresident primer, Dionís Guiteras, les línies mestres de l'àrea que presideix són la cooperació institucional, la protecció dels Parcs Naturals, la promoció de l'ús de la biomassa i la millora de la gestió forestal, l'increment del parc d'habitatges socials i l'aposta per fer unes vies locals més segures i al servei de les persones.

El vicepresident segon, Marc Castells, destaca l'impuls dels Plans Locals d'Ocupació, el manteniment de projectes com 'Reempresa' i 'Accelera el creixement', i l'aposta pels comerços de proximitat i la marca turística 'Barcelona és molt més', a través dels projectes 'Camins de Riu' i del 'Programa Biosphere'.

Per la seva banda, el vicepresident tercer, Martí Pujol, posa èmfasi en poder fer arribar el servei bibliotecari a tota la demarcació, així com innovar en el servei que actualment s'ofereix. Des de la àrea que ell encapçala, al llarg del mandat també es continuarà apostant per la cultura, l'esport i el sistema educatiu.

Finalment, la vicepresidenta quarta, Meritxell Budó, recorda que la Diputació ofereix el Servei Local de Teleassistència a 69.000 usuaris, i impulsa plans contra la pobresa, programes contra la violència masclista. A més, també es treballa per donar continuïtat al servei 'Respir', al foment de la participació i la mediació ciutadana, al suport als ens locals i les polítiques de suport a la salut pública i a defensar als consumidors. //

¿Zapatos nuevos?
Estrénalos en el teatro Atrium Viladecans
www.atriumviladecans.com.

acércate, hay más

#ViladecansExperience

Si quieres más descarga
Viladecans.app

L'ALCALDESSA DE GAVÀ, RAQUEL SÁNCHEZ, DURANT LA PRESENTACIÓ DEL PLA D'INVERSIONS 2016-2019

Gavà preveu una inversió de 23 milions d'euros pel que queda de l'actual mandat

Una tercera part de les inversions aniran destinades a la reforma urbana i millora de la mobilitat a la C-245 al marc d'un acord conjunt amb la resta de municipis del Delta

Es recuperarà l'edifici de la Unió de Cooperadors amb 1,37 milions d'euros com un espai de referència per a la innovació econòmica després d'un procés participatiu

Redacció

“Les inversions són un dels blocs importants d'un mandat perquè qualsevol govern aprofiti per treure pit, sovint, amb grans promeses i propostes vinculades a nous equipaments o projectes. Moltes vegades, també val a dir, de dubtosa necessitat. Amb una estratègia menys ambiciosa, però, segurament, més encertada, que parteix de millorar els actius que té la ciutat i no fer altres de nous, com diem, que no siguin necessaris, l'Ajuntament de Gavà ha presentat el Pla d'Inversions 2016-2019 amb el que es fixa

les principals actuacions en el que queda de mandat.

Un Pla que estima un total de 23.440.000 euros, dels quals més de la meitat seran de l'ens local (12.365.000 euros). D'aquest total, que compta amb el suport de les administracions supramunicipals, una tercera part (8.560.000 euros) aniran destinats a la reforma urbana i millora de la mobilitat de la C-245; un acord que parteix de la reivindicació que Gavà, Castelldefels, Viladecans i Sant Boi van fer conjuntament per millorar la mobilitat del Delta.

Mentre la variant d'aquesta via continua paralitzada per Foment, en paral·lel, aquests ajuntaments van tancar la remodelació i reurbanització de la via amb la Generalitat de Catalunya i l'Àrea Metropolitana de Barcelona. El pro-

jecte inclou un nou carril bici i un carril segregat de bus continu entre Castelldefels i Cornellà. “És important impulsar un model de mobilitat sostenible, avançant cap a una ciutat més respectuosa amb el medi ambient a través de la implementació de sistemes de transport més sostenibles i alternatius, cosa que requereix inversions en la millora de les infraestructures viàries”, ha dit l'alcaldessa de Gavà, Raquel Sánchez.

En aquest sentit, Sánchez ha assegurat que aquesta inversió no soluciona les necessitats de la zona Delta en mobilitat i ha donat suport a l'alcaldessa de Sant Boi, Lluïsa Moret, per resoldre la paràlisi de les obres de la C-245. En tot cas, ha assegurat que l'obra pot tirar endavant independentment de l'Estat espanyol. Ara es troba en fase de redacció del projecte.

Innovació a la Unió de Cooperadors

Pel que fa l'Economia i l'Ocupació, el segon dels cinc blocs del Pla, Gavà invertirà un total de 2.295.000 euros per incentivar l'economia local. Destaca en aquest àmbit la recuperació de l'edifici de la Unió de Cooperadors que, amb 1,37 milions d'euros, es vol redefinir l'espai com a centre de referència per a la innovació econòmica. En tot cas, s'iniciarà un procés participatiu per concretar els usos del tradicional edifici. A més, l'Ajuntament té prevista una inversió de 50.000 euros per habilitar un nou espai d'atenció a persones a l'atur.

L'altra gran aposta d'aquest àmbit està relacionada amb el Parc Empresarial Gavà, que comptarà amb quasi un milió d'euros per modernitzar i actualitzar els polígons industrials a les noves necessitats.

A punt Junts Fem Barri

La transparència i la participació ha estat un element característic de l'alcaldia de Raquel Sánchez. De fet, el Pla d'Inversions compta amb un bloc específic amb una partida estimada de 2.180.000 euros: “Si estem parlant d'aquest model compartit de ciutat i volem que els joves especialment s'incorporin a aquests mecanismes de participació, ho hem de posar fàcil”, ha dit.

Doncs bé, en aquest marc, l'àmbit de millora de l'Espai Públic comptarà amb 3,5 milions d'euros per encetar nombroses actuacions de millorar. El més interessant és que aquestes millores parteixen del procés participatiu anomenat Junts Fem Barri, que va camí de celebrar la tercera edició, prevista per l'any 2018.

D'aquesta manera, segons el Pla, Gavà finalitzarà les tres actuacions pendents de la primera convocatòria (arranjament i enjardinament de la illeta d'entrada a la Sentiu; renovació del paviment a l'Av. De l'Eramprunyà entre els carrers de Begues i de Sant Martí; i la supressió de barreres arquitectòniques a Mas Sellarès i voltants), les escollides a la segona edició del procés, que sumen quasi una vintena d'actuacions; i les que surtin del tercer Junts Fem Barri.

Per acabar, Gavà invertirà més de quatre milions en els seus equipaments, tant educatius, esportius, socials i culturals. En aquest sentit, destaca el cobriment de la pista de l'escola Marcel·lí Moragas, que comptarà amb una inversió de 1,75 milions d'euros. “L'ús intensiu d'aquests equipaments reclama, després d'una capacitat inversora més retinuda, posar els equipaments al dia. Això segur que motivarà un millor ús d'aquestes instal·lacions”, ha dit l'alcaldessa, que valorava la millora en accessibilitat i seguretat en tots els equipaments. ///

Anna Martínez ha substituït a Gerard Segú a l'alcaldia de Santa Coloma de Cervelló

El relleu en favor de qui era la primera tinent d'alcaldia s'ha produït degut a la renúncia per motius professionals i personals del que ha estat alcalde des de 2011

L'alcaldessa és responsable de Participació, Comunicació i Atenció Ciutadana, Espais Públics, Joventut i Cultura i Segú manté l'àrea d'Urbanisme i Educació

Redacció

A l mes de novembre de 2016 finalitzà l'etapa a l'alcaldia de Santa Coloma de Cervelló per part de Gerard Segú, qui ha estat alcalde del municipi baixllobregatí des de l'any 2011. Segú va presentar la seva renúncia com a màxim representant del govern local per motius professionals i personals. A un ple extraordinari municipal el mes de novembre, la fins aleshores primera tinent d'alcaldia i regidora d'urbanisme, Anna Martínez, va ser proclamada nova alcaldessa.

La nova alcaldessa de Santa Coloma de Cervelló, del grup municipal Progrés, ha estat elegida amb els vots a favor de l'equip de govern --format per Progrés, ERC i PDECAT-- i l'abstenció dels grups de l'oposició --Acció Ciutadana, PSC, PP i Visc-C--. Gerard Segú segueix sent regidor i ha estat nomenat primer tinent d'alcalde i responsable d'Urbanisme i Educació.

A la web municipal es diu que l'Anna es “persona sempre molt implicada en la vida associativa del municipi, és regidora de l'Ajuntament des de l'any 2011. Va ocupar la regidoria de Cultura la legislatura passada, i d'ençà de les darreres eleccions i la formació del govern municipal actual format per PROGRÉS, ERC i PDECAT, ha estat la primera tinent d'alcaldia i responsable de les àrees d'Espais Públics, Cultura i Joventut.

Llicenciat en Biologia, màster en Cooperació per al Desenvolupament, diplomada en Unió Europea, titulada en democràcia per l'Organització de Nacions Unides o amb el títol professional d'especialització didàctica, Segú no ha pogut dir que no, segons el comunicat oficial de l'ajuntament, davant “una nova oportunitat sobrevinguda que se li ha presentat d'accedir a una responsabilitat de gran interès i projecció en la seva carrera professional”.

Per poder dedicar-se, doncs, de manera exclusiva i permanent --tal i com requereix el càrrec--, l'encara alcalde renuncia a la seva condició tot i que seguirà com a regidor i com a primer tinent d'alcalde en matèria d'Urbanisme i Educació.

La seva renúncia en cap cas afecta a l'acord de Govern entre PROGRÉS, Esquerra Republicana i el Partit Demòcrata Català que, segons recullen, “mantenen el compromís i acord per tirar endavant la feina que s'està duent a terme fins ara, amb la mateixa unitat, entesa i esforç compartit”. La substitució en el càrrec es farà aquest mes de novembre a favor de la primera tinent d'alcaldia, Anna Martínez, que passarà a ser la nova alcaldessa de Santa Coloma de Cervelló.

D'altra banda, també s'ha fet efectiva la renúncia del regidor de Medi Ambient i Patrimoni, Joan Bonastre, per motius personals, que ha estat substituït per Òscar Garcia, de PROGRÉS. ///

ANNA MARTÍNEZ, NOVA ALCALDESSA DE SANTA COLOMA DE CERVELLÓ

Ciudadanos Inteligentes para Smart Cities

¡Que no te tomen el pelo!

Enjoynalism!

ALFRED BOSCH (ERC), D'ESQUENA, ÉS EL VICEPRESIDENT D'UNA NOVA ÀREA: INTERNACIONAL I COOPERACIÓ | BCN CONTENT FACTORY

Un tripartit format per PSC-Entesa-ERC i presidit per l'alcalde de Barcelona governa l'ens metropolità

I. Crespo

Envolada de cinc alcaldes del Baix Llobregat, Ada Colau ha esfumat qualsevol dubte sobre la presidència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona —històricament representada per l'alcalde de Barcelona tot i que el reglament no ho recull enlloc— amb un pacte de tres “forces de progrés”, segons ha definit, que ella encapçala com a nova primera edil de la ciutat comtal. D'aquesta manera, PSC, Entesa i ERC formen un tripartit per governar l'ens metropolità en una etapa que deixa fora a Convergència i Unió: “Sempre hi havia hagut governs de progrés i d'esquerres a l'Àrea Metropolitana; de fet, l'anterior legislatura havia estat l'excepció”, va dir Colau el dia que es va fer públic el pacte sobre perquè s'havia quedat fora del pacte la federació convergent.

Del quadripartit, doncs, s'ha passat a un tripartit d'esquerres que continua tenint un clar lideratge baixllobregatí tal i com vam comprovar a la signatura de l'acord de govern de l'AMB, on tots els alcaldes eren del territori, excepte Colau: Antoni Balmón (PSC, Cornellà), Antoni Poveda (PSC, Sant Joan Despí); Jordi San José (ICV, Sant Feliu de Llobregat), Lluís Tejedor (ICV, El Prat de Llobregat) i Joan Borràs (ERC, El Papiol).

L'acord va ser ratificat en Ple davant els 90 consellers que tenen representació al Consell Metropolità i que queda definit amb 33 membres socialistes, 18 per Entesa, 12 per CiU, 9 per les CUP, 8 per ERC, 4 per Ciutadans i Partit Popular i 2 independents. D'aquesta manera, l'acord a tres bandes permet una estabilitat important de governança amb 59 consellers, 14 més de la majoria absoluta a la cambra, que tindrà com objectiu la solidesa metropolitana: “Comença un nou període després d'un viatge important que ha passat per les seves dificultats institucionals, econòmiques i de solvència. Aquest acord vol ser la solvència de que les nostres actuacions arribin a la ciutadania”, va dir Antoni Balmón, alcalde de Cornellà i un dels màxims defensors de l'esperit metropolità. Esperit que va voler transmetre també Colau a les seves primeres paraules des-

A DALT, PSC, ENTESA I ERC SIGNEN EL PACTE DE GOVERN DE L'AMB; A BAIX, TOTS ELS ALCALDES METROPOLITANS | BCN CONTENT FACTORY

prés de signar l'acord de govern: “Barcelona i la resta de municipis metropolitans tenim molt en comú; els serveis cada cop han de tenir un major esperit metropolità i des de Barcelona, com a principal ciutat de l'Àrea Metropolitana, tenim ganes de fer un renovat impuls amb solidaritat i cooperació, però també des de un renovat lideratge públic en un moment de canvi que mana la ciutadania”.

L'alcalde de Barcelona ha definit la zona metropolitana com un nexa de gran riquesa a nivell demogràfic i econòmic però, també, com un espai on encara es donen moltes desigualtats socials, una de les lluites que el nou govern abordarà a la nova legislatura. En aquest sentit, l'acord de govern plasma onze línies d'actuació metropo-

litanes entre les que destaca la promoció de l'habitatge, l'ocupació, la transparència administrativa, la protecció del medi natural o la consolidació d'un model de transport públic sostenible. A més, el pacte dels tres partits preveu fins a 25 objectius que permetrien concretar les anteriors línies programàtiques al llarg de la legislatura.

Colau renuncia a les dietes

Un cop signat l'acord, Colau va anunciar una de les primeres mesures que va fer efectiva com a presidenta de l'ens metropolità: la renúncia a les dietes. Així ho va anunciar durant el discurs d'investidura: “Estic en aquesta institució supramunicipal perquè la societat desitja un canvi en les maneres de fer política”. En aquest sentit, Colau va insistir en que es prenien la presidència com un repte per “re pensar les nostres institucions, actualitzar-les, millorar-les i democratitzar-les on es deuen repartir adequadament els càrrecs de responsabilitat”.

El cartipàs concreta el pacte en sis àrees

Signat l'acord i constituït el nou mandat 2015-2019, l'Àrea Metropolitana de Barcelona va aprovar en el seu primer Ple el cartipàs que governa l'ens supramunicipal i que està dividit en sis grans vicepresidències amb la novetat de la cartera d'Internacional i Cooperació, que estarà liderada pel republicà Alfred Bosch.

Amb aquesta excepció, el govern metropolità manté un esperit continuista amb l'alcalde de Cornellà, Antoni Balmón (PSC), com a vicepresident executiu responsable de l'àrea d'Administració i Territori i amb l'alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda (PSC), com a vicepresident de l'àrea de Mobilitat i Transport. Ambdós posen al Baix Llobregat al centre del lideratge de l'ens metropolità. D'altra banda, Medi Ambient tindrà com a vicepresidenta a Janet Sanz (Entesa) de Barcelona en Comú, Desenvolupament Social i Econòmic a Jaume Collboni (PSC) i Planificació Estratègica a Gerardo Pisarello (Entesa). Núria Marín i Lluís Tejedor seran, en aquest sentit, vicepresidents però sense àrea de responsabilitat. ■■■

La Diputació aprova un pressupost de 937 milions perquè el món rural i urbà tinguin les mateixes oportunitats

L'atenció a les persones, l'equilibri territorial i el desenvolupament econòmic són els eixos centrals dels comptes de la corporació per l'any 2017

Lluita contra la pobresa, Vies Blaves, biblioteques, smart-cities o el suport directe a ajuntaments, consells comarcals i EMD, són alguns dels principals projectes

Redacció

El pressupost de la Diputació de Barcelona aprovat per l'any 2017 tant de la corporació supramunicipal com dels seus organismes autònoms és de 937 milions d'euros, un 4,5% superior al de 2016, i ha estat aprovat amb els vots a favor de CiU, ERC-AM i PSC-CP; les abstencions d'Entesa, PPC i Ciutadans; i el vot en contra de la CUP-PA.

Durant la presentació dels pressuposts, la presidenta de la Diputació, Mercè Conesa, ha valorat positivament l'aprovació inicial del potencial i ha explicat que «hem encaixat el pressupost amb el marc del pla d'acció de mandat», per connectar els diferents programes amb un pressupost «expansiu». Un pressupost que posa en valor la fortalesa econòmica de la institució, que impulsa una acció de govern que es posa al servei dels ajuntaments i que permet col·laborar «de manera estratègica amb el Govern

MERCÈ CONESA, PRESIDENTA DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

del país per assegurar que els ciutadans i ciutadanes, visquin on visquin, tenguin l'atenció adequada».

En la mateixa línia el vicepresident primer, Dionís Guiteras, ha destacat que la filosofia del pressupost és «reconnectar el món rural i urbà, donant aquelles eines imprescindibles perquè totes les persones tinguin les mateixes

oportunitats». Una aposta que, per Guiteras, ha de ser «no només des d'un punt de vista de connectivitat, sinó també des d'un punt de vista de generar noves oportunitats».

Principals eixos

Els comptes per al 2017 tenen com a principals eixos les polítiques d'atenció a les persones, el territori

ELS DIPUTATS REPRESENTANTS DEL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET SÓN, D'ESQUERRA A DRETA: ARNAU FFUNES ROMERO (ICV-ENTESA), MIGUEL ANGEL IBAÑEZ GIBER (CIUTADANS), NÚRIA MARIN MARTÍNEZ (PSC), CARLES RUIZ NOVELLA (PSC), JOSEP RAMON MUT BOSQUE (ERC), LLUÍS TOMÁS MORENO (PSC), PILAR DÍAZ ROMERO (PSC), MANUEL REYES LÓPEZ (PP) I ANTONI GARCÍA ACERO (ERC).

i l'aposta pel desenvolupament econòmic. El projecte aprovat també aposta per garantir la prestació de serveis municipals de qualitat, a més de donar suport a les inversions dels municipis i enfortir la suficiència financera i la fortalesa econòmica dels municipis de la demarcació de Barcelona.

El primer dels grans eixos del pressupost recau en l'atenció a les persones. Durant el 2017, la corporació tornarà a impulsar el Pla de xoc contra la pobresa, dotat amb 15 milions d'euros, i continuarà apostant per ampliar i millorar programes com el Servei Local de Teleassistència, amb una dotació de 5,2 milions d'euros.

En aquest àmbit, la Diputació de Barcelona continuarà donant suport als serveis socials municipals (10,5 milions d'euros), al transport escolar (6 milions d'euros) i, a les escoles bressol (23,5 milions d'euros), mitjançant les beques menjador i d'escolarització, així com el recolzament al seu finançament.

El nou pressupost també preveu la promoció de la cultura (73,1 milions d'euros), amb la Xarxa de Biblioteques Municipals com un dels principals serveis que s'ofereix a tota la demarcació. En aquest sentit, cal destacar l'aposta per la implementació dels BiblioLabs, un projecte que té per objectiu facilitar l'accés al coneixement a

través de l'experimentació i metodologies innovadores i creatives en un entorn col·laboratiu.

Connectar el territori

Un segon eix és facilitar l'establiment d'un model territorial equilibrat i sostenible, amb la voluntat de connectar tot el territori. És per aquest motiu que el pressupost del 2017 destina 50,8 milions d'euros a la millora de les carreteres locals i, a més, també permetrà treballar per implementar la xarxa de fibra òptica arreu de la demarcació a través de la xarxa viària de la Diputació.

Al llarg de l'any que ve, la Diputació de Barcelona també promourà la protecció i la millora del medi ambient (46,7 milions d'euros), amb programes com l'impuls de la biomassa i l'energia verda.

Progrés econòmic

El tercer gran eix que sosté el pressupost de la Diputació de Barcelona pel 2017 és l'aposta ferma pel desenvolupament econòmic (69,4 milions d'euros), on s'impulsa prioritàriament l'estructura productiva local i el foment de l'ocupació.

Dins d'aquest àmbit s'engloba el programa complementari de foment de l'ocupació local (30 milions d'euros), mostra de l'aposta pel territori com un element de generació de riquesa i creació dels llocs de treball, potenciant

la qualitat i l'impacte dels plans locals d'ocupació. A més, s'aposta per posar els recursos que gestiona la corporació al servei de l'ocupació dels col·lectius més vulnerables, mitjançant clàusules socials.

Amb la voluntat de crear un producte turístic al voltant dels rius i les poblacions i, alhora, generar més llocs de treball i impacte econòmic, la Diputació de Barcelona impulsa aquest 2017 el projecte de Vies Blaves (3 milions d'euros), que farà transitables les lleres dels rius Llobregat, Anoia i Cardener i forma part d'un projecte que sumará 25 milions d'euros en tot el mandat.

Potenciar el món local

En paral·lel a aquests tres eixos temàtics, la Diputació de Barcelona també potencia, un any més, el suport directe a les entitats locals, que durant l'any 2017 rebran 257,6 milions d'euros, entre les transferències corrents i les de capital.

D'aquests, 169,1 milions d'euros estan consignats al Pla de Xarxa de Govern Locals, a través del Catàleg de Serveis, les Meses de Concertació i els Programes complementaris. Pel seu pes en el conjunt del pressupost i per l'abast territorial que té, aquest projecte continuarà sent, un any més, el principal instrument de concertació i cooperació amb els ens locals. ■■■

El Pacte Industrial obre el debat de la governança en xarxa per afavorir un major desenvolupament

El repte és millorar les fórmules de governança multinivell, amb la inclusió d'altres actors del món acadèmic i privat, ara sota la presidència de Núria Marín, alcaldessa de L'Hospitalet. La investigació social ha de tenir un paper més rellevant per construir noves estratègies, però ha de millorar el seu caràcter transformador

Imanol Crespo

Es anys de crisi econòmica ha marcat, en molts casos, un punt i apart que obliga a abordar les problemàtiques existents amb nous mètodes diferents als tradicionals. Situacions extraordinàries i contextos complexos demanen solucions i respostes també excepcionals a les que fins ara s'havien donat i que encara són vigents en molts casos. Ara que la recuperació econòmica comença a ser una realitat tot i que de manera incipient és moment de plantejar el model de desenvolupament territorial i els reptes encara pendents que de no assolir-se continuaran sent murs intangibles també per a les zones subregionals com les comarques. En aquest marc, el Pacte Industrial de la Regió Metropolitana de Barcelona ha presentat el seu Paper 2 sota el nom "Vers un nou model de desenvolupament territorial: el repte de reprendre formes de treball", de les economistes Miren Estensoro i Miren Larrea, ambdues de l'Institut Basc de Competitivitat Orkestra, un exemple del nou model que exigeix en aquets sentit la complexa societat del segle XXI.

Amb aquest document, el Pacte Industrial, presidit ara per l'alcaldessa de L'Hospitalet, Núria Marín, obre el debat de la línia a seguir i que té un concepte propi com a punt de partida: el diagnòstic i la implantació de les estratègies d'especialització intel·ligent (RIS3) de Dominique Foray, precursor del concepte. Aquest tipus són estratègies de recerca i desenvolupament que busquen generar avantatges competitiu en el territori d'acord amb les oportunitats i les fortaleces existents. D'aquesta manera, hi ha una fase prèvia de selecció i prioritització per després emfatitzar en sectors més concrets les polítiques d'innovació. S'afavoreix -a diferència de la verticalitat regional d'altres polítiques d'innovació- que els territoris com les ciutats o les

EL PACTE INDUSTRIAL VA PRESENTAR EL SEU PAPER 2 A L'ESCOLA INDUSTRIAL DE BARCELONA. AL CENTRE DE LA IMATGE, CARLES RUIZ, ALCALDE DE VILADENÇAS I ANTERIOR PRESIDENT DE L'ENTITAT, VA MODERAR L'ACTE AMB LA COMPANYIA DE LES DUES AUTORES DE LA INVESTIGACIÓ I JOSEP M. VILALTA | I. C.

comarques es desmarquin de la resta amb una aposta per les seves fortaleces, on s'aplicarà intensivament la seva intervenció. Però perquè això sigui possible és fonamental un canvi en les formes de treball, en les maneres organitzatives, en la manera de fer política, així com un major apropament del món acadèmic a la realitat per afavorir la investigació-acció: "Creiem que s'inverteix molt en investigació i desenvolupament, però no s'està aprofitant aquest rol constructiu, transformador, de la investigació social", apuntava Estensoro, una de les coautoras.

Governança multinivell

Un dels reptes que l'estudi del Pacte Industrial planteja és l'articulació multinivell entesa com les diferents polítiques i estratègies que es defineixen tenint en compte els respectius nivells territorials que conviuen en un mateix territori. I és que sí és ben cert que, tot i que hi ha diferents ens administratius que corresponen als seus àmbits corresponents, hi ha un dèficit pel que fa entitats on estiguin representats aquests diferents nivells competencials: local, comarcal, provincial, fins al regional. És més habitual tenir una política regional que genera les seves estratègies en matèria d'innovació i on els diferents actors subregionals s'alineen complint aquests paràmetres ja fixats. Aquest concepte acaba convertint al Govern regional, en

aquest cas, en un actor central tal i com el Govern nacional. I aquest és precisament un dels tradicionals marcs amb el que les estratègies d'especialització intel·ligent vol trencar: la centralitat del Govern front d'un desenvolupament per territoris subregionals com les comarques: "Foray reconeix que els processos RIS3 requereixen posar èmfasi en la lògica de baix a dalt (bottom up), o descentralitzadora, del procés de disseny de polítiques a promoure i posar en pràctica mecanismes moderns de governança.

En xarxa

Segons Estensoro i Larrea, que exposen la seva teoria amb exemples que ja són una realitat al territori basc, a través de diferents agències de desenvolupament comarcals, a més de la governança multinivell, s'ha d'anar un pas més enllà amb l'aposta de les relacions en xarxa: "El repte de l'especialització intel·ligent és un repte compartit per més actors del territori que el govern regional, ja que el nou mode de relacions depèn de múltiples actors". En aquest sentit, cal tenir en compte aquesta complexitat en què els múltiples actors del territori puguin fer la seva aportació. S'estan referint, d'una banda, al món acadèmic i, d'altra, al món empresarial o privat. Efectivament, el sector públic i, per tant, la política; les universitats i les empreses són tres pilars fonamentals pel desenvolupament, però que fins ara

EL CLÚSTER DE SALUT MENTAL DE CATALUNYA, AMB SEU A SANT BOI, ÉS UN CLAR EXEMPLE DEL MODEL QUE CAL APLICAR PER AFAVORIR EL DESENVOLUPAMENT TERRITORIAL. A LA IMATGE, JOAN ORRIT, PRESIDENT DEL CLÚSTER I DIRECTOR GERENT DE L'HOSPITAL BENITO MENI GERMANES HOSPITALÀRIES DEL SAGRAT COR DE JESÚS; BOI RUIZ, QUE VA SER EL CONSELLER DE SALUT A L'ANTERIOR LEGISLATURA, I LLUÏSA MORET, ALCALDESSA DE SANT BOI | ARXIU

han avançat cadascuna per la seva banda, amb excessiva independència, i sense gaire col·laboració entre elles; una col·laboració que es resumeix en pactes bilaterals, en qualsevol cas.

L'estudi proposa anar més enllà i reforçar aquesta "lògica horitzontal de donar prioritat a tots els actors reals del territori", deia Josep Maria Vilalta, secretari executiu de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques. Guanya pes, doncs, el concepte de clúster on tant l'administració pública, en els seus diferents nivells, la vessant empresarial, però també l'acadèmica està representada. En aquest sentit, Vilalta va reconèixer per El Llobregat que tant el Clúster de Salut Mental de Catalunya, amb seu a Sant Boi de Llobregat, com el Clúster de l'Automoció de Catalunya, amb una notable importància pel territori, serien dos bons exemples. En tot cas, aquests exemples són en ambdós casos sectorials; quan es parla de conceptes més globals el debat és més complex tot i que aquest és el camí per avançar, assegura.

Contra la pèrdua del poder local

L'estudi reclama, per la seva part, apropar tant la política, com el món acadèmic i privat a les necessitats reals dels territoris. Passar de la teoria a la pràctica amb més facilitat que fins ara. En aquest sentit, el fins el mes de desembre president del Pacte Industrial, l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz, va posar sobre la taula dos situacions que ara es donen en la realitat política. D'una banda, els dibuixos i les realitats més plurals dels ajuntaments amb partits

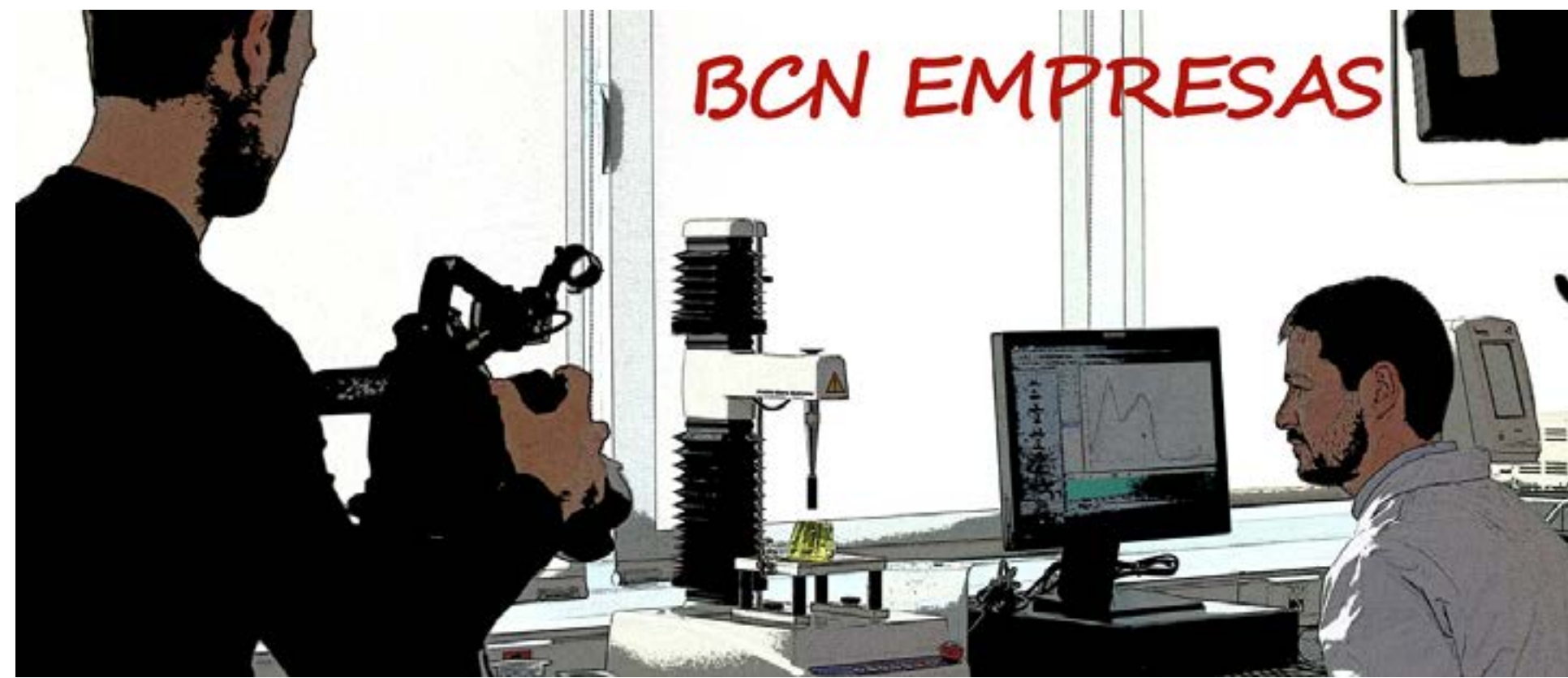
d'idees molt disperses i que, per tant, dificulten el consens i l'acord; i d'altra, la pèrdua progressiva que el poder local està patint tant per part, segons Ruiz, del Govern espanyol com del Govern de la Generalitat. Aquestes dues realitats van just en contra del que proposa aquest estudi per afavorir el desenvolupament territorial i, doncs, s'hauria de seguir concretant com aplicar aquestes teories en un context que es presenta poc adequat.

I és que perquè aquestes noves estratègies siguin possible cal parlar d'un element que poques vegades es di-

buixa en els marcs conceptuals sobre desenvolupament econòmic territorial: el poder. Segons Estensoro i Larrea, "la clau està en el canvi de formes de treball en el dia a dia, amb una major interacció entre diferents nivells de govern i investigadors socials. En el cas dels governs, les solucions són molt fàcils: passen per crear espais de col·laboració. Per què en tenim tan pocs? Precisament perquè cada govern s'aferra als seus espais de poder". Efectivament, la governança en xarxa reclama inevitablement distribuir el poder. ■■

Hem de reforçar aquesta lògica horitzontal de donar prioritat a tots els actors del territori; entre ells, les universitats i les empreses"

Josep Perpinyà, “cal flexibilitzar les normes als polígons industrials per facilitar l'activitat econòmica”

El president del Consell Comarcal creu que “les guerres individuals” impedeixen “la necessària estratègia territorial metropolitana”

Reclama que els funcionaris no es limitin únicament a la feina fiscalitzadora i que a més “formen part dels projectes” empresarials en els seus municipis

Redacció

Josep Perpinyà, president del Consell Comarcal del Baix Llobregat i alcalde de Sant Just Desvern, va mostrar el seu descontent amb la rigidesa de la normativa i les barres que troben algunes iniciatives empresarials pel que fa a la seva implantació als polígons industrials, durant la seva intervenció al Fòrum Empresarial del Baix Llobregat que impulsa AEBALL, presidit per Manuel Rosillo i celebrat ahir dijous a l'Hospitalet.

El dirigent comarcal va insistir en la “necessitat de flexibilitzar el marc normatiu regulador dels polígons industrials”. Una flexibilitat que també s'ha d'estendre als funcionaris, perquè no es limitin únicament a la tasca fiscalitzadora, sinó que a més “formin part dels projectes”. Així, davant d'empresaris i directius del fòrum, va defensar que el PGM (Pla General Metropolità) ha de permetre que qualsevol iniciativa de desenvolupament econòmic pugui instal·lar-se amb facilitat, en un moment en què l'activitat econòmica es desenvolupa majoritàriament en oficines i no en naus industrials. “Com a mínim hauríem d'aconseguir el consens en unes cinc ac-

cions concretes a l'espera de la revisió del PGM”, va afegir.

Perpinyà va reivindicar l'estratègia territorial i iniciatives públic-privades en insistir en la importància de “no fer guerres individualitzades”, sinó buscar un escenari global. Segons el president del Consell Comarcal del Baix Llobregat, aquesta és “una tendència egoista” que existeix actualment a excepció d'algunes iniciatives del

territori com AMB (Àrea Metropolitana de Barcelona), Pacte Nacional per a la Indústria o SOC (Servei d'Ocupació de Catalunya), així com altres que tenen lloc actualment al Baix Llobregat, especialment a la zona del Delta. El president del Consell Comarcal va opinar que “seria un error fer una anàlisi territorial sense el nord del Baix Llobregat”, ja que té “un gran potencial”.

PERPINYÀ DURANT LA SEVA INTERVENCIÓ AL FÒRUM EMPRESARIAL DEL BAIX LLOBREGAT

Perpinyà reivindica
l'estratègia territorial
i la necessitat d'iniciatives
públic-privades

PER ORDRE JOSEP BELVER, MANUEL ROSILLO I JOSEP PERPINYÀ

Baix Llobregat i Barcelonès
Francesc J. Belver, primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de L'Hospitalet i president del Consell Comarcal del Barcelonès, davant la pregunta d'un assistent sobre la pertinença de l'Hospitalet al Baix Llobregat, va explicar que des del punt de vista socioeconòmic es sent molt més relacionat amb municipis com Cornellà, el Prat, Sant Joan Despí, Gavà i que L'Hospitalet no està tancat en aquest tema, que en tot cas caldria tenir una oferta per part del Baix Llobregat, per demanar la integració. Per la seva banda, Josep Perpinyà va posar de manifest el potencial del Baix Llobregat. El territori suposa un 11% del PIB amb més del 10% d'empreses ubicades a la zona, que es tradueix en 21.000. A més, el que va ser també primer tinent d'alcalde i regidor en àrees com la cultura, l'habitatge públic o la comunicació, va destacar el pes industrial de la comarca i el seu paper estratègic com puntera tecnològica.

Des del Fòrum, els

estudis econòmics sobre el Baix i l'Hospitalet indiquen que el territori representa el 13,5% del PIB de Catalunya amb gairebé 1.100.000 habitants.

Punts febles

Quant als déficits de la comarca, la formació i la manca d'infraestructures van estar les grans protagonistes. El convidat va estar crític amb la lentitud de l'Administració i va deixar clar que la inversió en mobilitat “no és competència del Consell Comarcal, ni dels ajuntaments: és un tema de país i de l'Estat Espanyol”. Segons la seva opinió, la manca d'inversions per part de la Generalitat es remunta a anys enrere, ja que “no va invertir el que havia d'invertir a la comarca”.

No obstant, va afegir, actualment existeixen esforços de l'Administració. Ara és el moment, doncs, de “dialogar i pactar a nivell de país” en temes polèmics com la millora de Rodalies. De fet, els organitzadors del Fòrum d'AEBALL van avançar que el

nou ministre de Foment, Íñigo de la Serna, ha estat convidat a participar en propers debats.

Igualment, un altre dels reptes de la comarca del Baix Llobregat és la formació professional. Josep Perpinyà va insistir que el sector empresarial ha de tenir un paper molt més destacat en l'educació, posant d'exemple a models europeus. En aquest sentit, Manuel Rosillo, president d'AEBALL, va afirmar que “quan parlem de competències professionals qui ha de tenir la paraula és l'empresa”, no només amb capacitat consultiva, sinó executiva.

Josep Perpinyà va revisar errors del passat, en expressar la seva preocupació pel sector de la construcció, que “sembla no haver après molt després de la crisi econòmica” i va aprofitar per demanar “sentit comú”. Malgrat la recuperació del sector, l'especulació torna a estar a sobre de la taula. Un “problema molt important”, ja que l'accés a l'habitatge és “un dret ciutadà”. ■■■

Evitar la pobresa energètica, objectiu prioritari de l'AMB

Jaume Collboni: “Des de l'AMB volem ajudar a pal·liar un problema tan real com és la pobresa energètica, que afecta tant la salut com la qualitat de vida de més d'un 10% de les llars de Catalunya”

El programa metropolità ja ha ajudat 3.828 famílies del territori metropolità a pagar els seus rebuts

Ja són 12 empreses subministradores les que han signat convenis per participar-hi, cobrint la pràctica totalitat dels consums de l'àrea metropolitana

Redacció

Durant la presentació dels pressuposts, l'AMB ha revisat el seu Programa Metropolità de mesures contra la pobresa energètica, un fons creat a principis de l'any 2015, que té com a objectiu evitar els talls de subministraments energètics i d'aigua per motiu de falta de recursos econòmics, i les situacions que aquests ocasionen. El programa, dotat inicialment amb 5 milions d'euros, s'ha ampliat per al període 2016-2019 amb 6 milions addicionals, i s'articula amb els ajuntaments metropolitans i les companyies subministradores de serveis mitjançant acords d'adhesió voluntària, donat que actualment el marc legal no disposa de lleis aprovades per fer front a aquesta problemàtica.

Aquest pla posa de relleu la cohesió i coordinació dels 36 municipis que integren la metròpolis per fer front a un problema

MARÍN I PUIGDEMONT VAN COMPAREIXER DESPRÉS D'UNA REUNIÓ QUE HA DURAT AL VOLTANT D'UNA HORA A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET I J. C.

comú. Jaume Collboni, vicepresident de Desenvolupament Social i Econòmic de l'AMB, declara que “Ajuntaments i companyies estan predisposats a adequar els procediments interns i vehicular-ho el més ràpid possible per arribar a la ciutadania que ho necessita”. El vicepresident també assenyala que els casos de pobresa energètica s'han incrementat al territori els darrers anys: “Des de l'AMB volem ajudar a pal·liar un problema tan real com és la pobresa energètica, que afecta tant la salut com la qualitat de vida de més d'un 10% de les llars de Catalunya”.

Xifres en creixement

El Programa Metropolità de mesures contra la pobresa energètica ja ha aconseguit, fins ara, atendre a través dels serveis socials municipals 3.828 unitats familiars, el que suposa entorn als 2 milions d'euros destinats al pagament de rebuts.

Actualment ja formen part del Pla de l'AMB 12 empreses subministradores, que cobreixen la pràctica totalitat de tots els consums de l'àmbit metropolità: Endesa, Gas Natural, Aigües de Barcelona, Iberdrola, Aigües del Prat, Sorea, FCC Aquàlia, Aigües de Catalunya, Sabemsa, UTE Aigües de Sant Vicenç dels Horts, Som Energia i Aigües de Castellbisbal.

Més enllà dels rebuts

Paral·lelament al fons d'11 milions d'euros, que es mantindrà vigent fins que s'exhaureixi totalment la seva dotació, l'AMB té previst posar en marxa estratègies per donar a coèixer la problemàtica de la pobresa energètica i les solucions per fer-hi front. Així, es crearà un programa documental d'informació i formació adreçat a les

Tu empresa, tus productos, tus servicios tienen un relato
Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

Contacta con nosotros
coordinacion@bcncontentfactory.com
www.bcncontentfactory.com
670.794.703

persones en situació o risc de pobresa energètica, respecte les factures, tarifes, possibilitats i recursos que ofereixen els sistemes públics assistencials i els sistemes de serveis domiciliaris d'abastament d'aigua, gas i electricitat.

També s'està preparant un programa d'auditories energètiques gratuïtes per fer a les llars beneficiàries, per determinar si, amb senzilles accions de rehabilitació, com ara millorar l'aïllament dels habitatges, es pot racionalitzar el consum energètic i

evitar noves situacions de pobresa. Aquestes i altres estratègies es debatran, el proper divendres 25 de novembre, en una trobada a la ciutat de Santa Coloma de Gramenet entre Jaume Collboni i els alcaldes dels municipis metropolitans. Durant l'acte també es llegirà una declaració, en la qual l'AMB i els municipis es comprometen a emprendre més accions per combatre la pobresa energètica, en cas que des de les administracions centrals no es facin passos en aquesta direcció. ■■■

Carles Puigdemont, President de la Generalitat de Catalunya

Puigdemont: "El Baix Llobregat tindrà més potència en una Catalunya independent"

MOMENT DE L'ENTREVISTA DEL DIRECTOR DE EL LLOBREGAT, IMANOL CRESPO, AL PRESIDENT DE LA GENERALITAT, CARLES PUIGDEMONT, AL SEU DESPATX DEL PARLAMENT DE CATALUNYA | MARTA FERNÁNDEZ

"Els vectors de desenvolupament de Catalunya -coneixement, quarta revolució industrial o recerca- es donen tots ja al Baix"

"Si no tenim un Estat que defensi el Baix Llobregat, quedarem frustrats, perquè no podem extreure tot aquest potencial"

Imanol Crespo / Fotografia: Marta Fernández

Qui l'anava a dir, quan es va presentar per primera vegada a una candidatura política al 2006, que només deu anys després seria el president de la Generalitat de Catalunya. Segurament, ni ell ho hagués cregut. Després de quasi trenta anys a les esquenes com a periodista, la trajectòria política de Carles Puigdemont (Amer, 1962) ha evolucionat amb la mateixa rapidesa que la transició del mandat d'Artur Mas al seu. Ara, quasi un any després de la seva investidura, ningú dubta de les seves capacitats.

La seva ironia fina i els tocs d'humor i de proximitat –molt tindrà a veure la seva etapa com alcalde de Girona (2011-2016)- l'aporten un valor afegit indubtable en el mar de la formalitat política. Sortides espontànies i precises que no estan anotades en la seva habitual tableta que l'acompanya als discursos, però que, en més d'una ocasió, l'han servit per deixar sense rèplica algun contrari polític.

"He estat sempre una persona progressista sense la necessitat de militar en un partit d'esqueres"

Com a periodista, Puigdemont compta amb una dilatada carrera, especialment, lligada a El Punt, on va ser redactor en cap. L'ara president va ser, també, director de l'Agència Catalana de Notícies (ACN) i director general de 'Catalonia Today', diari català en anglès que ell va contribuir a impulsar. Des del punt de vista polític, Puigdemont va ser escollit diputat de les comarques gironines per CiU al 2006 i un any més tard ja es va presentar com a cap de llista a l'alcaldia de Girona. Quatre anys després, al 2011, es faria conegut per trencar la tradicional hegemonia socialista al front del consistori i donar, per primera vegada a la història, l'alcaldia de Girona a CiU. Ara, acabat aquest any convuls en política nacional i amb el possible referèndum pensat per setembre de 2017, Puigdemont ens rep al seu despatx del Parlament de Catalunya per parlar del Baix Llobregat i del país en un moment on la comarca és clau, precisament, pel futur de Catalunya.

- **F**arà aviat el seu primer any. ¿Quina es la seva valoració d'aquest any com a president de la Generalitat?

-Tot ha anat molt ràpid i molt imprevist, al principi. Per tant, encara no he agafat prou perspectiva per fer un balanç perquè hi ha coses que semblen que van passar ahir i aviat farà un any. Diria, evidentment, que ha estat un any molt intens, un any en el que hem posat en la recta definitiva un projecte de país i que no hem perdut el temps; sinó que l'hem aprofitat bastant.

-¿S'esperava que fos així?

-No m'esperava, honestament, ni arribar a la presidència de la Generalitat. Vaig fer la meua aposta per ser alcalde de Girona. He disfrutat molt i em sento encara amb personalitat d'alcalde. Això et dona molta proximitat amb la gent i molta capacitat de comprendre tots els matisos que hi ha a un municipi, que són molts. M'ajuda molt [el haver estat alcalde], però mai hagués pensat arribar a ser president de la Generalitat, que és un honor immens.

-Efectivament aporta aquest esperit municipalista. ¿S'ho agraeix la ciutadania o altres actors polítics?

-Quan parlo amb alcaldes -d'altres colors polítics i realitats territorials- parlem el mateix llenguatge. Sempre he dit que formem part d'un gran sindicat en el que el llenguatge és el mateix i les inquietuds que tenim de cara a la ciutat són les mateixes. Encara que vinguem d'origens polítics diferents, que un sigui de muntanya i altre de mar o un de metròpoli i altre de vila. L'actitud davant de la gent és la mateixa. Això m'ha ajudat molt a fer de president i a entendre moltes reivindicacions que venen d'arreu del territori.

-Ha reconegut que va i ve cada dia de Girona. ¿Què li ve al cap quan parlem del Baix Llobregat?

-Per mi no és una realitat desconeguda. La conec. Si has fet de periodista i t'has mogut pel país és obvi que és una realitat que no t'és aliena. I és una realitat amb la que jo vaig entrar en contacte fa molts anys des del punt de vista humà. Tanmateix, és una realitat que, per una part del territori, no és prou coneguda. ¿Què en ve al cap? Sobretot, potència econòmica. I vol dir potencial de futur. El Baix Llobregat és com una ròtula del sistema socioeconòmic de Catalunya. I és imprescindible construir el progrés de Catalunya, en termes socials i econòmics, amb aquesta ròtula, amb la que funciona una mica tot. Hi ha una necessitat de reivindicació d'aquesta personalitat del Baix Llobregat que, segurament, poc ter a veure amb la seva personalitat històrica -ha canviat la geografia, han canviat les comunicacions-, però que té molt a veure amb el futur. El progrés de Catalunya s'articularà entorn d'alguna ròtula. Una és el Vallès Occidental-Oriental, però, sobretot, el Baix Llobregat.

-El Sr. Aragonès, secretari d'Economia, qualificava el Baix com un dels motors en innovació. ¿Passa el futur de Catalunya per aquí?

-Quan hem identificat que el progrés de Catalunya i de la indústria passa pel coneixement, per la quarta revolució industrial, per l'excel·lència, per la recerca, la transferència de coneixement, estem identificant uns vectors de desenvolupament que tots es donen ja al Baix Llobregat. Es tracta de crear les condicions perquè tot això escloni. El Baix Llobregat està cridat a ser protagonista del nou Estat. Però si volem fer canvis, els hem de fer en profunditat. Per fer el mateix que fem, potser no caldria. Però si volem

treure tot el potencial que tenim –i el Baix Llobregat és un potencial encara a esclonar en molts aspectes- és perquè volem fer coses que incentivin els talents propis d'aquest país: la recerca i la transferència de coneixement és el petroli de Catalunya i tenim uns grans jaciments de petroli al Baix Llobregat. No ens hem de resignar a dir, senzillament, que tenim unes reserves; les hem de transformar, les hem d'extreure, hem de fer que la gent es guanyi bé la vida, que es creï riquesa, que es pugui repartir i això, al Baix Llobre-

PUIGDEMONT ENS REP AL PARLAMENT DE CATALUNYA | MARTA FERNÁNDEZ

EL PRESIDENT, AL PATI DELS TARONGERS DE LA GENERALITAT | PRESIDÈNCIA

gat, segurament, compta amb moltes més potencialitats per la seva connexió amb Barcelona i per les seves infraestructures d'internacionalització i de recerca.

-Entrant en l'àmbit polític, ¿és conscient que el Baix Llobregat és clau en el futur de Catalunya?

-Com que no pot haver un progrés sense el Baix Llobregat i crec que al costat d'altres comarques tractores estan cridades a ser protagonistes en primera persona, tenint la necessitat de confiar en tot aquest potencial per construir la Catalunya del futur. La invitació a l'autoexigència en relació a com podem extreure totes les potencialitats no l'hem de parar mai. En la mesura que el Baix Llobregat i altres comarques reconeguïn aquest rol protagonista i prengui consciència ens ajudarà a tots plegats a entendre la colossal importància que té la comarca pel futur de Catalunya.

-El Baix Llobregat no té una idiosincràsia independentista, ¿creu que és un repte potser massa agosarat?

-En una Catalunya independent, el Baix Llobregat continuarà existint i tindrà més potència. Continuarà tenint aquest rol i enorme responsabilitat, pràcticament, de portar un país a les seves espatlles. Amb vocació d'independència o no, aquest rol hi és. ¿Què diem nosaltres? Que com que això és així i volem extreure les màximes potencialitats o ho

fem tenint eines pròpies d'un Estat o no ho podem fer. Si no tenim un Estat que ens ajudi, que defensi el Baix Llobregat –ara no ho tenim i en això estem tots d'acord, independentistes i no independentistes-, quedarem tots frustrats perquè no podem extreure tota aquesta potencialitat; tindrem grans bosses de petroli, però no mecanismes per extreure aquest talent. La consciència d'aquest rol ajudarà a entendre quin país volem. Estem d'acord que s'ha de basar en el coneixement, en la recerca, en la indústria de valor afegit; pre-

"El Baix té el rol i la responsabilitat, pràcticament, de portar un país a les espatlles"

guntem-nos honestament: ¿les eines que ens dona l'Estat espanyol ens ho permet? La resposta és bastant unànime que no. Fins i tot, avui, anar a treballar és un problema, per la mobilitat. Això ens ho pot permetre un Estat. La resposta és presumiblement sí. Dependrà de com el fem; i aquí estem tots cridats a participar-hi.

-Ideològicament, la militància i simpatitzants del Baix s'ha ubicat al centre-esquerre en una recent enquesta. ¿On l'hem d'ubicar a vostè i el partit?

-Personalment he estat sempre una persona progressista sense la necessitat de militar a un partit d'esqueres. Perquè això de les esqueres i les dretes, alguns fa molt temps que ho vam superar. M'interessa el progrés de les persones. Els projectes tenen sentit en funció de si serveixen o no a les persones; també la independència. Si no cregués que amb la independència podem progressar, no seria independentista. La identitat de la persona passa per davant de tot, la seva possibilitat de fer un projecte de vida i professional allà on ha decidit viure i morir. Això és sagrat. Jo no sóc de dretes, òbviament. Em sento una persona de progrés. Que vull que els meus conciudadans progressin i vull que progressi la humanitat. I em sento molt i molt vinculat, de manera molt radical, als grans valors de la democràcia: sóc antiracista, estic a favor del medi ambient, crec en la igualtat de gènere, no accepto cap tipus de discriminació de qualsevol mena (raça, religió, llengua, creença futbolística, procedència...). Això em defineix com a persona progressista i m'he sentit molt còmode a la Convergència que he conegut des de l'any 1983. Pot haver-hi gent que entengui la seva ubicació d'altra manera, però crec que el gruix de Catalunya està en aquí. Per això Catalunya ha sobreviscut tants anys malgrat moltes dificultats. Perquè hem posat davant les persones i si avui assumim riscos ho fem perquè podem millorar molt el futur de la nostra gent.

-Es pot percebre com un gir a l'esquerra tenint en compte l'esperit liberal de CDC i que anava acompanyat amb un partit encara més conservador com Unió.

-Això seria una mica injust. La CDC que conec i en la

que milito des de l'any 1983 i el Partit Demòcrata estan fets de la mateixa manera; és a dir, un partit en el que les persones comptem molt més que els apriorismes ideològics o les doctrines ideològiques. No és un partit doctrinal. Mai ho ha sigut. No ha dit a la gent el que havia de pensar. Ha dit el que havia de fer per millorar les coses dels seus conciutadans. Tant si et presentes a un ajuntament o a la Generalitat. Per això hi ha diferències entre el PDC d'un lloc i d'un altre, perquè la manera de servir a la teva gent del territori és diferent. I això ho posem molt en valor. Dir que girem ho pot dir algú que no ha conegut mai, de veritat, ni Convergència ni el PDC. Els que l'hem conegut des de dins, sempre hi ha estat aquesta gent que ha fet coses per la seva societat, uns que venen de la tradició cristiana, altres de la socialdemocràcia i altres que venen de l'esquerra democràtica o de la tradició més liberal europea de Trias Fargas.

-Li deia perquè sembla que s'intentin apropar a aquest espai ideològicament central per atraure la complexitat d'aquesta ciutadania metropolitana.

-No és tant per atraure una determinada ciutadania. Pensem Catalunya de la mateixa manera. Sempre hem estat servint al gruix de la població. Sinó no tindríem encara més de 400 alcaldes, no tindríem la força territorial que tenim, no hauríem estat governant tants anys la Generalitat si haguéssim estat desconnectats de la realitat. Ara, què diem. ¿Aquesta realitat és immutable? No. Canvia. Noves generacions, noves idees, nous problemes, nous desafiaments. Per tant, ¿què fa el partit? ¿Decideix quedar-se com era perquè ja ens anava bé? Alguns han fet això i no els està anant gaire bé. ¿O assumim els riscos d'anar canviant a mesura que canvia la societat i mirant la societat amb les ulleres que toca en aquest moment? Fem això. ¿Vol dir assumir riscos? Sí. Hem sortit d'una zona de confort, però, ¿què volem? Servir millor. I no podíem servir millor sent com érem, diguéssim, sent un partit dels anys '70, '80 o '90 si m'apures. La societat ha canviat molt i, sobretot, pels propers 20 o 30 anys, calen lideratges nous, llenguatges nous, prioritats noves, polítiques noves; segurament, l'eina ha de ser nova també.

-L'Estat ja té Govern. ¿Si Madrid ofereix un pacte de finançament a la basca seria suficient o és massa tard?

-És molt estrany que Madrid ho proposi, perquè ja ho va fer, primer, el poble de Catalunya amb un Estatut que reclamava un seguit de bilateralitats i un seguit d'acords econòmics que no anaven exactament en la línia del concert, però que era l'avantsala. S'ho va carregar l'Estat espanyol. I, segon, va venir la proposta del Pacte Fiscal, que va ser aprovat per més de cent diputats del Parlament de Catalunya. Potser el 70% de la gent de Catalunya. I també va ser rebutjat. La capacitat d'imaginar la bondat d'un Govern espanyol que ara sí proposi una cosa que ja ha rebutjat dues vegades és bastant limitada. Per altra banda, tampoc ha fet cap senyal en aquest sentit, sinó que ens continua portant als tribunals cada vegada que volem fer una cosa que pugui millorar la vida dels catalans: pobresa energètica, tema habitacional, tractament de salut, tantes coses que l'Estat va laminant... No el veig disposat a fer cap acord d'aquestes característiques. Si té alguna cosa a proposar que proposi; portem cinc anys en que l'Estat no ha proposat res més que els tribunals i un 'No' unilateral. L'única unilateralitat que hi ha és el seu 'No'.

-¿Veua a l'Estat suspent l'autonomia?

-No. De fet, l'està suspent 'de facto' a mesura que va intervenint en les normes aprovades pel Parlament de Ca-

L'Estat està suspent
l'autonomia 'de facto': interve
les normes aprovades al
Parlament, incompleix
lleis o canvia
les anteriors"

No tindran (PSC i En Comú
Podem) la temptació de fer un
contrapoder metropolità
a la Generalitat;
el ciutadà sortiria
perjudicat"

talunya, incomplint lleis, fent lleis que en canvien anteriors que s'havien pactat políticament... Això, 'de facto', és una manera d'intervenir a les autonomies. Tenim un problema de regressió, de recentralització i de manca de recursos. Si es refereix a l'aplicació de l'article 155, ho veig molt difícil. No hi ha motius per fer-ho i seria admetre la incapacitat de fer propostes polítiques a un problema que és polític. Entenc que no els hi agradi, que els genera alguna molèstia. Però en democràcia, els problemes polítics es resolten políticament, especialment, aquells que no t'agraden. Perquè pactar amb allò que estàs d'acord és fàcil. El que és gran és pactar amb el que no estàs d'acord. Aquesta és la grandesa de la democràcia. I per fer això Espanya s'ha de moure i, de moment, no s'ha mogut ni tan sols de La Moncloa.

-De vegades, s'ha confiat massa en el context internacional, però no sé si poden confiar massa en Europa.

-Una part sí que podem confiar en Europa, perquè en aquest context alguns comportaments són inacceptables. Des d'aquest punt de vista, continuem veient en Europa un espai de defensa de la Democràcia i dels seus valors bàsics. Ara, no ens referim a això dient que serà Europa qui ens

'Espanya és inamovible,
immutable i sagrada'
Doncs no, és una convenció
humana com tots els
Estats, com també
serà el català"

arreglarà el problema. No hi confiem gens, perquè tampoc li toca. I que Espanya tampoc hi confiï. Li toca als catalans i als espanyols. Nosaltres estem disposats a parlar de tot, hem convidat a l'Estat espanyol a seure. Però, de moment, estem jugant el partit per incompareixença de l'adversari. Que no ha acceptat cap proposta de seure a parlar. I allò que no arregli Espanya no ho podrà arreglar Europa. És evident. La nostra apel·lació és constantment a l'Estat espanyol.

-¿El referèndum és el final del partit?

-No hi ha final del partit. Perquè hem d'admetre que totes les organitzacions polítiques són convencions que fa la societat. ¿Qui diu que d'aquí a vint anys la generació dels catalans del futur voldrà cap o altre tipus de relació? El món canvia molt. Ho hem vist ara amb les eleccions americanes, ves a saber què passa a França. No hem de ser tan pretençosos de pensar que trobarem una solució per sempre, que és la idea de l'Estat espanyol. 'Espanya és inamovible, immutable i sagrada'. Doncs no, és una convenció humana com tots els Estats i com també serà l'Estat català algun dia. Nosaltres estem en condicions de dir que el referèndum és un punt de trobada. A Catalunya, també al Baix Llobregat,

diuen que la immensa majoria de la gent -un 80% i, per tant, partidaris del sí i del no- estem d'acord que volem votar. Som un territori de consens. No és el xiulet final del partit. El partit el jugarem sempre i cada català serà protagonista del seu partit. El que diem és no li fotem la possibilitat als catalans del futur de jugar. No som els amos. Tenen tot el dret de guanyar-se la vida amb dignitat i som conscients, i en aquí hi ha consens, que amb les actuals condicions això no és pot garantir.

-La Plaça Sant Jaume sempre ha estat, potser, massa dividida. La relació entre la Generalitat i l'àmbit metropolità ha estat una assignatura pendent històricament. ¿En quin punt es troben ara mateix?

-Crec que aquesta cultura de bicefàlia en el país ja es va superar ja fa més de deu anys. Sigui l'època del tripartit, sigui l'època de Mas, a banda i banda van governar els mateixos colors polítics i, avui dia, encara que no siguem exactament el mateix, hi ha molt bona entesa institucional. No només a la Plaça Sant Jaume sinó a tota l'àrea metropolitana. Hi ha un bon diàleg a través de comissions bilaterals per donar la rellevància que es mereixen ciutats com L'Hospitalet, Badalona o Santa Coloma Gramenet, que són ciutats que en el conjunt de l'àrea metropolitana representen molt i, per tant, les hem volgut donar sempre una molt bona relació entre el Govern i els ajuntaments; també, òbviament, municipals del Baix Llobregat on he estat reunint o amb atenció a demandes que venen del territori. La voluntat mútua és que hem de pedalar conjuntament en benefici del ciutadà; i això s'està fent.

-¿Tem una mena de contrapoder d'esquerres a l'àmbit metropolità?

-No, no. Tenim capacitat d'entesa amb tothom i estic convençut que aquesta temptació no la tindran, perquè el ciutadà sortiria perjudicat. Quan hem de defensar la mobilitat i les infraestructures de ferrocarrils, que estan molt mal manades a l'àmbit metropolità, hem d'anar-hi junts. Que és el que estem fent fins ara i agraeixo enormement el compromís dels alcaldes i alcaldesses, que no ha de canviar. Farem tot el possible per fer front a l'emergència habitacional que hi ha, a l'emergència energètica, a l'acollida de gent sense-soustrà, l'atenció a les necessitats educatives especials, coses que un país ha de tenir clares. Ens agrada fer-ho de la mà del actor local i això no ha de canviar. És una conquesta que tenim i de la qual ens sentim molt orgullosos.

-¿Té sentit una comarca com el Barcelonès?

-Ja saben que la visió de futur de Catalunya són les Vegueries, que tenen molt més sentit que no les províncies. Molt més reals, més ajustades al territori i amb la mirada aquesta d'un país vertebrat per infraestructures que no són només les carreteres sinó que són les fibres òptiques i altres xarxes relacionals entre clústers econòmics. Com s'organitzi l'interior de la vegueria és una cosa que hem de decidir entre tots, què és el que ens és més eficaç. Segur que per les comarques de muntanya, comarques de gran territori i pobles petits és imprescindible que existeixi un consell comarcal que pugui garantir el anar a l'escola, coses que, potser, a la zona metropolitana és molt fàcil amb una xarxa de transport clara i molt competitiva. Això, de vegades, és inexistent a altres llocs de Catalunya. I, per tant, si no hi ha una autoritat com el consell comarcal que pugui garantir això o el menjador o les beques escolars seria insostenible. I, en canvi, potser, en altres territoris les demandes són unes altres. Aquesta asimetria en l'organització territorial de la Catalunya del futur ha de ser molt més important que ara.

Una Catalunya que ha de ser més prima en administracions i amb un poder molt més alt del poder local tant en finançament com en competències. Si això és així, les realitats s'acaben imposant sempre. Allà on cal una comarca hi cal i on no hi cal, doncs, caldrà un altre tipus d'estructura en el futur.

-Hi ha en el calaix una possible reforma de l'administració local que partia el territori i que en el seu moment va generar molt de debat. ¿Continuarà sent així o hi ha alguna novetat?

-En el moment que estem en el país, de debat profund sobre quin model de governança volem, tenim clar que no volem una rèplica del que tenim, que és una superposició de capes administratives i duplicitats. Aquest sistema molt espanyol d'anar fent capes no ens interessa. Volem un sistema senzill i potent. Una preeminència, per baix, del món local i supramunicipal d'arrel local, i després l'organització de l'Estat. I amb un repartiment basat en el principi de subsidiarietat de rols. Això li dona un protagonisme a l'actor local que mai ha tingut i que mai tindrà en el model espanyol. Ens apropa molt més al model centre-europeu, on el poder local és realment responsable de moltes coses que no pas en el model espanyol clàssic, que no canviarà.

-Arriba un nou any. ¿Quins són els reptes d'aquest 2017?

-Vam arribar al Govern amb un compromís de mandat d'una durada determinada, amb uns objectius determinats, i tot això s'està complint. El meu objectiu és acabar aquesta legislatura a finals de juliol o setembre de l'any que ve havent fet els deures, havent aconseguit mantenir i augmentar la lluita contra la crisi -augmentant llocs de treball, incrementant el creixement econòmic, incrementant les dades en salut o educació, com estem fent ara, en inversió estrangera directe- i hem de posar aquest país en la senda d'esdevenir un Estat modern, que ajudi a la seva gent. És una obsessió que tenim els que hem sigut alcaldes també.

-Serà fonamental tenir pressupostos.

-Treballem perquè n'hi hagi i ens hem esforçat tots perquè hi siguin. Tothom ha hagut de posar de la seva part per no perdre de vista que quan fem política la fem per a la gent. I la gent es mereix tenir uns pressupostos amb una clara vocació social i que donin uns recursos econòmics, per pocs que siguin, destinats a unes prioritats que la gent necessita.

-¿Quines han estat les principals pedres d'aquests pressupostos: despesa social, rendes altes...?

-És evident que del increment del pressupost, el 80% serà despesa social. Necessitem reduir llistes d'espera; augmentar l'atenció a les escoles amb necessitats educatives especials; millorar qüestions de benestar bàsiques (ens hem compromès a una renda garantida de ciutadania, que hem de prevenir); tindrem també uns 7.000 noves places de funcionaris per sanitaris i mestres, però, també, policies i bombers. Aquest serà l'eix del pressupost.

-I al setembre, doncs, ¿eleccions ordinàries o constituents?

-Referèndum. Un referèndum on la gent podrà votar lliurement, el que cregui millor per Catalunya. I la opció que triï és la correcta i legítima. Sigui el sí o el no, com si no va a votar. Intentarem que vagin a votar, òbviament. Però no hi ha altra manera de decidir el futur dels països que no passi perquè la gent decideixi. I la decisió que prenguin serà la correcta. I això és el que farem. Al setembre, que els catalans i les catalanes puguem votar i puguem decidir nosaltres que ser quan siguem grans. ///

PRIMERA VISITA INSTITUCIONAL DE PUIGDEMONT A L'HOSPITALET

Puigdemont, el president que més ha visitat el Baix Llobregat en un any de mandat

Des de la seva investidura, vam percebre un interès del Govern de la Generalitat, primer, per L'Hospitalet i després pel Baix Llobregat.

La primera visita institucional del president Puigdemont seria a L'Hospitalet, on va presentar, per primera vegada, la Comissió Mixta entre l'Ajuntament i la Generalitat. Una comissió que es reservava històricament per Barcelona i que el líder del nou Executiu ha obert a l'àmbit metropolità. Seria la primera de moltes visites de Puigdemont al nostre territori de les que recuprem algunes de les més destacades. ///

VIATGE INAUGURAL A LA L9 DEL METRO ENTRE BARCELONA I EL PRAT

DECATHLON OBRE EL NOU CENTRE LOGÍSTIC A SANT ESTEVE SESOVIRES

PUIGDEMONT VISITA LA CAFETERA SAULA DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

El Baix Llobregat consensua el seu full de ruta a un Congrés

El Centre d'Estudis publica les conclusions del plenari del Congrés 'El Baix Llobregat a Debat', una "Carta Magna" de la comarca

Els reptes sortints de les dues jornades de plenari queden a l'espera de les propostes del Fòrum Municipalista i d'altres comunicacions

Redacció

Tot i que les conclusions definitives del Congrés 'El Baix Llobregat a Debat' són pròpies d'un debat d'intelectuals i gent compromesa amb el territori o amb càrrecs públics, es pot fer un primer dibuix del que és la 'Carta Magna del Baix Llobregat'. Un altre cosa serà la seva aplicació, perquè el paper ho resisteix tot. El més important és que s'ha reflexionat sobre el territori.

El Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat ha exposat les seves conclusions després del plenari del Congrés celebrat al Palau Falgueras de Sant Feliu de Llobregat i després de mig any d'activitat precongrenal, el que deixa una primera mostra d'intencions del que ha de ser el full de ruta del territori. El document de síntesi, de setze pàgines, resum els diferents reptes del territori, així com diverses propostes a encetar en relació a tres grans àmbits: identitat, cultura i coneixement; compromís, cohesió social i dinamització econòmica; i entorn i gestió del territori.

Qüestió de valors

Parlar d'identitat, cultura i coneixement ens deriva, inevitablement, a un parany abstracte i, de fet, és segurament l'àmbit més genèric on es defineix el tarannà del nostre

territori. No és, però, menys important que la resta, sinó el millor punt de partida: què hem sigut, què som i què volem ser. "La construcció social i la creació de relacions de pertinença estan integrades en el mateix procés de naixement d'una identitat col·lectiva en permanent evolució", recull el document. "La recerca i el coneixement sobre els moviments socials han corroborat un model de cultura democràtica, basada en la defensa dels valors de justícia, equitat i solidaritat, que ha ajudat a construir la identitat col·lectiva del Baix Llobregat a través de les lluites per les llibertats, el moviment obrer, el veïnal, la defensa de l'agricultura, el compromís dels primers ajuntaments democràtics i molts altres moviments que han conformat el passat recent i el present".

Una identitat que, segons avançava la presidenta del CECBLL, Conxita Sánchez, és cada vegada més diversa, entès aquest punt com una riquesa més del territori. D'una banda, "ha emergit, en alguns casos, la preponderància dels sentiments de pertinença local respecte als comarcals". D'altra, "la comarca es percep en ocasions amb una identitat metropolitana i perifèrica a la gran Barcelona". Són les diferents realitats d'un mateix territori que ha de trobar l'encaix ideal, més enllà de les divisions internes per les seves característiques, en el nou context metropolità.

Segons les conclusions

del plenari, la dona i el jovent han de guanyar protagonisme en el procés de creació de construcció social. D'altra banda, la crisi ha colpejat des del 2008 de manera important a territoris perifèrics com el nostre. "En aquests moments de transformació és quan les societats han de repensar les seves identitats i les seves pràctiques culturals i, si volem una societat inclusiva i democràtica, que freni la desigualtat social, haurem de posar el coneixement i la recerca al servei d'assumir aquest repte".

L'àmbit mostra el ric teixit associatiu del territori així com la cultura popular i les seves noves expressions que es sumen a la tradició. També és la constatació dels diversos paisatges, patrimoni del territori heterogeni per antonomàsia: el seu caràcter agrícola i industrial; urbà i rural; local, comarcal i metropolità; tots "conformen la diversitat social i integren un patrimoni sovint desconegut".

Els maleïts diners

Parlant estrictament de cultura, les conclusions recullen la controvèrsia que el finançament -o la falta de finançament, millor dit- sempre genera degut a les retallades i a l'absència d'una llei de mecenatge que afecten negativament a la producció i al consum cultural. En aquest sentit, es promou incentivar també el finançament privat de manera coordinada, amb els que aporta el teixit associatiu i les

ADA COLAU DURANT LA SEVA INTERVENCIÓ

administracions públiques.

Es qualifica el món teatral del Baix com actiu i amb tradició 'amateur'; es parla d'una programació en dansa i música diversa; de molta activitat de cultura literària amb unes biblioteques i uns arxius que són autèntics nodes de socialització ciutadà; mentre que, pel que fa les arts plàstiques, sí que trobem un panorama més fragmentat i divers.

El primer dels àmbits destaca el paper de l'educació i incentiva als municipis a estimular i garantir la innovació educativa: "El bucle recerca, innovació, coneixement, divulgació és actiu a la comarca i és útil tant per crear ocupació i dinamitzar l'economia en aspectes tècnics, com per

facilitar la creació d'indústries culturals innovadores: itineraris socials i naturals, visites de patrimoni vinculades a la gastronomia, treball per projectes a les escoles... Hem de garantir el cicle integral del coneixement: que la recerca sigui útil i que arribi a tota la societat".

Més amb la presència al territori de centres d'estudis universitaris com la UPC, l'Escola Superior d'Agricultura, a més dels centres tecnològics i científics (Citilab, Museu de Matemàtiques, Sant Joan de Déu, etc).

Els mitjans de comunicació

I acabem aquest àmbit parlant de mitjans de comunicació. Segons el document, "els mit-

jans comarcals ajuden a reforçar la identitat col·lectiva i són un instrument per al coneixement i el reconeixement social. Aquests darrers anys la digitalització i la xarxa han canviat radicalment els mitjans d'arreu. Al Baix, tot i no comptar amb una capçalera de referència i només disposar d'algunes poques revistes en paper, s'ha passat en pocs anys a la creació de diversos diaris i publicacions digitals, algunes amb projecció quasi comarcal. Al seu costat les ràdios locals i les TV, també digitals, són uns mitjans de comunicació vius i cohesionadors del teixit social.

Els mitjans juguen un paper cabdal en la interacció entre el nou coneixement i la seva projecció social; i, per tant, cal comptar amb ells com a conformadors de la construcció social del territori". En aquest sentit, afegim que, segons una enquesta feta a professionals del sector del Baix Llobregat, la publicació El Llobregat va ser escollida com a publicació impresa de referència.

Compromís, cohesió social i dinamització econòmica

En aquest àmbit és, segurament, on el Baix Llobregat ha experimentat una gran transformació en les darreres dècades passant d'una tradició eminentment agrícola a comptar, primer, amb un pes notable a nivell industrial i, segon, a comptar amb excel·lents oportunitats pel que fa als serveis. Aquest representa un 63,4% de l'activitat econòmica comarcal, set punts per sota de la mitjana catalana, mentre que a nivell d'indústria compta amb un 28,7%, precisament, set punts percentuals per sobre de la mitjana de Catalunya.

És, com li agrada explicar al president del Consell Comarcal, Josep Perpinyà, la comarca dels quatre deus: "som el 10% del PIB català, el 10% de la població de Ca-

talunya, el 10% de les empreses del territori i el 10% dels contractes laborals". Tot un poder econòmic de Catalunya amb empreses de primer ordre a nivell nacional i internacional. El Baix és, de fet, el tercer motor econòmic del país, la qual cosa "no es veu compensada pel conjunt de les inversions públiques que es realitzen. Una circumstància que actua com a fre de les potencialitats de la comarca i de la seva cohesió social".

Sectors tractor de l'economia

Per sectors, el document exposa la importància de l'automoció, l'alimentació, la indústria química, el turisme, el comerç o la logística com a sectors clau del territori, fent especial menció en aquest darrer: el Baix Llobregat, per la seva posició privilegiada entre el Port i l'Aeroport de El Prat, s'ha convertit en un nexe intermodal de mercaderies de primer ordre. De fet, es considera que és "la plataforma logística multimodal més important de la Mediterrània, fet que el futur corredor del Mediterrani consolidarà". En tot cas, com a assignatura pendent, recomana que la "comarca no ha de ser només un territori de pas de mercaderies, sinó que les empreses del sector han d'aprofitar aquesta oportunitat per afegir valor a la cadena logística, han de millorar les condicions laborals i les capacitats i qualificació professional dels seus treballadors, reforçant la col·laboració amb els centres formatius, definint perfils professionals i incorporant experiències de formació dual. Han de buscar l'equilibri entre rendibilitat econòmica i medi ambient i han de modernitzar les seves flotes de transport amb l'objectiu de cercar sistemes menys contaminants i més sostenibles".

D'altra banda, es parla de la necessitat de les PIMES de guanyar dimensió, establir aliances i clústers sectorials i potenciar la seva productivitat per assumir amb garanties

reptes com la internacionalització i la competitivitat. Encara en el debat sostenible, es recomana veure la crisi energètica -que pot esdevenir una barrera a l'activitat empresarial- com una oportunitat de futur si s'avança en propostes alternatives des desenvolupament sostenible.

Innovació empresarial

El segon àmbit recull, amb aquest objectiu de preparar-se al futur, tres transformacions a mig i llarg termini que els empresaris hauran de tenir en compte: innovació en els sectors vinculats a l'economia dependent del petroli; la reducció de la dependència del teixit empresarial de la PIME en relació a sectors d'activitats de futur complex; i, per últim, en relació amb el Clúster d'Automoció del Baix Llobregat, es considera que és molt potent, però que cal tenir present que les grans empreses tractores tenen els centres de decisió fora de la comarca. En aquest sentit, les empreses proveïdores auxiliars vinculades al clúster han de reforçar les seves capacitats competitives, innovant i establint estratègies de diversificació.

En conclusió, el document planteja la necessitat d'impulsar noves formes de treballar, produir i consumir basats en l'economia social, cooperativa i solidària, en el tercer sector i en l'economia reproductiva: "Iniciatives d'alt impacte social i de valor públic, complementàries i aliades de les polítiques públiques". De la mateixa manera, el territori ha d'apostar per un mercat de treball de qualitat, que assegurí la igualtat d'oportunitats als treballadors i a les treballadores.

Entorn i gestió del territori

El Baix ha passat de tenir 551.971 habitants a l'any 1975 a comptar 806.651, actualment. Un quart de milió en només quatre dècades: "Aquest creixement ha anat paral·lel a l'evolució de la democràcia i al rol adquirit pels ajuntaments que han passat de cobrir necessitats bàsiques d'infraestructures locals com el clavegueram i l'enllumenat, a la dotació de nous serveis i la seva millora".

Ara bé, tot i que benestar, ocupació, generació de riquesa i desenvolupament territorial sempre estan en les

PÚBLIC ASSISTENT AL CONGRÉS

polítiques locals, des de l'any 2008, el context i, per tant, la manera d'abordar aquestes polítiques ha de ser diferent: "aquest any ens situa en un nou escenari on es constata que el creixement és finit i que potser cal atendre altres prioritats, harmonitzant allò que ens pot semblar contradictori". En aquest mateix sentit, el document sintetitza el CECBLL considera oportú treballar en dos conceptes: superar acci-

ons parcials i aconseguir que les eines de planificació global concretin el treball a fer avui dia, tant per part de l'administració com pel conjunt de tota mena d'organitzacions.

El riu també és vida

El document és la constatació que 'El riu Llobregat també és vida' i que, per tant, la continuïtat i desenvolupament de la directiva marc de l'Aigua de la UE i del pla de gestió de

conca són les eines bàsiques per a la millora del riu. A més, cal preservar el ric aqüífer de la cubeta del Llobregat, una reserva estratègica de primer ordre.

D'altra banda, es recull el nou auge de l'agricultura amb un Parc Agrari que es presenta com una joia no només pel territori sinó també per Barcelona i el país (el Baix posa el 15% dels aliments de Catalunya); es destaca la quantitat de massa forestal del territori (del 60%), així com la importància marítima i evidentment fluvial, un territori, en aquest sentit, "fortament pressionat per la densitat urbana".

Barcelona abraça i abraza

La ubicació de la comarca i la seva comunicació amb Barcelona ha estat sempre un dels punts forts del Baix Llobregat i L'Hospitalet. Però, és clar, Barcelona, abraça i abraza: "la comarca ha esdevingut una autèntica via de serveis que de manera radial s'adrecen cap a Barcelona. Autovies i autopistes, xarxes ferroviàries de rodalies i de gran velocitat, la influència del Port del Prat i de l'Aeroport, les xarxes d'abastament d'aigua de rec i pel consum humà, les xarxes de depuració d'aigua, la conducció de salmorres, les xarxes de transport de l'energia elèctrica i de combustibles i un llarg etcètera. "L'entorn del riu esdevé una galeria de serveis". Amb tot, aquest Congrés vol servir, a més amb la complicitat de la nova presidenta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, perquè el territori deixi de ser el pati de darrera de la ciutat comtal o la porta d'entrada; "sigui com sigui, una cosa com a complementària de Barcelona. Ha arribat el moment que el Baix Llobregat sigui un aliat estratègic de Barcelona".

En qualsevol cas, la mobilitat és un repte encara pendent, sobretot, la connexió entre les dues bandes del riu, que continua unint i separant alhora. ///

D'ESQUERRA A DRETA: JORDI SAN JOSÉ, ALCALDE DE SANT FELIU DE LLOBREGAT; ADA COLAU, PRESIDENTA DE L'AMB; CONXITA SÀNCHEZ, PRESIDENTA DEL CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DEL BAIX LLOBREGAT I JOSEP PERPINYÀ, ALCALDE DE SANT JUST DESVERN I PRESIDENT DEL CONSELL COMARCAL DEL B.LL.

POLÍTICA

Renovació i continuisme

Iniciativa, amb la fórmula dels Comuns, i el PSC dels "capitans", prenen posicions de cara a les municipals de 2019

El partit ecosocialista aposta per importar la confluència dels 'Comuns' a l'àmbit local "per convertir-se en una força decisiva"

El PSC supera sense esclatxes el procés de primàries entre Iceta i Parlon i renova el lideratge de Poveda al Baix Llobregat

Al Baix Llobregat ja s'han revistat les estructures dels partits, no sempre amb canvis de lideratge. Els dos partits d'esquerres més representatius del territori, PSC i Iniciativa, primera i tercera força comarcal a les darreres eleccions municipals, respectivament, han aprofitat l'any 2016 per posar les bases del futur del partit de cara a les següents eleccions municipals del 2019.

ICV, per la confluència

L'aposta més valenta i, segurament, arriscada l'ha pres Iniciativa, partit amb una forta presència al territori amb alcaldies importants com la de la capital, Sant Feliu de Llobregat, o El Prat. En aquest sentit, la voluntat de portar la confluència de partits a l'àmbit local és unànime. Es tracta d'importar, doncs, la fórmula dels 'Comuns' que ja es va donar a les darreres convocatòries electorals i que tants bons resultats va oferir. Sobretot a les dues eleccions generals. 'En Comú Podem' va ser la primera força política a absolutament tots els municipis del Baix Llobregat i L'Hospitalet als comicis del 20 de desembre, resultats que repetiria al juny tot i que amb una lleugera tendència a la baixa (no va ser primera força a només dos municipis).

Mentre els 'Comuns' treballen a Catalunya per formar un nou partit autònom que pugui aplegar a les diferents forces d'esquerra, amb un hipotètic lideratge de l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, Iniciativa es posiciona clarament a favor d'aquest gir estratègic al Baix Llobregat i així ho va confirmar a la seva 8a Assemblea comarcal. "És prioritari que liderem aquest procés de construcció d'un nou subjecte polític en què estem treballant", va dir a El Llobregat l'alcaldessa de Castelldefels, Candela López. "Veig l'Assemblea amb molt optimisme. És una gran oportunitat per reflexionar políticament. Si volem ser una força de referència social, compromesa amb el benestar de les persones i les polítiques de progrés, no ho podem aconseguir sols", opinava Lluís Tejedor, alcalde de El Prat. "Venim de guanyar dues eleccions a la comarca (Generals). Hem de buscar el màxim d'aliances a l'esquerra del PSC per ser hegemònics i tenir un discurs guanyador al servei de la majoria social del Baix", deia, per la seva part, Jordi San José, alcalde de Sant Feliu.

L'èxit o el fracàs del possible partit autònom influirà en què aquesta confluència es pugui portar a terme o no en l'àmbit local amb el suport explícit dels líders catalans com Ada Colau o Albano Dante, líder de Podem Catalunya.

En qualsevol cas, segons es va ratificar a l'Assemblea, aquesta estratègia serà conduïda pel nou lideratge bicèfal del partit a la comarca. Amb la renúncia d'Arnau Funes a repetir com a coordinador comarcal, Candela López renova el seu càrrec al davant d'Iniciativa per Catalunya al Baix Llobregat, aquesta vegada, amb Jordi Gil, regidor a Sant Vicenç dels Horts.

Poveda, quatre anys més

On no hi ha canvi de lideratge és a la bancada socialista del Baix Llobregat. L'actual alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda, un dels principals "capitans" socialistes de la comarca, serà ratificat el 20 i 21 de gener, novament, com a primer secretari del PSC al Baix Llobregat.

Poveda serà, doncs, la primera peça de la federació comarcal per segon mandat consecutiu després de ser l'única candidatura en presentar-se al corresponent procés de primàries. Reconeguda, per part de Poveda la seva intenció de continuar, l'alcalde de Sant Joan Despí i vicepresident de Transport i Mobilitat a l'AMB ha obtingut el triple dels avals necessaris. A la corresponent assemblea comarcal, el partit escollirà també la seva nova executiva.

El PSC sobreviu a les primàries

El Baix es va decantar lleugerament a favor de l'alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlón, per dirigir el PSC i va comptar amb el suport d'alcaldesses com les de Sant Boi, Lluïsa Moret, o la de Gavà, Raquel Sánchez, i de molts líders dels 30 municipis baixllobregatins. Per la seva part, Iceta va aprofitar els llaços lligats durant la seva trajectòria i va comptar amb el suport evident de Cornellà i Viladecans, on són alcaldes dos pesos forts del partit com són l'Antoni Balmón i el Carles Ruiz, respectivament.

El perill de trencadissa era evident i l'opció va ser no fer sang. D'aquí la posició d'Antoni Poveda, primer secretari del PSC Baix Llobregat, de quedar-se en un segon pla tot i que durant l'estiu va mostrar les seves clares diferències amb la direcció d'Iceta i va demanar el canvi. La prova de què aquesta decisió ha estat l'encertada la trobem en l'acord per la nova executiva del PSC on el Baix Llobregat i L'Hospitalet han guanyat presència i importància.

L'alcaldessa de L'Hospitalet, la segona ciutat de Catalunya, Núria Marín, s'ha convertit en la número dos d'Iceta i del PSC com a adjunta de la primera secretaria a la Comissió Executiva del partit. Entre altres funcions, Marín serà l'encarregada d'intermediar i millorar les malmeses relacions entre el PSC i el PSOE després de la fractura socialista per l'obligada renúncia de Pedro Sánchez i el vot diferent del PSC a la investidura de Mariano Rajoy. Recordem que Marín era secretaria de la mesa del Comitè Federal fins a l'arribada de la gestora socialista i, per tant, una figura destacada també a les estructures del PSOE.

D'altra banda, la Comissió Executiva del PSC comptarà, per primera vegada, amb Sant Boi de Llobregat en un càrrec de responsabilitat com és l'Àrea de Política d'Igualtat, que liderarà l'alcaldessa de la ciutat, Lluïsa Moret. Antoni Balmón, com a secretari d'Acció Política; Carles Ruiz, com a secretari d'Economia, Emprenedoria, Treball i Economia Cooperativa; Raquel Sánchez, com a secretària de Polítiques de les Dones; i Pilar Díaz, com a secretaria de Política Universitària completen la llista de les posicions més destacades en la nova estructura del PSC.

Coalició amb Colau?

En ple procés de creació del nou actor polític d'esquerres dels denominats 'Comuns', una de les principals novetats del canvi d'estratègia en la nova etapa de Miquel Iceta ha estat la seva proposta per formar una coalició i anar junts a les pròximes autonòmiques. D'aquesta manera, Iceta va estendre la mà a Ada Colau (que optarà a la reelecció municipal i ha descartat fer el salt a la Generalitat) o a qui sigui el nou líder del partit (sona Xavier Domènech, cap de llista de 'En Comú Podem' a les Generals, com a possible candidat).

Els 'Comuns', de moment, mai s'han pronunciat en aquest sentit i sempre s'ha parlat de formar un actiu polític a l'esquerra del PSC. Ara bé, a l'Ajuntament de Barcelona, ja s'ha donat un acord de govern entre Ada Colau i Jaume Collboni que ha donat més estabilitat a la governança dels comuns i que, de retruc, ha debilitat la posició tant del Partit Demòcrata Català com d'Esquerra Republicana. De la mateixa manera, aquesta entesa s'ha traslladat a l'àrea metropolitana de Barcelona on, si és ben cert que les posicions del grup metropolità d'Entesa (on està inclosa 'BCN en Comú i ICV) i del PSC són diferents en molts aspectes, la realitat és que hi ha un tripartit d'esquerres (amb el suport més simbòlic que real d'ERC) que pot servir de contrapoder a l'altre costat de la Plaça Sant Jaume, la Generalitat de Catalunya. ■■■

La política local tiene un máster en dialogar y pactar

Raquel Sánchez remarca que los partidos tradicionales necesitan reconectar con los movimientos sociales

El debate ha servido para desgranar las posibles causas por las cuales, en tres elecciones, han ganado tres partidos distintos

Dayana García Blas

La alcaldesa de Gavà, Raquel Sánchez, ha defendido el buen papel que ejerce la política local, a pie de municipio, sobre todo en la “voluntad de llegar acuerdos” entre las formaciones políticas. El mapa electoral ha dejado una sociedad más compleja en la que prima la “participación activa” y “las nuevas formaciones”, partidos con los que según la socialista “debemos ser capaces de dialogar con generosidad”.

El objetivo no es otro que “avanzar por la izquierda” ha subrayado Sánchez durante el debate político organizado en Gavà por BCN Content Factory con ocasión de la presentación del libro “Qui és Qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L’Hospitalet”. De hecho, la gente pide otra manera de hacer las cosas, ya que “las formaciones políticas tradicionales se han alejado un poco de los movimientos sociales”, que han encontrado la voluntad de cambio en los nuevos partidos como Podemos y Ciudadanos. Por tanto, “reconectar con las nuevas formaciones” es una tarea pendiente para muchos Ayuntamientos.

“Voluntad de dialogo”

Raquel Sánchez no es politóloga de profesión, pero ha asegurado que “la política es el mejor instrumento para ponerse de acuerdo”, palabras que también ha aplaudido Eva Jiménez, doctora en Comunicación y autora del capítulo político del libro “Qui és Qui”. Por su parte, Imanol Crespo, director de El Llobregat, ha apelado a la “voluntad de diálogo entre partidos políticos”, algo que no se ha visto en estos cuarenta años. Un talante y que debería comenzar incluso en las campañas: “Que no insistan en el no pactaré, porque igual luego se necesitan”, apostilló.

El periodista ha apuntado que “todos los ciudadanos hacemos política en nuestro día a día; por tanto, pongamos en valor la Política en mayúscula. Solo así daremos importancia a nuestro voto”. En ese sentido, Crespo considera que la aparición de partidos emergentes es uno de los cambios que ha provocado la crisis e, incluso, el proceso catalán también comportado un mayor interés en la política por parte de la ciudadanía: “El voto fiel cada vez es menor”, ha dicho, para concluir que “ahora una infinidad de factores pueden influir en el voto de cada uno de nosotros: la ideología, por su puesto, pero también temas concretos de la agenda política, una mala campaña electoral, un mal debate en televisión, transmitir poca confianza o un tweet desafortunado”.

Análisis político

Los vencedores de las elecciones de 2015 fueron: el PSC en las municipales; Junts pel Sí en las autonómicas; y En Comú Podem en las generales. Jesús Vila, periodista e historiador, realizó en su intervención una lectura de los votos resultantes de las tres convocatorias en la comarca del Baix Llobregat incluyendo L’Hospitalet, para destacar que en las elecciones municipales el PSC continúa siendo el partido más votado, con 123.000 votos y con una diferencia extrema respecto a Iniciativa, la segunda fuerza. Les siguieron ERC, Ciudadanos, PP, Convergència y CUP.

El también editor ha analizado las autonómicas subrayando que Junts pel Sí, con 143.000 votos, ha sido la fuerza relativamente destacada con un margen de 6.000 votos de diferencia respecto a Ciutadans, que fue la formación que irrumpió con fuerza el 27-S en nuestro territorio. En las elecciones generales del 20-D se ha alzado Podemos en la comarca y la segunda ciudad de Cataluña con 170.000 votos, siendo,

en comparación con el resto de comarcas, el máximo logrado por cualquier fuerza política en nuestro territorio.

Jesús Vila ha destacado, como los anteriores ponentes, que la “ciudadanía pide un cam-

bio”. En este sentido, los participantes hicieron mención concreta a la izquierda y los nuevos partidos afines a Podemos que surgieron de manera dividida y sin estructura: “no hay una organización y una estructura de par-

tido con cara y ojos en la comarca del Baix Llobregat”. Prueba de ello es que, pese a ganar las elecciones en todos los municipios, no aporta ningún diputado al Congreso que sea del Baix Llobregat o de L’Hospitalet.

El Baix explica Cataluña

Sobre el Baix Llobregat, el director de El Mundo en Cataluña, Alex Salmon, ha añadido que “la comarca es la que mejor explica Cataluña”, hasta el punto de considerar que somos “el Ohio de Cataluña”. //

“La comarca es la que mejor explica Cataluña”, hasta el punto de considerar que somos “el Ohio (Estados Unidos) catalán, el territorio ideal para saber quién es el presidente que ganará”

Una alta participació al Baix i L’Hospitalet va igualir la majoria independentista

Les darreres eleccions autonòmiques del 27-S van registrar una participació de més del 68%, xifra rècord al territori

El vot ‘no’ independentista domina al Llobregat, tot i que es va donar un creixement d’ERC (a Junts pel Sí) i de les CUP

Imanol Crespo

Eleccions plebiscitàries o no, independència sí o no, vots o escos. Moltes són les claus que hi ha sobre la taula, així com els dubtes que pot tenir gran part de l’electorat en un moment que va ser transcendental pel futur de Catalunya. El que és evident és, precisament això, que es van tractar d’unes eleccions autonòmiques d’una importància afegida que, segons els resultats, d’una llum verda a un full de ruta ja consensuat per iniciar el procés de “construcció” d’un nou Estat català.

L’expectativa metropolitana

En aquests resultats i els propers, tots els experts parlen de la importància clau de la zona metropolitana i, dins d’aquesta, del Baix Llobregat i L’Hospitalet, territori al voltant de 800.000 votants, segons el cens electoral. A diferència de les comarques d’interior, on el vot independentista és el majoritari, l’àmbit metropolità té el vot molt més diversificat entre les diferents candidatures i on les qualificades d’independentistes tenen un per inferior. En el cas concret del Baix Llobregat i L’Hospitalet, és encara més clara aquesta diferència com enclau socialista per antonomàsia. El PSC continua dominant el territori electoralment tal i com mostra el resultat de les darreres eleccions municipals.

Després de patir una davallada important de vots al 2010 (l’únic any on CiU va vèncer clarament al PSC; a 1995 els va superar en un empat tècnic), els comicis del 2012 –ja en clau sobiranista– van tornar la primera força a la bancada

socialista després que CiU perdés quasi 30.000 vots. Vots que, en gran part, van anar a ERC, tot i que sense sumar una clara majoria independentista: sumant tots els vots dels partits amb representació es van donar 228.959 vots a partits no independentistes (PSC, PP, ICV i C’s), mentre que CiU, ERC i les CUP sumarien, al Baix Llobregat, 130.730 vots. Aquesta diferència és més palesa al municipi de L’Hospitalet: 73.196 vots (no inclou Plataforma per Catalunya) per 27.007 vots independentistes.

És evident que el nostre territori és majoritàriament no independentista tot i que cal esperar als resultats de les properes eleccions, ja que a les darreres municipals sí va haver un fort creixement tant d’ERC com de les CUP a la zona metropolitana, la gran sorpresa dels comicis locals. On no hi ha cap mena de dubte és que el territori sap que és un moment clau de la política i de la societat catalana i que, per tant, s’ha d’acudir a les urnes. Prova d’això són les dades de participació que es van registrar a les anteriors eleccions autonòmiques de 2012 on el president de la Generalitat demanava la confiança per tirar endavant el procés sobiranista. El Baix va respondre massivament amb uns nivells de participació històrics, el que fa pensar que la participació serà novament elevada.

Candidats amb pes

Per aquest motiu, les diferents candidatures polítiques van comptar amb figures polítiques importants del territori, començant per Junts pel Sí. La coalició entre CDC, ERC, a més d’altres agrupacions independentistes com Demòcrates

LA CAMPANYA VA COMENÇAR AMB UNA MOSTRA DE LA FORÇA DE L’INDEPENDENTISME A BARCELONA | BCN CONTENT FACTORY

o l’Assemblea Nacional de Catalunya i Omnium Cultural, compta amb la figura d’Oriol Junqueras (número 5), actual alcalde de Sant Vicenç dels Horts i president d’ERC; el líder de Súmate, Eduardo Reyes (6); l’hospitaletca Anna Simó (13); l’alcalde convergent de Molins de Rei, Joan Ramon

cions més simbòliques Jordi Alber i Caballero (57) i Joan Rigol al penúltim lloc de la llista. Pel que fa la bancada socialista, fins a 13 persones de tot el territori van anar a les llistes amb Eva Granados com a principal figura política. Militant del PSC de Palledà des de 1999, s'ha convertit en la mà dreta de Miquel Iceta, ex regidor de Cornellà, i anava com a número dos a la llista de Barcelona. A més, el PSC comptava amb Joaquim Fernández, Jose Ignacio Aparicio, Eva Martínez, Jose Antonio Monteagudo, Judit Riera, Teresa Comino, Luis Guitart, Juan Pedro Pérez, Lourdes Borrell, Jesús Naharro, Julio Silva i Rubén Castro.

Amb un nombre semblant de candidats, el Partit Popular apostava per tota la zona metropolitana per, precisament, igualar el vot independentista, a més, amb un dels pesos pesants del partit a nivell local com és Xavier Garcia Albiol, ex alcalde de Badalona; Andrea Levy com a número dos i el pratenc Antonio Gallego per completar aquest trio dur del nou PPC. El regidor portaveu del PP a El Prat i portaveu adjunt del partit al Congrés va fer el salt a la política catalana, juntament amb una dotzena de persones més del territori que també estava a la llista conservadora: Sergio Garcia, David Sole, Marina Lozano, Maria José Díaz, Mercè Haro, Sonia Motos, Marcos Sánchez, Josefa Redondo, Judit Florensa, Mónica Parés, Sonia Aranda, Josep Marañón i Josep Llobet.

Noves incògnites electorals

Ciudadans, que apuntava abans dels resultats a segona força política, aportava també una desena de candidats del territori, tot i que, en aquest cas, si que destaca una aposta clara per membres del partit de Barcelona. Entre les figures més destacades, però, trobem al número set de la llista Francisco Javier Hervías, resident de L'Hospitalet des de fa tres anys. Entre la segona ciutat més important de Catalunya i Madrid, el nou secretari d'organització de Ciudadans ha estat una peça clau en el creixement del partit, també en el seu salt a nivell nacional. A més d'ell, Noemí de la Calle, Elisabet València, Martín E. Barra, Marta Ferrer, Raúl Alvar, Carolina Torres, Ana-Clara Martínez, Julio Roldán; Jorge García-Mulet; Norman Muñoz i Luis Díaz completaven la llista.

Una de les incògnites abans de les eleccions del 27-S

Abans del 27-S, el Baix va marcar rècord de participació a les autonòmiques de 2012

Més que a les primeres eleccions autonòmiques ja en període democràtic, datades a l'any 1980; més que quan una àmplia majoria demanava el fi del període convergent per votar partits d'esquerra i que donarien pas als cèlebres tripartits. Més també que al 2010, ja immersos en una societat decadent per la crisi i esquitxada per la corrupció. La major taxa de participació dels ciutadans del Baix en unes eleccions autonòmiques va ser l'any 2012, comicis que l'actual president de la Generalitat, Artur Mas, ja havia convocat amb aquesta dicotomia establerta entre procés sí o no. Així, amb un 68,82% de participació, el territori es va mobilitzar notablement per donar la seva opinió a les urnes; una xifra que encara té més valor amb la quantitat de població i, per tant, de cens electoral, que ha crescut progressivament, i una xifra que només van superar les històriques del 27-S

En total, 398.229 persones residents al Baix Llobregat van introduir el seu al 2012 vot a les urnes de les 578.694 que constaven al cens; absolutament el rècord de les diferents convoca-

tòries electorals pel Parlament de Catalunya anteriors al 27-S. Però no només la xifra té un valor per sí mateixa. Si no que al 2012 es va donar un increment de la participació de quasi onze punts percentuals en comparació amb els comicis de 2010 (57,91%) i de més de 14 p.p respecte als de 2006 (54,01%).

Estadístiques semblants les que es van recollir al municipi de L'Hospitalet, que també va marcar al 2012 el seu rècord de participació amb una taxa de 65,98%. De la mateixa manera que a la resta del territori baixllobregatí, aquesta xifra va representar un increment idèntic en comparació amb les darreres convocatòries, en aquest cas, 2010 i 2006, respectivament.

És, precisament, aquest salt el que demostra el caràcter mobilitzador que es va experimentar al nostre territori a les darreres eleccions, insistim, ja amb el procés sobiranista enllocat. D'aquesta manera, si hem de preveure quina serà la resposta del Baix Llobregat i L'Hospitalet per aquests comicis, l'estadística fa pensar que novament hi haurà una important assistència a les urnes. //

A DALT, CANDIDATS DEL TERRITORI DEL PP; A BAIX, EL PSC ENCAPÇALAT PER LA NÚMERO DOS, EVA GRANADOS

A DALT, RABELL I PABLO IGLESIAS A SANT BOI; A BAIX, ACTE DE CIUTADANS A LA FARGA DE L'HOSPITALET

era el resultat d'Unió Democràtica que, sota el lema 'La força del seny', es presentaven per primera vegada de manera independent, després de la deriva de CDC, el seu soci històric. En el seu cas, quatre membres del Baix i quatre de L'Hospitalet eren representants a les llistes, tot i que, en tots els casos, en situacions més simbòliques, sobretot, quan les enquestes apunten a que podrien quedar fora de tota representació. Per ordre, Anabel Clar (18, M. Rosa González (22), Marian Herrera (37), David González (52), David Grau (53), Anna M. Sánchez (57) i Roser Liñan (67) eren els membres d'Unió de L'Hospitalet i del Baix. Cap d'ells va ser escollit. Altra de les qüestions que les urnes van resoldre era el pes de la nova coalició d'esquerra i d'esperit social, Catalunya Sí que es Pot. La confluència formada per partits tradicionals com Iniciativa per Catalunya però també amb els nous de Podem apuntava a tercera força, malgrat no comptar amb el recolament explícit d'Ada Colau. La llista compta amb cinc persones del territori a les 20 primeres posicions: Joan Giner (8), Anna Maria Pérez (11), Núria

EDUARDO REYES, NÚMERO SIS DE LA LLISTA JUNTS PEL SÍ, AL CENTRE DE LA IMATGE DURANT UN ACTE A ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Lozano (17), Marc Llaó (18) i Noemí Ayguasenos (19), entre d'altres candidats. //

El cap de setmana electoral va ser pont a 7 municipis del territori

El taticisme polític tant per part del Govern català, principal impulsor del procés al capdavant de les institucions, com del Govern espanyol -absort en el seu immobilitisme- va ser evident al llarg de tot el procés que ja fa un lustre que dura. 'Trampes', deia recentment el periodista de Cornellà Jordi Évole, que anava més enllà al seu espai d'opinió a El Periódico. Trampes, tàctiques, estratègies, sigui com sigui, decisions ben rumiades i interessades pel benefici propi: una d'aquestes, la convocatòria de les eleccions pel 27-S. Aquesta data permetia, d'una banda, iniciar la campanya electoral amb una nova prova de força sobiranista al carrer, amb una nova mobilització festiva, pacífica i exemplar, en aquest cas, a la Avinguda Meridiana de Barcelona; i, d'altra, fer coincidir la convocatòria electoral amb un pont per la festa de la Mercè; just tot el contrari del que s'acostuma a fer per afavorir la participació.

L'últim exemple, de fet, el trobem a les eleccions municipals de maig de 2015; data que bé donada per llei i que és comuna per tots els ajuntaments de l'Estat espanyol. I es que llavors, les eleccions del 24 de maig coincidia a Catalunya amb la festivitat de Pentecostés, més coneguda com a segona Pasqua, pel 25 de maig. Com diem, per afavorir la participació

ciutadana, l'Ajuntament de Barceona va traslladar el dia de festa a la següent setmana: 1 de juny.

No va ser així per les autonòmiques del 27-S enmig d'un pont que bona part de la ciutadania va començar dijous 24. Fins a sis municipis del territori comparteixen el dia de la Mercè com a festiu: L'Hospitalet, Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern, Cervelló i La Palma de Cervelló. No és una dada en va tenint en compte que entre aquestes ciutats trobem les dues de més població del territori: L'Hospitalet i Cornellà.

A més, els comicis van coincidir amb la Festa Major de El Prat de Llobregat (quarta ciutat en població del Baix) que, per aquest motiu, reserva un dia local festiu pel dilluns dia 28 de setembre. Així, doncs, va ser pont a set municipis del territori que, efectivament, va influir en el nivell de participació de la ciutadania.

Si respectem, doncs, aquesta idiosincràsia que el territori ha demostrat històricament a les urnes i que respon a un esperit d'esquerra i, sobretot, no independentista -el cèlebre cinturó roig-, aquest pont va beneficiar a les candidatures independentistes, tant Junts pel Sí com a les CUP, partits molt arrelats a territoris no metropolitanos i que van comptar amb un suport important del seu electorat donat el context polític. //

Tu empresa, tus productos, tus servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

Contacta con nosotros

coordinacion@bcncontentfactory.com

www.bcncontentfactory.com

670.794.703

Aquí Belleza activa
#necesitemgentcomtu
Fes-te voluntari/ària Creu Roja
pobresa infantil
Comunicació
iniciativa

TRABAJAMOS PARA MEDIOS Somos su delegación en Barcelona
Enjoynalism!

Entrevista a Eduardo REYES, número seis de Junts pel Sí el 27-S, líder de Súmate y vecino de Cervelló

“Esto sigue siendo una dictadura”

“España no tiene solución. Tengo la esperanza de crear un nuevo Estado libre con oportunidades”

“Nací cordobés y moriré siendo cordobés, pero tu tierra está donde tú pisas”

Dayana García Blas

Eduardo Reyes es cordobés de pura cepa, ebanista de profesión y fundador de Súmate, una asociación del Baix Llobregat y L'Hospitalet “apartidista” formada por personas que han nacido fuera de Cataluña, pero que defienden su independencia. El Llobregat habló con el vecino de Cervelló que ocupó la sexta posición en la lista de Junts pel Sí que encabezaba Raul Romeva el 27-S. Reyes manifiesta sentirse “español y catalán”, pero apuesta por el proceso independentista ya que “desde el gobierno de España, Cataluña siempre ha sido maltratada y, con ello, todas las personas que viven aquí”. Aun a pesar de querer la soberanía del territorio, el recién llegado a la política afirma: “no soy nacionalista, ni independentista”, sino que “estoy haciendo una revolución junto a unas personas que son independentistas” porque, al fin y al cabo, “esto sigue siendo una dictadura”.

-¿Qué es Súmate?

-Súmate somos personas que venimos de fuera de Cataluña en busca de oportunidades, y las hemos encontrado trabajando muy duro. Ahora vemos que la situación se tambalea y qué debemos hacer ¿marcharnos? No. No queremos ir a ningún lado por falta de oportunidades, sino que haremos que éstas resurjan porque podemos hacerlo.

-Súmate es apartidista, pero persigue como ERC y CDC la independencia. ¿Nos lo explica?

-Es una entidad plural, extremadamente plural. Lo que ocurre es que todos, a parte de nuestra ideología política, estamos por la soberanía de Cataluña. Yo que nunca había participado en política, me he interesado de golpe por la historia de Cataluña y he visto que está en todo su derecho de proclamarse independiente no sólo por la historia desde 1714, sino por la vivida por nosotros mismos.

...

Yo he vivido en una dictadura, he nacido en una dictadura y no me quiero morir en un régimen que es lo más parecido a una dictadura que es lo que hay. De hecho, ahora el mismo gobierno señala a dedo y le da poderes al tribunal constitucional para ejecutar una decisión del gobierno. Por tanto, esto sigue siendo una dictadura.

-¿Por qué creó Súmate?

-Yo fui una de las primeras personas que manifesté, públicamente, sentirme español y catalán, aun siendo cordobés de nacimiento, porque Cataluña tiene razón. Por eso, defendiendo la independencia porque España no tiene solución. Todos los gobiernos que hemos conocido han ido en la misma línea desde que floreció la deuda española. Decían que éramos la Champions league de la economía y ahora 15 o 20 años después, España debía un billón de euros, es decir, vamos hacia delante en deuda y no en progreso.

-¿Qué persigue tu entidad?

-Apoyar el proyecto de Cataluña porque hemos visto que España no tiene solución. Por tanto, hemos decidido, por el bien del futuro de nuestros hijos y nuestros nietos, tener la esperanza de crear un estado libre en el que vuelvan a haber oportunidades que había y que ya no las hay. Las están cortando todas desde el reino de España. Tenemos que buscarnos la vida como sea y lo mejor es escoger nuestros recursos y administrarlos nosotros. Y no lo que está haciendo el estado español que es malgastar el dinero en cosas innecesarias que además cuesta mantener y no dan ningún beneficio.

-Póngame un ejemplo

-Un kilómetro de vía de alta velocidad que no sirve para nada porque no hay viajeros y no es rentable, y además cuesta 5.500 euros al año mantenerlo. Por tanto, si multiplicas esto por los miles de kilómetros que son casi 4.000km de vía que tenemos, esto es igual a tirar el dinero.

-¿Y en Cataluña?

-Aquí tenemos unas infraestructuras malísimas, en las que no se invierte, y que sí son necesarias. No podemos seguir pagando infraestructuras que lo que hacen es rodear Madrid con 900km de autopistas gratuitas, mientras que en Cataluña, aportando tanto o incluso más que Madrid, no se han hecho ni 25 km de autovía. No están por la labor y creemos que Cataluña puede ir hacia delante y la están tirando para atrás, como al resto de España ¡ojo! No gobiernan bien ni para Madrid, ni para España por lo que nosotros decidimos que si podemos salir de este enredadera, mejor.

-¿Cómo se financia Súmate?

-En Súmate somos pocos asociados respecto a cuotas. Tenemos muchos simpatizantes y mucha gente que se apunta, pero evidentemente nosotros no exigimos que haya una cuota al que no pueda

pagarla porque Súmate recauda tres euros por persona al mes, más algunos que aportan hasta 50 euros y ya está. Hasta el momento los kilómetros que hemos hecho los hemos pagado nosotros porque hemos visto que es una inversión hacia el futuro de nuestros hijos y nietos. Y no está financiado por ninguna institución catalana, ni por la Generalitat.

-Como vecino de Cervelló, donde nació el presidente Tarradellas. ¿Qué cree que pensaría él si viviera en estos momentos?

-Justo unas diez casas por donde yo vivo, vivía él. Es muy difícil saber qué pensaría otra persona pero lo que sí sé es que Tarradellas ya estuvo en una encrucijada parecida a ésta y, de ahí, que tuvo que salir por piernas para salvar la vida porque en un estado dictatorial decir que estas en contra de la dictadura es complicado ya que era muy fácil coger a esa persona y deshacerse de ella. Creo que hizo lo que él podía y que ahora pues, también, usaría estos medios para exponer al mundo lo que tenemos que hacer, donde no tengamos que padecer todas las penurias que padecieron nuestros padres para darnos una vida más digna.

-¿Nacionalista o independentista?

-Yo no soy nacionalista, ni independentista, ni nada. Yo estoy haciendo una revolución junto a unas personas que son independentistas que tiene todo el derecho del mundo a serlo y hacerlo. Yo quiero la independencia de Cataluña y apoyo la decisión de cualquier pueblo que quiera independizarse. Es que es lógico. Emocionalmente para mí Córdoba es lo más bonito del mundo pero me tuve que ir de allí porque mis padres dijeron que no se podía comer, así que hay que buscarse la vida y ¿dónde? Mis padres eligieron Cataluña. Sin embargo, yo nací siendo cordobés y me moriré siendo cordobés y no tiro una piedra en contra de España lo único que no puede ser es que España se está enterrando y como no desaparezcan estas mentiras de reformar la constitución, vamos mal. Por eso, al final tú decides que tu tierra está donde tú pisas.

-¿Para ser independentista hay que hablar catalán?

-Mira jo parlo català, castellà, una mica de francès, una mica d'an

*No soy nacionalista,
ni independentista,
ni nada. Estoy haciendo una
revolución porque apoyo el
derecho de autodeterminación
de los pueblos”*

REYES, EN EL CENTRO, CON CAMISA BLANCA, SALUDA A LOS SIMPATIZANTES DE JUNTS PEL SÍ, JUNTO A MAS, ROMEVA, JUNQUERAS, ENTRE OTROS

glès. Jo m'he mogut en una feina d'obres i he parlat en castellà perquè és la nostra llengua materna, però no vol dir que estiguem obligats a parlar català o castellà.

-¿Para ser catalán de primera hay que ser independentista?

-Para mí no hay personas de primera o de segunda. Aquel que diga que si las hay ése es una mala persona.

-Como cordobés, ¿está a favor de la independencia?

Totalmente, como también estaría a favor de la independencia de Andalucía. Y que hubiera una revolución en Andalucía y se acabaran los señoritos, las casas de alba, los títulos nobiliarios, los privilegios de muchas personas que viven a costa del resto. Es cuestión de justicia social. Esta mañana he vuelto a ver las noticias de ese niño ahogado y siento angustia, se me salen las tripas de dentro para decir que el mundo va muy mal y que la gente tiene que participar en política y concienciarse. Eso era una persona de segunda porque huía de un sitio donde no podían comer. Me gustaría saber si dios cuando hizo el mundo, y no creo en dios, a quien coño le repartieron los títulos de las tierras que se conquistaron a la fuerza.

-Porque va a ser decisivo el voto de los ciudadanos del Baix Llobregat y de L'Hospitalet?

-Creo que la gente debería abrir los ojos y votar a aquellos que pretendemos que la vida sea de otra manera.

-¿Qué le explica a sus paisanos cordobeses cuando le preguntan por este cambio?

Hay que tratar de tranquilizarlos y decirles que cada uno sea de donde quiera ser. Esto es como si le fueras preguntando a la persona de que religión es. El futuro está en nuestras manos ahora, tenemos que hacer una ley que haga participe al ciudadano de todo lo que se haga, como en otros países que no votan una vez cada cuatro años, sino que votan muchas veces durante este tiempo. Ese voto les va a permitir a ellos vivir mejor. No se trata si eres español, alemán, etc., te puedes sentir como quieres, pero sí que defender la independencia de Cataluña es como defender tu puesto de trabajo, es decir, hacer las cosas mejores para que esta fábrica no se arruine.

-¿No le preocupa la eterna enemistad con España si Cataluña fuera independiente?

El gobierno crea la enemistad y la ha creado siempre. Nos ha puesto unos contra otros. Ellos no gestionan para todos, gestionan para una élite y es contra esa élite contra la que tenemos que unirnos todos para erradicarla.

-¿Qué opina de los catalanes que no apoyan la independencia?

Seguramente son dos tipos de personas. Unos porque están muy bien acomodados y no se expresan en lo que nosotros nos expresamos, y los otros viven en el limbo porque no hay otra salida y ellos lo saben perfectamente.

-¿Por qué debería ser Cataluña independiente?

Porque desde el gobierno de España siempre ha sido maltratada y, con ello, todas las personas que viven aquí.

-¿Qué opina de la frase que su compañera de lista, Montserrat Carulla, pronunció durante una entrega de premios: “Franco envió trenes llenos de gente a Cataluña para diluir a los catalanes”?

Yo no creo que Carulla, porque la conozco personalmente, haya dicho una frase parecida. Pero todos sabemos que a Franco le hubiera gustado diluir la cultura y la lengua catalana.

-¿Algo que decir sobre las presuntas comisiones ilegales del 3%?

El otro día, Oriol Junqueras dijo una cosa que me gusto mucho: “los delitos de corrupción no deberían prescribir nunca”. Imaginate que España es un gran queso de gruyere lleno de gusanos y que si sacamos el trozo catalán, lo dividimos, vamos a poder limpiar esos gusanos. Con la independencia, uno de los objetivos es que la corrupción sea 0. Esto es para lo que estamos trabajando porque en España hay demasiado corrupto. ■■■

Ellos practican enjoynalism

Disfrutamos el periodismo desde Barcelona para todo el mundo

www.bcncontentfactory.com

Entrevista a Eva GRANADOS, número dos del PSC el 27-S por Barcelona y vecina de Pallejà

“Espero que el electorado castigue a Mas por el maltrato que ha sufrido la comarca”

“Mas ha roto el pacto por las guarderías; los ayuntamientos están esperando inversiones comprometidas; y no hablemos de Sanidad...”

“En el Baix Llobregat había un enorme déficit en inversiones de todo tipo. Los siete años de izquierdas sirvieron para ponerlas al día”

Pere Ríos

Eva Granados (Barcelona, 1975) fue la número dos de la candidatura del PSC por Barcelona en las elecciones del 27-S y una de las diputadas del Parlament que más ha reivindicado el Baix Llobregat desde su escaño y desde la UGT de Catalunya, el sindicato del que fue vicesecretaria general. En este tiempo se ha ganado la etiqueta rigurosa, constante y firme a la hora de defender las ideas en las que cree y en la próxima legislatura esta vecina de L'Hospitalet y antes de Pallejà durante 24 años será la portavoz parlamentaria de su partido.

-El electorado del Baix Llobregat y L'Hospitalet se moviliza menos en unas autonómicas que en unas generales, pero todos los analistas coinciden en que la participación será decisiva en el resultado del 27 de septiembre. ¿Está de acuerdo?

-El 27-S nos jugamos mucho y espero una gran participación en la comarca y el área metropolitana. Cuanta más participación haya tendremos un retrato más fidedigno de lo que es la opinión pública, que no la publicada. Viendo los medios de comunicación parece que el tema de la independencia sea mayoritaria entre la población, pero los datos demoscópicos demuestran que no.

-Parece que una parte del electorado de la comarca se lo disputarán el PSC, Ciudadans y el PP. ¿Cómo piensan evitar el trasvase de votos?

-Nosotros no somos independentistas. Lo decimos con todas las letras, vocalizando y con la boca grandes, pero, a diferencia del PP y de Ciudadans, el PSC no cree en los frentes. En Catalunya existe un problema y la manera de solucionarlo es tendiendo puentes de diálogo. Hay una gran diferencia entre la oferta que hacemos los socialistas, que es una reforma constitucional, y el discurso del enfrentamiento Catalunya-España, que es lo que está proponiendo el frente de Junts pel Sí con la CUP, y el frente de derechas españolista que representan el PP y Ciudadans.

-¿Es extrapolable a las autonómicas el resultado de las municipales, en las que los socialistas ganaron de nuevo en el Baix Llobregat y L'Hospitalet?

-Catalunya tiene una gran tradición de voto selectivo. Creo que no se puede extrapolar el resultado de las municipales y habrá que ver qué pasa el 27-S, pero sí pienso que los ciudadanos del Baix Llobregat y L'Hospitalet son muy conscientes del mal que han causado las políticas de Artur Mas en estos años. Nuestra campaña será explicarlo y que se traduzca en un voto de castigo por ese maltrato que ha sufrido la comarca.

-¿En qué y cómo se concreta ese maltrato que describe?

-Ejemplos que pueda entender todo el mundo. En el tema de las escuelas infantiles había un acuerdo entre las familias, los ayuntamientos y la Generalitat. Mas ha roto este pacto y ahora la Generalitat aporta cero euros en guarderías. Eso significa que los alcaldes y alcaldesas, y también las familias, han de poner más dinero. Muchos de esos centros están esperando inversiones comprometidas, incluso hay ayuntamientos que decidieron tirar adelante el proyecto ejecutivo para construir la escuelas infantiles, pero el Gobierno de CiU las paralizó. Hablemos de Sanidad. El aumento de las listas de espera, la falta de prioridades en la sanidad pública. El hospital de Viladecans necesita inversiones, tenemos muchos ambulatorios de la comarca que han per-

Al PSC se le ha dado por muerto muchas veces y nunca ha ocurrido; recordemos las últimas municipales”

dido especialistas, horas de atención, incluso alguno ha cerrado. Esto es lo que ha pasado en los cinco años de CiU y lo que no queremos que siga pasando. Lo que nos preocupa es que, encima, la candidatura de Junts pel Sí anuncia que durante 18 meses solo hará política de país. Por tanto, las demandas de la comarca estarían otro año y medio paralizadas por un Gobierno que sólo se preocupa de la independencia.

-Reconocerá que el sistema sanitario sigue funcionando.

-Sí, afortunadamente tenemos una sanidad pública de mucha calidad a la que le ha costado muchos años alcanzar a estos niveles, pero una desinversión prolongada pone en riesgo estos estándares logrados. Y pasa lo mismo con la educación pública, porque ahora tenemos más alumnos por aula, menos profesores, y menos atención a los niños y niñas que necesitan un trato especializado. Todo el mundo parece que tiene interiorizado el discurso de los recortes, pero no per-

GRANADOS FRENTE A CARTELES SOCIALISTAS DE PRINCIPIOS DE S.XX; UNO, CON LLUÍS COMPANYYS COMO PROTAGONISTA | BCN CONENT FACTORY

cibimos las consecuencias. En el Baix Llobregat se han dado muchas menos ayudas de las que se necesitaban. Una beca comedor que no se concede supone que un niño queda con sus necesidades nutritivas descubiertas y eso genera unas desigualdades de presente y de futuro.

-¿No fue un exceso construir hospitales tan cercanos como el Moisès Broggi de Sant Joan Despí y el de Sant Joan de Déu en Sant Boi en la época del Tripartito?

-En el Baix Llobregat había un enorme déficit en inversiones de todo tipo. Los siete años de izquierdas sirvieron para poner al día estas inversiones y me tendrá que decir cuál de ellas es la que sobra.

-Esos hospitales tienen ahora hay plantas cerradas.

-Sí, pero lo que está ocurriendo es que se derivan pacientes de la sanidad pública a la privada y concertada. Boi Ruiz ha suprimido del sistema público 1.400 camas estructurales en toda Catalunya, al margen de lo que pasa cada verano, y eso significa que hay más listas de espera. Durante los gobiernos de los presidentes Maragall y Montilla hubo un reequilibrio territorial en las inversiones en toda Catalunya y se dedicaron muchos recursos. Las declaraciones de algunos consejeros de CiU diciendo que sobran inversiones públicas reflejan el menosprecio que siempre han tenido hacia comarcas que son de izquierdas y que no han querido nunca este nacionalismo conservador que ha imperado durante 23 años y los cinco de gobierno Mas. La comarca es muy densa en población y tiene hospitales de referencia para toda Catalunya. Necesitamos tener una sanidad de primer nivel y tenemos las estructuras para conseguirlo y por eso el 27-S esperamos acabar con este Gobierno de derechas por uno de izquierdas que permita volver a los niveles que tenía la comarca.

-Las encuestas no vaticinan un buen resultado para el PSC.

-Al PSC se le ha dado por muerto muchas veces y esas previsiones nunca se han cumplido. Recordemos las últimas elecciones municipales, donde fuimos primera fuerza en la comarca y segunda en toda Catalunya. Salimos a sacar muy buen resultado y, aunque la situación se está polarizando y hay a quien le interesa que sea así, creo que se está abriendo un tercer espacio para nuestra oferta federalista.

-Pero la estelada ya luce incluso en algunos ayuntamientos del Baix Llobregat, como Pallejà, donde usted vivió mucho tiempo.

-Seremos una comarca fuerte y un país fuerte si compartimos los símbolos que nos unen. Si el catalanismo se centra en el independentismo, perdemos todos. La gente está cansada de tanto debate soberanista, porque mientras tanto no se habla del ambulatorio o de la escuela. Yo nací en 1975, soy hija de la normalización lingüística, de una familia de procedencia andaluza y he visto cómo hemos progresado en la lógica de un solo pueblo. Ahora corremos el riesgo de dividimos entre los que les gusta una bandera u otra, y eso lo vemos en las rondas de la entrada de los pueblos o en las ventanas de las ciudades. Todo el mundo es libre de mostrar y expresar sus opciones, pero cuando hablemos de espacios e instituciones haríamos bien en utilizar la bandera que no une, que es la senyera. **///**

Fran HERVÍAS: Secretario de Organización de Ciutadans, séptimo de la lista del 27-S y vecino de L'Hospitalet

“Por primera vez en la historia, el 27-S podemos ganar a los nacionalistas”

“Si el votante de las generales se moviliza podremos comprobar que los que quieren romper la sociedad catalana son minoría”

“Como segunda fuerza, estamos en condiciones de liderar un gobierno de unión, al que se pueden sumar PSC y PP”

J. C. V.

Forma parte del triunvirato que coordina la campaña electoral de Inés Arrimadas para acceder a la presidencia de la Generalitat y de Albert Rivera como candidato a la presidencia del Gobierno de España en las próximas generales. Concertar una entrevista con el secretario de organización de un partido suele ser difícil por sus apretadas agendas, pero en el caso de Ciudadans el ritmo diario de sus dirigentes es aún peor. Fran Hervías (Tossa de Mar, 1983) es el responsable de mantener vivo al partido desde la secretaría de Organización y uno de los artífices del espectacular crecimiento de Ciudadans como partido emergente en toda España, al pasar en cinco meses de tener 18 diputados a 79 y de 11 concejales a 1.527. Ese salto se debe en parte al trabajo de Hervías, que es vecino de L'Hospitalet desde hace dos años y el número siete de la lista por Barcelona para las autonómicas del 27-S. Desde la sala de máquinas de la organización, ha transformado Ciudadans en una fuerza nacional desde su territorio natural, Catalunya, y con una implantación territorial muy importante, ahora reestructurada a partir de las agrupaciones en las grandes ciudades. Licenciado en Geografía por la Universidad de Girona, donde sufrió el acoso de los independentistas “maulets”, Hervías es máster en Climatología Aplicada por la Universidad de Barcelona. Asegura que “por primera vez podemos ganar a los nacionalistas para que se pueda visualizar el cambio que España necesita”.

-Usted es un recién llegado a L'Hospitalet. ¿Por qué eligió esta ciudad para vivir?

-Llevo dos años en L'Hospitalet, aunque soy de Tossa de Mar (Girona). Me vine por una beca que obtuve en el servicio Meteocat y acabé ubicado en el barrio del Centre, en Avenida Josep Tarradellas.

-Un cambio de residencia importante, puesto que ha venido a vivir al corazón de lo que se denomina el “cinturón rojo” de Barcelona. ¿Lo tiñe la presencia de Ciudadans?

-Con Miguel García, líder de Ciudadans en L'Hospitalet, y los también actuales concejales Carmen y Jesús, he podido descubrir y disfrutar de la segunda ciudad de Catalunya y conocer de primera mano la Catalunya más oculta y su hospitalidad, que nace de cuando se produjo el éxodo rural en toda España en busca de trabajo. L'Hospitalet representa muy bien la realidad de esa Catalunya.

-Los analistas aseguran que si se movilizan los habitantes de L'Hospitalet y de las ciudades del Baix Llobregat, determinarán el resultado de las autonómicas del 27-S. ¿Comparte esa opinión?

-Si se moviliza la séptima parte la población catalana, ya que en este territorio viven más de un millón de personas, tendríamos el 27-S un comportamiento similar al que se produce en las elecciones generales y el resultado sería un NO al separatismo y al nacionalismo porque los votantes se decantarían por formaciones que no quieren la independencia, entre quienes Ciudadans lidera la alternativa a la ruptura separatista porque estamos por la unión y la regeneración política a partir de atajar la corrupción.

-¿Qué oferta electoral le hace a los habitantes de la séptima parte de Cataluña?

-Tenemos un programa de 800 puntos para gobernar Catalunya.

FRAN HERVÍAS RESIDE EN L'HOSPITALET DESDE HACE DOS AÑOS

Tenemos, por tanto, proyecto y equipo. Esto es muy importante, sobre todo si se compara con Junts pel Sí, que están más unidos por el 3% por ciento que por su inexistente programa, además de no tienen líder, porque Mas va escondido y su cabeza de lista no acude a los debates.

-Si hacemos caso a las encuestas, ustedes son el segundo partido catalán...

-Efectivamente, y como segunda fuerza estamos en condiciones de liderar un gobierno de unión, de suma, porque es mejor estar unidos que separados. Un gobierno con las manos limpias, que no haya robado a los catalanes a través de la obra pública como se está viendo que hicieron los gobiernos de la Generalitat en los últimos años. Y logremos otra cosa muy importante: que Catalunya vuelva a ser motor económico y de prosperidad en una España que nos miraban como tierra de oportunidades, cuando ahora el nacionalismo es el culpable de haberse perdido esa visión.

-El candidato del PP les ha propuesto un acuerdo mínimos al día siguiente de las elecciones ¿Recoge el guante de García Albiol?

-Lo que ha hecho el candidato de Rajoy, porque Albiol no ha sido elegido entre los afiliados, es presentarse con un decálogo que solo tiene cinco puntos de ocurrencia de última hora frente a los 795 puntos más que llevamos nosotros en nuestro programa. Esa oferta de acuerdo de mínimos la tenemos en el programa y le pedimos al PP y al PSC que apoye un gobierno liderado por Ciudadans y no por Mas de Junts pel Sí, que es lo que ha venido haciendo en los últimos años el partido de Albiol, que ha apoyado a CiU. Por otro lado, le pedimos al PSC que no vuelva a apoyar a ERC como hizo en el tripartito con Carod Rovira.

Esperamos que los socialistas también apoyen un gobierno catalán liderado por Inés Arrimadas. Está en manos del PSC y del PP apoyar a un gobierno que respete las leyes y que recupere el impulso de Catalunya en España. Por primera vez en la historia podemos ganar a los nacionalistas para que se pueda visualizar el cambio que España necesita.

-Pero el hecho que su líder, Albert Rivera, haya renunciado a ser candidato a la presidencia de la Generalitat ¿no ha sido desaprovechar la oportunidad de ganar?

-Ciudadanos nació en Catalunya hace diez años pero estamos demostrando que tenemos equipo y liderazgo para rato, porque podemos liderar cualquier gobierno en cualquier zona de España. Que Rivera sea candidato a la Moncloa parece que les cuesta similar a aquellos que cuestionan que Catalunya es España y que el presidente español gobierna también Catalunya desde la Moncloa. Tenemos capacidad de impulsar las reformas que necesita nuestro país. El PP nos hace esa crítica, pero les recuerdo que aunque les cueste, Catalunya es España. Tenemos un líder para el Gobierno de España y una líder para el gobierno de la Generalitat. Tenemos un equipo más que preparado para los cambios y reformas que necesitamos los españoles y, en Catalunya, un gobierno que piense para todos los catalanes y no solo para los que ponen la bandera en el balcón.

-Con más de 26.000 afiliados y 100.000 simpatizantes, su partido se ha convertido en una fuerza emergente en toda España. ¿Se siente orgulloso de su obra?

-Viajo por toda España y he realizado una media de 220.000 kilómetros en año y medio entre coche, aviones, trenes y barcos a las Baleares. Reconforma ver cómo se consolida un proyecto y la ilusión que genera entre la ciudadanía.

-Han crecido mediante absorciones de otros partidos de una forma muy rápida. ¿No comporta peligros de arribistas y oportunistas?

-Estamos muy satisfechos y a los resultados nos remitimos. Algunos partidos se han disuelto y se han integrado en Ciudadanos para construir un proyecto común, sumándose a las reformas que impulsamos para el país. De los actuales 26.000 afiliados, sólo han entrado mil de otras formaciones políticas, lo que resulta un porcentaje pequeño.

-En L'Hospitalet y otras poblaciones del Baix, ¿van a apoyar a los gobiernos del PSC?

-Estamos abiertos a llegar a acuerdos con formaciones políticas dispuestas a asumir puntos de nuestro programa y, sobre todo, una regeneración política. Si la señora Marín lo hace, contará con nuestro apoyo, pero si pretende seguir haciendo guñíos al nacionalismo y dejar de mirar por el conjunto de los hospitalenses, no contará con nuestro apoyo. Estamos observando un cambio de tendencia en el PSC por la fuga de votos que han sufrido y el inicio de su descomposición en el área metropolitana. Estamos mirando si los guñíos son un lavado de imagen de cara a la galería o que verdaderamente se han dado cuenta de que tienen que regenerar su partido, porque Iceta sigue aún anclado en los tics de los tiempos cuando iban de la mano de los Carod Rovira y muchas veces no tienden puentes al conjunto de los catalanes.

-Hablado de puente, el día 24 es fiesta en L'Hospitalet y otras ciudades de la comarca, lo que favorece a una baja participación el 27-S...

-La gente que pueda, que se vaya de puente y que disfrute, pero que no se olvide que tienen que regresar antes de las 20 horas del domingo para votar, ya que es muy importante su papeleta para el futuro de Catalunya porque no vamos a volver a estar tan cerca de ganar a los nacionalistas. El domingo a media tarde, todos tenemos que ir a los colegios electorales, porque, en caso contrario, van a votar los de siempre en las autonómicas, cuando está demostrado con datos estadísticos que si el votante de las elecciones generales se moviliza, se podrá comprobar que son minoría los que quieren romper la sociedad". **///**

Antonio GALLEGRO: Portavoz Adj. en el Congreso, núm. 3 en las listas del PPC y vecino de El Prat

“Artur Mas se equivoca: en el Baix Llobregat no nos vamos a ir de puente”

“El proceso lo entierra todo: tratan de esconder la bancarrota de la Generalitat y la corrupción masiva, pestilente y vergonzosa”

“Una declaración unilateral de independencia (DUI) es una barbaridad; al día siguiente no podrían ni pagar el papel higiénico”

Imanol Crespo

En El Prat, todo el mundo le conoce. Pone ‘chicha’ a los plenos municipales desde 1999 y en el boletín municipal, la lectura de su artículo es obligada. Suponemos que es por sí dice –en este enclave ecosocialista- alguna barbaridad. “Ser de izquierdas en el Baix es lo fácil, ser del ‘establishment’, es hasta aburrido”. El caso es que “hablando claro”, sin tapujos, con metáforas a lo Marhuenda y con sus excentricidades, de concejal raso ha llegado a ser portavoz adjunto en el Congreso y ahora a estar como número 3 del PPC en su salto a la política autonómica en las elecciones autonómicas del 27-S. Siempre un paso por detrás de Albiol, en la polémica y todavía en las listas, Gallego ha demostrado dominar a la perfección el arte de la política; arte que a partir de septiembre ofrecerá en el Parlament de Catalunya.

-Plebiscitarias, no, decisivas. ¿Como se tiene que tomar el votante estas elecciones autonómicas?

-Como dice el decreto de convocatoria de las mismas, unas elecciones autonómicas más y así son. Si Artur Mas quiere decir que son plebiscitarias, un pseudoreferéndum, no tiene ningún sentido. En campaña nosotros vamos a hablar de muchas cosas: desempleo, inmigración, sanidad, educación.

-¿Cree que se ha perdido el discurso de estas otras cuestiones?

-En Catalunya ahora se habla de todo menos de lo que se tiene que hablar. El debate soberanista lo entierra todo, creo que deliberadamente. Tratan de esconder la bancarrota de la Generalitat –sin acceso a los mercados financieros- y la corrupción que estamos viendo que es masiva, pestilente y vergonzosa.

-Se habla de la importancia que puede tener la zona metropolitana y, por población, el Baix Llobregat. ¿Será la clave del 27-S?

-Me encantaría y pido, a pelo, la participación masiva de cuantos más ciudadanos del Baix Llobregat y de L’Hospitalet mejor. Mas se ha equivocado cuando piensa que los ciudadanos del Baix y del entorno metropolitano nos vamos a ir de puente. No es casual que ponga esta fecha electoral; van a pretender que el Baix no hable. La inmensa mayoría de los ciudadanos del Baix están en contra del proceso independentista. En la ‘frik’ consulta del 9-N vimos los datos de participación: no más del 16 o 17% de la comarca votaba a favor de la independencia. Este debate en el Baix lo tienen perdido.

-¿Considera, por tanto, evidente que una mayor participación del entorno metropolitano disminuirá la fuerza de los partidos independentistas?

-Quiéren que la zona metropolitana no se moje. Quiéren que las comarcas de interior tengan un peso más importante. No les ha bastado con no elaborar una ley electoral catalana propia. Es curioso que quieran montar un Estado propio y, en cambio, no hayan sido capaces de hacer una propia. Estamos hablando de tramposos, tramposos que están engañando a la gente. La independencia no será posible; no será.

-Para atraer a este voto metropolitano, el PP ha optado por una cúpula que va de Badalona a El Prat, con usted como número 3. ¿Qué le parece el cambio en la dirección liderada por García Albiol?

ANTONIO GALLEGRO DIO EL SALTO A LA POLÍTICA AUTONÓMICA EL 27-S TRAS 7 AÑOS EN EL CONGRESO | I. CRESPO

-Estoy encantado. García Albiol es un grandísimo candidato, que ha ganado las elecciones en Badalona -solo un pacto de perdedores en los despachos le ha sacado de la silla de alcalde-; obtuvo más de un 34,5% de voto después de cuatro años de gestión, lo que demuestra que sabe gestionar y que es querido por sus vecinos. Habla claro, sin complejos, y eso la gente lo pide y lo agradecerá.

-El PP ha insistido, en varias ocasiones, en esto de ‘hablar claro’, lo que le ha llevado a García Albiol a estar envuelto en la polémica. ¿Es un órdago del PP ante esta situación?

-No, no. Queremos sacar un buen resultado como cualquier formación y observáramos que el liderazgo de Alicia Sánchez Camacho estaba algo agotado, no veíamos unas expectativas electorales positivas. Siete años al frente de los independentistas desgasta mucho y pensábamos que era bueno un cambio. Y de las personas que podrían ser candidatas, necesitábamos al mejor. Creo que vamos a sacar un buen resultado.

-¿Aprobarías un bloque anti-independentista entre PP, PSC y Ciudadanos?

-Cualquier persona que quiera enterrar este debate tendrá mi simpatía y mi apoyo. Con cualquiera. Dicho esto, me gustaría saber quien tengo en frente. Veo a C’s que tiene esto más o menos claro; pero veo al PSC que un día dice una cosa y otro día dice la contraria.

-Viendo estas diferencias, ¿es posible frenar a Junts pel Sí?

-La gente tiene que frenarlos. Tiene que salir a la calle y votar. Es importante frenar esta locura que está jugando con la prosperidad de los catalanes, con el empleo, con la inversión de las empresas. La gente tiene que rebelarse.

-El Baix tiene un fuerte tejido empresarial. ¿Puede afectar el proceso al futuro económico del territorio?

-Conozco bastantes empresas de Catalunya que se han ido del territorio. No conozco a ninguna que haya venido gracias al proceso. Esto solo resta. Necesitamos estabilidad política. La estabilidad crea empleo. Hacer experimentos en un momento tan delicado para las expectativas laborales de la gente es temerario. Es reirse de los parados.

-Algún caso concreto.

-Volkswagen y Seat, por ejemplo, han amenazado ya públicamente de que se irían. Esta semana tenemos una reunión con ellos y sabremos más.

-El PP acaba de presentar una proposición de ley para dar más poder al Tribunal Constitucional de manera que se pueda sancionar a dirigentes políticos o funcionarios, aunque está claro que está dirigido a Artur Mas...

-No, no. No es la ‘ley Mas’ Es una norma para aquel que se salte una sentencia del más alto tribunal en España.

-Tendrán ustedes que tener cuidado, entonces. Entiendo que dirigentes del PP podrían ser sancionados también.

-Por supuesto. Lo pongo como ejemplo. Si el gobierno de España actúa en contra de algún dictamen del Tribunal Constitucional, el responsable político o funcionario será multado o inhabilitado.

-Les critican, en cualquier caso, el carácter electoralista de la medida, justo antes de elecciones y señalando a dedo casi. ¿Qué opina?

-Bueno, se señala a Mas porque resulta que este señor está cada día amenazando con que se va a pasar la Constitución por el Arco del Triunfo. Las sentencias de los tribunales se tienen que cumplir y el Tribunal Constitucional no puede ser el único que no tenga esa posibilidad de sancionar si no se cumple la norma.

-No le parece un juego peligroso, este tira y afloja. ¿No sería mejor dialogar?

-No se puede dialogar. Artur Mas no quiere dialogar. Lleva tres años en un estado de amenaza de secesión: saco gente a la calle, violo el Constitucional, hago un referéndum absolutamente ilegal y sigo con mi paranoia. El gobierno español, en cambio, le ha metido en cuatro años 49.000 millones de euros a través del Fondo de Liquididad Autonómica para que pague a sus profesores, sus médicos y sus farmacias. Voluntad de dialogar tenemos; el señor Rajoy habla con todos los presidentes de las comunidades autónomas, menos con Mas. Es imposible.

-Ante una posible Declaración Unilateral de Independencia, ¿qué puede pasar? ¿Tiene que tener miedo la ciudadanía ante esta situación única?

-Única no. Esto ya lo hizo Companys en el 1934, salir al balcón a proclamar la República catalana.

-Y cinco años después hubo una dictadura...

-Por eso digo que Artur Mas debería ser responsable. El modelo Companys en el siglo XXI no es el modelo. No se dan DUI en Alemania, Francia, son una especie de Golpes de Estado.

-¿Tiene una respuesta preparada el Gobierno?

-Por supuesto. Tenemos todas las herramientas legales y democráticas para hacer frente a ese desafío, además de todo el apoyo internacional, todo el apoyo económico, además del grifo que paga los medicamentos, las pensiones y otros elementos.

-Sigue dejando cierta incertidumbre de cuál puede ser la respuesta concreta del gobierno.

Si te sacan un tirachinas respondes de una manera; si te sacan una pistola respondes de otra y si te sacan un ‘bazoca’, sacas otra. No te defiendes de la misma manera ante distintas amenazas. Hay que ser siempre proporcional y justo. Pero actuar. Y el PP actuará. No contemplo una situación en que el ejército salga a las calles de Catalunya, aunque me asusta cuando dicen que los Mossos están al servicio de la Generalitat. Una DUI es una barbaridad, entre otras cosas, porque al día siguiente no tendrían para pagar el papel higiénico de los colegios. !!!

Muere Jordi Miralles, 5º teniente de alcalde de Castelldefels

Miralles va ser diputat al Parlament de 2003 fins al 2012 com a coordinador general d’EUiA

Al 2012 va tornar a la seva antiga feina de carter a Viladecans i era membre del govern local de Castelldefels

Ana Alegre

El líder d’Esquerra Unida i Alternativa (EUiA) y actual quinto teniente alcalde de Castelldefels, Jordi Miralles ha muerto con 53 años después de estar hospitalizado en el Hospital de Bellvitge desde julio por una meningitis que lo dejó en coma en agosto.

Cartero de profesión en Viladecans, Miralles fue coordinador general de EUiA (2000-2012), diputado en el Parlamento de Catalunya (2003-2012) y vicepresidente de ICV - EUiA. En 2012 dejó la política autonómica, pero se presentó a las municipales de este año en las listas de Mover Castelldefels donde ejercía como concejal de Comercio, Turismo y Plan de Barrios gracias a la coalición que arrebató el gobierno municipal a Xavier García Albiol.

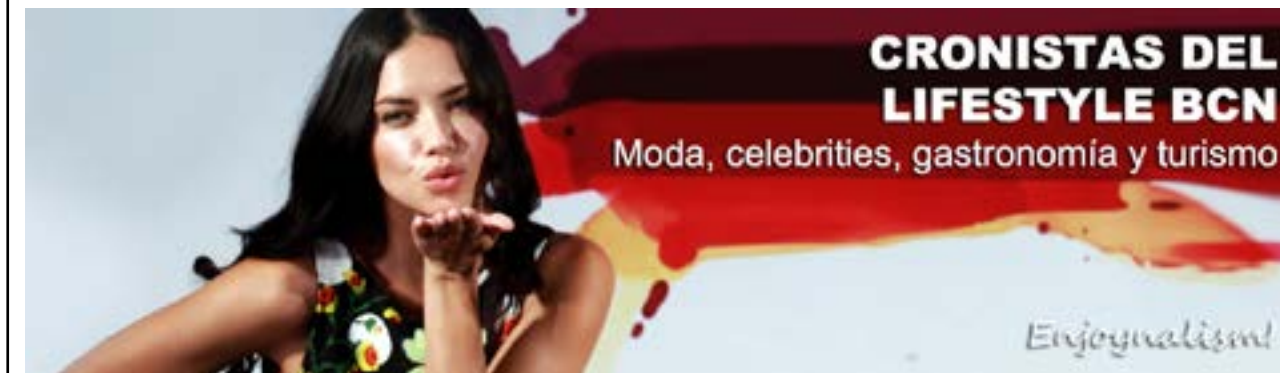
Era licenciado en Historia Contemporánea y funcionario de Correos. Entre otros cargos políticos que ocupó a lo largo de su vida también fue secretario general de los

Colectivos de Jóvenes Comunistas (Joventut-Comunista), director del semanario Avant (diario del Partido de Comunistas Catalunya), miembro de la presidencia federal de Izquierda Unida así como del comité ejecutivo del PCC y afiliado al sindicato CCOO.

La muerte de Jordi Miralles ha provocado estupor entre los compañeros de partido. “Estamos destrozados, era un luchador nato, un revolucionario moderno”, ha asegurado el coordinador general actual de EUiA, Joan Josep Nuet en Catalunya Ràdio. “Han sido meses muy duros, construyó la unidad entre Iniciativa y EUiA”, ha añadido el coordinador nacional de ICV, Joan Herrera. El diputado de ICV en el Congreso, Joan Coscubiela, se ha mostrado “triste por la pérdida de quien defendió muy dignamente su gente”.

También miembros de otros partidos han expresado su pésame a través de las redes sociales. El diputado electo de Juntos el Sí, Raül Romeva, se ha mostrado “consternado” y ha trasladado su pésame a “compañeros, familiares y amistades que deja”. “Los que lo conocimos no lo olvidaremos. Que la tierra le sea leve!”, ha expresado el líder del PSC, Miquel Iceta. La alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, aludiendo a sus palabras. “Decía el carter Miralles citando Marx: ‘Vive como piensas o acabarás pensando como vives’. Que la tierra le sea leve, DEP”. También la CUP ha mostrado su pésame “a familiares, amigos y compañeros de EUiA”. La presidenta del PP catalán, Alicia Sánchez-Camacho, ha destacado en un comunicado la labor parlamentaria de Miralles y recordó “su carácter abierto y dialogante a pesar de la discrepancia ideológica”. !!!

Vols conèixer el Baix Llobregat i L’Hospitalet?

Exerceix la plena ciutadania amb aquest llibre

Una obra pionera de Periodisme de Dades i de Servei

**DESCOMPTA DEL 10%
SOBRE EL PREU REBAIXAT
DE 25 EUROS**

PREU FINAL: 22,50 EUROS

DEMANA LA TEVA OBRA AL
C/RAURICH 62 (SANT BOI);
TRUCA AL 670 794 703; O ENVIA UN CORREU A
COORDINACION@BCNCONTENTFACTORY.COM

Baix dividido: C's conquista las grandes ciudades frente al triunfo del independentismo en los pequeños municipios

Junts pel Sí vence en el Baix y Ciutadans sorprende con el triple de votos, superando al PSC en sus grandes ciudades

Los comicios se convirtieron en una fiesta democrática con un nivel de participación histórico de casi el 78%

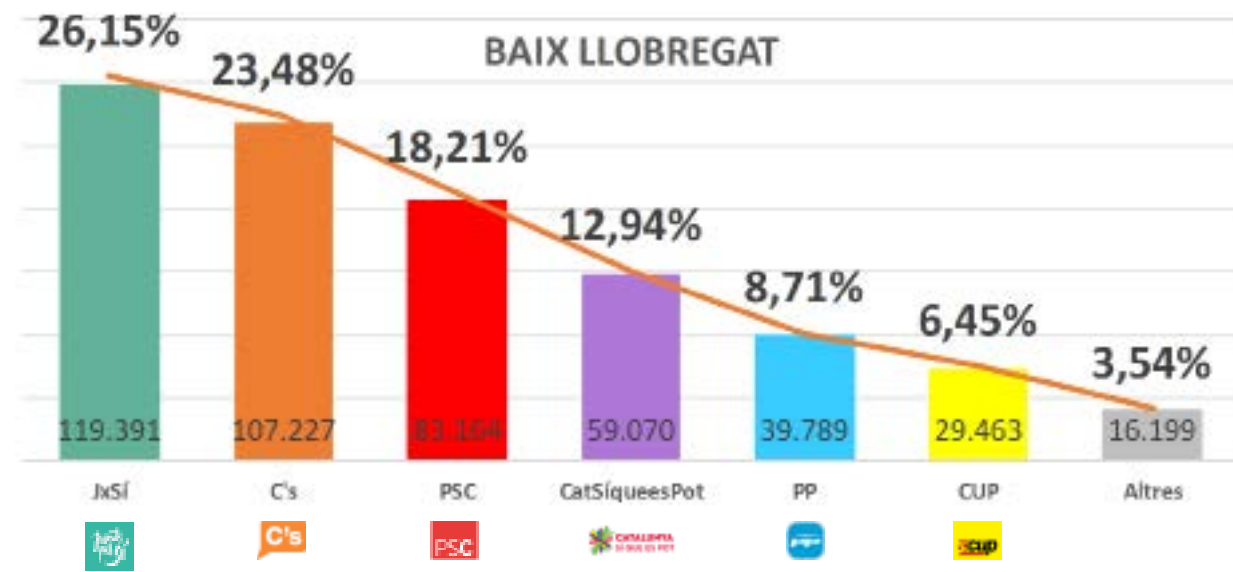
Imanol Crespo

El monocolor rojo socialista que tradicionalmente ha vestido al Baix Llobregat y L'Hospitalet se ha quebrado en los últimos comicios autonómicos del 27-S en favor del independentismo, por un lado, y del fenómeno Ciutadans, por otro. Es, seguramente, la mayor prueba de esta división ideológica que ya existía de antaño, pero que con el proceso soberanista se ha pronunciado irremediablemente. Sea por el endurecimiento del discurso de los gobernantes de ambos lados de La Franja, sea por cierto sectarismo, actualmente en Cataluña y, por tanto, en la zona sur del río Llobregat es difícil no posicionarse y mantenerse –sin patrias– en el centro del eje político y de la opinión pública. Mucho que ver tiene esto en la victoria de Junts pel Sí a nivel comarcal, así como el excelente auge de Ciutadans que triplica su voto en el territorio, desbancando al PSC hasta la tercera fuerza política.

‘Estampa naranja en el tradicional cinturón rojo’. Con esta portada, El Llobregat titulaba la portada de la edición de marzo de 2015, número en el que la encuesta encargada por esta publicación daba a Ciutadans la condición de segunda fuerza en las municipales de este año. El auge del partido de Albert Rivera ya se viene cocinando de antes y si no se manifestó con la fuerza que recogía la encuesta en las locales fue, seguramente, por una mala campaña pensada más para los militantes ya convencidos que no para el resto de la ciudadanía, pese a llevarlos en el nombre. En los comicios del 27-S, en cambio, con el contexto plebiscitario de fondo, pese a que Junts pel Sí y PSC mantuvieron el tipo en el territorio frente a la debacle del Partido Popular, la marea naranja se ha convertido en la gran protagonista del Baix Llobregat.

Inédita participación

Y esto ocurrió en un escenario con una participación histórica que legitimará un interesante mandato, mucho más que otros gobiernos anteriores que salían victoriosos con poco más del 50% de participación. Ni siquiera en las primeras elecciones democráticas al Parlament de Catalunya se dieron los niveles de movilización que se han dado el 27 de septiembre en el Baix. Ya lo avanzábamos con los datos de 2012, cuando votaron más del 68% del censo (diez puntos porcentuales más que en 2010) en unas elecciones ya en clave soberanista. Este porcentaje quedó, sin embargo, ridículo ante el 77,72% de estas elecciones autonómicas, sobrepasando todas las previsiones, y ofreciendo en el Parlament un dibujo muy real de la ideología política de la sociedad catalana. En este sentido, efectivamente, la mayor movilización de las comarcas metropolitanas rebaja en cierta manera el dominio acaparador

La CUP fuerza la retirada de Mas

Con el recuento del voto exterior contabilizado, se confirmó que la candidatura de Junts pel Sí se quedaba con 62 escaños y no 63 como se apuntó durante la noche electoral. Pese a que la diferencia es mínima, existe un pequeño detalle que puede influir en las decisiones que se tomaran antes de la investidura y después durante la legislatura.

Y es que con la CUP con 10 diputados en el Parlament, con quien suma la mayoría absoluta claramente independentista, la necesidad de llegar a un acuerdo con ellos es aún mayor. De esta manera, ante una abstención de la CUP, toda la oposición puede sumar 63 votos en contra y, por tanto, evitar que Junts pel Sí aprobara cual-

quier ley o proposición. De ahí el poder cupero.

Ante esta situación, el acuerdo con los anticapitalistas se ha antojado inevitable, pero había un escollo. La CUP se negaba a hacer presidente a Artur Mas. Es por ello que, pese al acuerdo previo de Junts pel Sí de hacer ‘president’ al líder de CDC, Oriol Junqueras, presidente d’ERC y alcalde de Sant Vicenç dels Horts, se convirtió en el hombre fuerte del Govern tras ser nombrado Carles Puigdemont para la investidura como president con un ‘full de ruta’ con un calendario que se resume en 18 meses de gobierno que permitirían crear todas las estructuras de Estado necesarias para acabar con unas elecciones constituyentes en el Parlament de Catalunya. ■■■

La candidatura del entonces todavía alcalde de Sant Vicenç dels Horts mantuvo el tipo en la comarca

que Junts pel Sí y las CUP han tenido, en general, en las comarcas de interior.

Gana JuntsxSí, sorprende C's

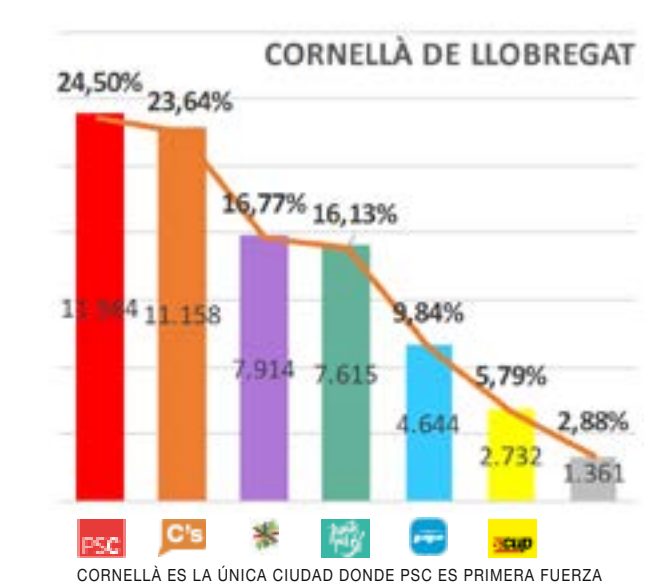
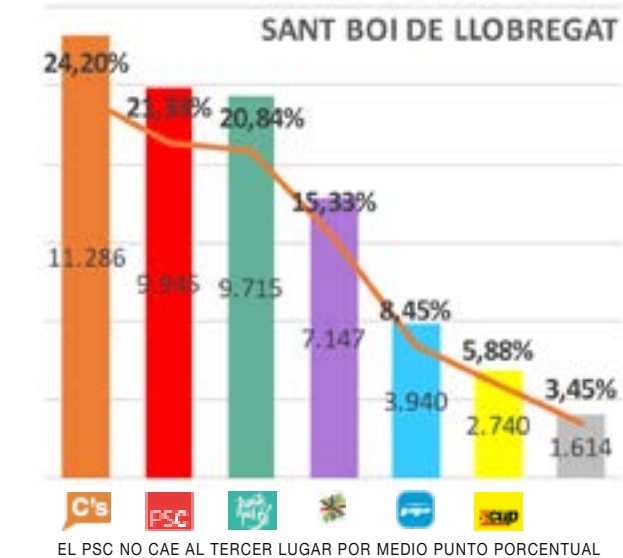
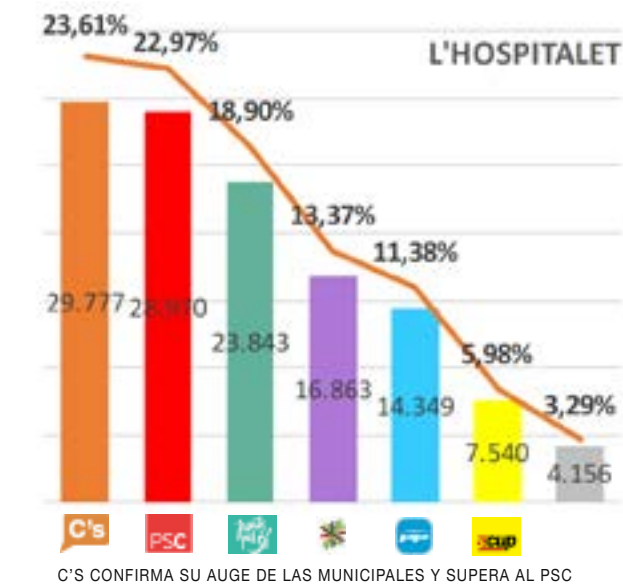
Con el 100% escrutado, la coalición liderada por Raül Romeva, Artur Mas y Oriol Junqueras, que todavía era alcalde de Sant Vicenç hasta diciembre de 2015, mantuvo el tipo en el Baix siendo la candidatura más votada con 119.391 papeletas (26,15%) gracias a los pequeños municipios del Baix. Es, en cualquier caso, el menor porcentaje de todas las comarcas de Cataluña, solo superado por la pequeña comarca de Arán (Junts Pel Sí: 24,72%). De esta manera, el voto independentista no solo no ha disminuido, sino que habría incrementado ligeramente respecto a 2012. Si sumamos los votos, entonces, de CiU y ERC, vemos como obtuvieron 120.283 votos, resultado al cual aplicamos la resta de Unió que ha obtenido 9.458 votos. Así, de 110.932 votos que obtuvo Convergència Democràtica de Catalunya y Esquerra han pasado a los más de 120.000 en una curva creciente que también ha obtenido las Candidatura d’Unitat Popular (CUP). El otro de los grandes vencedores de la noche de ayer logró también una mayor confianza en el Baix pasando de los 9.978 votos a los 29.463.

En total, en cambio, el voto independentista sigue siendo mucho menor que el resto como marca la idiosincrasia del territorio metropolitano. Si sumamos las candidaturas claramente no independentistas (Ciutadans, PSC y PP), el electorado alcanzado es de 230.180 votos frente a los 148.854 de JxSí y CUP. De esta dicotomía separamos a Catalunya Sí que es Pot i a Unió que se han mostrado en todo momento a favor del derecho a decidir, sin decantarse del todo por el Sí o por el No. Entendiendo, por ello, que podría haber votantes de estas candidaturas a favor y en contra de la independencia, los agrupamos en un tercer grupo para criterio del lector: 59.070 votos para la agrupación ecosocialista y de Podemos; y 9.458 para Unió, que queda fuera de toda representación.

Gran parte de este voto ‘no’ independentista se debe al auge exponencial de Ciutadans, que consigue triplicar sus resultados respecto a los datos de 2012. El partido de Albert Rivera, liderado en esta ocasión por Inés Arrimadas, ha logrado la confianza de 107.227 votos en todo el Baix Llobregat (23,48%), siendo ya segunda fuerza política en el territorio y a las puertas de ser la lista más votada. Y es que la marea naranja ha sido capaz de romper con la hegemonía socialista en los grandes enclaves del PSC: L’Hospitalet, Sant Boi, Sant Andreu de la Barca, Gavà, Viladecans, Esplugues de Llobregat y Abrera. C’s vence, por otro lado, en El Prat de Llobregat y Castelldefels, ciudades importantes y pobladas a nivel territorial; y se queda a menos de 400 votos de hacerlo en Cornellà, única ciudad en donde vence el PSC.

L’Hospitalet deja de ser socialista

Respecto a las grandes ciudades, mención especial también para L’Hospitalet de Llobregat, donde Ciutadans

Ciutadans se convierte en primera fuerza en L’Hospitalet, Sant Boi y El Prat, entre otras grandes ciudades

El PSC aguanta en Cornellà, pero no pasa, en general, de tercera fuerza; PP se desmorona y emerge la CUP

consigue dar el zarpado, por poco, a la ciudad socialista por antonomasia. La segunda ciudad más importante de Cataluña se tiñe de naranja por la mínima con 29.777 votos para Ciutadans (23,61%), por delante del PSC, con 28.970 papeletas (22,97%). Junts pel Sí queda como tercera fuerza con 23.843 votos (18,90%), seguidos por Catalunya Sí que es Pot (16.863 votos), PP (14.349) y las CUP (7.540).

Ya en las municipales de mayo de este año, el partido naranja dio una pista del apoyo que podía ganar en la ciudad donde reside y vota Albert Rivera. Con Miguel García como cabeza de lista, Ciutadans logró acaparar el voto de 12.343 personas que le permitieron ser la segunda fuerza más votada, además de contar con cuatro concejales. Pese a estar lejos de la candidatura de Núria Marín (PSC), las municipales atorgaron a C’s la condición de principal partido de la oposición.

Pues bien, en los comicios parlamentarios del 27-S, Ciutadans pasó por delante de la candidatura socialista, además, en el corazón del partido, L’Hospitalet, ganando

más de 18.000 votos respecto a las anteriores elecciones. De quinta a primera fuerza política en la ciudad, pese a que el PSC mantiene el tipo sin la sangría de votos de los últimos años. De hecho, ganan un ligero apoyo con 1.160 votos más que en 2012.

Cornellà, capital del feudo socialista

Si un alcalde socialista se ha mostrado crítico con la deriva independentista en estos años, éste ha sido Antoni Balmón. El alcalde de Cornellà nunca se ha escondido ni de su apuesta por el espíritu metropolitano ni de su oposición al proceso. Y, en estos comicios, la ciudad de Cornellà ha mantenido, aquí sí, pero por poco, su condición de feudo socialista y no independentista. Pese a que el auge de Ciutadans también es importante (11.158 votos), el PSC logra 11.564 y se mantiene como primera fuerza. Los buenos resultados de ambos partidos chocan, en cambio, con el pinchazo de las candidaturas independentistas: Junts pel Sí obtiene 7.615 papeletas y la CUP 2.732. ■■■

La precampanya de les generals del 20-D amb líders del Baix a la primera línia

Dos dels principals líders polítics de la llista per Barcelona, Carme Chacón (PSC) i Joan Tardà (ERC), són del Baix Llobregat; mentre que Albert Rivera (Cs) resideix a L'Hospitalet

Redacció
 Una bona manera de mesurar el pes i la importància d'un territori és la seva capacitat de col·locar a representants polítics a la primera línia política. Tradicionalment, el Baix ha estat relegat a una segona posició com a comarca metropolitana, fet que podria estar canviant de la mateixa manera que es descentralitza la zona metropolitana que ja no considera centre només a Barcelona. Al cap i a la fi, entre el Baix Llobregat i L'Hospitalet hi ha més d'un milió d'habitants el que converteix al territori en un focus electoral més que interessant. I això

ho saben els partits que en aquestes eleccions confiant, segurament, més que mai en el nostre territori per defensar els respectius interessos al Congrés dels Diputats. A la precampanya de les primeres generals del 20 de desembre de 2015 es podia fer un tast d'algunes de les posicions més rellevants i confirmar-les per a la cambra baixa de les Corts Espanyoles.

PSC baixllobregatí
 Tot i els resultats de les darreres eleccions autonòmiques, el Baix Llobregat continua sent el tradicional cinturó roig i, per tant, la línia defensiva de 'Maginot' del Partit Socialista de Catalunya, que aguantat

el tipus tan a les eleccions municipals com a les autonòmiques i que van omplir la cúpula de la llista de Barcelona del 20-D de representants del territori. Carme Chacón, d'Esplugues de Llobregat, va ser la cap de llista després d'imposar-se la seva corrent a les diferents opcions que hi havia dins del partit, una posició clarament no independentista i que s'ha portat pel mig a l'ex líder del partit, Pere Navarro. Ex regidora a l'Ajuntament de la ciutat de 1999 a 2007, va ser la tinent d'alcalde de Serveis Econòmics, Recursos Humans i Seguretat Ciutadana entre 1999 i 2003. Encara com a regidora, va donar el salt a

EL PRAT VA ACOLLIR UN DELS PRIMERS ACTES DE PRECAMpanyA DE PEDRO SÁNCHEZ: CARME CHACÓN, MIQUEL ICETA I ELS ALCALDES DEL TERRITORI VAN DONAR EL SEU SUPORT | QUIM TORRENT

Madrid vinculada al PSOE on ara ocupa el càrrec de Secretària de Relacions Internacionals del partit, entre altres responsabilitats. Durant el Govern de Zapatero, Chacón va ser vicepresidenta primera del Congrés i Ministra d'Habitatge, primer, i de Defensa, després, sent la primera dona en ocupar aquest càrrec.

Chacón anava acompanyada de l'hospitalenca Mercè Perea, com a número 3 de la llista, i de José Zaragoza, com a número 4. Nascut a Molins de Rei, Zaragoza és un pes pesat dins del partit per la seva trajectòria a tots els nivells: primer com a fundador del PSC de Molins de Rei, després com a primer secretari del PSC al Baix Llobregat i, finalment, com a Secretari d'Organització i Finances del PSOE.

De la mateixa manera que el PSOE necessita que el PSC tregui uns bons

POR ORDRE, JOAN TARDÀ (ERC), ALBERT RIVERA (CS), FRAN HERVIAS (CS) I MANUEL REYES, EX ALCALDE DE CASTELDEFELS (PP) | ARCHIVO

resultats a Catalunya per treure uns grans resultats a Espanya, deia Montilla a El Llobregat mesos enrere, el PSC necessita el Baix Llobregat per aconseguir uns quants diputats per Barcelona. Tant és així que Pedro Sánchez va iniciar la seva precampanya a El Prat en un acte de germanor amb totes les llavors figures destacades: Sánchez, Iceta, Chacón, Poveda i bona part dels alcaldes socialistes del Baix.

Repeteix Tardà
 Entre les destacades figures que tornaven a estar al Congrés dels Diputats trobem al cornellanenc Joan Tardà, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Llicenciat en Filosofia i Lletres, Tardà ha demostrat tenir una personalitat pròpia a Madrid que ara per ara fa impossible pensar que ERC hauria de tenir altre representant. Ex regidor de Cornellà i diputat des de 2004,

Tardà canvia de parella de ball i passa a liderar el partit d'Alfred Bosch –regidor a l'Ajuntament de Barcelona des de les municipals de maig– a Gabriel Rufián, fill d'andalusos i membre de l'agrupació Sùmate, que promou l'independentisme entre castellanoparlants.

Rivera viu a L'H
 El mediàtic líder de Ciutadans, Albert Rivera, va fer el 20-D el salt per primera vegada a la política nacional amb una aureola d'optimisme entorn a la seva figura i al seu partit

Joan Tardà (ERC), diputat des de 2004, repetirà com a líder republicà aquesta vegada amb Gabriel Rufián, de Sùmate, com a tàndem polític

Manu Reyes, una de les figures polítiques més rellevants del PP al Baix, és escollit com a número 6 de la llista del després de perdre l'alcaldia a Castelldefels

inimaginable fa un temps. Els resultats, però, tant a les municipals com a les autonòmiques del 27-S els hi va generar una confiança que, en algunes enquestes nacionals, el situaven fins i tot per davant del PSOE. Doncs bé, aquest partit té una empremta hospitalenca ben clara. El seu líder, separat i amb una filla, viu amb la seva nova parella a la ciutat de L'Hospitalet, la segona més important de Catalunya on es van convertir en primera força a les darreres autonòmiques del 27-S. Allà, precisament,

EDITAMOS PUBLICACIONES
 Por encargo de medios, empresas y organizaciones

Premio nacional de la Asociación Española de Editores (AEEPP)

Enjoynalism!

Tu empresa, tus productos, tus servicios tienen un relato
 Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias
 Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

Contacta con nosotros
 coordinacion@bcncontentfactory.com
 www.bcncontentfactory.com
 670.794.703

**Aconseguixi el poder de la persuasió...
 ...o l'art d'influir**

Formació per reforçar habilitats i competències en comunicació orientades al lideratge

**Curs intensiu
 (PLACES LIMITADES)**

CONTENT FACTORY
 WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM
 Enjoynalism!

Més informació:
 670.794.703; formacion@bcncontentfactory.com;
 Centre de Negocis El Llobregat, c/ Raurich, 62. Sant Boi

A LA DRETA, ANTONIO GALLEGO, A LA PLAÇA DE LA VILA DE EL PRAT, A L'ESQUERRA, L'ECOSOCIALISTA JOSEP PÉREZ MOYA I I. CRESPO

viu també una de les seves mans dretes: Fran Hervías que, com a Secretari d'Organització i ara diputat al Parlament de Catalunya, és una de les principals figures de Ciutadans a l'ombra. Per aquest motiu, i tot i que la nova seu l'hagin posat a l'Avinguda Balmes de Barcelona, L'Hospitalet és ja quasi bé la segona casa d'aquest considerat partit emergent tot i que portaven una dècada fent oposició política al Parlament de Catalunya.

Reyes, núm. 6 del PP
Canvi de fitxes de la representació territorial en el Partit Popular. Manuel Reyes, ex alcalde de Castelldefels i col·laborador mensual de la revista El Llobregat, anava de Barcelona. Reyes era una de les figures que millors resultats havia tret a les municipals als darrers anys i, de fet, va aconseguir l'alcaldia a Castelldefels el 2011. Perduda aquest any tot i ser la força més votada, Reyes passarà a fer política tant al Congrés com a la Diputació de Barcelona on va jurar el càrrec a l'estiu de 2015. Ho va fer en substitució, d'altra banda, del pratenc Antonio Gallego, diputat des de 2008 i una de les figures del PP més importants a la cambra baixa, on actualment ocupava el càrrec de portaveu adjunt del grup popular al congrés. Gallego anava com a número 3 de la llista del PPC al Parlament, on va sortir escollit amb l'equip de Garcia Albiol. Segons hem pogut saber, però, Antonio Gallego va haver de renunciar a la seva acta de diputat per problemes de cor. Fonts oficials del partit local, asseguren en qualsevol cas que és una mesura de precaució després dels

darrers controls mèdics i no destaquen que torni en algun moment a la política. De moment, però, Gallego va fer un pas al costat tant al Parlament com a la política local on era regidor del PP des de 1999 i portaveu del grup.

Pérez Moya es retira
El partit de Pablo Iglesias va aconseguir a Catalunya finalment aplegar a les diferents ramificacions de l'esquerra amb una nova coalició denominada En Comú Podem i que suma a Iniciativa per Catalunya, Podem i a Esquerra Unida i Alternativa. La nova coalició compta a la seva cúpula (liderada per l'historiador Xavier Domènech) amb cap representant del territori en les primeres posicions. De fet, precisament, al contrari. Cal destacar la baixa d'un històric de la política local i, fins i tot, catalana, que no tornarà a estar a la cambra. Es tracta de l'ecosocialista pratenc Josep Pérez Moya. Ex del PSUC i membre d'ICV de tota la vida, Pérez Moya va ser la mà dreta de l'alcaldia de El Prat, Lluís Tejedor, i, per tant, figura activa de la transformació de la ciutat.

Amb els governs del tripartit a Catalunya, Pérez Moya va ser, com a cap de trànsit, l'impulsor de mesures com la velocitat variable per millorar els índexs de contaminació i de seguretat. Tot i les crítiques i les pressions que va rebre, el control de la velocitat als accessos de Barcelona s'han mantingut en bona part. Fins la darrera legislatura, era diputat en el Congrés després de la baixa de Laia Ortiz per anar a les municipals. Tot i que deixa la política, Josep Pérez Moya assegura que mai es desvincularà del partit. ■■■

BCN FASHION PLACE NINGUNA CELEBRITIE SE NOS ESCAPA

AGENCIA DE CONTENIDOS **BCN**
www.bcncontentfactory.com CONTENT FACTORY

José Zaragoza, diputado en el Congreso y núm. 4 en la lista por Barcelona del PSC

“Estamos retrocediendo: la crisis se ha convertido en algo estructural camuflada con datos estadísticos”

“Un trabajo hoy no es lo mismo que un trabajo de hace cuatro años. El PP juega con los números”

“Tenemos a la mitad de la gente que está en paro sin cobertura; en la más absoluta de las miserias”

José Zaragoza (Molins de Rei, 1961) fue uno de los pesos pesados de la lista del PSC por Barcelona. Uno de los fundadores del PSC en Molins y primer secretario en el Baix (1988-2004), Zaragoza es considerado una de las piezas fundamentales del auge del partido a partir de 2004. Ese año se estrenó como Director de Campaña del PSOE para las Generales; repetiría en 2008, así como en las autonómicas de 2006, en las europeas de 2009 y en las municipales de 2007 y 2011. Tras su dimisión de la ejecutiva del PSOE por una presunta relación con Método 3 –nunca estuvo ni imputado–, Zaragoza es ahora diputado en el Congreso. La entrevista se realizó antes del 20-D

Imanol Crespo

-En la lista por Barcelona, vemos a Carme Chacón de Esplugues como número uno, Mercé Perea en tercer lugar y usted como cuarto. Está claro que el Baix mantiene el liderazgo del partido.

-Cuando os leo, veo que cuando habláis de L'Hospitalet, lo metéis en la comarca y no es de la comarca.

-Administrativamente, aunque lleva nuestro apellido.

-Ni históricamente. L'Hospitalet nunca fue de la comarca, es Barcelonés. L'Hospitalet tiene entidad propia y ya le digo que Mercé Perea está porque representa a la ciudad de L'Hospitalet, que su alcaldesa, Núria Marín, tiene entidad política propia. En cualquier caso, yo represento al Baix Llobregat, Perea a L'Hospitalet y Carme Chacón es que es una política de nivel. Tiene un liderazgo propio, con un conocimiento a nivel nacional, con una trayectoria política que le permite tener una personalidad propia. No es una candidata, digamos, territorial. Es conocida en todos los rincones de España y por lo que se ve la única con un perfil potente frente a otros candidatos mediocres.

-Cuando se hizo el relevo de Miquel Iceta en el PSC, me sorprendió que

ninguna figura del PSC que era alcalde diera un paso al frente. En esta ocasión tampoco. ¿Prima un interés individual que no colectivo por no perder poderes a nivel local?

-Al contrario. El trabajo de diputado en Madrid requiere de una labor tan intensa que no se puede compatibilizar con una alcaldía en tu ciudad. Sobre todo, de la manera que actúan los alcaldes socialistas, que es muy comprometido con la ciudad. Son accesibles. Te los encuentras por la ciudad. Puedes ver a Poveda perfectamente en bicicleta por la ciudad, a Balmón caminando por Cornellà. La gente piensa que los cargos públicos son como pre vendas y es todo lo contrario: un cargo público es una responsabilidad con los ciudadanos que te dan su confianza. Y has de ser próximo y comprometido con la gente.

-De la lista cae Pere Navarro. ¿Qué opinión le merece?

-Un debate innecesario. Nuestro cabeza de listas lo elegimos en primarias y es una persona que ha configurado un equipo para estas elecciones que son complicadas. Y hay muchos nombres. Candidatos había muchas personas y no siempre coincidimos en estos procesos. Es evidente que el discurso de Chacón es muy claro: estamos en una mala situa-

JOSÉ ZARAGOZA NOS RECIBE EN LA SEDE DEL PSC, DONDE TIENE SU DESPACHO COMO DIPUTADO EN EL CONGRESO | BCN CONTENT FACTORY

ción, Mas y Rajoy nos lleva a una peor y necesitamos una salida con un discurso nitido contra la independencia. Se ha demostrado que el derecho a decidir era un subterfugio para llevar a una situación sin marcha atrás. Por esto Carme Chacón deja las cosas claras: nosotros estamos en contra de la independencia y la única opción es moverse y moverse por España para cambiar a Rajoy por Pedro Sánchez.

-Cuando surge el proceso soberanista, crecen también distintas corrientes dentro del PSC. ¿Hubiera sido mejor normalizar esa pluralidad?

-La pluralidad todos los partidos la tienen. Son partidos de diferentes personas que no tienen que coincidir al 100% lo que piensan. Tú discutes, llegas a acuerdos y al final tienes una oposición mayoritaria que la organización asume. Y es lo que hemos hecho. Hay una posición muy clara, diáfana y contundente: desplazar a Mas de la Generalitat y a Rajoy del gobierno de España. Además, a los dos les persiguen a sus tesoreros, así que qué se aparten y dejen entrar a gente nueva.

-Con Chacón, los diputados del PSC votaron por primera vez diferente al PSOE. ¿Comparte que se pueda dar con normalidad?

-No se tiene que dar. Tenemos que encontrar siempre los puntos en común. Los partidos políticos somos plurales, somos diversos, pero creo que eso fue un error político en unas circunstancias muy complicadas para Cataluña y para España. Tienes que agotar el diálogo y llegar a puntos de acuerdo, no de diferencia.

-¿Qué valoración le merece esta X legislatura, marcada por la mayoría absolu-

ta del Partido Popular?

-Es evidente que los conflictos se han agravado. España no ha avanzado, ha retrocedido claramente en libertades en estos cuatro años, con leyes como la Ley Mordaza, recortando los derechos de los ciudadanos y, además, con cambios en las relaciones sociales y económicas de este país. Como siempre hace la derecha, camuflando las palabras, camuflando los hechos. Y lo vemos con el paro y con el tipo de trabajo que se produce, que es lo que la gente no ve. El PP juega con los números. Un trabajo hoy no es lo mismo que un trabajo de hace cuatro años: porque son más precarios, porque duran menos, porque se les paga menos. Solamente hay que ver un dato: pese a que aumenta el número de registrados en la Seguridad Social, baja la recaudación. En resumen, una legislatura de retroceso en libertades y en derechos de los ciudadanos.

-En estos cuatro años, el PSOE ha elegido a un nuevo secretario general. ¿Qué le parece Pedro Sánchez? ¿Considera que responde al perfil de renovación que necesita el partido?

-El PSOE es un partido muy sólido y enraizado en la sociedad española y se vio en las últimas elecciones municipales y autonómicas. Es un partido de gobierno, propone cosas que se pueden cumplir y se ha observado en gobiernos como en Valencia o en las Baleares. Y en esa recuperación de espacios políticos, Pedro Sánchez es fundamental. Es un nuevo dirigente, una persona nueva, joven, con capacidades y que ha permitido al PSOE recuperar posiciones y afrontar lo que en este momento necesita Cataluña y España. Porque no nos equivoquemos,

el problema no es España, Cataluña no tiene un problema con España, tiene un problema con el PP, lo que la derecha catalana ha intentado confundir las cosas y asocia al gobierno con el país. El problema es que hay un gobernante que ha dejado que la cosa se pudra. Y Pedro Sánchez es la persona que tiene el valor de decir, oiga, hay que hacer cambios y reformas; no nos podemos quedar como estamos. Es la única persona que ahora puede solventar esto, porque es el único que puede sustituir a Rajoy. El resto o tienen unas propuestas irrealizables o son unos socios necesarios del señor Rajoy para continuar.

-En el caso que Sánchez pudiera ser presidente, necesitaría el apoyo de algún partido emergente. ¿Es fiable para la izquierda un partido como Ciudadanos?

-Si tenemos que hacer caso de las cosas que nos plantean, ellos están en contra del aborto, han votado en contra de la eliminación de los nombres de Franco, han defendido el mantenimiento de un estado confesional, contrato único, copago... Todo propuestas del PP. Son la marca blanca del Partido Popular. Está claro que C's es un partido de corte conservador y su dirigente no se oculta. Están intentando sacar votos de todos los lados, pero si vas a sus políticas concretas, ves que es el socio natural del PP. Hay una cosa que, en política, te da el tono: cuando han podido elegir entre izquierda y derecha, siempre le ha dado apoyo a un gobierno de derechas; solo cuando no había alternativa ha dado apoyo a la izquierda. Ejemplo de Andalucía. Solo cuando con el PP no suman: caso Madrid o Castilla León.

-Albert Rivera tiene esa mochila ya de aquí de Cataluña, quien no tiene mochila política es Pablo Iglesias. ¿Es más viable, por tanto, un pacto con Podemos?

-Pablo Iglesias tiene una virtud. Y es que está unificado a las diferentes escisiones de grupos comunistas. Durante estos 25 años se ha ido rompiendo en diferentes alternativas y Iglesias ha sido militante de las juventudes comunistas, dirigente de

ZARAGOZA FUE UNO DE LOS FUNDADORES DEL PSC DE MOLINS DE REI. PRIMER SECRETARIO DEL PSC DEL BAIX LLOBREGAT Y AHORA DIPUTADO

izquierda unida, enfrentado con los sectores más ortodoxos monta su partido... Lo que tienes es que Iglesias ha vuelto a sumar los diferentes sectores del comunismo y nosotros hemos gobernado con Izquierda Unida. Por tanto, no tendríamos que tener problema de gobernar con su sustituto. Sería lógico. El problema es que hace seis meses defendían una cosa y ahora otra. No tienen nada que ver lo que defendían en las europeas, con lo que luego defendieron en las municipales y lo que ahora parece que van a defender en las generales.

-Usted estuvo al frente del partido en el Baix Llobregat desde 1988 hasta 2004. ¿Cómo ve el territorio?

-Soy hijo de allí y lo reivindico. Mi padre es agricultor, nacido en Molins de Rei, mi madre

era de Almería y yo de Molins. Era una persona muy arraigada a nivel social. Es evidente que es una comarca que ha cambiado y evolucionado. Ha visto una transformación brutal en estos años de todo tipo: social, cultural y económica. Repasas los avances y los retrocesos que se han producido y ves como hemos mejorado y también que ahora estamos retrocediendo. Es una sociedad que tiene conflictos de gente que lo está pasando muy mal. Cuando te hablan de las estadísticas, los números son muy fríos. Hay más trabajo, pero ¿en qué condiciones? La gente lo está pasando muy mal. Se está produciendo una cosa que no ocurría hace muchos años: que tú tienes a la mitad de la gente que está en paro sin cobertura ni derecho a ninguna pensión.

Chacón es la única con un perfil potente frente a otros candidatos mediocres

Si hemos gobernado con IU, no tendríamos que tener problemas de gobernar con su sustituto

En la más de las absolutas miserias de indigencias. Y no puede ser en una sociedad que ha avanzado democráticamente y que es más tolerante. Nuestra comarca ha avanzado cultural y socialmente. En formación, nivel de estudios, en los datos básicos de salud, longevidad, expectativas de vida, objetivamente, han mejorado del '79 hacia aquí. Que está retrocediendo: que tener una formación no quiere decir que tengas un trabajo acorde; que tener trabajo no quiere decir que puedas vivir de él; tener derecho a la sanidad no significa que tengas la sanidad de hace 20 años; tener derecho a la educación no significa que la puedas tener portal en estos años de todo tipo: social, cultural y económica. Repasas los avances y los retrocesos que se han producido y ves como hemos mejorado y también que ahora estamos retrocediendo. Es una sociedad que tiene conflictos de gente que lo está pasando muy mal. Cuando te hablan de las estadísticas, los números son muy fríos. Hay más trabajo, pero ¿en qué condiciones? La gente lo está pasando muy mal. Se está produciendo una cosa que no ocurría hace muchos años: que tú tienes a la mitad de la gente que está en paro sin cobertura ni derecho a ninguna pensión.

abordando de manera muy importante desde el punto de vista metropolitano.

-La izquierda es izquierda porque se hace las preguntas y le da respuestas diferentes en función a que las preguntas son diferentes. Siempre pongo de ejemplo que a principio de siglo lo más revolucionario que hacía un dirigente de izquierdas era construir alcantarillas. No había en los barrios populares con lo cual había infecciones y enfermedades endémicas. Ahora lo hace cualquiera, no es una respuesta de izquierdas, porque ya no es un problema. Por eso, la izquierda ha de saber leer esos problemas y adaptarnos a las nuevas realidades. Entre ellos, conceptos como los que usted plantea.

-¿Entiendo, por tanto, que el Área Metropolitana de Barcelona es una nueva solución a estos nuevos contextos del ámbito local?

-Claro. Sobre todo porque el ámbito metropolitano es el mayor motor económico de Cataluña. No nos engañemos. Si hacemos las balanzas fiscales vemos como la zona metropolitana transfiere recursos económicos producidos en el entorno metropolitano al resto del país, que son más pobres. Y ha de ser así.

-Por otro lado, ¿se está

dejando morir el Consell Comarcal?

-Es la herencia de decisiones políticas que tomó Pujol en base a su poder político. Existía la Corporación Metropolitana que Pujol, para que Maragall no le hiciera sombra, dinamitó en dos organismos: la entidad del medioambiente y la del transporte. Los municipios que consideramos hicimos la mancomunada de municipios, la aparición de los consejos comarcales también fue producto de esta ley que produjo un desdoblamiento de funciones con las diputaciones... Tenemos un sistema fruto de una batalla política de Convergencia que convirtió la estructura territorial de Cataluña en su campo de batalla orgánico. Y ahora estamos pagando las consecuencias.

-¿Se tendría que poner cierto orden?

-Creo que no es la prioridad más importante de Cataluña, pero si podemos conseguir un consenso para ser más eficaces estoy de acuerdo.

-En lo personal, usted dimitió de la ejecutiva del PSOE por una presunta relación con Método 3. ¿Cómo ha vivido este episodio?

-Sucede un fenómeno curioso. Hemos llegado a tal nivel que si no dimites, cuando hay una discusión pública que crees que puede perjudicar al colectivo en el que crees, te critican; pero si dimites al principio para evitarlo, porque no quieres complicar la discusión, porque quieres tener el derecho de defenderte, es ya una aceptación de culpabilidad. Nunca he tenido un conflicto judicial. Nadie me ha citado, no he estado imputado de nada, no tengo ninguna acusación, pero decidí que mi responsabilidad no perjudicase en lo que yo creo. ///

Oriol Junqueras, alcalde de Sant Vicenç dels Horts i...

“A Sant Vicenç dels Horts hem fet una gestió exemplar, completament exitosa”

“En quatre anys, hem reduït els 14 milions de deute curt a zero; i els 10 milions de llarg a 4,8”

“L'activitat agrària és una activitat econòmica, però també és una realitat social i cultural molt important”

Oriol Junqueras es va convertir al 2011 en el primer alcalde d'Esquerra Republicana de Sant Vicenç dels Horts després d'un pacte poc habitual amb Iniciativa i Convergència Democràtica que només s'entén per la criticada gestió dels darrers govern del PSC. El passat 24 de maig la formació independentista va guanyar clarament les eleccions amb 9 dels 21 regidors i va signar un pacte de govern amb els dos regidors de Sant Vicenç Sí que es Pot, la coalició impulsada per Podem. ///

JUNQUERAS REPETEIX COM A ALCALDE, AQUEST COP, AMB LA COALICIÓ IMPULSADA PER PODEM | BCN CONTENT FACTORY

Pere Ríos

-Després d'uns mesos de rotatge, com va el pacte de govern municipal?

-El govern funciona extraordinàriament bé. Estem molt contents amb l'aportació de Sant Vicenç sí que es Pot. Estem incrementant encara més les partides socials, que ja havien estat el referent a la darrera legislatura, quan ja vam posar més diners que mai, en ocupació, serveis socials i ensenyament i les mantenim ara.

-A Sant Vicenç dels Horts hi ha hagut governs de tots colors i combinacions des del restabliment de la democràcia, un fet poc habitual a la comarca.

-Al 1979 va guanyar el PSUC, després van tenir governs socialistes que van durar relativament poc, perquè van tenir dificultats internes i vinculades amb una gestió poc clara. Va tornar Iniciativa, que governà 14 anys amb majories absolutes molts grans, després amb CDC i el PSC. Al 2003 gua-

nyen les eleccions els socialistes i mantenen l'alcaldia amb el PP fins el 2011, en que hi ha un canvi i entrem nosaltres.

-Quan es parla de Sant Vicenç sempre es recorda que té la taxa d'atur més alta del Baix Llobregat.

-Ha estat una constant històrica, també és la renda per càpita més baixa. És, encara ara, un poble amb dificultats objectives molt importants, però també d'èxits. Per exemple, un índex d'èxit escolar del 86%, la meitat de la mitjana de Catalunya. I d'aquest 14% que no acredita en primera instància, més del 9% ho acaba acreditant amb els programes d'acompanyament. Es nota que en les generacions més joves els índexs d'atur estan més baixos en termes relatius i estan més en sintonia amb la comarca. Estem en la línia correcta.

-Mirant estadístiques també es veu que, pel contrari, tenen un dels deutes més baixos de la comarca i que l'han reduït molt als darrers anys.

-Brutalment. Ens vam trobar una situació molt difícil, amb un deute de 24 milions d'euros per un pressupost d'uns 28 milions. Dels 24 milions, 10 eren a llarg i 14 a curt termini. En quatre anys els 14 milions de deute curt els hem reduït a zero i els 10 milions els hem reduït a 4,8. Ha estat un èxit colossal dels governs als darrers anys. Això ens permet alliberar els diners dels interessos del deute i poder dedicar-los a polítiques socials que són les nostres pri-

oritats. I tenim l'IBI més baix de la comarca i vam reduir la taxa d'escombraries a la meitat. És una gestió exemplar, exitosa completament.

-Sant Vicenç és un dels municipis amb barris més dispersos. Es podrà cosir urbanísticament algun dia?

R. Hem millorat molt als darrers anys. Els programes educatius ajuden molt, amb les biblioteques i els patis oberts, i els monitors assistits que posa l'ajuntament per ajudar els

alumnes a fer els deures. Tots són element d'inclusió social i integració. També s'han asfaltat zones que no ho havien estat mai, com la Font del Llargarut i s'ha fet un programa d'inversions amb participació popular molt elevada al barri de Sant Josep, que és un dels que té la renda més baixa.

-La barrera urbanística més important que té el municipi és la línia dels Ferrocarrils de la Generalitat, que trenca el poble en dos. Això té difícil solució.

-És una infraestructura que té molt d'impacte en el municipi, però que hem resolt des d'un punt de vista social, cultural, cívic i de les entitats, però no des del punt de vista de separació física que implica. Per poder-lo corregir necessitariem el soterrament de les vies i de moment això és molt lluny que passi.

-Haurem d'esperar que la independència de Catalunya es faci realitat per veure el soterrament?

-Es indubtable que tindriem més recursos i és molt probable que això passés. I tard o d'hora, un dia o un altre, és probable que acabi passant.

-En el seu moment es va planificar també un barri en zona agrària, al peu de la carretera de Sant Boi, en la cruïlla que porta cap a Torrelles. Està totalment descartat?

-Totalment. Aquell projecte va desaparèixer. Estava molt mal redactat, no tenia sentit que en plena crisi econòmica i de bombolla immobiliària es volgués construir una infinitat d'habitatges que haurien quedat buits. No tenia cap sentit i el Govern de la Generalitat va tirar enrere aquell projecte.

-Són compatibles els usos agraris amb l'interès

que desperta la comarca per construir infraestructures per la seva ubicació? Ho estem veiem a Sant Boi, on moltes zones agrícoles estan quedant afectades.

-L'activitat agrària és una activitat econòmica, però també és una realitat social i cultural molt important. La preservació d'aquests espais va associat a la viabilitat de les explotacions agràries i en la mesura que els ciutadans ho sentin seu. Per això hem fet actuacions per acostar a la gent al riu, amb camins de ronda, activitats esportives i educatives, integrant activitats agràries amb entitats que treballen en persones en disminució, integrar els casals de la gent gran, impulsant horts de caràcter social per la gent gran.

-S'ha de repensar el centre comercial La Vailet?

-Estem parlant d'un projecte que es va fer fa molts anys i des de les hores ha canviat dràsticament la realitat comercial del país, perquè entremig han aparegut moltes superfícies comercials a Molins de Rei i Pallejà i algunes estan en crisi, com les de Cornellà, Gavà, Viladecans o Castelldefels. Vist des d'aquesta perspectiva, el centre comercial de Sant Vicenç, amb les seves dificultats que tenen un origen molt llunyà, funciona molt millor del que passa amb altres pobles de la comarca. A la part baixa del Baix Llobregat i ha una sobreoferta de superfícies comercials que provoca una situació de viabilitat molt dubtosa per algunes. ///

...president d'Esquerra Republicana de Catalunya

“ERC porta 84 anys de procés sobiranista, d'altres no”

“En comparació amb el que anem a fer qualsevol aportació personal és menys important que el projecte col·lectiu que tots plegats volem representar”

Pere Ríos

-Sembla que un acord polític entre Convergència i la CUP és com barrejar l'oli i l'aigua. Els dos són líquids però incompatibles i Esquerra queda al mig. Hi haurà acord d'investidura?

-Estem convençuts que hi haurà acord d'investidura i govern perquè el que ens juguem tots plegats està per sobre de qualsevol interès de partit legítim que pugui tenir qualsevol d'aquests actors que vostè s'ha referit. Com que l'objectiu és molt important i tots som conscients, com que el mandat dels ciutadans és molt clar, etcètera, estem segurs que hi haurà un acord.

-Abans o després de les eleccions generals del 20 de desembre?

-Això no ho sabem. El que és important és que negociant un acord que serà útil i efectiu pel país i tampoc no vindrà d'una setmana ni de dues. Si és abans molt millor i si és després serà després.

-Qui creu que pot ser el president?

-El candidat de Junts pel Sí, que és la força majoritària en el Parlament d'una forma molt clara, és el senyor Artur Mas. Sempre hem dit que en comparació amb el que anem a fer qualsevol aportació personal és menys important que el projecte col·lectiu que tots plegats volem representar. I els primers que ens ho apliquem som nosaltres perquè sempre diem que el paper que vulgui jugar qual-

sevol persona d'Esquerra Republicana és molt poc rellevant comparat amb l'objectiu de justícia social, de modernització, de llibertat, d'eficàcia, de lluita contra la corrupció que volem assolir.

-Per tant, es descarta com alternativa a Mas per facilitar l'acord amb la CUP

-Jo en aquets moments no sóc una alternativa ni ho he sigut des de l'acord que tenim. El meu paper és irrellevant comparat amb l'objectiu que tenim. Jo faré el paper que toqui i això ho decidirem entre tots i encantat d'ajudar.

-Veu la CUP fent president Artur Mas?

-Això ho hauria de preguntar a la CUP i jo no sóc el seu portaveu, afortunadament per la CUP. Jo estic convençut que hi haurà acord.

-Quan Josep Tarradellas negociava l'Estatut de 1979 amb el Govern central deia a la sortida d'algunes reunions que havien anat molt bé i després es van saber que no era així. S'està reproduint aquest esquema?

-Es una suposició legítima per part seva, però nosaltres

estem convençuts que anirà molt bé.

-Fins a on està disposada a arribar Esquerra davant de l'anunciada resposta de l'Estat?

-Fins a on ens mandatin els ciutadans de Catalunya amb les seves decisions democràtiques. I com que és la democràcia la que ha de determinar els marcs legals estem absolutament convençuts que tindrem un marcs legals molt més moderns, eficients i adequats a les demandes socials, uns marcs molt més útils en les lluites contra les injustícies socials o contra la corrupció.

-Entén que hi hagi gent que faci un paral·lelisme entre el 6 octubre de 1934, quan el govern català va ser empresonat i es va suspendre l'autonomia de Catalunya i com pot acabar la situació actual?

-Que hagi d'entendre que es faci un paral·lelisme és una pressuposició equivocada. No hi ha cap paral·lelisme i el que segur que no hi ha és un paral·lelisme en el seu desenllaç. Estem en el segle XXI, estem a la Unió Europea, en el

Oriol Junqueras i Vies (Barcelona, 1969), va arribar a la presidència d'Esquerra Republicana fa més de cinc anys, quan aquesta formació va experimentar una crisi interna que va acabar amb el lideratge de Joan Puigcercós, després de formar part de dos governs tripartits. ERC s'ha convertit en un partit central de la política catalana i en el moment de realitzar aquesta entrevista no hi havia acord polític entre Junts pel Sí i la CUP per formar Govern a Catalunya després de les eleccions del 27 de setembre. **///**

JUNQUERAS, A LA PORTA D'ALCALDIA | BCN CONTENT FACTORY

marc d'una Europa democràtic. Això no se sembla en res a l'Europa dels anys 30 on Alemanya estava governada per Hitler, Itàlia per Mussolini i Espanya estava a punt de ser governada per un general colpista amb els suport dels dos anteriors.

-Durant aquests tres anys de procés sobiranista, Esquerra Republicana...
-(Interrupció) De fet, Esquerra Republicana porta 84 anys de procés sobiranista. Ara és evident que hi ha altres grups que no ho havien sigut i nosaltres estem molt contents que sigui així.

-Té raó, vostès sempre han defensat la independència i és Convergència que s'ha tornat que s'hi ha afegit.

-Insisteixo que és molt positiu que la gent s'afegeixi a la causa de la raó i la justícia sempre és bo.

-Encara que de vegades sigui per apujar-se sobre l'onada i evitar que passi per sobre.

-I com que això ens preocupa, amb la nostra força política garantim que hi hagin els percentatges més importants destinats a salut i a ensenyament. El que volem és que hi hagin més recursos i que els diners que genera la nostra societat puguem decidir nosaltres on els invertim.

-Vostè sempre ha presu- mit d'integració social en la seva candidatura amb gent de diferents entitats de la vila, com la penya madrilita o una cofradia, però hi ha qui parla del risc de dividir els catalans en dues meitats.

-És just el contrari. Que Esquerra hagi donat suport al Govern de Catalunya ha permès que els Pressupostos siguin en termes percentuals els més socials de tota la història. Mai

havia hagut més del 70% del pressupost de la Generalitat dedicat a polítiques socials. El total pressupostari de Catalunya no el decideix ni el Govern de Catalunya, ni el Parlament, ni els catalans, sinó el senyor Cristóbal Montoro.

-La gent no entén de percentatges, i el que veu és que augmenten les llistes d'espera per les retallades, que augmenten els barricons escolars, que es privatitzen serveis...
-I com que això ens preocupa, amb la nostra força política garantim que hi hagin els percentatges més importants destinats a salut i a ensenyament. El que volem és que hi hagin més recursos i que els diners que genera la nostra societat puguem decidir nosaltres on els invertim.

-Vostè sempre ha presu- mit d'integració social en la seva candidatura amb gent de diferents entitats de la vila, com la penya madrilita o una cofradia, però hi ha qui parla del risc de dividir els catalans en dues meitats.

Els dos 'trànsfuges' de Guanyem-L'H cobren quasi 75.000 euros/any cadascú per entrar en el Govern local

Membres del partit, oposició i votants demanen la dimissió dels dos regidors ex de Guanyem després del pacte amb el PSC

Diferents grups locals han passat per discrepàncies internes, que han derivat en l'expulsió o renúncia de regidors

Redacció

El PSC de L'Hospitalet no governa en minoria i ho fa en coalició després del pacte programàtic signat amb els dos regidors que tot just havien passat a ser regidors no adscrits, després de perdre la guerra judicial mantinguda amb la formació Guanyem i, per tant, després de confirmar-se la seva expulsió del partit local que representaven. D'aquesta manera, Rafael Jiménez i Cristina Santón donen suport i estabilitat als socialistes de l'alcaldesa de la ciutat, Núria Marín, tot i que no servirà per oferir al Govern local de la majoria absoluta, fixada en 14 regidors.

Segons un comunicat, el PSC i els dos regidors no adscrits "han subscrit un pacte de de govern fins l'any 2019 que prioritza les actuacions al voltant de la reactivació econòmica i l'ocupació, les polítiques d'inclusió social, educatives, culturals

i ambientals, i l'aposta per la convivència i la participació".

En aquest sentit, s'ha compartit un programa fixat en tres eixos bàsics -cohesió social, impuls econòmic i creació d'ocupació, i espai públic compartit- i quasi una vintena de propostes entre les que destaca la prioritza- ció de les polítiques socials, amb eixos transversals com l'educació i la cultura; un canvi de model econòmic per enfortir el talent i el co- neixement; així com enfortir l'espai públic com a lloc d'intercanvi de relacions i de presa de decisions amb els veïns de la ciutat.

Millor amb sou "Sí que es pot, sí que es pot", però millor dins del Govern. I és que, amb aquest pacte programàtic, aquests dos regidors passaran a cobrar, segons el Règim de Dedicació i Retribucions dels membres de la Corporació, 65.500 euros bruts anuals, distribuïts en 12 mensualitats de 4.678,57 euros cadascuna,

més dues pagues extraordinàries. Per aquest motiu, el pacte ha aixecat el rebuig dels dirigents de Guanyem-L'Hospitalet o entitats com l'Associació de Bellvitge -en definitiva votants del partit- que van fer una campanya online de recollida de firmes per trencar el pacte, el qual no respecta, diuen, el programa inicial del partit i, per tant, el vot de la ciutadania.

D'altra banda, el pacte tampoc ha estat ben vist per l'oposició que ha portat endavant, a un posterior Ple Municipal, una moció contra el transfuguisme presentada per Ciutadans. Tots els grups municipals s'han posicionat a favor d'un compromís ètic en relació amb el transfuguisme entre corporacions locals i, a més, s'ha instat, primer, ha deixar sense efecte el pacte programàtic de Govern i, segon, a que els dos regidors no adscrits renunciïn a les seves actes com a regidors. Dels diferents punts, el PSC va votar a favor de complir

MOMENT DE LA SIGNATURA DEL PACTE ENTRE PSC I ELS DOS REGIDORS

amb l'acord sobre transfuguisme aprovat pel Congrés dels Diputats l'any 2006, però en contra de la resta, igual que els dos regidors protagonistes. Amb tot, el vot favorable de tota l'oposició (C's, CIU, PP, CUP-PA, ERC i Canviem L'H) va permetre aprovar la moció.

De tots els colors Fer política no és cosa fàcil i així ho estan comprovant bona part dels nous regidors que representen a partits nous o emergents, de tots els colors. En el que portem

de legislatura municipal, són diverses les situacions de discrepàncies que s'han donat als nous partits i que han acabat amb regidors no adscrits fora de les files de la direcció.

El cas de L'Hospitalet és, segurament, l'exemple més clar després de l'acord programàtic de govern, amb el qual Jiménez i Santón es salten l'opinió dels seus votants, més enllà de la guerra judicial interna del partit. Si no s'hagués produït aquest acord, hagués estat possiblement una divisió més de les

que hi ha hagut al territori.

Podem-El Prat ha estat l'altre gran divisió que s'ha dut a terme en els darrers mesos, després que la direcció del partit, liderat per Sandra Daza, fes fora al número dos de la candidatura, José López, que passaria a ser l'únic regidor no adscrit al Ple Municipal de la ciutat.

Les discrepàncies internes no només ha afectat als partits emergents que es presentaven sota el paraigua de Podem. També Ciutadans ha tingut el seu episodi destacat, en aquest cas, a Esplugues.

Tres membres de la cúpula local del partit es van desvincular en només uns dies, entre ells, la portaveu del partit, Laura Benito, que també va decidir passar-se a regidora no adscrita i, per tant, totalment desvinculada del partit taronja. Benito va adduir diferents motius pel qual es desvinculava, entre ells, les "formes autoritàries internes" del partit i pel "canvi de rumb polític". Tot segueix igual al 2017 **///**

Ciudadanos Inteligentes para Smart Cities

¡Que no te tomen el pelo!

Enjoynalism!

Sempre hem respectat el resultat i l'únic que demanem és que ells el respectin ara"

Al Baix Llobregat mai hi ha hagut bipartidisme a les Eleccions Generals a les Corts Espanyoles

El PSC ha mantingut l'hegemonia durant tot el període democràtic front una dreta dividida entre CiU i el PPC

L'ascens socialista es dona front una pèrdua de vots d'Iniciativa, que passa de segona força al '77 i '79 a quarta

ERC va obtenir els seus millors resultats al 2004 amb Carod Rovira al Govern; ara torna a repuntar a la zona metropolitana

Redacció

els resultats electorals a les Corts Espanyoles, tant pel que fa el Congrés com el Senat, sempre han estat marcades per un bipartidisme que ara es posa en qüestió amb l'ascens de dues forces emergents que s'ofereixen com alternativa a l'hegemonia tradicional del Partit Socialista Obrer Espanyol o bé del Partit Popular. Per primera vegada a la història democràtica, com a mínim segons les enquestes de precampanya del 20-D, les quotes de vots no disten molt entre els dos grans partits i la resta. Ciutadans i Podem reclamen el seu espai de poder després d'un exponencial creixement que va començar l'any passat a les Europees i que s'ha consolidat amb les diferents convocatòries electorals tant autonòmiques com municipals.

En aquest sentit, cal destacar que les comunitats més nacionalistes com Catalunya, el País Basc o Galícia sempre han tingut un esquema diferent gràcies a les forces autonòmiques que, fins i tot, atorgaven un grup parlamentari propi al Congrés. Estem parlant de CiU, ERC, PNB o BNG, entre d'altres. Si posem el focus en el Baix Llobregat, efectivament, la realitat és que mai s'ha donat aquest bipartidisme entre socia-

listes i populars, sinó que es dona —des de la dècada dels '80— una hegemonia aclaparadora del PSC davant d'una dreta o un bloc conservador dividit entre els votants de Convergència i Unió i el Partit Popular. El cinturó roig és més roig que mai a les eleccions generals, comicis on l'alta participació sempre ha quallat entre la ciutadania: "Són les importants", manté encara molta gent.

PSC: oblidar el 2011

L'hegemonia del PSC al territori ha estat sempre evident, fins i tot, des de l'any 1977, abans d'aprovar la Constitució, quan el

PSC va obtenir 94.857 vots davant la sorpresa dels comunistes que es quedaven amb 77.297 vots. Es feia evident que l'esquerra optava per una posició més moderada que no pas la del PSUC, precedent d'Iniciativa per Catalunya. De fet, aquesta esletxa entre ambdós partits es va anar ampliant de tal manera que si el PSC doblava amb l'era de Felipe González els vots, l'esquerra comunista s'enfonsava a menys de 20.000 vots a l'any 1982.

L'hegemonia del PSC al Baix Llobregat ha estat des d'aleshores incontestable amb quotes de vot que van arribar a ser de quasi

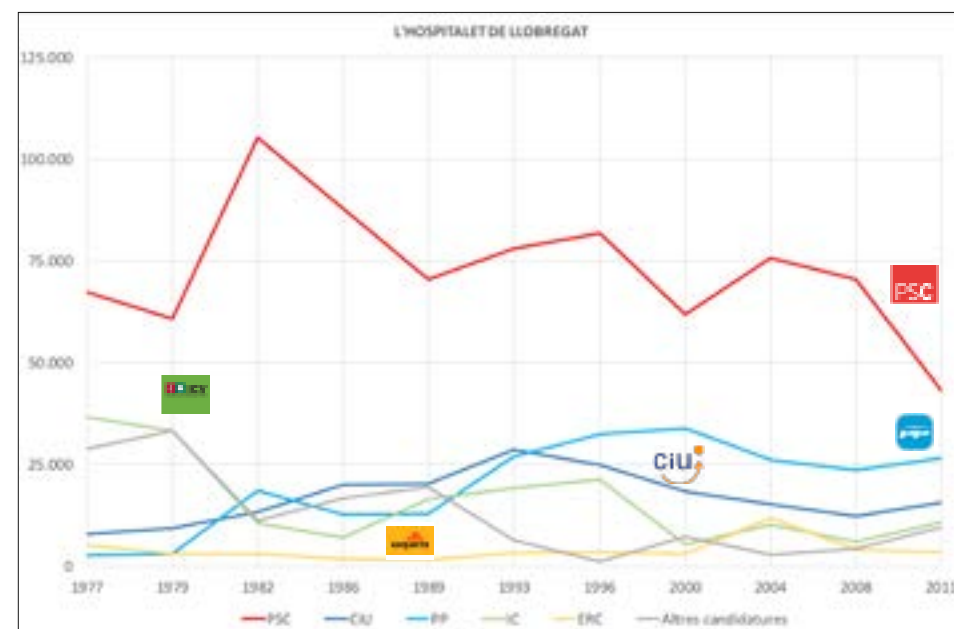
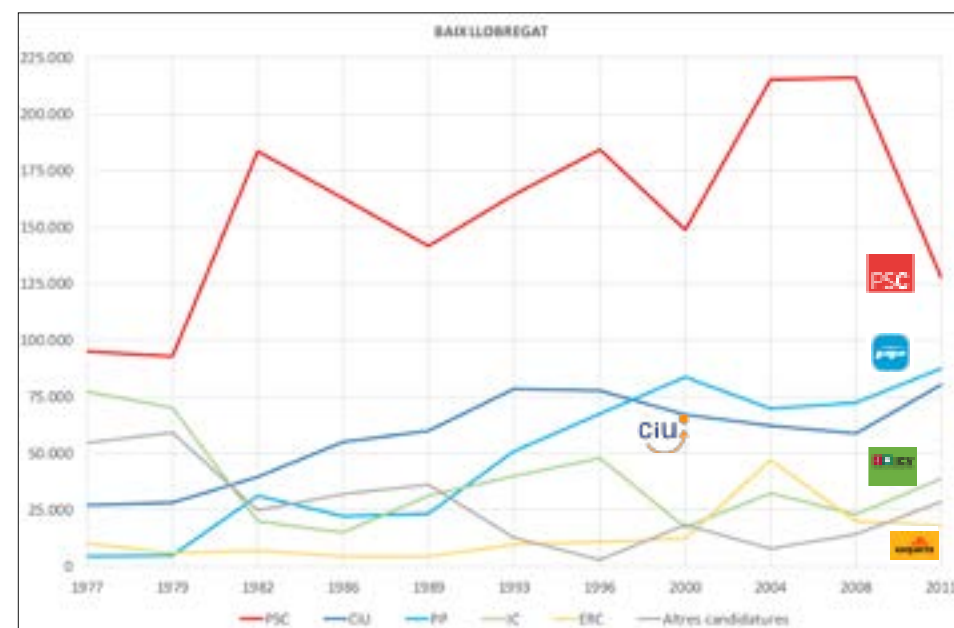
el 60% en aquella dècada. Fins i tot, l'any que es donaria el canvi de govern a Madrid, amb l'arribada d'Aznar, el PSC va obtenir 184.462 vots, els seus millors resultats al Baix

fins aleshores (en vots, no en quota percentual). Encara tindria el PSC una època encara més daurada, que coincidiria amb els dos governs del tripartit i amb l'ascens de Zapatero

a Madrid, tot just després dels atemptats de l'11-M i la mala gestió del PP dels atemptats. Al Baix, el PSC va obtenir el seu sostre amb 215.248 vots al 2004 i 216.034 vots a l'any 2008.

El PSC, que ha mantingut el tipus a les municipals i autonòmiques, busca oblidar els dolents resultats de 2011, on va perdre quasi 90.000 vots al Baix Llobregat"

Convergents i populars s'han alternat la 2^a i 3ª força: caldrà veure l'afectació de la governança del PP i el preu del procés sobiranista de CDC, a més amb canvi de nom"

ALGUNS DELS REPRESENTANTS A LES LLISTES, RESIDENTS DEL TERRITORI. PER ODRE: ALBERT RIVERA; CARME CHACÓN, M. ÀNGEL ESCOBAR, JOAN TARDÀ; PILAR ESLAVA I MANUEL REYES

Sostre que es veuria rebenat, negativament parlant, al 2011 amb l'esclat de la crisi i la gestió econòmica de Zapatero, que no va ser suficient per evitar la pèrdua de quasi 90.000 vots en només quatre anys. Amb tot, el PSC es va mantenir com a primera força a la comarca. Ara, l'objectiu socialista és recuperar part d'aquesta davallada tenint en compte, sobretot, com han aguantat el tipus al territori tant a les municipals com a les autonòmiques catalanes.

Centre-dreta dividit
Davant l'hegemonia evident socialista, el que ha trencat el bipartidisme al

territori és precisament la divisió del votant de centre-dreta entre els partidaris de CiU i els del PP. La progressió d'ambdós partits ha estat paral·lela, sent més pronunciada la del Partit Popular que, a les darreres eleccions, es va col·locar com a segona força amb 87.269 vots, davant dels convergents que, tot i treure els seus millors resultats de la història amb 80.204 vots, es quedava tot just per darrera dels populars.

CiU i el PP s'han alternat, de fet, la condició de segona i tercera força al Baix Llobregat, sent primer el domini convergent coincidint amb l'era pujo-

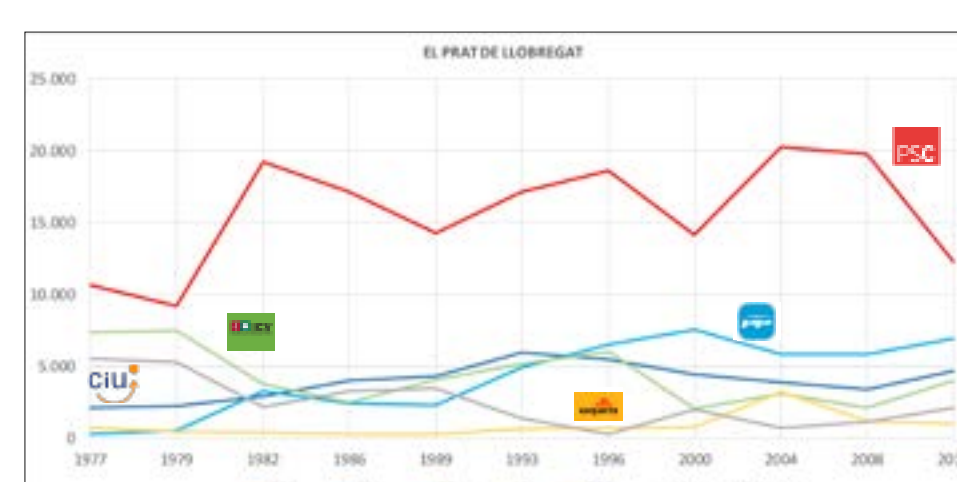
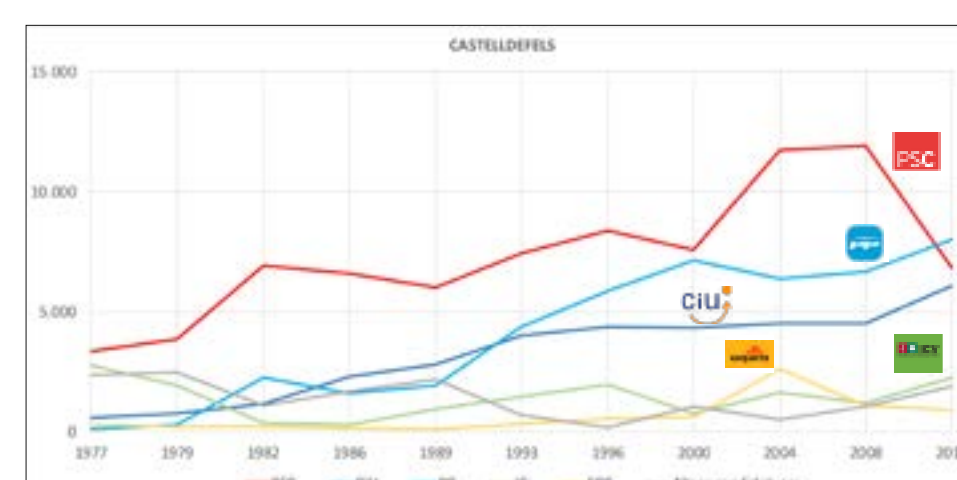
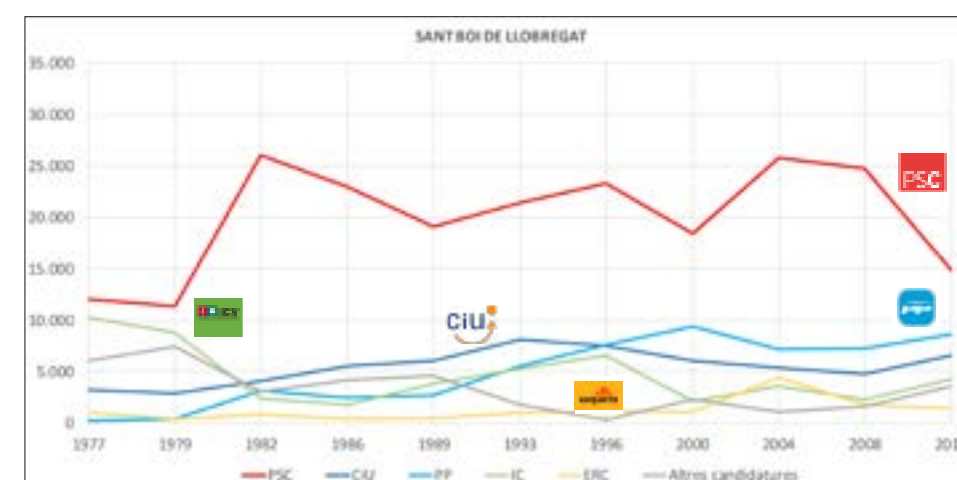
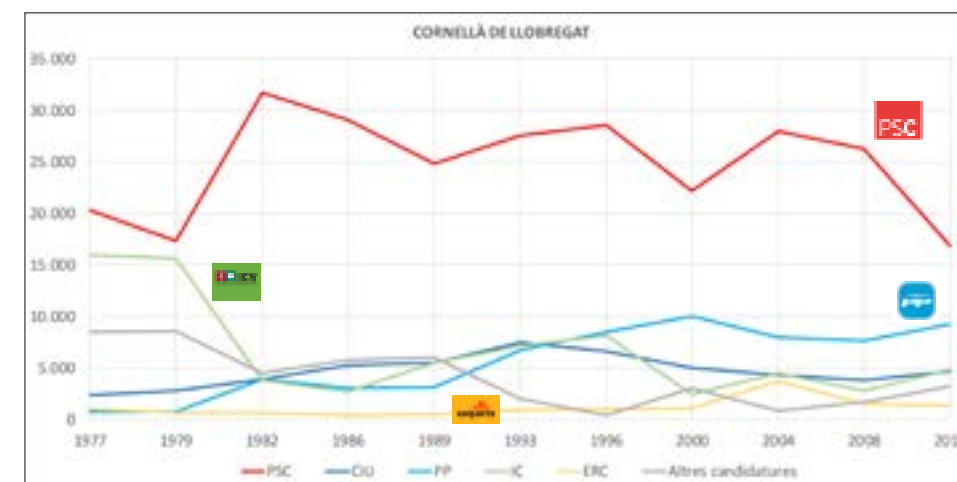
lista- i cedint després, des dels comicis de l'any 2000 amb Aznar al Govern espanyol, la condició de segona força als populars.

Caldrà veure la influència que té l'ascens de Ciutadans que, apunta, fins i tot, a tercera força a nivell nacional, el preu de la governança del Partit Popular després d'aquests anys encara de crisi i, d'altra banda, l'aposta sobiranista de CDC que es presenta, a més, separada d'Unió —després del trencament definitiu de la federació— i amb un partit nou: Democràcia i Llibertat.

El dubte d'ERC

Una de les sorpreses a les eleccions municipals, en tot l'àmbit metropolità, va ser Esquerra Republicana de Catalunya, tradicionalment fora dels ajuntaments més importants del territori o amb molt poca presència. Al Baix Llobregat, el republicanisme i l'independentisme d'ERC sempre ha estat marginal, excepte, a l'any 2004 quan es dispara multiplicant quasi per quatre els seus anteriors resultats. Van aconseguir 46.850 vots, per davant, fins i tot, d'Iniciativa. Ha estat l'única vegada que han sigut quarta força.

L'èxit es va perdre a les següents convocatòries i ara es planteja el dubte de quina serà la resposta de la ciutadania enmig del procés sobiranista, amb Oriol Junqueras a l'ombra de Junts pel Sí i després dels bons resultats al territori a les municipals. A més, ERC si que es presenta amb una proposta continuista que, aquest cop, es concreta amb el tàndem de Rafael Rufián, membre de l'entitat d'independentistes castellanoparlants Súmate, i el cornellanenc Joan Tardà, diputat des de 2004 i un dels protagonistes polítics entrevistats en aquest monogràfic. ■■■

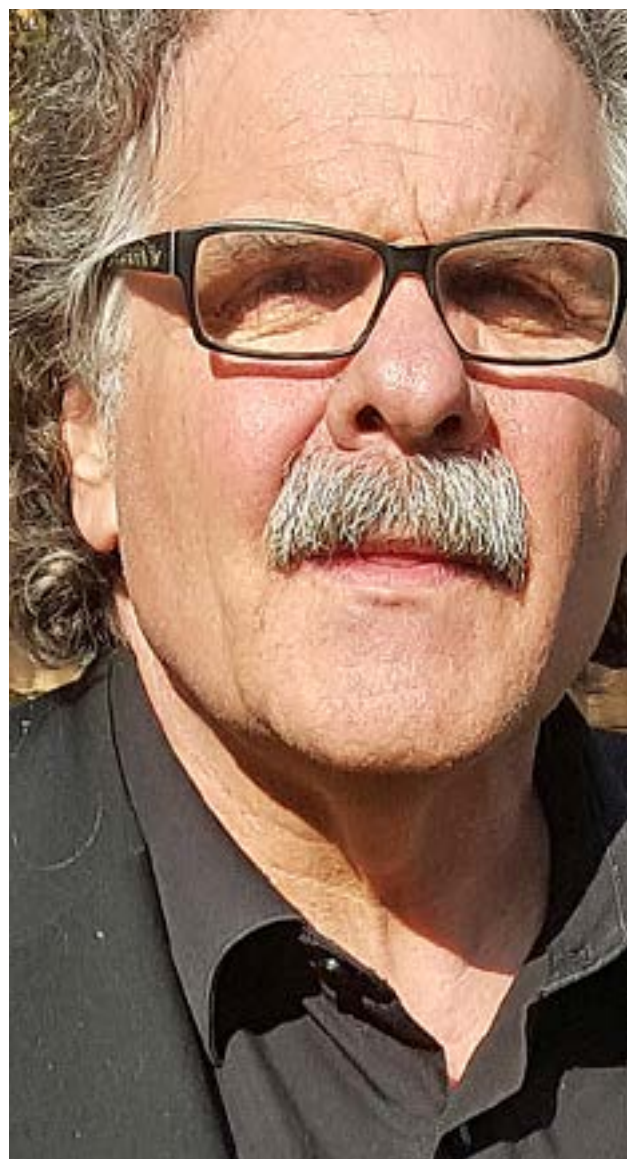
Joan Tardà, diputat en el Congrés i número dos d'Esquerra Republicana de Catalunya

“De les banderes no es menja, encara que siguin estelades”

“Estic convençut que un català de Ciutadans vol el mateix pels seus fills. Ens diferència la via”

“No hem d'abandonar cap trinxera, només abandonem els exèrcits que estan en retirada”

Si algú d'ERC s'ha convertit en un referent del republicanisme i de l'independentisme a Madrid, aquest és Joan Tardà (Cornellà, 1953). En el Congrés des de 2004, tornarà a ser una peça fonamental del partit, aquest cop amb Rafael Rufián, de Súmate, com a líder de la candidatura. Ens trobem a Can Mercader i, com és habitual, apareix amb americana, però sense corbata. Llicenciat en Filosofia i Lletres i docent de secundària de professió, Tardà denota història, coneixement i un fort bagatge que el permet ser didàctic en una conversa que res té a veure amb el seu estereotip més empenyat i provocador que més d'alguna crítica l'ha plogut de Madrid, on encara no es pot expressar en català. Ara la lluita és altra: defensar el vot del 27 de setembre. **///**

JOAN TARDÀ REPETIRÀ AL CONGRÉS, AQUEST COP, AMB RAFAEL RUFIÁN DE L'ENTITAT SÚMATE COM A CAP DE LLISTA | I. CRESPO

Imanol Crespo

-ERC va ser una de les sorpreses de les eleccions municipals. Està molt millor el republicanisme que anys enrere, sobretot, a nivell metropolità?

-Sí, és evident que existeix un republicanisme funcional; és a dir, compartir uns valors republicans que cada vegada més seran més imprescindibles, perquè, desgraciadament, tenim una societat més descohesionada i els valors republicans són fonamentals per construir una República comuna a tothom basada en els drets i els deures, però també en el repartiment de la riquesa, de manera, que tothom tingui les mateixes oportunitats de ser feliç. Sobretot, també, perquè allò que ens motiva és la possibilitat de construir una societat més justa. El debat no és la identitat, perquè la identitat l'hem anat construir i caldrà construir una identitat comuna basada en el laïcisme, recuperant tot allò que hem anat perdent amb la llei 'mor-

daza', per exemple. Haurem de construir, de baix a d'alt, les parets del nou país. Haurem de decidir si volem tenir un exèrcit convencional o una milícia republicana, perquè dependrà que tinguem recursos per constitucionalitzar una renda garantida de ciutadania. Caldrà veure quins seran els drets subjectius: l'habitatge, la renda garantida de ciutadania, que cap persona estigui per sota d'uns ingressos x que seran el llindar de viure amb dignitat. Ser aquesta eina ens farà créixer.

-Entenc, doncs, que no es pot obviar el missatge social, sobretot, en aquesta zona?

-De les banderes no es menja, encara que siguin estelades. També és cert que si

no tens bandera, et menges. Es tracta de fer un nou país, de tenir una eina que és la República i construir una societat millor. A la meua generació el que ens empeny és parir la República i correspondrà a les noves generacions construir les parets mestres: si les construeixen tortes ho pagaran car, si ho fan rectes viuran en una societat més lliure.

-Fa dies al Ple de L'Hospitalet, que hi havia veïns de Bellvitge, un d'ells recordo que insultava des de la seva butaca al regidor de la CUP. Hi ha fractura social?

-Estic convençut que no. Al revés, això ens està fent grans. Ens està fent madurs, perquè la societat -totes les persones- davant aquest repte han hagut de reflexionar, de pensar. I com

a través de la qual el nostre país ha estat capaç de superar molts dèficits. Dit això, nosaltres -que sempre hem estat a l'oposició- sempre hem estat molt crítics amb el discurs del tipus de creixement que hi ha hagut a Cornellà, des del punt de vista urbanístic, per exemple; amb la cultura política basada en el rèdits que donen les majories absolutes; de quina manera s'han fet grans centres comercials que han significat la mort del petit comerç, el cas de l'Splau és un cas evident quan ja hi havia l'Eroski i el Corte Inglés; l'opacitat de les empreses municipals, sobretot, l'empresa que en el seu moment fou Emducsa... Això no treu que aquest ajuntament també ha fet coses ben fetes i sempre ho hem reconegut. Que no ens hàgim entès no vol dir que no haguem col·laborat en altres qüestions.

-És més difícil fer fora al PSC de Cornellà que la independència?

-Sí. Bé, no sóc, però, dels qui diuen -crec que és un atac a la intel·ligència- que el PSC i el PP són iguals. Em molesta fins i tot. I em molesta perquè el PSC forma part de la cultura catalanista i perquè tenen en comú amb els republicans la cultura antifranquista. Ara bé, això no vol dir que nosaltres no ens sentim decebuts pel que fa la divisió que ha fet en alguns aspectes de la socialdemocràcia (que era més preminent en el PSC) i, sobretot, que hagi renunciat al dret a decidir. Visc amb tristesa el gran divorci entre el PSC i el republicanisme que trigarà anys en superar-se.

-Oferriria a Oriol Junqueiras com a alternativa i president de la Generalitat?

-No, no. Hi haurà acord. Segur, perquè el preu del desacord seria enorme i seria un frau, a més, a la ciutadania. No podem donar 'el gustazo' al PP, al PSOE, a Ciudadanos y a les oligarquies catalanes i castellanes que no volen que canviï res perquè ja els va bé l'estatus quo del '78. I estic convençut que tots ens necessitem perquè estem a la fase preconsti-

Cal compartir els ideals perquè estic convençut que jo vull el mateix que un català de Ciudadanos. Només ens diferència la via. Estic convençut que un votants de Ciudadanos vol el mateix que jo pels seus fills. I si algun dia fem el referèndum i perdem, doncs, viva la democràcia. De fet, els independentistes sempre hem estat una minoria, aquí a Cornellà el màxim que hem obtingut són dos regidors. I mai se m'ha passat pel cap que hi ha una fractura.

-Ara que ho menciona, vostè va ser regidor a Cornellà. Com veu la ciutat?

-Sóc fill i m'estimo molt Cornellà i, per tant, parlaré amb certa subjectivitat. Cornellà ha millorat molt i amb el municipalisme com a eina

tuent. Raó per la qual el nostre candidat és el president Mas, sempre i quan es pacti un full de ruta que estigui plenament consensuat per les forces que ara tenen la majoria. En pocs mesos hem de fer la feina a fi i efecte que a pocs mesos puguem convocar unes eleccions constituents, que seran les que hauran de debatre la nova Constitució, convocar referèndum, guanyar-lo, si és que es guanya, i proclamar la República.

-Diputat des del 2004, és la peça referent d'ERC a Madrid. Com afronta les noves eleccions generals?

-Aquesta legislatura és diferent a les anteriors, perquè ara ja anem a fer allò prioritari: defensar el vot del 27 de setembre. I no només de les persones que van votar República o independència, també defensar d'aquelles altres persones que també estan pel dret a decidir i que encara tenen la confiança que l'Estat Espanyol faci algun canvi substancial. Partim de la tesi que allà no canviarà res, perquè els poders econòmics ja han dissenyat com i de quina manera s'ha de reconvertir la drete per tal que es faci veure que tot canvia a fi i efecte que tot continua igual. Naixerà una nova drete, una nova hegemonia conservadora, conformada pels neofranquistes del Partit Popular, que justament perquè són neofranquistes no poden encarar el segle XXI però han injectat sang jove neoliberal amb aparença de modernitat que és Ciudadanos. Deixem-ho clar: molt possiblement hi haurà una hegemonia dretana del PP i Ciudadanos. A més, el PSOE -que ha dimitit de la socialdemocràcia des de fa molts anys i que ha quedat supeditat al neoliberalisme- està en contra del dret a decidir de manera absoluta. Per tant, només es podrà donar una reforma epidermica de la Constitució no un veritable del procés constituent. Només si guanyés Izquierda Unida hi podríem proclamar la República Catalana i tal vegada la Espanyola. Però desgraciadament no guanyaran, al revés, tindran dificultats per tenir grup propi. Per tant,

anem a Madrid a defensar el vot del 27 de setembre i a defensar el Parlament perquè ja hem començat el procés constituent.

-No és contradictori defensar a Catalunya una legislatura que ha de ser l'última autonòmica i presentar-se a les generals?

-No hem d'abandonar cap trinxera. Només abandonem els exèrcits que estan en retirada i nosaltres no estem en retirada. Al contrari. Estem en fase expansiva. Mai havíem estat en un escenari com l'actual. Anem a defensar la independència i sempre solidaris amb les esquerres de distintes nacions de l'Estat espanyol. Hem coincidit abastament amb IU, de fet, sempre hem votat el mateix, amb el Bloque Nacionalista Galego i els nostres germans de l'esquerra abertzale. En aquest sentit, som molt internacionalistes.

-Farà tandem amb el senyor Rufián, de Súmate. Què opina d'aquesta entitat?

-Estic molt orgullós que un fill de la classe treballadora, un fill d'andalusos, vinguts a Catalunya als anys 50 i 60, sigui el candidat. És un motiu d'orgull enorme perquè representa el que sempre hem volgut construir les esquerres i el republi-

canisme: una societat i un país de tothom i per a tothom. Els que ens estem jugant no és la identitat, sinó la sobirania. I tenir així una eina i fer dues coses: construir una democràcia d'excel·lència, sense corrupció i que no estigui supeditada als poders financers, i que, a més, permeti distribuir la riquesa perquè tothom tingui la possibilitat de ser feliços amb els mateixos drets i deures. Poder tenir els nostres recursos i poder decidir sobre els reptes dels S.XXI. Els que som de Cornellà i hem mamat aquesta barreja i aquesta unitat popular, que un català castellanoparlant fill de la immersió lingüística encapçalí una candidatura independentista, fins i tot, m'emociona. Per cert, el mateix orgull que sento ara amb Rufián el vaig sentir, tot i que no pensem igual, quan va ser president del meu país José Montilla, un català nascut a Còrdova.

-A El Llobregat som defensors acèrrims del bilingüisme, totalment normalitzat al territori. Què sentiment té quan no pot parlar en català a les Corts, fet que li ha generat més d'una polèmica?

-Em sap molt de greu perquè demostra la indolència i la incapacitat del sistema polític

PARLAR EN CATALÀ AL CONGRÉS

Sempre he retret a Chacón que quan el PSOE va tenir la majoria a la mesa, la socialdemocràcia espanyola fos tan intolerant”

espanyol d'entendre que l'Estat espanyol és plurinacional, pluricultural i plurilingüístic. És de les coses que sempre l'he retret a Carme Chacón. Com pot ser que quan el PSOE tenia la majoria a la mesa del Congrés, quan la mesura no costava diners o costava, en tot cas, una misèria, no han estat capaç d'entendre això i es van acovardir quan estava pràcticament pactat. Si l'any 2005, quan vam començar a reclamar que al gran aparador que és el Congrés es comencés a parlar català, euskera i gallec, s'hagués aprovat, ara per aquelles persones que ara tindrien 30 seria totalment normal l'ús de les llengües. Aquesta incapacitat és de les coses que més greu m'han sabut. Que ho fes la drete neofranquista, s'entén. El que m'ha semblat

molt difícil d'assumir és que la socialdemocràcia espanyola, part, fos tan intolerant. Ho he viscut amb dolor perquè no es correspon amb una societat avançada com la nostra.

-El 20 de novembre va fer 40 anys de la mort de Franco. Falta qualitat democràtica a Espanya?

-Sí, seria impensable que una sala del Bundestag estigués dedicada a un jerarca del nacional-socialisme; i, en canvi, aquí es veu com a normal que una sala del Parlament espanyol, on es legislen lleis democràtiques, estigui dedicada a una persona que, no només va morir amb les mans tacades de sang si no que, a més, mai va demanar perdó com és Manuel Fraga Iribarne. Ell era ministre quan van assassinar Julián Grimau o quan la policia

va matar a treballadors a Àlaba, l'any 1976, tancats a la catedral. Després de 40 anys de franquisme, Espanya continua sent una anomalia en el món perquè totes les democràcies que han viscut passats feixistes, totes, tard o d'hora han reconegut jurídicament les víctimes i han demanat perdó.

-Republicà evident, mai s'ha abstingut de dir el que pensa. Va ser un error cridar 'Mori el Borbó'?

-No, no. Es va demostrar que, amb tots els respectes, hi havia molta ignorància per part dels periodistes. 'Mori el Borbó' era una expressió popular del s.XIX que a Castella també es feia servir. Allà va quallar no com a 'morir el mal govern', sinó com 'Abajo el Borbón'. És a dir, quan els nostres besavis es van manifestar a Barcelona l'abril de 1931, el crit era 'Visca en Macià, morí en Cambó'. Volien dir que desitjaven la mort física de Cambó? No. El que deien era que hi havia mort un règim i havia nascut un altre. Quan vaig dir 'Mori el Borbó', volia dir acabar amb el règim del '78, amb la monarquia instaurada per Franco.

Per cert, el rei d'Espanya tampoc mai ha demanat perdó per les col·laboracions amb la Dictadura. Cal recordar que va jurar 'los principios fundamentales del movimiento', raó per la qual després no va jurar la Constitució Espanyola, perquè un rei cristià no podia jurar dues coses diferents. I el rei actual evidentment tampoc ha assumit aquesta responsabilitat de demanar perdó per les complicitats amb la Dictadura. **///**

EL CORNELLANENC, AL CONGRÉS DES DE 2004, S'HA CONVERTIT EN EL REFERENT D'ERC A MADRID | I. CRESPO

ellobregat
Diaris digital

www.ellobregat.com

CONTROL DE AUDIÈNCIA

Totals de pàgines visitades en el mes de Març de 2016:

1.646.782

ALICORN

Ciberleis

Pensar que el PSC i el PP són iguals és un insult a la intel·ligència”

Manuel Reyes, número 6 al Congrso de los Diputados en la lista por Barcelona del Partido Popular

Abogado, ingeniero en Telecomunicaciones, diplomado en Ciencias Empresariales y ADE, maestro en asesoría fiscal y dirección tributaria, el ex alcalde de Castelldefels Manuel Reyes (1979) se convirtió en el máximo representante del Partido Popular en el territorio. Pese a no poder renovar la alcaldía en su ciudad, fue el único representante conservador que mantuvo el tipo frente al descalabro de su partido en las municipales. Por ello, él es uno de los representantes provinciales del PP en la Diputación de Barcelona y el elegido para representar el Baix Llobregat en la parte alta de la lista del PP a las Generales del 20-D. Irá como número seis, posición que, según los sondeos, sería insuficiente para estar en Madrid. Sea como sea, su juventud, su centralidad, su formación y su estilo le tienen garantizado un interesante recorrido político, aunque él prefiera solo recuperar la alcaldía de la ciudad. **///**

“Yo lo que quiero es volver a ser alcalde de Castelldefels”

Imanol Crespo

-Tiene un currículo admirable. ¿Tendría que ser casi obligado para un representante político de primer nivel?

-Tiene que haber una parte de formación y otra de experiencia. La universidad de la vida también te curte. Desde que he estado en la universidad siempre he intentado compaginarlo con algún trabajo de cualquier índole; no se me caen los anillos. He hecho desde cajero en el Pryca a ceador en un hospital o ser consultor en una empresa. El ver lo que cuesta aportar un salario a casa y llegar a final de mes te va nutriendo de experiencia y sabiduría que luego pones en práctica. Nadie te regala nada. Es lo que me han transmitido mis padres. Hay que estudiar, hay que trabajar y aunque no te asegure nada te pone en una mejor situación que el

resto.

-Tras las elecciones del 25 de mayo, pese a perder la alcaldía, es usted el representante más importante del PP en el Baix. ¿Cómo ve el partido en el territorio?

-Los resultados electorales de las municipales no fueron los esperados en términos comarcales. A nivel local sí que nos quedamos con el sabor agri dulce tras mantener los concejales y crecer en votos. Eso que denota, que allí donde gobierna el PP, como en Badalona, pues la gente queda contenta. Lo que hubo un pacto para echar el PP. Estoy convencido que, si fuera otro partido, hubiera sido alcalde. En el resto no hemos tenido esa visibilidad por el hecho de ser oposición y hemos tenido un retroceso en la comarca que no es justo tras el trabajo de mis compañeros.

-Prueba de que es el referente del partido en el Baix es que además de mantener la concejalía, es

diputado provincial y ahora concurre al Congreso. ¿Podrá compaginar las tres funciones?

-Primero, hay un duro trabajo que es llegar al 20-D en las mejores condiciones, hacer una buena campaña y convencer a los ciudadanos que el mejor proyecto político es el del PP con el trabajo hecho por Mariano Rajoy. A partir de ahí, si tengo la oportunidad, la suerte y el honor de representar a los ciudadanos en el Congreso, es evidente que tendremos que replantear la situación para ser efectivos. De ninguna manera abandonaríamos el acta de concejal, porque mi aspiración es volver a ser alcalde de Castelldefels. Eso va a ser siempre mi prioridad. Estar en el Congreso, que también es un honor, puede ser complementario, siendo organizado y con una buena agenda.

-¿Renunciará -entiendo- como diputado provincial?

-Si hubiese que prescindir

de alguna cosa sería de la Diputación, sí.

-Le pregunto porque es una de las quejas, normalmente, de la ciudadanía. ¿Es positivo esta acumulación de cargos?

-Hay que evitar la acumulación de cargos y, por ello, en el caso de salir elegido en el Congreso renunciaría al acta de diputado en Barcelona. Hay gente muy preparada en mi partido y que se tiene que repartir juego para poderte centrar en aquellas cosas para las que nos hemos presentado. Y la Diputación de Barcelona es de elección indirecta, nadie

te vota. Deciden los plenarios de los partidos. Ser concejal y diputado provincial es compatible, pero ser diputado provincial y estar también en el Congreso, pues creo que se puede prescindir de una de las dos etiquetas y centrarte en una u otra. Hay trabajo y el día tiene 24 horas para todos y acumular cargos no aporta nada y la gente no lo entiende.

-Otra de las grandes críticas es la posible recalcificación de cargos. ¿Cree que le pueden criticar que, por haber perdido la alcaldía, el partido lo ponga en las listas para Madrid?

Hay que evitar la acumulación de cargos; si salgo en el Congreso, renunciaré a la Diputación”

-Cuando era alcalde también fui diputado en el Parlamento y por criticar siempre habrá gente para lo bueno y para lo malo. En mi caso me ayudó a conseguir muchos acuerdos con ‘conselleries’ para la ciudad. Que tengas esa doble calidad de alcalde y diputado fue positivo para la ciudad, porque en Cataluña tenemos más de 940 municipios y no es lo mismo que te cruces cada semana con el ‘conseller’ que no ser uno más y que le llamas y ya te darán cita, a lo mejor, a los siete meses. Ahora, desde el Congreso podré trabajar para España pero también para Castelldefels.

-¿Le gustaría, por cierto, ser presidente?

-A mí lo que me gustaría es ser alcalde de Castelldefels, de mi ciudad. Ha sido una experiencia complicada, cuatro años muy difíciles, del 2011 al 2015, con la situación que me encontré en el Ayuntamiento, con más de 81 millones de deuda, con mucha gente sin trabajo, que no llegaban a final de mes... Ha sido todo un desafío, pero que poco a poco hemos mejorado la calidad de vida de nuestros ciudadanos, hemos reducido la deuda en veinte millones, fuimos el único ayuntamiento de la comarca que bajó los impuestos de manera significativa; la calidad de vida ha mejorado y hemos potenciado la seguridad. No hemos hablado ni de prostitución ni de delincuencia. Hemos hablado de deporte, de desarrollo de la playa, de la universidad, lo que ha potenciado la imagen de la ciudad. Me hubiera gustado seguir trabajando en la misma línea porque todavía hay mucha gente que necesita ayuda para encontrar trabajo y llegar a final de mes.

-Ha pasado medio año desde las municipales. ¿Cómo ve la ciudad?

-Castelldefels ha sufrido un parón absoluto. Se nos quejan los vecinos que las calles están bastante más dejadas; como el fenómeno del ‘top manta’ que ya lo sufría-

mos antes, pero que ahora se ha disparado; la delincuencia, no para de haber atracos en nuestra ciudad... Hay ciertos indicadores de dejadez. Este nuevo gobierno, que no deja de ser un abanico de muchos partidos que el único punto en común era echarnos del gobierno, lo único que ha hecho ha sido repartirse el poder, repartirse la nómina. Tener una silla y cobrar a final de mes. A partir de ahí, cada uno va un poco por libre, porque ponerse de acuerdo es complicado. Es un ‘guirigall’. No hay liderazgo al frente del Ayuntamiento de Castelldefels, no hay un proyecto común. Ha sido un fraude electoral. Cuando votamos, votamos políticos, pero también propuestas. Y cada uno tiene su punto de vista diferente, así que, al final, eligen lo que les da la gana a ellos sin preguntar a nadie, sin legitimidad alguna. Un despropósito y un desgobierno absoluto, que hace que la toma de decisiones sea muy lenta. Mientras se pelean entre ellos, la ciudad sin gobernar. Un barco puede tener un capitán, pero no diecisiete. Esto está pasando en Castelldefels, además, con la pena de que muchos proyectos se han ralentizado o modificado.

-¿Aguantará el pacto de gobierno, a cuatro bandas, hasta final de legislatura?

-Tienen dos objetivos: el primero era echarnos a todos del puesto y, dos, tener una silla y cobrar a final de mes. Aquí hay gente sin oficio, sin beneficio, sin experiencia profesional, que han visto la luz al final del túnel. No se van a ir ni con agua hirviendo. Si tienen que ceder, cederán, si tienen que votar algo en contra de lo que decían, votarán, porque lo importante es cobrar, cobrar y cobrar. Es todo para el pueblo, pero sin el pueblo. Lo hemos visto con el partido socialista que ha permitido que Castelldefels sea de la Associació de Municipis per la Independència, cuando más del 80% de los ciudadanos ha votado a partidos que están en contra de la independencia, pero como ERC ponía esto de condición para el pacto de gobierno,

pues, si hay que traicionar al votante tradicional del PSC, que es más del PSOE que del PSC, pues da igual. Los de Podemos decían que no tendrían cargos de confianza; les ha faltado tiempo. No estoy en contra de los cargos de confianza, con moderación pueden ser positivos, pero no digas algo que no puedas cumplir. Dijeron que cobrarían como máximo tres veces el SMI; mentira. Están cobrando entre cinco y seis veces. Dijeron que la diferencia la donarían; hicieron una pequeña donación al principio de la legislatura y nunca se supo nada más. Se miente de manera descarada.

-Su estilo personal es muy diferente al de García Albiol, que, como mínimo, es más chulesco. ¿Qué opinión le merece el nuevo líder del PPC y su estilo?

-Cada uno tiene su estilo. No veo que sea una persona como tú lo pintas; sí que es cierto que es una persona muy mediática y que capta la aten-

ción. Y lo vemos porque sois vosotros, los medios de comunicación, que le llamáis para que salga en televisión. Cada uno tiene personalidad propia y eso enriquece a un partido; en la pluralidad está la riqueza. Para los tiempos que corren y con la situación tan dura que plantea el desafío independentista, Xavi es una persona con mucha capacidad, que va a hacer frente y que va a saber liderar el partido en los próximos años.

-¿Qué opina Manu Reyes de lo que ha ocurrido en París y cómo afrontaría la situación?

-Primero, lamentar lo que hemos visto, pero también la situación que se está generando en otros países y que está calando con miedo en la sociedad, como es lógico. La solución, o trabajar por una solución, pasa por hacerlo conjuntamente en el marco de la Unión Europea y no cada país abordando la situación por su cuenta. También con los países

Castelldefels ha sufrido un parón absoluto. El gobierno no ha hecho más que repartirse el poder y la nómina”

Que la gente mire, compare y si encuentra algo mejor que lo compre; pero lo hacen con gaseosa”

de la OTAN u otros como Rusia. Ver, por un lado, estos atentados, pero también lo que está ocurriendo cada día allí, aunque desafortunadamente no tengamos tanta información. Cuando ves el drama de los refugiados, de esas personas que huyen de Siria, que cruzan el Mediterráneo y pierden la vida, es evidente que como planeta y ciudadanos del mundo tenemos un problema muy grande que tenemos que buscar una solución. Requiere de muchísimo trabajo y de muchísima diplomacia y es, por tanto, un gran desafío de donde la UE tiene que salir reforzada.

-¿Tiene el partido un desafío interno, en materia de inmigración, por ejemplo, para no generar discursos de odio y exclusión?

-No es un tema sencillo, porque, por ejemplo, Rusia ha tenido en los últimos años una política quizá más aperturista que España. Es importante mirar la historia y no extrapolar. Francia ha tenido diferentes olas de inmigración antes que España del norte de África, que ahora ya han tenido hijos y nietos franceses; Francia ha tenido problemas concretos en el pasado... Lo que hay que mirar es que el que venga, sepa que hay una sociedad y unas normas que hay que cumplir. Es básico. Te tienes que adap-

tar, no se puede adaptar el sitio a ti y, por tanto, tenemos que exigir como comunidad que convivan con nuestras normas. Respetamos la pluralidad, con derechos y obligaciones.

-En referencia al proceso catalán, ¿comparte Manu Reyes la suspensión de la autonomía o hacer uso de los cuerpos de seguridad del Estado?

-Lo que está claro es quién tiene las cosas claras es el Estado y Mariano Rajoy. Lo que no tienen las cosas claras son los independentistas. Que la CUP pide una cosa; como Mas se aferra a la silla; como Oriol Junqueras juega a ver a quien da apoyo; no tenemos gobierno; no sabemos si vamos a tener elecciones autonómicas de aquí a unos meses. Cada día es un tebeo distinto. El que lo vea de fuera tiene que estar alucinando. Artur Mas tenía 62 diputados en 2010, cuando fue investido ‘President’ por la abstención del PSC, tenemos que recordarlo, se cansa de hacer reformas y convoca elecciones a los dos años. Baja a 50 diputados. Una gran castaña. Sigue desgobernando Cataluña con el monotea, la independencia, el España nos roba y, al final, lo que percibe uno es que quieren huir de la fiscalidad española. Artur Mas ha perdido el norte y lo que ha hecho el Gobierno de España

es no ceder, sin grandes discursos, pero con mano de hierro y sin olvidar a los catalanes: Rajoy ha destinado más de 50.000 millones de euros a Cataluña. Lo que no va a ceder es al chantaje. Veo una posición firme que es la que debe ser.

-Uno de los grandes éxitos del PP fue unificar a toda la derecha con la transición de Alianza Popular al actual partido. Ahora parece que les sale una alternativa como Ciudadans. ¿Qué opina de ellos?

-Primero, cuando la gente nos ubica en la derecha, yo siempre digo que soy de centro. Y diría que el partido siempre ha estado donde le toca, parte de la derecha, pero sobre todo en el centro. Es un partido que atiende a las diferentes necesidades de la sociedad española y yo lo ubicaría ahí, como mínimo, yo me siento muy cómodo en el centro. Ahora salen estos dos partidos nuevos, Podemos y Ciudadans, aunque Albert Rivera, si se hubiera presentado estas autonómicas, lo habría hecho en las mismas ocasiones que Artur Mas. Por tanto, ya tiene mochila detrás también. Siempre digo que está muy bien que la gente mire, que compare, y si encuentra algo mejor, que lo compre. Pero los experimentos se hacen con gaseosa. Al frente del Gobierno de España se requiere de experiencia. Está muy bien que tengan buena oratoria y hablen muy bien en televisión; te entretienen. Pero no quiero que el que Governe entretena, si no que tome decisiones importantes, que se moje y que trabaje. **///**

REYES AVANZA QUE RENUNCIARÁ A LA DIPUTACIÓN SI SALE ELEGIDO EN EL CONGRESO DE LOS DIPUTADOS | I. C.

“Los ayuntamientos son la primera trinchera para combatir la desigualdad”

“El peso del ámbito local ha sido cero. La prueba es la LRSAL, terriblemente agresiva y penalizadora”

“El PP ha hecho un golpe de Estado utilizando la técnica legislativa, muy difícil de cambiar”

La carambola política hizo que después de años de trabajo en la sombra de su partido, el pratense Josep Pérez Moya (1953) fuera elegido como diputado en el Congreso, en sustitución de Laia Ortiz que aceptaría ir en la lista de Ada Colau. Esto le ha permitido estar más de medio año en Madrid, frente al rodillo democrático, dice, del PP. Poco habrá podido hacer, a diferencia de los años de política local que suma a su espalda en El Prat, elegido teniente de alcalde durante seis legislaturas. Ex miembro del PSUC, Pérez Moya fue conocido también por su papel como director del Servei Català de Trànsit, donde impulsó la famosa limitación a 80 y la velocidad variable. Agotada la X legislatura, el ecosocialista avanza a El Llobregat que da un paso al lado y deja la primera línea de la política. ■■■

Imanol Crespo

-¿Cuáles han sido sus sensaciones en estos meses?

-Primero, ilusión por participar en el centro de toma de decisiones legislativas del Estado -todo lo que se decide allí afecta a todos los ciudadanos-. Además, tomé posesión el 14 de abril, el día de la República. Luego, apasionante, pero a la vez frustrante, porque la mayoría absoluta del Partido Popular ha sido un rodillo absolutamente innecesario. Ha habido una actitud premeditada para no hacer ninguna concesión a la oposición.

-Son positivas las mayorías absolutas como la de esta legislatura?

-Sí se ejerce como lo ha hecho el PP, es la antítesis de lo que debería ser el trabajo parlamentario, des del punto de vista de canalizar la pluralidad del Parlamento. Con mayorías absolutas, el Parlamento está capado. Es legítimo, pero des del punto de vista del rigor democrático es eliminar la voluntad ciudadana. El PP sacó diez millones de votos, pero hubo once que no votaron al PP y merecen un respeto. Pero

como las mayorías duran lo que duran y en esta próxima legislatura no la van a tener, el PP ha hecho un golpe de Estado premeditado utilizando la técnica legislativa. Han cambiado prácticamente toda la legislación, como mínimo, de los últimos 15 o 20 años y se han asegurado de que los cambios sean muy, pero que muy difíciles. Han consolidado sus políticas restrictivas, la recentralización, la pérdida de derechos... Esto, de entrada, va a seguir existiendo. O hay un cambio radical del siguiente Parlamento o será muy difícil modificar estas leyes. Han sido un torbellino. En seis meses, hemos participado en 48 leyes. Una barbaridad.

-Falta calidad democrática en las Cortes?

-En el momento en que utilizas la mayoría absoluta como un rodillo, pierdes valor democrático. Cuando el grupo mayoritario no tiene voluntad de consenso, la pluralidad se pierde. Es una imposición tras otra del grupo mayoritario y es aquí donde se pierde la calidad democrática.

-Otra de las cuestiones que han marcado esta legislatura es el proceso catalán: ¿Se percibe la

tura social que pueda haber en Cataluña?

-No. El choque de trenes se iba viendo, pero todo el mundo daba por hecho que no se daría. Error. Esta es la visión del centro, ajeno a la realidad de aquí. Los diputados del PP que han ido viniendo, sí que han empezado a ver que cuidado, a 'veure si prendrem mal'. Solo hay que estar en Cataluña para ver lo que se percibe. Cuando se movilizan en la calle más de un millón de personas, cuando dos millones de personas votan el día del 9N. Joder! Algo hay que hacer. El autogobierno de Cataluña lo hemos reivindicado siempre y lo seguimos haciendo. Pero a la gente no hay que engañarla. Ningún proceso de independencia se puede abrir sin pactar con el Estado del que tú te quieres escindir. Sin pacto, no hay manera de conseguir la independencia sin violencia.

-Defiende una reforma de la Constitución?

-Sí. Soy partidario de formar parte del Estado español, con el reconocimiento de los elementos básicos que requiere Cataluña de autogobierno, de su lengua, de su condición de nación. Por tanto, hace falta esta reforma que reconozca la

EL PRATENSE JOSEP PÉREZ MOYA (CV) DEJA LA POLÍTICA, PESE A QUE, SEGÚN RECONOCE, SIEMPRE ESTARÁ VINCULADO A SU PARTIDO | I.C.

plurinacional del Estado español. No puede ser, por ejemplo, que siendo el catalán una lengua cooficial reconocida por la Constitución, no se pueda utilizar en el Congreso. Es un sinsentido, una barbaridad. Son esas pequeñas cosas que afectan a los sentimientos de la gente. Lo empujas a la confrontación y a la bronca.

-Se crea un poso que difícilmente se puede corregir.

-Confío en que acabaremos poniendo sentido común todos. En mi opinión, el proceso por la independencia ha quemado dos o tres generaciones. Han acelerado demasiado el proceso y lo están quemando. Así, primero, no va a tener la mayoría y, segundo, con una declaración unilateral

Como el Gobierno del Estado ha llevado al Tribunal Constitucional para cargarse un acuerdo de mínimos del Parlament sobre pobreza energética, con el que podía forzar a las compañías a no cortar los suministros básicos. Y el Gobierno se lo pule. Y entonces los ayuntamientos del Baix Llobregat están poniendo dinero o están negociando directamente con las compañías para que no se corte. Es un ejemplo concreto, pero hay más: la promoción industrial, insuficiente, solo de cara a las grandes compañías y no a las pequeñas y medianas empresas. El Baix ha notado la falta de ayudas y ha sido penalizado en materia de infraestructuras, de todo tipo, viales y ferroviarias. Todas las obras han sido como el Guadiana: cuando les ha interesado las han activado y cuando no las han paralizado.

-Mencionaba el tema de la pobreza energética. ¿Serán fundamentales las administraciones supra-municipales para dar respuesta a las necesidades locales?

-Sí, pero siguen siendo recursos locales. Es cierto, pero el AMB se nutre fundamentalmente de dinero de los ayuntamientos; también recibe dinero del Estado. Si hablamos de transporte público, el Gobierno ponía en 2010 unos 140 millones de euros y el año pasado puso 94. Si decimos que hay que desarrollar políticas de sostenibilidad para cumplir con los objetivos de la Unión Europea y que la apuesta por el transporte público es prioritaria, como recortas en casi 50 millones de financiación del transporte público. En esa contradicción se ha movido siempre el PP de Rajoy, obligando a que los ayuntamientos busquen fórmulas para coordinarse. El AMB va a jugar un papel muy importante.

-Movilidad. ¿Qué valoración hace, años después, de la velocidad variable que usted impulsó y que luego fue revisada?

-La velocidad variable no fue modificada, pero no solo eso, sino que proyectos que dejamos nosotros solo por adjudicar, lo acabó haciendo el nuevo gobierno de CiU. Incluso el odiado 80, pues, no se atrevieron a quitarlo totalmente. Redujeron el ámbito.

-¿Fueron entonces unos retoques electorales, pero sin tocar el modelo?

-El fondo ha quedado entre otras cosas porque técnicamente era difícilmente discutible la limitación a 80. Menos cuando la UE te ha abierto un expediente por contaminantes. La propia comisión europea nos dio un premio, un reconocimiento, justo antes de irme de 'tránsit'. Había un interés más político, además de algunos 'lobbies'. Estuve en Alemania, en Inglaterra, en Holanda, para no hacer inventos de tebeo. Teníamos muy claro lo que estábamos haciendo. En toda Europa, en todos los entornos urbanos está limitada la velocidad.

-Luego hay una cuestión que tiene que ver con la educación al volante y la cultura por la velocidad. Parece que esto nunca se tuvo en cuenta.

-Por la presión de los 'lobbies'. La cultura de la velocidad se ha vuelto a ir imponiendo en los últimos cuatro años y hay ahora un repunte de la

siniestralidad. Hay más accidentes mortales y graves por el repunte de la velocidad. Es de manual. Está estudiado. Desplazarse sí, pero con seguridad. No coger el coche para todas las cuestiones, sino fomentar el transporte público.

-De hecho, según el AMB, hay un incremento del uso del coche privado del 2,3%. Algo no se está haciendo bien, ¿no?

-Pero ya no solo desde el punto de vista del cambio climático, sino de la calidad del aire. Un estudio del Centre de Recerca Biològica de Catalunya hace ya 6 o 7 años que hablaba de 3.000 muertes prematuras en el entorno metropolitano por la mala calidad del aire. Ante eso, que es lo que respiramos, tenemos que ser contundentes. Eso lo emiten los coches y, por tanto, tenemos que buscar alternativas: el coche eléctrico o de hidrógeno. Habrá que ir avanzando en esta dirección.

-Habla de 'lobbies'. ¿Se refiere al sector de la automoción, a patronales, a alguien en concreto?

-En general, al sector del automóvil en su conjunto: asociación de conductores, fabricantes... Piensan siempre en el negocio, en lugar de pensar también en el usuario-ciudadano, que va por la calle y respira; piensan en el ciudadano-

cliente y en vender coches. Los ciudadanos que van a pie, en bicicleta y en coche por el espacio público han de convivir de una manera sostenible; y no puede ser eso de un coche, un ciudadano, es absurdo, cuando en un autobús caben 70 personas. No hay color. Hay que incentivar otro uso de la movilidad y tener una concepción más intermodal. Hemos estimulado un urbanismo de salir a vivir la periferia para ganar en calidad de vida, pero no hemos pensado en la movilidad. Se ha dicho, bueno, ya tienen coche. Pero qué precio pagamos todos, en salud, en consumo, en tiempo...

-¿Qué opinión le sugiere todo lo relacionado con el episodio de Volkswagen y qué puede hacer la administración?

-De entrada, la administración se ha de marcar el objetivo de que Volkswagen y Seat no puede salir penalizado de este episodio. Y hablo pensando en la industria, pero, también, en los empleados. ¿Por qué se produce? Por la ambición egoísta de una industria, que piensa solo en ganar dinero; por falsificar unas emisiones que tienen un impacto negativo en la ciudadanía; y esto lleva a otro planteamiento: ¿quién controla a la industria? Cuando hicimos el Plan de Calidad Ambiental, se nos

acusaba de que éramos muy reguladores. Que la administración hipotecaba el futuro de las empresas y de la actividad económica. Cuando entró Convergència lo cambió todo por la declaración responsable de las empresas: yo cumplo la normativa y esto va a misa. No estamos de acuerdo con esto y este episodio de Volkswagen nos da la razón. Porque se ha descubierto de puta casuali-

dad. Hay gente responsable y no se pueden ir de rositas, menos cuando es una industria que tiene ayudas del Estado español, de Europa. Hay gente que tiene que pagar y no son los trabajadores.

-¿Pide responsabilidades en qué sentido, económicamente o también en lo penal?

-Sí, sí. Absolutamente. En todo. Están mintiendo a la ad-

El Baix ha notado la falta de ayudas y ha sido penalizado en materia de infraestructuras”

Hay 3.000 muertes prematuras en el entorno metropolitano por la mala calidad del aire. Ante esto tenemos que ser contundentes”

Hay 3.000 muertes prematuras en el entorno metropolitano por la mala calidad del aire. Ante esto tenemos que ser contundentes”

Hay gente responsable y no se pueden ir de rositas, menos cuando es una industria que tiene ayudas del Estado español, de Europa. Hay gente que tiene que pagar y no son los trabajadores.

Hay gente responsable y no se pueden ir de rositas, menos cuando es una industria que tiene ayudas del Estado español, de Europa. Hay gente que tiene que pagar y no son los trabajadores.

ministración, utilizan recursos públicos, perjudican la salud de las personas. No se pueden ir de rositas.

-Pediría entonces cárcel para los responsables?

-Sin ningún tipo de duda. Es delictivo. Pero insisto, eso no es contradictorio para que el Estado ponga sus mecanismos para que el futuro de Volkswagen y Seat sea viable y no afecte a los trabajadores.

-¿En lo personal, le vemos en la XI legislatura?

-No. Con rotundidad. Ya lo tengo decidido desde hace meses y voy a encaminarme en otra dirección. Llevo mucho tiempo en este mundo apasionante, pero quiero recuperar la tranquilidad y estar con la familia.

-¿Deja la política?

-A este nivel institucional sí, pero siempre estaré, hasta que me muera, vinculado a Iniciativa. ■■■

BCN LETRAS EXPECTATIVAS LA OPINIÓN COLABORAS DE ARGUMENTES

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias
Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

Enjoynalism!

■ EN ESPAÑA HAY 3 MILLONES DE HIPOTECAS AFECTADAS POR LA CLÁUSULA SUELO

■ LA BANCA COBRA 6.000 MILLONES AL AÑO INDEBIDAMENTE

■ ESTÁS PAGANDO DE MEDIA 2.000 EUROS AL AÑO DE MÁS

¿Quiere reclamar el dinero de la cláusula suelo de su hipoteca?

¿Tiene una hipoteca? Recupere su dinero

¿SOY UNA VÍCTIMA?

Podría tener cláusulas suelo si en su escritura del préstamo hipotecario se expresa lo siguiente:

- "límite mínimo del tipo de interés del (...) %"
- "límites a la variedad del tipo de interés"
- "tipo de interés remunerado aplicable"
- "tipo aplicable de interés ordinario"
- "tipo de interés nominal", etc.

RECLAME

Todos los clientes que en su hipoteca tengan una cláusula suelo sin cumplir con la debida transparencia podrán reclamar su reintegro.

¿QUÉ GANO?

La estimación de la demanda supondrá la eliminación de la cláusula suelo del préstamo hipotecario, pudiendo así beneficiarse de la bajada del tipo de interés, así como de la devolución de las cantidades cobradas de más.

CONTACTO

Pérez Llorca Abogados

C/Raurich 62

Telf 670794637

perezllorca@consultajuridica.net

El tándem Iglesias-Colau tiñe íntegramente de lila el Baix Llobregat y L'Hospitalet

La coalición 'En Comú Podem' vence en todos los municipios del territorio Llobregat, incluido L'Hospitalet

El PSC pierde casi 50.000 votos, pero aguanta como segunda fuerza en las grandes ciudades

Ciutadans queda como tercera fuerza y no responde a las expectativas generadas en las autonómicas, cuando fueron segundos

Imanol Crespo

Tres convocatorias electorales en un año y tres vencedores distintos para cada una de ellas en el Baix Llobregat. Si en las municipales mantuvo el tipo el PSC haciendo fuerte la tradicional etiqueta de cinturón rojo del territorio; Junts Pel Sí se llevó la primera plaza de las 'plebiscitarias' autonómicas quedando como primera fuerza el 27 de septiembre. El 20-D, en cambio, la coalición de izquierdas 'En Comú Podem' fue la incontestable vencedora de las Elecciones Generales siendo la fuerza más votada en todos los municipios del Llobregat, incluida L'Hospitalet.

De cinturón rojo a morado en unos comicios marcados por la fuerte entrada de los partidos emergentes en el Congreso poniendo en duda el bipartidismo, como mínimo, en la Cámara Baja (se mantuvo la mayoría absoluta del Partido Popular en el Senado, seguido del PSOE y, descolgado, Podemos con 16 senadores; Ciutadans no logró ningún senador electo). En esta lucha por conseguir el voto de los desencantados de los partidos tradicionales, Podemos se llevó el partido gracias a una excelente campaña electoral, frente a la de Ciutadans que, de nuevo, defraudó como en las municipales quedando

muy por detrás de lo que se esperaba en los sondeos. Y es que en el Baix Llobregat perdieron hasta 40.000 votos (más los 11.322 de L'Hospitalet) en comparación con las elecciones autonómicas del 27 de septiembre de 2015, en donde lograron ser una de las sorpresas siendo primera fuerza en algunas de las grandes ciudades socialistas por antonomasia. El 20D cayeron al tercer lugar, con la mitad de porcentaje de votos que 'En Comú Podem'.

La pareja de éxito El tándem entre Pablo Iglesias y Ada Colau fue la gran diferencia respecto a las autonómicas, en donde, la alcaldesa de Barcelona no se implicó directamente con la campaña de Ca-

talunya Sí Que es Pot. En esta ocasión, en cambio, extendieron su victoria en las municipales al resto del Baix Llobregat, el Área Metropolitana y Cataluña consolidándose como la alternativa al PSC para los votantes de izquierda; priorizando el discurso social frente a la economía liberal y al proceso soberanista y, en este sentido, mostraron la clara mayoría catalana por pactar con el Estado un referéndum sobre la soberanía de Cataluña.

El liderazgo de ambos representantes acaparó el 20-D la confianza del electorado baixllobregatense que con 132.860 votos y un 30,62% de voto proclamó a 'En Comú Podem' como claro vencedor de las primeras Generales, en el Baix, siendo primera

DE CINTURÓN ROJO A MORADO | I.CRESPO

fuerza en todos los municipios del Baix, incluidos, enclaves socialistas como L'Hospitalet, Sant Boi, Cornellà, Gavà, Viladecans o El Prat que, pese a ganar históricamente Iniciativa en las municipales, en las Generales siempre venía el PSC.

También en Castelldefels se impuso la coalición de Podemos pese a los

igualados resultados obtenidos entre Partido Popular y PSC en las municipales. Por cierto, el ex alcalde de Castelldefels del Partido Popular, Manuel Reyes, que iba en las listas por Barcelona de la lista conservadora, se queda a las puertas del Congreso tras conseguir el PP solo cuatro diputados por Barcelona. Tampoco Carme Chacón,

nacida en Esplugues, fue capaz de movilizar al electorado socialista en su ciudad natal, donde quedaron como segunda fuerza. De hecho, a nivel provincial, la candidatura de Chacón perdió la mitad de los diputados respecto a 2011 y quedaron con cinco representantes; entre ellos, tres de la zona Llobregat como son la mencionada Carme Chacón; Mercè Perea, de L'Hospitalet; y José Zaragoza, de Molins de Rei.

De esta manera, los socialistas pasaron a ser la segunda fuerza, en general, de las grandes ciudades del sur del territorio, siendo, en cambio, ERC la segunda candidatura favorita de gran parte de los pequeños municipios. De hecho, ERC —que quedó como quinta fuerza a poco del Partido Popular— ganó 27.495 votos y mantuvo la vitalidad que ha ido ganando en estos últimos comicios en la zona metropolitana en perjuicio de la también independentista Democàcia i Llibertat que obtiene 32.458 apoyos, lejos de los 80.000 de CiU.

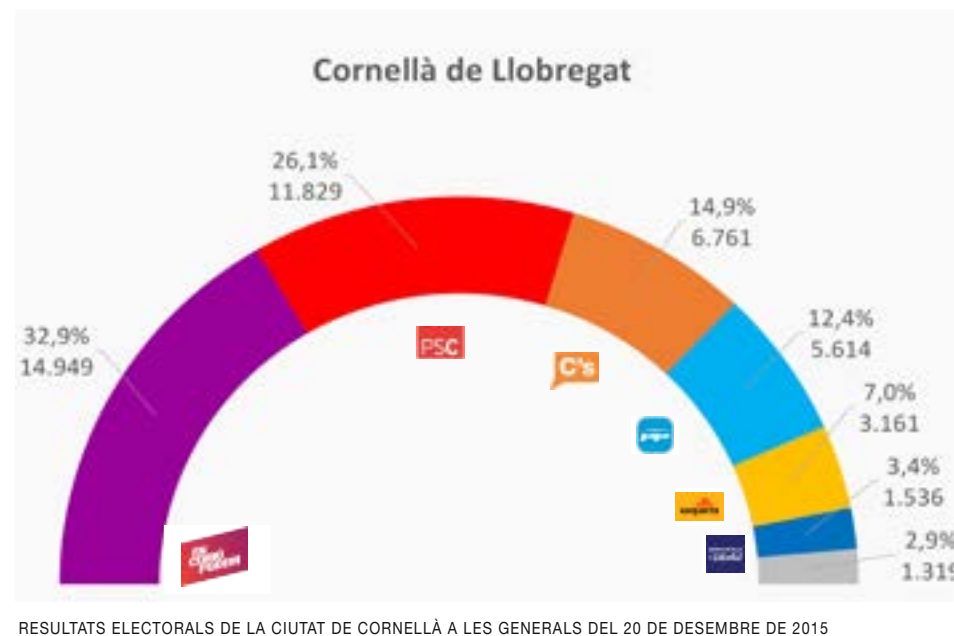
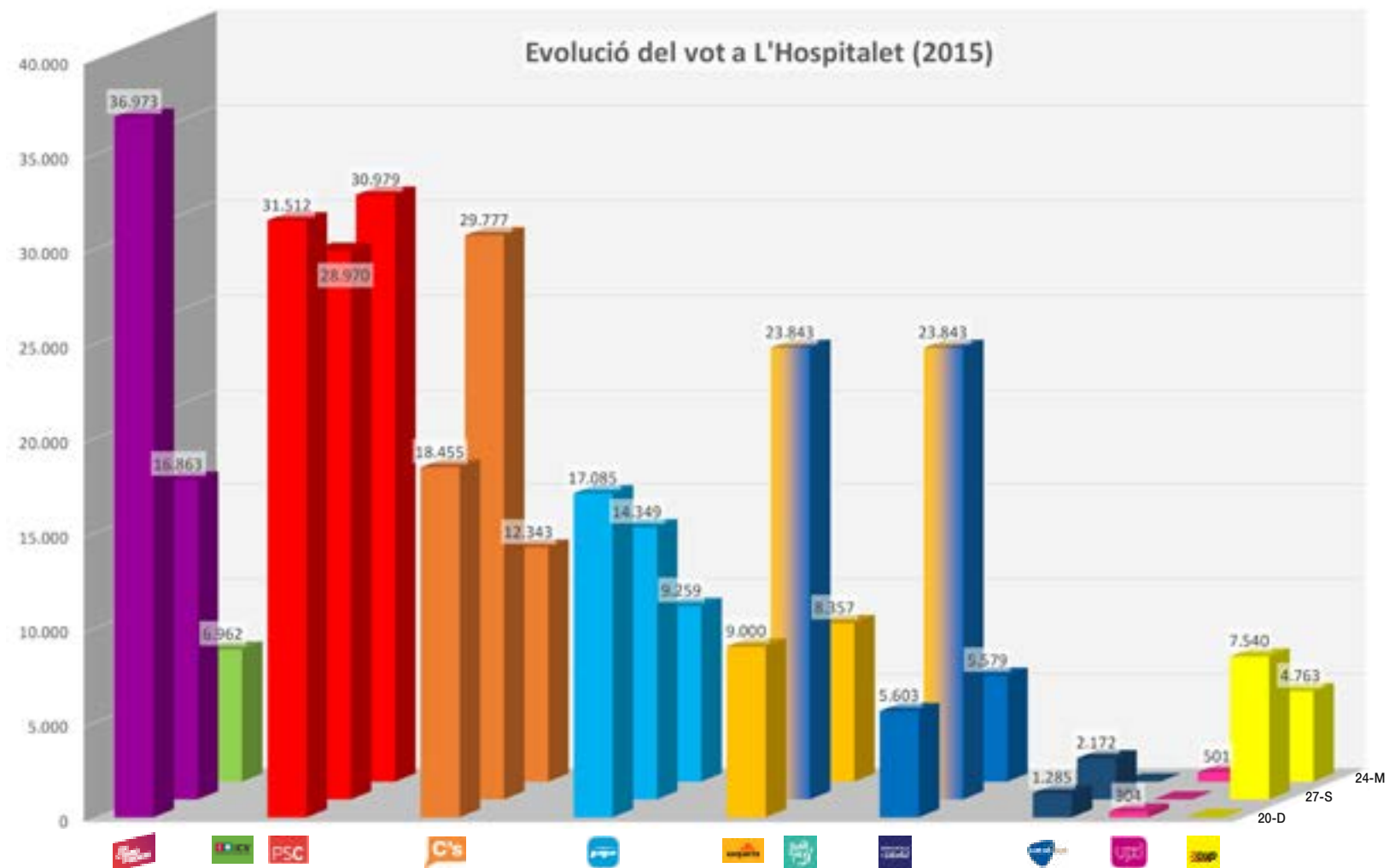
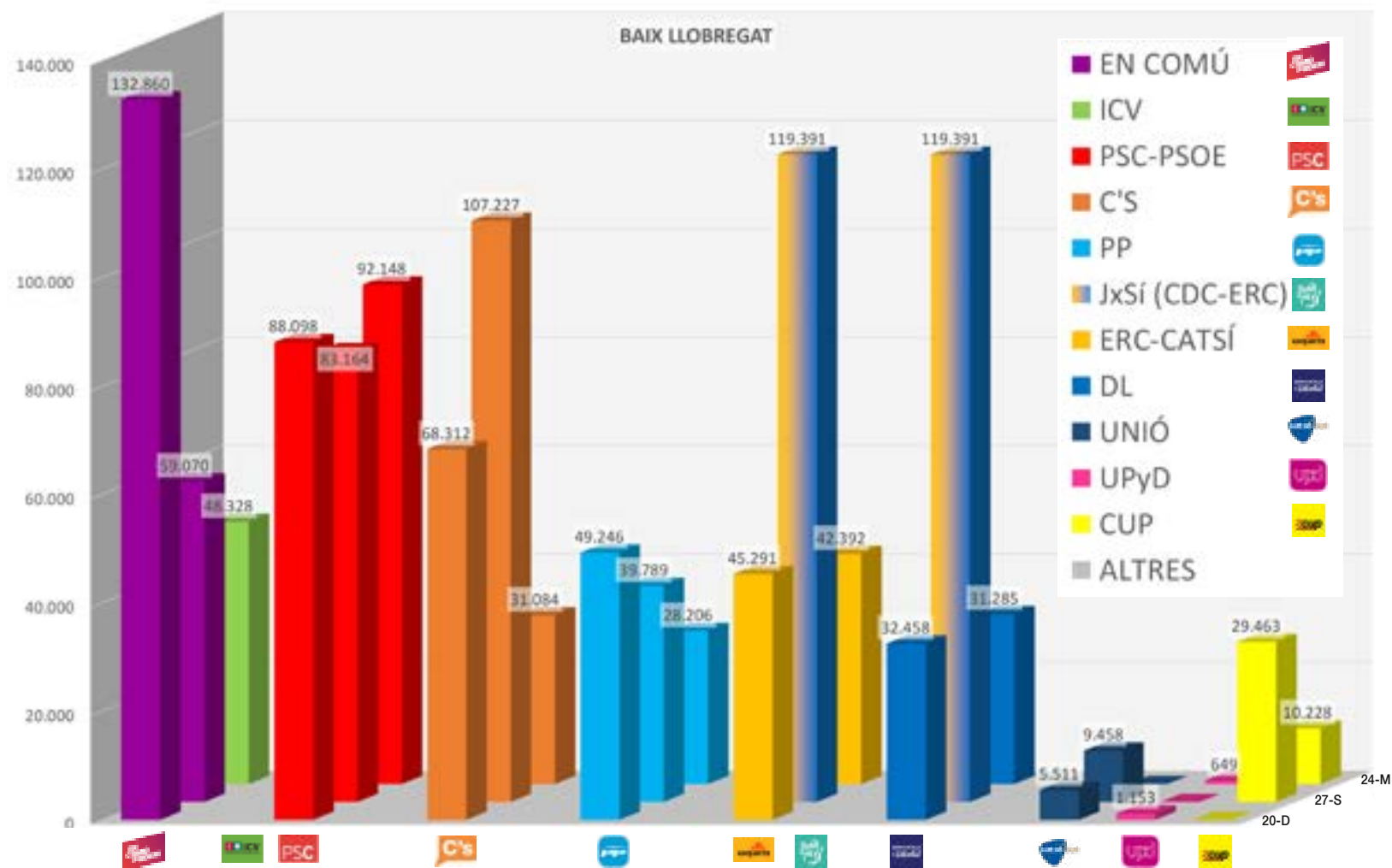
Teniendo en cuenta que, entonces, todavía se mantenía la federación con Unió (que obtuvo apenas 5.511 votos/1,27%, lo mismo que el partido animalista PACMA), se produjo una fuga de votos que ascendió a 43.000 o a ERC o a 'En Comú Podem', como único partido nacional claramente defensor del referéndum

ferèndum y del derecho a decidir. Recordar, en este sentido, que la CUP no presentaba ninguna candidatura.

Para acabar, en lo referente al Baix Llobregat, el Partido Popular obtuvo 49.246 votos, 38.023 menos que en 2011 lo que le hace caer de la segunda a la cuarta fuerza en la comarca, mejor en cualquier caso que, a nivel catalán, en donde queda como sexta fuerza con una representación prácticamente testimonial (cinco diputados), siendo, de hecho, con Ciudadans, la candidatura con representación menos votada.

El PSC pierde en LH
La segunda ciudad más importante de Cataluña, L'Hospitalet, tampoco aguantó al auge de la candidatura de Podemos, pese a ser uno de los históricos enclaves socialistas de Cataluña. Ya en las autonómicas Ciudadans dio el aviso de que algo estaba cambiando en la ciudad y se proclamó como la lista más votada para el 27 de septiembre. Esta vez, el PSC tampoco pudo parar la fuga de votos a una nueva candidatura emergente, en este caso, 'En Comú Podem'. Con 36.973 votos (29,98%), la lista morada supera al PSC (31.512/25,55%) en casi 4.500 votos, segunda fuerza por delante de Ciudadans (18.455 votos/14,97%), que no consigue esta vez atraer a la marea naranja pese a ser, L'Hospitalet, la ciudad de residencia del líder del partido, Albert Rivera.

El Partido Popular, por su parte, quedó como cuarta fuerza con 9.500 votos menos que en 2011, por delante, eso sí, de las fuerzas independentistas: ERC (9.000 votos/7,3%) y Democràcia i Llibertat (5.603/4,54%).

RESULTATS ELECTORALS DE LA CIUTAT DE CORNELLÀ A LES GENERALS DEL 20 DE DESEMBRE DE 2015

La marea morada dobla els vots a Sant Boi

Amb una estructura idèntica amb els resultats de Cornellà, l'altra gran ciutat en població del Baix Llobregat, Sant Boi, polaritza encara més l'àmplia victòria de En comú Podem després de doblar els vots rebuts per Catalunya Sí Que És Pot a les autonòmiques. De 7.147 vots a 15.036, la marea lila ha inundat una altra gran ciutat socialista per antonomàsia, que ja va perdre la condició de primera força el 27 de setembre, aquest cop, en favor de Ciudadans.

Si el partit d'Albert Rivera es va emportar aleshores la victòria a Sant Boi i a algunes altres grans ciutats del Baix, a les generals ha experimentat un fort retrocés lluny de les expectatives que, com a les

municipals, es van crear. Així, el passat 20 de desembre els taronja van caure a la tercera força, perdent 4.532 vots en tres mesos. Amb tot, el nou partit liberal es consolida per davant del Partit Popular amb quasi 2.000 vots més que els conservadors.

Per la seva part, igual que en Cornellà, l'independentisme va pagar que ERC i CDC es presentessin per separat, amb una fugida de 3.903 vots. Tampoc van saber abraçar el vot de l'independentisme de la CUP que no es presentava a les eleccions i que, per tant, ha quedat segurament o en la abstenció on en les arques de En Comú Podem. Com és habitual, l'electorat va preferir votar a partits nacionals.

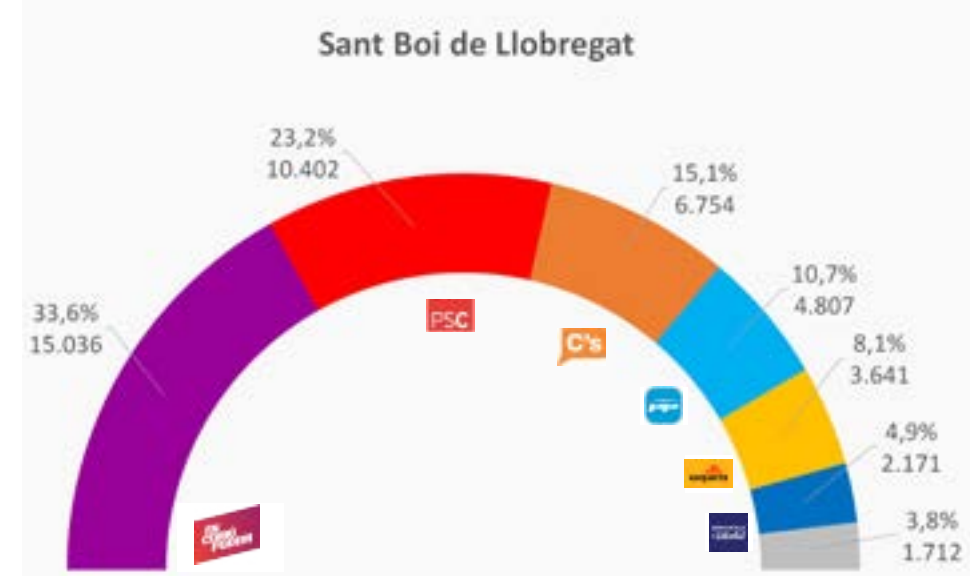
En Comú Podem guanya al gran bastió del PSC

Van ser la gran sorpresa a les municipals amb Cornellà en Comú -amb més de 6.000 vots i 5 regidors que els deixa com a principal partit de l'oposició-, van millorar en vots a les autonòmiques amb Catalunya Sí que és Pot i ara fan el salt definitiu als socialistes de Cornellà, tradicionals guanyadors a la ciutat més poblada del Baix Llobregat. En Comú Podem s'ha proclamat com a força més votada del 20-D amb 14.949 vots, 3.120 més que el PSC, el qual -tot i que perd 1.584 vots en comparació amb el grup local liderat per l'alcalde Antoni Balmón- manté el tipus en comparació amb les autonòmiques.

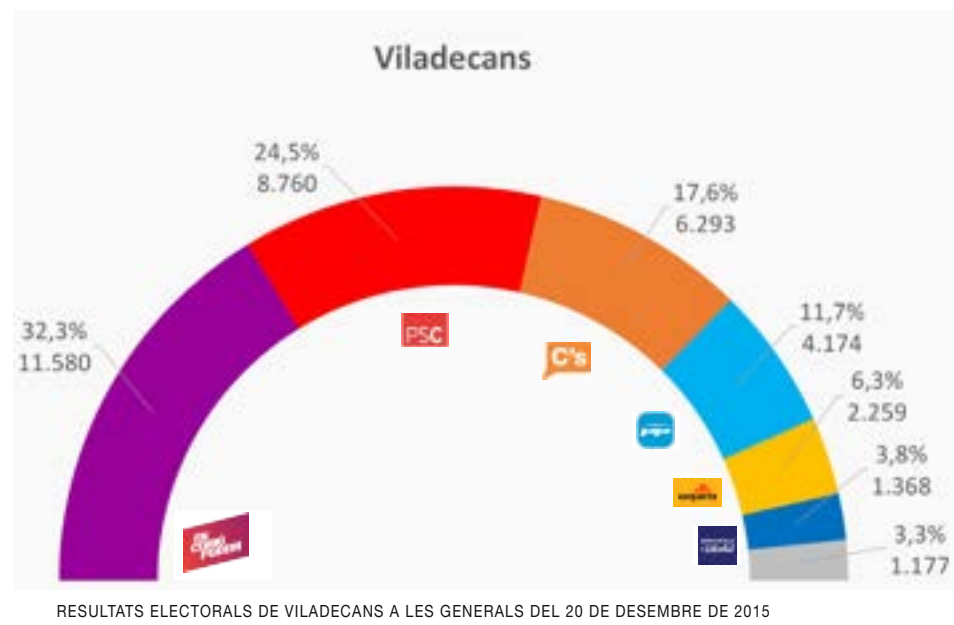
Van quedar, aquest cop, reduït notablement en uns comicis en el que han perdut 4.397 vots en només tres mesos i que, per tant, els endarrerix de segona força (quasi primera) a tercera força amb un matalàs important de vots de diferència amb el PSC. Per la seva banda, el Partit Popular obté un miler de vots més el que els deixa com a quarta força de la ciutat, millor que no pas a les locals, on són el partit més petit amb representació al Ple municipal.

Per acabar, s'observa una pèrdua de vots important dels partits independentistes que, a les autonòmiques van obtenir 10.347 suports (JxSí i CUP) mentre que a les generals sumen només 4.697 vots (ERC i Democràcia i Llibertat).

L'auge de Ciudadans a les autonòmiques

RESULTATS ELECTORALS DE SANT BOI DE LLOBREGAT A LES GENERALS DEL 20 DE DESEMBRE DE 2015

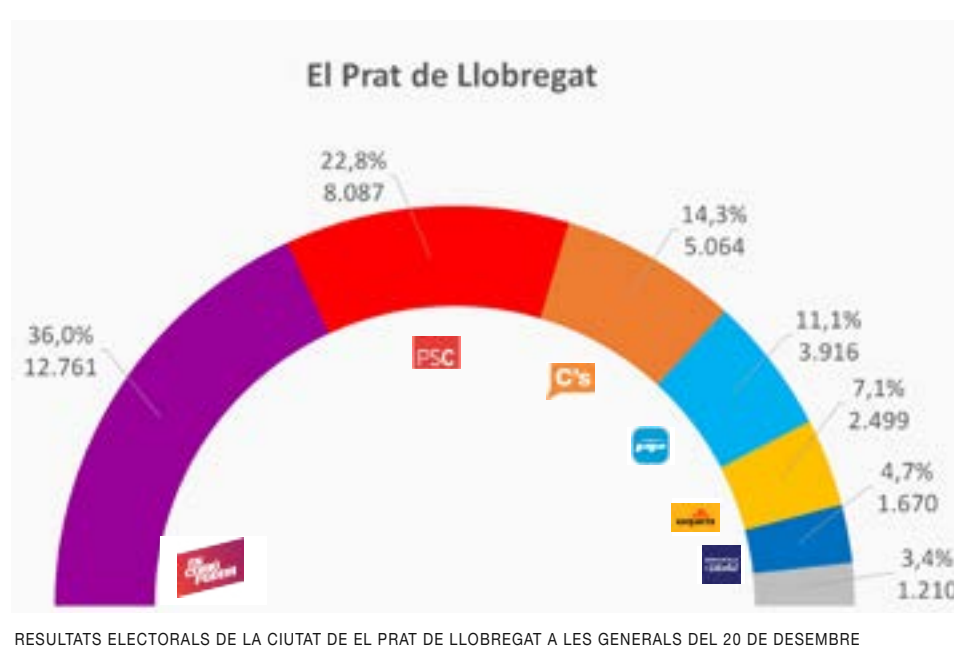

RESULTATS ELECTORALS DE VILADECANS A LES GENERALS DEL 20 DE DESEMBRE DE 2015

Viladecans es suma a la coalició En Comú-PSC

A diferència de les municipals, amb una representació testimonial al Ple dels partits sota el paraigües de Podem -el vot va acabar dividit per diferents candidatures-, i en contra del que va passar a les autonòmiques, on es va prioritzar un bloc clarament anti-independentista, com a la majoria de les grans ciutats del Baix amb una victòria clara de Ciudadans i PSC o viceversa, En Comú Podem també es va proclamar vencedor dels comicis generals a Viladecans. Novament, En Comú Podem i PSC sumarien una àmplia majoria absoluta d'esquerres, en aquest cas, amb el 56,8% del vots totals.

El tándem entre Colau i Iglesias permet doblar el vot morat de Catalunya Sí Que És Pot a les autonòmiques (5.580), que permet superar als socialistes en un dels altres feus tradicionals del cinturó roig, que aquest any ha experimentat diferents tonalitats, segons els comicis. Per la seva part, el PSC guanya alguns suports en comparació als resultats d'Iceta el passat 27 de setembre (+ 602 vots) que els permet ser segona força després de la generalitzada davallada de Ciudadans, que perd 4.241 paperetes. Per la seva part, el Partit Popular queda com a quarta força més votada, sis punts percentuals per sota de Ciudadans; però, això sí, amb més vots fins i tot que l'independentisme, que perd més de la meitat dels vots aproximadament.

RESULTATS ELECTORALS DE LA CIUTAT DE EL PRAT DE LLOBREGAT A LES GENERALS DEL 20 DE DESEMBRE

L'èxit d'ICV: confluir amb En Comú Podem

Tot i que a les municipals de El Prat, Iniciativa per Catalunya és intocable –ha guanyat totes les eleccions locals, moltes d'elles per majoria absoluta-, a les autonòmiques i generals sempre era el PSC el vencedor, fruit, segurament, del bipartidisme estès que dibuixava el panorama polític. També és novetat, doncs, la victòria de En Comú Podem tot i que no sorprèn tant, com a Sant Feliu. De fet, la victòria amb un 36% de quota de vots dona la raó a ICV després d'acceptar la confluència amb la candidatura morada de Podem, qüestió que no es va donar a la resta de comunitats en perjudici, precisament, tant de Pablo Iglesias com d'Alberto Garzón.

D'altra banda, Ciutadans –que havia estat la gran sorpresa, quedant com a primera força el 27-S- cau novament darrere del PSC, que recupera vots en detriment del moviment taronja que perd més de 3.400 vots.

Dels quatre partits d'àmbit nacional, el Partit Popular torna a quedar darrere de C's, que ja a les municipals els va deixar la sorpresa d'obtenir els mateixos regidors que ells, tot i no tenir representació al 2011 i tot i la figura d'Antonio Gallego al PP, que no va poder evitar la pèrdua de quatre regidors. Amb tot, superen els dos partits independentistes, ERC i CDC, sempre amb poca representació al municipi. Actualment, dos per ERC i un per CDC. ///

Castelldefels prefereix el vot emergent

Empat que va deixar entre el PSC i el PP a les municipals de l'any 2011, sembla ser que va marcar molt a la ciutadania de Castelldefels. Un empat que van desfer en els darrers comicis, en favor d'un Partit Popular que, després d'una complicada legislatura i sol davant l'oposició, no acabaria governant de nou.

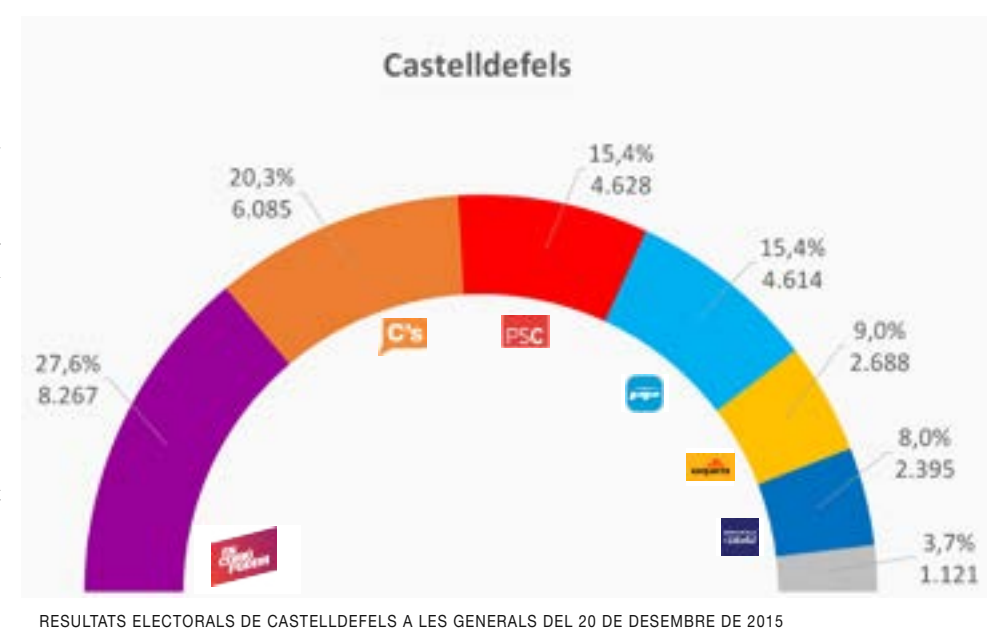
Novament a les autonòmiques, el PP i el PSC van obtenir exactament el mateix nombre de paperetes: 4.203. Increïble.

Segurament per tot això, molts dels vots dels veïns de Castelldefels han caigut, en aquestes eleccions generals, en favor dels partits emergents: En Comú Podem, primer, amb 8.267 vots, i Ciutadans, segon, amb 6.085 vots; molt per davant

del PSC i del PP que amb 4.628 i 4.614, respectivament, mantenen la seva lluita directe, aquesta vegada, però, a la re-guarda.

Destacable, d'altra banda, la caiguda de les forces independentistes que perden uns 3.400 vots (ERC i CDC). Encara és més forta la davallada –perdríen el 50% dels suports- si es compta la CUP, que no es presentava a les generals i que, segons els resultats, hauria quedat en abstenció o en vots a favor de En Comú Podem.

Amb tot, ERC i Democràcia i Llibertat manté una quota de vot del 9 i 8%, respectivament, una xifra molt elevada en comparació amb les ciutats grans del voltant, com El Prat, Viladecans o Sant Boi. ///

RESULTATS ELECTORALS DE CASTELLDEFELS A LES GENERALS DEL 20 DE DESEMBRE DE 2015

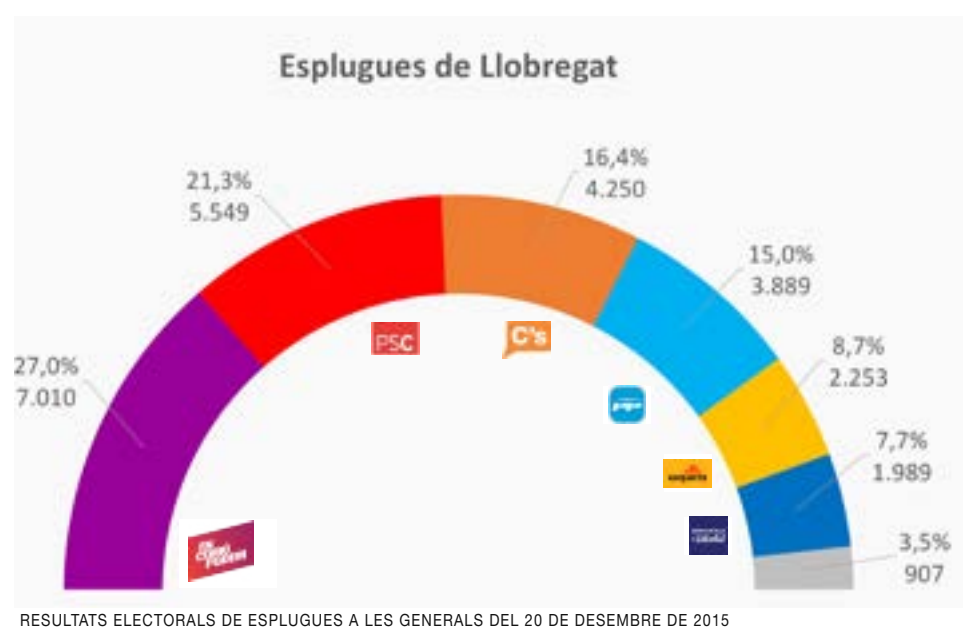
Chacón no guanya a la seva ciutat natal

Com que Chacón era la única cap de llista nascuda al territori; en concret, a Esplugues de Llobregat. Com no podia ser d'altra manera, socialista, com el Baix Llobregat, tradicionalment conegut com a cinturó roig. No ha estat suficient el seu CV ni els seus antics càrrecs com a ministra per a atraure els seus veïns.

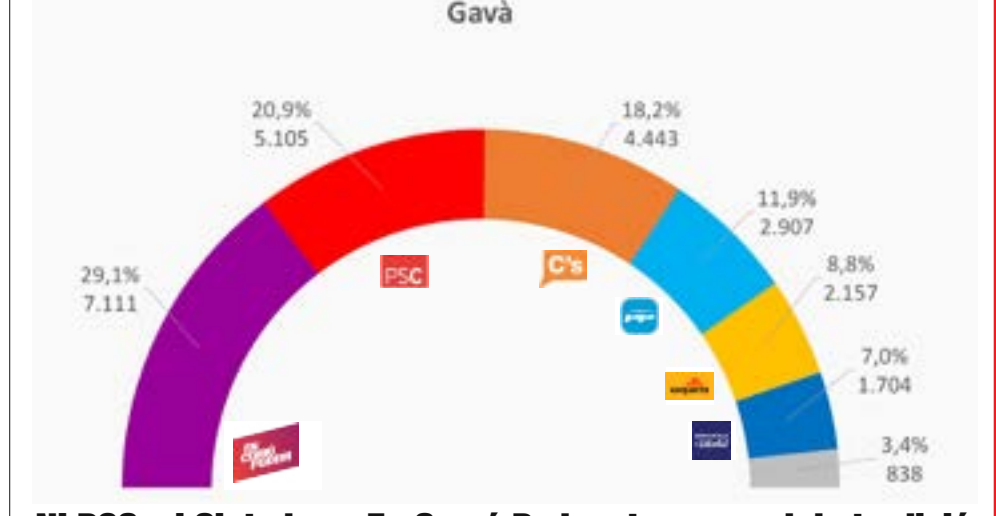
Igual que tota la comarca comença a ser multicolor, Esplugues es va tenir de morat a les darreres eleccions generals amb més de 7.000 vots a favor de En Comú Podem. Tot i ser una de les ciutats socialistes per antonomàsia, també es va sumar al carro de Pablo Iglesias o, fins i tot, al carro del 'dret a decidir'. Cal recor-

dar que el Govern local està format per la coalició entre PSC i CDC i, per tant, és evident que hi ha una sensibilitat en favor del dret a decidir, al qual ha renunciat el PSOE i el PSC de Chacón. De fet, Junts pel Sí va obtenir el passat 27-S 6.403 vots, només 80 menys que Ciutadans, primera força.

En aquesta ocasió, el moviment taronja endarrerix, com a la resta de territoris, després de perdre 2.200 vots, el que li deixa com a tercera força de la ciutat. També, això sí, per davant del Partit Popular, tot i que per només 1,4 punts percentuals. Per sota, ERC i Democràcia i Llibertat que, amb un 8,7% i un 7,7%, respectivament, tanquen la llista. ///

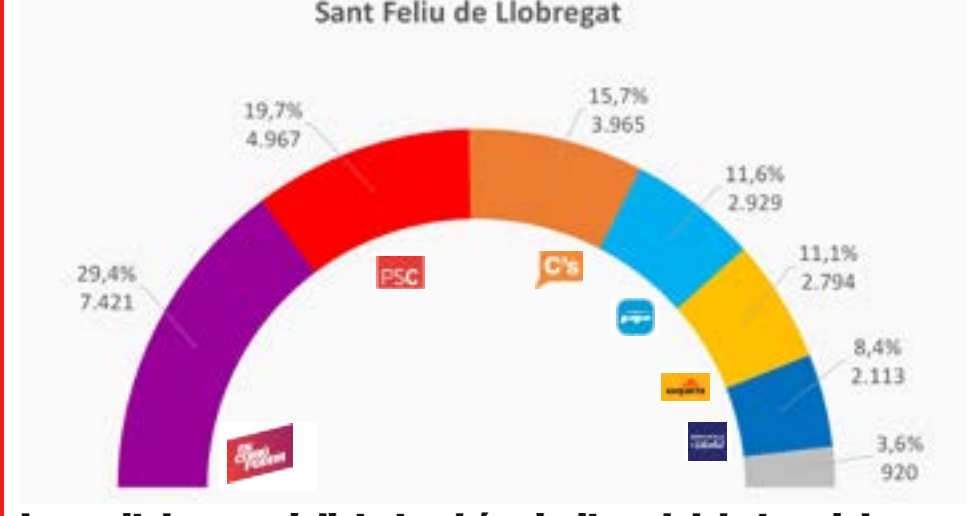

RESULTATS ELECTORALS DE ESPLUGUES A LES GENERALS DEL 20 DE DESEMBRE DE 2015

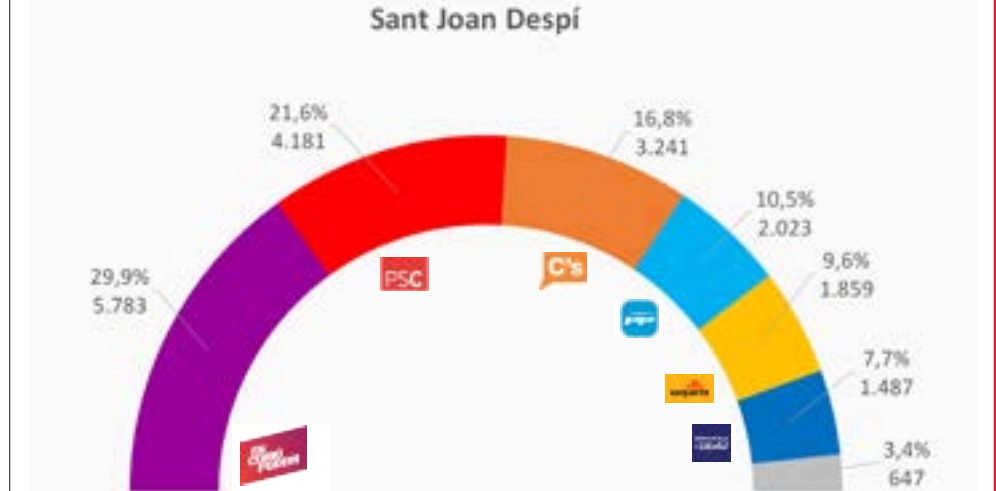
Ni PSC, ni Ciutadans: En Comú Podem trenca amb la tradició

Una de les sorpreses de les passades eleccions municipals, a Gavà, va ser la desaparició del grup local d'ICV, que no va obtenir representació al Ple davant la victòria -tradicional- del PSC. Doncs bé, En Comú Podem ha estat ara la força més votada per davant de socialistes i de Ciutadans, que precisament el 27 de setembre donava la campanada com a llista més votada.

La capital ecosocialista també prioritza el debat social

Ecosocialista d'antonomàsia, la victòria de En Comú Podem no sorprèn tant a la capital baixllobregatina. Per la seva part, el PSC recupera el terreny perdut el 27-S en favor de Ciutadans que queda, això sí, per davant del PP. A les grans ciutats veiem com la ciutadania prefereix el vot dels partits d'àmbit nacional, el que ha perjudicat als catalanistes d'ERC i Democràcia i Llibertat.

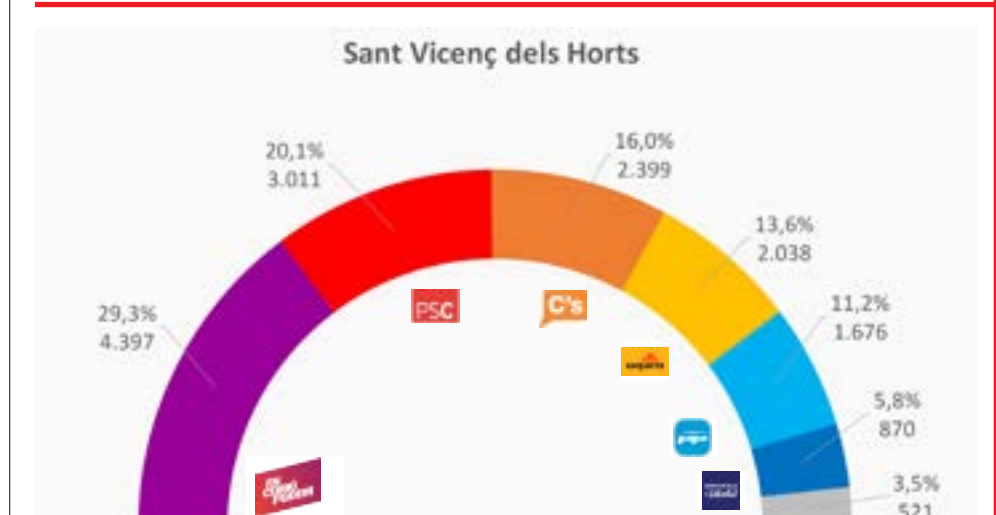
Ni la majoria absoluta del PSC a les locals atura a Podem

Juntament amb Vallirana, Sant Joan Despí va comptar a les municipals amb la majoria absoluta del PSC, liderat pel primer secretari del PSC al Baix, Antoni Poveda. Ja el 27-S, els socialistes van caure com a tercera força després de Ciutadans i Junts pel Sí; ara, en canvi, ha estat En Comú Podem que els ha passat per l'esquerra, amb 1.600 vots més.

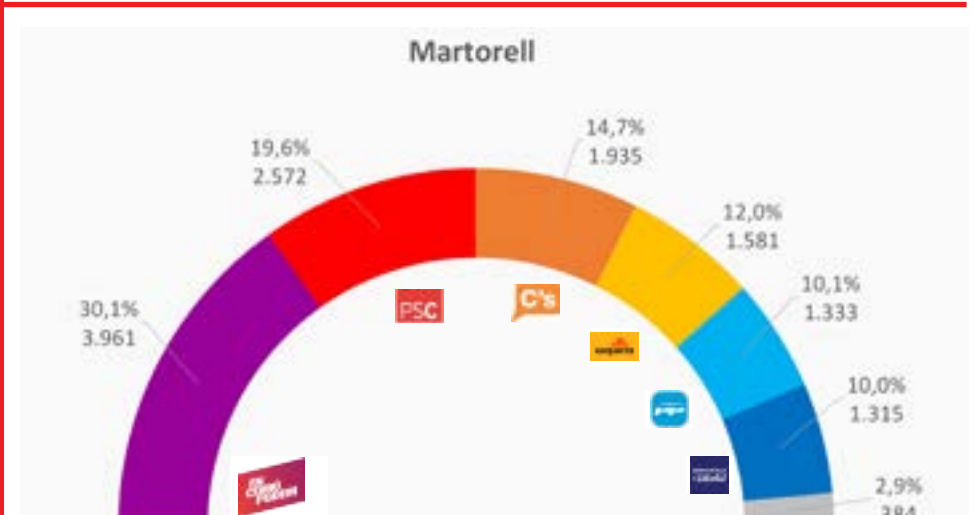
L'independentisme mor a Sant Andreu de la Barca

Davant la victòria monumental de En Comú Podem a Sant Andreu amb un 32,2%, per davant del PSC, històric vencedor, cal destacar el vot testimonial de les forces independentistes, que juntes amb prou feines sumen els vots del Partit Popular, quarta força. Per la seva part, Ciutadans –que va aconseguir ser primera força el 27-S- perd més de 1.400 vots i queda com a tercera força.

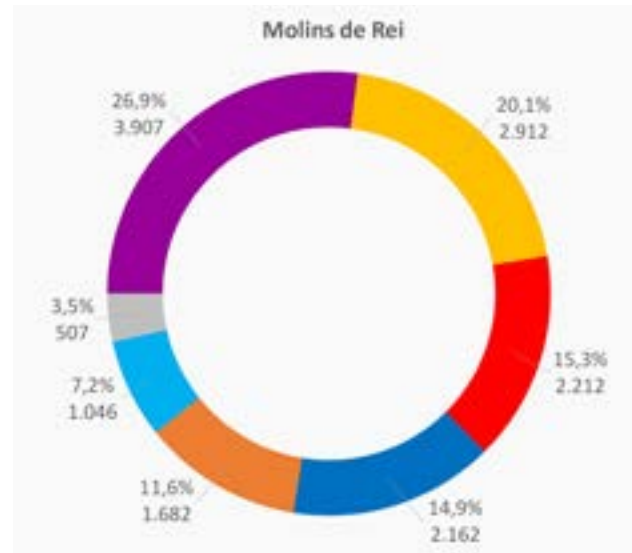
ERC cau a la quarta força tot i la figura de Junqueras

Tot i que Sant Vicenç dels Horts s'ha convertit en un referent del republicanisme al territori per la figura del ja ex alcalde i president d'ERC, Oriol Junqueras, a les Generals, ERC ha suspès quedant com a quarta força amb poc més de 2.000 vots. La ciutadania s'ha pujat al carro morat i ha preferit la candidatura de En Comú Podem per defensar, en aquest cas, el referèndum català.

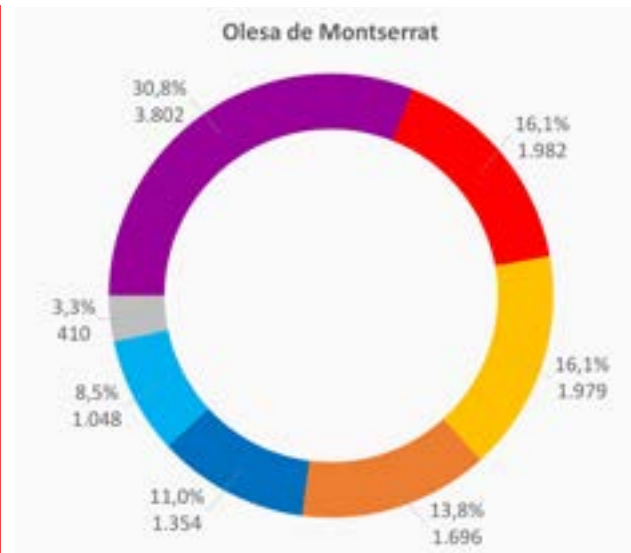

Democràcia i Llibertat queda per sota del Partit Popular

Ciutat econòmica i convergent, Martorell ha trencat la travessa amb el vot majoritari a En Comú Podem, que queda a tocar dels 4.000 vots. Per la seva part, Ciutadans perd un miler de suports en benefici del PSC, que recupera la segona força respecte els comicis autonòmics. ERC s'emporta el vot independentista en perjudici de Democràcia i Llibertat (CDC), que obté un empat tècnic amb el PP.

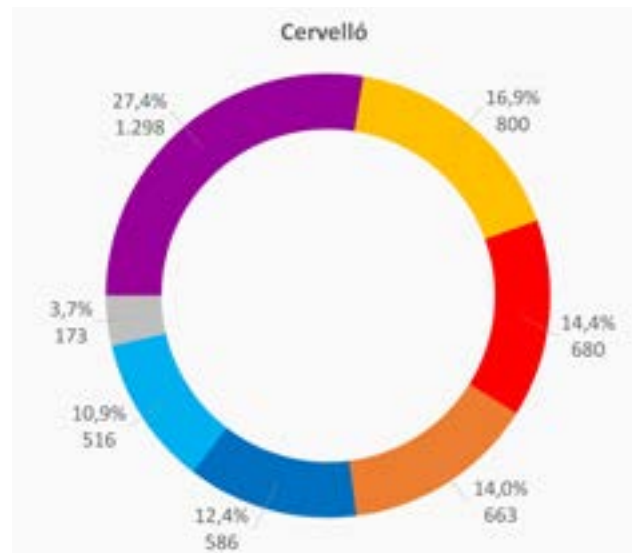
TOT I QUE GUANYA LA CANDIDATURA D'EN COMÚ PODEM A MOLINS, DESTACA LA SEGONA POSICIÓ D'ERC. AIXÍ L'INDEPENDENTISME PREFERIX UNA CANDIDATURA D'ESQUERRES, FINS I TOT, EN UN MUNICIPI AMB ALCALDE CONVERGENT, EN AQUEST CAS, JOAN RAMON CASALS

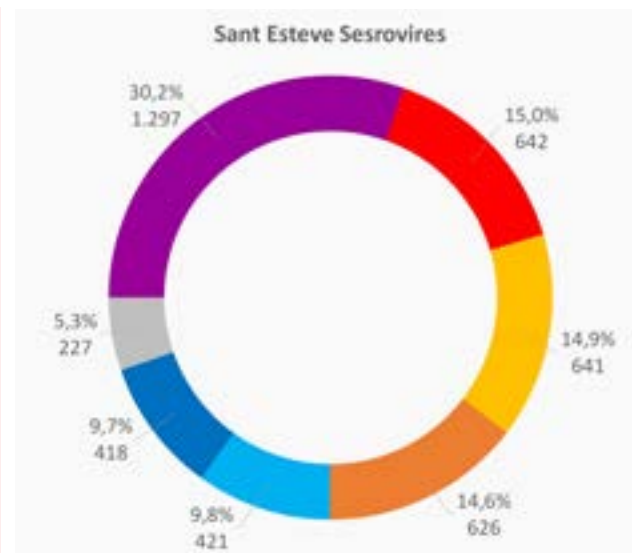
OLESA, GOVERNAT A NIVELL LOCAL PEL BLOC OLESÀ, ES DECANTA PER LA CANDIDATURA EN COMÚ PODEM, CLARAMENT, PER SOBRE DE LA RESTA. DE FET, ES DONA UN EMPAT TÈCNIC ENTRE PSC I ERC PER LA SEGONA I TERCERA FORÇA MÉS VOTADA

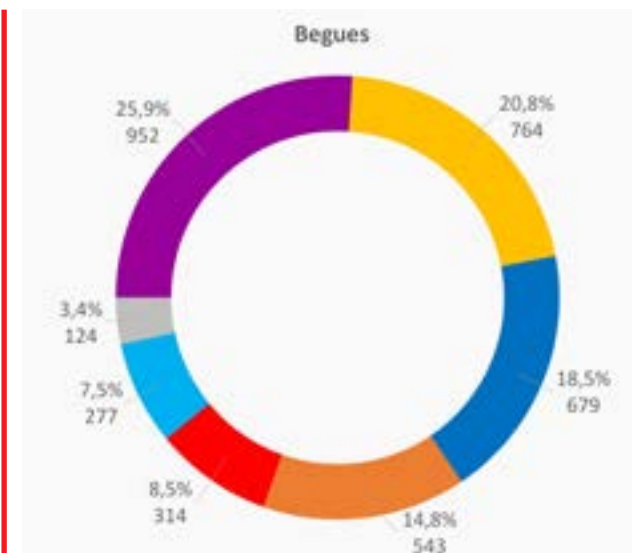
CIUTADANS ÉS EL PARTIT MÉS PERJUDICAT, DESPRÉS DE PERDRE LA MEITAT DE QUOTA DE VOT DES DELS COMICIS DEL 27-S, ON VA SER SEGONA FORÇA. PER LA SEVA PART, L'INDEPENDENTISME MANTÉ EL TIPUS TOT I QUE, PER SEPARAT, ES VEUEN PER DARRERE D'EN COMÚ PODEM I PSC

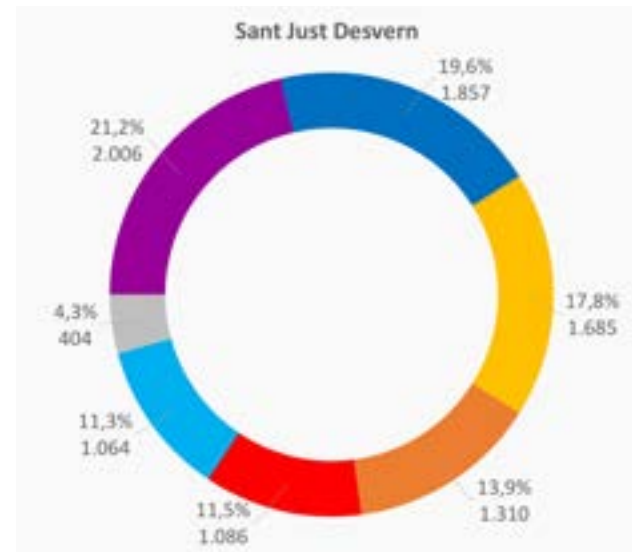
L'INDEPENDENTISME, GRAN MAJORIA AMB UN 47% DE VOTS EL 27-S, ES DECANTA PER ERC QUE ES MANTÉ COM A SEGONA FORÇA, MENTRE CDC CAU PER DARRERA DE PSC I C'S. PER LA SEVA PART, EL PP, TOT I SER ELS ÚLTIMS, OBTENEN UNES DE LES QUOTES DE VOT MÉS ELEVADES

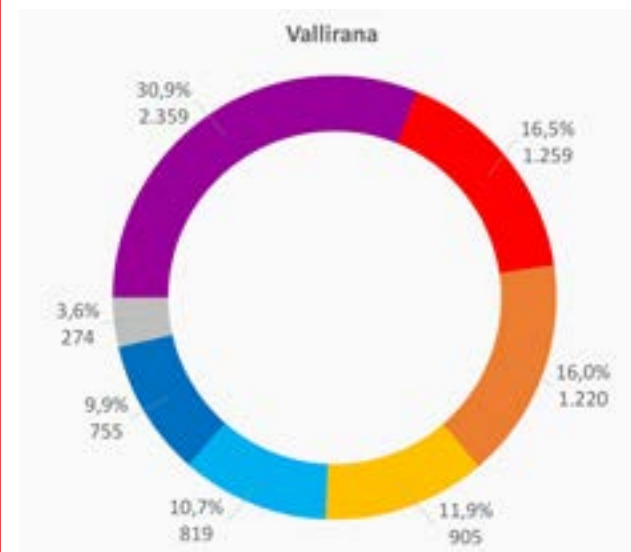
DOMINI ABSOLUT DE EN COMÚ PODEM QUE DOBLA EL NOMBRE DE VOTS RESPECTE A PSC, ERC I CIUTADANS, EMPATATS, LA COALICIÓ DE JUNTS PEL SÍ PERD LA METITAT DE VOTS, EN GRAN PART PELS RESULTATS TESTIMONIALS DE CDC, ÚLTIMA CANDIDATURA AMB REPRESENTACIÓ

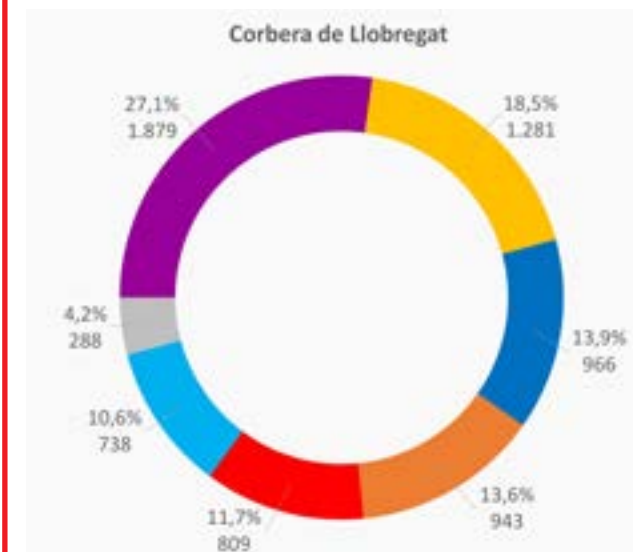
LA LLEI HABITUAL QUE ES DIU QUE PER LES GENERALS LA CIUTADANIA PREFERIX PARTITS NACIONALS NO ES COMPLEIX A BEGUES ON EN COMÚ PODEM, ERC I DL SÓN LES FORCES MÉS VOTADES. ELS REPUBLICANS ES QUEDEN A MENYS DE 200 VOTS DE SER LA PRIMERA FORÇA

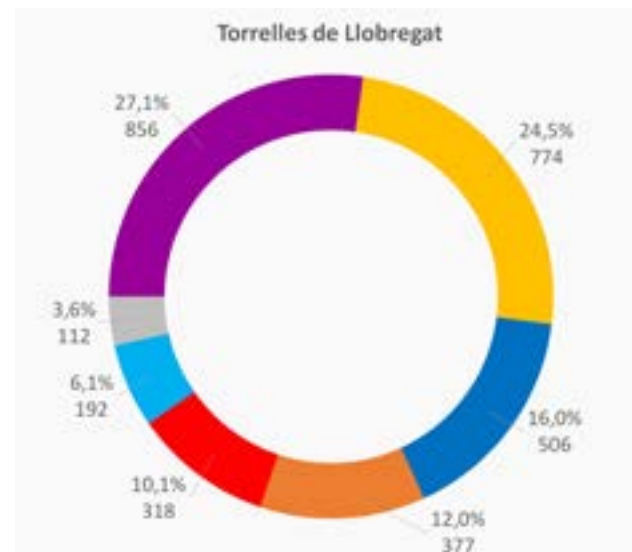
A SANT JUST DESVERN ÉS ON DEMOCRÀCIA I LLIBERTAT HA TRET MILLOR RESULTAT DE LES CIUTATS METROPOLITANES. DE FET, MILLOREN EN QUASI 500 VOTS ELS COMICIS DE LES MUNICIPALS. Aleshores van ser segona força darrera del PSC de Perpinyà i ara després de en comú podem

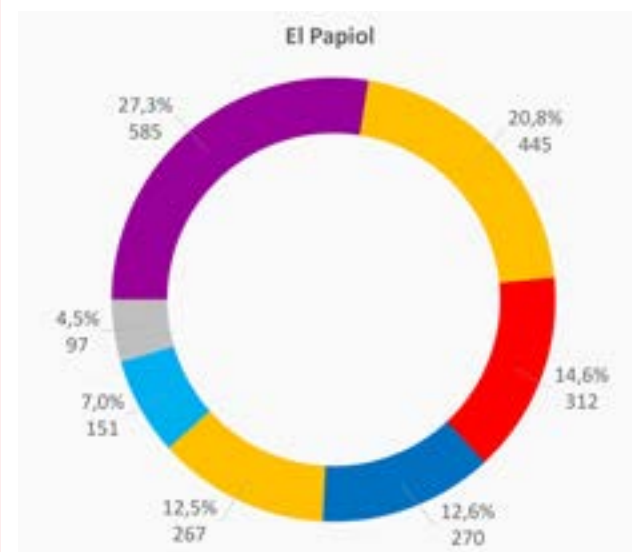
UNA DE LES MAJORIES ABSOLUTES QUE ES VAN DONAR A LES LOCALS, LA DE L'ALCALDESSA SOCIALISTA EVA MARTÍNEZ, TAMPOC HA ESTAT CAPAÇ D'AGUNTAR A LA MAREA MORADA. MÉS DEL 30% OPTA PER EN COMÚ PODEM, PER SOBRE DEL PSC I C'S, QUASI EMPATATS AMB UN 16% DE VOTS

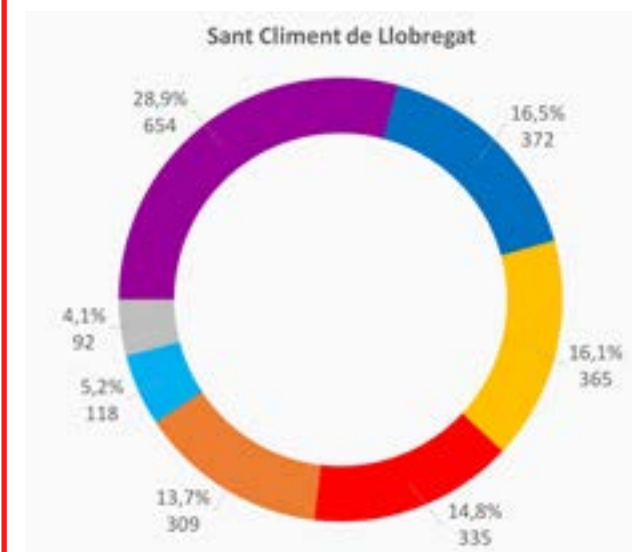
EL PSC PASSA DE SER PRIMERA FORÇA A LES MUNICIPALS I TERCERA A LES DEL 27-S A CINQUENA A LES GENERALS. ELS SOCIALISTES PAGUEN NO ESTAR PEL DRET A DECIDIR I ES VEUEN SOBREPASSATS PER EN COMÚ PODEM I LES FORCES SOBIRANISTES

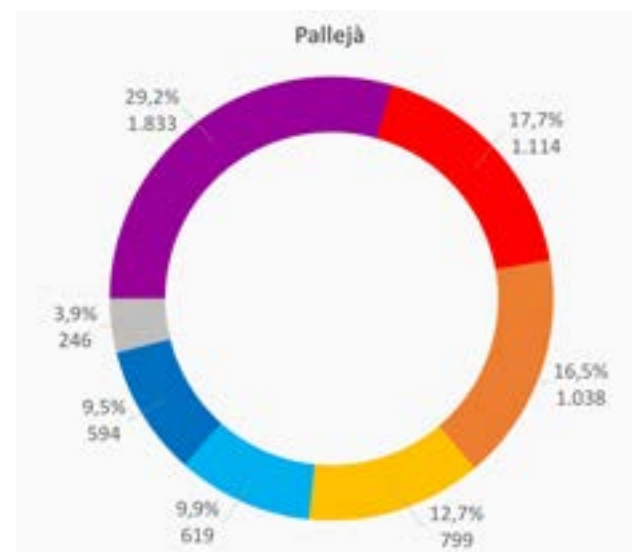
IGUAL QUE A BEGUES, TORRELLES HA ESTAT UN DELS MUNICIPIS ON ERC HA ESTAT A PUNT DE SER PRIMERA FORÇA. NOMÉS ELS HA SEPARAT 82 VOTS. PER LA SEVA PART, CDC -AMB DOS REGIDORS AL PLE MUNICIPAL- QUEDA COM A TERCERA FORÇA PER DAVANT DE C'S, PSC I PP, TESTIMONIALS

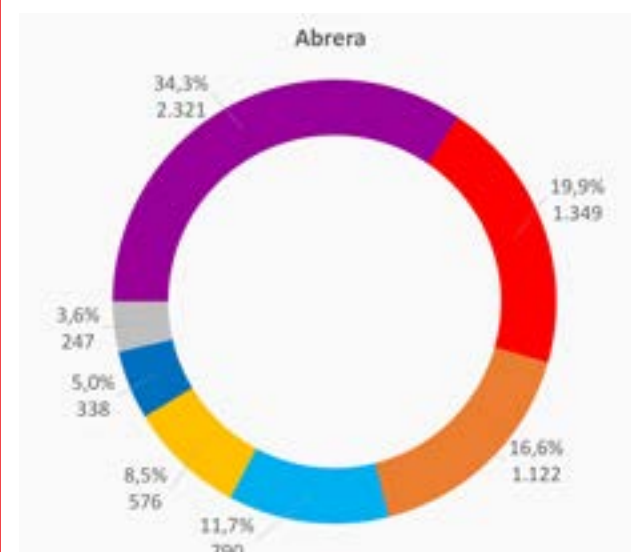
VICTÒRIA ACLAPARADORA DE LES ESQUERRES, AMB EN COMÚ PODEM PRIMER, SEGUIT D'ERC I PSC. PEL QUE FA ELS PARTITS INDEPENDENTISTES, ERC -ARA A L'ALCALDIA- SUPERA A DEMOCRÀCIA I LLIBERTAT, QUE QUEDA COM A QUARTA FORÇA TOT I SER SEGONA A LES LOCALS

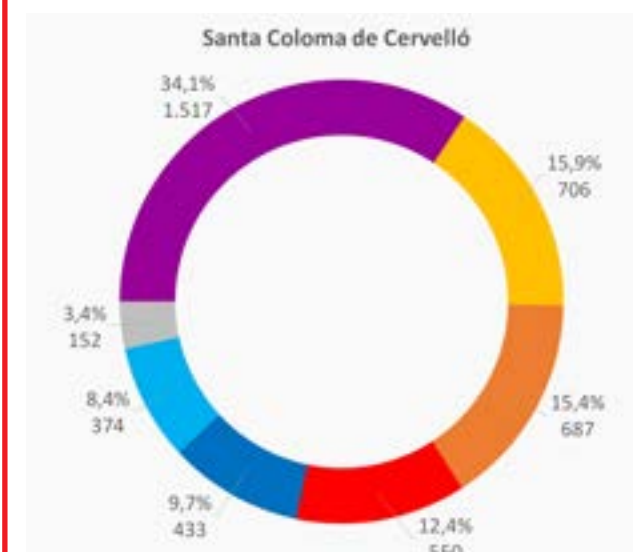
EN COMÚ PODEM VENÇ CLARAMENT A SANT CLIMENT AMB EL DOBLE DE VOTS QUE LA RESTA, DL, ERC, PSC I C'S, ELS QUALES QUEDEN EN UN VENTALL DE 63 VOTS DE DIFERÈNCIA NOMÉS. PER LA SEVA PART, EL PP PASSA AMB PROU FEINA DELS CENT VOTS

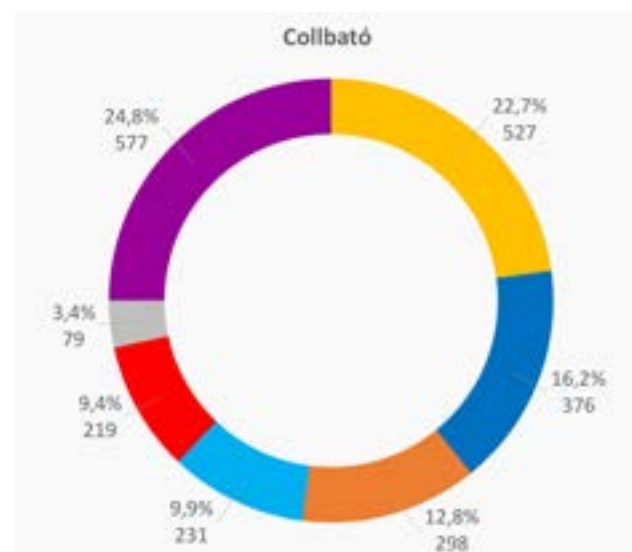
EL PSC RECUPERA LA CONDICIÓ DE SEGONA FORÇA DAVANT LA PÈRDUA DE VOTS DE C'S RESPECTE EL 27-S (-600). PER LA SEVA PART, LES FORCES INDEPENDENTISTES JUNTES SUMARIEN 22,2%, MENYS QUE LA CANDIDATURA DE XAVIER DOMÈNECH, EN COMÚ PODEM

ERC I CDC PERDEN LA MEITAT DELS VOTS DEL 27-S EN FAVOR DE EN COMÚ PODEM, QUE S'EMPORTA UN 34,3% DE QUOTA DE VOTS. EL PSC DE L'ALCALDE NAHARRÓ SURT BENEFICIAT DE LA CAIGUDA DE C'S, QUE VA SER LA FORÇA MÉS VOTADA A LES AUTONÒMIQUES

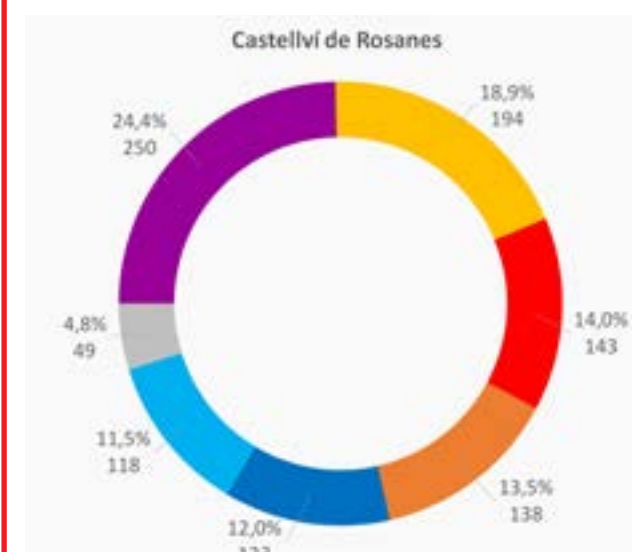
ACCIÓ CIUTADANA JA VA DONAR LA SORPRESA A LES MUNICIPALS AMB DOS REGIDORS, PER DAVANT DE LES FORCES TRADICIONALS. TAMBÉ CATALUNYA SÍ QUE ES POT VA SER TERCERA FORÇA EL 27-S. ARA, EN COMÚ PODEM REFERMA A LA CIUTAT LA VOLUNTAT DE CANVI AMB UN 34,1% DELS SUPORTS

DESTACADA DEVALLADA DEL PSC QUE, TOT I SER EL PARTIT MÉS VOTAT A LES LOCALS, CAU A LA DARRERA POSICIÓ EN AQUESTES GENERALS. EN COMÚ PODEM ÉS LA CANDIDATURA MÉS VOTADA, AMB ERC A TOCAR I AMB DEMOCRÀCIA I LLIBERTAT COM A TERCERA FORÇA

LA QUASI MAJORIA ABSOLUTA DE JUNTS PEL SÍ AL 27-S (49,82%) CAU MÉS DE 10 PUNTS PERCENTUALS EN FAVOR DE EN COMÚ PODEM QUE ASSOLEIX TAMBÉ LA PRIMERA FORÇA. AMB TOT, ERC I DL TREUEN UNS BONS RESULTATS EN COMPARACIÓ AMB LA RESTA, QUE NO PASSEN DE 200 VOTS

EL Poble amb menys població del Baix ofereix l'estructura de vot més habitual a la zona nord: victòria de en comú podem, seguit d'ERC que es consolida com a segona força, mentre que el PSC ho fa a les grans ciutats. CDC, de l'alcalde Almirall, cinquena força

20-D: Els nostres diputats i senadors

El PSC i ERC són les úniques candidatures que aportaran representació territorial al Congrés dels Diputats

L'hospitalenc Oscar Guardingo (En Comú) és el candidat més votat a Barcelona i, per tant, un dels quatre senadors electes

Congrés dels Diputats

Partit Socialista de Catalunya

Carme Chacón

/// Esplugues de Llobregat, 1971. Escollida regidora a la seva ciutat l'any 1999, Chacón ha estat vicepresidenta del Congrés dels Diputats (2004-2007); Ministra d'Habitatge (2007-2008) i Ministra de Defensa (2008-2011). Actualment és secretària de Relacions Institucionals del PSOE.

Mercè Perea

/// L'Hospitalet, 1966. Llicenciada en dret per la UAB, Perea és una de les figures destacades del PSC de LH i del govern local. Perea és actualment la segona Tinenta d'Alcaldia, regidora de l'Àrea de Seguretat, Convivència i Civisme i regidora del Districte I. També ha estat Tinenta d'Alcaldia d'Hisenda i Recursos Humans.

José Zaragoza

/// Molins de Rei, 1961. Un dels capitans socialistes del PSC al Baix Llobregat, Catalunya i Espanya. Fundador de l'agrupació local del PSC, amb la que va ser regidor molinenc de l'any 1983 fins 1991, Zaragoza ha estat primer secretari de la Federació comarcal de 1988 a 2004. La seva trajectòria política, però, destaca per ser el director de campanya a diferents convocatòries electorals durant els millors anys dels socialistes.

Esquerra Republicana de Catalunya

Joan Tardà

/// Cornellà, 1953. Figura indiscutible del republicanisme català a Madrid, Tardà s'ha convertit en el pal de paller d'ERC al Congrés dels Diputats. Llicenciat en Filosofia i Lletres, catedràtic de Llengua i Literatura Catalana, Tardà era abans de ser diputat (des de 2004), regidor d'ERC a l'Ajuntament de Cornellà i professor de secundària a l'IES Esteve Terradas i Illa.

José Montilla

/// Martorell, 1965. L'ex militant d'UDC i director del diari digital El Matí tanca la llista de diputats republicans per Barcelona com a independent. Amb un perfil de tendència més catòlica i conservadora, proper, però, a l'ex alcalde de Vic i ex president de l'Associació de Municipis per la Independència, Josep Maria Vila d'Abadal, l'elecció de Capdevila complementa i enforteix el vot metropolità.

El Senat

Senadors Electes

Oscar Guardingo

/// L'Hospitalet, 1976. El cap de llista al Senat per En Comú Podem ha estat el senador més votat a les darreres Eleccions Generals (recordem que són llistes obertes) amb 610.126 vots (8,23%) i, per tant, serà un dels tres senadors de la candidatura morada. Guardingo, de 39 anys i treballador de Seat des de fa 12 anys, és veí de L'Hospitalet, on ha estat tradicionalment vinculat a Esquerra Unida i Alternativa. Darrerament ha estat secretari de relacions amb la societat civil i de participació de Podem.

Senadors Designats

Elisabeth Abad

/// Esplugues, 1962. L'advocada i política catalana és una de les quatre figures proposades per Junts pel Sí per representar, en aquest cas, a Democràcia i Llibertat. Especialitzada en Dret Administratiu i Processal, Abad ha estat diputada en el Parlament de Catalunya durant la IX Legistatura en substitució de l'escó que deixà Irene Rigau i Oliver (2011-2012). Ha estat portaveu del grup parlamentari de CiU a la Comissió de Cooperació i Solidaritat.

Francesc X. Alegre

/// Sant Feliu de Llobregat, 1958. El portaveu de Ciutadans a Sant Feliu de Llobregat i Delegat Territorial en el Baix Llobregat i Garraf va ser l'escollit per encapçalar la llista per Barcelona de Ciutadans al Senat. Després de no ser escollit de manera directa als comitès, Ciutadans ha tornat a confiar en el santfeliuenc per presentar la seva candidatura com a senador designat del Parlament de Catalunya. En aquest cas, té molt números de ser un dels escollits ja que Ciutadans és el principal partit de l'oposició al Parlament.

José Montilla

/// Cornellà, 1955. L'ex president de la Generalitat de Catalunya, a la segona etapa del tripartit, serà novament el candidat socialista al Senat, càrrec que ocupa des de 2011. Montilla ha estat vinculat a tots els nivells institucionals des de alcalde de Cornellà (1985-2004) o president de la Diputació de Barcelona (2003-2004) a Ministre d'Indústria, Turisme i Comerç (2004-2006), president de la Generalitat (2006-2010) i ara senador.

A Castelldefels, la platja. És natural.

A Castelldefels tens 5 kilòmetres de platja per gaudir de moltes activitats i també d'una estona de tranquil·litat, amb els amics o en família. Ara estem recuperant l'ecosistema original del litoral per posar en valor el seu caràcter mediambiental. Perquè per a Castelldefels la platja és el més natural i també volem que ho sigui per als nostres visitants.

Juan Ignacio Pujana, primer alcalde democrático de L'Hospitalet tras el franquismo

Pujana: "Se me hizo un juicio político para echarme del Ayuntamiento de L'Hospitalet"

El exalcalde de L'Hospitalet censura el trato que le dieron algunos dirigentes del PSC

Fue absuelto de cohecho y falsedad pero, también, fue el primer cargo público de España condenado por tráfico de influencias

A Juan Ignacio Pujana Fernández, el primer alcalde elegido democráticamente en L'Hospitalet, le hicieron la cama. Y según cuenta en la entrevista que El Llobregat le ha hecho, quienes le traicionaron fueron los de su propio partido, el PSC.

En la segunda entrega de esta sección que aspira a saber de qué hacen ahora quienes en tiempos pretéritos jugaron un papel destacado en nuestro territorio, Pujana no deja títere con cabeza. A su pesar, además de ser el primer alcalde socialista de la Transición también ha pasado a la historia por ser el primer condenado por tráfico de influencias, mucho antes de que la corrupción a gran escala impregnara la política de nuestro país.

La empresa a la que el ayuntamiento le adjudicó las obras de construcción de un aparcamiento empresa por casi 500 millones de pesetas se había constituido dos semanas antes de la adjudicación, no estaba inscrita en el registro administrativo para poder realizar obras contratadas por la administración pública y aún se encontraba tramitando un aval de 118 millones. Pero Pujana no se embolsó ni una peseta. Y así le va. **///**

Pere Ríos

Juan Ignacio Pujana (Barcelona, 1948) fue el primer alcalde democrático de L'Hospitalet de Llobregat después del franquismo. Ocupó el cargo durante 15 años y dimitió en mayo de 1984 después de que el fiscal le acusara por la adjudicación de las obras de un aparcamiento municipal, un caso por el que acabaría condenado en 1995 a seis años de inhabilitación. También estuvo inmerso en otros dos procesos judiciales, uno de los cuales no llegó a juicio y en el otro fue absuelto.

"Juicio político"
Han pasado ya 32 años desde que estallara aquel

escándalo y Pujana accede encantado a hablar del pasado, presente y futuro, pues desde entonces está alejado de la política y del PSC, partido en el que dejó de militar, pero al que sigue votando. Todos los sondeos daban vencedor al PSUC en las primeras elecciones de democráticas de 1979, con el escritor Francisco Candel como cabeza de lista, pero un joven candidato socialista de 31 años derrotó a los comunistas de la época.

Pujana califica sin reparos de "juicio político" el caso que le desalojó de la alcaldía y asegura que sufrió "una persecución constante" dentro del PSC para que dejara el cargo. "En 1979 yo tenía que ir el cuarto o el quinto en la lista, y los candidatos a encabezar-

PUJANA SE DEDICA ACTUALMENTE A LA EMPRESA DE REFORMAS Y REHABILITACIONES QUE FUNDÓ

la eran Garcilaso Aguado y Juli Morera, que provenían de la federación del PSOE y del PSC", relata.

"Como había esa disputa interna quisieron buscar un candidato que asumiesen todas las partes", continúa explicando, y fue así como acabó de alcaldable y derrotó a las encuestas. "Lo que no previeron es que yo estaba en el movimiento vecinal de Bellvitge, que era el secretario general de la UGT en L'Hospitalet y también tenía cargos en el partido, con lo cual arras-

tré más votos de los que se pensaban", explica Pujana.

Maniobra socialista

La victoria, lejos de calmar a la familia socialista, avivó las luchas internas. "Allí se empezó a incubar algo contra mí, porque había un tapado que era el teniente de alcalde de urbanismo, García Grau, que era el que tenía que ser el próximo cabeza de lista, pero antes tenía que sustituirme a mí con dos años de margen para proyectarse como alcalde", evoca Pujana.

Joan Saura, entonces concejal del PSUC en L'Hospitalet, le advirtió que se estaba incubando dentro del PSC una maniobra contra él, pero en un principio no le hizo caso. Hasta que se dio cuenta y empezó a actuar, explica el exalcalde. "Yo pensé que el PSUC quería crear una distorsión en el grupo socialista para aprovecharlo en la siguiente campaña", confiesa Pujana, pero no era así.

En paralelo, el alcalde y los suyos, se hicieron con el control de la federación del PSC de L'Hospitalet "y eso en la calle de Nicaragua cayó fatal a Josep Maria Sala, José Zaragoza y Miquel Iceta porque no podían tener una persona incontralada, que no era afín a sus formas de acción política", dice de sí mismo Pujana. Y es así, como, según él, se acabó prefabricando la causa judicial para condenarlo.

"Con algunas personas de la dirección del PSC acabé bien, como en el caso de Raimon Obiols, que me consideró, cosa que otros no hicieron", explica. "Alguno de los famosos capitanes del Baix Llobregat estuvo en terreno neutral, lo que me pareció muy desagradable, porque nos conocíamos desde la federación catalana del PSOE en 1974, pero la vida es así y las personas también".

¿Cómo se lleva con Celestino Corbacho, el que fue su sucesor en la alcaldía? "No mantengo ningun-

na relación ni tampoco la preciso, más allá del gesto educado de saludarnos si coincidimos en algún acto y nada más. Me sentí totalmente traicionado por él y por algunos otros que luego me han pedido perdón". Pujana recuerda que Corbacho militaba en la agrupación socialista del Eixample, en Barcelona, y pasó a hacerlo en L'Hospitalet, "donde se puso al servicio de José María Sala, ni más ni menos".

Primer condenado

Pese a la crítica a quien entonces era secretario de organización del PSC, Pujana también explica que cuando dejó el ayuntamiento habló con Sala y logró un trabajo de comercial en una oficina internacional de un grupo hotelero. "Estuve en Cuba un año y medio yendo y viniendo cada mes", hasta que me cansé de tanto vuelo". Empezó entonces otra nueva etapa como gestor urbanístico e intermediador inmobiliario y con posterioridad trabajó con su hermano, arquitecto de profesión, en proyectos de la construcción, en algunos casos con más fracaso que éxito. Finalmente Pujana creó su propia empresa de reformas y rehabilitación, que es a lo que se dedica ahora. Estuvo viviendo un tiempo en Gavà y después de diversos avatares personales, hace tres años que se instaló en un piso de alquiler en el barrio de Santa Eulàlia, en L'Hospitalet.

PUJANA VOTANDO EN LAS PRIMERAS ELECCIONES MUNICIPALES DE 1979

El exalcalde tiene una visión muy distinta de los hechos ocurridos a la que relata la sentencia condenatoria del juicio que acabó con su carrera política. El fiscal le acusaba de haber cobrado 14 millones de pesetas de comisión a cambio por influir en una sociedad municipal para que adjudicara las obras de un aparcamiento a la empresa de un amigo del alcalde.

Pujana fue absuelto de cohecho y falsedad pero se convirtió en el primer cargo público condenado en España por tráfico de influencias, después de que se introdujera este delito en el Código Penal tras el caso Juan Guerra.

Sugerencias al PSC

"Aquellos se lo sacaron de la manga, porque la adjudicación no dependía de la empresa municipal, sino de los dueños de la sociedad adjudicataria del parking. No tenía nada que ver, como no tiene nada que ver porque se me acusara de un tráfico de influencias inexistente", relata Pujana. Por ese motivo, añade, "difícilmente pude influir yo en el presidente del consejo de admi-

nistración si no dependía de él la decisión".

En clave de política actual, Pujana se muestra crítico con el PSC, "porque no encuentra el norte para convertirse en un partido de las clases medias y trabajadoras" y considera que los últimos dirigentes que ha habido deberían haber "limpiado" el PSC de cuadros y exconsejeros que filtraron con el soberanismo antes de darse de baja.

De Iceta asegura que "es un muy buen estratega e ideólogo", pero no lo ve como líder del PSC. Sobre Mas piensa que es "un funambulista que ha traicionado a los catalanes, porque con la independencia pretende esconder la corrupción" y tampoco se muerde la lengua con Núria Marín, la actual alcaldesa de L'Hospitalet. "Si gana Ciudadanos en la ciudad es que algo está fallando en la gestión y en la relación con la ciudad.

A Núria Marín le falta empuje. La están asesorando mal. Tiene que vivir más en la calle, hablar más con la gente y dar menos conferencias", concluye Pujana. **///**

LABORATORIO INNOVACION
Especialistas en periodismo de proximidad. Reportalismo

Enjoynalism!

Enjoynalism!

BCN CONTENT FACTORY

Ellos practican enjoynalism
Disfrutamos el periodismo desde Barcelona para todo el mundo

www.bcncontentfactory.com

Maite Aymerich, alcaldessa de Sant Vicenç dels Horts

“Vam ser els últims en tenir un institut i ara la crisi ens ha castigat molt”

Aymerich centra el mandat en la justícia social a partir de tres eixos fonamentals: educació, serveis socials i ocupació

L'alcaldessa aposta per un Sant Vicenç agrícola, però que desenvolupi moderns polígons per atraure noves empreses

Podia imaginar-se que aquest moment arribaria, però segurament no tan d'hora. Sigui com sigui, Maite Aymerich és des de fa menys de dos mesos la nova alcaldessa de Sant Vicenç dels Horts, després de la dimissió d'Oriol Junqueras. El municipi canvia un historiador per una llicenciada en filosofia i ciències de l'educació, un valor afegit que la diferencia de l'habitual estereotip formatiu dels polítics. La seva confiança cega en l'educació serà un dels pilars del seu mandat.

Militant d'ERC i, per tant, independentista, Aymerich accepta el càrrec en un moment clau de la política, tot i que reconeix estar de pas. De fet, no ha deixat la seva feina.

Mare de dos fills, Aymerich és amant de l'escriptura, la poesia i la restauració de mobles, passions que ara per ara ha hagut de deixar en un costat, precisament, per la completa agenda del dia a dia. La prova, que ens rep al vespre. **///**

Imanol Crespo

-Quines són les línies mestres del seu mandat?

-El mandat, que, de fet, arrenca amb l'Oriol, busca a Sant Vicenç un tema de justícia social, que és prioritari per donar resposta a la situació de crisi. A Sant Vicenç, els espais de crisi són potents -històricament i ara encara més- i, llavors, volem desenvolupar aquest concepte de justícia social sota tres pilars: l'educació, els serveis socials i l'ocupació. Buscarem fórmules que passen, d'una banda, per un augment de pressupost i, d'altra, aprofitant el teixit que tenim al territori amb convenis i col·laboracions amb entitats.

-És un mandat continuista, entenc. Què pot aportar vostè de diferent, tenint

en compte que té una formació vinculada a la filosofia i a l'educació?

-Crec que molt. Parteixo del fet que sóc filla de Sant Vicenç, estic molt compromesa amb el municipi i bec dels valors republicans de justícia social. Penso que, per la meua formació, puc treballar per empoderar a la comunitat per tal de poder sortir d'aquesta situació. L'educació, en aquest sentit, és un projecte de futur, un ascensor per poder accedir a llocs de treball. Sense educació no tenim futur.

-És fonamental tenir aquesta visió a mig i llarg termini.

-L'educació, els serveis socials i l'ocupació. Tot té una visió de futur. I per poder fer això, només és possible des d'una visió de la democràcia participativa. És molt oportú, d'una

banda, perquè aquí ja hi ha taules i òrgans de participació; però, a més, el que hem fet per primera vegada és posar sobre la taula un Pla d'Actuació Municipal amb uns eixos clars, que posarem a debat amb la ciutadania.

-Durant la crisi, Sant Vicenç ha estat el municipi del Baix amb més atur. Per què?

-És un municipi amb una de les rendes més baixes del Baix Llobregat. Som el municipi on vam tenir un institut més tard, això ha deixat històricament una configuració social amb pocs treballadors qualificats. Clar que hi ha, però comparativament és una població pobre en això. Per tant, l'educació ha de permetre

ser aquest ascensor. Amb la crisi cau empicat el sector de la construcció i tot el que es deriva i a Sant Vicenç ha estat molt castigat en aquest sentit. Ara, hem baixat aquest llinar psicològic del 20% d'atur.

-Què s'ha fet?

-Moltes polítiques actives d'ocupació en recerca de feina i orientació; després, hem treballat molt per captar empreses que estiguin interessades en situar-se al municipi. Sant Vicenç es troba en un lloc estratègicament molt bo i tenim uns polígons amb una sèrie d'activitats.

-Cap a on mira Sant Vicenç, cap a les grans ciutats metropolitanes o cap al nord?

-Estem una mica amb un

AYMERICH CELEBRA AQUEST FEBRER EL SEU SEGON PLE MUNICIPAL

peu a cada banda. Sant Vicenç va créixer de forma molt desordenada i això ha tingut costos molt elevats que també han contribuït al deute, que hem sanejat, però també tenim una identitat agrícola i té tota una façana que jo, concretament, em vaig significar molt perquè no fos urbanitzada. A l'època del totxo semblava que no tenia sentit plantar cols o pastanagues i ara hi ha empreses

que treballen tot el tema de productes de proximitat, ecològica, cooperatives, etc. Per tant, volem ajudar a les noves iniciatives en aquest sentit, però després tenim un polígon que els hem de fer molts atractius. Som un poble-ciutat mitja. La gent no parla de ciutat, parla de poble, un concepte molt arrelat.

-Deia que Sant Vicenç va créixer desordenadament. Què es pot fer a nivell municipal per afavorir la integració i evitar, per exemple, guetos a la distribució de barris?

-Hem tingut dos moments: les onades dels anys 60 i 70, que eren nacionals, que sí va haver una ubicació d'aquestes persones molt desordenada que va generar nuclis, però gràcies a tot el teixit associatiu i la participació ciutadana s'ha evitat la creació d'aquests guetos. Pel que fa l'arribada de nous veïns estrangers, tenim una forta comunitat marroquina i hem tingut la sort, també, i l'encert de recolzar una entitat com és la Bayt al-Thaqafa, molt

estimada a Sant Vicenç i que han fet una feina molt d'acompanyament. Què pot fer l'Ajuntament? Doncs aprofitar els agents actius que té al territori per fer polítiques actives. Tenim dues mesquites, intentem que, quan es fa el Ramadà, fan el trencament de dejuni a la plaça de la Vila, que està molt bé, perquè si no sembla que aquesta comunitat sigui d'altra població. Amb aquestes coses veiem que tot i que pertanyen a altre cultura i altre religió són també els teus veïns. És important la identitat i reforçar el sentiment de pertinença de la nostra població.

-Com estan les finances de Sant Vicenç?

-Doncs estan molt bé. Sant Vicenç va arribar a una situació estrepitosa i de uns anys enrere es van fer mocions per millorar aquesta situació. Ara estem molt sanejats. El que farem ara és no desviar-nos d'aquesta tendència. Què s'ha fet? Doncs aplicar un sistema d'economia domèstica. En tems de bonança tots ens plantejàvem viatges que ara no podem fer; ara ni fem els viatges ni anem a sopar sovint. Però hem de pagar els serveis més bàsics i el lloguer. A l'Ajuntament, doncs, hem reduït molt els costos superflus; hem mirat que els serveis bàsics es negociïn i sortissin amb acords favorables; i aquesta tendència de ser auster també provoca que el propi treballador i tècnic estigui en clau d'austeritat i, per tant, els

departaments fan peticions de pressupost ja ajustades. A part, hem d'estar a l'aguait de possibles subvencions supramunicipals.

-Amb el lideratge tan fort que tenia Junqueras, l'ha deixat el llistó molt alt. Creu que li pot perjudicar?

-La deixat tan alt que és incomparable. És impossible. Hi ha una part que fa vertigen, però, una cosa de l'Oriol -que sí que puc fer i la penso exercir perquè és una lliçó per tots- és que és una persona propera, senzilla, que estima el poble, honesta i això és el que jo puc donar. He d'intentar exercir l'encàrrec d'alcaldessa amb senzillesa, honestat, amb proximitat i amb diàleg. Amb tothom: amb els veïns, amb el govern i amb l'oposició. És un valor el preguntar i el consensuar. Perquè tots estem aquí pel poble. Jo, de fet, treballo al poble; compagino l'alcaldia amb la feina, perquè tinc molt clar que estic aquí de pas.

-La dimissió de Junqueras va ser molt criticada, sobretot pel PSC, que la qualificava de frau electoral. Què li sembla?

-El concepte de frau és molt gruixut. Per descomptat, no és pas cert. Tothom que va votar a la llista de Sant Vicenç, l'Oriol ja va dir que no hi seria, que no hi seria, i tots sabem que podia passar i que seria bo, en clau nacional. No pensàvem que seria tan aviat, també hem de ser honestos en

aquest sentit. Al desembre, la situació ho requeria i així ho va decidir, de dedicar-se en cos i ànima.

-Quan s'entera vostè que dimitiria?

-Poc abans. No estava previst al maig en absolut. Que durant els quatre anys podia passar, sí.

-Ha passat tant d'hora que hagués preferir presentar-se vostè com a candidata?

-No necessàriament. Oriol ha marxat per complir una tasca, no per cap imputació, per cap malversació, tracte de favor ni cap corruptela tant i com ha passat amb altres alcaldes o regidors d'altres formacions. I que han hagut de marxar i han estat substituït pel mateix procediment. Per tant, no parlem de frau, perquè no ho és.

-Com valora el pacte amb Podem?

-Molt positiu. De fet, aquest pla de justícia social va ser pactat amb ells i ens trobem molt a prop, tant a prop com que batallem pels mateixos pilars. Igual que a nivell de participació i de gestió adequada. Sempre hi ha friccions habituals un cop et poses a la feina, però fins ara hem estat molt en sintonia i, de fet, sortim dels plens i marxem tots els regidors a sopar amb les seves parelles. No dic que si sabem que podia passar i que seria bo, en clau nacional. No pensàvem que seria tan aviat, també hem de ser honestos en

els companys de Podem tenen llibertat de vot.

-Quina ha estat la seva trajectòria professional?

-Sóc llicenciada en filosofia i ciències de l'educació, sóc de lletres, i, en concret, sóc pedagoga. També psicopedagoga, mediatra familiar, estic habilitada com a educadora social i, històricament, sempre he estat vinculada al món del lleure, quan no era professional. Després, vaig entrar a treballar en el camp social: tutelar de me-

nors, centres residencials, acció educativa amb joves amb trastorns mentals i va haver un moment que vaig fer un salt a treballar a un institut, aquí a Sant Vicenç. Ara, des del 2007, treballo a l'equip d'assessorament pedagògic i, actualment, sóc la directora.

-I a nivell personal què l'ha representat aquest salt a l'alcaldia?

-Sobretot m'ha canviat el que passa a casa. Tinc dos fills, però que són grans, un que viu

UNA IMATGE ANTIGA DE SANT VICENÇ DEL SEU AVI PENJA A LA PARETA PRINCIPAL DE L'AJUNTAMENT DEL MUNICIPI | FOTOS: I. CRESPO

a Glasgow i altra a Torrelles, visc sola i, per tant, m'agafa en una situació personal que la cria dels fills ja està superada. A nivell familiar no hi ha massa desgavell. Passa que tot el temps personal se m'ha acabat. Escric, per exemple, doncs, ara zero. No faig res més ara que pensar i fer per Sant Vicenç. Tinc l'agenda molt plena. És curiós perquè igual que la gent de fora de la família, del poble, t'encoratgen i et diuen "ostres que bé Maite", doncs, la família et diu "vols dir", "no vols dir que t'hauran enredat"...

-Té molt temps per valorar i pensar si es presentarà a les municipals.

-Ja ho veurem. Perquè jo tinc una feina que m'agrada i tinc molt clar que estic aquí per oferir un servei, en un moment en que tothom ha de posar de la seva part per aconseguir aquesta fita que busquem que és la independència. Jo volia ajudar, però ja veurem. **///**

BCN FASHION PLACE

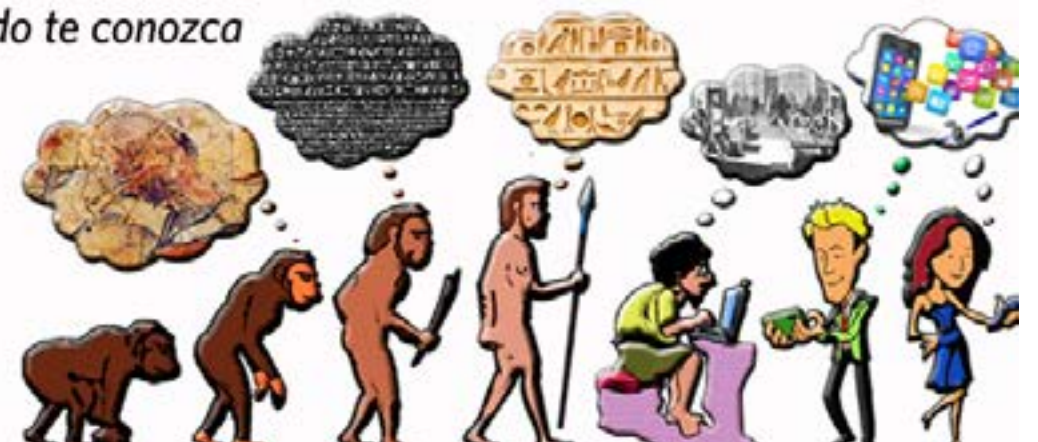
BCN

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias
Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

Enjournalism!

L'espluguenc Miguel Àngel Escobar, ex socialista i d'UGT, escollit delegat del Govern al territori

El periodista representa la facció més moderada de l'independentisme

La seva trajectòria el converteix en un nexa perfecte de la sociovergència

Imanol Crespo

En el marc de la reformulació del Departament de Presidència, Carles Puigdemont ha designat al també periodista Miguel Àngel Escobar com a delegat territorial del Govern a Barcelona. Així, l'espluguenc -exregidor i tinent d'alcalde del PSC a la seva ciutat natal i figura reconeguda del sindicat UGT- es converteix en l'encarregat de representar l'executiu al nostre territori.

Escobar pren possessió després de presentar-se com a cap de llista de Democràcia i Llibertat al Senat i no ser escollit a les darreres eleccions generals. Conegut, en tot cas, el seu contacte amb l'independentisme, Escobar representa la facció més moderada del sobiranisme i, de fet, es pot considerar com una peça rellevant d'aquesta sociovergència que no té partit, però que existeix i que, segur, ajudarà a apropar posicions en comissions com la nova que es crearà entre la Generalitat i l'Ajuntament de L'Hospitalet, i que ell liderarà per part de l'executiu català: "Aquest espai existeix. Aquesta mena de dualitat no té una forma definida, no hi ha cap partit que la representi, però existeix. Hi ha diferents partits que poden aspirar a representar-la i CDC té molt a dir; però no ho interpreto

com un espai ideològic, sinó d'actituds. És un espai que posa l'accent en la qualitat, en fer-ho bé, que no pas en fer-ho ràpid", explica Escobar a El Llobregat, conegedor de la seva trajectòria política.

"La societat canvia i les persones canviem. Assumim- xon contradiccions. Les tenia quan estava al PSC, les tinc ara com a independent a l'òrbita de CDC i s'ha de viure amb aquestes contradiccions, perquè si busques refugi en ideologies molt pures al final és estèril, no canvia res i la realitat és contradictòria i complexa i, per tant, s'ha d'abordar amb complexitat i no amb consignes o anàlisis que et satisfacin a tu. La realitat no busca satisfer a ningú".

Pel dret a decidir

En aquest sentit, la clau "determinant" del seu canvi de color polític rau en la renúncia per part del PSC del dret a decidir: "És un temps llarg i dura tot el temps que portem de procés en el qual el partit que he militat tota la vida fa un pas enrere en el dret a decidir. Per mi, és un pas enrere important d'on està el 80% de la ciutadania que vol decidir i, per tant, la majoria d'aquest país. Després d'un procés dur com el de l'Estatut, em dono compte que he de trencar amb aquest vincle. Començo, doncs, un procés d'immersió en el sobiranisme -que no era el meu món, jo venia d'altres territoris-, però començo a conèixer gent, famílies,

ESCOBAR, A L'ESQUERRA, SALUDA A PUIGDEMONT A LES PORTES DE L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET | I. CRESPO

em vinculo activament amb l'ANC, Súmate i hi ha un moment que faig el que sempre he fet: com em considero una persona moderada, he arribat a la conclusió que l'espai polític on més m'identifico és la banda moderada del sobiranisme, que és Convergència Democràtica de Catalunya. Conflueixo amb ells des de la lògica que aquest procés no es farà des de la radicalitat, sinó des de la confluència, la unitat, la centralitat i la transversalitat. Això em va estar amb una gent que el que proposa, al final, és un pacte amb l'Estat, que és el que realment fa por a l'Estat, perquè relacionen pacte amb derrota, amb cessió".

Mercè Perea deixa totes les responsabilitats municipals, però manté la regidoria a L'Hospitalet

MERCÈ PEREA VA ANAR A LES LLISTES DEL PSC AL CONGRÉS COM A NÚMERO TRES PER BARCELONA | I.C.

L'elecció de Mercè Perea com a diputada socialista al Congrés dels Diputats ha obligat a l'Ajuntament a remodelar el cartipàs municipal. Una reorganització obligada, d'altra banda, perquè la fins ara tinenta d'alcaldia responsable de l'Àrea de Seguretat Ciutadana renuncia a qualsevol responsabilitat a nivell municipal, però manté l'acte de regidora. Així, el Govern local no substitueix la seva figura sinó que canvia l'anterior estructura per una més concentrada. En concret, es passa de set àrees executives a sis com a conseqüència de la fusió de l'Àrea de Coordinació i Planificació Estratègica i la de Promoció Econòmica i Ocupació.

Es crea, doncs, una macro-àrea executiva que liderarà el primer tinent d'alcalde, Francesc Josep Belver, que manté també la condició de portaveu del grup municipal socialista. Entre les novetats, trobem també la incorporació a l'Alcaldia de les funcions relacionades amb el disseny, l'elaboració i execució de programes de participació ciutadana, així com la coordinació de polítiques municipals. En aquest sentit, destaca la forta aposta del Govern local per l'impuls de la iniciativa L'H on que, enguany, es portarà als barris.

Per la seva part, l'àrea que corresponia a Perea, Seguretat, Convivència i Civisme, passa a ser liderada per Josep M. Mompel, tot i que manté les mateixes competències. Així, seguirà sent el segon tinent d'alcaldia, ara, però, com a màxim responsable polític que coordina la Guàrdia Urbana i el servei de Protecció Civil. En aquest àmbit, també s'inclouen les competències en circulació, transport i ocupació de la via pública; així com el referent a la convivència i civisme i, per tant, el servei de mediació o la Oficina de Gestió d'Incidències.

Aprofitant els canvis d'estructura, el Govern local ha introduït el concepte d'Habitatge al nom de la quarta tinenta d'alcaldia que passarà a nomenar-se Àrea d'Espai Públic, Habitatge, Urbanisme i Sostenibilitat, a càrrec de José Castro, i que respon a l'aposta recent del Govern local per incentivar l'habitatge de lloguer social, si cal, amb 'expropiacions' dels pisos buits de les entitats financeres. Perea, com dèiem, mantindrà la seva acta de regidora en un ajuntament on té representació des de l'any 2007.

Des d'aleshores ha estat tinenta d'alcalde de Seguretat Ciutadana i d'Hisenda i Recursos Generals. //

L'Hospitalet compta amb una comissió pròpia amb la Generalitat

Infraestructures, educació i salut marquen la primera reunió entre l'alcaldesa de L'Hospitalet i el president de la Generalitat

L'espluguenc Miguel Àngel Escobar liderarà la nova comissió bilateral com a del·legat a Barcelona del Govern català

Imanol Crespo

La bilateralitat amb la Generalitat de Catalunya deixarà de ser una qüestió quasi hegemònica de la capital catalana amb la proposta que el president de la Generalitat de Catalunya, Carles Puigdemont, ha transmès a l'alcaldesa de L'Hospitalet, Núria Marín, en la seva primera reunió oficial en l'Ajuntament de la segona ciutat més important de Catalunya. L'Hospitalet donarà un salt qualitatiu com actor polític i institucional després que Puigdemont oferís l'opció d'establir una comissió bilateral entre el Govern de Catalunya i L'Hospitalet, que, segons fonts oficials, l'Ajuntament accepta i entén com a "un excel·lent reconeixement, que accepten encantats". "Atès aquest rol que vol jugar L'Hospitalet en contribuir en el desenvolupament col·lectiu, val la pena que el Govern tingui un tracte a part a través d'una comissió bilateral en la que pugui fluir les relacions i totes aquestes qüestions que avui s'han plantejat", ha dit el president a la sala de plens de l'Ajuntament de L'Hospitalet després d'una reunió que ha durat aproximadament una hora.

MARÍN I PUIGDEMONT VAN COMPARÈIXER DESPRÉS D'UNA REUNIÓ QUE VA DURAR AL VOLTANT D'UNA HORA A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET | I.C.

La comissió, segons ha dit Puigdemont, estarà coordinada pel nou delegat del Govern a Barcelona, Miguel Àngel Escobar, una figura perfecta per apropar relacions entre ambdues institucions per la seva trajectòria política. Exregidor d'Esplugues amb el PSC i vinculat històricament amb UGT, Escobar va donar fa un lustre el

salt a l'entorn convergent i, de fet, ha estat a les darreres eleccions generals el candidat al Senat per Democràcia i Llibertat. Així, representa un nexa perfecte de la sociovergència que pot facilitar el pacte i l'acord entre el govern local i el català.

Junts contra Foment
Entre les qüestions que

l'alcaldesa de L'Hospitalet ha posat sobre la taula destaquen el famós intercanviador de la Torrassa i el túnel ferroviari de L'Hospitalet, que continua sent una esquadra per la ciutat a l'espera d'una reacció de Foment. "Cal fer complir aquell acord de 2007 de transformació de la xarxa de Rodalies. Ara que l'economia sembla que té indicis de millora, és el moment de prioritzar aquesta millora", ha dit Marín.

Amb aquesta gran assignatura pendent, després de la inauguració de la L9, Marín i Puigdemont han fet front comú, doncs, en matèria d'infraestructures, on el president de la Generalitat ha definit L'Hospitalet "com el cor de Catalunya i la ròtula de la mobilitat". En aquest sentit, ha apuntat que les infraestructures estan en el primer lloc "de la llista d'errors de l'Estat amb L'Hospitalet. Si hem hagut d'esperar a tenir una sortida, potser, al final que ens fem les coses nosaltres mateixos, que ens en sortirem", deia Puigdemont que incloïa el debat sobiranista que s'ha quedat sense la rèplica de Marín, que no ha pronunciat en el seu discurs.

Precisament de projectes que s'han hagut de tirar endavant donat la no resposta del Ministeri, Marín ha apuntat a la necessitat de tirar endavant la segona fase del Pla Director Urbanístic de la Granvia que ha de connectar la ciutat amb el clúster sanitari i donar sortida al riu Llobregat. Nou punt d'acord en una remodelació que té tot l'acord institucional entre les dues administracions, però que es troba ara mateix en la Comissió d'Urbanisme a l'espera d'una estabilitat al Govern espanyol, que no arriba. En tot cas, segons ha apuntat Puigdemont, hi ha la pre-

EL REGIDOR DE LA CUP A L'HOSPITALET ENTREGA UN DOCUMENT A PUIGDEMONT EN DEFENSA DE L'EDUCACIÓ PÚBLICA | I.C.

visió d'aprovar-se al llarg d'aquest any 2016.

Pel servei públic

D'altra banda, Núria Marín ha volgut transmetre al President Puigdemont la situació, encara, d'emergència social que pateix L'Hospitalet i la necessitat de reforçar els àmbits de la Salut i l'Educació pública. "L'Hospitalet no només és ocupació, turisme i Mobile World Congress; L'Hospitalet és també Educació i Salut", ha exclamat l'alcaldesa. Marín ha recordat la necessitat de construir dues noves escoles per acabar amb les aules de barracons que encara estan presents a la ciutat, mentre que s'ha compromès -tot i no tenir competències- a donar suport a polítiques d'Ensenyament amb iniciatives com la que va presentar, recentment, a la seva conferència anual de convertir L'Hospitalet en una ciutat trilingüe. Encara en l'àmbit educatiu, quatre grups polítics amb representació al consistori (PSC, Canviem LH, ERC i la Cup) l'han entregat un document amb les assignatures pendents de la Generalitat en front l'Educació Pública, un debat encara viu que ha escenificat el regidor cupaire Christian Giménez, amb la coneguda samarreta de la marea groga.

Per la seva part, Puigdemont ha volgut refermar que, tot i les dificultats "enormes" que ha patit Catalunya en aquests anys, s'ha mantingut la qualitat de l'Ensenyament i la Sanitat, "gràcies als professionals, segons ens indiquen els índexs, per exemple, de fracàs i abandonament escolar".

Els dos parlaments han acabat amb l'entrega d'una estatueta especial de 'L'acollidora', símbol de la ciutat, que posava punt i final a l'acte estricte celebrat a l'Ajuntament. Després, l'alcaldesa i el president de la Generalitat s'han dirigit, primer, al Centre Especial de Treball Tallers Bellvitge i, segon, al Districte Econòmic de L'Hospitalet, per visitar l'empresa de telecomunicacions BitNap. //

Frederic Prieto, el primer alcalde de Cornellà (PSUC), defensa ara la independència

Frederic Prieto: “Encara em para gent per dir-me que vaig ser un bon alcalde”

“Necessitàvem l’alcaldia perquè el PSUC s’estava desfent amb l’escissió i a Cornellà va quedar als mínims”

“Al PSC decideixen uns quants. A Cornellà no s’ha pogut debatre el dret a decidir perquè no entra dins dels paràmetres”

Frederic Prieto es va convertir al 1979 en el primer alcalde de la democràcia de Cornellà, quan el PSUC tenia implantació al Baix Llobregat i va fer-se amb el govern municipal de moltes ciutats. Quatre anys després l’històric partit dels comunistes catalans havia iniciat una descomposició que li va passar factura a les eleccions de 1983: va perdre moltes alcaldies en benefici del PSC, que va ser el partit més votat a Cornellà, empatat a regidors amb el PSUC.

Des de llavors ha plogut molt. Prieto té 76 anys, no milita enlloc i ara defensa la independència. Accepta l’entrevista per EL LLOBREGAT en un bar a l’Ajuntament i evoca els anys en què el saló de plens visqués una insostenible que durà mesos, quan ell exercia d’alcalde amb el suport del regidor del PP i Convergència, mentre l’aspirant José Montilla era recolzat pel Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC), l’escissió del PSUC. ///

FREDERIC PRIETO A LES PORTES DE L’AJUNTAMENT | IMANOL CRESPO

Pere Rios

“Al principi eren unes situacions surrealistes i inaguantables, fins que al cap d’un any en Montilla i jo vam dinar i vam sortir amb un pacte”, explica. L’acord significà que Prieto continués d’alcalde amb el suport dels socialistes fins el 1985 i després li cediria el lloc i el suport. Montilla ja no abandonaria l’alcaldia fins que va ser designat ministre d’Indústria, al 2004.

“Amb tota la raó els socialistes volien tenir l’alcaldia, sense cap negociació, perquè havien estat el partit més votat i pensaven que els estàvem aravatant i ens atacaven de forma terrible. Nosaltres necessitàvem

mantenir l’alcaldia perquè el PSUC s’estava desfent amb l’escissió i a Cornellà va quedar als mínims”, reconeix Prieto.

D’alcalde a Síndic Després de perdre l’alcaldia va repetir tres eleccions com a cap de llista d’Iniciativa per Catalunya i diputat d’Esports i turisme a la Diputació de Barcelona. Al 1999 deixar la política institucional per posar una consultoria de temes de desenvolupament local, turisme i esports que va funcionar fins al 2006, en que va treballar a la gerència de Turisme de l’Ajuntament de Sitges durant dos anys.

Després va compaginar dos anys de jubilació amb un contracte de mitja jornada a la Federació Catalana de Natació i posteriorment

es va convertir en el primer síndic de greuges de Cornellà durant cinc anys. Deslligat d’això, Prieto va presidir al 2014 el pacte pel dret a decidir al Baix Llobregat, “una pantalla ja està superada per l’independentisme que no sé si recolzen totes les entitats que van signar”,

assegura. “Estic a favor de la independència”, admet Prieto sense embuts. “Considero que és l’única sortida que hi ha, tot i que la veig molt complicada, més del que la veuen els senyors que l’estan conduint. L’estratègia que s’està seguint actualment em sembla molt

arriscada”, puntualitza.

La ciutat que va heretar d’alcalde no té res a veure amb l’actual. Llavors estava tot per fer, des del clauveram fins a les escoles i l’ajuntament devia més diners dels que tenia com a pressupost. ¿Què li falta encara a Cornellà? “Vida. Cornellà té una vida més o menys acceptable, cadascú fa el que l’interessa fer, hi han moltes entitats o iniciatives interessants, com el pacte social per afrontar les conseqüències de la crisi, però a Cornellà no hi ha debat, no hi han instruments per expressar-se en plena llibertat”, assegura Prieto.

A l’inici de la democràcia si que n’hi ha havia de debat, recorda l’exalcalde. Massa i tot, potser. “El debat és essencial i jo vaig tenir greus problemes amb aquest tema, perquè era partidari de crear estructures pel debat i alguns regidors meus no estaven d’acord i pensaven que s’havia de fer més des de dalt, que és el que després han fet els socialistes”

Sobre Balmón

¿I com veu l’actual alcalde, Antonio Balmón? “És un home que, dintre dels seus límits ideològics i polítics, està en un partit que ha sofert una crisi molt forta, però ha intentat liderar coses, com l’acord social. Però estan ficats dins d’una estructura en que decideixen uns quants. A Cornellà no s’ha pogut debatre, per

exemple, el dret a decidir perquè no entra dintre dels paràmetres”. El reglament municipal impedeix debatre mocions que no siguin competència de l’Ajuntament, “encara que de vegades es cola alguna”.

Amb Cornellà en Comú

Prieto dedica ara bona part del dia a col·laborar amb la candidatura Cornellà en Comú, que té cinc dels 25 regidors i de la que no va formar part Iniciativa per Catalunya. “No ens vam arribar a entendre, inclús hauríem volgut que es comprometés Esquerra, però estava més preocupada per construir la república catalana”, diu. “De forma molt llunyana però a la vegada molt interessada vaig viure el 15-M, quan van sorgir coses que semblaven mortes tants anys, com la marca de diàleg i de participació. Jo participo en la mesura que puc en aquestes confluències, però jo no sóc de Podemos ni ho seré”, relata l’exalcalde.

Prieto es declara “molt partidari del diàleg i de l’assemblearisme com a forma de participació, sempre que es plantegi correctament, però també ha d’haver lideratge. A Barcelona es va construir una candidatura guanyadora perquè tenia un lideratge inqüestionable, reconeix, però a Cornellà no. “I a L’Hospitalet no va haver ni lideratge ni res. Hi ha poques ciutats amb lideratges clars, però el liderat-

ge ha de ser. A les assemblees de Cornellà en Comú qui porta la veu cantant és una persona i no una altra”.

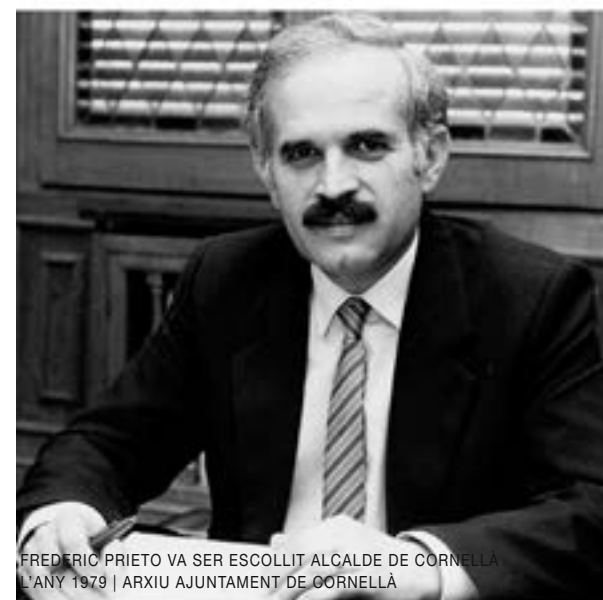
Parlar amb un exalcalde del PSUC fa inevitable abordar la descomposició que va patir aquell partit de referència de l’esquerra. “Es la història d’un fracàs. El PSUC tenia moltes possibilitats de liderar una esquerra eurocomunista, però no va ser possible perquè, d’una banda, no entenien el procés la gent de la òrbita soviètica i de l’altra hi havia gent eurocomunista que ja estava volant cap a posicions socialdemòcrates. I curiosament després, quan el PSUC ja estava desaparegut, es tornen a unir i van anar junts a les eleccions, el PCC amb Iniciativa per Catalunya. Es incomprensible”, relata Prieto. La divisió interna, etern problema dels partits comunistes de tot Europa.

“Prosoviètics i socialdemòcrates van convergir i ens va agafar al mig a alguns que volíem fer una experiència arriscada de debat públic i participació ciutadana. Això és el que em vaig trobar. Han passat ja 30 anys i encara em segueix parant gent pel carrer i em diuen que era el millor que hi ha hagut. I clar, jo els hi responc: ara em dius això però no em vas votar. Crec que va quedar un bon pòsit de fer coses i comptar amb la gent d’aquell mandat”, explica Prieto.

Després de deixar l’alcaldia va mantenir una relació cordial amb Montilla que el pas de tants ha diluït. “Dinàvem un cop al mes durant dos o tres anys, quan va ser alcalde. Després es va anar refredant quan va ser president de la Generalitat i ens vam veure en actes públics. Ara no vaig a gaires actes públics, perquè no em ve de gust i de vegades tampoc no em conviden. Però tenim una relació cordial perquè “lo cortés no quita lo valiente”.

Enfront del cas de Cornellà està del Prat, amb Lluís Tejedor, un alcalde incombustible que també ho va ser del PSUC i ara d’ICV. “Si nosaltres haguéssim pogut aguantar l’alcaldia a Cornellà, probablement s’hagués mantingut el partit una mica més. Al Prat ho van fer prou bé per aguantar. Però el PSC va fer un desembarcament molt gran a Cornellà i cal recordar que el Montilla el van portar de Sant Joan Despí, on havia estat regidor. No ho critico, ho trobo lògic. Van apostar molt fort per Cornellà”.

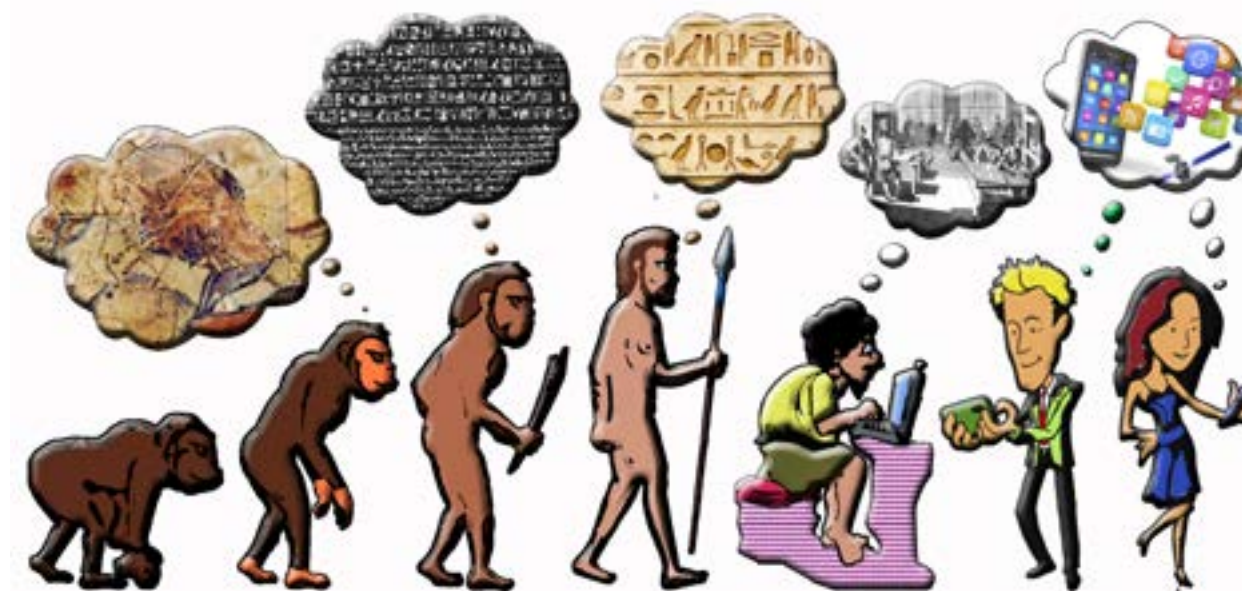
Han passat els anys i les cicatrius de fa més de tres dècades encara semblen presents. ///

FREDERIC PRIETO VA SER ESCOLLIT ALCALDE DE CORNELLÀ L’ANY 1979 | ARXIU AJUNTAMENT DE CORNELLÀ

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

coordinacion@bcncontentfactory.com 670.794.703

TRABAJAMOS PARA MEDIOS Somos su delegación en Barcelona

Enjoynalism!

José Montilla, expresident de la Generalitat de Catalunya i exalcalde de Cornellà

Montilla: "Ser alcalde ha estat el més gratificant de la meva trajectòria política"

"Alguns parlen de casta i no saben el que és una empresa, perquè han estudiat fins els 30 amb l'ajut de la família" "Hi ha part de l'opinió pública catalana que subestima l'Estat i la seva força. La solució passa per la reforma constitucional"

José Montilla té ara 61 anys i va ocupar el primer càrrec públic als 24, com a tinent d'alcalde d'Hisenda de Sant Joan Despí, amb l'alcalde del PSUC Carles Riba i després de les primeres eleccions municipals de la democràcia de 1979.

Acabat aquell mandat va ser regidor de Cornellà durant dos anys, de 1983 a 1985, i posteriorment va substituir Frederic Prieto a l'alcaldia de la ciutat més poblada del Baix Llobregat. La resta de la seva vida política és més coneguda: president de la Diputació de Barcelona (2003-2004), primer secretari del PSC (2000-2011), ministre d'Indústria, Turisme i Comerç (2004-2006) i president de la Generalitat (2006-2010).

Pere Ríos

Ja fa sis anys que és senador per designació del Parlament i president de la comissió de Pressupostos del Senat, l'única d'un total de 26 que no està en mans del PP. A més es vocal en la comissió constitucional i en la de les comunitats autònomes i portaveu adjunt en la comissió mixta Congrés-Senat de la Unió Europea. "El Govern no es deixa controlar, però mentre es resol la situació política espanyola hi hauran plens ordinaris fins a finals d'abril", diu, i si alguna cosa el caracteritza és la capacitat de treball i de llegir desenes de documents i informes.

Des de la clandestinitat No hi ha polític a la comarca amb una trajectòria més extensa que la seva ni que hagi tingut mai tan de poder. "Sempre he estat designat o

escollit a l'últim moment i sense desitjar-ho en alguns casos", insisteix Montilla des de la seva oficina d'expresident, a l'avinguda Diagonal de Barcelona tocant a Rambla Catalunya. "Però abans de tot això que dius vaig començar en la política clandestina", recorda, quan militava al Partit del Treball d'Espanya (PTE).

Quan se li pregunta quin càrrec li ha resultat més gratificant ho té molt clar. "Per un polític català no hi ha res més important que presidir el seu país, però des del punt de vista de la satisfacció personal, sens dubte, alcalde de Cornellà", explica. "La política local té una cosa que li manca a la política catalana o espanyola, que és la proximitat, el coneixement acurat dels problemes, el disseny o desenvolupament dels projectes, veure el grau d'incert o desencert del projecte que has tirat endavant, la cara de satisfacció o d'insatisfacció de la gent. Aquestes percep-

MONTILLA TENIA 24 ANYS QUAN VA TENIR EL PRIMER CÀRREC PÚBLIC

cions són molt difícils de tenir en càrrecs com a president de la Generalitat, ministre, diputat o senador".

Montilla rebutja el qualificatiu de "casta" que s'escoltava fa uns mesos en boca dels dirigents de l'anomenada nova política i recorda la seva biografia. "Sempre he viscut de la meva feina, ja sigui com a aprenent en un taller d'arts gràfiques d'Esplugues, als 16 anys, treballant 12 hores de nit, en una empresa de components electrònics o quan vaig guanyar una oposició a l'administració local. Ningú no m'ha regalat

Fa 12 anys que va deixar l'alcaldia i afirma que quan abandona un càrrec, el que sigui, intenta "desconnectar i passar pàgina, el que no vol dir que no l'interessi el que passa a Cornellà". Viu a Sant Just Desvern però encara hi va, "de tant en tant" a la que considera que sempre serà la seva ciutat. Frederic Prieto explicava en l'entrevista del mes de març a EL LLOBREGAT que encara l'atura gent pel carrer i li diu que va ser un bon alcalde. Montilla explica el mateix. "Es d'agrair", diu, i assegura que fa molts anys que ningú l'increpa. "El record que més pot tenir la gent de mi és com a president de la Generalitat i tampoc he trobat rebuig de persones que no comparteixen els meus plantejaments polítics".

De l'Estatut al procés

L'expresident català admet que va ser un error no incloure el PP en el debat de la reforma de l'Estatut. "Es va intentar i segurament s'hagués hagut d'insistir més, perquè hi havia gent que volia participar com el Josep Piqué. La direcció del PP necessitava qualsevol excusa per tenir una actitud d'hostilitat, però no li haurien d'haver posat tan fàcil i això és responsabilitat del PSC, però també de la resta de forces catalanes". Tampoc es mossega la llengua en recordar el paper de CiU en el procés d'elaboració de l'Estatut. "CiU aixecava

el llistó cada vegada que es tancava un tema i ERC el signava. El seu objectiu no era aprovar l'Estatut sinó que es trenqués el Govern d'esquerres i acomplexar ERC. Això va ser un element determinant perquè el PP s'acabés despenjant i fèssim un Estatut que sabíem que era de màxims".

El resultat és conegut. "Tot això va donar munició al Partit Popular, que tenia un interès obsessiu per desgastar el Govern de Rodríguez Zapatero i obtenir més vots a la resta d'Espanya amb un discurs basat en la catalanofòbia. Y de aquells polvos estos lodos", remata Montilla. "Avui hi ha molts dirigents del PP que reconeixen en privat que el creixement de l'independentisme està en aquell procés de l'Estatut que va culminar amb la sentència". Aquest factor no és, segons el seu parer, l'única explicació a l'augment de l'independentisme, sinó que cal afegir la crisi econòmica. "L'independentisme apareix com a element catalitzador del descontent i en d'altres països o zones d'Espanya s'ha traduït en l'aparició d'altres formacions polítiques".

Sobre la situació catalana es mostra molt crític. "Es tremendament complexa i més ara, amb una situació de paràlisi a la política espanyola, perquè no sabem si hi hauran eleccions anticipades, que em sembla el més probable, i una situació curiosa a Catalunya, amb un

govern format pel partit que estava en el govern (CDC), més el partit del líder de la oposició (Esquerra), amb el suport del grup situat a l'ex-

trem ideològic de la cambra (CUP). Ningú es creu en privat que serem independents en 18 mesos, però públicament es manté que la

independència està a tocar".

L'exprimer secretari del PSC admet que mai ha pensat que la consulta legal i acordada sigui el deslligador del laberint català. "Sempre he estat una mica escèptic amb aquesta possibilitat. Els partits que poden governar Espanya difícilment plantejaran la possibilitat de fer una consulta legal perquè això seria tant com posar en qüestió la pròpia existència d'Espanya. I a més pensen que tenen el dret i la comunitat internacional de part seva". Opina Montilla que "Espanya sense Catalunya no seria Espanya, seria una altra cosa. Això és el que segurament no entén una part de la opinió pública catalana, que subestima l'Estat i la seva força". La solució passa, diu, per la reforma constitucional que defensen els socialistes. "Els que volen la consulta per la independència són els que volen marxar i jo entén que defensen això, però els que ens volem quedar en unes altres circumstàncies hem d'esgotar abans altres alternatives, que no dic que siguin fàcils,

però la de la consulta la veig molt difícil".

El desgast socialista

Després d'aconseguir les quotes de poder més altes de la seva història amb Montilla com a líder del PSC, els socialistes van caure en suport popular com tampoc havia passat mai. "Nosaltres ho estem pagant des de la sentència de l'Estatut", diu, i d'això en farà ara sis anys. "Quan hi ha una bipolarització entre els que volen marxar i els que no volen que res canviï, els que més pateixen som els que estem al mig. Unió és extraparlamentària, CiU s'ha trencat, Esquerra forma part d'una coalició. Ciutadans va guanyar en molts municipis de l'àrea metropolitana i mesos després va guanyar En Comú Podem en les generals", constata Montilla. "Estem en una redefinició del mapa polític i no si tornarem a tenir mapes més definitius. Ens trobem en una societat que cada vegada es més líquida o gasosa, depèn de com es miri", remata amb la seva peculiar ironia.///

L'EX PRESIDENT SOCIALISTA ÉS ACTUALMENT SENADOR

Mor Casimir Boy, ex alcalde de Molins de Rei

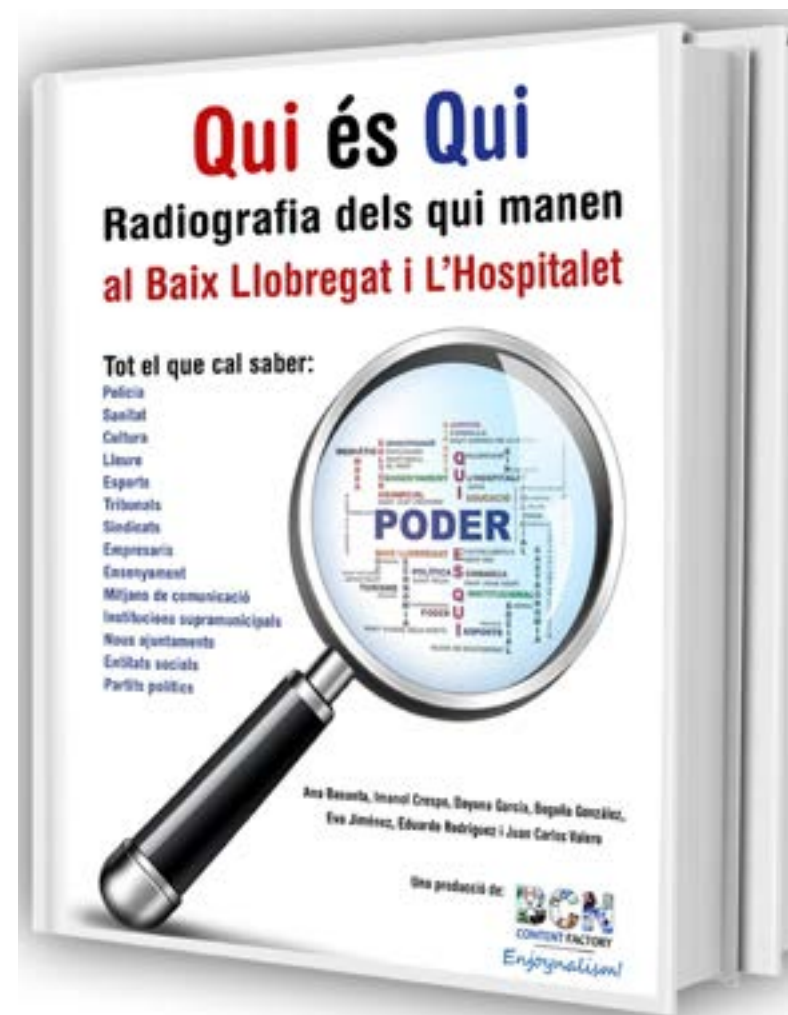
Boy ha estat històricament vinculat al PSC fins 2004, que passa a formar part d'ERC. De fet, se'l considera un dels fundadors de l'ANC

Imanol Crespo

L'ex alcalde de Molins de Rei, Casimir Boy i Núñez, ha mort aquest mes després d'una llarga malaltia de càncer. Vinculat al PSC des de la dècada dels '80, Boy va entrar a l'escena política local l'any 1983 com a cap de llista socialista. Ja aleshores va ser escollit regidor responsable d'Ensenyament, a més de la tinència d'alcaldia. No seria, però, fins l'any 1987 quan va sortir elegit alcalde de la vila, càrrec que va ostentar durant una legislatura; és a dir, fins 1991. Durant aquests anys va ser responsable de les regidories d'Urbanisme, Promoció Econòmica, Fira de la Candelera i Cultura i Joventut.

Amb l'arribada de Josep Janés (Iniciativa i Esquerra per Molins) a l'alcaldia, Boy va quedar com a regidor fins l'any 1996. A partir d'aquí, Boy s'aproparia als entorns independentistes fins que l'any 2004 va deixar el seu partit històric per militar a Esquerra Republicana. De fet, es va presentar com a número dos a les llistes locals d'ERC de Sant Pere de Ribes, municipi on residia actualment. Tot i que no va obtenir la representació política, Boy va estar vinculat aleshores amb el grup republicà com a assessor municipal. A més, és considerat un dels 40 fundadors de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC).

Per la seva part, l'Ajuntament de Molins de Rei ha decretat dos dies de dol oficial durant els quals les banderes oficials estaran a mig pal com a mostra de condol. El comiat de Boy i Núñez, que tenia 63 anys, serà avui mateix al tanatori Pruelles de Sitges en una cerimònia laica. ///

CASIMIR BOY TENIA 63 ANYS | PERFIL FACEBOOK

Què és el primer que fas quan et lleves?

Apagar el despertador.

Què sacrificaries per l'èxit?

Mai les persones que estimo.

Quina és la teva paraula favorita?

La veritat és que no tinc cap paraula favorita.

Què és el que més valores en un company?

La confiança.

Què prefereixes: terra, herba o aigua?

Aigua.

Més Respostes Immediates.

Perquè per reservar el viatge perfecte moltes vegades necessites agilitat, ara amb el nostre Préstec Expansió et responem en 24 hores la sol·licitud de préstec per a les teves vacances. I els teus diners, disponibles en 24 més. Sol·licita'l a bancsabadell.com/prestecexpansio.

Antònia Castellana, primera alcaldessa democràtica de Molins de Rei

Antònia Castellana: "El poder se'ns puja al cap, per això hem d'entrar i sortir"

“Els iaies de la vella guàrdia, en veure que arribava gent jove i amb estudis, ràpidament em van triar responsable política”

“No em fa vergonya dir que a les autonòmiques vaig votar la CUP i a les generals, En Comú Podem”

Antònia Castellana farà 66 anys aquest mes de maig i va arribar a l'alcaldia de Molins de Rei quan només en tenia 28, a les primeres eleccions democràtiques després del franquisme. Era al 1979, el PSUC era el referent de l'esquerra després de la dictadura i Castellana es va convertir en una de les 30 dones que es van posar al capdavant d'un ajuntament català, quan no existien les quotes ni el repartiment del poder entre famílies dins un mateix partit. Va estar vuit anys al càrrec i ho va deixar per fer de mare i recuperar la seva professió de mestra, que va exercir durant 26 anys lectius amb alumnes de diferents edats. Una lesió lumbar la va obligar a abandonar la feina ja fa 13 anys.

CASTELLANA VA INAUGURAR COM A ALCALDESSA EL PARC DEL PONT DE LA CADENA, PER ELLA UN SÍMBOL DEL PAS DEL TEMPS

vull dir que a mi no em passés una mica, però als vuit anys me'n vaig anar cap a casa. S'ha d'entrar i sortir, un ha d'agafar perspectiva”, explica. Ni tan sols aplaudeix les noves formes de fer política. “Tot el que sigui sumar les esquerres em sembla bé, però algunes maneres no m'agraden, com el repartiment de cadires, el poder pel poder, i col·locar la gent. La política es servei, presentes un programa, si guanyes l'execució i te'n tornes a casa. Si després algun dia vols tornar, tornes a fer un programa i un equip”, insisteix.

“No calia programa”

De l'època de l'alcaldia guarda “molt bon record, perquè en vuit anys vam donar la volta al poble”. Assegura que al PSUC de Molins de Rei no li calia fer programa, perquè des del 1971, quan es va enfrontar el pont de les quinze arcades per una riuada, el partit havia encapçalat totes les reivindicacions. “Quan es celebraren les eleccions vam recollir la feina feta durant anys, en una llista que aglutinava gent de la cultura, l'església, metges, de la tercera edat i el moviment obrer i veïnal”. “Han hundido nuestro puente”, deia aquella primera octaveta que va llençar per Molins de Rei quan l'aigua es va endur el que va ser pas obligat per anar de Barcelona a Madrid que va fer construir Carles III i era punt de trobada del

comerç de la zona.

A tall d'exemple d'obra de govern recorda que el pas a nivell de la Renfe es va cobrir al primer mandat democràtic, pactat amb

la Generalitat provisional de Josep Tarradellas. “A Sant Feliu de Llobregat o a Montcada encara l'esperen”. El mateix va passar amb els canals, una re-

clamació històrica que la democràcia municipal va resoldre. “Al meu barri passava un per cada banda, el rec vell i el de la infanta, amb unes rates enormes”.

La seva condició de dona no va ser cap obstacle per ser escollida alcaldessa. “La polèmica va venir després, quan alguna gent veia l'enorme força social i política que tenia el PSUC”, explica, mentre ensenya un article de l'època escrit per Miquel Roca on deia que a Molins de Rei hi havien dos problemes: tenir una dona alcaldessa i que era comunista.

A les primeres eleccions municipals el PSUC es va quedar a un pas de la majoria absoluta, el mateix resultat que va aconseguir quatre anys després. Tot i això va governar amb el suport d'una regidora independent socialista, CDC i Esquerra Republicana. Instal·lats ja en plena descomposició, el psuqueros van perdre l'alcaldia amb la marxa de Castellana al 1987 a mans del PSC i de Casimir Boy, mort ara fa un mes. “Aquell mandat va ser un desastre”,

evoca Castellana. Segurament això explica que quatre anys després es tornés a presentar de número dos en una llista d'unitat encapçalada per Josep Janés, com a independent, amb Iniciativa i Nacionalistes d'Esquerra. Van recuperar l'alcaldia i l'experiència es va repetir, també amb èxit al 1995 i Castellana va tornar a ser regidora de la dona, però sense dedicació exclusiva, perquè treballava a l'escola.

L'alcaldessa es confessa independentista, però crítica, com no podia ser d'una altra manera. Ha participat en algun acte per la consulta o convidada per la CUP i Esquerra, però no veu clar com s'està portant l'anomenat full de ruta. “Han d'aver moltes confluències, s'ha de fer ben fet, s'ha de sumar i no es pot tirar pel dret.

No es pot declarar la independència amb una minoria, però m'està bé una Catalunya independent. Jo no era independentista, però la praxis m'ha fet quan vas per aquets mons de Déu i veus les autovies gratuïtes”, conclou. //

CASTELLANA VA SER UNA DE LES 30 DONES EN LIDERAR UNA ALCALDIA A CATALUNYA DESPRÉS DE LES ELECCIONS DE 1979

www.elllobregat.com

Total de páginas visitadas en el mes de Marzo de 2016:

1.646.782

AUDITOR:

Pere Ríos

Ara es confessa feliç, és àvia i sempre que pot aprofitar per treure a passejar una gosa entrada en anys. Accepta encantada l'entrevista que li proposa EL LLOBREGAT, en una zona de vianants de Molins, el poble on ha viscut tota la vida, tret de dos anys que va haver de marxar al barri de Sant Ildefons de Cornellà per una operació policial al domicili de la família, al final del franquisme. No pot encadenar tres frases sense fer una pausa. “Adéu, maca”, “Ei, si que fas patxoca”, “Molt bé, i tu?”, respon als veïns que la saluden i que es mostren encantats de veure-la asseguda a la terrassa d'un cafè al centre del poble després de dinar, un gest poc habitual, diu.

Entre el barri i la fàbrica La seva militància, com

la de molts marxistes de l'època, arrenca a les fàbriques i els barris, que es on es feia política, quan no s'ensenyava a les facultats. Amb poc més de 20 anys va entrar a Bandera Roja, el referent de l'època, i va ser escollida responsable política a Molins, el mateix que li va passar quan va aterrar al PSUC al 1976, el mateix camí que van recórrer centenars d'antifranquistes. “El primer dia, els iaies de la vella guàrdia, en veure que arribava gent jove i amb estudis, ràpidament em van triar també responsable política”, explica sobre aquell temps. “Una època dura, quan no era cap ganga militar i si rebies alguna cosa era un pal”.

De la mà de Joan Garcia-Nieto, un referent ètic, polític i sindical del Baix Llobregat, l'Antònia va aprendre marxisme en una comunitat de base de Cornellà, on també compartia amb el jesuïta Nepo la militància en Cristians pel So-

cialisme. Va ser ell qui la va casar el dia de l'execució de Salvador Puig Antich, en un acte que havia de ser alegre i va esdevenir un funeral. Era dissabte i en acabar “tothom va marxar a Barcelona a manifestar-se i fer sarau”.

Castellana confessa que no ha perdut la fe, però sí adverteix ràpidament: “no congrego amb gaires postulats d'Iniciativa per Catalunya ni de Comissions Obreres”. Encara paga les dues quotes, “perquè és la meua història”, però admet

que els ha deixat de votar en algunes eleccions.

Crítica amb tothom

“No em fa vergonya dir que a les autonòmiques vaig votar la CUP i a les generals, En Comú Podem. Aquesta canalla de la CUP ha fet molta feina a Molins. Són crítics i una mica pamfletaris, però són joves, què vols? Són el nostre relleu”, diu l'exalcaldessa.

Les raons del seu desencís polític les té clares. “Això s'ha institucionalitzat molt, falta renovació

i aire fresc. Després d'un càrrec institucional, el que sigui, hem d'anar a les barricades, les que siguin”. Ella participa ara en un grup de dones alternatiu de Molins de Rei, Les Heures, que estan enorgullides de no tenir local ni compte corrent. També col·labora en una plataforma creada en suport dels refugiats, Molins acull, “bàsicament per sacsejar consciències”.

“Sóc molt crítica amb tothom, amb els meus també. Quan testem institució, el poder ens puja al cap, no

NUMEROS QUE ACABAN CON LA DESIGUALDAD

Presidir el Consell Comarcal del Barcelonès i del Baix Llobregat suposa uns bons ingressos extra

Els Les dietes dels Consells Comarcals protagonistes de l'Anuari Mèdia.cat

Els presidents comarcals del Baix i del Barcelonès són els millors remunerats per assistir als plens del consell

Redacció / Anuari Mèdia.cat

Vivim a la deriva d'un absolut tsunami informatiu tant frenètic com volàtil. Precisament quan més d'una informació hi ha, més difícil és localitzar la que és de qualitat. En aquest sentit, volem destacar la feina de Mèdia.cat que, a través del seu anuari, és capaç de donar visibilitat a temes que han estat, excessivament o en la seva totalitat, silenciats. L'anuari dels silencis mediàtics és, doncs, un projecte de periodisme d'investigació que ofereix un total de 12 reportatges en profunditat, "que no han estat portada de cap diari ni han obert cap informatiu", i que es plantegen sota un esperit periodístic que compartim.

En definitiva, l'Anuari és una mostra de periodisme independent, "el periodisme que volem". Entrant en matèria, pel que fa la darrera edició de 2015 ens fixarem en el reportatge "Les dietes a l'ombra dels Consells Comarcals", de Gemma Fontané.

Els Consells Comarcals del Baix Llobregat i del Barcelonès s'han convertit en administracions devaluades de tot poder polític, sense comandament i a la deriva, ofegats per la falta de finançament i de competències. Són ens, pràcticament,

administratius. Prova d'això és el pacte de Govern que es va signar al Baix Llobregat. Mentre els partits es tiren els plats al cap a Barcelona i a Madrid, en el cor del Parc de Torreblanca es va signar un acord de quadripartit entre el PSC, Entesa, ERC i CDC amb unes línies estratègiques comunes sota la presidència de Josep Perpinyà, alcalde de Sant Just Desvern. Ciutadans es va abstenir, mentre que el PP i la CUP votaven als seus respectius candidats.

D'altra banda, al Barcelonès, que compta amb la presidència del primer tinent d'alcalde de L'Hospitalet, Francesc Josep Belver, té també un paper molt testimonial donat que el principal municipi, Barcelona, no compta gaire en la institució perquè ja funciona a partir d'acords bilaterals o amb la Generalitat o amb altres municipis de la seva comarca. Queda, doncs, una comarca dividida amb municipis que ni tan sols són limítrofs entre ells i amb necessitats totalment diferents que no s'acostumen a solucionar via el Consell Comarcal, sinó amb les ciutats veïnes.

JOSEP BELVER (PSC), PRIMER TINENT D'ALCALDE DE L'HOSPITALET I PRESIDENT DEL CONSELL COMARCAL DE BARCELONA

Tot i això, presidir aquests dos ens comarcals significa una bona paga extra cada mes. Així ho recull el reportatge 'Les dietes a l'ombra dels consells comarcals' de Gemma Fontané al darrer Anuari de Mèdia.cat. De fet, són les dues presidències millors pagades de totes. En el cas de Belver, la dieta ascendeix a 1.500 euros per assistir a cada plenari i cada junta de govern; xifra que es suma als 67.000 euros que té assignat com a sou de primer tinent d'alcalde a L'Hospitalet. Segons recull Fontané en base a fonts del Consell, doncs, Belver podria sumar 24.000 euros anualment: "el president pot arribar a percebre en total 7.500 euros bruts anuals per presidir sessions del plenari i de la comissió informativa, i 16.500 euros bruts anuals per presidir juntes de portaveus i la junta de Govern". Una remuneració que respon, segons les mateixes fonts, a una dedicació d'entre 35 i 40 hores setmanals.

JOSEP PERPINYÀ (PSC), ALCALDE DE SANT JUST DESVERN, ÉS PRESIDENT DEL CONSELL COMARCAL DES DE LA RENÚNCIA DE BALSERA A L'ANY 2014 | I. C.

Per la seva part, el president del Consell Comarcal del Baix Llobregat, Josep Perpinyà, seria el segon millor remunerat per les dietes dels plens, tot i que molt lluny de Belver. Perpinyà rep per 595 euros per cada sessió als plens, juntes de govern i juntes de portaveus. La xifra podria elevar-se, segons el número de sessions, fins a un màxim de 15.000 euros. Aquesta quantitat es suma a la que ja rep com a salari d'alcalde de Sant Just Desvern, segons el web municipal, de 50.000 euros.

Los ayuntamientos piden crear un equipo propio en el Parc Agrari para coordinar medidas alternativas

Obrir el debat

Pel que fa els consellers, al Barcelonès compten amb una dieta de 132 euros per assistir als plens, mentre que al Baix Llobregat són de 280 euros, els millors remunerats de Catalunya, en aquest sentit. Lluny d'aquestes xifres està el Vallès Occidental que, tot i tenir la mateixa dimensió -39 consellers-, paga amb 90 euros per sessió.

Amb aquestes dietes, els càrrecs electes poden esquivar la prohibició de comptar amb dos sous públics, el que planteja un doble debat: primer, l'excessiva representativitat que tenen alguns càrrecs electes i, segon, si dins de les seves funcions com a càrrecs electes locals haurien d'entrar les de representar al seu partit a nivell supramunicipal. //

Sant Joan Despí modernista

DESCOBRIU EL PATRIMONI MODERNISTA DE LA CIUTAT AMB L'ITINERARI JUJOL

Informació i inscripcions:
Tel. 93 373 73 63
cannegre@sjdespi.net
sjdespi.cat - despi.tv

África Lorente, primera diputada del Baix Llobregat en el Parlament de Catalunya

África Lorente: “La comarca, y especialmente el PSC, necesita un relevo generacional”

“Veo al PSC bajo mínimos, aunque la gente que queda tiene mucha moral. Yo moriré con las botas puestas”

“Manuel Reyes me parece un indeseable por lo que hizo con Agustín. Se fue, aunque preescribió, sin ser declarado inocente”

África Lorente fue concejal socialista de Castelldefels durante más de 20 años y la primera diputada/o del Baix Llobregat en el Parlament de Catalunya. Ocurrió en la segunda legislatura de la democracia, entre 1984 y 1988, cuando empezó la hegemonía nacionalista y Jordi Pujol se consolidó en el cargo.

Una época muy complicada para el PSC, cuyo primer secretario, Raimon Obiols, fue zarandeado e insultado a la salida de la investidura del presidente de la Generalitat a causa de la querrela que había presentado días antes la fiscalía por la descapitalización de Banca Catalana y de la que los convergentes culpaban a los socialistas. África Lorente aún no ha olvidado aquellos incidentes. Entonces tenía 30 años y hacía ocho que ya residía en Castelldefels.

LORENTE, EN SU CASA DE CASTELLDEFELS, CIUDAD DONDE, SEGÚN DICE, SIEMPRE RESIDIRÁ | IMANOL CRESPO

Pere Ríos

Recuerda que el primer día que aterrizó en Catalunya fue a recoger el carnet de la UGT que 40 años después acabaría entregando cuando el sindicato abrazó el soberanismo. África estaba afiliada a la federación catalana del PSOE, una de las tres fuerzas, junto al PSC Congrés y el PSC Reagrupament, que se unificaron en el actual Partit dels Socialistes de Catalunya.

“En 1976 éramos veinte y ya estábamos peleados”, recuerda África, que a los pocos meses de llegar a Castelldefels inició una relación que duró el resto de su vida con Agustín Marina, que acabaría siendo primer alcalde democrático de la población. Estuvo 23 años en el cargo y falleció en 2015 a causa de un cáncer fulminante. Juntos compararon cinco mandatos en

el Ayuntamiento y vivieron toda suerte de éxitos políticos. También conspiraciones internas y externas al cabo de los años, cuando ya se había acabado el poder pero aún quedaban resabidos con aquella larga etapa.

Lorente nació en Tánger en 1954, cuando era una ciudad internacional y antes de que pasara a ser de Marruecos. De padre carabineero, marchó al poco tiempo a Melilla y de allí a Alicante, donde estudió el bachillerato y la Magisterio. Ya en Castelldefels, prosiguió los estudios de filología inglesa, alternado con el trabajo de maestra, hasta que llegó la democracia y las municipales de 1979. Agustín Marina fue el cabeza de lista del PSC y África ocupó el número seis de la candidatura.

Quería dejar la política El día de aquellas primeras elecciones locales de la democracia, 3 de abril de 1979, nació su primera

añade África Lorente para referirse al sanedrín que controla el PSC en la comarca desde hace más de tres décadas. En aquella maniobra, explica, nada tuvo que ver con su condición femenina. “Con un hombre hubieran hecho igual, porque echaron a los dos antecesores míos”, dice, para referirse a quienes con el paso de los años acabarían siendo secretario de organización del PSC, alcalde de Sant Joan Despí y alcalde de Cornellà, estos dos últimos aún el cargo.

A cinco minutos

De su época de diputada en el Parlament no le queda un buen recuerdo de sus compañeros de partido. “Eran otros tiempos, pero no me fue nada fácil trabajar. Concerté visitas con todos los alcaldes para interesarme por los problemas de las poblaciones y no encontré complicidad de los míos. El único que me recibió y quiso colaborar fue el alcalde de Gavà de entonces. Creo que me apoyaron más los alcaldes convergentes que no los del PSC”, explica.

Las luchas cainitas también llegaron al gobierno municipal de Castelldefels y al final fue Lorente la que pagó los platos rotos con una remodelación del cartapacio, apenas un año después del tercer mandato que se inició en 1987. A las cuartas elecciones, celebradas en 1991, volvieron a salir elegidos Marina y Lorente,

así como en 1995. Cuatro años después, el aparato del partido la descabalgó de la candidatura.

“Lo que me supo mal es la manera en cómo me echaron, apenas cinco minutos antes de hacer la lista. Son malos modos, después de estar en el Ayuntamiento 20 años, pero así es la política, no solo en mi partido, sino en todos”, explica. Marina también fue obligado a dejar el cargo en 2002, una

año antes de que acabara su mandato y luego el PSC inició una época convulsa en el gobierno municipal. Primero con Antonio Padilla y después con Joan Sau, “que pago los platos rotos del anterior”, dice Lorente.

La consecuencia de todo ello fue que en 2011, el candidato del PP Manuel Reyes se hizo con la alcaldía y que habría repetido en 2015 de no haber sido por el pacto político que firmaron el resto de formaciones para evitarlo. De esa manera, los dos primeros años de mandato está ejerciendo de alcaldesa Candela López, de Movem Castelldefels, y de 2017 a 2019 ocupará el cargo la socialista María Miranda.

Ajuste de cuentas

“Manuel Reyes me parece un indeseable por lo que hizo con Agustín”, recuerda África Lorente, para referirse a la denuncia que presentó el entonces alcalde al asumir un anónimo sobre presuntas irregularidades y

corrupciones urbanísticas. Marina falleció cuando todavía estaba imputado por ese caso “porque lo que él quería era que la justicia le declarase inocente, aunque estuviera prescrito, como le dijo el juez una vez”.

“Agustín lo pasó muy mal y se quedó por el camino, como el arquitecto municipal y el imprentable que luego intervino como acusación particular”, explica la que fue esposa del alcalde para referirse a una actuación que, en su opinión, suponía un ajuste de cuentas. “El objetivo era cargarse al alcalde que había gobernado 23 años para decir que todos los socialistas son una pandilla de corruptos y que ahora venía él a limpiar el ayuntamiento. ¡Hacia nueve años que Marina había dejado la alcaldía

cuando se denunció eso!”.

Sobre la situación de su partido en Catalunya, África asegura que ve al PSC “bajo mínimos, aunque la gente que queda tiene mucha moral”. Ella sigue en la ejecutiva local de Castelldefels y se encarga de las redes sociales, y pertenece al consell nacional. “Me moriré con las botas puestas”, dice, y recuerda que participó en “el parto” del partido, hace 38 años, cuando formó parte de la comisión política y la de organización y estatutos en representación de la federación catalana del PSOE.

Relevo generacional

De Pere Navarro asegura que le gustó su mandato como primer secretario, aunque admite que no sintió tanta afinidad como la

DÍA DE LA TOMA DE POSESIÓN DEL PRIMER AYUNTAMIENTO DEMOCRÁTICO DE CASTELLDEFELS EN 1979. LORENTE APARECE JUNTO A AGUSTÍN MARINA, EL QUE FUERA SU MARIDO

tiene ahora con Miquel Içta. Y mucho menos que con José Montilla. “Es que es mi amigo, le quiero mucho y es un hombre muy inteligente”, dice, al tiempo que recuerda que fue testigo de

su boda con Anna Hernández, junto a Ramon López, exalcalde de Sant Just Desvern.

Considera que la comarca “necesita un relevo generacional, especialmente en

mi partido”, aunque también reconoce que “hay gente que lo está haciendo bien y que sigue ganando elecciones”. Por eso no comparte la idea de limitación de dos mandatos. “La teoría allí sus dos hijos. //

SUMAT AL VOLUNTARIAT AMB LA GENT GRAN

Xavier Sitjà, alcalde d'Esparreguera entre 1999 i 2007

Xavier Sitjà: "L'alcaldia és com un celibat perquè t'has de dedicar dia i nit"

“Érem uns ignorants de la gestió municipal i ens vam trobar amb un desastre d'una magnitud impressionant”

“En tres dies ho van tancar tot i van desmuntar el pont ràpidament. Vam impulsar un procés judicial, però no va servir de res”

Xavier Sitjà va néixer a Esparreguera al 1957, d'on va marxar amb 24 anys i ja no hi va tornar a viure. Periodista de professió i de vocació des de jove, va fer un parèntesi a la seva carrera entre 1999 i 2007, quan va ser alcalde d'aquesta població del nord del Baix Llobregat. Amb la seva arribada a l'alcaldia van acabar 20 anys de mandat del socialista Joan Serra, el primer alcalde democràtic, mort el 2013.

Pere Ríos

Serra va tornar a guanyar les eleccions per sisena vegada consecutiva al 1999 però no va poder repetir. L'Entesa del Progrés Municipal, la marca blanca d'Iniciativa per Catalunya, presentà Xavier Sitjà com a cap de llista i el recolzament de CiU i d'Esquerra Republicana el van permetre governar.

Dues maneres de canviar el món

Amb l'entrada a la política Sitjà tancà provisionalment una etapa periodística iniciada al 1979 com a corresponsal d'Esparreguera a Mundo Diario, la porta habitual d'entrada al periodisme fora de les grans ciutats. Llavors militava el PSUC i el partit li va encarregar aquella tasca, diu, “perquè també havia de servir per canviar el món”. Aquell anys es van celebrar les primeres eleccions municipals de la democràcia i Sitjà ja hi va anar a les llistes del PSUC “en un lloc per no sortir”. Un any després, al 1980, va deixar el partit, molt abans que arribessin les lluites internes i les escissions que el van dur a la autodestrucció.

Fou cofundador de les Emissores Municipals de Catalunya i això explica que a Esparreguera hi hagués una de les primeres de tot Catalunya, després director de Ràdio Mollet, periodista en d'altres emissores, fins que el 1983 aterrà als informatius de TVE. En aquella empresa continua encara, 33 anys després, ara en l'equip del reconegut programa de medi ambient El escarabajo verde i al Consejo de Informativos, reivindicant una televisió pública de qualitat.

Zaragoza em va oferir entrar al PSC, però jo estava per netejar i regenerar la política”

SITJÀ VISITA LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA COM ALCALDE DE LA VILA (1999-2007); MÉS ENLLÀ DE LA VESENT POLITICA, SITJÀ ÉS UN DESTACAT PERIODISTA DES QUE A 1983 ATERRÉS A TVE: ALLÀ VA SER CORRESPONSAL A NOVA YORK I MOSCOU (1990-1992), ON VA VIURE ELS ANYS DECISIUS DE LA PERESTROIKA

Abans que alcalde va ser corresponsal a Nova York i a Moscou, entre 1990 i 1992, els anys decisius de la perestroika. Sempre amb Lúcia Oliva, companya professional i sentimental. Després d'unes quantes anades i tornades s'instal·là definitivament a Espanya al 1996, “on ja vaig comprovar que hi havia molt control polític sobre la televisió”, amb el PSOE al poder.

La negativa al PSC

Sitjà va fer bona la dita de roda el món i torna al Born i el 1997 va impulsar Esparreguera Oberta, una plataforma de debat, prelude del que va ser després la nova política de les confluències i llavor de l'Entesa pel Progrés Municipal, “on també teníem molts socialistes desencantats amb el mandat autoritari del l'alcalde Joan Serra”.

Dos anys després d'accedir al càrrec, Sitjà va rebre la visita de José Zaragoza, llavors primer secretari del PSC del Baix Llobregat. “Em va oferir entrar al partit perquè anés com a independent a les eleccions de 2003 i em va prometre que apartaria tota la gent socialista que fes nosa”, explica. “Li vaig contestar que estava en política per netejar-la i regenerar-la i com que no ho vaig acceptar no ens vam tornar veure mai més”.

Lenfonsament del pont

Quan encara no portava ni un any d'alcalde, Sitjà va afrontar el que segurament va ser l'episodi més dur del mandat: l'en-

fonsament, el 10 de juny de 2000 del pont per on passa la N-II i que va provocar la mort dos germans que anaven a treballar i de dos guàrdies civils que buscaven els cossos. “Érem uns ignorants de la gestió municipal i ens vam trobar amb un desastre d'una magnitud impressionant”, confessa l'exalcalde.

“Ens vam moure, no per aconseguir un nou pont, perquè era un problema d'Estat i això estava assegurat, sinó per depurar responsabilitats perquè el pont es va construir sobre uns fonaments de deu metres”. Tota una temeritat, perquè els del nou pont fan més del triple. “A més a més, no hi projecte d'obres i diversos estudis advertien que el pont s'estava soccavant poc en poc per les filtracions de l'aigua de la riera de la Magarola”, recorda Sitjà. El dia que va baixar la vinguda, amb fang, troncs i de tot, una de columnes del pont no va poder resistir i es va trencar, provocant així l'enfonsament de la carretera.

“Ho van tancar tot”

“En tres dies ho van tancar tot i van desmuntar el pont ràpidament. L'ajuntament va impulsar un procés judicial”, però no va servir de res. El cas va passar per quatre jutges de Martorell i al final va ser arxivat. L'únic bon record que conserva Sitjà d'aquell procés judicial és la resposta de José María Mena, llavors fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. “Ens vam reunir amb ell i ens va demanar disculpes per no posar abans un fiscal pel cas. Quan ho va fer estava tot tan enterrat, ja no hi havia manera de trobar cap prova”.

Per Sitjà, “el més frustrant d'aquest episodi és que no es va poder aclarir una cosa que era òbvia, evident i documentada: que s'havia fet malament el pont i que es va enfonsar per una negligència gravíssima del ministeri, que era qui el va construir”.

Dos mandats esvaïts

“Exercir l'alcaldia és com un celibat. Deixes de tenir vida personal, t'has de dedicar dia i nit, el telèfon sona constantment i si vols fer la feina ben feta has d'anar als barris i estar amb les persones”, continua relatant Sitjà, qui recorda que en aquella època ja van començar aplicar algunes coses de la nova política. Com el consell de vila, un òrgan participatiu i de consulta d'entitats on es debatien les qüestions que afectaven el municipi. “La llàstima és que aquest procés es va esvaïr en acabar el nostre dos mandats. Creus que són coses que continuaran perquè beneficien la gent, però políticament no van interessar més. No va haver-hi cap protesta i això és una mica frustrant”, confessa.

Les eleccions de 2007 les va tornar a guanyar el PSC i Paca Fosalba, fins llavors productora de TV3 es va convertir en alcaldessa. “Nosaltres vam prendre una decisió agosarada que ens va passar factura. Va ser la revisió del pla urbanístic, de la qual estic orgullós, que va reconvertir algunes zones en forestals, com Can Roca”. Alguns ciutadans ho van viure “com una agressió al sentit de la propietat”, de manera que en aquelles eleccions es van presentar dues candidatures de gent agreujada.

SITJÀ VIU ACTUALMENT AL BARRI DE GRÀCIA, DE BARCELONA; DESPRÉS DE VIURE FORA D'ESPARREGUERA DES DE FA 35 ANYS, S'HA CANVIAT DEFINITIVAMENT EL PADRÓ | IMANOL CRESPO

per estar prop de la gent. La política s'ha de fer d'una altra manera, buscant l'aproximació, però vaig comprovar que en política val més el fote que el construir”, relata. Un dels millors records que guarda va ser la participació ciutadana, la gestió i la planificació de projectes avançats, encara que alguns es fessin realitat anys més tard. Com un pont nou que separava les dues Esparregueres, una comissaria de policia o una biblioteca. “Se'ns va dir de tot i ara hi van cada dia milers de persones. Això és el més bonic de la política, pensar en el futur”.

Des que va deixar l'ajuntament, Sitjà no ha tornat a fer política. “Quan es va crear Barcelona en Comú em vaig acostar a ells des del barri de Gràcia, perquè em va semblar que era un projecte molt semblant al de la meua època a Esparreguera”. La conclusió que va treure es que “la política la de fer gent jove, amb energies, com la fèiem nosaltres”.

Sitjà considera que aquelles llistes van restar els vots necessaris per poder seguir governant i el van apartar de l'alcaldia en intentar un tercer mandat. “Havia promès que no em tornaria a presentar i és una de les coses que més em dolien de no haver complert, però per qüestions internes de l'Entesa no vaig plegar”. El seu grup va entrar a governar amb el PSC, però el va quedar fora del govern local.

Alcalde periodista

Periodisme i política tenen algunes semblances, diu. “M'agrada la política per la mateixa raó que m'agrada el periodisme:

MEDIA LAB

Enjoyjournalism!

La cómoda involución de los no adscritos

En el Baix Llobregat y L'Hospitalet hay nueve concejales no adscritos, de seis municipios diferentes

Ciutadans es el partido que más representantes políticos ha perdido en este periodo

Imanol Crespo

Una de las claves diferenciales de las últimas elecciones municipales fue la efervescencia y entrada con fuerza de los considerados partidos emergentes en los ayuntamientos del territorio. En gran parte de ellos, Ciutadans recuperaba y ampliaba el terreno que perdió en 2011,

mientras que, por otro lado, diferentes partidos o agrupaciones de electores ubicados bajo el paraguas de Podemos incurrieron con siglas locales moradas o bajo la marca de 'Guanyem'.

En seis municipios

Tras un año de legislatura, el balance que se desprende es que, en algunos municipios, no han tenido un sencillo aterrizaje en el nuevo dibujo político local que, precisa-

mente, les incluye. Las divisiones internas en sus propios partidos han derivado en, tras conseguir la representatividad electoral, la caída de concejales que, eso sí, se han mantenido en la categoría de no adscritos. En total, en el Baix Llobregat y L'Hospitalet, al cierre de esta edición, hay nueve concejales no adscritos, en seis municipios diferentes: El Prat de Llobregat (2), Sant Vicenç dels Horts (2), Esplugues, Molins

de Rei, Castellví de Rosanes y el mismo L'Hospitalet (2). Precisamente en la segunda ciudad de Cataluña, los dos concejales no adscritos han entrado a formar parte del gobierno municipal del PSC tras un pacto programático que aporta cierta estabilidad, aunque sin sumar mayoría absoluta. Es, en cualquier caso, algo excepcional que despertó importantes críticas entre la oposición y la ciudadanía, ya que, en su mo-

mento, se presentaban en las elecciones para romper con la hegemonía socialista en el poder local, en este caso, del PSC.

¿Están legitimados?

De hecho, son las dos grandes preguntas que deben responder los concejales no adscritos: ¿A quién representan, teniendo en cuenta que se presentaban con un partido con el cual ha dejado de compartir su ideología o alguno de sus valores primordiales? Y dos: ¿Están legitimados para mantener su escaño municipal o deberían dimitir? Más si cabe, además de las cuestiones mencionadas, cuando se han dado episodios curiosos en plenos municipales del territorio en donde el interés principal del concejal no adscrito recaía en presentar una moción antes que el partido al que pertenecía, aunque sea vía urgencia pese a ser un tema atemporal. Todo con el único objetivo o de ganarse un tanto personal

o de fastidiar a su ex partido, más allá que el propio contenido de la moción.

C's, menos cinco

En relación a los partidos que han perdido parte de su representatividad, el más afectado ha sido Ciutadans con cinco bajas. De esta manera, de 37 concejales conseguidos en mayo de 2015, actualmente cuenta con 32. De hecho, han perdido toda representatividad, por ejemplo, en Molins de Rei, en donde solo contaban con un concejal, Francisco García, ahora bajo la condición de no adscrito. Norman Muñoz (El Prat), Laura Benito (Esplugues), Santos Mateo y Susana Martín (Sant Vicenç dels Horts) completan la lista de concejales que abandonan el bando de Albert Rivera.

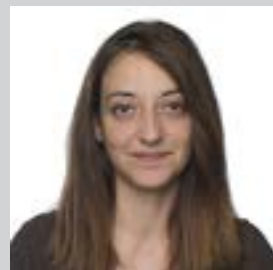
Por otro lado, están los dos ex concejales de Guanyem L'Hospitalet, Rafael Jiménez y Cristina Santón; el ex de Se Puede El Prat, José López; y, por último, Pep Massana, del partido local Fem Poble, a Castellví de Rosanes, que sería el único que afecta a un partido tradicional, en este caso, ERC, al cual se les vincula. //

Concejales del Llobregat, huérfanos de partido

Rafael Jiménez
L'HOSPITALET ELECTO POR GUANYEM

Los dos concejales fueron expulsados por discrepancias con la asamblea local. Llegaron incluso a juicio.

Cristina Santón
L'HOSPITALET GUANYEM

Tras la noticia, que les llevó a juicio, sorprendió su acuerdo programático de gobierno con el PSC.

José López
EL PRAT DE LLOBREGAT SE PUEDE EL PRAT

Se Puede El Prat exigió su renuncia por unos presuntos antecedentes penales que nunca se han probado.

Santos Mateo
SANT VICENÇ ELECTO POR C'S

Mateo y Martín calificaron de "autoritarias" las formas del partido de Rivera.

Susana Martín
SANT VICENÇ CIUTADANS

C's perdió dos de sus tres concejales en SVH. Le calificaron como un ex socialista, sin futuro.

Norman Muñoz
EL PRAT CIUTADANS

La renuncia de Muñoz llegó justo después del pacto de C's con el PSOE en Madrid.

Laura Benito
ESPLUGUES CIUTADANS

Fue la primera en abandonar por las formas, también, dictatoriales del partido.

Francisco García
MOLINS DE REI CIUTADANS

García considera que ha habido un cambio de rumbo en la dirección comarcal y general.

Pep Massana
CASTELLVÍ DE R. FEM POBLE (ERC)

No va aceptar la decisión del partit de ser oposició enllloc de pactar amb CDC.

Ganemos se desmonta en L'Hospitalet

Rafael Jiménez y Cristina Santón recurrirán a la Audiencia Provincial la desestimación de la demanda contra su ex partido

La Coordinadora General del partido califica de "puesta en escena" y de "auténtico escándalo" el papel de los concejales

Eva Jiménez

El caso de Ganemos en L'Hospitalet resulta extraordinariamente doloroso y complejo, ya que las partes han acudido a la vía judicial para resolver sus diferencias y en cada pleno municipal se reaviva la herida, debido a las continuas alusiones de los grupos de la oposición. El 21 de abril, los exconcejales de Ganemos en L'Hospitalet, Rafael Jiménez y Cristina Santón, convocaron a los medios en la Ciudad de la Justicia para informar de la celebración del juicio contra Ganemos y presentar la plataforma estatal Desmontando Ganemos, "creada para desmantelar la trama que presumimos corrupta" (<https://desmontandoganemos.wordpress.com>).

En su momento, los concejales no adscritos consideraban que se les había expulsado de Ganemos de manera injusta y que se había vulnerado su derecho a la defensa, sus derechos como concejales y su honor. La jueza, quien dictó sentencia cuatro días después del juicio, desestimó la demanda y, por tanto, no reconoció ninguno de sus argumentos.

Jiménez y Santón se han mostrado insatisfechos con el fallo y ya han recurrido ante la Audiencia Provincial. Entienden que el honor es algo muy subjetivo y bastante limitado en el ámbito político y comprenden que, aunque han perdido atribuciones, pueden seguir ejerciendo como concejales. En lo que no están dispuestos a ceder es en su derecho a la defensa. Y muestran cómo en la sentencia la jueza considera, a su juicio erróneamente, que pudieron defenderse adecuadamente al notificar la Coordinadora General de Ganemos la decisión de iniciar sendos expedientes de expulsión el 17 de junio de 2015 y dar de plazo para presentar alegaciones

hasta las 00.00 horas de ese mismo día, o sea, un periodo que ya había expirado. Error o no, los concejales apelan a los estatutos de la formación, que indican que el afiliado tiene derecho a disponer de "15 días naturales para aportar las pruebas que considere en su defensa" (art. 10).

La Coordinadora de Ganemos, por su parte, alega que Jiménez y Santón nunca han sido afiliados y, por tanto, sólo se hallan sujetos al Código ético, donde se fija "un plazo como mínimo de 24 horas para alegar. Y en caso de no estimarlas se comunica a la administración correspondiente la expulsión" en casos urgentes (art. 11.d.), como ha sido el caso (ambos documentos disponibles en http://ganemos.es/cod_et_estat.htm).

"Puesta en escena"

Santón y Jiménez sostiene que nunca tuvieron acceso a dichos documentos, y que el Código ético se ha redactado sólo después de salir a la luz su caso, no antes, algo que sólo un perito informático podrá verificar.

La jueza califica de "poco verosímil [...] que los actores concurrieran a unas elecciones municipales bajo el amparo de un partido político cuyo funcionamiento y criterios desconocían", si bien los concejales aseguran que en el momento de comprometerse sólo sabían que se trataba de una plataforma de izquierdas, asamblearia y con "total autonomía" a nivel local. Y que sólo cuando ganaron dos escaños se puso en contacto con ellos el fundador de Ganemos, Julián de Fabián, para preguntarles cuánto iban a cobrar y que ingresaran el dinero en un número de cuenta del partido, algo que rechazaron con el apoyo de la asamblea, según comentan.

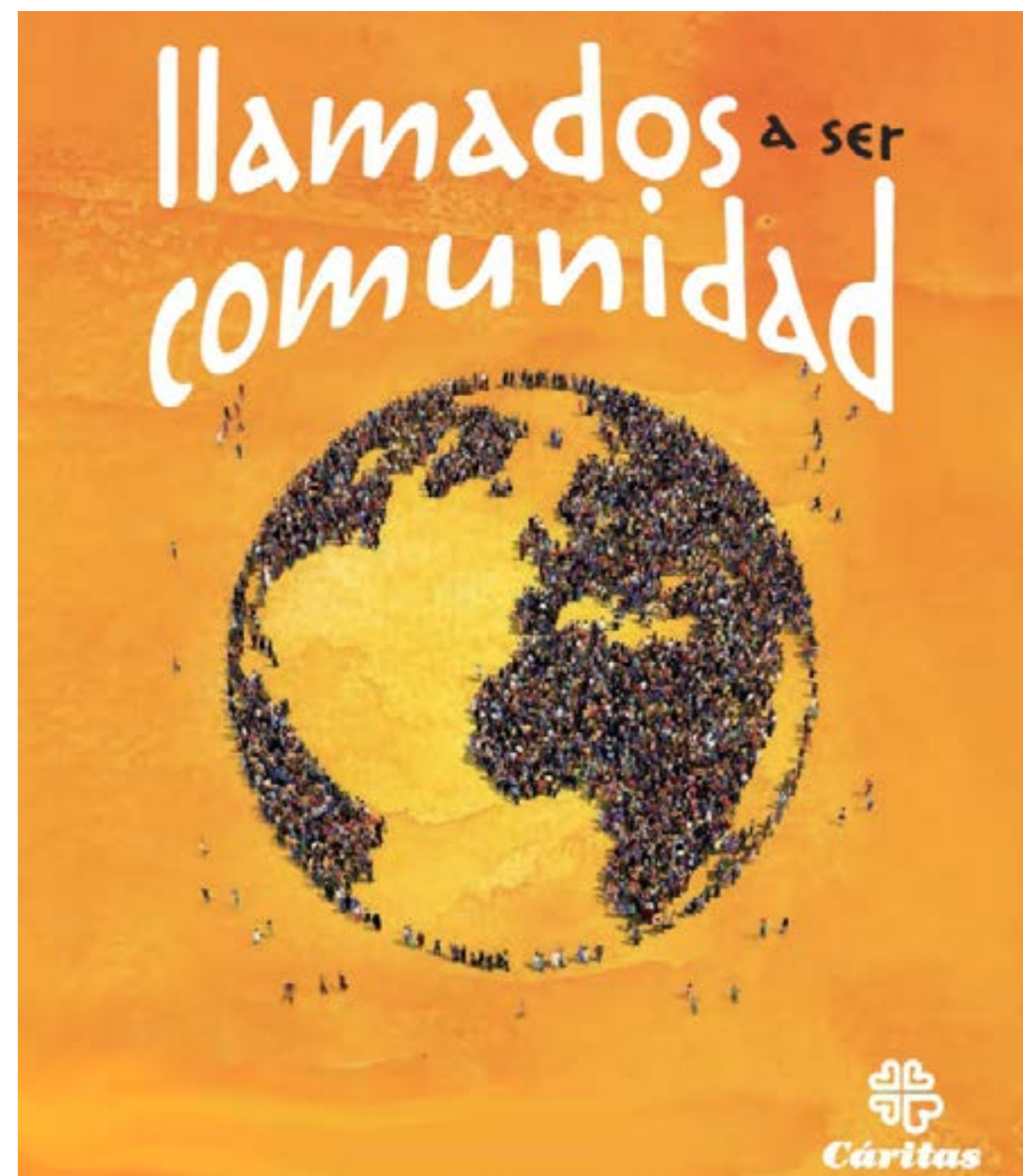
La Coordinadora, por su parte, asegura que los concejales sabían que debían dar cuen-

tas de sus actos y cumplir sus compromisos electorales, entre los que figuraba cambiar el establishment político y cobrar un sueldo próximo al Salario Mínimo Interprofesional. Desde Ganemos consideran que el incumplimiento de estos compromisos, con la firma de un pacto de gobierno con el PSC

en noviembre de 2015 y el consiguiente cobro de unos 5.500 euros al mes (65.000 euros brutos anuales en doce pagas más dos extras) confirman que todo se trata de una "puesta en escena" y un "auténtico escándalo". La página de Facebook de Guanyem Ganemos Catalunya los tilda directamente

de "tránsfugas", "gentuza" y "culpables". Jiménez y Santón argumentan que siguen siendo de izquierdas y que el pacto con el PSC es comprensible, pues desde el gobierno se pueden cambiar más cosas que desde la oposición. Y exhiben como ejemplo los Premios L'H

Avanza, por los que concederán cuatro premios de 1.500 euros cada uno que pagarán con su sueldo (<http://lhavanca.cat/>). Sea como fuere, las dos partes se acusan exactamente de lo mismo: haber utilizado la política en beneficio propio. Si la Justicia no entra en el fondo del asunto, los ciudadanos juzgarán en las urnas. //

Segona volta electoral sense gaire canvis a les llistes

La renúncia de l'espluguenc Carme Chacón com a cap de llista del PSC és el canvi més destacable

Joan Tardà (ERC), de Cornellà, tornarà a formar part del tàndem amb Gabriel Rufián, com a número dos de la llista

Imanol Crespo

La falta d'acord entre els grans partits nacionals va obligar al país a passar novament per les urnes el 26 de juny, dia que feia 8 mesos des del dia que Mariano Rajoy va dissoldre el Parlament espanyol pel 20-D i, per tant, dia des del qual Espanya es va trobar amb un Govern en funcions.

Donat el mar d'enquestes, la incògnita era saber què passaria en un context on no hi havia grans diferències. La més important era la coalició entre Podemos i Izquierda Unida, una coalició que ni tan sols afectava al Baix Llobregat ni L'Hospitalet donat que a Catalunya ja estava l'acord entre 'En Comú Podem' i Iniciativa. Un acord que, d'altra banda, va funcionar al territori del tot: van guanyar a tots els municipis, als 31 que hi ha si sumem a L'Hospitalet.

L'altra gran diferència és el bagatge de les negociacions que s'han donat en aquests darrers mesos: la renúncia de Mariano Rajoy davant la demanda de Felip VI de formar govern; el pacte entre el PSOE i Ciutadans; la falta de sintonia entre les forces d'esquerres, és a dir, PSOE i els grups parlamentaris de Podem; la polarització dels partits nacionals, que pot afectar als partits estrictament catalans com Democràcia i Llibertat o Esquerra Republicana... Per acabar, l'actualitat o la campanya decantarà els resultats finals. Uns resultats que no pinten que canviaran massa, al igual que les noves llistes.

Sense Chacón

I és que els resultats, a excepció dels escons que representi la suma d'IU per Podem, poca cosa canviarien, al igual que les llistes. Els partits afronten aquest 'reinic' electoral, pràcticament, de la mateixa manera que el passat 20 de desembre. En cap cas han donat una gran voltant a les llistes electorals, que són pràcticament idèntiques, només amb alguns canvis puntuals.

La novetat més significativa era a les llistes del PSC, on l'espluguenc Carme Chacón ja va renunciar a repetir com a cap de llista de la candidatura socialista després dels dolents resultats del partit al Baix Llobregat on es va veure superat clarament per 'En Comú Podem'. En el seu lloc, el Baix perd una plaça destacada en favor de la barcelonina Meritxell Batet, mà dreta (o esquerra) de Pedro Sánchez. En aquest sentit, tot i la renúncia de Chacón, es manté la cúpula en el partit, només, amb alguns canvis excepcionals: la incorporació de l'independent Manuel Cruz com a número 2 de la llista i la recuperació del que va ser el primer diputat àrab i musulmà del Parlament de Catalunya, Mohammed Chaib, veí de El Prat de Llobregat, i que ocuparà la sisena posició a la llista. Per la seva part, la regidora de L'Hospitalet Mercè Perea i el molinenc José Zaragoza repetiran en el tercer i quart lloc, respectivament, de la candidatura socialista.

Reyes i Serrano repeteixen

A les files del Partit Popular no hi havien canvis fins a la vuitena posició de la seva llista, el que vol dir que els màxims representants del partit a Castelldefels, Manuel Reyes, i Cornellà, Daniel Serrano, tornaran a estar a la candidatura conservadora. Reyes va repetir com a sisè a la llista mentre que Serrano el segueix, novament, com a número set. Als darrers comicis, el Partit Popular va ser el partit amb representació parlamentària menys votat a la demarcació de Barcelona, on va obtenir quatre diputats. D'aquesta manera, Reyes i Serrano no van aconseguir ser electes com a diputats i, segons les enquestes, difícilment sortiran escollits en aquesta ocasió.

Torres guanya posicions

Els considerats partits emergents, Ciutadans i En Comú Podem, eren els que optaven per figures molt vinculades a Barcelona, en detriment del Baix. En el cas de la marea taronja, que té com a presidenciable al veí de L'Hospitalet, Albert Rivera (cap de llista de Ciutadans a Madrid), no trobem cap canvi fins a la setena posició, on apareix Carolina Torres, portaveu de Ciutadans de Viladecans, que guanya dues posicions respecte el 20-D. Qui sí es manté és el màxim

representant del partit a L'Hospitalet, el conegut Miguel García, que apareix a l'onzena posició de la llista. D'altra banda, repeteix com a candidat al Senat, Xavier Alegre, regidor de Sant Feliu de Llobregat i una de les veus del partit més importants del territori i que, de fet, va ser escollit com a senador per elecció autonòmica de Ciutadans.

Cau Viciós

És curiós perquè tot i el bany aclaparador de vots que va rebre al Baix Llobregat i L'Hospitalet, les llistes tornarien a no comptar, pràcticament, amb representants del nostre territori. Van baixar al número dotze per comptar a Pilar Eslava, regidora d'Iniciativa a El Prat de Llobregat, una de les ciutats ecosocialistes per antonomàsia amb l'alcaldia de Lluís Tejedor.

De fet, l'altre regidora de la ciutat que anava a la llista al desembre, Lorena Viciós, va caure al número 15 de la llista en favor de Dolores Castro. Qui sí repetia era Oscar Guardingo, de L'Hospitalet, com a candidat al Senat. De fet, va ser l'únic del territori que va ser escollit com a electe (Xavier Alegre, Elisabeth Abad i José Montilla ho són per elecció autonòmica). Donat els bons resultats al territori, En Comú Podem repeteix amb els mateixos tres noms: Maria Freixanet i Joan Comorera completen la llista.

Sense canvis als partits catalans

ERC tornà a confiar en l'experiència i el tarannà del cornellanenc Joan Tardà. El conegut mestre republicà va ser novament el número dos de la llista per Barcelona per formar tàndem amb Gabriel Rufián. Tots dos van aconseguir uns excel·lents resultats a la demarcació de Barcelona, on van empatar, de fet, a diputats amb el PSC; mentre que aconseguiren guanyar la partida a Democràcia i Llibertat. En aquest sentit, l'ex d'UDC, l'independent de Martorell Joan Capdevila, tornarà a repetir com a número 5, just en el llinar de representativitat dels republicans.

Per la seva part, Democràcia i Llibertat substitueix els seus principals noms del Baix Llobregat a les llistes tant al Congrés com al Senat. En el primer cas, Xavier Fonollosa, alcalde de Martorell, deixa el seu lloc a la onzena posició per un altre històric del territori: Josep M. Llop, actualment, president de CDC al Baix Llobregat. Llop va ser diputat al Parlament de Catalunya i alcalde de La Palma de Cervelló, municipi on és regidor.

Per la seva part, Miguel Ángel Escobar, d'Esplugues, no podrà ser candidat donat que és l'actual Delegat del Govern de Catalunya a Barcelona. En el seu lloc, estarà el cèlebre periodista i presentador Miquel Calçada, com a independent. //

Ciutadans Intel·ligents per a Smart Cities

Que no et prenguin el pè!

Una ciutadania activa també ha de respondre dels seus actes. Tallers dirigits a empreses, estudiants i entitats que vulguin:

- Millorar la seva comunicació social
- Participar activament a la societat de la informació
- Esdevenir ciutadans més conscients i responsables
- Desenvolupar les seves competències digitals en un ambient distès

Per a més informació, escriure a coordinacion@bcncontentfactory.com o trucar al 670.794.703

El Baix reedita el 26-J el 'sorpasso' morado del 20-D, aunque pierde la unanimidad

La caída de la participación afecta en mayor medida a los partidos emergentes: 'En Comú Podem' y 'Ciudadanos'

El PP es tercera fuerza en las grandes ciudades (Cornellà y L'Hospitalet); el PSC gana en cuota de votos

El independentismo se mantiene, prácticamente, con unos 75.000 votos que dan un papel más destacado a ERC

Imanol Crespo

Sin cambios. Pese a que el concepto italiano 'sorpasso', que viene a explicar un destacado adelantamiento en términos políticos o económicos, ha sido repetido hasta la saciedad por políticos y periodistas en las últimas semanas –incluso en los sondeos de las 20 horas de ayer se recogía tal fenómeno con Podemos como segunda fuerza–, la realidad ha dejado un dibujo muy parecido al de las últimas elecciones generales; eso sí, con un Partido Popular que sale más que reforzado (con 14 diputados más) a costa de Ciudadanos, que pierde ocho; con un PSOE que mantiene el tipo pese a perder cinco diputados y que tendrá la llave de Gobierno otra vez; y con un Podemos que se queda lejos de las expectativas generadas lo que deja, también, al bloque de izquierdas lejos de una mayoría.

El PSC recupera terreno
En el Baix Llobregat y en L'Hospitalet tal 'sorpasso' ya se vivió para sorpresa de muchos el pasado 20 de diciembre, cuando la candidatura de 'En Comú Podem' se proclamó como primera fuerza en los 31 ayuntamientos de nuestro ter-

Diputados electos de la demarcación de Barcelona

DIPUTADOS POR LA DEMARCACIÓN DE BARCELONA | ANDRÉS DURÁN

Pese a la variación en los votos, la demarcación de Barcelona ha mantenido a los partidos el mismo número de diputados

ritorio. En este sentido, por tanto, y pese a que el dibujo sea totalmente diferente al del Congreso, la conclusión es la misma: prácticamente no ha cambiado nada. 'En Comú Podem' se ha vuelto a erigir como la primera fuerza de la comarca con un voto acumulado de 118.409 papeletas (29,72%), pese a que pierde 14.653 votos en estos seis meses de diferencia. Aun así, la candidatura liderada por Xavier Domènech queda con 34.689 votos por encima del PSC que, pese a ser el ganador histórico en la zona, se tiene que resignar como segunda fuerza con 83.720 votos (21,01%).

El bloque conservador, por su parte, sí que efectúa el mismo fenómeno que en el resto de España: el Partido Popular recupera la tercera posición con 54.709 votos (13,73%), 5.463 más que en diciembre, y, por tanto, gana presencia en detrimento de 'Ciudadanos' que pierde casi 15.000 papeletas (53.493 votos/13,43%).

Los emergentes pagan las abtención
De esta manera, se aprecia como el descenso de la participación ha castigado notablemente a los llamados partidos emergentes, en beneficio, por su lado, de los tradicionales grandes representantes del bipartidismo.

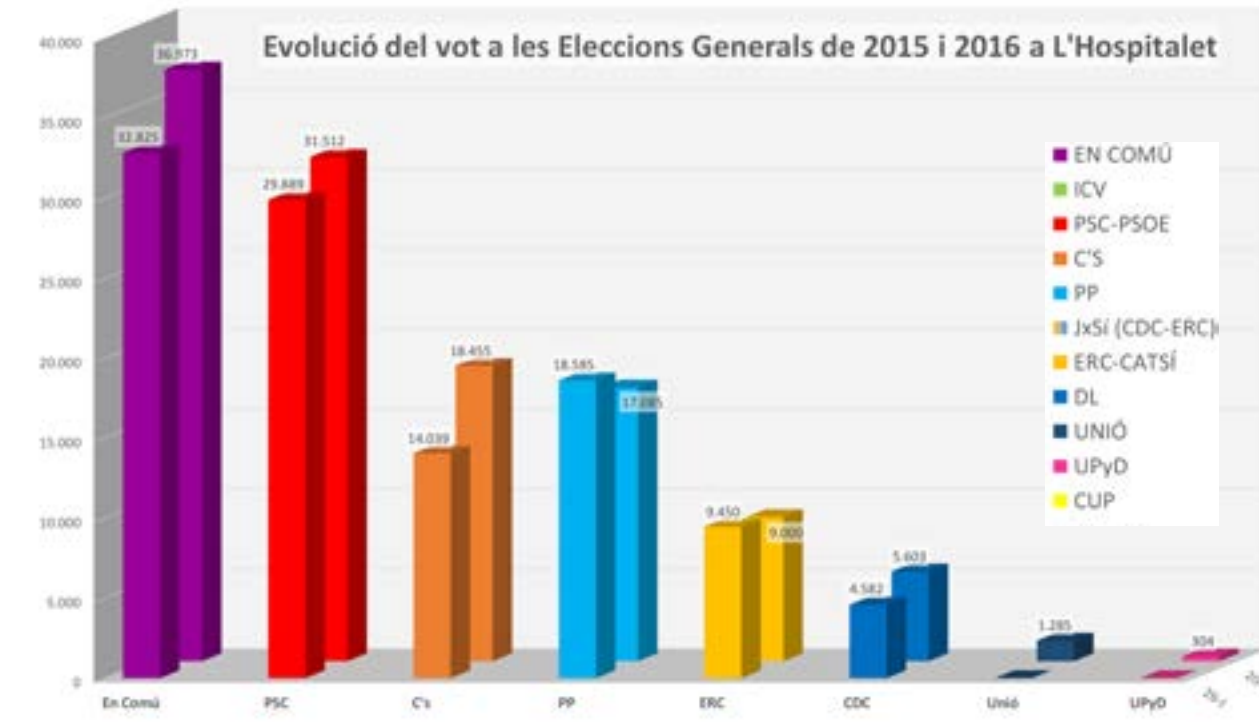
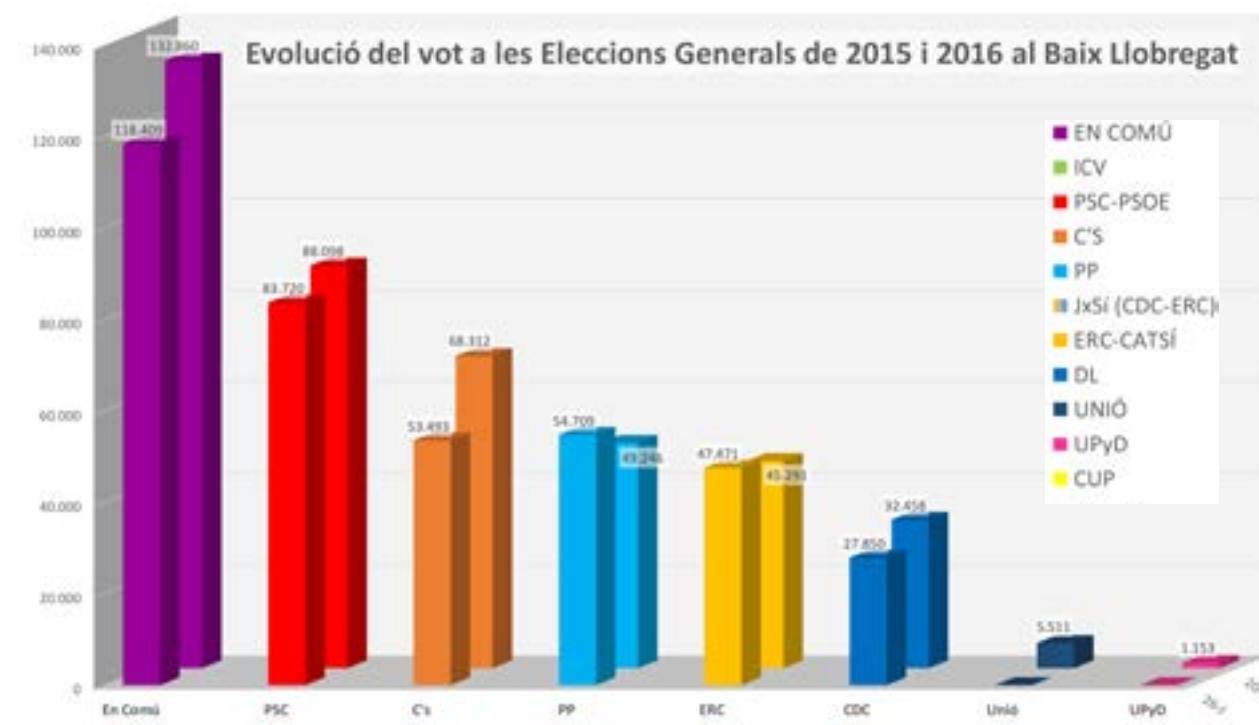
En total, han acudido a las urnas 400.887 personas del Baix Llobregat (67,92%); es decir, 35.270 menos que en el 20-D, donde se registró una participación del 73,95%. Vemos, por tanto, como existe prácticamente una traslación exacta: si sumamos los votos perdidos por 'En Comú Po-

dem' y 'Ciudadanos' obtenemos 30.000 personas que no han ido a votar. De esta manera, el PP ha recuperado la condición de tercera en las grandes ciudades del territorio –L'Hospitalet y Cornellà– e, incluso, en Castelldefels, logra la segunda posición. Por su parte, el PSC mantiene el tipo mejor que la candidatura morada en las grandes ciudades del sur, sobre todo, en las ciudades socialistas por antonomasia, en donde, en general ganan una ligera cuota de voto respecto a diciembre: L'Hospitalet, Cornellà, Sant Boi, Gavà, Viladecans, Esplugues o Sant Joan Despí. En cambio, en las ciudades en donde no cuenta con alcaldía el PSC, el partido de la confluencia de Pablo Iglesias consolida su hegemonía con una distancia de casi 12 puntos porcentuales (p.p.) en ciudades como El Prat de Llobregat, 9 p.p. en Martorell o 8 p.p. en Sant Feliu de Llobregat.

Por otro lado, si dejamos atrás las grandes ciudades del sur, en los pequeños municipios se impone también 'En Comú Podem', pero con la destacada presencia de ERC como segunda fuerza de manera generalizada. De hecho, a diferencia del 20-D, ERC logra ser la candidatura más votada en Collbató y Sant Just Desvern, rompiendo así la unanimidad lila en el Baix Llobregat.

El independentismo vira a la izquierda, otra vez
Algunas dudas quedaban pendientes en relación al voto independentista, también importante en los municipios de la periferia metropolitana y, sobre todo, en los pequeños pueblos del norte del territorio: si ERC consolidaría el auge de diciembre, cómo iba a funcionar la recuperación de la marca de Convergència en lugar de Democracia i Llibertat o, incluso, cómo iba a influir la desaparición de Unió en estos comicios. Pues bien, lo cierto es que –en contra también de los sondeos– el bloque independentista repite, prácticamente, su apoyo; eso sí, con una nueva mejora de los resultados de ERC (47.471/11,92%) en detrimento de CDC (27.850/6,99%).

En cualquier caso, entre las dos candidaturas logran en el Baix Llobregat 75.321 votos, cerca de los 77.804 de diciembre, con lo que se mantiene el bloque independentista un poco más virado a la izquierda. Los republicanos, que han repetido con el cornellanense Joan Tardà como número dos de la candidatura por Barcelona, se benefician de no ir en coalición con CDC y quedan como los principales abandonados de la independencia en el Congreso, mientras que la candidatura de Homs queda en el Baix relegada a la última posición de la lista de partidos con representación. III

El bipartidismo se beneficia del 26-J en L'Hospitalet

Pese a que la candidatura morada de 'En Comú Podem' haya sido la vencedora en L'Hospitalet de las últimas elecciones generales, los grandes beneficiados han sido los partidos tradicionales (PSC y PP). La coalición progresista ha perdido 4.148 votos, lo que deja al PSC a una corta distancia de 3.064 papeletas tras mantener el tipo en estos comicios.

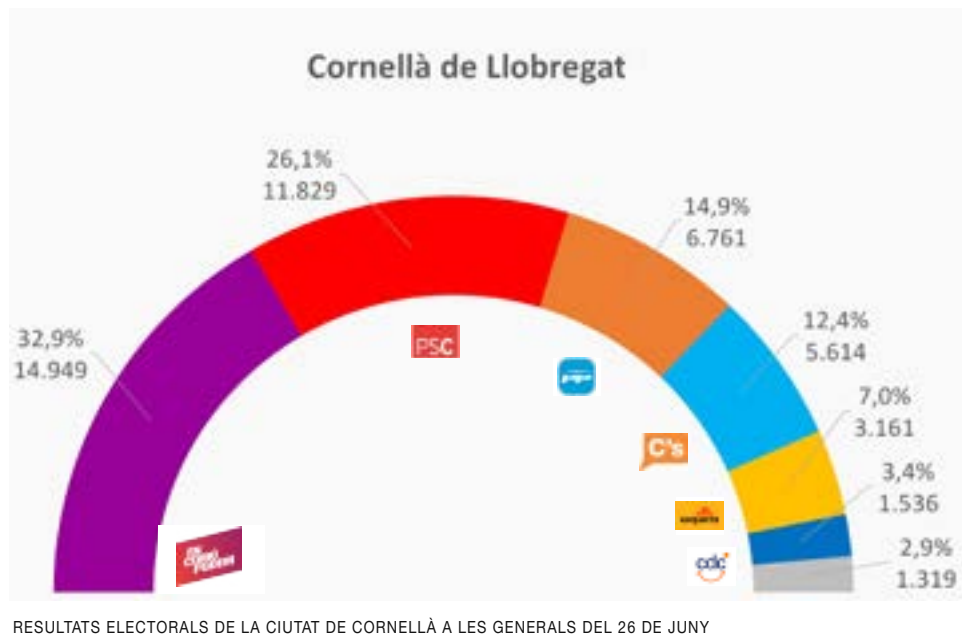
Pagan poco la abstención en comparación con En Comú Podem y Ciudadanos que se deja 4.416 votos en seis meses, pese a ser la ciudad de Albert Rivera.

Por su parte, el Partido Popular recupera terreno y la condición de tercera fuerza, perdida el 20-D en favor de la candidatura naranja.

El PP gana exactamente 1.500 votos en comparación con el 20-D. De esta manera, el esquema da un paso atrás a aquel esquema bipartidista que ha sido tradicional en L'Hospitalet, con la excepción evidente de 'En Comú Podem'.

Por lo que se refiere a los partidos independentistas, ERC gana 450 votos, mientras que CDC pierde casi 1.121 y cierra la lista de representados. III

En Comú Podem, primera força a Cornellà

El cop d'efecte de 'En Comú Podem' a les Eleccions Generals del 20-D no va ser una cosa excepcional, sinó que han arribat per quedar-se. A les municipals, de fet, la coalició de Crida per Cornellà ja va avisar del potencial que tenia una coalició paraigües de Podem amb més de 6.000 vots i 5 regidors, el que els va atorgar la condició de principal partit a l'oposició a l'Ajuntament de Cornellà. Aquest 26-J ho han tornat a demostrar.

Tot i ser, Cornellà, un tradicional bastió del PSC de Balmón, En Comú Podem s'ha tornat a proclamar vencedora com a primera força amb 13.465 vots (32%). Tot i que perd 1.484 vots, la coalició morada

manté 5,2% punts percentuals de diferència per sobre del PSC, que també recula lleugerament en vots respecte el 20-D.

L'esquerra perd, doncs, amb la baixada de la participació que, com és tradicional, beneficia al PP, amb un vot més fidel.

Qui més paga, però, la repetició dels comicis ha estat Ciutadans que perd també 1.474 vots i la condició de tercera força al municipi, en benefici del Partit Popular, el gran beneficiat el 26-J.

Guanya, de fet, 453 vots fins arribar als 6.067 suports. Pel que fa els partits independentistes, ERC guanya quasi 200 vots respecte el 20-D, pràcticament, el que perd CDC, que torna a caure una mica més. ■■■

Podem rep un de cada tres vots a Sant Boi

Amb L'Hospitalet, Cornellà i Sant Boi, En Comú Podem es fa fort a les grans ciutats del territori. Tot i la pèrdua notable de vots, la realitat és que, en quota de vots, la importància de la candidatura morada es manté en comparació amb les eleccions del 20 de desembre.

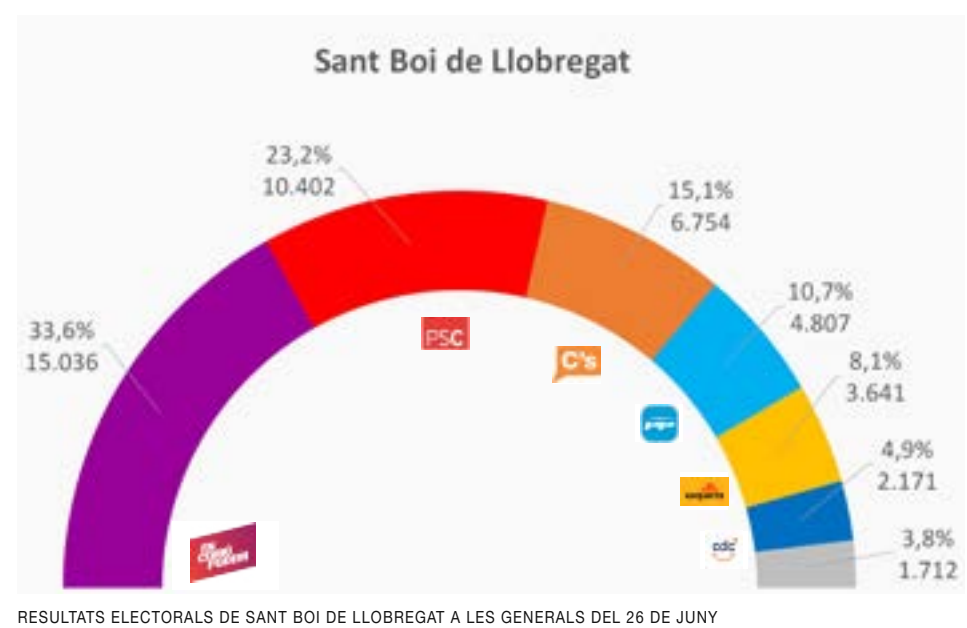
Destacable, sobretot, tenint en compte que són ciutats de vot socialista. De fet, es nota com la diferència no és tanta, òbviament, amb altres grans ciutats d'alcaldies que no són del PSC, el qual manté el tipus.

A Sant Boi, En Comú Podem es queda amb 13.663 vots i una quota del 33,3%; és a dir, exactament un de cada tres vots han

estat per a la coalició morada. Per la seva part, el PSC s'ha de resignar, doncs, amb la segona força, que manté amb distància del tercer gràcies als 9.717 vots (23,7%).

En el cas de la segona ciutat gran del Baix, Ciutadans perd 1.418 vots, però manté la tercera força com a partit, per davant del PP, que guanya 484 suports. Pel que fa els partits independentistes, com a Cornellà, Sant Boi torna a confiar més en ERC, amb 3.856 vots, que no en CDC, que perd 338 paperetes.

En aquest sentit, es torna a demostrar com la ciutadania aposta pels partits nacionals per a les Eleccions Generals, un handicap important que tradicionalment han patit aquests partits. ■■■

El PSC, a menys de 2.000 vots de Podem

La dinàmica de vot es torna a repetir a Viladecans, on la baixada de la participació afecta notablement als dos partits denominats 'emergents'. En Comú Podem guanya les eleccions amb 10.045 vots, tot i perdre 1.535 suports, el que redueix l'avantatge respecte el PSC, que queda com a segona força amb 8.086 vots.

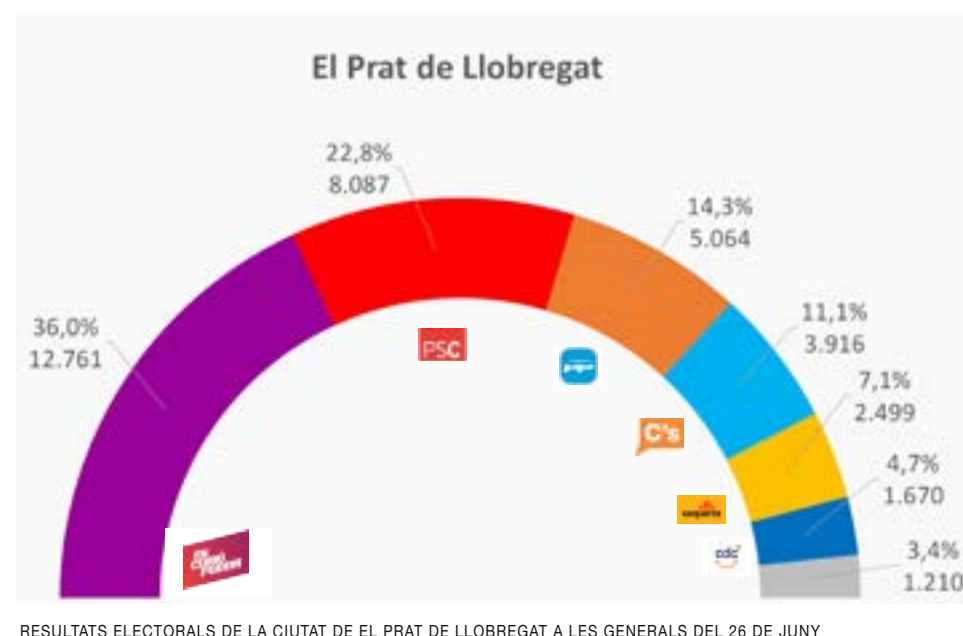
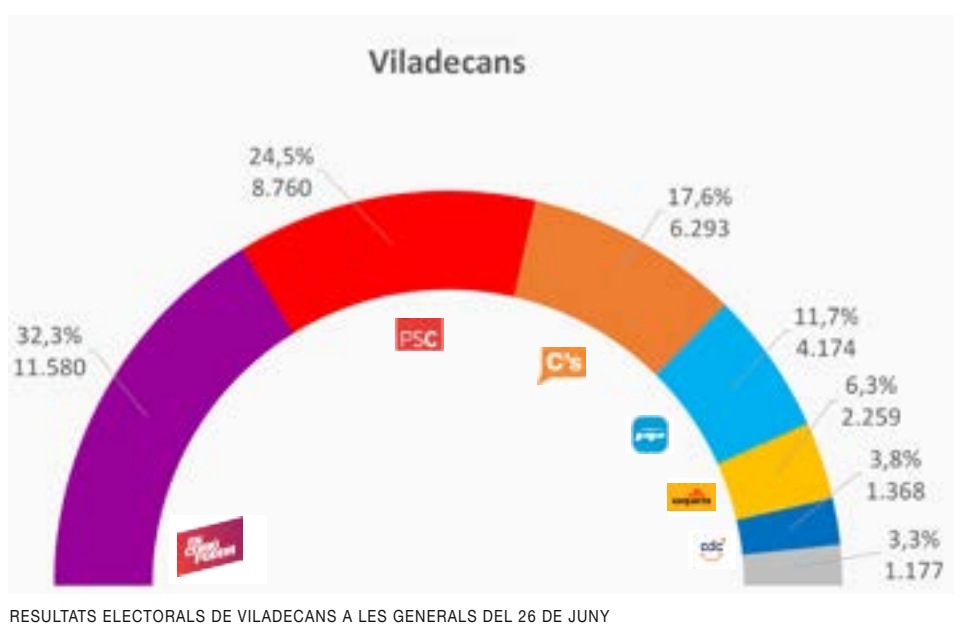
D'aquesta manera, el PSC manté el tipus en una ciutat socialista per antonomàsia i amb una diferència reduïda als 1.959 vots entre les dues primeres candidatures d'esquerres.

L'altre partit emergent, Ciutadans, també paga, com dièiem, la baixa participació amb 1.332 vots menys. D'aquesta

manera, però, manté la tercera força en un, pràcticament, empat tècnic amb el PP que, amb 4.654 vots, recupera lleugerament el terreny perdut el passat 20-D, on van caure fins els 4.174 vots (11,7%).

Per cert, la regidora i portaveu del grup municipal de Ciutadans, Carolina Torres, que anava setena a les llistes taronges de la demarcació de Barcelona, queda fora de tota representació davant els resultats del seu partit.

Per la seva part, ERC i CDC tanquen a Viladecans la llista de partits amb representació, novament, amb uns republicans que milloren els resultats en vots respecte el 20-D (més 219 vots), en detriment de CDC, que perd 150 paperetes més. ■■■

En Comú Podem perd 1.368 vots a El Prat

Juntament amb la capital de comarca, El Prat és la ciutat ecosocialista per excel·lència del territori amb governs locals liderats sempre per Iniciativa, de fet, amb majoria absoluta fins a ben entrada la democràcia.

Tot i això, no ha estat suficient per evitar la fuga de vots de la candidatura morada de En Comú Podem, on Iniciativa també està representada. De fet, a les llistes estava la regidora Pilar Eslava que ha quedat a prop d'estar al Congrés.

Podem guanya amb solvència les eleccions a la ciutat de El Prat amb 11.393 vots (35,1%) per davant del PSC que treu, pràcticament, els mateixos resultats que al desembre. Així, En Comú Podem

perd 1.368 vots, mentre que el PSC queda amb 7.733 suports, 354 menys que el 20-D. D'aquesta manera, la coalició d'esquerres En Comú Podem-PSC suma el percentatge de vot conjunt més elevat del territori amb un 58,8% del total, més que Cornellà, Sant Boi i Viladecans. A partir de les següents ciutats, aquest percentatge cau notablement.

Pel que fa el bloc conservador, el PP recupera la condició de tercera força amb 4.209 vots, en detriment de Ciutadans que recula després de la sorpresa de desembre. C's, que al Ple municipal s'ha quedat amb un regidor després de la renúncia d'un d'ells al partit, cau 1.100 vots. ■■■

El PP, segona força a Castelldefels

Castelldefels és al Baix Llobregat l'excepció en el vot tant a les municipals, a les autonòmiques com a les generals. I és que el Partit Popular de Manuel Reyes, que s'ha quedat a les portes d'anar al Congrés, ha aconseguit ser la segona força als darrers resultats electorals gràcies als 5.275 vots, 661 vots més, i a la pèrdua de suports de Ciutadans i PSC.

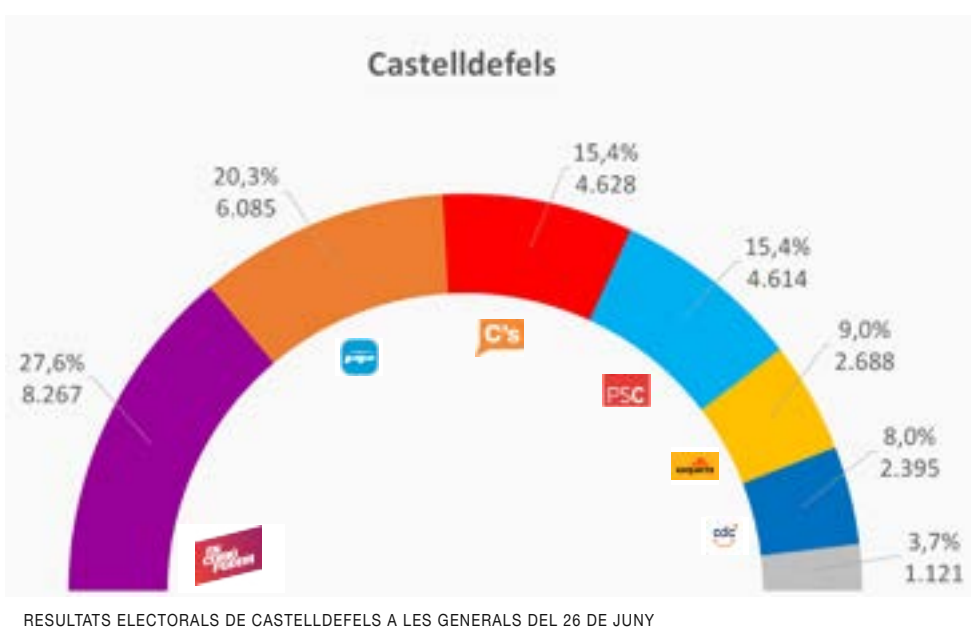
D'aquesta manera, els conservadors es queden a 1.962 vots de guanyar les eleccions, degut a la pèrdua de suports de En Comú Podem, primera força.

L'estructura dels resultats, de fet, trenca totalment l'esquema de les grans ciutats. Tot i que la candidatura mora-

da guanya les eleccions amb 7.237 vots (perd 1.030; no tants com a la resta de grans ciutats), l'altre notícia destacable és la condició de tercera força de Ciutadans, que queda amb 4.823 vots (menys 1.262) per davant del PSC.

La candidatura socialista repeteix, pràcticament, els resultats del 20-D i queda amb 4.582 vots, el que no és, en tot cas, suficient per superar a la candidatura taronja.

Pel que fa els partits independentistes, sí que es manté la tendència generalitzada per aquest 26 de juny a les grans ciutats. Novament, ERC guanya vots respecte a les anteriors eleccions, mentre que CDC per 327 suports. ■■■

Batet no recupera el terreny perdut per Chacón

Després de la davallada electoral del PSC de l'espluga Carme Chacón al 20 de desembre, on En Comú Podem va donar el famós 'sorpasso' a tot el territori, també a Esplugues, quedava el dubte de veure la resposta d'aquest municipi amb el canvi de líder al PSC.

Doncs bé, Meritxell Batet no ha estat capaç de donar la volta als resultats electorals a Esplugues, tot i que bloqueja, pràcticament, la fuga de vots en comparació amb l'actuació de la coalició morada.

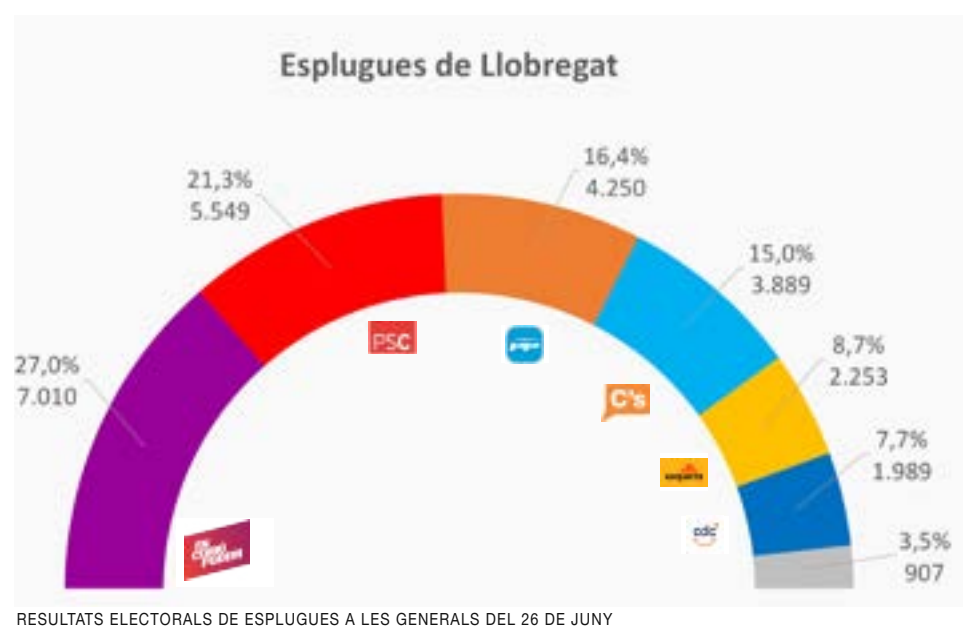
En Comú Podem perd 838 vots que els deixa amb 6.172 i, per tant, com a primera força novament al municipi me-

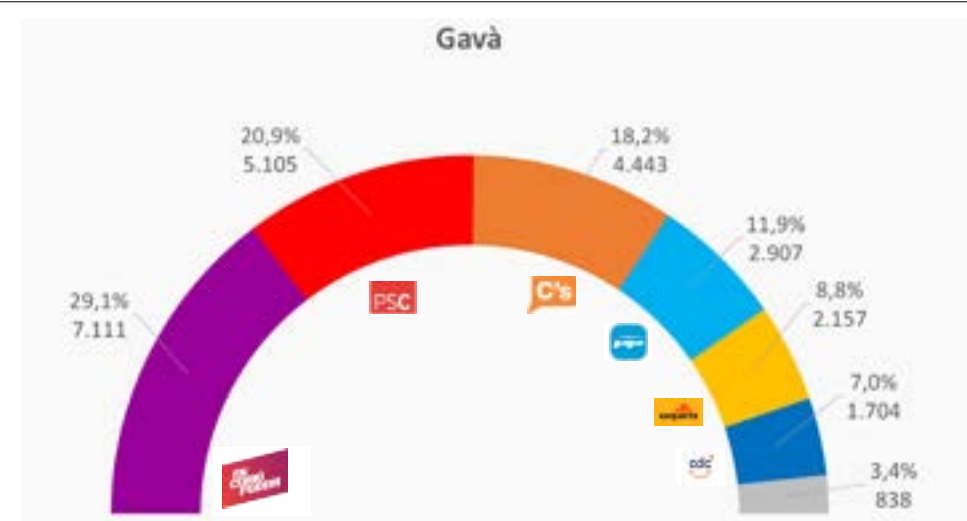
tropolità. A diferència del PSC, perden quota de vot dels 27 al 25,8%.

La candidatura socialista, per la seva part, queda amb 5.374 vots, només 175 menys, que els permet guanyar percentualment importància: de 21,3 al 22,4% del total.

Per la seva banda, el Partit Popular queda com a tercera força d'Esplugues amb 4.304 vots (18%), per davant de Ciutadans que cau 924 vots (13,9%).

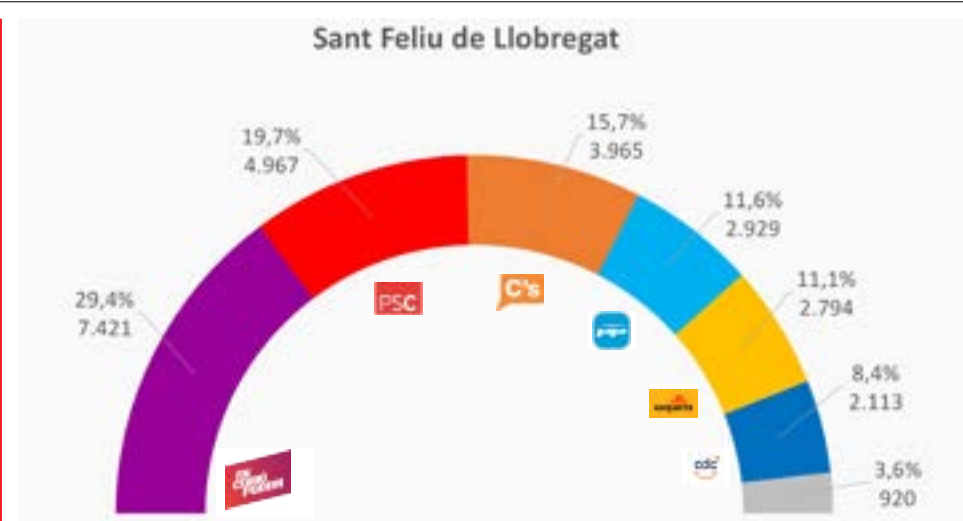
Pel que fa els partits independentistes, mateixa tendència novament, a més amb un transvasament de vots quasi exacte entre ERC i CDC. Els republicans guanyen 156 vots, mentre que CDC perd 265. ■■■

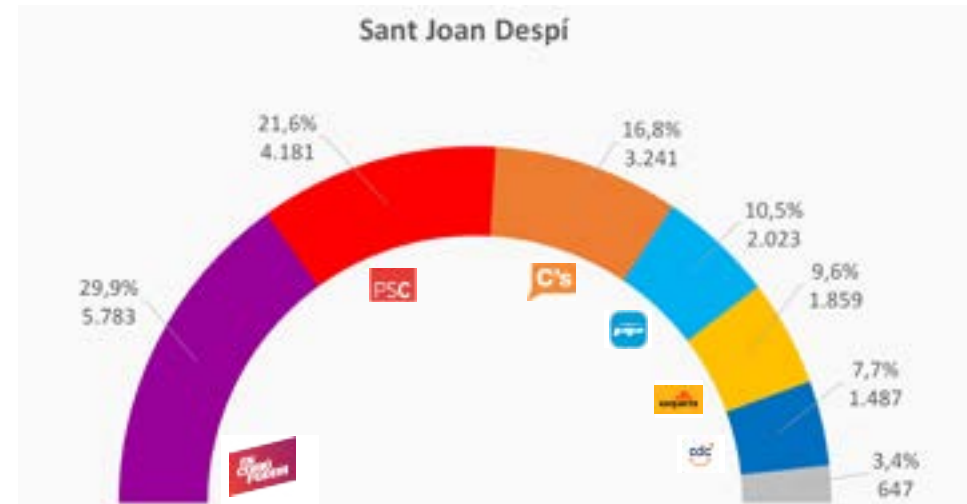
Podem i Ciutadans perden quasi mil vots cadascú a Gavà

La baixada participació ha afectat especialment als partits emergents a Gavà. Tant En Comú Podem com Ciutadans perden 990 i 1.031 vots, respectivament, en comparació amb el 20-D. El PSC, que compta amb l'alcaldia de la ciutat, queda en segona posició amb 4.813 vots (menys 292), mentre que el gran beneficiat és el Partit Popular, que recupera terreny amb 3.324 vots.

En Comú Podem també baixa a Sant Feliu de Llobregat

Tot i comptar amb un Govern local d'Iniciativa per Catalunya, la capital baixllobregatina també ha vist recular a En Comú Podem, que guanya les eleccions, però amb 694 vots menys. El PSC manté el tipus amb 4.731 suports per davant de Ciutadans i PP que queden, pràcticament, en un empat. També a la capital, ERC guanya vots en contra de CDC.

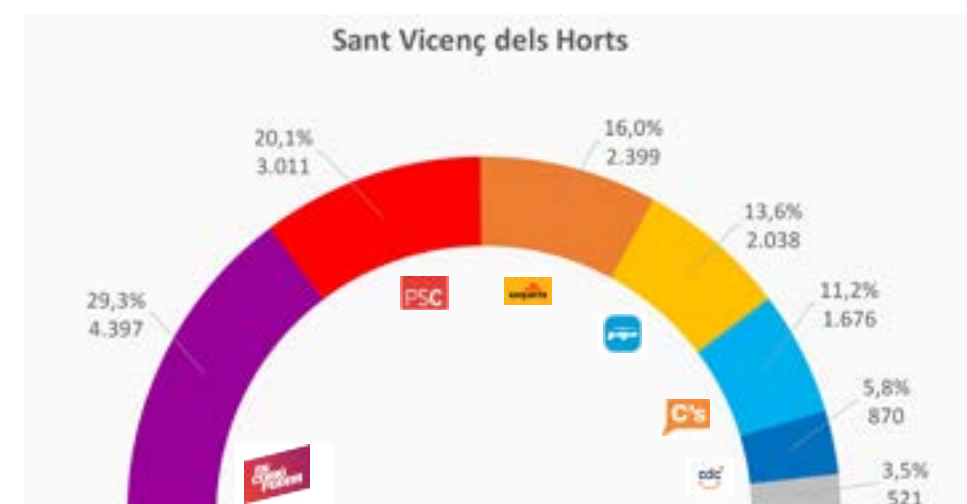
El PSC perd vots, però recupera distància a Podem

Sant Joan Despí és un dels municipis on el PSC encara manté una majoria absoluta a nivell local. Tot i això, no va ser suficient per evitar la victòria de En Comú Podem ni al 20-D ni aquest 26 de juny. La candidatura morada perd 630 vots, però manté la primera força. El PSC, per la seva part, no baixa del llindar dels 4.000 vots. Ciutadans manté la tercera força, mentre que el PP guanya vots.

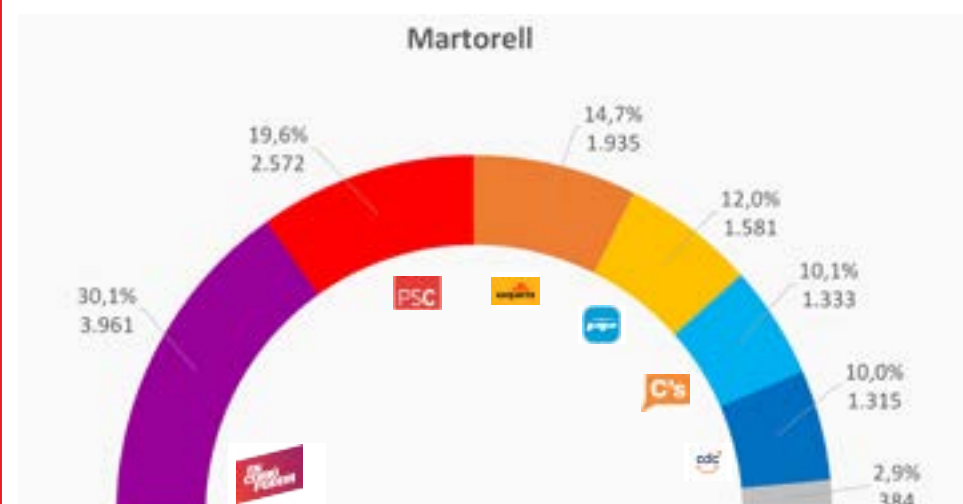
En Comú Podem manté més del 30% de quota de vot

En Comú Podem s'ha proclamat vencedora de les eleccions també a Sant Andreu de la Barca amb 3.872 vots. Tot i que perd 655 vots, queda amb una quota de vot del 30,6%, per sobre d'aquest llindar dels 30, no habitual a les ciutats mitjanes. El PSC queda com a segona força amb uns resultats semblants al 20-D, mentre que Ciutadans recula notablement. El PP es beneficia, però poc.

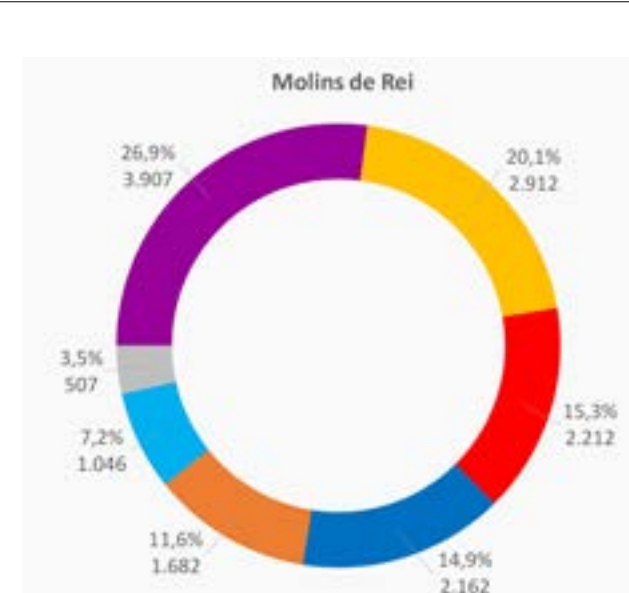
La caiguda de Ciutadans dona la tercera força a ERC

ERC, el partit de l'ex alcalde de Sant Vicenç, Oriol Junqueras, aconsegueix mantenir els vots del 20-D (perd només set paperetes) i així es beneficia de la caiguda de C's i recupera la condició de tercera força al municipi. En Comú Podem guanya les eleccions amb 3.824 vots, menys novament que a les passades eleccions. El PSC i CDC perden uns pocs vots, mentre que el PP millora.

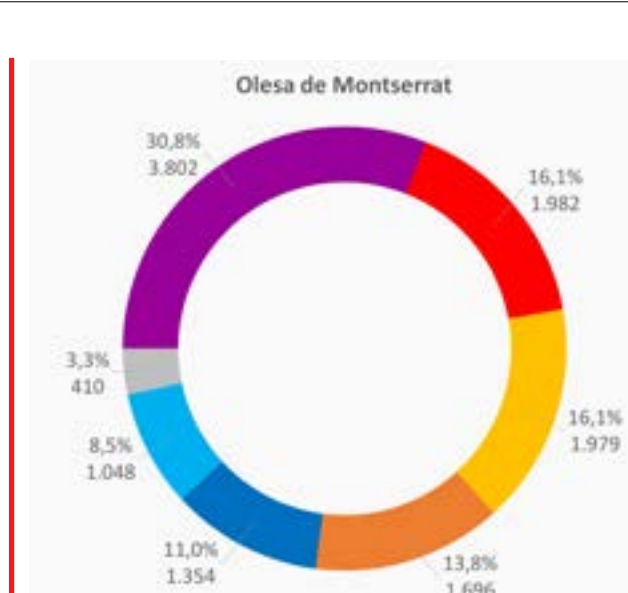

CDC no aixeca el cap a una de les seves grans ciutats

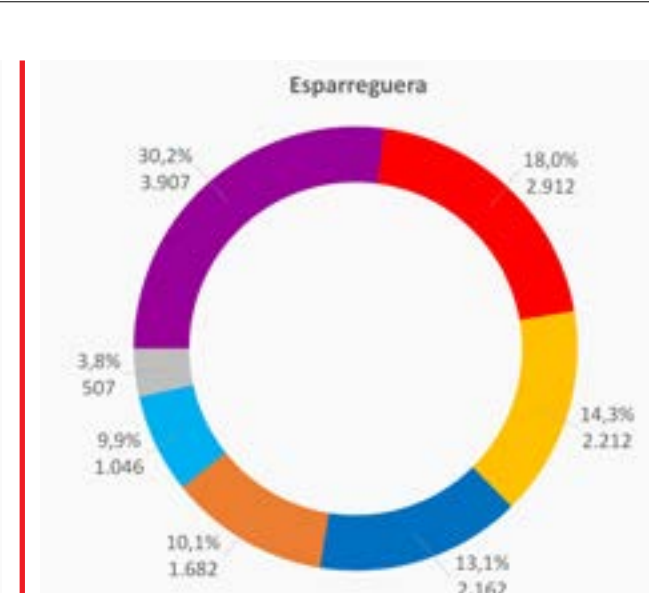
CDC també queda com a última representada a una de les seves ciutats importants, amb l'alcalde Xavier Fonollosa al capdavant. ERC s'emporta el vot independentista i queda com a tercera força, mentre que el vot conservador recau al PP. En Comú Podem guanya les eleccions, per davant del PSC que perd poc més d'un centenar de suports.

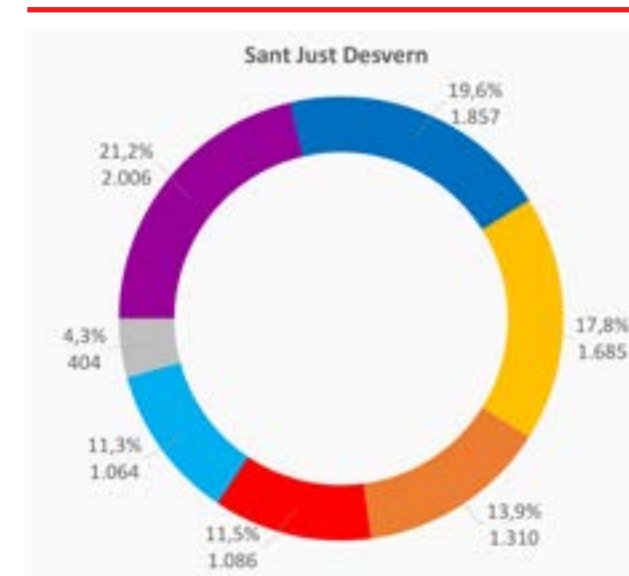
EL BLOC D'ESQUERRES S'IMPOSA A MOLINS DE REI, PER ORDRE, AMB EN COMÚ PODEM COM A PRIMERA FORÇA, ERC I PSC, QUE TORNA A QUEDAR PER DARRERE DELS REPUBLICANS. CDC PERD VOTS PERÒ ES MANTÉ EN QUARTA POSICIÓ, DAVANT DE CIUTADANS I PP

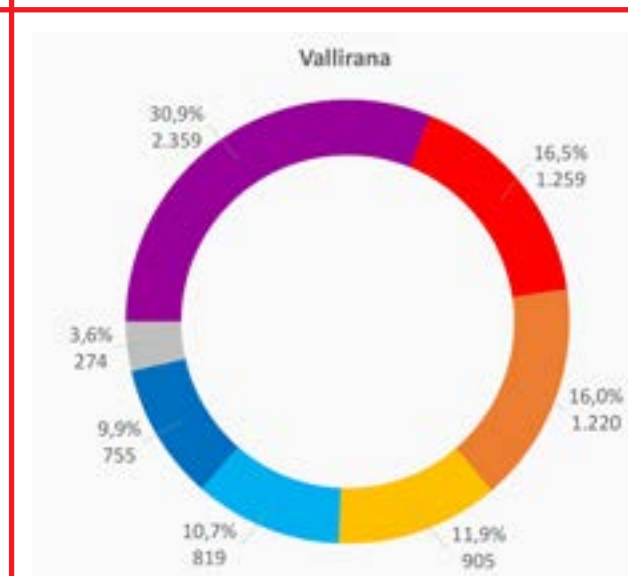
ERC PASSA PER DAVANT DEL PSC AMB 196 VOTS DE DIFERÈNCIA, QUE CAU A LA TERCERA PLAÇA A DIFERÈNCIA DEL 20-D. EN COMÚ PODEM TORNA A GUANYAR TOT I PERDRE MÉS DE 400 VOTS. PER LA SEVA PART, EL PP AVANÇA A QUARTA POSICIÓ, DAVANT DE CIUTADANS I PP

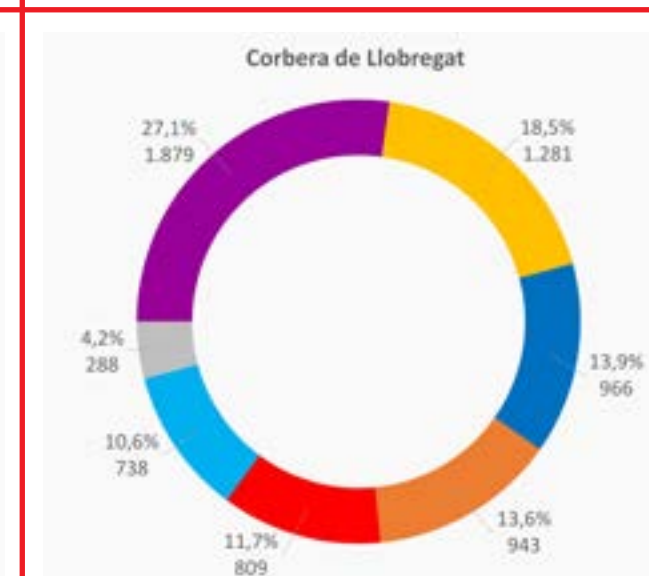
ELS PARTITS D'ESQUERRES GUANYEN NOVAMENT A ESPARREGUERA, AMB EL PSC COM A SEGONA FORÇA, PERÒ PERDEN IMPORTANTS QUANTITATS DE VOTS: QUASI 700 VOTS EN COMÚ PODEM; QUASI MIL EL PSC I A PROP DE 500 ERC. NOMÉS GUANYA VOTS EL PARTIT POPULAR, QUE PASSA A SER 4ª FORÇA

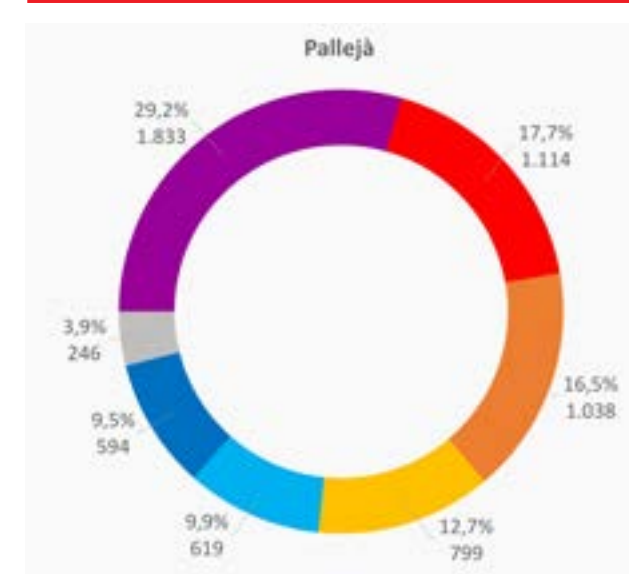
SANT JUST ÉS UN DELS DOS MUNICIPIS ON ERC HA QUEDAT COM A PRIMERA FORÇA POLÍTICA PER DAVANT DE EN COMÚ PODEM. AMB 1.809 VOTS, ERC SUPERAR A LA CANDIDATURA MORADA, QUE QUEDA EN SEGON LLOC. PER LA SEVA PART, CDC PERD LA CONDICIÓ DE SEGONA FORÇA

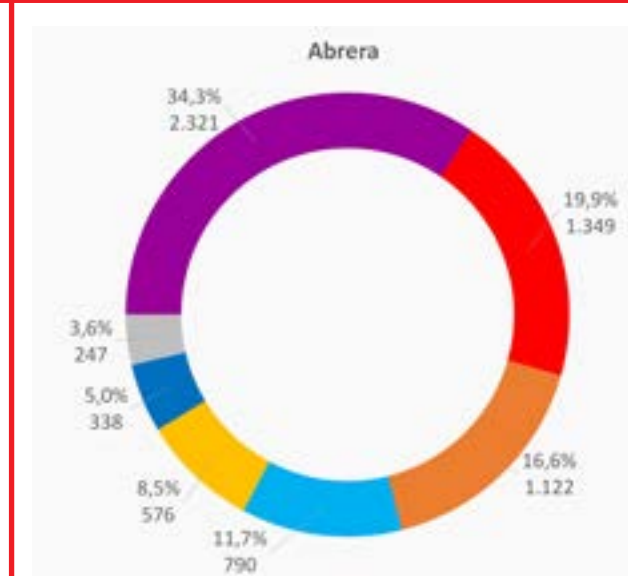
VALLIRANA, QUE COMPTA AMB UNA ALCALDIA SOCIALISTA PER MAJORIA ABSOLUTA, TAMBÉ DONA LA VICTÒRIA A EN COMÚ PODEM AMB QUASI 2.000 VOTS. ERC AVANÇA, A DIFERÈNCIA DEL 20-D, A CIUTADANS, TOT I QUE ES POT CONSIDERAR UN EMPAT TÈCNIC TAMBÉ AMB EL PP

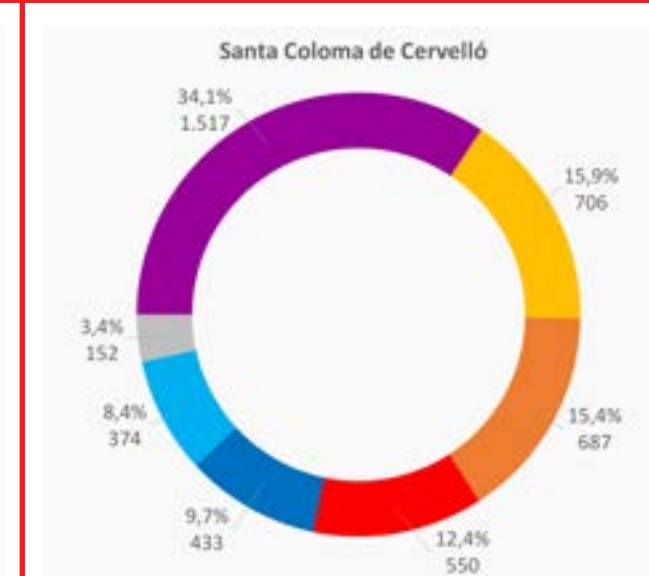
EN ELS PETITS MUNICIPIS, ELS RESULTATS ACOSTUMEN A EMPATAR-SE, SOBRETOT, PEL QUE FA ELS PARTITS NO GUANYADORS. D'AQUESTA MANERA, S'APRECIA EL SALT DEL PP, QUE PASSA DE SEXTA A TERCERA FORÇA, TOT I QUE LA DIFERÈNCIA DE VOTS ES DE 79 AMB CIUTADANS, ÚLTIM

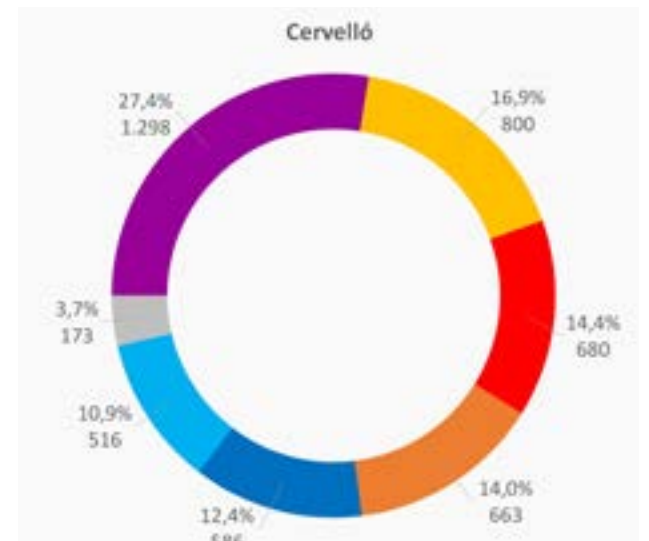
EL BLOC D'ESQUERRES, TOT I QUE PERD VOTS, ES MANTÉ MOLT ESTABLE A DIFERÈNCIA D'ALTRES MUNICIPIS. EN AQUEST CAS, A MÉS, ERC AVANÇA PER 27 VOTS A CIUTADANS, QUE PERD LA CONDICIÓ DE TERCERA FORÇA. EL PP QUEDA NOVAMENT PER DAVANT DE CDC, PERÒ AMB MÉS AMPLITUD

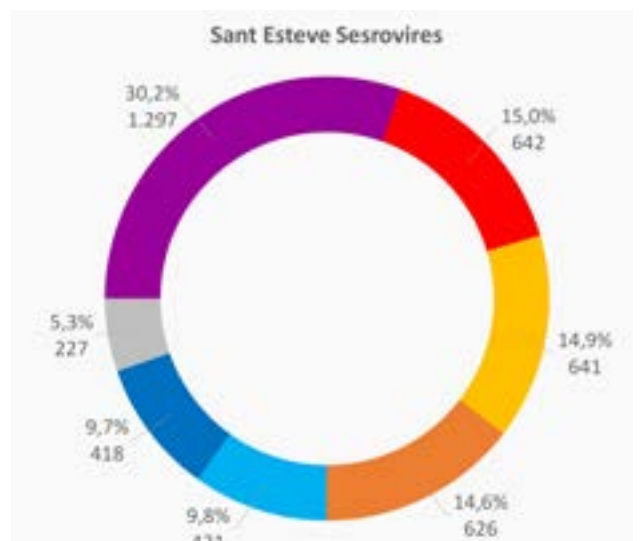
ABRERA MANTÉ L'ESTRUCTURA DE CIUTAT GRAN AMB LA VICTÒRIA DE EN COMÚ PODEM I EL PSC COM A SEGONA FORÇA (A UNA DISTÀNCIA NOTABLE). DESPRES EL BLOC CONSERVADOR DONA AVANTATGE A C'S, TOT I QUE EL PP RECUPERA TERRENY. ELS PARTITS INDEPENDENTISTES TANQUEN LA LLISTA

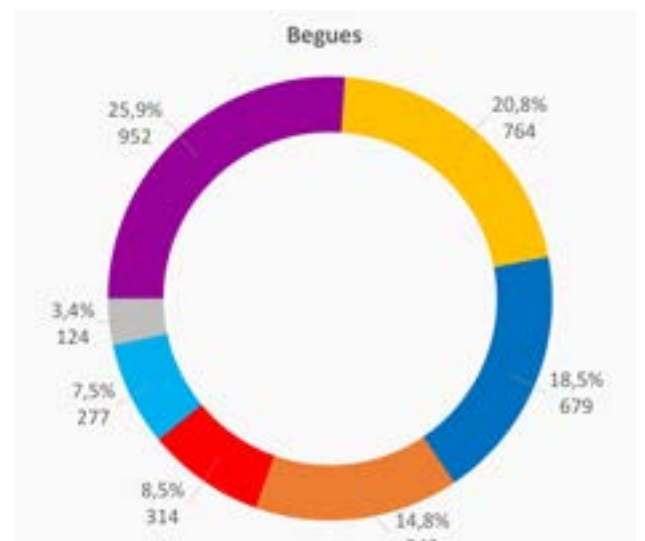
AMPLI SUPORT DE SANTA COLOMA DE CERVELLÓ A EN COMÚ PODEM, QUE ARRIBA A UNA QUOTA DE VOT DEL 33%. UN DE CADA TRES VOTS SÓN PER LA CANDIDATURA MORADA. ERC QUEDA COM A SEGONA FORÇA AMB 23 VOTS MÉS, DAVANT DE C'S, PSC, PP I CDC

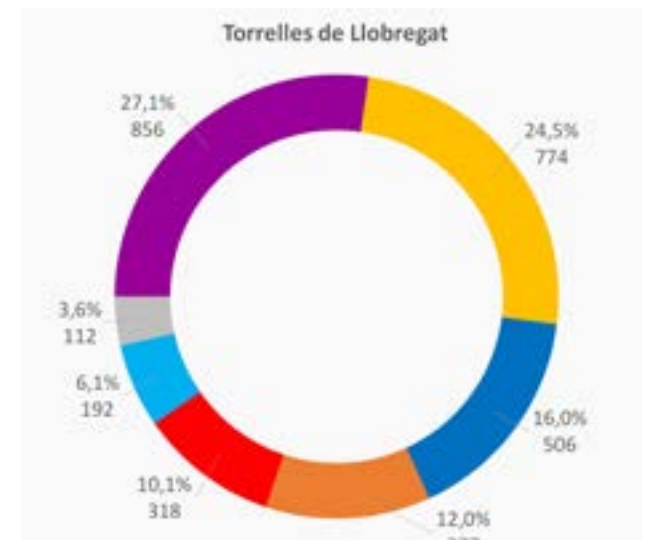
ERC S'EMPORTA NOVAMENT EL VOT INDEPENDENTISTA A CERVELLÓ I QUEDA COM A SEGONA FORÇA, MENTRE QUE CDC CAU COM A ÚLTIM PARTIT AMB REPRESENTACIÓ. EN COMÚ PODEM GUANYA TOT I QUE PERD VOTS I EL PP DÓNA EL SALT COM A TERCERA FORÇA DAVANT DE PSC I C'S

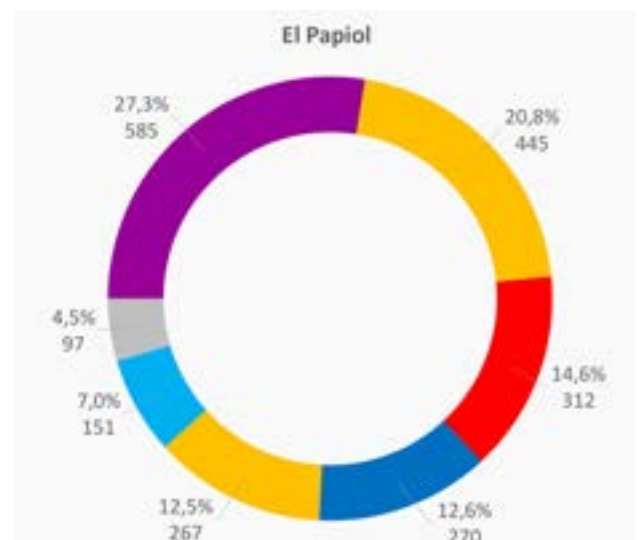
LES ESQUERRES GUANYEN A SANT ESTEVE SESROVIRE amb L'ÚNIC CANVI D'ERC, QUE SUPERA AL PSC PER UNA DIFERÈNCIA DE QUASI MIL VOTS. EN COMÚ PODEM MANTÉ EL TIPUS, MENTRE QUE AL BLOC CONSERVADOR, EL PP ÉS L'ÚNIC BENEFICIAT D'AQUESTES ELECCIONS

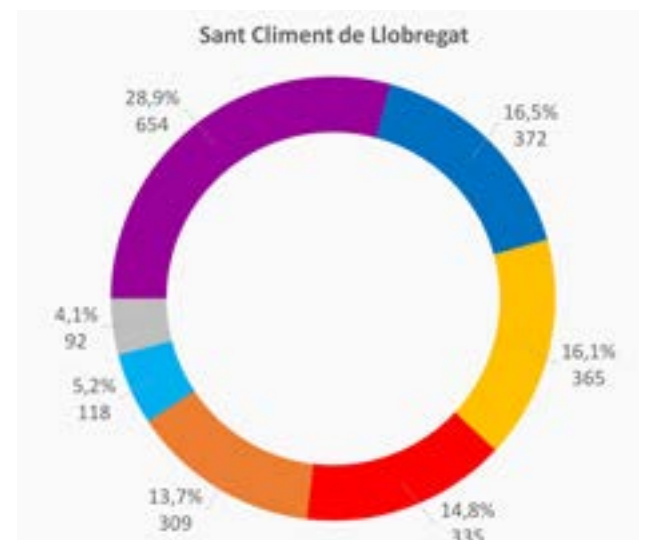
EN COMPARACIÓ AMB ALTRES MUNICIPIS COM BEGUES, ES NOTA L'ALCALDIA CONVERGENT QUE DEIXA, AQUEST 26-J, A CDC COM A TERCERA FORÇA. EN COMÚ PODEM GUANYA, PER DAVANT D'ERC, QUE PUJA LLEUGERAMENT. DESTACA EL PP QUE AVANÇA AL PSC, ÚLTIM EN AQUESTS COMICIS

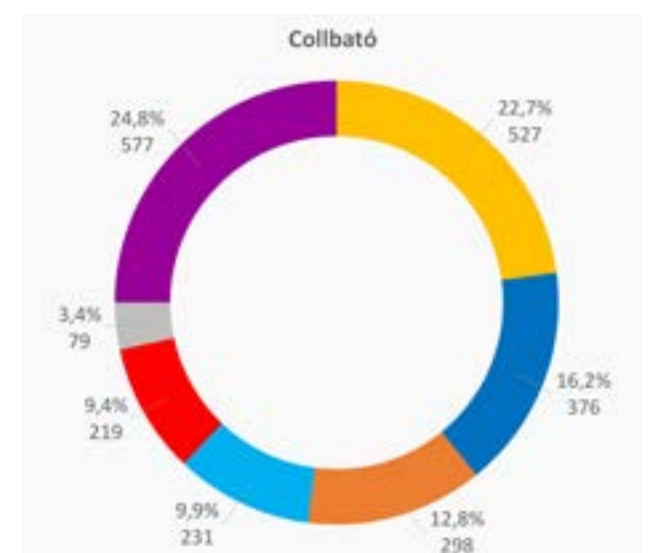
TORRELLES TORNA A CONFIAR EN LA CANDIDATURA MORADA QUE, DE FET, NOMÉS PERD 20 VOTS. ERC REPETEIX COM A SEGONA FORÇA AMB 26 SUPORTS MÉS. A LA PART BAIXA, SENSE CANVIS. CDC QUEDA COM A TERCERA FORÇA, DAVANT DE C'S, PSC I PP.

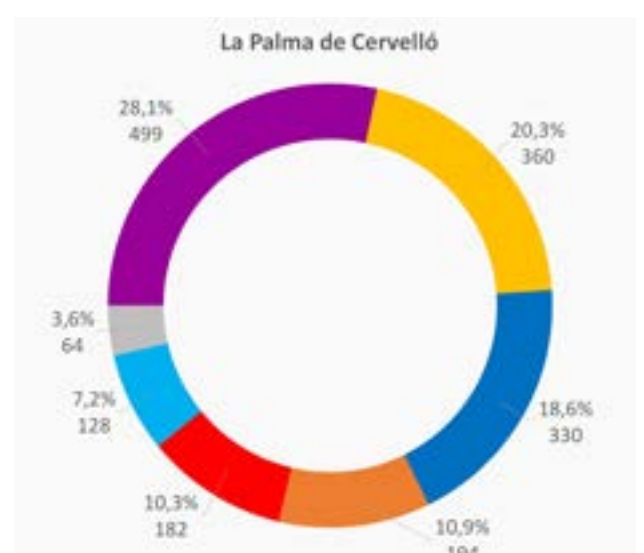
SENSE CANVIS DESTACATS TAMPOC A EL PAPIOL, ON GUANYA VOTS ERC, PSC I PP. EN COMÚ PODEM REPETEIX COM A PRIMERA FORÇA TOT I QUE PERD 67 VOTS, MENTRE QUE L'ALTRE PARTIT QUE PAGA LA REPETICIÓ DELS COMICIS ÉS CIUTADANS

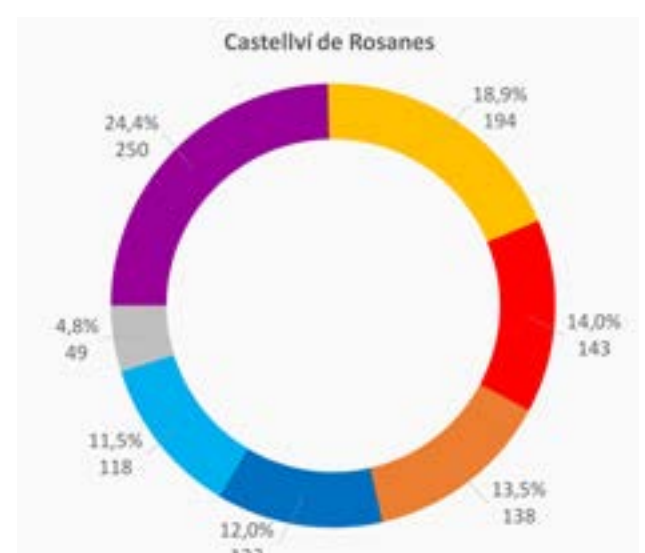
EN COMÚ PODEM GUANYA NOVAMENT LES ELECCIONS I D'UNA MANERA CLARA DAVANT DE QUATRE PARTITS QUE ES MOUEN EN NOMÉS 145 VOTS. EN AQUEST CONTEXT, CDC DE L'ALCALDE SIERRA, PASSA DE SEGONA A QUARTA FORÇA, EN BENEFICI D'ERC I PSC

COLLBATÓ DÓNA LA VICTÒRIA A ERC, COM A SANT JUST, EL QUE IMPEDEIX A EN COMÚ PODEM PINTAR DE MORAT TOT EL TERRITORI. CDC QUEDA NOVAMENT COM A TERCERA TOT I QUE PERD 100 VOTS, MENTRE QUE CIUTADANS CAU COM A ÚLTIMA FORÇA

EN COMÚ PODEM GUANYA A LA PALMA, QUE MANTÉ LA FORÇA INDEPENDENTISTA AMB ERC I CDC COM A SEGONA I TERCERA FORÇA, RESPECTIVAMENT, I QUASI 700 VOTS ENTRE LES DIES. EL PSC PASSA PER DAVANT A CIUTADANS, QUE TANCA AMB EL PP LA LLISTA DE PARTITS AMB REPRESENTACIÓ

EL POBLE AMB MENYS POBLACIÓ DEL BAIX TORNA A CONFIAR EN LES FORCES D'ESQUERRA ON EN COMÚ PODEM I PSC PERDEN VOTS. LA PART BAIXA QUEDA REPARTIDA PELS PARTITS DE CENTRE I DRETA, ON CIUTADANS ÉS EL MÉS PERJUDICAT D'AQUESTES ELECCIONS

El Prat, degusta'!

El millor lloc al cor del Parc Agrari per gaudir d'una excel·lent gastronomia i descobrir el sabor del Pota Blava i la Carxofa Prat.

Descarrega't l'app El Prat és sorprenent i consulta on comprar i degustar el nostre producte local.

elprat.cat/turismeiterritori

El Baix Llobregat serà clau a nivell polític sigui quin sigui l'escenari

Els partits fan del Baix la seva Línia Maginot

El PSC del Baix aposta pel federalisme i crítica a Iceta i a la seva via canadenca en el procés precongessual del partit

Els independentistes s'apropen al Baix i L'Hospitalet per aconseguir suports en unes hipotètiques eleccions o pel polèmic RUI

Imanol Crespo

Es va tractar d'una important construcció militar francesa que, després de la primera Guerra Mundial, es va aixecar amb el doble objectiu d'enfortir la seva posició i defensar-se del temut atac alemany. La línia s'estenia des de Suïssa fins a Luxemburg i es va acabar, precisament, l'any 1936, quan l'amenaça hitleriana estava més viva que mai. Ara, 80 anys després d'aquestes fortificacions, el seu exemple ens serveix a la perfecció com a metàfora de l'estratègia de la majoria de partits que, davant l'actual context polític, hauran de fer-se forts al Baix Llobregat i tota la zona metropolitana si volen tenir un paper actiu en el que s'aproxima.

Sigui quina sigui la senda política de Catalunya (estem a les portes d'una moció de confiança del president de la Generalitat, Carles Puigdemont i, per tant, es podrien donar unes noves eleccions a finals d'any o principis del 2017), el Baix serà clau, per exemple, en incògnites destacades com la redefinició dels partits de centre-esquerra (estem a les portes dels congressos del PSC i d'Iniciativa), en els resultats d'aquestes hipotètiques eleccions anticipades o en l'èxit o fracàs del procés independentista. Davant d'aquest panorama, hem de sumar i tenir en compte, primer, la refundació de Convergència en el nou Partit Demòcrata Català, que necessita recuperar el pes que tenia al nostre territori a través de l'esperit municipalista de figures com l'alcalde de Martorell, Xavier Fonollosa; i, segon, el lideratge electoral i metropolità -segurament més revolucionari del que voldria el poder socialista establert - de l'alcaldesa de Barcelona i presidenta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, Ada Colau, amb el seu particular procés de fundació d'una força d'esquerra al seu voltant.

Setembre ja és aquí i, amb ell, l'inici de curs polític esdevé, d'una banda, molt interessant, però, d'altra, més incert que mai. També pels propis polítics, que prefereixen anar a la defensiva. No hi ha coalicions que no generin dubtes; no hi ha confiança plena per grans acords, precisament, quan més es necessiten. En aquest estat d'alerta, doncs, les estratègies partidistes passen, més que mai, per enfortir les seves pròpies posicions més enllà del possible aliat. I en aquest sentit, el Baix Llobregat serà fonamental.

PSC: Poveda senyala el camí a Iceta

El PSC és el partit que ha dominat tradicionalment el "Cinturó Roig" -encara és el que més alcaldies té, dues ota

majories absolutes al Baix- i, a la vegada, doncs, el nostre territori representa un calaix de vots fonamental pels interessos nacionals del partit. Aquesta simbiosi entre el PSC i el Baix Llobregat, converteix a la seva federació comarcal en la més important i influent, a més, amb una dada objectiva incontestable: és la més gran i la que més militància disposa a Catalunya. Tota una carta de presentació. No és d'estranyar, doncs, que les discrepàncies entre el primer secretari del PSC del Baix Llobregat, el també alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda, i l'encara líder del partit a Catalunya, Miquel Iceta, que es centren fonamentalment en el debat territorial, deixin a aquest últim amb un peu i mig fora de renovar el seu càrrec al congrés de novembre.

De fet, la federació socialista del Baix no s'ha esperat al setembre per posicionar-se i dibuixar el que ha de ser el futur del partit. I aquest futur passa, segons es sobreentén, pel canvi de lideratge. Així es desprèn d'una tribuna publicada a un diari de Barcelona i signada per Poveda a les acaballes d'agost i amb la que fixa l'opinió de la federació envers el debat territorial, la patata calenta del partit: "No tinc res en contra del diàleg i el debat, de la confrontació d'idees, per tant del referèndum a la canadenca, però avançar debats sobre el pla B deslegítima la nostra proposta de reforma federal de la Constitució. Tornem a contribuir a fer difús el nostre missatge", escriu Poveda per tancar la porta a la proposta d'Iceta. I conclou: "El nostre projecte es basa en el federalisme i és el que ens ha de permetre avançar fins l'Estat Federal, que ha de servir per construir un model catalanista que defensi la nostra identitat, la nostra llengua, la nostra cultura, el nostre dret, el nostre autogovern perquè creixi i estigui adequadament finançat per després ser solidaris amb la resta d'Espanya".

La proposta de referèndum a la canadenca d'Iceta, és a dir, un referèndum amb una majoria ampla perquè es pugui produir una independència, ja va provocar, a finals de juliol, la dimissió de Joaquín Fernández dels seus càrrecs a la direcció nacional, mentre que mantenia les seves responsabilitats a la federació del Baix. Era la primera vegada que es feien explícites les diferències, que serien ja aclaparadores a l'acte organitzat a l'Hospitalet sota el lema 'Regeneració Democràtica' i on la presidenta d'Andalusia, Susana Díaz, i el seu homòleg valencià, Ximo Puig, de la vessant crítica de Pedro Sánchez -afi d'Iceta- es van abraçar en el marc del nostre territori mentre que Iceta va tenir un protagonisme testimonial.

Dies després, a més, sabem del sopar informal que Núria Parlón, alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet i número dos d'Iceta organitzava a Sant Boi amb la plana important del territori i altres de la resta de Catalunya per temptejar possibles suports al congrés del partit al novembre. Parlón és també la carta amagada sota la màniga del PSC per fer front a un possible lideratge d'Ada Colau a Catalunya. Parlón compleix amb el seu perfil municipalista, metropolità, però el fet d'haver donat suport a Iceta pel que fa el referèndum a la canadenca manté, segurament, la desconfiança envers el PSC del Baix Llobregat. De fet, encara no ha donat el pas definitiu per competir a primàries el lideratge a Iceta.

I és que els capitans socialistes del Baix imposaran el seu criteri per intentar mantenir el seu graner electoral. Tot

i que mantenen el poder local, el PSC ja l'ha vist les orelles al llop. La seva hegemonia està amenaçada i d'una manera important, amb 'En Comú Podem' per l'esquerre (van superar al PSC a tots els municipis del Baix a les dues eleccions generals del 20 de desembre i del 26 de juny) i amb Ciutadans pel centre (el partit d'Albert Rivera els va superar a les autonòmiques i, a les generals, en alguns municipis han quedat per davant dels socialistes).

La refundació de l'esquerra

L'altre partit a les portes d'un congrés que ha de definir el futur és Iniciativa per Catalunya. Tot i que a l'inici del període democràtic la formació ecosocialista es va veure superat pel PSC, al territori ha mantingut un pes destacable i encara domina poblacions fonamentals com són El Prat, amb Lluís Tejedor com a alcalde, i Sant Feliu de Llobregat, la capital administrativa, en el seu moment amb Francesc Baltasar, que arribaria a ser conseller, i, actualment, amb Jordi San José.

Abans de les darreres municipals, vam sentir el coordinador d'Iniciativa al Baix Llobregat, Arnau Funes, com marcava posicions respecte als famosos cercles de Podem que naixien com bolets a totes les grans ciutats: "Parlen de nova política quan nosaltres ho portem fent des de fa quaranta anys". Mesos després, en canvi, les dues eleccions generals han donat la raó a la coalició entre ICV i Podem amb la candidatura conjunta de 'En Comú Podem', la qual es va proclamar primera força catalana al Congrés dels Diputats absolutament a tots els municipis del Baix Llobregat i també a l'Hospitalet el 20-D i amb alguna excepció al 26-J. La victòria va ser aclaparadora.

I en aquesta direcció de confluència, sembla ser, que es dirigeix el futur de l'esquerra, de la verda i la morada, tots republicans, socials, participatius i a favor d'un referèndum pactat amb l'Estat; eixos que haurien de marcar l'hipotètic nou partit. El que és indubtable és que els comuns viuen un moment de transició -possiblement semblant al de la creació d'Iniciativa per Catalunya per heretar el poder del PSUC- per recuperar força a la banda esquerra de la política. En aquest sentit, tindrà un pes clau l'actual alcaldessa de Barcelona i presidenta de l'AMB, Ada Colau. Allà on ha estat present ha tret bons resultats, i el fracàs de Catalunya Sí Que Es Pot, a la que no va donar un suport explícit, és la prova. Ara els 'Comuns' treballen per un partit autònom que podria lluitar per la presidència de Catalunya. Però perquè això sigui possible, els 'Comuns' hauran de tenir present a Iniciativa i, per tant, al Baix Llobregat. Joan Saura, el polític més important i representatiu d'ICV, ho té ben clar a l'entrevista que en aquest número ofereix en exclusiva a El Llobregat: "ICV no quedarà diluïda entre el partit d'Ada Colau perquè és la major organització electoral".

Tornen les ombres de l'esquerra

L'èxit de la dreta espanyola no es pot explicar sense parlar de la capacitat d'aglutinar a tot l'espectre ideològic des del centre a faccions de la dreta; un procés que es donaria amb la transició de 'Alianza Popular' al Partit Popular i que culminaria amb la victòria de Aznar al 1996. Des d'aleshores, el votant del PP és més que fidel, mentre que el resultat elec-

toral es defineix, precisament, a la bancada contrària: quan l'esquerra es divideix o no s'organitza guanya poder el PP i al revés.

El principal fracàs de l'esquerra ha estat sempre la seva divisió i, de fet, a les portes d'una nova Diada de Catalunya, ja han tornat a aparèixer les primeres ombres i diferències entre els partits que s'han de trobar en aquest nou matrimoni a punt de signar-se. Ada Colau ha confirmat que assistirà a la manifestació convocada per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), decisió que no veuen amb bons ulls ni a ICV ni a Catalunya Sí Que Es Pot. "La gran majoria de votants de En Comú Podem o Barcelona en Comú no es senten cridats a participar en la manifestació", ha dit Joan Coscubiela, portaveu de CSQP. L'alcaldesa es defensa: "Tinc més motius per assistir a la mobilització que per no fer-ho".

És una evidència que la qüestió independentista és una altra patata calenta pels ecosocialistes i pels 'comuns'. Tots estan a favor d'un referèndum pactat amb l'Estat, però mentre, Colau pica l'ull a ERC a nivell local; i Rabell i Coscubiela marquen distàncies, a nivell autonòmic, de Junts pel Sí i la CUP, que pressiona cada cop més amb la demanda del Referèndum Unilateral de Independència. Així, doncs, ICV no participarà dels actes que l'ANC organitzarà l'11-S.

Conquerir l'àmbit metropolità

Setembre ja ha arribat i al Parlament hi ha convocada el dia 28 una moció de confiança que el president Puigdemont

haurà de superar. De no fer-ho, el poder legislatiu català s'abocaria a unes noves eleccions anticipades. Sigui quin sigui l'escenari, com dèiem, el Baix serà clau: tant si hi ha acord amb la CUP i s'aproven pressupostos i es posa data al Referèndum Unilateral d'Independència (que la CUP i el pacte parlamentari amb Junts pel Sí marquen que hauria de ser al juny de 2017), com si no hi ha RUI i es convoquen els comicis.

Les darreres eleccions ja van deixar un Parlament trencat front aquest debat. Així, l'èxit o el fracàs de l'independentisme es cou al Baix i la zona metropolitana. ERC s'ha recorregut el territori fent actes destacats a les grans ciutats metropolitanes i socialistes per antonomàsia -ja tenen bona part de la confiança dels petits municipis i de la perifèria metropolitana; però és insuficient- i ho han fet amb el tàndem Rufian-Tardà. El primer, castellanoparlant i fill d'emigrants andalusos; el segon, de Cornellà, la ciutat més gran del Baix.

A més, el partit republicà -tot i els punts en comú que tenen- ha tensat la relació front a ICV i els entorns de Podem, fonamentalment, per captar aquest vot social de l'àrea metropolitana. De fet, la pressió és extrema al Parlament on CSQP ha estat també assenyalada pels republicans per no donar suport als pressupostos. D'altra banda, també, no oblidem que tindrà la complicitat de l'ANC, la qual presentarà mocions a diversos municipis metropolitans del nostre territori perquè els Plens es manifestin a favor del procés. Una iniciativa que tindrà, en contrapartida, l'homòloga proposta

proposta del Partit Popular que, sota la batuta de Manuel Reyes, ex alcalde de Castelldefels, diputat provincial i màxim exponent del partit al Baix, demanarà als ajuntaments aquest començament de curs tot el contrari: oposar-se al procés.

PDC: recuperar el pes municipal

La conquesta del Baix per part de l'independentisme no arriba només de la bancada d'ERC. L'antiga Convergència, ara refundada en el Partit Demòcrata Català (PDC), ha fet gestos importants en el que portem de legislatura sota la presidència de Puigdemont. Menys mediàtic que Artur Mas, ha sabut apropar-se a tot l'anell metropolità, primer, amb una aposta ferma pel municipalisme i, segon, tancant complicitats en matèries clau com és infraestructures. L'exemple més evident és dona a l'Hospitalet. Només formar Govern, la segona ciutat de Catalunya va veure passar una bona desfílada de consellers per impulsar reptes de la ciutat o per fer pressió contra un actual enemic comú: el Govern de Mariano Rajoy.

Aquesta desfílada va acabar amb la recepció a l'Ajuntament de L'Hospitalet del mateix president Puigdemont, el qual va anunciar una comissió bilateral entre la Generalitat i la ciutat, que estaria liderada per l'espluguenc i antic dirigent d'UGT, Miguel Àngel Escobar, com a Delegat del Govern a la província de Barcelona. D'aquesta manera, la Generalitat deixava de reservar la bilateralitat estrictament per Barcelona, per obrir-se la zona metropolitana.

I és que és aquí, efectivament, on es juguen bona part del futur del país. El nou PDC manté, en aquest sentit, quotes de poder importants a nivell supramunicipal com és la Diputació de Barcelona, però a nivell local ha experimentat una davallada. Si és veritat que han sortit més airosos que Unió, totalment desapareguda, Convergència va patir a les eleccions locals una pèrdua de poder important que, de fet, l'ha fet quedar a l'oposició a nivell metropolità. Han aconseguit mantenir algunes alcaldies a la zona perifèrica, però a molts pobles han estat superats per ERC, mentre que, a les grans ciutats, han quedat amb una representació testimonial o fora, fins i tot, del Ple. Les bones notícies del partit arriben des de les ciutats grans de referència al centre del territori: Molins de Rei i Martorell. És, precisament, l'alcalde d'aquesta segona ciutat, Xavier Fonollosa, com a membre de la nova direcció del nou partit, el que ha estat cridat a recuperar el pes municipalista de PDC al territori en un nou procés de reconquesta del Baix.

Maginot va fracassar

El darrer quadrimestre de l'any apunta més que interessant. Més encara a la nostre comarca, on els partits es juguen bona part del seu futur: en el debat ideològic, a nivell electoral, pel que fa l'independentisme. El Baix Llobregat serà la veu que faci decantar una o altra deriva. Els partits ho saben i així estan col·locant les seves peces d'escacs; sense entregar peons, sinó mantenint, a la defensiva, una bona posició i un bon control del taulell. Aquest era l'objectiu de la Línia Maginot: ser forts i defensius pensant en una guerra tradicional de trinxeres. Precisament per aquest motiu, per mantenir una estratègia a l'antiga i no adaptada als nous temps, va fracassar. ■■■

POVEDA, AL CENTRE, LIDERA LA FEDERACIÓ MÉS IMPORTANT DEL PSC | ARXIU

L'independentisme conquesta la meitat dels municipis del Baix, que només representa un quart de la població

Dissset ajuntaments del territori s'han adherit a l'Associació de Municipis per la Independència

Sant Just Desvern és l'única ciutat amb alcaldia socialista que forma part de l'AMI

Dels 30 municipis del Baix Llobregat, només Molins de Rei exerceix la sobirania fiscal

Imanol Crespo

L'edició anterior de El Llobregat, amb l'anàlisi polític 'Els partits fan del Baix la seva línia Maginot', va demostrar que el territori seria clau en el futur del país. L'èxit o el fracàs del procés independentista es courà aquí, al Baix Llobregat, la comarca més important de la zona metropolitana. Amb una moció de confiança recentment superada pel president de la Generalitat, Carles Puigdemont, amb el suport de la CUP, i a pocs mesos de

juny de 2017, mes en el qual es compleix el termini famós dels 18 mesos per la desconnexió (via referèndum pactat o via eleccions constituents), és moment de veure l'estat de salut de l'independentisme al nostre territori.

Menys roig; més estelades

El Baix Llobregat ha tingut tradicionalment un tarannà treballador i, per tant, amb una forta vessant social. El famós cinturó roig; principal esquerra del franquisme. D'altra banda, la zona del Llobregat és resultat de diferents fenò-

mens migratoris que ens han fet acollidors de milers i milers de persones novingudes, primer, del sud d'Espanya, i, segon, després de diferents parts del món. Recentment, a més, suma aquest esperit metropolità i cosmopolità al voltant de Barcelona, el que ens converteix en la part més destacada -per població i extensió- d'una de les metròpolis més importants del món.

La idiosincràsia, doncs, del Baix Llobregat res té a veure amb l'esperit independentista. Ha estat sempre una pedra a la sabata dels partits més independentistes (a les grans ciutats sempre han tingut cap o molt poca representació) i ara ho continua sent pel procés independentista. Això sí, cada cop menys.

Segons les dades de l'Associació de Municipis per la Independència, el Baix Llobregat té ja disset municipis, de 31 totals, que pertanyen a l'entitat i que, per tant, es posicionen a favor de la independència. Això vol dir que un 57% del territori està governat per partits a favor del pro-

MAPA DE L'INDEPENDENTISME AL BAIX LLOBREGAT

- Municipis adherits a l'AMI
- Mocions a favor de la sobirania fiscal
- S'exerceix la sobirania fiscal
- Municipis denunciats per l'Estat
- Alcaldia del PSC
- Alcaldia del PDC (antiga CDC)
- Alcaldia d'ERC
- Alcaldia d'ICV
- Alcaldia de La Palma Sempre
- Alcaldia del Bloc Olesa

Població dels municipis adherits a l'AMI: 255.028
Població total (amb L'Hospitalet): 1.059.767

INFOGRAFIA REALITZADA PER ANDRÉS DURAN, RESPONSABLE D'INFORMÀTICA I XARXES DE EL LLOBREGAT, AMB DADES DE L'AMI

cés independentista. Efectivament, aquesta dada està molt lluny de les comarques no metropolitanes que, en alguns casos, compten amb tots els municipis adherits o amb més del 90%; mentre que està a l'alçada del Vallès Occidental (57%), comarca metropolitana també molt important a nivell econòmic. Tot i això, la xifra deixa mig territori a favor de l'independentisme i, per tant, una comarca dividida com ho està ara mateix el Parlament de Catalunya.

Es pot parlar de divisió perquè es dona una línia clara entre les grans ciutats metropolitanes del sud del territori i els municipis del centre i nord del territori. Això sí, no podem parlar només dels petits pobles donat que ciutats com Molins de Rei o Martorell, de domini convergent, estan evidentment a favor de la independència.

Només un quart de la població

Dins d'aquest calaix d'ajuntaments adherits a l'AMI cal destacar els municipis de Castelldefels i de Sant Just Desvern. Castelldefels tindrà dos alcaldesses en aquesta legislatura. L'actual, Candela López, de Movem Castelldefels, i, a partir de l'estiu de 2017, la socialista Maria Miranda. Doncs bé, aquest pacte de Govern és fruit d'un acord entre quatre partits, entre ells, Esquerra Republicana de Catalunya, que va posar com a condició formar part de l'entitat independentista.

El segon municipi, Sant Just, és també un exemple curiós donat que està governat pel socialista Josep Perpinyà. És, de fet, l'únic municipi amb alcaldia del PSC que forma part de l'AMI. En paral·lel, Perpinyà és l'actual president del Consell Comarcal del Baix Llobregat, entitat que, en

ACTE INSTITUCIONAL DE LA DIADA NACIONAL DE CATALUNYA A SANT BOI. ON LA SENYERA ES CONTINUA IMPOSANT A L'ESTELADA | AJ. SANT BOI

canvi, queda fora de la llista d'organitzacions supramunicipals a l'AMI (inclou les quatre diputacions, 36 consells comarcals i nou Entitats Municipals Descentralitzades, entre d'altres). Pesa més, a nivell comarcal, la línia política de la Federació del PSC al Baix Llobregat que en aquest tema es manté inamovible. Passa el mateix a nivell metropolità.

Són dos exemples, doncs, del salt que hi ha entre el simbolisme de pertànyer a l'AMI i de la quantitat de població que representa i que es sent independentista. En aquest sentit, només el 31,6% de la població que viu al Baix Llobregat forma part de l'AMI. Una xifra que s'amplia si s'inclou L'Hospitalet. Aleshores, l'independentis-

me només representa a un 24,06% de la població, una quarta part del total. És aquest el principal repte de l'independentisme. De fet, al Barcelonès no hi ha cap municipi adherit a l'AMI.

La guerra de les mocions

Iniciat el curs polític, pels plens dels ajuntaments del territori aniran passant, d'una banda, l'Assemblea Nacional Catalana i, d'altra, el Partit Popular, amb mocions a favor i en contra, respectivament, del procés.

Donat que aquesta campanya no ha finalitzat en el tancament d'aquesta edició, ens hem fixat en les mocions aprovades a favor de la sobirania fiscal. Això vol dir que estan d'acord en ingressar els impostos que recapten a nivell municipal (IRPF dels treballadors municipals o l'IVA) a l'Agència Tributària de Catalunya. En aquest sentit, del total de 192 mocions que s'han aprovat a Catalunya, només set estan al Baix Llobregat: Collbató, Corbera, El Papiol, Sant Climent, Sant Vicenç dels Horts, Torrelles i Molins de Rei. D'aquest grup de municipis, segons l'AMI, només Molins estaria exercint veritablement aquesta sobirania fiscal. I, de fet, és un dels municipis denunciats per la Delegació del Govern, demanda que ha estat estimada pel Contenciós número 10 de Barcelona i que està pendent de recurs al TSJC. Aquest conflicte ha estat un més dels 337 recursos, requeriments o denúncies que ha presentat la delegada del Govern d'Espanya a Catalunya, Maria Llanos de Luna, al país. La sobirania fiscal, el conflicte per les banderes, pagar la quota anual de l'AMI o desobediència són alguns dels motius d'aquests processos judicials. //

AMA y VIVE la JUSTICIA
Cruz Roja

www.cruzroja.es
900 100 014
www.cruzroja.es
900 100 014

SE NECESITAN SOCIOS

Imprescindible buen corazón.

Gracias a todos los que ya sois socios de Cruz Roja.

La izquierda debate su futuro: Iniciativa per Catalunya

Iniciativa del Baix apuesta por llevar la confluencia de partidos al ámbito local tras el éxito en las Generales

El partido celebra, el 22 de octubre, su 8ª asamblea con el objetivo de sentar las bases de una confluencia "a la izquierda del PSC"

ICV considera que "la suma" de las diferentes organizaciones progresistas es la única manera de ser decisivos en 2019

Imanol Crespo

Desde la 11ª Asamblea Nacional de Iniciativa per Catalunya celebrada en Viladecans, en 2013, el partido ya baraja la necesidad de sumar a partidos de la izquierda si quieren tener un papel decisivo. Tras el éxito de Podemos en las europeas, se multiplican los interesados en este partido, pero no da tiempo a presentar una propuesta conjunta en las municipales de 2015. Esto deja en el Baix Llobregat, por un lado, a Iniciativa con 82 concejales y seis alcaldías, mientras que, por otro, proliferan distintas agrupaciones de electores bajo el paraguas de Podemos o Guanyem, que también obtienen representación. De haber ido juntos, el PSC hubiera perdido la mayoría absoluta en Sant Joan Despí, Movem tendría una mayoría más holgada en Castelldefels y, quizá, en Sant Vicenç dels Horts hubieran evitado la alcaldía de Junqueras.

En este contexto y para evitar que esto vuelva a ocurrir, Iniciativa per Catalunya del Baix Llobregat celebra este 22 de octubre su 8ª Asamblea de la que saldrá la apuesta firme por traer al ámbito local la estrategia de confluencia de partidos con el objetivo de ser una fuerza hegemónica y decisiva en las próximas municipales de 2019.

Apuesta unánime

Tienen el aval de las últimas elecciones autonómicas, pero, sobre todo, el de las Generales, en donde la candidatura 'En Comú Podem' venció a nivel comarcal logrando en ambas ocasiones el célebre 'sorpasso'. Y no por poco. La candidatura morada fue, el 20 de diciembre, primera fuerza en los 31 municipios del Baix Llobregat y L'Hospitalet; algo que casi repite el 26 de junio. "Es prioritario que lideremos este proceso de construcción de un nuevo sujeto político en el que estamos trabajando", dice la actual co-coordinadora de ICV y alcaldesa de Castelldefels, Candela López. "Veo la asamblea con mucho optimismo. Es una gran oportunidad para reflexionar políticamente. Si queremos ser una fuerza de referencia social, comprometida con el bienestar de las personas y las políticas de progreso, no lo podemos conseguir solos", dice Lluís Tejedor, alcalde de El Prat. "Venimos de ganar dos elecciones en la comarca. Tenemos que buscar el máximo de alianzas a la izquierda del PSC para ser hegemónicos y tener un discurso ganador al servicio de la mayoría social del Baix", dice, por su parte, Jordi San Jose, alcalde de Sant Feliu.

El espíritu es unánime, aunque no por ello el objetivo será fácil de lograr. "Lo más comfortable sería no compli-

Lluís Tejedor
Lo comfortable sería no complicarse la vida, pero no estamos en política para eso"

Jordi San José

Con la cabeza, la apuesta es unánime; con el corazón, depende de cómo haya ido por municipios"

carse la vida. Pero no estamos en política para eso. Será contradictorio, complejo, difícil, somos conscientes. Y se traducirá de maneras distintas en las ciudades. Pero es nuestro objetivo y lo compartimos con otras fuerzas", apunta Tejedor. "Con la cabeza, la apuesta es unánime; con el corazón, depende de cómo haya ido por municipios", dice San José sabedor de que será difícil en algunas ciudades concretar la confluencia. "A mí mismo me han pedido la

Candela López

Es prioritario que lideremos este proceso de construcción de un nuevo sujeto político"

dimisión por alguna cuestión. Pero más allá de esto, todos vemos que es el camino. A nivel personal va por barrios, pero en la cabeza lo tenemos claro".

Efectivamente, la consolidación de la confluencia a nivel catalán y que, luego, se traslade al ámbito local puede tener la tradicional guerra de egos de la izquierda. El hasta ahora co-coordinador del partido en el Baix, Arnau Funes, lo tiene claro: "Si funcionamos todo a base de cuotas, aca-

baremos como Izquierda Unida". Más si cada partido hace por mantener su parcela e ir a su deriva, tal y como hemos visto en este 11 de septiembre, sobre todo, con un Podem Catalunya muy volátil y tomando decisiones a la ligera, sin tener en cuenta al resto de posibles socios de partido.

Este es uno de los dos problemas que puede tener, fundamentalmente, la apuesta por la confluencia. Las diferencias entre las distintas agrupaciones. En este sentido, la actual alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, es el principal activo de unión, más después de salir públicamente y cerrar filas en defensa de Iniciativa y su trayectoria.

La otra cuestión se da en el ámbito local y tiene que ver, uno, con las divisiones y luchas internas que se han dado en las agrupaciones locales de partidos paraguas de Podemos o Guanyem; y, dos, la diferente naturaleza de la que provienen algunos miembros de estas agrupaciones locales, los cuales están más cerca a partidos como la CUP que no tanto a Iniciativa.

En estos meses de legislatura, hemos visto como concejales de estas agrupaciones pasaban a ser no adscritos por las diferencias internas del partido y, en este litigio, hasta presentar mociones vía urgencia para hacerlo antes que su ex compañero o compañera de partido. O, también, querer echar del partido al concejal con representación por no asumir sus responsabilidades. En paralelo, sigue muy presente la actuación de los dos concejales no adscritos de L'Hospitalet que, en principio, se presentaban para romper

ARNAU FUNES NO REPETIRÁ COMO COORDINADOR COMARCAL | EL LLOBREGAT

con el 'status quo' de la vieja política y, ahora, tras romper con Guanyem, son socios de gobierno con el PSC.

Iniciativa lo achaca a falta de experiencia institucional y habla de casos puntuales. En cualquier caso, este es el reto del partido: lograr aunar la izquierda bajo una misma confluencia sumando la experiencia política de unos y el tirón de otros para ser "decisivos" en el nuevo ciclo electoral de las municipales de 2019.

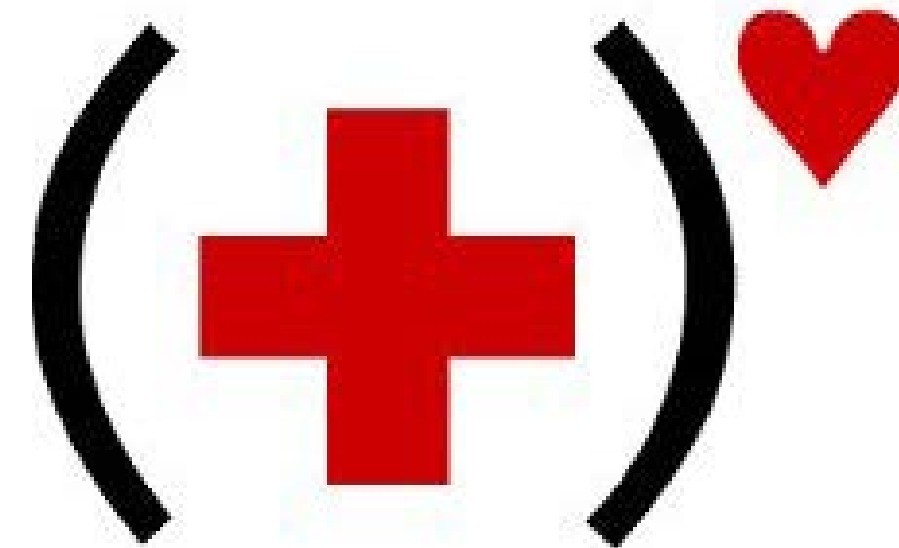
López y Gil, nuevo tándem

Más allá de sembrar las bases de la nueva estrategia del

partido, la 8ª Asamblea de ICV en el Baix servirá para la renovación de los cargos. Tal y como avanzamos en la edición digital de El Llobregat, Arnau Funes no optará a la reelección. Será su compañera de equipo, Candela López, con la que estrenó la estructura bicéfala de la coordinación del partido, la encargada de liderar esta nueva senda de ICV. Y lo hará junto a Jordi Gil, concejal en Sant Vicenç dels Horts, quien ya ha confirmado su candidatura.

El tándem López-Gil será la única propuesta y, por tanto, ellos serán los nuevos coordinadores del partido a nivel comarcal. "Estos años nos han servido para fortalecer nuestras organizaciones locales. Hemos crecido en cuanto a municipios y hemos trabajado las primeras confluencias. El balance es positivo y tenemos un bagaje", explica López para El Llobregat. "Toca ponernos manos a la obra y concretar hacia donde tenemos que ir".

En este sentido, uno de los primeros cambios será crear nuevos equipos de trabajo con distintos representantes de la organización territorial para trabajar colectiva y coordinadamente en la creación de este nuevo sujeto político. La apuesta por la confluencia en el Baix no es una cuestión menor a nivel nacional. Con 82 concejales, media docena de alcaldías y más de mil militantes en el territorio (solo 15 menos que en Barcelona), la organización ecosocialista en el Baix es la territorial más influyente junto a la de Barcelona en la dirección nacional de Iniciativa per Catalunya. III

Cada cop més a prop de les persones

La izquierda debate su futuro: Partit dels Socialistes de Catalunya

El igualado proceso de primarias y la dimisión de Pedro Sánchez hurgan en la herida del PSC

iceta y Parlón llegan empatados a las primarias con un Baix que se decanta, ligeramente, a favor de la alcaldesa de Santa Coloma

El socialismo catalán ha apostado de manera unánime por defender a Sánchez; son su dimisión queda debilitada su relación con el PSOE

I.C.
El socialismo catalán no pasa, como es sabido, por su mejor momento. Pese a que resistieron en las municipales de 2015, electoralmente, han dejado de ser el principal partido de la oposición en el Parlament y en las Generales se han visto superados por En Comú Podem claramente, incluso, en sus enclaves tradicionales como el Baix Llobregat, en donde la candidatura morada fue la más votada en los 31 municipios del Baix y L'Hospitalet en el 20-D. Unanimidad que casi vuelve a conseguir el 26-J. En cualquier caso, sí superó al PSC en todos los municipios.

de primarias en donde la actual número dos del partido, la alcaldesa de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlón, quiere relevar al primer secretario del PSC, Miquel Iceta, que se presenta a la reelección, dos nuevos componentes hurgan en la herida del partido. A saber: uno, el empate técnico con el que los dos candidatos llegan a primarias y, dos, la dimisión de Pedro Sánchez como secretario general del PSOE tras el apoyo incondicional que el socialismo catalán le otorgó.

Voces por un pacto
Lejos de la cultura política existente en los Estados Unidos, en donde tras un proceso de primarias por largo y complejo que sea-

EL APOYO DEL PSC A SÁNCHEZ HA SIDO INCONDICIONAL

el bando perdedor suele ir a una con la nueva dirección del partido, en España las primarias pueden ser un arma de doble filo. Pese a

ser una herramienta, a priori, más democrática que no elegir a dedo, se corre el peligro de dividir el partido y, por tanto, dejarse por el

camino unos cuantos votos. Más si en ese proceso de primarias se llega con un empate técnico entre los candidatos como es el caso en la pugna entre Iceta y Parlón.

Por ello, son cada vez más las voces que prefieren llegar a un acuerdo entre ambos de tal manera que estas primarias no dañen aún más el PSC. Según hemos podido saber a través de fuentes internas del PSC en el Baix, en esto estarían trabajando los máximos representantes de la federación comarcal, el primer secretario del PSC en el Baix, Antoni Poveda, y el alcalde de Cornellà, Antoni Balmón. "De ahí su silencio hasta ahora", nos dice. En la misma línea estaría Núria Marín que, por cierto, ha tenido un papel fundamental como secretaria de la mesa del Comité Federal del PSOE en la jornada del sábado convulso que acabó con Sánchez.

Y, efectivamente, los máximos dirigentes del partido a nivel comarcal han optado por el silencio en estas últimas semanas. Si bien es cierto que Poveda se distanciaba de Iceta en una tribuna en pleno mes de agosto abogando por el cambio en la dirección del partido, tampoco ha manifestado un apoyo explícito a Parlón. Por su parte, Balmón -que tampoco lo ha hecho en ninguno de los dos casos- sería de los que preferiría la continuidad de Iceta, quien iniciaría su etapa política en

la ciudad baixllobregatense. Como él, algunos otros alcaldes o representantes locales, Viladecans y Sant Feliu, entre los destacados, darían su apoyo al actual primer secretario del partido.

Representan, de alguna manera, el socialismo catalán tradicional tirando de "orgullo de partido" y de ser los autores de la construcción del actual Estado del bienestar, tal y como expresaba Iceta en la reciente 'Festa de la Rosa', celebrada en Gavà. Prueba de ello es que viejas glorias como José Montilla o Josep Borrell se han posicionado claramente a favor de la reelección de Iceta.

El Baix, con Parlón
Frente a ellos, la candidatura de Núria Parlón, alcaldesa de Santa Coloma de Gramenet, quien vence ligeramente en el Baix Llobregat. Con un espíritu claramente municipalista y metropolitano; joven, pero con una dilatada experiencia en la materia, Parlón representa la apuesta por la regeneración del partido y la nueva política. De esta manera, ha sumado importantes apoyos como la alcaldesa de Sant Boi, Lluïsa Moret, con la que mantiene una gran relación personal; la alcaldesa de Gavà, Raquel Sánchez, que sin ser muy explícita apuesta por ella; así como otros líderes locales de Sant Vicenç dels Horts, El Prat, Vallirana, Esparreguera, entre otros. En general, perfiles jóve-

nes que, efectivamente, defienden un discurso por la renovación política y que están hastiados de todo lo que arrastra el partido, aquí y allá: "Si alguien roba en Jaén, a nosotros nos afecta", nos reconocen con un tono cabreado.

Prueba del apoyo creciente de la militancia a Parlón se vio en la 'Festa de la Rosa' en donde innumerables asistentes iban vestidos con las camisetas de apoyo a su candidata. Aún así, Iceta no tiene ni mucho menos la batalla perdida. De hecho, sobre el escenario venció -pese a la tregua que significó el acto- a su 'rival' con un discurso mucho más intenso, emotivo, que arrastró al aplauso de las masas con un final apoteósico -a la altura de sus bailes- que le llevó a salir en todos los medios: "Queremos una España con una política limpia, sin corruptos, sin dinero negro, sin políticos expertos en paraísos fiscales. Pedro, mantente firme y líbranos

del PP y de Rajoy, líbranos de ellos ¡por Dios! Aguanta. Resiste a las presiones e intenta formar una mayoría progresista y de cambio. España no puede permitirse cuatro años más de PP. ¡No, por Dios, no!".

Pero Pedro no aguantó "Estoy convencido que mañana ganaremos las elecciones en Galicia y Euskadi". Así de eufórico y optimista se mostró Pedro Sánchez, todavía como secretario general del PSOE,

en la 'Festa de la Rosa del PSC', en la que fue el principal protagonista. Pero no ganaron. Y no solo eso. En las dos comunicades, el PSOE experimentó un retroceso histórico que sirvió de excusa perfecta para que el sector crítico pidiera su cabeza hasta conseguir su dimisión. Una semana de diferencia hubo entre esa mañana en La Pineda de Gavà y su renuncia tras una jornada en Ferraz para olvidar en la historia del socialismo español.

La caída de Sánchez representa otro golpe en el estómago al socialismo catalán. Pese al proceso de primarias, el apoyo a Sánchez ha sido, prácticamente, unánime en el PSC (la espluguense Carme Chacón fue la única dimisionaria catalana de la ejecutiva del PSOE que aceleró los acontecimientos): "Cuando estos días escucho algunas voces críticas del Comité Federal del PSOE, les quiero pedir que cierren filas y que le apoyen en la labor que quiere emprender porque no queremos un gobierno del Partido Popular en España", decía Núria Parlón, en Gavà.

Mientras, Iceta daba su apoyo "incondicional" a cualquier decisión que tomara Sánchez. De hecho, fue uno de los que hablaron al salir de Ferraz, ya conocida la renuncia del hasta ahora secretario general: "La decisión del PSOE es un error que tendrá consecuencias". Y, posiblemente, inmediatas porque Parlón ya ha dicho que, si vence en las primarias, pedirá a sus diputados en el Congreso votar 'No' a Rajoy ante una más que posible abstención del PSOE para facilitar la investidura del gallego. Sea como sea, lo cierto es que, con un PSOE liderado por Susana Díaz, Fernández Vara y compañía, el socialismo catalán se aleja de su partido madre, lo que puede debilitarle aún más. Primero, por la menor representatividad

ellobregat

www.ellobregat.com

Total de páginas visitadas en el mes de septiembre

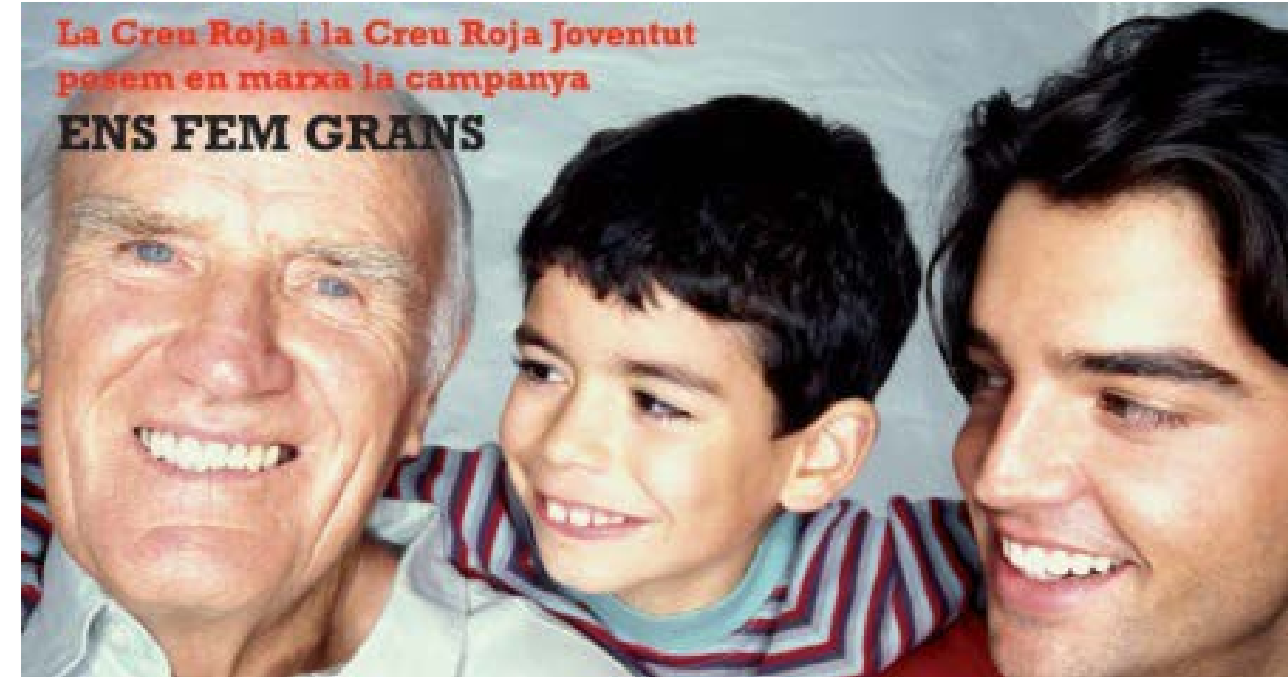
1.931.670

AUDITOR:
Cibele's net Soluciones Web Integrales
ORION

o influencia que pueda tener en Ferraz, pero, sobre todo, a nivel electoral, por el precio elevado que puede pagar el PSC tras lo vivido estas semanas en Madrid.

En su favor, cabe decir que, a diferencia de la guerra vergonzosa vivida en Fer-

raz, las primarias del PSC entre Iceta y Parlón están siendo, de cara a la opinión pública, visiblemente limpias y 'deportivas', lo que ensalza aún más un posible pacto entre ambos "para no dejarnos a nadie por el camino".

ANTONI PÉREZ GARZÓN, primer alcalde democràtic d'Esplugues

Antoni Pérez: "Abans érem una família i ara, en política, cadascú va a la seva"

"No veig molta gent que es dedica a això fora de la capa del partit o de viure de la política perquè no han treballat"

"Hi havia polítics de Barcelona que deien que Esplugues no podia tenir un alcalde socialista. Els hi deia: poseu un altre, si teniu collons!"

Antoni Pérez Garzón va néixer a Jete (Granada) fa 75 anys, va marxar de casa als 13 per anar internat a un col·legi i va arribar a Barcelona amb 18. Va ser el primer alcalde democràtic d'Esplugues, i abandonà el càrrec el dia que feia 19 anys que va ser elegit per la candidatura del PSC, després que l'Audiència de Barcelona el condemnés a vuit anys d'inhabilitació.

PÉREZ GARZÓN VA SER UN DELS IMPULSORS DE L'ACTUAL TRAMBAIX | PERE RÍOS

Pere Ríos

Han passat 18 anys dels fets i l'excalcalde accepta encantat l'ofertament de EL LLOBREGAT per recordar aquells anys i la seva trajectòria. "Quedem pel voltant de la plaça Francesc Macià, que vindré en tramvia", diu, i després no pot evitar reivindicar-se com el principal impulsor del Trambaix, malgrat totes les reticències de la Generalitat que presidia Jordi Pujol.

"Quedem d'hora si vols, que m' aixeco cada dia a les sis", puntualitza, perquè el seu cos encara no ha canviat un hàbit que té des de fa més de 30 anys, quan es despertava a les quatre de matinada per tirar endavant la carnisseria oberta al 1967 al mercat de Cornellà i on no va deixar d'anar quan era alcalde i fins que va morir la seva dona. Pérez Garzón segueix vivint a Esplugues,

on va arribar al 1973. Va entrar en la política va ser de la mà de la seva dona, que militava des del 1974 al PSC Reagrupament, un dels tres partits que al 1978 es van fusionar per crear l'actual PSC. "Jo era qui cuidava dels fills mentre ella anava a les reunions clandestines". Finalment ell també es va implicar i va començar a assistir a les reunions de la Comissió Intermunicipal d'Urbanisme,

un moviment de la transició on estaven representats tots els partits. "I em va passar el que sempre m'ha passat a les reunions de les associacions de pares de l'escola o quan vam fundar la Unió de Botiguers de Cornellà. Parles en públic i et diuen, doncs tu seràs el representant", explica l'excalcalde, un home de verb fluid, i proper. Ell mateix admet que és capaç de vendre "croissants, sabates, telèfons, un gratacels o fustes. Tu em fas un encàrrec i jo te'l busco. Ara està venent pellets, un tipus de fusta premsada que s'utilitza com a combustible d'estufes. M'han donat una partida iestic mirant d'on introduir-la".

El tramviaire

Quan van arribar les eleccions municipals de 1979 li van proposar d'anar amb els socialistes, però no volia perquè els fills eren petits. Finalment va acceptar formar part de les llistes i encapçalà la candidatura, encara que com a independent, fins que es va afiliar.

L'excalcalde coincideix amb totes les persones entrevistades en aquesta secció en la gran satisfacció que li provoca haver contribuït a la transformació de la seva ciutat. Ell, però, ho fa amb un to molt proper. "Que me quiten lo bailao. El que vam fer, fet està". A tall d'exemple recorda que va heretar un crèdit de l'últim ajuntament de la transició per import de 600 milions de pessetes que es va invertir quasi tot en construir escoles. "Al cap de dos anys ja teníem escolaritzat tots els nens d'Esplugues", diu. Entre ells, els seus fills, que fins llavors anaven al col·legi de L'Hospitalet.

Són actuacions com aquestes les que expliquen, segons ell, que el PSC escombrés en les segones eleccions municipals. "Els primers anys governàvem amb el PSUC i els meus em deien que havia de ser més incisiu. Jo sempre els hi responia que la gent sempre atribueix l'èxit o el fracàs de la gestió a l'alcalde". La fractura l'històric partit dels comunistes catalans també hi va ajudar els socialistes a teixir una hegemonia electoral a la comarca.

"La tasca de l'alcalde és estar al carrer i parlar amb la gent, que no la facis esperar 15 dies per rebre-la al despatx. Jo anava caminant de casa meua a l'Ajuntament i de vegades trigava una hora. Avui s'ha perdut el contacte amb la gent", recorda, i afegeix un detall que demana no publicar, tot i que al final s'hi avé. Fins l'any 1985 no va cobrar sou d'alcalde i es limitava a passar notes de despeses a l'interventor. "Tots aquests càrrecs són voluntaris, ningú t'obliga".

Després apunta que li deien el tramviaire perquè l'any 1986 la Generalitat va aprovar un pla d'ampliació de la xarxa de transport en que no va incloure la petició de l'Ajuntament d'Esplugues d'incloure l'ampliació de la línia 3 del metro, que té les cotxeres a tocar de la població.

"Com que era un programa que arribava a l'any 2015 vam plantejar l'alternativa del tramvia que funcionava molt bé a altres ciutats europees", diu Pérez Garzón, qui no té problemes en definir-se com "un dels pares de la criatura" del Trambaix, juntament amb els alcaldes de l'època de Sant Just Desvern i Sant Joan Despi. Segons les seves estimacions, el cost que va suposar la construcció d'aquest mitjà de transport està ja pràcticament amortitzat pel gran nombre de viatgers.

Esplugues, a diferència de molts municipis de la comarca, té barris molt benestants i d'altres obrers, és una ciutat que sempre ha conviscut amb aquesta dualitat i això no ha evitat l'aparició d'alguns interessos especuladors durant les darreres dècades, que l'excalcalde nega, com el polèmic pla Caufec. "Aquelles línies elèctriques no s'haguessin soterrat mai si no és per això".

"La part benestant de La Miranda i la Diagonal està des de l'any 1948. Quan la gent té uns drets sobre uns terrenys s'han de respectar. Com ajuntament hi ha llocs on pots pressionar més i d'altres menys", diu, i recorda la urbanització de la zona on es va instal·lar el Caprabo i com es va buscar una solució pels propietaris de les casetes afectades. "Jo tenia quasi tants vots con Convergència entre els veïns de la Diagonal. És qüestió de parlar amb la gent, que et coneguin", diu Antoni Pérez.

Contra el sistema dels partits

Retirat de la vida política i institucional des de fa molt, no pot evitar una crítica amb el que alguns anomenen la casta. "No veig molta gent que es dedica a això fora de la capa del partit o de viure de la política perquè no han treballat. Tots els que vam entrar al 1979 estàvem treballant i la majoria vam continuar treballant".

L'assistència al ple al 1979 es pagava a 500 pessetes, ara són 1.500 euros en alguns casos i l'última nòmina d'alcalde que va cobrar al 1998 va ser de 216.000 pessetes (l'equivalent a uns 1.300 euros d'ara). "Fes el comptes al que seria ara!. Hi ha quatre oficis que s'ha de tenir vocació per exercir-los: mestre, metge, capellà i polític". No amaga una crítica al funcionament actual dels partits. "Els del 1979 vam entrar amb la condició de fer un servei a la societat. Ara la política s'ha convertit en una cosa en que si no estàs

ANTONI PÉREZ, EN EL MOMENT DE LA PRESA DE POSSESSIÓ, A L'ANY 1979

educat en la doctrina del teu partit i des de petit no t'han fet a la imatge i semblança dels que manen no ets vàlid". I continua amb la crítica amb el seu verb fluid quan assegura que "en la política he trobat molt egoisme. Abans érem una família, ara cadascú va molt a la seva, a col·locar-se, com els de Sabadell, cadascú per ell".

"El que va passar era una xorrada. Va haver un ma, no sé quina, que ho va forçar tot", explica sobre el procés judicial i la posterior condemna que va forçar la seva dimissió. "Jo ja no volia repetir al 1995, perquè vaig passar un calvari amb la malaltia de la meua dona durant tres anys".

"Van coincidir tres o quatre coses en aquell procés", diu. "Hi

havia polítics de Barcelona de diferents partits que deien que Esplugues no podia tenir un alcalde socialista i jo els hi responia: doncs poseu un altre vosaltres, si teniu collons!", relata. "La cosa estava arxivada però es va torçar molt. Va haver alguna mà negra però no sé de qui", segueix recordant Pérez Garzón.

L'origen d'aquell procés judicials són dos decrets que va signar quan era alcalde que van permetre instal·lar un negoci molt rentable de venda de vehicles d'ocasió a una societat de la qual era administrador i accionista un dels seus fills. El grup municipal d'Iniciativa per Catalunya ho va denunciar i va exercir l'acusació popular. Durant la instrucció del cas la fiscalia va demanar sense èxit en dues ocasions l'arxiu del cas i només va ser al final del judici quan va canviar de posicionament i demanà una condemna. Pérez Garzón no va fer cas del seu advocat i no va recórrer la sentència davant el Tribunal Suprem. Et vas sentir recolzat pel PSC en aquella època? "Pel partit sí, per algunes persones no, però sí em vaig sentir recolzat sobre tot per la federació del Baix Llobregat. Jo en aquella època era el president i suposo que em van triar perquè no era tan fogoso com els que hi havien llavors".

Va votar Miquel Iceta a les primàries del PSC i assegura que és el líder que li cal al PSC. "És un cap privilegiat, té les idees molt clares i les sap explicar molt bé. És segurament el que necessita ara el partit per fer la transició necessària i al partit tothom li té respecte. Segueix votant socialista, "de vegades ho he fet amb el nas tapat", i continua assistint a les assemblees del PSC d'Esplugues. Algunes vegades parlo i d'altres no perquè tampoc vull que se'm vegi com l'avi Cebolleta. Encara l'aturen els veïns pel carrer. Li diuen alcalde i diu que se sent molt estimat. "Alguns em tenen ràbia, ho sé, això no es pot evitar". //

LA PUBLICITAT ALS AUTOBUSOS ÉS LA QUE TÉ EL MAJOR ÍNDEX DE RECORD D'ENTRE TOTS ELS SUPORTS DE PUBLICITAT EXTERIOR SEGONS L'ESTUDI GENERAL DE MITIANS

la més efectiva just darrera de la TV

JA HO HAS PROVAT? Anuncia't a la xarxa d'autobusos del Baix Llobregat

Exclusiva de Publicidad Exterior La publicitat més rentable

info@publicidadexterior.cat 936 892 764 PublicidadExterior.cat 685 990 313

Pilar Ferran, exregidora de L'Hospitalet i exdiputada al Parlament

Pilar Ferran: "La presència de Corbacho a l'Ajuntament es va fer insuportable"

"Vaig dir a Pujana que, si seguíem així, me n'anava. Em va dir que tinguéss paciència. I després li va passar el que li va passar"

"Quan vam arribar (1979) hi havia una treballadora social per tota la ciutat que donava uns abonaments per la gent que no tenia què menjar"

Pilar Ferran, santboiana de naixement, va ser escollida regidora a les llistes del PSC a les primeres eleccions municipals de la democràcia del 1979. Amb Juan Ignacio Pujana com a alcalde va ocupar la cartera de serveis socials i sanitat. Quatre anys, després va repetir com a número dos de la candidatura socialista i va ser elegida en un tercer mandat, fins que va deixar l'Ajuntament el 1990.

Pere Ríos

També fou la primera diputada al Parlament català en representació de la ciutat de L'Hospitalet, l'any 1984, i va repetir una segona legislatura. Al 1992 es va tallar en sec la seva carrera política després d'un procés de disputes internes al si del socialisme local. Han passat ja més de 24 anys i Pilar Ferran accepta de molt bon grat l'oferiment de EL LLOBREGAT de recordar aquesta dilatada trajectòria en una terrassa del barri de Bellvitge, on va arribar a viure al 1975 i on continua vivint als seus 76 anys.

"Insuportable"

Al poc d'iniciar-se la conversa, assenyala sense miraments Celestino Corbacho com el responsable del fi de la seva trajectòria política. Va passar a finals de la dècada de 1980, quan es va fer amb les regnes del PSC de L'Hospitalet aquell regidor que despuntava com a candidat alternatiu a l'alcalde

Pujana i que, amb el temps, arribaria a seure a la taula del Consell de Ministres. "La presència de Corbacho a l'Ajuntament es va fer insuportable. Vaig veure tallades moltes de les iniciatives i de les propostes del programa socialista i vaig

PILAR FERRAN, A BELLVITGE, EL QUE HA ESTAT, ÉS I SERÀ EL SEU BARRI I L.C.

resultar una persona incòmode per les seves competències en personal i l'àrea econòmica. Jo no tenia diners per fer els projectes, la situació es va fer inviàble i el grup municipal socialista es va anar trencant", recorda Ferran.

Corbacho es va veure obligat a deixar la primera secretaria del partit "per una sèrie de conductes que, a visió d'alguns companys, no ens van semblar políticament ètiques", explica Ferran. Ella el va acabar substituint al front del PSC de la ciutat i ell la va culpar del relleu. "A mitja legislatura li vaig dir a Pujana que, si seguíem així, me n'anava. Em va dir que no, que tinguéss paciència. I després li va passar el que li va passar".

El que va passar és que l'alcalde va ser processat i condemnat per tràfic d'influència, va haver de dimitir del càrrec i tot això va jugar a favor de Corbacho, que acabà ocupant el seu lloc i recuperà el lideratge al PSC de L'Hospitalet. La nova situació portà Ferran a deixar de militar a la ciutat i se'n anà a l'agrupació del barri barceloní de Les Corts, la més pròpera. "Es va fer tan insuportable l'ambient intern a les reunions del partit i no estava disposada a aguantar unes persones que no veia que haguessin obrat correctament", diu sobre aquella desagradable època.

Enfront d'aquesta relació tensa amb Corbacho, Pilar Ferran descriu una gran sintonia a tots els nivells amb l'alcalde Pujana. "Era una persona honesta i socialista de cap a peus.

Havia estat sindicalista i president de l'associació de veïns del barri de Bellvitge", que es on es van conèixer. "Per les seves conviccions sempre buscava el benefici per la gent treballadora i els estrats socials més deprimits. Jo portava serveis socials i sanitat i sempre vaig sentir que em donava molt suport, el mateix que feia en temes de cultura i ensenyament".

L'efecte Corbacho

Tot plegat, Ferran va deixar l'Ajuntament de L'Hospitalet el 1990 i va acabar al 1992 la tercera legislatura del Parlament. "Jo hagués seguit de diputada, però un dia em va cridar en Pujana i em va dir que Corbacho volia ser diputat. Ja m'imaginava que em volia segar l'herba a tot arreu perquè jo era una persona incòmode per ell", recorda.

L'exconseller d'Interior i dirigent d'Iniciativa per Catalunya, Joan Saura, explicava al número del mes de setembre de EL LLOBREGAT que el que més l'ha satisfet de la seva dilatada trajectòria política van ser els primers anys de la democràcia com a regidor de L'Hospitalet. Pilar Ferran subscriu plenament aquesta opinió.

"Quan vam arribar a l'Ajuntament el 1979 hi havia una treballadora social per tota la ciutat que donava uns abonaments per la gent que no tenia què menjar", recorda l'exregidora. Després enumera la transformació que va experimentar aquella àrea després que, d'acord amb els col·legis professionals, l'Ajuntament es va dotar del personal que no tenia. "Uns equips fantàstics", diu.

"Vam arribar a ser capdavanters en temes socials i de sanitat municipals i es van crear nous serveis, a la infància, la gent gran i la dona. Es va obrir el servei d'orientació d'avortament, i d'orientació sexual als joves i a les escoles. Es va fer el centre de planificació familiar, la casa Escorça pels disminuïts profunds, un centre d'atenció psicològica a les famílies i a la gent que la necessitava", relata amb passió.

"Tot això sense donar res, perquè es va abolir tot el que fos beneficència i es va retornar en drets socials a les persones. També es van fer centres per joves i tallers d'atenció. Cada districte tenia un centre de captació de joves que estaven al carrer i els detectaven els educadors de carrer. La satisfacció del que vam fer supera els errors que vam cometre", segueix recordant Ferran amb emoció i entusiasme.

FERRAN QUALIFICA A MARAGALL COM EL MILLOR POLÍTIC CATALÀ DES DEL RESTABLIMENT DE LA DEMOCRÀCIA. A LA IMATGE, A L'HOMENATGE QUE ES VA FER A BELLVITGE, A FINALS DELS '80, A RAMÓN FERNÁNDEZ JURADO

"Estic molt contenta d'aquella etapa i una de les millors coses que he pogut fer a la vida és participar en aquest projecte", diu sense embuts. Quan va deixar l'Ajuntament hi havia prop de 300 professionals treballant en l'àmbit de serveis socials i sanitat. "Es feia una prevenció odontològica a les escoles amb els nens que va canviar molt la qualitat de les dentadures en ensenyar els hàbits d'higiene", continua relatant Ferran a tall d'exemple.

"No entenc el PSC"

Ella és una de les moltes persones a qui ara li costa reconèixer aquell PSC. "No el veig i no l'entenc. Segueixo apuntada perquè em sento socialista i tota la vida ho seré, no puc anar a un altre lloc. La ideologia que vaig viure i compartir segueix sent la mateixa. Altra cosa és com penso que el partit ha desvirtuat aquells objectius i la ideologia que ens van entusiasmar i ens van motivar tant".

Considera que el partit "està molt empobrit", que al PSC li falten tants i tants "militants valuosos" que van marxar. No entén, diu, el rumb actual del socialisme català. "No sé cap a on va el PSC, ni què pot ser. Ha perdut molta autonomia i ara

actua al dictat del que diu el PSOE". I ho diu ella, que va ingressar al PSC procedent de la Federació Catalana del PSOE.

"A Bellvitge no hi havia una altra cosa", explica. Va entrar al 1976. "Aleshores tenies que passar la prova de ser militant sindicalista. Era obligatòria la afiliació a la UGT i ella hi va entrar al 1975. "En aquells moments encara et jugaves el tipus repartint octavetes a la sortida del metro i fèiem reunions clandestines als soterranis de la parròquia de Bellvitge nord. Vaig demostrar durant un any que era una bona militant i al cap d'un any em van donar el carnet", recorda.

No és independentista, però vol que es celebri un referèndum per votar que no, tot i que reconeix la dificultat derivada de la realitat. "En l'actual context polític espanyol no és possible fer el referèndum perquè hauríem de produir-se molts canvis al PP i el PSOE, com tampoc és possible la independència".

El millor, Maragall

Pasqual Maragall ha estat, per ella, el millor polític català des del restabliment de la democràcia. "Tant al PSC, com a l'Ajuntament de Barcelona i a la Generalitat. Ha estat un personatge excepcional, dels quals n'hi ha un cada x anys. El punt culminant del poder del PSC va ser l'Estatut que va pilotar Margall, i quan aquest estatut és negat a Madrid, comença la davallada del partit i la caiguda lliure".

Acabada la seva etapa política, Ferran participà en la posada en marxa de Cooperació, una ONG de col·laboració internacional que encara funciona. Va estar un any i finalment acabà a la Creu Roja en diferents àrees i càrrecs. Llavors tancà definitivament la seva activitat política. Aquesta nova etapa va durar deu anys, fins el 2003. Llavors en tenia 63 i sumat als canvis que va viure aquella organització, va acabar demanant una jubilació anticipada, tot i que seguí col·laborant amb diverses fundacions.

Fins que va arribar el càncer que té superat. "Ara canto a la Coral de la Casa Amèrica, i m'ho passo molt bé. Llegeixo tot el que em permet l'ull, perquè tinc una problema de visió. I viatjo tot el que la butxaca aguanta", explica aquesta dona vital, mare d'un fill equatorià que va adoptar a Colòmbia, un país del qual conserva un record inoblidable i on va viure del 1968 al 1975. //

Sintonitza
el **36**
de la **TDT**

la Televisió del Llobregat

Per saber el que passa al teu voltant

LA TELEVISIÓ SENSE DISTÀNCIA

Masterclass de Carmen Casilla
24-10-2016

¡Plazas limitadas!

Solo para profesionales del sector
Reservas: 666 52 20 06

Nuevas Uñas
C/ Fresols con Sant Nicasi (Sarà)
666 52 20 06 - nuevassunas@gmail.com

Nuevos Servicios
Nutricionista
Depilación con hilo
Masaje balinés
Higiene facial
Extensión de pestañas
Pedicuras, etc.

Tus uñas nuevas al 50% de descuento

Llama o escribe para reservar tu cita

La CUP, abanderats d'una lenta revolució

Les candidatures locals del Baix Llobregat i L'Hospitalet compten amb un total de setze regidors, quatre vegades més que en 2011, i amb presència a totes les institucions supramunicipals: Consell Comarcal, Àrea Metropolitana i Diputació de Barcelona

Imanol Crespo

Tot i que la revolució té com a significat inherent un trencament sobtat de la situació, si parlem de les Candidatures d'Unitat Popular (CUP) del Baix Llobregat i L'Hospitalet, agafa més sentit que mai aquest oxímoron de la lenta revolució.

Una revolució que van encetar fa més d'una dècada i que, tot i que el territori ha estat històricament hostil amb el partit, continua creixent sense pressa, però sense pausa.

Prova d'això és l'evolució electoral al territori. D'un regidor a l'any 2007, únicament a Molins de Rei,

van passar a quatre al mateix municipi al 2011; i ara compten ja amb 16 membres a ciutats tan importants com Sant Boi, L'Hospitalet, Martorell, Esparreguera o el mateix Molins on són el principal partit de l'oposició. Així, les candidatures locals han quadruplicat la seva representativitat al Llobregat i, això, sense comptar els que estan inclosos en altres confluències d'esquerres com Crida per Cornellà o Junts per Vallirana. Els últims resultats electorals els han permès, de fet, tenir presència del partit a totes les institucions supramunicipals; és a dir, Consell Comarcal del Baix Llobregat, Àrea Metropolitana i Diputació de Barce-

lona. Però aquesta no és la seva única victòria.

A poc més de mig any d'arribar a la meitat del mandat, el partit ha aconseguit co-liderar importants protestes al territori de manera conjunta a col·lectius ciutadans, entre els que destaca l'oposició al Pla Director Urbanístic de la Granvia-Llobregat, a L'Hospitalet, i el Pla Cautel d'Esplugues, que torna a revifar.

Treball de base

Sigui com sigui, si a nivell nacional són un actor ara mateix fonamental —van permetre la investidura de Carles Puigdemont (que no la d'Artur Mas), mantenen el pacte de Govern amb

Junts pel Sí per tirar endavant el full de ruta independentista i són la clau dels pressupostos de la Generalitat-, al Baix Llobregat i L'Hospitalet s'han convertit en un agent polític a l'alça. “La CUP té els arrels al territori des de fa molts anys. Són CUPs que neixen i que passen uns anys fent treball base a nivell local fins que es decideix fer el salt a l'àmbit institucional”, ens explica Roger Castillo, portaveu de la CUP de Molins de Rei. “Si no hem tingut fins ara aquesta presència és perquè no teníem nuclis propis conformats com a CUP, sinó que estàvem vinculats a altres col·lectius que no s'havien plantejat donar el salt institucional. El que ha fet Ciutadans de presentar llistes sense tenir gent al territori és impensable que nosaltres ho fem. Hi ha d'haver un treball de base, que es pugui aguantar una activitat política de manera sostinguda. Fer molta feina a nivell de barri, de poble i de ciutat perquè la gent agafi confiança, es faci la candidatura seva i participi. Aleshores es fa l'aparició institucional. Però es necessita un bagatge previ”. Res a veure, doncs, té —per la idiosincràsia del territori— aquestes CUP amb les més

tradicionals d'Arbúcies i Valls, aparegudes als anys '80. “És un procés lent en la línia de la política lenta que defensem, perquè després tingui resultats a nivell institucional i de carrer”.

En aquest sentit, els pilars fonamentals sí que són, inconfusiblement, el socialisme, l'independentisme i el municipalisme: “El punt fort és participar de qual-sevol mobilització que hi hagi i que vagi en una línia del socialisme àmpliament entès: serveis públics de primera qualitat, medi ambient, defensa del territori, a més d'altres reivindicacions pròpies de cada poble”, diu Castillo. “Es refereix a veure la tendència que, des de Thatcher, ha calat sobre un món privat que és excel·lent front un món públic que serà lent. Ara, anem a veure qui està gestionant aquests serveis públics; per què una empresa es duu un benefici privat pel sol fet de fer el servei? Algú els fiscalitza? Algú els controla? Hi ha ajuntaments que no tenen cap tècnic controlant, cap mètode per evitar aquesta extracció de benefici privat a partir del sector públic, que és el que ha passat tradicionalment en aquest país.

Roger Castillo, periodista i politòleg de professió, a més de ser el portaveu del grup municipal de Molins, ha estat el representant escollit per ser la veu ‘cupaire’ al Consell Comarcal durant la primera part del mandat, un càrrec que des d'octubre recau —com estava previst— en Miquel Altadill, regidor de la CUP a Esparreguera.

31 de 39

El Llobregat va estar present en el dia de la investidura i Castillo va ser, sobradament, el més participatiu durant aquell primer contacte. Una proactivitat que es perd conegut el funcionament i l'estructura de l'actual Consell Comarcal:

“Són 31 de 39 consellers en el Govern comarcal. Desconexia que hi hagués una institució amb una majoria com aquesta. Això crea una dinàmica que com que ja es parla en el Govern, doncs, ja tira sol. Hi ha moltes Juntes de Govern i menys Juntes de Portaveus que, al final, et convoquen cinc vegades a l'any, amb cinc plens, que duren una hora”, explica Castillo, abans de destacar en la falta d'independència econòmica de l'ens. “El 90% dels recursos venen de transferències de la Generalitat; això ja limita molt el debat... Hi ha un funcionament molt tècnic amb una gerència que fa molta part de la feina”.

En aquest context, Castillo reconeix la falta de transparència de l'ens: “No hem aconseguit trencar amb l'opacitat. La gent no sap el que es fa al Consell Comarcal. Als plens no hi

ha ningú; no es registren ni s'emeten a cap plataforma digital. Com a CUP, certs debats hem valorat no portar-los i ens hem centrat en coses molt concretes: gestió de sous o criteris de contractacions; però en la resta hem centrat els esforços en l'àmbit municipalista i en l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que allà sí tenim una presència més àmplia i hi ha debat en termes polítics, econòmics, en els que estem incidint”.

Fer valer el partit local

Un dels trets diferenciadors de les Candidatures d'Unitat Popular és la seva organització de caràcter horitzontal, assembleària i que prima el valor del partit local. En aquest sentit, doncs, preval la veu de les unitats locals que, a través del Consell Polític (de quatre persones en el cas del Baix Llobregat) conforma

la veu política de l'assemblea comarcal, on també està inclosa L'Hospitalet. Així, aquesta organització s'acostuma a trobar dues vegades al mes com a prèvia i per transmetre les conclusions del Consell Polític a les CUPs locals.

En paral·lel, el partit compta també amb les conegudes assemblees territorials plenàries on no hi ha un representant de cada CUP local, sinó que són obertes a tothom; un altre tret diferenciador de la resta de partits tradicionals.

Un regidor a l'H

De la mateixa manera, quan parlem de la CUP no se'n ve a l'imaginari cap polític amb corbata. Tot el contrari, els seus líders són coneguts per portar la reivindicació fins a la seva samarreta. Literalment. I així, amb la samarreta de ‘No més Blocs – Salvem Cal Treball’ rebem

ROGER CASTILLO I KHRISTIAN GIMÉNEZ SÓN DUES DE LES CARES IMPORTANTS DE LA CUP AL TERRITORI | I. CRESPO

‘No Més Blocs’

és la gran alegria després del 15-M. Suposen un punt de trobada al carrer que feia molt temps s'anelava

a Khristian Giménez, el primer i únic regidor de la història de la CUP a L'Hospitalet.

Psicòleg i treballador social molt vinculat a la ciutat pels anys que suma com a treballador comunitari a la Florida, Giménez reconeix que representa un “projecte incipient, molt humil, en construcció, però amb uns objectius molt clars: necessitem moviment a la ciutat, perquè sols allà dins tenim una capacitat d'incidència molt baixa amb un ajuntament molt complex, primer amb set partits i ara amb sis després de la desbandada dels dos transfuges, que a sobre entren en el Govern del PSC que, precisament, intenta curtcircuitar la majoria de l'oposició. I estem aconseguint introduir una sèrie de discursos i estirar una certa manera de fer oposició que, històricament, ha estat molt complaent. Tot i que acabes pactant, la sensació és que fem oposició també de l'oposició. És constant aquesta sensació de que la majoria de forces polítiques estan lligades amb forces de poder o altres institucions. S'ha tallat la relació amb el ciutadà. I en el cas de les esquerres, hi ha una certa voluntat per liderar les coses que surten del carrer i si no ho poden fer, no els interessa”.

Intent de confluència

El projecte de la candidatura neix a partir “d'un experiment” on uns quants activistes de la ciutat llencen la proposta de formar una confluència d'esquerres que generi una alternativa a nivell municipal i amb continuïtat. En aquest sentit, es crea un espai de negociació amb ICV, EUiA, Podem durant un temps i altres col·lectius que acaba “reventant” a finals de 2014. És aleshores quan l'assemblea local de la CUP cedeix el seu projecte “a molts d'aquests activistes que quedem estabornits”

pel dolor que va suposar el fracàs de la negociació. A aquesta proposta es suma Procés Constituent i Lluita Internacionalista i, finalment, la candidatura surt endavant i aconsegueix ‘in extremis’ el regidor. De fet, l'assemblea del grup municipal és independent de l'assemblea local de la CUP de L'Hospitalet, tot i que, òbviament, estan estretament relacionades. Però la primera s'encarrega de la dinàmica local, mentre que la segona porta els temes més relacionals del partit amb la seva estructura comarcal i nacional.

A pocs mesos d'esgotar la primera meitat de mandat i com a primera experiència a política del regidor, les dues primeres conclusions de Giménez són l'excessiva burocratització de l'Ajuntament i la falta d'accés a la informació: “La sensació d'hiperburocratització és impressionant. Tinc clar el que vull, està allà, però entre mig ha de passar per 50 persones i triga mesos en arribar-te. Hi ha canals molt llargs i complexos. L'Hospitalet és un ‘Mastodonte’, amb 1.500 treballadors; és brutal. Gent molt vàlida, però en una estructura molt gran i burocratitzada. La segona qüestió va relacionada: la dificultat per accedir a la informació. En el nostre cas, te l'acaben donant encara que lentament o a trossos. Però, en el cas de la ciutadania?”.

Giménez posa com exemple la dinàmica en els Plens Municipals, dinàmica que tant els representants polítics com els periodistes ja patim i que es trasllada a la ciutadania que assisteix. “L'únic document que donen és la relació de l'ordre del dia amb uns 40 punts d'una frase, sense cap suport ni documents, que et neguen. Acabes pensant que està fet així perquè no s'entengui i perquè la gent es desentengui i no s'inter-

ressi per la política municipal, que, al final, és la que tenim més pròxima.

PDU, la gran alegria

Parlar de la CUP de L'Hospitalet és parlar irremediablement de l'oposició al PDU de la Granvia-Llobregat, el qual vol remodelar tota la zona sud de la ciutat. Una oposició que ells han explicat des del principi en suport a la plataforma ciutadana ‘No més Blocs – Salvem Cal Treball’. “Han mostrat un múscul en els últims sis mesos molt fort i suposen un punt de trobada de gent al carrer que feia molt de temps que s'anelava. Nosaltres que volem que sigui la ciutadania la que es mogui i sigui la transformadora de la ciutat, són la gran alegria després del 15-M”.

La defensa de Cal Treball com a última parcel·la agrícola de la ciutat no és nova. Per aquest motiu, la protesta va més enllà i, de fet, posa en dubte el concepte de progrés. És una qüestió de model: “El PSC porta 40 anys construint una ciutat que no volem. I arribarà un moment que haurem de posar una palanca. I aquesta gent està aconseguint això, confrontar aquest debat. Això que ens estan venent com a progrés, no ho és. I això és molt valent”.

En aquest sentit, el regidor ‘cupaire’ considera que ara mateix no hi ha punt d'acord: “Són models que estan molt allunyats”. I és conscient del rept: “És molt complex i hem d'anar a contracorrent. Perquè el discurs del progrés dels últims anys, vinculat especialment al totxo, ha calat moltíssim. Tot i això, l'entitat ciutadana ha aconseguit, primer, una segona proposta de PDU i, segon, que tots els grups de l'oposició (excepte Convergència) presentin al·legacions al projecte. //

JUDICIAL

Un món complex

El desplegament fallit de les noves tecnologies als jutjats s'ha convertit en el nou malson de la justícia

Un dels majors inconvenients és l'alta rotació i mobilitat dels treballadors de la Justícia al nostre territori, extrem que dificulta l'especialització i, per tant, un servei de màxima qualitat

Les dolentes condicions laborals i els deficitaris mitjans materials i humans no faciliten la tasca encomanada d'impartir justícia per a tothom i no només per als que s'ho poden pagar

Al poder judicial no li cal presentació. És el tercer poder de l'Estat i una pedra fonamental en l'edifici de la democràcia. Concretament a Catalunya, la demarcació judicial està formada per la Comunitat Autònoma, la Província i el Partit Judicial. Al Baix Llobregat i l'Hospitalet hi ha vuit partits judicials dels 25 que hi ha a la província de Barcelona i dels 49 en què es divideix Catalunya.

La justícia de la comarca, malauradament, no es troba en una situació ideal. Tal i com vam avançar a les pàgines del llibre Qui és Qui: Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i a l'Hospitalet: es tracta d'una institució encara amb molt vels i poc acostumada a parlar del seu funcionament intern. Fa molt que ja s'han identificat deficiències històriques de la Justícia, que perjudiquen, en última instància, als ciutadans. A l'any 2016, però, no podem dir que s'hagin solucionat.

Reorganitzar com a solució

La reorganització de la justícia al Baix Llobregat i l'Hospitalet és cada cop més necessària. Un dels majors inconvenients d'aquest món al territori és la mobilitat dels treballadors del sector de la justícia. L'alta rotació en els jutjats del Baix posa traves a l'especialització i, per tant, dificulta oferir un servei de màxima qualitat. Veure's obligats a treballar qüestions civils i penals alhora, per exemple, genera molt de pessimisme entre els professionals de la Justícia.

Igualment, l'administració de justícia en general, i la de Catalunya en particular, és una de les més antiquades, ja que les noves tecnologies han arribat amb prou feines a jutjats i tribunals. I quan ho han fet, no són efectives. A principis de l'any passat, va entrar en vigor l'obligatorietat de dir adéu al paper als jutjats i emprar l'expedient electrònic, tal i com recull la Llei 42/2015, reforma de la LEC (Llei d'Enjudiciament Civil). Però els nous programes informàtics e-justícia.cat, per a la presentació de demandes i escrits, i Lexnet, per a la recepció de notificacions, han generat greus problemes als jutjats civils i socials de Catalunya. El sistema, que pretén digitalitzar els jutjats i tribunals de Catalunya mitjançant la digitalització dels expedients judicials, ha estat considerat pels propis treballadors un programari "lent i ineficaç, lluny de millorar l'eficiència i els ritmes de treball".

Els requeriments del nou sistema han ocasionat endarreriments greus en la tramitació, i problemes molt importants d'estrès laboral als funcionaris. Tot i que els funcionaris comparteixen que el pla per digitalitzar la justícia facilitarà en un futur el treball dels tribunals, sembla que l'exigència de renovació els ha agafat d'imprevist. De moment, el repte d'una justícia sense papers haurà d'esperar.

La justícia, només per a uns pocs

Als jutjats de l'Hospitalet i el Baix Llobregat s'encarreguen de fer justícia un munt de professionals: jutges, magistrats, fiscals, secretaris judicials, advocats, procuradors i un seguit de treballadors especialitzats en diferents tasques judicials. Al igual que un periodista té com a objectiu principal informar; un informàtic, arreglar ordinadors; o un policia, vetllar per la seguretat ciutadana, no està de més recordar que la missió dels jutges és impartir justícia i la dels fiscals, garantir que es compleix la llei. En principi, sobre tothom. Però, de vegades, les condicions laborals i els mitjans materials i humans no els acompanyen. Llavors, sembla indispensable qüestionar-se: realment és així?

La corrupció, per darrere de l'atur, continua sent el segon problema nacional, segons el baròmetre del Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS). Actualment, s'ha establert

en la societat una sensació d'injustícia i d'impunitat permanent davant els casos de corrupció que afecten diferents partits polítics. Si el poder judicial no controla els excessos de la resta de poders –l'executiu i legislatiu, qui ho farà?

Violència masclista

La violència de gènere també continua vigent. El segon trimestre de l'any 2016 es van registrar 528 dones víctimes de violència masclista, 28 homes condemnats i 15 d'absolts al Baix Llobregat. El nombre de denúncies de violència masclista ha augmentat respecte l'any anterior (528, 105 més que l'a2015), segons dades facilitades pel Consell Comarcal del Baix Llobregat. Es van iniciar 86 ordres de protecció, el 50% de les quals van ser denegades. Des de 2008 s'observa una disminució constant de les ordres

de protecció denegades al Baix Llobregat i l'Hospitalet. La tendència es manté: de les 366 ordres de protecció denegades l'any 2008 s'ha passat a les 243 del l'any 2015.

Les xifres parlen per si mateixes. La violència vers les dones és una realitat al Baix Llobregat i a l'Hospitalet tot i el compromís de la ciutadania i la justícia per fer-ne front. I acabar amb aquesta xacra. Una violència que no tan sols és física, sinó que també pot ser psicològica, sexual, econòmica i social. Un exemple del pes que té la violència masclista dins el sistema judicial és el partit judicial de l'Hospitalet de Llobregat, la segona ciutat amb més habitants de Catalunya, que dedica un dels sets jutjats amb els que compta a la Violència sobre la Dona. A més, cada any, el Baix Llobregat commemora el Dia Internacional contra la Violència Masclista i, des de fa quatre, se suma a la Marxa El Baix Llobregat contra la Violència Masclista, en la que participen la majoria de localitats baixllobregatines. ■■■

EXTERIOR DELS JUTJATS D'HOSPITALET DE LLOBREGAT

La alta rotación en los juzgados del Baix dificulta “tener jueces, secretarios y funcionarios expertos”

Según el juez decano de Esplugues y Sant Just, es necesaria una amplia reorganización para favorecer la especialización

El mundo judicial reclama, en el debate de BCN Content Factory, un Pacto de Estado para poner fin a deficiencias históricas

Eva Jiménez

La justicia es la mejor institución que hemos encontrado hasta la fecha para resolver los conflictos de manera pacífica y, sin embargo, se ha convertido en “la cenicienta del Estado, la que no se menciona en los mítines políticos”. Con estas reflexiones comenzaba la mesa redonda organizada por BCN Content Factory en L'Hospitalet de Llobregat, sede de la Ciudad de la Justicia, a propósito de la presentación del capítulo dedicado al poder judicial en el libro Qui és qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet.

Los trabajadores de la justicia allí reunidos expusieron sin tapujos algunas de las deficiencias históricas de un “poder judicial que no ha hecho ni la primera transición”, en palabras de la concejala de L'Hospitalet y diputada en el Congreso por el PSC, Mercè Perea. La política y exabogada también mostró su preocupación por la sensación de injusticia que posee la ciudadanía ante los casos de corrupción que afectan a los partidos políticos, sean del signo que sean, y aseguró que no puede existir “una justicia de dos, tres y hasta cuatro velocidades”, en función de los recursos económicos de los afectados. Es por ello que reivindicó más medios para ofrecer un servicio público y se ofreció a trabajar por un Pacto de Estado: “Nos hemos de poner de acuerdo si o si, porque hemos de ser capaces de dar un resultado a la ciudadanía”. Y este acuerdo “pasa por todo el abanico parlamentario”, para que ninguna formación lo recurra y lo convierta en papel mojado.

El juez decano de Esplugues

y Sant Just Desvern, Pablo Catalán, mantuvo una línea similar, ya que reconoció la existencia de “deficiencias” que acaban padeciendo los ciudadanos. Así, sostuvo que “no es tolerable que tengamos juzgados de primera y de segunda en función de si están en una capital de provincia o en pueblos”. En su caso, reconoció que los juzgados mixtos –de primera instancia e instrucción– obligan a juez, secretario y funcionarios a saber de todo, lo que les impide especializarse y ofrecer un mejor servicio, frente a bufetes de abogados, fiscales y acusaciones particulares que cuentan con especialistas en cada una de las materias judiciales. Es por ello que aprovechó la presencia de la diputada para solicitar “que se permita especializarse a los jueces desde el primer momento. Si no, no se extrañen de que huyamos en cuanto podamos hacia destinos mejores”. Y así, “ciudades como Esplugues, en mi caso concreto, nunca tendrá jueces, secretarios ni funcionarios expertos”.

Condiciones precarias

De hecho, uno de los problemas del Baix Llobregat y, algo menos, de L'Hospitalet, se halla en la elevada movilidad de sus ejercientes, ya que se trabaja muchas horas, por un salario menor que en las grandes capitales y en condiciones lamentables. Catalán hizo referencia, por ejemplo, a la ausencia de espacios debidamente acondicionados o la falta de seguridad de su propio juzgado, ubicado en un edificio diseñado para oficinas. Y “si a mí me entra hoy un caso de corrupción, el juzgado se hunde.

Y al final el ciudadano es el que sale perjudicado”. Sobre la independencia de los jueces, indicó que no suele recibir presiones, bien porque no ha tenido

que juzgar ningún caso mediático, bien porque los magistrados consiguen su puesto a través de oposiciones y, por tanto, “no le deben nada a nadie”.

Por su parte, el delegado del Ilustre Colegio de Abogados de Barcelona en L'Hospitalet, Jordi

Muñoz, manifestó que la justicia “debería ser igual para todos”, pero que en realidad varía “según el juzgado que te cae”. Muñoz puso además en evidencia la organización “poco práctica” de la justicia, pues, por ejemplo, el partido judicial de Martorell

presta servicio a una población como Masquefa, que pertenece a la comarca de la Anoia; y los trabajadores del partido judicial de Gavà tienen que trasladarse a Vilanova, y no a Barcelona, para seguir los procesos penales. El abogado también puso en valor el servicio que prestan mediante el turno de oficio, ya que garantiza el derecho de todo el mundo a disponer de un abogado, aunque reconoció que muchas veces parecen “mercenarios”, pues les toca defender tanto a la víctima

“Si tengo la suerte o la desgracia de que me entra en los juzgados un caso mediático de corrupción, el juzgado se hunde. Y al final el ciudadano es el que sale perjudicado”

DE IZQUIERDA A DERECHA, 1. CIUDAD DE LA JUSTICIA DE BARCELONA Y L'HOSPITALET; 2. LA SILLA AZUL EN EL CENTRO -SIN INTIMIDAD ALGUNA- ES LA SALA DE ESPERA DE UNO DE LOS JUZGADOS DE ESPLUGUES; 3. BANCO PARA LOS ACUSADOS, MINIMA Y SIN NINGUNA VENTILACIÓN; Y 4. ACUMULACIÓN DE EXPEDIENTES AL ALCANCE DE TODOS | IMÁGENES DE BCN CONTENT FACTORY

de violencia de género como al agresor.

Tecnificación improvisada

Entre los asistentes al acto celebrado en la biblioteca Tecla Sala de L'Hospitalet se hallaba también el representante del colegio de procuradores en L'H, Jordi Xipell, quien consideró que la implantación de las plataformas informáticas había sido un “caos”, hasta el punto de que han pasado “de profesionales jurídicos a profesionales informáticos”. La puesta en marcha de las nuevas oficinas judiciales mereció el calificativo de “fiasco”, sobre todo en Cornellà, donde expulsaron a cuatro funcionarios en el momento de implantarla, justo cuando más los necesitaban. La diputada en el Congreso recogió el guante y reconoció que poco se podía hacer sin recursos, materiales y humanos, y que estos cambios debían realizarse de manera

progresiva para evaluar su éxito.

También tomó la palabra un representante de la Asociación de Padres de Familia Separados, para quejarse de la inexistencia de un criterio común entre los jueces para decidir sobre la custodia de los hijos. Catalán expuso que él repartía la responsabilidad entre madre y padre, siempre que no corriera peligro la salud del menor, pero reconoció que otros jueces aplicaban criterios diferentes y, por tanto, tal vez hiciera una mayor precisión legal. La última en participar fue una funcionaria judicial, que sintetizó en gran medida el leit motiv de los allí presentes: “Me encanta lo que hago, pero como ciudadana siento que la justicia es lenta y floja”. La próxima presentación se centrará en el mundo laboral y se celebrará el 30 de marzo a las 19 horas en la biblioteca de Martorell (Av. Mancomunitats Comarcals, 13). //

JORDI MUÑOZ, DELEGADO DEL COL·LEGI D'ADVOCATS DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT; PABLO CATALÁN, JUEZ DECANO DE ESPLUGUES Y SANT JUST DESVERN; MERCÈ PEREA, CONCEJALA DE L'HOSPITALET Y DIPUTADA EN EL CONGRESO; JOAN C. VALERO, EDITOR DEL LIBRO Y FUNDADOR DE BCN CONTENT FACTORY Y EVA JIMÉNEZ, PERIODISTA Y AUTORA DEL CAPÍTULO FUERON LOS PONENTES

89.4 FM escolta'ns

La reforma de la Ley de Enjuiciamiento Criminal no da suficiente tiempo para investigar los casos de corrupción

La cantidad de informes, pruebas periciales, información de compañías telefónicas y diligencias similares pueden demorarse muchos meses en recibirse y superar los 6 meses de límite para la instrucción

El Tribunal Europeo está cambiando la aplicación o interpretación de la Ley en materia de cláusulas abusivas y los aspectos abiertos los concretarán en los próximos años las Audiencias Provinciales y el Supremo

Redacció

En el Baix Llobregat todavía está pendiente la separación de jurisdicciones y la especialización judicial que se reclama desde los ámbitos jurídicos del territorio, tal y como se puso de manifiesto en la presentación del correspondiente capítulo de Justicia del libro “Qui és Qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L’Hospitalet. No obstante, según el juez Pablo Catalán, que hasta finales del 2016 fue el titular del Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Esplugues y ahora está en Barcelona, se ha producido un cierto avan-

ce en materia civil, en relación con el Concurso de Personas Físicas, en el sentido de que se está planteando la posibilidad de que los Juzgados de Primera Instancia de Barcelona asuman esta competencia a nivel provincial o al menos que se extienda a diversos partidos judiciales del territorio.

por el momento, solo es una posibilidad que se está barajando. Tanto la cuestión de especialización de Juzgados, como la separación de Jurisdicciones son asuntos, que proyectos legislativos que finalmente no fueron aprobados en la última legislatura sí trataron y que, por el momento no hay indicios de que se vaya a retomar, según el juez, que subraya que se refiere a los Tribunales de Instancia.

Investigación de corrupción

En cuanto a la materia de la corrupción, la nueva reforma de la Ley de Enjuiciamiento Criminal, estableció el plazo máximo de duración de la Instrucción de seis meses, con sus excepciones. Con esta medida, que puede tener una ambiciosa intención, no se aborda el problema real de los hechos delictivos que se entienden coloquialmente como “corrupción” debido a que muchos informes, pruebas periciales, información de compañías telefónicas y diligencias similares pueden demorarse muchos meses en recibirse.

Si bien es cierto que se ha conseguido con esa medida (de algún modo se puede decir que ha obligado a jueces y fiscales) un mayor control de las causas en los Juzgados por parte de los Jueces de Instrucción y Fiscales, en un alto porcentaje de este tipo de delitos, el plazo de seis meses se extiende y se prorroga con las excepciones que se posibilita en la propia reforma mencionada, a causa de la tardanza de las diligencias antes mencionadas.

Bloqueo juzgados mixtos

Aunque Pablo Catalán afirma desconocer los supuestos concretos en toda la comarca que puedan estar afectados de la categoría de “corrupción”, reitera, como ya insistió en su día tanto en El Llobregat como en el debate a raíz de la presentación del libro, que “es más ágil y eficaz que los jueces de Instrucción del Baix Llobregat (así como en cualquier Juzgado de España), se dediquen únicamente (junto al personal de su Juzgado) a la Instrucción, para poder profundizar y hacerse expertos en la investigación e instrucción de los delitos, a diferencia de lo que ocurre en la actualidad”, que, tal y como afirmó entonces, los Juzgados Mixtos impiden la especialización del Juez y evitan mayor agilidad en la tramitación de la instrucción, no solo porque el juez tiene que adaptarse al cambio de mentalidad (civil, penal, familia, violencia contra la mujer...) en una misma mañana, sino también porque ocurre lo mismo con el letrado de la Administración de Justicia (antiguo Secretario Judicial) y con el personal de la Oficina Judicial.

Sin sentido

En opinión del magistrado, “especialmente ha de tenerse en cuenta que a diferencia de otros partidos judiciales donde puede tener sentido la jurisdicción mixta, como los municipios de escasa población, alejados de las grandes urbes, comarcas como el Baix Llobregat está formado por numerosas poblaciones con decenas de miles de habitantes cada una de ellas, careciendo de sentido la existencia de los Juzgados Mixtos.

Cláusulas abusivas

Respecto a los hechos más importantes en el poder judicial, desde la perspectiva del juez Catalán, “no ha habido tanto un cambio en el Poder Judicial, en sí mismo considerado, en el último año si no de la percepción del ciudadano y del político, más allá del comienzo del funcionamiento de las reformas de la Ley de Enjuiciamiento Civil y Criminal, que han afectado sustancialmente a la aplicación de la norma y de la Jurisprudencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea en materia de ejecuciones hipotecarias (principalmente en cuanto a la interpretación de lo que es y de lo que no es una cláusula abusiva).

En el caso de las cláusulas abusivas, el Alto Tribunal europeo continúa haciendo cambiar la aplicación o interpretación de la Ley si bien dejando muchos aspectos abiertos que, en los próximos años, se concretarán jurisprudencialmente por las Audiencias Provinciales y Tribunal Supremo, ya que hoy en día, aún siguen existiendo distintos criterios entre los jueces a la hora de interpretar las sentencias del mencionado tribunal, por lo que no se puede extraer ninguna conclusión, deseando, en esta materia, una mayor seguridad jurídica en beneficio del ciudadano que acude a los Tribunales sin saber aún cuál es el criterio que el juez que le corresponde adoptará y sin que su letrado le pueda asesorar con esa seguridad jurídica que debe existir en nuestro ordenamiento jurídico y que se trata de un principio constitucional (art. 9.3 de la Constitución).

Objetivo, papel cero

Respecto al comienzo de la implantación generalizada de los sistemas telemáticos y el denominado principio de “papel cero”, al juez Catalán opina que se trata de un gran reto, que ha comenzado a aplicarse, con el expediente y la firma electrónicos. “El funcionamiento inicialmente es mejorable, como en todos los cambios”, supone en magistrado. Ha de ser más ágil e intuitivo, con menos fallos informáticos, con más rapidez electrónica y de internet en los ordenadores, que el escaneo se realice automáticamente al programa de word y no solo en PDF (o similares).

A pesar de estas críticas, el juez manifiesta que “aplau-de” que por fin haya comenzado esta nueva forma de organización de los expedientes y procedimientos en los Juzgados en pleno año 2016 y con la realidad social inmersa en las nuevas tecnologías y la navegación en la red.

Más respeto

El magistrado percibe, más que el cambio en el Poder Judicial en el último año, un cambio de percepción política y social en cuanto al respeto hacia los Jueces de Instrucción que llevan causas denominadas coloquialmente de “corrupción política” o contra políticos. Es decir, si bien estábamos habituados a ver en los medios de comunicación cómo a los Jueces de Instrucción que investigaban este tipo de asuntos, eran frecuentemente atacados por el Partido Político al que pertenecía el Investigado (anteriormente Imputado), y se hablaba de una persecución judicial maliciosa hacia ese partido político sin distinción, ya que todos ellos incurrieran en ese tipo de manifestaciones cuando les afectaba.

Foco en el imputado

En la actualidad, el juez Catalán sí percibe “mayor respeto por este tipo de procedimientos, hacia los jueces que los instruyen. Existe igualmente una mayor concienciación

JUTJATS D'ESPLUGUES DE LLOBREGAT

INTERIOR I EXTERIOR DELS JUTJATS DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

social y política de respetar al Poder Judicial en que haga su trabajo sin tratar de presionar mediáticamente de esas formas y con esos términos mencionados (persecución judicial, etc.). En definitiva, cuando un juez comienza a investigar a un político, las críticas han dejado, de manera general, de dirigirse con tanta intensidad al juez y han comenzado a dirigirse hacia el político investigado y hacia su partido político, evidentemente, con excepciones.

En el pasado, hasta hace un par de años, la regla general era totalmente la contraria, y se observaba cómo un juez comenzaba a investigar a un político, y lo primero en lo que se centraba la noticia era en quién era el Juez del caso, si podía estar influido políticamente, si estaba contribuyendo y favoreciendo intencionadamente al partido político contrario... y sin embargo, el político investigado, pasaba a un segundo plano. Casos así pueden recordarse rápidamente y perfectamente, poniendo ejemplos como los ataques a la juez Alaya en el caso de los ERE de Andalucía; al juez Ruz en el caso Gürtel; al juez Castro en el caso Noos, etcétera.

Especialización en mujer

Los Juzgados de Violencia sobre la Mujer han de funcionar de manera exclusiva y especializada, sin hallarse compartiendo funciones dentro de los Juzgados Mixtos. Así, la experiencia práctica desde la creación de este tipo de Juzgados exclusivos en 2004, es que, su funcionamiento es muy aceptable y, en comparación, tienen muy poco retraso con respecto a Juzgados Mixtos o de otra Jurisdicción. Por tanto, resulta imprescindible que se pueda lograr la creación de Juzgados únicamente dedicados a tratar esta materia aunque afecten a hechos y denuncias que tienen lugar en distintos territorios o Partidos Judiciales cercanos, en vez de tener repartidas las competencias de violencia sobre la mujer con asuntos penales, civiles de familia...

En lo que afecta al Baix Llobregat, en L'Hospitalet, por ejemplo, funcionan con Juzgados exclusivos de Violencia sobre la Mujer, sin embargo en Partidos Judiciales como Esplugues o Cornellà no es así, evidenciándose la necesidad de aproximarse al modelo de L'Hospitalet. //

SEGURETAT

Deu anys dels Mossos

El Baix, una comarca segura

Els Mossos d'Esquadra celebren el 2017 la seva primera dècada des del desplegament íntegre al Baix Llobregat

L'amenaça gihadista continuarà sent un repte policial davant el perill que l'àmbit metropolità esdevingui un bressol de radicalització

El 2017 no serà un any qualsevol des del punt de vista policial. Se celebra l'efemèride dels deu anys del desplegament del cos de Mossos d'Esquadra al territori. Després d'iniciar el desplegament de L'Hospitalet, l'any 2003, que serviria com a laboratori previ a la gran Barcelona (2005), Cornellà, Esplugues i El Prat serien les tres primeres Àrees Bàsiques Policials (2006). Només un any després es completava la cobertura de tot el Baix Llobregat i amb ell el de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Deu anys després, el Baix Llobregat pot presumir de ser una comarca segura. Així van coincidir els tres principals cossos policials al debat organitzat per BCN Content Factory a Sant Andreu de la Barca en el marc del capítol policial del llibre 'Qui és qui: Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet. D'aquesta manera, la complexitat i l'heterogeneïtat del territori no l'ha convertit en un extrarradi o una perifèria -amb la seva connotació negativa- sinó en un veritable actiu fonamental per la potencialitat de l'àmbit metropolità.

Les dades de victimització o de delinqüència van a la baixa. Sobretot els relacionats contra el patrimoni que han patit darrerament una baixada generalitzada en tots els aspectes (establiments, empreses o interior de vehicles). De la mateixa manera, cauen les estrebades que tant han tret de polleguera als diferents cossos policials per l'alarma social que genera. En contra, Mossos d'Esquadra ha hagut de reforçar els Programes Operatius Específics relacionats amb habitatges per l'increment del nombre de robatoris amb força a domicili.

La prevenció és un element primordial per evitar qualsevol tipus de delictes. Ara bé, s'ha d'ampliar aquest concepte més enllà de donar dues voltes a la clau. El nou context digital planteja nous reptes on la prevenció és també fonamental. En aquest sentit, els cossos policials alerten de l'auge dels delictes i d'estafa: falses operacions bancàries o els falsos comercials són els exemples més clars que ens ha de fer pensar dues vegades a qui donem les nostres dades més compromeses. En aquest mateix context digital i amb la llibertat anònima que permeten les xarxes socials, segons els cossos, hi ha un increment dels delictes per injúries. És un repte policial aplicar garantir la seguretat ciutadana també en l'actual marc digital.

De la crisi a la recuperació

Dels conflictes derivats de la crisi econòmica -el territori compta, per exemple, amb una destacada presència de grans empreses industrials que han estat escena

ri d'episodis de protestes, mobilitzacions i conflictes laborals en els darrers anys-, es passarà als delictes derivats de la recuperació. En aquest 2017, amb les xifres macroeconòmiques que evolucionen de manera optimista, caldrà estar pendent de delictes com els relacionats amb el capital.

I és que l'any 2016 acaba amb un notable avís ocorregut a l'Aeroport de El Prat. Dues persones de nacionalitat xineses han estat intervingudes per la Guàrdia Civil per intentar treure del país més d'un milió d'euros sense declarar. En concret, 1.088.050 euros que portaven amagades en bosses d'escombraries als seus equipatges.

Els dos joves, de 26 i 27 anys, veïns de València, no havien declarat aquesta quantitat a l'Administració Duanera i, per tant, s'han convertit en els protagonistes de la major intervenció econòmica del cos espanyol a El Prat durant el 2016.

Amenaça gihadista

És evident que, actualment, quan es parla de seguretat ciutadana es parla també de l'amenaça terrorista. Tot i que la situació sembla més calmada respecte a la de tot just fa un any, després de l'atemptat contra la sala Bataclan de París, la preocupació policial continua i serà un repte també de cara l'any 2017.

Una primera prova serà -com a referent dels grans esdeveniments que se celebren al territori- el Mobile World Congrés celebrat a L'Hospitalet de Llobregat, el qual s'ha blindat absolutament des de l'any 2015 amb una cobertura segurament excepcional.

I és que Interior ha senyalat sovint a Catalunya com la comunitat on més probabilitats hi ha de produir una radicalització de musulmans. En aquest sentit, ja no només s'apunta a Barcelona sinó que s'inclou l'àrea metropolitana com l'altre gran nexu influent del moviment radical que promou l'Estat Islàmic.

Algunes detencions i la situació de l'Aeroport de Barcelona - El Prat, que s'entén com a porta estratègica cap a Orient Mitjà, podrien donar la raó aquesta hipòtesi. Ara bé, de moment, no hi ha indicis evidents que l'àrea metropolitana i, per tant, el Baix Llobregat sigui un bressol gihadista. De fet, quan El Llobregat ha preguntat a Albert Batlle, actual director general de la Policia de Catalunya, Batlle ha negat que hi hagi al Baix Llobregat o

a l'anell metropolità una amenaça específica diferent a la que hi ha a la resta de Catalunya o, fins i tot, d'Espanya: "No hem d'entrar en processos d'alarma ni d'intoxicació". ■■■

UN POLICIA LOCAL DE CASTELLEDFELS PATRULLANT AMB UN SEGWAY EL PASSEIG MARÍTIM

Coordinación y prevención policial hacen del Baix un lugar “seguro”

Manresa pide una mayor implicación ciudadana a la hora de denunciar posibles casos de violencia de género

El alcalde de Sant Andreu, Enric Llorca, alabó la buena sintonía entre cuerpos, fundamental en la labor de prevención

MOSSOS D'ESQUADRA, CUERPO NACIONAL DE POLICÍA Y GUARDIA CIVIL COMPARTIERON MESA EN EL COLOQUIO DE BCN CONTENT FACTORY

Eva Jiménez

“Si caminas solo, llegarás más rápido. Si caminamos juntos, llegaremos más lejos”. Este proverbio africano, pronunciado por la comisaria jefe de la Región Metropolitana Sud de los Mossos d'Esquadra, Cristina Manresa, refleja el espíritu de colaboración existente entre los diferentes cuerpos de seguridad que trabajan en el Baix Llobregat y L'Hospitalet. Este hecho podría explicar, en gran medida, que el Baix Llobregat sea, en contra de lo que podría pensarse por su heterogeneidad, un lugar “seguro”, tal y como ha sostenido Manresa en la presentación del capítulo policial del libro Qui és qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet, editado por BCN Content Factory.

El alcalde de Sant Andreu de la Barca y anfitrión del evento, Enric Llorca, también ha alabado la “buena sintonía” reinante entre los agentes del municipio, algo que redundará en la seguridad de los vecinos, “aunque mañana pueda pasar algo que contradiga la tendencia general”.

Otra de las claves del “éxito”, además de la colaboración entre los diferentes cuerpos de seguridad, reside en la realización de tareas de prevención, mediante charlas divulgativas dirigidas a diferentes grupos de población. Entre las tareas preventivas, Manresa ha destacado la importancia de los agentes para prevenir el suicidio, una desgracia que “ha aumentado muchísimo”, ya que muchas personas no consiguen quitarse la vida en su primer intento, y la policía puede desempeñar un “trabajo asistencial” de gran importancia.

Más transparencia y menos testosterona

La proximidad constituye otro factor positivo, ya que la mayoría de los agentes viven en el lugar donde trabajan, lo cual permite un mayor conocimiento de la población y un mejor servicio. A este respecto, el capitán de la compañía de Vilanova i la Geltrú de la Guardia Civil, José Alberto García, ha recordado que, si su cuerpo se fundó un 13 de mayo de 1844, el 30 de septiembre llegaban a Molins de Rei los primeros 60 guardias. Hoy en día trabajan más de 3.400 en Cataluña velando por la seguridad ciudadana en tierra, mar y aire, luchando contra el crimen organizado y el tráfico de drogas o cuidando de nuestras costas, entre otros servicios.

Entre los retos inmediatos, la comisaria de los Mossos ha apelado a “suplir la pérdida de autoridad con más empatía, transparencia y participación”. Es por ello que ha apelado a los ponentes a comunicarse mejor con la ciudadanía y aprovechar las posibilidades que ofrece la mediación, un servicio que está dando, según ella, grandes resultados.

Manresa también ha reivindicado el papel de la mujer en el gremio de la seguridad, sobre todo en los puestos de mando, y abogó por “una policía sin tanta testosterona”, ya que, a su juicio, las mujeres abordan los problemas de otra manera, son “más participativas” y menos competitivas que los varones.

Manresa también ha aprovechado la ocasión para pedir a los más de 40 asistentes a la biblioteca de Aiguestoses de Sant Andreu una mayor implicación a la hora de denunciar la violencia de género, pues muchas veces oímos gritos o peleas en la escalera y luego nos lamentamos de que haya otra víctima más. Según la comisaria, actualmente, hay casi 3.000 expedientes abiertos sobre esta cuestión.

Por otro lado, el comisario jefe de la Comisaría Territorial del Cuerpo Nacional de Policía en Cornellà, Manuel Hernández, ha explicado cómo desarrollan las competencias de tramitación de documentos y de extranjería en el territorio. En el primer caso, han desarrollado una aplicación informática que está aligerando en gran medida la renovación de las regulaciones concedidas hace diez años. En el segundo, ha querido aclarar que el Centro de Internamiento de Extranjeros, ahora cerrado por obras, se halla supervisado por los jueces en todo momento, de manera que, aunque “siempre se intenta expulsar a los delincuentes”, no se realizan actos unilaterales por parte de los agentes. ■■

Propers debats “Qui és Qui. Radiografia del poder”

■■ 10 Desembre a Sant Vicenç dels Horts, a la biblioteca Les Voltes (carrer Nou, 1-9) a les 19,30 hores sobre “El futur de les institucions locals i comarcals a Catalunya”, amb l'alcalde de la població, Oriol Junqueres i els presidents dels Consells Comarcals del Baix Llobregat i L'Hospitalet, Josep Perpinyà (alcalde de Sant Just Desvern) i Francesc Josep Belver (primer tinent d'alcalde de L'Hospitalet)

■■ 15 Desembre a Sant Boi de Llobregat, al Palau de Mariano, pasatge del president Josep Tarradellas, 25, a les 19 hores, sobre “Les retallades afecten a una sanitat pública de qualitat?”, amb l'alcaldesa de la població, Maria Lluïsa Moret, el doctor Joan Orrit, president del cluster de Salut Mental de Catalunya i director gerent de l'Hospital Benito Menni Complex Assistencial de Salut Mental, i Manel Esteller, director del Programa de Epigenètica del Institut d'Investigacions Biomèdiques de Bellvitge.

■■ 14 Gener, a El Prat de Llobregat en el Céntric a les 19.00h, debat sobre “El futur dels mitjans de comunicació a la comarca” (taula per concretar)

■■ 18 Gener, a Cornellà de Llobregat, a la sala Raimon Llor de la Biblioteca Central a les 18.30h, debat sobre el moviment associatiu a L'Hospitalet i el Baix Llobregat (taula per concretar)

■■ 25 Gener, a Gavà, debat sobre els partits polítics a la comarca del Baix Llobregat i L'Hospitalet (taula per concretar)

■■ Al mes de febrer hi haurà els debats sobre el món Educatiu (Esplugues), món Esportiu (Sant Joan Despí), poder Judicial (L'Hospitalet) i món Laboral (Martorell).

Més informació a www.elllobregat.com

DIA DE LA INAUGURACIÓ DEL NOU PARC DE BOMBERS

Un nou Parc de Bombers Voluntaris millora la seguretat del municipis del centre de la comarca

Ubicat a Sant Vicenç dels Horts, substitueix a l'antic parc de Santa Coloma de Cervelló

A Catalunya, l'estiu de 2016 hi va haver 2.317 incendis forestals, 516 més que l'any 2015

Redacció

El centre del territori té des d'aquesta tardor un nou parc de Bombers de referència. L'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts i la Generalitat de Catalunya han inaugurat el nou equipament de Bombers voluntaris, el qual ha permès traslladar la dotació del parc de Santa Coloma de Cervelló a les noves instal·lacions. D'aquesta manera, segons la conselleria, es millorarà l'equidistància entre els actuals parts de bombers de l'entorn i s'afavorirà l'operativitat i la cobertura dins de l'àmbit d'actuació del propi parc i d'influència.

I és que el parc, ubicat a un emplaçament cedit per

l'Ajuntament de Sant Vicenç, entre el carrer Masia de Can Coll i carrer Sant Joan, es troba en un punt estratègic pel municipi, però també pel centre de la comarca. Així ho deia l'alcaldesa de Sant Vicenç, Maite Aymerich, que considera que millora la seguretat del municipi i la seva rodalia: “L'emplaçament del parc està en un punt estratègic amb vies de comunicació i connexions a diferents municipis”. “Tots i sortim guanyant”, ha expressat agraint l'esforç de les dues administracions per fer realitat l'equipament.

Un equipament que encetava l'anterior alcalde del municipi, ara vicepresident del Govern, Oriol Junqueras: “La història d'aquest parc és la història d'una col·laboració entre administracions que hauria de ser un exemple a seguir”. Per la seva part, el conseller d'Inte-

rior, Jordi Jané, posava l'accent en la seguretat: “dies com avui són una necessitat per al país en l'àmbit de la seguretat. [...] Aquest estiu podria semblar que hi ha hagut menys incendis forestals però el cert és que n'hi ha hagut 2.317; una quantitat que suposa 516 més que l'any passat, però gràcies a la tasca dels bombers cap ha sobrepassat les 800 hectàrees”.

D'altra banda, Jané ha fet referència a la difícil situació dels Bombers i ha explicat que el Govern està a punt d'aprovar un Pla Estratègic econòmic pel cos de Bombers i la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments: “És un pla ambició que permeï una inversió important i necessària. Som conscients dels déficits i necessitats de mitjans que es mereixen els bombers i el conjunt de la ciutadania”. ■■

L'Oficina Antifrau estèn la campanya de formació a càrrecs electes per acabar amb els "ajuntaments clientelars"

Càrrecs electes de tretze ajuntaments del Baix Llobregat i L'Hospitalet han participat fins ara a sessions de l'OAC en la lluita contra la corrupció | L'entitat catalana estèn les campanyes de prevenció a tots els ajuntaments; tot i això, han participat menys del 2% dels càrrecs electes de Catalunya

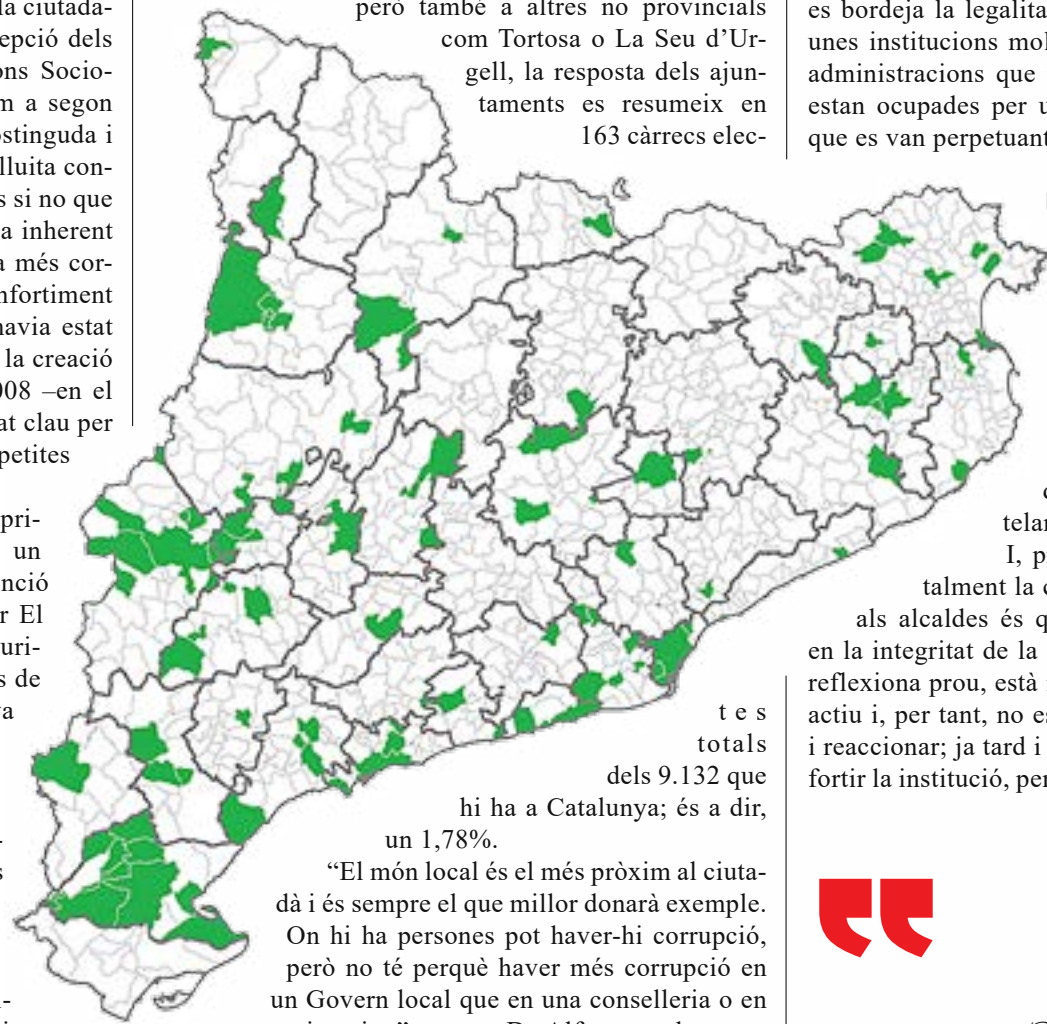
Redacció

Is diferents casos de corrupció a tots els nivells de l'administració en els darrers anys ha derivat en una major preocupació per part de la ciutadania. De fet, segons les dades de percepció dels últims baròmetres del Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) es confirma la corrupció com a segon major problema d'Espanya i ja de manera sostinguda i permanent. La transparència en la gestió i la lluita contra la corrupció no es tracta d'una qüestió més si no que s'entén, cada cop més, com una característica inherent a la funció pública. Segurament no hi ha ara més corrupció que abans, però, en aquest sentit, l'enfortiment de la Fiscalia Anticorrupció a l'any 2011 (havia estat creada a l'any 1995, però sense massa èxit) i la creació de l'Oficina Antifrau de Catalunya l'any 2008 –en el seu moment entitat pionera a l'Estat– han estat clau per fer florir i per lluitar contra les grans i les petites irregularitats a l'administració pública.

Recorreguts, aquestes institucions, els primers anys de vida, ara el context reclama un moment de transició cap a una major prevenció de la corrupció. Així, segons ha pogut saber El Llobregat, tretze ajuntaments del territori haurien participat activament, fins ara, en sessions de formació de l'Oficina Antifrau de Catalunya amb l'objectiu de professionalitzar l'administració i, així, prevenir irregularitats a la institució pública. Aquests són, en una primera onada, Cornellà, Sant Boi, Castelldefels, El Prat, Gavà i Esplugues. I ara, després d'estendre totes les sessions, s'han sumat els ajuntaments de L'Hospitalet, Martorell, Sant Joan Despí, Molins de Rei, Begues, Sant Climent i Sant Esteve Sesrovires: "La situació social actual fa que tot el món, els polítics dels ajuntaments també, es conscienciï i es posi el vestit de lluita contra la corrupció" ha dit, en declaracions a El Llobregat, el director de l'Oficina Antifrau de Catalunya, Daniel De Alfonso.

Ampliar el concepte de corrupció
Amb la campanya sobre el rol dels electes locals en la prevenció de la corrupció, l'entitat havia arribat a 23 dels 28 municipis de més població de tota Catalunya (ciutats majors de 40.000 habitants) el que representa més de la meitat de la població. Ara, l'OAC s'ha volgut apropar a tots els ajuntaments independentment del seu

tamany –fins ara les convocatòries havien estat per les grans ciutats i per municipis majors de 20.000 habitants–, per tant, han pogut participar a través de diferents conferències-debats organitzades arreu del territori. Ara bé, tot i que les jornades s'han celebrat, evidentment, a totes les demarcacions de Catalunya, però també a altres no provincials com Tortosa o La Seu d'Urgell, la resposta dels ajuntaments es resumeix en 163 càrrecs elec-

tes totals dels 9.132 que hi ha a Catalunya; és a dir, un 1,78%.

"El món local és el més pròxim al ciutadà i és sempre el que millor donarà exemple. On hi ha persones pot haver-hi corrupció, però no té perquè haver corrupció en un Govern local que en una conselleria o en una universitat", apunta De Alfonso amb exemples concrets: "Corrupció és posar una persona a dit, donar una subvenció sense que es compleixi els requisits per a que sigui atorgada; partir una contractació pública en contractes menors per a que no siguin publicats (com els menors de 18.000 euros); tracte de favor amb amics. No només els delictes de suborn o les comissions són corrupció. I qui fa la petita, farà la gran".

En aquest sentit s'expressa també la cap d'Àrea de Relacions Institucionals, Lourdes Parramon, que demana "ampliar el concepte de corrupció. Entenem la corrupció com tot l'abús de la posició pública en benefici particular. Sigui per ara o per d'aquí a dos anys, per

exemple, pel meu cosí o pel partit. No només la desviació de fons públics és corrupció, contractar a dit pot ser determinant d'un cas de corrupció". En aquest sentit, assegura que els conflictes d'interès són una font molt habitual de conflicte a nivell local: "Hi ha maneres de contractar que són il·legals directament i en altres casos es bordeja la legalitat. En qualsevol cas, acabem amb unes institucions molt inflades. I això té a veure amb administracions que no són meritocràtiques, sinó que estan ocupades per un excés de càrrecs de confiança que es van perpetuant".

Professionals; no clientelars

Des de l'OAC es recomana, de fet, com a molts països i a molts governs ja es fa, no fer un cessament massiu de càrrecs quan hi ha canvi de govern, ja que després "s'acaben recollocant, moltes vegades de males maneres". Aquest funcionament deriva en una administració clientelar i no professional.

I, precisament, la via a seguir és totalment la contrària: "El que es vol plantejar als alcaldes és que ells tenen una responsabilitat en la integritat de la seva institució. De vegades no es reflexiona prou, està implícit. Cal que tinguin un paper actiu i, per tant, no esperar a tenir un cas de corrupció i reaccionar; ja tard i malament. S'han d'anticipar i enfortir la institució, per reduir la vulnerabilitat i, per tant,

Quan hi ha un cessament massiu de càrrecs s'acaben reubicant de males maneres. Deriva en una administració clientelar"

AL MAPA S'OBSERVEN ELS MUNICIPIS DE CATALUNYA QUE HAN ESTAT REPRESENTATS EN AQUESTA NOVA CAMpanyA DE L'OFICINA ANTIFRAU DE CATALUNYA. PEL QUE FA EL BAIX, S'OBSERVEN 6 MUNICIPIS MÉS L'HOSPITALET. ABANS, JA HAVIEN PARTICIPAT SIS GRANS CIUTATS. EN TOTAL, TRETZE | OAC

No només els delictes de suborn o les comissions són corrupció. També contractar a dit"

la possibilitat de que ocorrin casos de corrupció", explica Parramon. Per posar uns exemples de bona pràctica, l'OAC parla de fer una mirada endins de com funciona l'organització; guiar el personal; existència de codis ètics o de cultura administrativa; realitzar una bona gestió ocupacional; aplicar filtres de correcta planificació, avaluació i transparència. Tot es resumeix, en definitiva, en dotar-se d'una administració professionalitzada en tots els seus nivells.

En aquesta línia treballa fortament l'OAC amb professionals que no només són juristes, sinó que també compten amb equips polivalents de politòlegs, pedagogs, comunicadors i altres formadors professionals. De fet, gran part de les resolucions es mouen en els àmbits de les recomanacions per corregir, millorar i, en definitiva, afina la tasca administrativa. La resta o s'arxiva perquè no hi ha versemblança d'irregularitat o s'envia a la fiscalia o a l'òrgan competent, en els casos greus, ja que l'OAC no té competència sancionadora.

Per tot, es considera que la societat es troba en un moment de transició on "tenim totes les eines, però falta determinació política per portar a termes les grans reformes que tenim pendents", diu Lourdes Parramon. Aquest objectiu és a curt o mig termini, fet que s'ha de completar amb un canvi cultural a llarg termini: "I això ve només amb prevenció i educació a tots els nivells".

De moment, la baixa participació dels càrrecs electes demostra aquesta falta de determinació política. Sigui com sigui, i tot i que la campanya ja ha acabat, l'OAC es mostra oberta a seguir les formacions a tot aquell que ho demani. ///

RAIMON RODA, GERENT DEL PARC AGRARI, AL CENTRE, DE NEGRE, COMPARTeix AMB EL COS POLICIAL LA PROBLEMÀTICA ALS CAMPS DEL TERRITORI

Els Mossos i els representants agraris del Baix Llobregat milloren les seves relacions

Els principals problemes dels pagesos del Baix són els robatoris d'eines i furtus d'aliments i problemes de senyalització vial

Beatriz Fontseré

Els Mossos d'Esquadra del Baix Llobregat han signat un acord de col·laboració amb les organitzacions agràries de la comarca per millorar la seguretat dels treballadors d'aquesta zona. L'acord és fruit d'una reunió celebrada a finals d'octubre amb la policia catalana de la Regió Policial Metropolitana Sud, el gerent del Parc Agrari del Baix Llobregat, els representants de les cooperatives agrícoles i els representants sindicals del sector agrícola dels municipis del Pla del Llobregat. "L'objectiu d'aquesta trobada és, bàsicament, aconseguir que els treballadors agrícoles de la comarca estiguin més tranquils a través de la millora de les nostres relacions", explica l'inspector cap de la comissaria de Mossos d'Esquadra de Cornellà i Sant Joan Despí, Ramon Chao. "La nostra intenció és conèixer les necessitats dels diferents col·lectius de la societat per resoldre, en la mesura de les nostres possibilitats, els seus problemes. Amb els pagesos del Baix Llobregat hem decidit establir un flux directe de comunicació de manera que si un pagès detecta una infracció en les seves terres, pugui denunciar-ho directament als Mossos i així, actuar nosaltres el més ràpid possible", concreta l'inspector de Sant Joan Despí i Cornellà.

Només 5 denúncies per robatoris d'eines

En aquesta línia, la policia catalana assegura que els problemes dels agrícoles del Baix Llobregat són, bàsicament, dos: la manca de senyalització dels seus vials d'accés als camps i els furtus i robatoris a les seves terres. "Hem de tenir clar que els furtus d'aliments i els robatoris de les eines dels pagesos del Baix Llobregat són

fets delictius molt minoritaris. En el cas de Sant Joan Despí, al llarg del 2014 es van denunciar cinc fets. Clar, també hem de tenir en compte que denunciar el robatori d'una eina és molt evident, però denunciar petits furtus de productes conreats és més difícil", assegura l'inspector cap de la comissaria de Sant Joan Despí i Cornellà. És per aquesta raó que els Mossos d'Esquadra incentivaran les seves patrulles, sobretot durant els caps de setmana. "Nosaltres no tindrem uns horaris concrets de patrullatge per les zones agrícoles dels nostres municipis -bàsicament Sant Joan Despí- sinó que intentarem aparèixer en diferents horaris per abastir totes les franges. Si augmentarem la nostra presència policial durant els caps de setmana, que és quan més es detecten aquest tipus d'infraccions", explica Ramon Chao.

La crisi no augmenta els furtus als camps

Tot i que a priori algú podria pensar que la crisi ha augmentat els furtus d'aliments, "això no s'ha constatat a Sant Joan Despí", assegura l'inspector Chao. Sembla ser que els petits robatoris d'aliments dels camps agraris del Baix Llobregat són, bàsicament productes de temporada com les carxofes i en petites quantitats.

Durant la trobada entre policia i agents dels món pagès del Baix Llobregat s'han proposat millores en la senyalització vial, les zones i franges horàries en què és més efectiu potenciar el patrullatge policial, l'accessibilitat als camps i els punts febles o susceptibles de generar conflicte entre els diferents usuaris de la zona agrícola dels municipis. Pel que fa als aspectes de control policial mediambiental, els representants agraris han destacat la progressiva disminució dels abocaments realitzats a la zona agrícola. ■■■

La app de ocho policías locales del Baix, premiada por su innovación y servicio público

Redacció

Las aplicaciones móviles de seguridad ciudadana que utilizan las policías locales en la comarca han extendido su uso, tanto en distintos municipios como entre los ciudadanos. La que utilizan ocho policías municipales de nuestro territorio ha resultado premiada en el VI Congreso Nacional de Innovación y Servicios Públicos que se ha celebrado bajo el lema "La transformación digital en el Servicio de las personas".

El premio se entregó durante un acto realizado en la Fábrica Nacional de Moneda y Timbre, en Madrid, y lo recogieron una delegación de los municipios del Baix que la han implementado. Se trata de la primera aplicación móvil de seguridad interterritorial en Europa, para diferentes municipios de un mismo entorno urbano y se convierte, según el Inspector Jefe de la Policía Municipal de Gavà, Víctor Gibanel "un ejemplo de cooperación entre administraciones locales".

El sistema es utilizado, además de Gavà, por Cornellà, L'Hospitalet de Llobregat, Esplugues, El Prat, Sant Vicenç dels Horts, Vilafranca del Penedès, Santa Coloma de Gramenet, Sant Quirze del Vallès, Sant Feliu y Sant Just Desvern.

La app es una aplicación bidireccional desarrollada por la empresa Einsmer gracias a la que el ciudadano puede advertir de incidencias o puede llamar por teléfono con carácter de urgencia a la policía local de cada municipio con una geolocalización de la llamada para parte de la policía. La app también permite que la policía pueda comunicarse con los usuarios con mensajes de advertencia como cortes de tráfico o emergencias que deban conocer, por ejemplo.

La aplicación, según precisa Gibanel, "permite realizar llamadas rápidas de emergencia a la Policía Municipal, Mossos y al 112, así como comunicar incidencias y denuncias a través de un botón que se mantiene activo en la pantalla, independientemente del contenido abierto".

Durante el pasado ejercicio se realizaron 5.000 incidencias de seguridad en los municipios participantes hasta entonces y se cerró el año con 17.000 usuarios de la 'app'. En Gavà según Gibanel, "el sistema está funcionando muy bien y se va mejorando gracias a las aportaciones que hacemos a la empresa que desarrolla el sistema".

El aplicativo también se puede descargar en formato escritorio para PC, y, "para explicar su utilidad y funcionamiento pondremos en marcha una campaña informativa para escuelas, comercios y empresas entre otros", precisó Gibanel. ■■■

A la caça de taxis il·legals a l'Aeroport de El Prat

El control de la policia catalana ha reduït al mínim la presència d'VTC sense autorització a la infraestructura pratenca | L'episodi d'Uber ha derivat en un major control per evitar el tradicional intrusisme laboral en el sector del taxi

Imanol Crespo

Un dels grans atractius dels taxis metropolitans de Barcelona, els tradicionals 'canaris' com ells mateixos es denominen pel seu color groc, és l'Aeroport de Barcelona-El Prat. Centenars de taxistes són incondicionals de la infraestructura pratenca i quan la normativa els hi permet (el reglament metropolità permet recollir passatge un mes a les calques parell i altre a les senars, a part d'un dia per cap de setmana) només fan cua a la graella reservada pel servei del taxi; un servei inherent a la història de l'aeroport. Sempre han estat. Abans, però, més sols que no pas ara. A mesura que s'ha desenvolupat la infraestructura, també ha incorporat nous mitjans de transport que reforcen la necessària comunicació de l'aeroport per a tots els públics: parlem dels busos metropolitans, de dia i de nit; de Rodalies, però també, del servei d'Aerobús, dels 'shuttles' o enllaços amb fires o el Port de Barcelona i dels coneguts com a VTC, els Vehicles de Transport amb Conductor.

Sense VTC il·legals

A diferència de la resta, aquest últim sempre ha estat pels taxistes metropolitans en el punt de mira pel que fa la competència deslleial i l'intrusisme laboral. Per aquest motiu, l'episodi a finals de 2014 contra Uber i les vagues que es van derivar van revifar una problemàtica existent: la captació de passatgers per vehicles sense cap tipus d'autorització. En aquest sentit, Mossos d'Esquadra hauria reduït pràcticament tota la presència d'VTC sense llicència a l'Aeroport de Barcelona-El Prat, després d'un any de constants controls a qualsevol dels punts d'ambdues terminals. Així ens ho assegura Josep Burgués, sargent de l'Àrea Central de Circulació i Normativa de Mossos d'Esquadra: "Potser a Barcelona, al carrer, hi ha; però aquí a l'aeroport ja és molt difícil".

La lluita contra la presència de la companyia Uber a la ciutat comtal i també al seu aeroport va obligar a la policia catalana a sistematitzar uns controls que abans eren més aleatoris i que ara -passada la guerra momentàniament contra la companyia privada- posa en el focus els VTC. Des del mes de desembre, segons ha pogut saber El Llobregat, Mossos d'Esquadra ha mantingut una campanya que organitzava a diferents punts de l'Aeroport de Barcelona-El Prat entre dos i tres controls al mes, periodicitat que durant l'estiu ha arribat a ser entre dos i tres per setmana. L'objectiu és, tal i com ha pogut comprovar aquesta capçalera 'in situ', comprovar l'autorització dels vehicles; mirar si porten els fulls de ruta i, per acabar, si són vehicles de fora de Catalunya, enviar una comunicació perquè després les autoritats competents comprovin que no es supera el 20% de la facturació total fora del territori, tal i com marca la normativa.

Amb un control ràpid, àgil, que aprofita l'embut que es dona a certes parts de les terminals i que, per tant, obliga als conductors a passar pel control, Mossos d'Esquadra ha

pogut xifrar els diferents tipus de sancions i reduir, sobretot, els vehicles sense cap tipus d'autorització. En aquest sentit, les dades de la policia catalana entre l'1 de gener i el 31 d'agost deixen 576 inspeccions de vehicles de transports de viatgers que van comportar 140 denúncies: 128 per no tenir l'autorització per a vehicles de lloguer amb conductor (targeta VTC) i 12 per no tenir l'autorització de servei públic en turisme (targeta VT). D'altra banda, només 18 cotxes van quedar immobilitzats durant aquest període per no portar cap tipus d'autorització i, per tant, per ser un taxi il·legal. En aquests casos, a més de la paralització del vehicle tal i com recull la normativa catalana, la sanció ascendeix als 4.000 euros. "El gran problema de l'aeroport, el que nosaltres intentem controlar, és el problema dels taxis il·legals. Gent que fa el taxi d'una manera inapropiada, que no paga llicències, que no paga impostos i que no ofereixen les condicions de seguretat necessàries", apunta Burgués.

Amb aquest objectiu, el 17 de juny es va constituir

una mesa de treball conjunta amb Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana, d'un costat, i representants del món del taxi i de l'Autoritat del Transport Metropolità, d'altre. Un objectiu que s'hauria assolit en gran mesura per la pressió policial a la infraestructura, a la Terminal 1 principalment, però també a l'antiga. Precisament, per això, el fi de la temporada estiuenca no s'ha traduït en el final de la campanya de control que es mantindrà per evitar aquest tradicional intrusisme laboral del sector del taxi. Com a mínim, pel que fa la divisió de Trànsit.

En paral·lel, la policia catalana, en col·laboració amb els serveis de seguretat interns de l'Aeroport, treballa també per reduir la captació de passatgers al 'hall' principal d'arribades de la Terminal 1, on no és estrany trobar tant conductors de taxis metropolitans que es salten la cua de l'Aeroport o que no poden treballar aquell mes com conductors il·legals d'VTC. En ambdós casos, acostumen a aparcar els cotxes al pàrquing de la infraestructura pratenca per evitar controls fins que capten el passatge. ■■■

MOSSOS D'ESQUADRA MANTÉ DESPRÉS DE L'ESTIU ELS SEUS CONTROLS A DIFERENTS PUNTS DE L'AEROPORT DE EL PRAT | I. CRESPO

El TS rebaja las penas del caso Riviera y Saratoga

La sentencia absuelve a los propietarios de inducción a la prostitución y asociación ilícita; se mantiene la condena por soborno | El responsable de la UCRIF del CNP conmuta seis años de cárcel por una multa de 12.000 euros y tres años de inhabilitación

Imanol Crespo

El caso de los burdeles Riviera y Saratoga de Castelldefels dio un repentino giro que rebajaba las notables penas de cárcel que salieron de la Audiencia Provincial de Barcelona, tanto para los propietarios de ambos burdeles como para algunos de los altos cargos del Cuerpo Nacional de Policía (CNP). Ocurría seis años después del cierre cautelar que se declaró al destapar una de las mayores tramas conocidas en el territorio y en Cataluña y que vinculaba a los responsables de los locales con altos cargos del cuerpo de seguridad. Con estas palabras, el periodista colaborador de El Llobregat, Pere Ríos, explicaba en su momento el punto de partida de este hollywoodiense caso: "Carmelo Sanz y Raúl Pascual estuvieron unos años pagando dinero a varios mandos policiales para que el prostíbulo Saratoga pudiera seguir funcionando sin problemas en la autovía de Castelldefels. Pero a mediados de 2007 se cansaron de abonar los sobres mensuales y denunciaron los hechos ante el fiscal. Fingieron ser víctimas de la extorsión policial, pero la investigación demostró que en realidad eran cómplices de uno de los mayores entramados de corrupción y explotación sexual descubiertos nunca en Cataluña".

La trama llegó a la Sección Novena de la Audiencia Provincial de Barcelona que, el año pasado, dictaba sentencia con penas que ascendían hasta los diez años y cinco meses para el dueño del Saratoga, quien sumaba la mayor condena; y de hasta seis años para altos cargos del CNP como Luis Gómez, comisario jefe de la Unidad Central contra las Redes de Inmigración y Falsedades Documentales (UCRIF). Pues bien, la nueva sentencia del Tribunal Supremo rebaja considerablemente las penas que salieron de la sala del provincial con un benévolo fallo que incluso deja abierta 'judicialmente' la puerta a la reapertura de los locales.

El alto tribunal absuelve a los dos propietarios de los célebres prostíbulos de Castelldefels de los delitos de inducción a la prostitución y asociación ilícita, al entender, según

expone la sentencia, que los responsables de los locales no obligaron a las mujeres a ejercer la prostitución, sino que estas lo hacían de manera voluntaria, en algunos casos, motivadas por la precaria situación económica. Por otro lado, el TS mantiene la pena por soborno con lo que los dos responsables de los locales se enfrentarán a penas de entre dos y tres años y medio de cárcel.

Por lo que se refiere al comisario Gómez, el Supremo entiende que no realizar en su momento inspecciones en los prostíbulos no se puede interpretar como hechos delictivos, motivo por el que absuelve al alto cargo policial que más pena mantenía. El tribunal mantiene, en cualquier caso, la sentencia por soborno. Por ello, Gómez solo estará tres años inhabilitado de los 14 que recogía la Audiencia de Barcelona, mientras que evita cualquier pena de cárcel por una multa económica de 12.000 euros, gracias a esta nueva interpretación que también se aplica a otros dos inspectores. Por lo que se refiere, en cambio, a Abundio Navas, inspector de la brigada provincial de extranjería, se le mantiene la pena saliente de la Audiencia Provincial al considerarse probado que la antigua cúpula del departamento advertía a los dos dueños de las inspecciones que se iban a realizar a cambio de regalos, dinero y servicios en los prostíbulos.

Reapertura de los locales

La nueva sentencia del Tribunal Supremo permite reabrir los dos locales después de más de un lustro cerrados al público. En este sentido, el Ayuntamiento de Castelldefels no dejó margen para el debate asegurando que en ningún caso se permitirá la reapertura de estos dos prostíbulos en la ciudad. Según fuentes municipales, las dos licencias fueron revocadas acogiéndose a la normativa que permite al gobierno local llevar a cabo esta medida en caso de dos años de inactividad en un inmueble. En el caso del Saratoga la retirada de la licencia fue inminente, mientras que la empresa del Riviera presentó un recurso que, según el Ayuntamiento, presentaba defectos de forma y fue impugnada (el recurso

AMBOS LOCALES ESTÁN TOTALMENTE DESTROZADOS TRAS SU CIERRE

lo presentó la administración concursal y el Ayuntamiento entiende, por tanto, que no eran los representantes legales autorizados). El caso está por resolver en manos del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya.

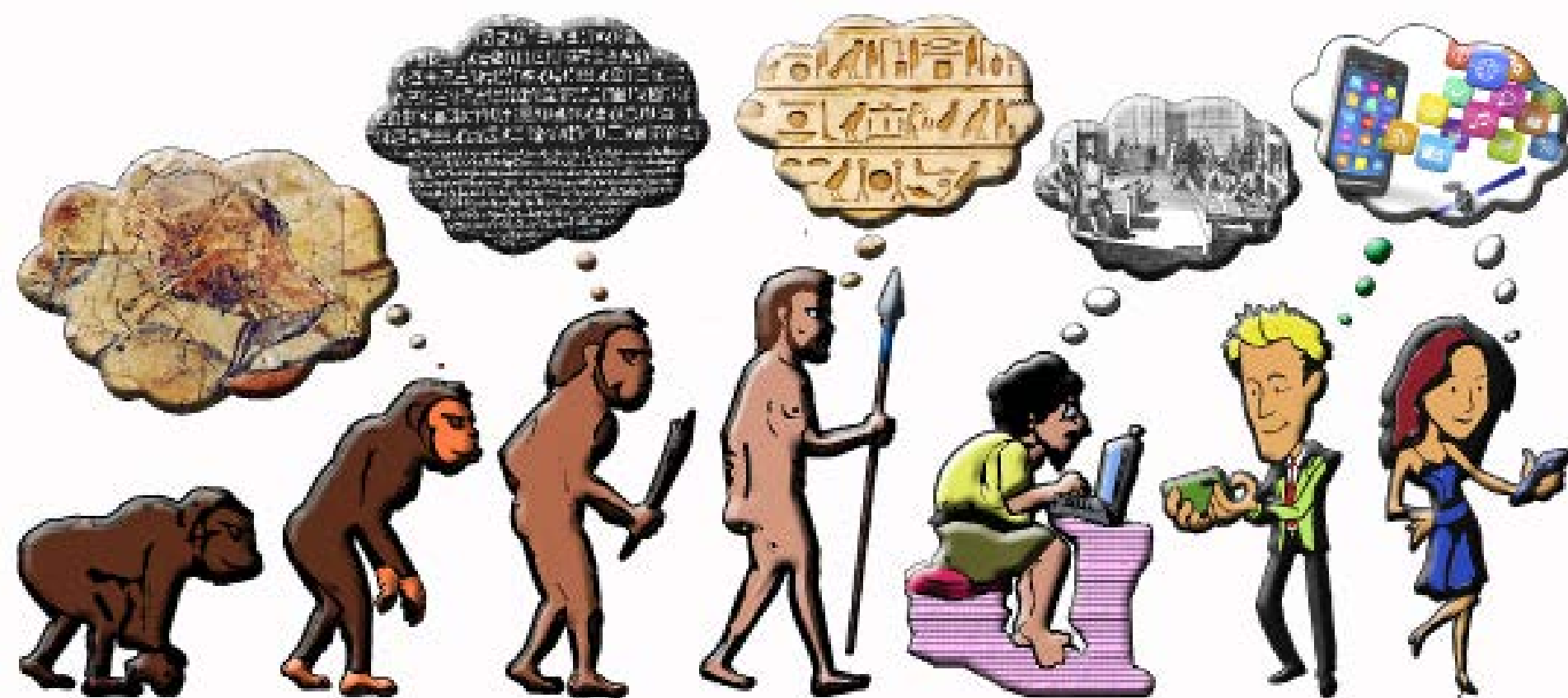
Sea como sea, el gobierno local ha insistido que, según la ordenanza de Civismo y de Uso del Espacio Público de Castelldefels, se impidió en la ciudad abrir nuevos establecimientos que estuvieran a menos de tres kilómetros en línea recta de centros docentes. Además, tiene que darse esta misma distancia entre dos establecimientos con esta actividad. Según fuentes oficiales, por ello, sería imposible reabrir estos dos locales.

Possible indemnización por el estado de los clubs

Tanto el Saratoga como el Riviera se encuentran actualmente en un avanzado estado de degradación después de años cerrados por sentencia judicial. Solo una rehabilitación integral permitirá recuperar estos dos espacios tras saqueos, robos y problemas de salubridad. La nueva sentencia del alto tribunal deja, en este sentido, la puerta abierta para que los propietarios afectados pidan indemnizaciones al Estado por daños y perjuicios después de clausurar los locales, a la vista de la sentencia del TS, de forma indebida. //

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoy journalism!

✉ coordinacion@bcncontentfactory.com ☎ 670.794.703

elllobregat a la LA VANGUARDIA

de L'Hospitalet i el Baix

El primer divendres de cada mes

www.elllobregat.com

MEDIÀTIC

Assignatura pendent

Un mitjà comarcal de referència contribueix a reforçar la cohesió del territori

El lideratge informatiu recau en un mitjà de comunicació local o comarcal a 39 de les 42 comarques catalanes, i el Baix és una de les tres excepcions

El Llobregat ha celebrat els seus deu anys d'història amb importants novetats que el consoliden com a mitjà de referència del Baix Llobregat i L'Hospitalet

Tot i que el cosmopolita àmbit metropolità i el seu tsunami informatiu amaga aquesta realitat, el lideratge de la premsa comarcal a Catalunya és indiscutible. A 39 de les 42 actuals comarques catalanes, la publicació de referència és local o comarcal. És l'anomenat Territori Premsa Comarcal on, de fet, el 81% dels lectors són exclusius d'aquests mitjans de proximitat i, per tant, no segueixen un diari generalista. Així ho recull el recent estudi titulat 'El Model de la Premsa Comarcal', presentat per Enric Yarza (Consultora Media Hotline) a la tercera edició del Dia de la Premsa Comarcal celebrat a Barcelona.

Efectivament, com poden suposar, les tres comarques metropolitanes que queden fora d'aquest territori són el Barcelonès, el Vallès Occidental i el Baix Llobregat. Tornant al nostre territori, en menys d'un any s'han organitzat dos debats específics sobre el món mediàtic: un per BCN Content Factory a El Prat de Llobregat i altre pel Centre d'Estudis, a Sant Feliu de Llobregat, en el marc del congrés 'El Baix Llobregat a debat'. Una de les destacades conclusions comunes d'ambdues trobades va ser que un mitjà de comunicació comarcal de referència reforça la cohesió del territori.

De fet, acadèmics, historiadors, especialistes i altres representants de destacats actors del territori coincideixen en promoure aquesta filosofia comarcal -amb mesures concretes conjuntes- com a solució d'infinites qüestions que van més enllà dels mitjans de comunicació. En tot cas, el món polític continua aplicant un model excessivament localista per davant del comarcal. En aquest sentit, mediàticament és molt més evident. Prova d'això és que quasi tots els municipis del territori compten amb un butlletí municipal i una ràdio local. De fet, el Baix Llobregat és, després del Maresme, la comarca amb més ràdios municipals de Catalunya amb algunes deganes com la de Sant Boi o Cornellà.

Cal destacar, en aquest sentit, el paper informatiu, la proximitat i el valor que aporten les ràdios locals que esdevenen, en general, més plurals i transversals que no pas els butlletins. En contra, els espais comarcals han desaparegut, pràcticament, de les graelles radiofòniques i el projecte 'Informatiu Comarcal' continua sent una juxtaposició d'àudios locals i, per tant, sense entitat pròpia.

El Baix té a la seva disposició un mitjà comarcal de referència: El Llobregat

Tot i les dificultats del sector i, a més, en aquest context metropolità on les grans capçaleres catalanes són líders, el Baix Llobregat té ja l'oportunitat de comptar amb un mitjà de referència: El Llobregat. Així es desprèn de l'enquesta realitzada a professionals del sector i altres representants d'entitats del territori en el marc precongessual de 'El Baix Llobregat a debat', la qual defineix El Llobregat com la publicació impresa de referència a la comarca.

Amb deu anys al carrer de manera ininterrompuda, la forta aposta pel reporterisme en els seus continguts, el caràcter transversal dels temes, la seva pluralitat i, a més, la qualitat del seu format -únic al territori- ha merescut el reconeixement de la publicació en els

àmbits local, català i espanyol. I és que l'Associació Espanyola d'Editors de Publicacions Periòdiques (AEPP) va guardonar, al març del 2016, a El Llobregat com la millor publicació gratuïta d'Espanya en 2015 després de tirar endavant diferents iniciatives, entre elles, la publicació d'un número especial de 96 pàgines i que recollien els 100 principals reptes del territori (abril, 2015). L'acte es va celebrar a la seu de Govern de Madrid i va comptar amb l'actual presidenta del Govern autonòmic, Cristina Cifuentes, que va fer entrega del guardó.

L'entitat, presidida actualment per Arsenio Escolar, director de '20 Minutos', representa a un centenar d'empreses editorials i a quasi un miler de capçaleres de l'àmbit nacional, entre elles, El Llobregat. De fet, del coneixement per part de l'associació de la nostra publicació neix una estreta relació que s'ha concretat, en el nou mandat, amb l'entrada de El Llobregat a la nova Junta Directiva. D'aquesta manera, la publicació baixllobregatina serveix de representant del territori per defensar els interessos de la premsa de proximitat.

Nova etapa a La Vanguardia

Referents a l'àmbit comarcal i guardonats en uns premis nacionals, El Llobregat faria un nou salt qualitatiu al setembre, mes en què inicia el seu acord de distribució amb el diari català de referència: La Vanguardia.

Des de setembre del 2016, El Llobregat es distribueix el primer divendres de cada mes encartat amb La Vanguardia, juntament amb altres 'magazines' líders a Catalunya com és el 'Què Fem'. D'aquesta manera, El Llobregat arriba de la mà del diari català a tots els punts

de venda del Baix Llobregat i L'Hospitalet, però, també, als subscriptors de La Vanguardia.

Aquest canal de distribució s'ha sumat amb èxit a les altres vies amb què El Llobregat arriba als baixllobregatins; en concret, els supermercats Caprabo, principals eixos comercials de les grans ciutats, equipaments de tot tipus i altres punts d'interès; a més del més d'un miler de direccions postals personalitzades que reben la publicació directament des d'impremta a la seva atenció.

Tot amb l'objectiu d'apropar els continguts d'aquesta capçalera gratuïta als veïns del Baix Llobregat i L'Hospitalet. Continguts exclusius com han estat, per posar algun exemple, la primera entrevista després del Tripartit de l'hospitalenc Joan Saura -el líder més important d'Iniciativa per Catalunya- o la recent entrevista al president de la Generalitat de Catalunya, Carles Puigdemont, al seu despatx del Parlament de Catalunya.

Entrevistes que han acompanyat a temes tabús com el suïcidi, a autèntics reculls de periodisme de dades per complementar les diferents convocatòries electorals o a amplis reportatges sobre el valor del Delta o la relació de les grans ciutats amb els pobles de la perifèria metropolitana, entre molts. Tots amb el Baix Llobregat i L'Hospitalet com a marc principal que ens defineix i, per tant, com a primers protagonistes. Un esperit comarcal que es manté tant a l'edició digital (www.elllobregat.com) com al butlletí setmanal online, així com a la gala dels Premis El Llobregat, que aquest 2017 celebrarà la seva tercera edició. ■■■

LOLI FRANCO, DIRECTORA DE TELEINCO EN CATALUÑA

Tejedor: “No hay voluntad política de crear un medio comarcal de referencia en el Baix”

El capítulo sobre medios de comunicación protagoniza el primer debate del año de BCN Content Factory

La prensa de proximidad es líder en 39 de 42 comarcas catalanas; el Baix debe luchar por entrar en la lista

Dayana García Blas

El anhelo por tener un medio de referencia en el Baix Llobregat ha quedado contrastado por la realidad de que “no hay voluntad política” ni ahora, ni desde los años 80, cuando surgió la idea impulsada por un grupo de periodistas de la comarca. Así lo ha subrayado el alcalde de El Prat, Lluís Tejedor, en el transcurso de un debate sobre el futuro de la información comarcal, celebrado este jueves en el Céntric de la misma población. De hecho, el también dirigente de ICV, ha expresado su pesimismo frente a la hipótesis de “construir una unidad política desde la perspectiva de la información comarcal porque sería imposible”, dado que quien tiene el peso es ahora y antes, la ciudad de Barcelona. Por ello, Tejedor ha recalcado que la creación de un relato comarcal es un tema histórico difícil de tratar, aunque expresó que “ojala tuviéramos un medio de referencia”.

También cuando se habla de defender el Baix Llobregat, “la mayoría de los municipios saben que es bueno para el

EL LLOBREGAT ESTUVO REPRESENTADO EN LA MESA CON SU DIRECTOR, IMANOL CRESPO, AUTOR DEL CAPÍTULO DEDICADO A MEDIOS DE COMUNICACIÓN | QUIM TORRENT

conjunto comarcal”, pero “casi todos los ayuntamientos están centrados en el ámbito local”, apuntó el alcalde pratense. A este argumento se ha unido el de Oscar Sánchez, director de El Prat Comunicació, al explicar que otra de las razones por las que no hay un medio de referencia en el Baix Llobregat es que se carece de “un senti-

miento comarcal” frente a la identificación de la población con el municipio donde reside, de modo que se aprecia la información más cercana.

Difícil vertebración

Según Sánchez, nos encontramos en una “comarca de difícil vertebración” en la que es necesario dar un “servicio público” y de proximidad, un periodismo que se ha de prestigiar porque está más cerca de las fuentes y, día a día, se bate con los medios más grandes como es el caso de TV3. Además, el director de El Prat Comunicació ha destacado que los medios municipales son “una escuela de periodistas con mucha credibilidad”, lo que favorece aumentar la autoestima de los ciudadanos.

En el debate mediático, organizado por BCN Content Factory, también ha estado presente David Guerrero, corres-

pensal de La Vanguardia en el territorio. El periodista, también fundador del digital Viu Molins, ha apuntado que otro motivo de no tener un medio de referencia comarcal está en que “Barcelona nos come”, lo que coloca a los medios locales a la sombra de la ciudad catalana.

Guerrero lamenta que los corresponsales del Baix Llobregat de los medios generalistas que se editan en Barcelona no dispongan de una publicación de referencia comarcal a la que acudir, lo que obliga a estar en la penumbra de la gran ciudad y carecer de un punto de referencia informativa, como ocurre en otro tipo de comarcas o corresponsalías. Del mismo modo, ha revelado que los profesionales tienen que combatir muchos tópicos día a día al ejercer de “intermediarios” de la información ante unos responsables de periódicos, radios y televisiones que están en Barcelona y que ven las cosas de otra forma, en ocasiones distorsionada. Un ejemplo es el revuelo que recientemente ocasionó el intenso olor a estiércol que se apreció en el centro de Barcelona y que se atribuyó al Parc Agrari pratense. Sólo en ocasiones como esa se repara en la existencia de la comarca.

El éxito de lo público-privada

Frente a las dificultades para forjar un medio de referencia comarcal, Joan Carles Valero, editor de “Qui és qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet”, ha propuesto “sondear iniciativas privadas como ETV o El Llobregat y otras públicas como la de El Prat Comunicació para crear un modelo de colaboración público-privada”, lo que

suponga una alternativa para llegar a un acuerdo que permitiera colocar el proyecto en manos de los profesionales periodísticos.

Imanol Crespo, autor del capítulo sobre el poder periodístico del libro, ha señalado que en 39 de las 42 comarcas catalanas el liderazgo informativo recae en un medio local o comarcal, lo que supone que si “agregamos todas las cabeceras de prensa local tendríamos unos 830.000 lectores”, por delante de La Vanguardia y El Periódico.

Retos del futuro

Ariadna Comas, jefa de informativos de ETV, ha destacado que son una televisión comarcal privada que desde el pasado mes de septiembre está volcada en la emisión de contenidos de todo el Baix Llobregat. Por ello, al incrementar el ámbito de actuación más allá del municipio de Esplugues donde se encuentra su sede, “se necesitan más recursos personales y materiales para poder subsistir”. Sin embargo, el entusiasmo periodístico pasa por plantearse nuevos retos como poner en marcha una “radio comarcal en un futuro”.

Y en este camino hacia las mejoras, David Guerrero ha razonado que el periodismo se ha adentrado de pleno en la era digital. Un ejemplo es el Viu Molins de Rei, un diario online que nació hace cinco años en formato plataforma porque era y es el futuro. Frente a ello, el periodista apuesta por “adaptarnos al medio, tratar de llegar a todo y ser capaces de conectar con el periodismo local”, porque el valor de la proximidad continuará muy vivo. //

Qui és qui: Radiografia dels qui manen

La asociación española de editores AEEPP premia a El Llobregat como mejor publicación gratuita 2015

Precisamente a las puertas de la celebración de la II Edición de los Premios El Llobregat, lo que nunca podíamos haber imaginado es que, justo un mes antes de la gala, seríamos nosotros los premiados a nivel nacional. La Asociación Española de Editoriales de Publicaciones Periódicas (AEEPP) ha elegido El Llobregat como mejor publicación gratuita gracias al número especial

editado en abril de 2015 ‘100 retos: mande quien mande’.

En un acto celebrado en el Auditorio de la Real Casa de Correos, sede oficial de la Comunidad de Madrid, El Llobregat ha recibido este reconocimiento en la 10ª edición de los Premios AEEPP, asociación liderada por Arsenio Escolar, actual director de ‘20 Minutos’, y que abraza a casi mil cabeceras de todas las temáticas y sectores

con una audiencia estimada de 125 millones de lectores al mes en los medios impresos y de más de dos millones de visitantes únicos en los medios ‘on line’. Todo un referente, por tanto, del mundo de la comunicación. “Gracias por elegir una publicación comarcal como la nuestra. Que este reconocimiento sirva de reivindicación de toda la prensa de proximidad y de su papel fundamental para abordar infinidad de problemáticas desde la perspectiva local”, ha dicho el director de El Llobregat, Imanol Crespo, en su agradecimiento, tras recoger el premio de manos de la presidenta de Madrid, Cristina Cifuentes.

Además del premio a la mejor publicación gratuita, la AEEPP reconoció la labor de distintas publicaciones de todos los ámbitos. A saber, El Mundo Financiero (Publicaciones Económicas); Edición Especial XV Aniversario de ‘20 Minutos’ (Publicación Impresa); Editorial MIC (Publicaciones Generales); la también colaboradora de El Llobregat MotorPoint Magazine (Publicaciones Profesionales); Fleet People (Publicaciones Profesionales); Olivatessen (Premio a la Internacionalización); Grupo TPI (a la trayectoria profesional); La Crónica de Guadalajara (Publicación Digital); Tapas (Mejor publicación nueva del año); además de Havas Media, Agencia DDB, Bankia y Pepe Domingo Castaño, por sus campañas publicitarias.

El Llobregat estuvo representado, además de su director, por Javier Pérez Llorca, editor y presidente del Consejo Editorial de El Llobregat, y por Andrés Durán, responsable de Informática y Redes, también presentes en la gala.

Cabe hacer mención, en este sentido, de la estrecha colaboración entre El Llobregat y la compañía BCN Content Factory, dirigida por Juan Carlos Valero, como asesores de medios de comunicación, también, medios de proximidad. Por todo, queremos hacer extensible nuestro agradecimiento a todo su equipo y a todos aquellos que han aportado su profesionalidad a la familia Llobregat, con nuestro compromiso y nuestro reto de seguir creyendo en el periodismo y seguir afrontando la realidad desde lo local. A todos, gracias.

De todos y para todos

Gran parte de la culpa de este reconocimiento la tiene la publicación de abril de 2015 que celebró, en su momento, la edición 100 de

DE DERECHA A IZQUIERDA, JAVIER PÉREZ LLORCA, EDITOR DE EL LLOBREGAT; IMANOL CRESPO, DIRECTOR, Y ANDRÉS DURÁN, RESPONSABLE DE INFORMÁTICA Y REDES, CON CRISTINA CIFUENTES, PRESIDENTA DE MADRID

Nou acord de distribució amb el diari català líder de Catalunya

D'ESQUERRA A DRETA: XAVIER PÉREZ LLORCA, EDITOR DE EL LLOBREGAT I PRESIDENT DEL CONSELL EDITORIAL; OSCAR FERRER, DIRECTOR GERENT DE LA VANGUARDIA; MARIA JOSÉ MARTÍNEZ, ADMINISTRADORA D'AGÈNCIA PUBLICITÀRIA EL LLOBREGAT; I JOAN CARLES VALERO, EDITOR EXECUTIU DE EL LLOBREGAT, A LES PORTES DE LA REDACCIÓ DE LA VANGUARDIA, JUST DESPRÉS DE SIGNAR EL NOU ACORD DE DISTRIBUCIÓ AMB EL DIARI CATALÀ

El Llobregat a La Vanguardia

El Llobregat i el diari líder de Catalunya tanquen un acord de distribució que representa un nou salt de qualitat de la publicació

L'edició impresa es distribuirà encartada amb La Vanguardia el primer divendres de cada mes tant per quioscos com per subscriptors

La capçalera és la publicació comarcal de referència, segons una enquesta feta a 50 professionals de la comunicació

Redacció

Ariba el mes de setembre i, amb ell, una nova temporada informativa que encetem amb tota la il·lusió que ens aporta aquesta notícia, la principal novetat després de l'aturada estiuenca.

La publicació comarcal El Llobregat ha arribat a un acord de distribució amb el diari líder de Catalunya La Vanguardia en el que representa un nou salt qualitatiu d'aquesta capçalera com a mitjà de referència del Baix Llobregat i L'Hospitalet.

D'aquesta manera, l'edició impresa de El Llobregat es distribuirà entre les pàgines del diari del Grupo Godó, en concret, el primer divendres de cada mes. Així, doncs, el 2 de setembre serà l'estrena d'aquesta nova etapa gràcies a un acord que inclou els diferents punts de venda de La Vanguardia al Baix Llobregat i L'Hospitalet (quioscos, llibreries i altres) i també el servei de subscripcions. Si vostè

rep a diari La Vanguardia a casa seva o al despatx, el primer divendres del mes rebrà també El Llobregat com a "magazine" informatiu del Baix Llobregat i L'Hospitalet.

D'altra banda, El Llobregat mantindrà la seva distribució pròpia tant als establiments Caprabo, com pels principals eixos comercials de les grans ciutats del territori i altres punts d'interès, així com el servei d'enviament directe des d'impremta, el qual supera el miler d'exemplars. D'aquesta manera, el nou camí que El Llobregat i La Vanguardia enceten de la mà suposa una aposta per sumar i créixer en favor del periodisme de proximitat.

Un any ple de bones notícies

El nou acord de distribució amb La Vanguardia no fa més que reforçar l'optimisme i les ganes de fer periodisme d'aquesta capçalera local i comarcal. Després d'una aposta decidida pel reporterisme i pels continguts en profunditat, després de la remodelació del disseny i format de la revista, de l'equilibri entre l'actualitat del diari digital [bregat.com i la reposada edició impresa, aquest 2016 ha estat un any ple de bones notícies.](http://www.ello-</p>
</div>
<div data-bbox=)

L'Associació Espanyola d'Editors de Publicacions Periòdiques (AEPP) ens va escollir, al març, com la millor publicació gratuïta d'Espanya, guardó que es va entregar a la seu de la Comunitat de Madrid en un acte presidit per la seva presidenta, Cristina Cifuentes. I és que, l'AEPP,

La publicació es distribuirà amb La Vanguardia el primer divendres de

cada mes als punts

de venda i per

subscriptors

presidida per Arsenio Escolar, actual director del gratuït espanyol de referència, "20 minutos", és l'entitat més àmplia i representativa del sector editorial, dons aplega a més d'un centenar de grups editorials i amb ells a quasi un miler de capçaleres de tot tipus, àmbits i formats.

De fet, hem sigut la única capçalera que s'edita a Catalunya guardonada. L'interès com a publicació comarcal que vam generar s'ha concretat, recentment, amb la nostra incorporació a la Junta Directiva de l'AEPP de la mà d'Escolar, que ha renovat la presidència de l'entitat. Novament, doncs, podrem representar el territori i els interessos del periodisme de proximitat en aquest àmbit associatiu estatal.

El Llobregat va celebrar a l'abril el seu desè aniversari amb la gran festa dels Premis El Llobregat que, enguany, arribaven a la seva segona edició convertits ja en un gran mirall del Baix Llobregat i L'Hospitalet. Amb més de dos cents convidats assistents a Can Massallera de Sant Boi, els premis van comptar amb una notable representació política de tots els nivells administratius: des dels alcaldes més importants del Baix Llobregat, regidors d'equips de govern i d'oposició, a representants de les institucions supramunicipals (Diputació de Barcelona i Àrea Metropolitana), fins a la consellera de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, Meritxell Borràs; l'ex president de la Generalitat de Catalunya, José Montilla; o el subdelegat del Govern d'Espanya a Catalunya, Emilio Ablanedo.

Als premis també es van donar cita gran part dels actors més destacats de la societat comarcal: representants culturals, del tercer sector, patronals, sindicats o cossos policials van estar present a la gala dels Premis El Llobregat.

De referència

Per aquestes qüestions, però, sobretot, per la feina diària de El Llobregat, la capçalera és ja considerada com la publicació comarcal de referència, segons una comunicació presentada al recent Congrés "El Baix a Debat", a partir d'una enquesta realitzada per Jordi Fortuny entre 50 professionals de la comunicació d'empreses i institucions del Baix Llobregat i L'Hospitalet.

És, en aquest sentit, un orgull correspondre als nostres lectors amb aquest nou salt de qualitat que ens permet La Vanguardia i que enceta la nostra segona dècada com a publicació. Al servei del territori i de la seva societat. **!!!**

PER ORDRE: MÉS DE 200 PERSONES VAN ASSISTIR ALS II PREMIS EL LLOBREGAT; CRISTINA MANRESA, COMISSÀRIA DE LA RPMS DE MOSSOS; LLUÍSA MORET, ALCALDESSA DE SANT BOI; I SONIA CORROCHANO, DIRECTORA DE L'AEROPORT DE EL PRAT; ELS PREMIS S'HAN CONSOLIDAT COM A UNA FESTA DEL TERRITORI; LA CONSELLERA MERITXELL BORRÀS VA OBRIR L'ACTE; EL LLOBREGAT, AMB CRISTINA CIFUENTES, A LA SEU DE LA COMUNITAT DE MADRID, DESPRÉS DE REBRE EL PREMI DE L'AEPP

ECONOMIA

Comarca capdavantera

El Baix és la millor comarca en respondre a la crisi al créixer un 4,8% davant del 3,4% de mitjana catalana

Vuit de las comarques catalanes, incloses Baix Llobregat i Barcelonès registren creixements per sobre de la mitjana catalana entre els 2010 i 2015

El sector serveis lligat al turisme impulsa la millora del PIB català fins al 3,6% i a la comarca destaca el fort impuls de la indústria amb un 4,7%

Al Baix Llobregat és una de les comarques que millor resposta ha donat a la crisi econòmica, segons l'Anuari Econòmic Comarcal que elabora el catedràtic d'Economia Aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Josep Oliver, pel BBVA (CX) des de 1994. En la última edició, que inclou dades fins el 2015, presentada el novembre, el treball inclou una evolució comarcal del valor afegit brut (VAB) registrat a totes les comarques catalanes entre l'any 2010 i el 2015.

En aquests cinc exercicis les comarques del Garraf, Vallès Occidental, Barcelonès (L'Hospitalet), Baix Empordà, La Selva, Vallès Oriental, Osona y Baix Llobregat registren un creixement per sobre de la mitjana catalana, que és del 1,4% en aquest període, amb augments en els tres àmbits d'activitat que han impulsat la millora de l'economia catalana: serveis, indústria i construcció. L'altra conclusió que s'extrau del treball és que 33 de les comarques han registrat una evolució per sota de la mitjana catalana en aquests cinc anys. Destaca particularment l'evolució de la Ribera d'Ebre, amb una caiguda del 14,4% i el Pallars Sobirà, que cau el 11,2%.

L'aportació del sector de serveis que va créixer a un ritme del 3,6% el 2015, particularment, els serveis lligats al turisme i l'hostaleria són les activitats que més han crescut durant aquest exercici. "És veritat que una part important de l'increment de les pernoctacions correspon a turisme prestat per la situació geopolítica d'altres destinacions, però no s'ha d'oblidar que s'ha produït també un creixement molt important de la demanda interior, el que permet pensar que el creixement espectacular pot ser sostenible", ha destacat Oliver.

El 2015, Catalunya va registrar un creixement del 3,6%, igual que el 2007, any en el que es va iniciar la crisi. "Hem tornat a la casella de sortida", ha comentat Oliver. Per provincies, destaca l'aportació de Girona (3,8%) i la de Tarragona (3,7%), on conflueixen els tres sectors d'activitat que van impulsar el creixement- el sector agrari exerceix una influència negativa-; els segueix Barcelona (3,4%) i Lleida (2,3%).

Per sobre de Catalunya

El Valor Agregat Brut (VAB), diferència entre el cost de les matèries primeres i la venda dels productes i serveis de les empreses que serveix com a indicador de referència per elaborar el PIB; va créixer al Baix Llobregat un 4,8% durant 2015, i va superar el de Catalunya (3,4%), fet que va consolidar la recuperació 2014-2015 (increment anual del 4,6%). Això contrasta amb la davallada 2010-2013 (-1,3% anual). Aquest avenç del 2015 reflecteix el dels serveis (pes sobre el VAB de la comarca el 2014 del 71,9% i increment del 5,1%) i, també, del fort impuls de la indústria amb un 4,7% (contribució del 20,9% del VAB el 2014).

Al Baix Llobregat els augments d'afiliació foren especialment elevats en les branques de serveis del comerç (2,7%), transports i l'emmagatzematge (3,3%), activitats immobiliàries (18,6%), professionals i administratives (6,4%) i l'hostaleria (5,2%). També a les industrials de l'alimentari (4,5%) i la metal·lúrgia i productes metàl·lics (3,5%) i a cons-

trucció, en la demolició i preparació de terrenys (22,5%, fins a 1.651 afiliats). Addicionalment, la construcció es va sumar a l'expansió (2,6%), amb un creixement que contrasta amb la caiguda 2010-2013 (taxa anual del -11,7%); finalment, el primari va davallar un -6,2%.

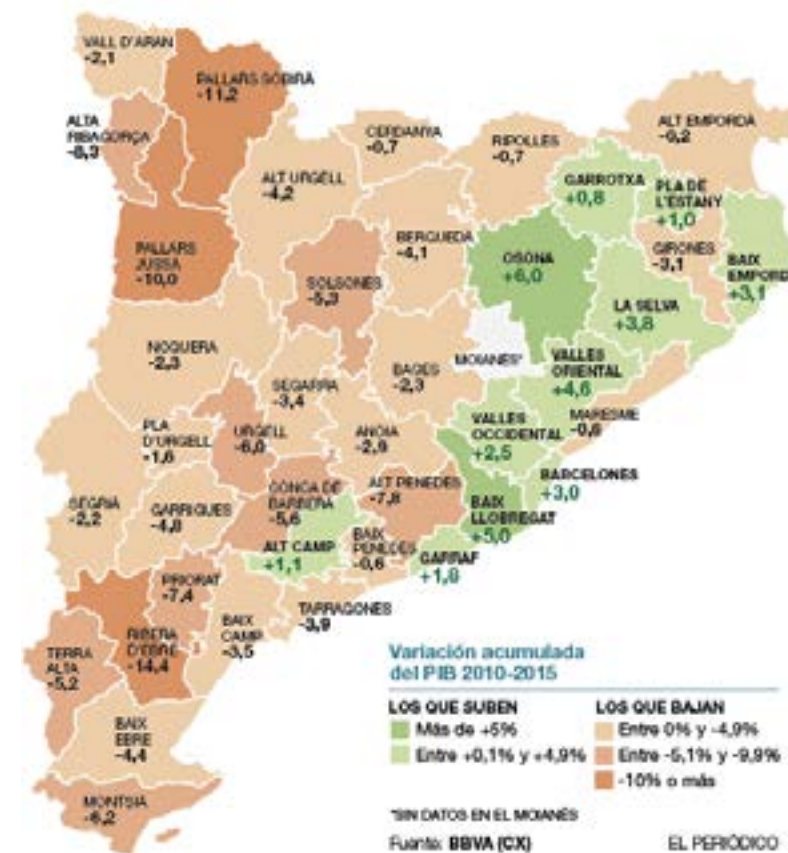
L'important increment dels serveis reflecteix el dels privats (5,5%), els dominants a la comarca, amb el 86,8% del VAB del terciari el 2014, però també els bons registres dels col·lectius (2,5%). L'alça del terciari privat expressa el del comerç (pes sobre el VAB terciari del 28,0% i increment del 5,3%), els transports i l'emmagatzematge (14,2% de pes el 2014 i augment del 7,3%), activitats immobiliàries (aportació del 12,4% i increment del 7,2%), professionals i administratives (6,8%) i l'hostaleria (8,1%).

Per la seva banda, els serveis col·lectius van créixer per sobre la mitjana catalana (del 2,5%) per l'avenç dels educatius (3,7%), la millora de les activitats sanitàries i serveis socials (2,6%) i l'augment de l'Administració pública i Seguretat Social (0,7%). Pel que fa als afiliats a la branca de serveis al Baix Llobregat, aquests van créixer un notable 4,1%, per sobre la mitjana del país (3,9%).

L'avenç del VAB industrial va reflectir l'impacte positiu sobre l'activitat de la millora de la demanda interna i les exportacions de béns (les de Barcelona augmentaren un 6,1% el 2015), en especial en la química (16,2% del VAB manufacturer el 2014 i creixement del 4,4%), l'alimentari (14,8% del VAB manufacturer el 2014 i molt notable augment, del 6,2%) i la metal·lúrgia i productes metàl·lics (aportació del 12,4% i creixement del 6,3%), mentre que el material de transport (pes del 8,9% del VAB industrial el 2014) va restar avenç agregat, amb una contracció del -1,8%. En aquest context productiu, els afiliats al sector industrial van augmentar un important 3,2% (superior a la mitjana catalana de 2,1%).

La prou notable expansió de la construcció expressa els bons registres de totes les branques, amb augments importants en la demolició i preparació de terrenys (12,8%), d'instal·lacions i acabat d'edificis (1,8%), edificació i promoció immobiliària (0,2%) i obra civil (4,7%). En l'àmbit residencial els habitatges en construcció augmentaren 11,3% (de 1.197 a 1.332), mentre que la superfície no residencial en construcció ho va fer un 25,4%. Amb aquesta dinàmica positiva, els afiliats a la Seguretat Social augmentaren un sorprenent 6,6% (5,5% a Catalunya).

Finalment, el sector primari l'any 2015 es va contreure pel descens de l'agrícola, amb una disminució del 7,1%, una branca que va aportar el 91,1% del VAB primari el 2014, empès a la baixa per les produccions d'hortalisses (-11,4%), mentre que la fruita fresca cresqué un 7,3%. En el seu conjunt, el mercat de treball comarcal millorà substancialment: els afiliats a la Seguretat Social es van incrementar un 4,1% (3,7% a Catalunya) i l'atur registrat va caure un -11,0%, per sobre la contracció mitjana de Catalunya (-10,0%).

El Baix reclama una mayor inversión para mantener la competitividad y mejorar la renta per cápita

La comarca genera un 13% del PIB de Cataluña y, sin embargo, solo se invierte un 3% en nuestro territorio

Viladecans anuncia que subvencionará las patentes de todo tipo que registren las empresas ubicadas en la localidad

Imanol Crespo

Cuatro índices estadísticos resumen la demanda que hacen al unísono el sector patronal y la administración local del territorio: más inversión en el Baix Llobregat y L'Hospitalet. El territorio y toda su compleja actividad económica representa el 13% del Producto Interior Bruto de Cataluña; sin embargo, solo recibe el 3% de las inversiones. Un desfase de diez puntos que explica que, pese a representar el tercer motor económico comarcal de Cataluña, se encuentre en el 14º puesto en renta per cápita. Esta situación se agrava, ahora, con la pérdida de competitividad económica de la zona Llobregat que tras estar durante muchos años afincada en el tercer puesto, ha bajado a ser la quinta comarca más competitiva de Cataluña, según el Índice ADEPG, hecho que pone aún más de relevancia la necesidad de hacer un mayor esfuerzo por la zona metropolitana sur.

Así lo han defendido durante el acto de presentación del libro 'Qui es Qui: Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet', de BCN Content Factory, tanto el alcalde de Viladecans y presidente del Pacte Industrial de la Regió Metropolitana de Barcelona, Carles Ruiz, como Ramón Pons, presidente de PIMEC en el Baix Llobregat y L'Hospitalet, y Manuel Rosillo, presidente de AEBALL, los tres ponentes del primer coloquio organizado por la agencia de contenidos, esta vez, dedicado al mundo económico. "El Baix Llobregat tiene un perfil similar al de Alemania. Sin embargo, es una comarca tra-

ARRIBA, LOS PRESIDENTES DE AEBALL Y PIMEC CON EL EDITOR. ABAJO, ROSILLO Y PONS FLANQUEAN A CARLES RUIZ, ALCALDE DE VILADECANS | BCN CONTENT FACTORY

dicionalmente maltratada", ha dicho el alcalde de Viladecans, Carles Ruiz, al tiempo que valoraba el libro, una obra pionera en el territorio. Aprovechando el motivo económico del acto, Carles Ruiz anunció que Viladecans subvencionará el registro de patentes de las empresas de la ciudad -a través del IAE o con subvenciones directas-, siendo así el primer ayuntamiento de España en hacerlo.

Atractivo internacional
Corregir estos índices es fundamental, según ha dicho Rosillo de Aeball, para mantener el atractivo del territorio para las inversiones internacionales,

algo que, por otra parte, requiere de "seguridad jurídica, agilidad, menos burocracia y estabilidad". En este sentido, el presidente de la patronal perteneciente a Foment del Treball, ha marcado dos retos con el objetivo de la reindustrialización: primero, mantener el tejido industrial que ya se tiene y está consolidado a lo largo del Llobregat y, segundo, incentivar y potenciar tres campos en donde el Baix está bien posicionado, según él, como son la logística, el clúster sanitario y el fenómeno 'smart city'.

Para ello, Ramón Pons, presidente de la patronal de la pequeña y mediana empresa y

Detrás de todo proyecto hay una idea; y detrás de cada idea, un ideal: el nuestro, dignificar el periodismo"

Juan Carlos Valero - Editor

autónomos (PIMEC), antes de abordar la cuestión económica, ha querido recordar la importancia de mantener la unidad territorial, actualmente a debate: "La comarca está amenazada por un proyecto que incluye a parte de los municipios del Baix Llobregat en el Área Metropolitana, además de los que ya forman parte. Luego, los seis que quedan colgados en el norte ya están hablando de una nueva comarca que es el Montserratí. Espero que esta comarca con tanta historia no se la carguen como pretenden", defiende Pons antes de ofrecer las causas de la pérdida de competitividad: "Reindustrializar está muy bien, pero nuestra industria tiene varios problemas que no la hacen muy competitiva: tiene las cotizaciones sociales más altas de Europa, tenemos la energía más cara de Europa y, luego, no siempre tenemos la mano de obra más cualificada para donde se tiene que emplear". En este sentido, Pons ha defendido la diversificación de la actividad económica, así como una mayor exportación de las empresas.

Generando debate

Estas son, a grandes rasgos, las claves fundamentales de la economía del territorio que el nuevo libro 'Qui es Qui: Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet' expone en profundidad en uno de sus trece

capítulos: "Este libro es periodismo para la ciudadanía", definía Manuel Rosillo durante la exposición. Y es que, esta obra pionera en el territorio, permite abordar el análisis actual del Baix Llobregat de una manera transversal con la visión de las distintas facetas de la vida: político, económico, social, asociativo, mediático, policial, judicial... tras el trabajo colectivo de seis periodistas -Eva Jiménez, Ana Basanta, Imanol Crespo, Dayana García, Begoña González y Edu Rodríguez- y la dirección del periodista Juan Carlos Valero. Esta sensacional guía, fundamental para moverse en el Baix Llobregat y L'Hospitalet, va además un paso más allá del tradicional formato en papel con una serie de códigos QR que amplían la publicación de casi 500 páginas con la suma de una base de datos de direcciones y contactos de interés que supera las 2.000 páginas en total.

Con este mismo espíritu de hacer partícipe a la ciudadanía y generar un espacio de reflexión y de debate con figuras destacadas y representativas del territorio, BCN Content Factory ha organizado a lo largo de estas semanas diferentes coloquios dedicados a cada uno de los temas siguientes y que damos cuenta en esta edición de El Llobregat: economía, ocio y turismo, cultura y seguridad o capítulo policial. ■■■

Viladecans modernitza el polígon industrial del Centre per fitjar noves empreses i generar més ocupació

L'Ajuntament instal·la al 2016 fibra òptica i millora la canalització de les aigües pluvials

La modificació urbanística vol atraure a noves empreses amb una major integració del sector econòmic amb la zona urbana

Redacció

L'aposta per la reindustrialització a Viladecans dona un pas més, en aquest cas, amb el tradicional polígon Centre, amb mig segle d'història, com a protagonista. Un Ple municipal va aprovar la modificació del planejament urbanístic d'aquest sector econòmic amb l'objectiu de reconvertir-lo novament en el polígon industrial atractiu i dinàmic que va ser en el seu moment i atraure, per tant, a noves empreses que generin nous llocs de treball.

Amb una inversió de 2,2 milions d'euros, amb el 70% finançat per l'Àrea Metropolitana de Barcelona, Viladecans reinventà, segons fonts oficials, el Centre en un nou parc industrial urbà, amb unes instal·lacions i uns serveis més moderns i en un entorn més amable i integrat amb la ciutat i la resta de zones de negoci. Per aconseguir-ho, de moment, l'Ajuntament va equipar tot el sector econòmic amb fibra òptica, a més de millorar la canalització d'aigües pluvials per evitar riscos d'inundacions. Dues millores fonamentals de les que es beneficien les prop de 300 seus d'empreses que hi ha ara mateix al polígon, el 70% en actiu.

En aquest sentit, la modificació aprovada amb els vots favorables del PSC (11), Ciutadans (4) i Partit Popular (2) crea dos nous carrers, reordena usos, fomenta l'eficiència energètica i millora les infraestructures. D'altra banda, potencia l'avinguda de la Generalitat com a eix de mobilitat, respectant -sempre- la filera de cases construïdes els anys 50 a peu de carretera i que representen una de les imatges històriques de la ciutat. Així, amb la modernització del Centre i el desenvolupament de Ca n'Alemany, Viladecans es posiciona com a un nou nexu industrial a la zona metropolitana que segur es tindrà en compte en aquest progressiu procés de reindustrialització del territori. ■■■

EL POLÍGON CENTRE ESTÀ EQUIPAT AMB FIBRA ÒPTICA

REMODELACIÓ DEL PONT DE LA B-204

Amb carril bici fins a la platja

En paral·lel als nous projectes industrials, Viladecans ha aconseguit recuperar el projecte de millora del tram de la carretera B-204 o carretera de El Prat per motius de seguretat i per dotar-lo amb un carril bici i una via peatonal. Segons ha pogut saber El Llobregat, l'anterior conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila, va comunicar per telèfon a l'alcalde de la ciutat, Carles Ruiz, el seu compromís per completar aquesta reivindicació del consistori pel pròxim estiu.

La demanda existia des de l'any 2007 quan es va obrir el Camí del Mar. Segons fonts municipal, la Generalitat -com a propietària de la via- havia de fer més ample el

tram entre el nucli urbà (a l'alçada de la C-32) fins a la rodona que la connecta amb la B-210 i el Camí del Mar. Al 2010 ja es va donar un convenir entre ambdues administracions per concretar la millora en aquest tram per després cedir-lo a l'Ajuntament, que s'encarregaria del seu manteniment.

Les obres van ser pressupostades, però mai executades. Ara, amb el desenvolupament de Ca n'Alemany, aprofitant la provisional prohibició de la circulació en aquesta via per a la realització d'un nou pont, la conselleria va donar el seu vist-i-plau per recuperar del calaix aquesta iniciativa municipal. ■■■

El polígono de la Zona Franca ofrece parcelas a empresas industriales y logísticas chinas

El gigante del comercio electrónico Alibaba podría establecer en L'Hospitalet su centro logístico para toda Europa

El tren procedente de Yiwu regresará a China con nuestras mercancías y la zona logística de Funzhou distribuirá vinos y alimentos españoles

JORDI CORNET, DELEGADO ESPECIAL DEL GOBIERNO EN EL CONSORCIO DE LA ZONA FRANCA DE BARCELONA, EN SHENZHEN

J. C. Valero

Los lazos comerciales entre China y España se aundan en L'Hospitalet. Jordi Cornet, delegado especial del Gobierno en el Consorcio de la Zona Franca de Barcelona (CZFB), ha regresado de China con dos acuerdos logísticos con la ciudad de Yiwu y el área logística de Shenzhen que suponen convertir nuestro territorio en un nudo de comunicaciones para la "ruta de la seda" del siglo XXI. Ambas colaboraciones facilitan el desembarco de empresas industriales en el polígono de la Zona Franca, así como el transporte de mercancías españolas al gigante asiático, principalmente vino y productos de alimentación.

Esos acuerdos ayudarán a vender en China y aliviarán los problemas del tren Yiwu-Madrid, que llega a España cargado y regresa semivacío a pesar de los costes reducidos y los apenas 21 días de trayecto que dura esta operación. El CZF ha contactado con distintas compañías chinas interesadas en instalarse en la parcela de 230.000 metros cuadrados donde estaban ubicadas las antiguas

instalaciones de Seat y que el consorcio saca a concurso público. La parcela anterior se adjudicó en junio a CIRSA después de que algunas compañías chinas interesadas no remataran la operación.

Después de que la empresa estatal china de Certificaciones e Inspecciones CCIC Holding Group inaugurará en marzo su laboratorio de certificaciones europeo en un edificio del Consorcio de la Zona Franca de Barcelona (CZFB) ubicado en L'Hospitalet, el gigante chino del comercio electrónico Alibaba podría seguir los mismos pasos y establecer en nuestro territorio su centro logístico para toda Europa. El puerto de Barcelona también facilita la instalación de empresas chinas, al constatar el creciente interés en las compañías de la segunda potencia mundial en elegir el sur europeo en lugar del norte.

Cabeza de puente europeo

Esta fiebre por instalar en nuestro territorio la cabeza de puente del comercio entre China y Europa obedece al cambio experimentado en el tradicional comercio marítimo. Históricamente, las relaciones comerciales entre Europa

y Estados Unidos potenciaron los puertos de Rotterdam, Hamburgo y Amberes, pero el viraje económico-comercial hacia Asia, y principalmente China, ha cambiado hoy en día el enfoque. Las rutas meridionales que atraviesan Suez y entran al Mediterráneo ahorran días de travesía y son más sostenibles, de modo que resultan más atractivas para que los productos asiáticos alcancen, desde Barcelona, toda Europa, el norte de África y también hagan escala hacia Sudamérica.

No en vano, la compañía china Hutchison invirtió 500 millones de euros en la ampliación de las instalaciones del Puerto de Barcelona, en los terrenos ganados tras el desvío del Llobregat. Así, el vínculo marítimo entre China y Barcelona se ha multiplicado en los últimos años, hasta el punto de que el gigante asiático ya es el primer emisor y receptor de las mercancías del puerto, con un 23 % del total.

A través del área logística de Fuzhou, la intención es animar la exportación de vinos y alimentos españoles a China, y en respuesta se espera promocionar la importación de té y de materiales de construcción. Además, la Zona Franca de Barcelona prestará a sus homólogos de Fuzhou servicios de asesoramiento técnico y medioambiental.

El potencial de Shenzhen

Shenzhen, entre Hong Kong y Macao, es una de las ciudades punteras de China y una destacada ciudad portuaria de la provincia de Guangdong, con un importante papel como nodo de la nueva Ruta de la Seda que el Gobierno chino está impulsando para reforzar las relaciones comerciales entre China y la Unión Europea. Además de contar con un potente tejido empresarial e industrial, Shenzhen tiene además un activo mercado financiero.

El acuerdo con Fuzhou se ha firmado en la feria industrial exterior de Shenzhen (Overseas Chinese Industry Fair) donde el Consorcio barcelonés ha contado con una presencia muy relevante dentro del pabellón español presente en esta feria de transacciones y cooperación que se organiza por primera vez en la importante ciudad de Shenzhen, que alberga uno de los centros productivos y de innovación más importantes del gigante asiático.

El Consorcio barcelonés tiene una oficina comercial en Shenzhen desde septiembre del 2014, cuando Jordi Cornet viajó a China junto a la delegación oficial del Gobierno de España, encabezada por el presidente Mariano Rajoy, y junto al Ayuntamiento de Barcelona, con el entonces alcalde Xavier Trias. ■■■

LA PLANTA DE MARTORELL DE SEAT VUELVE A OBTENER LA CONFIANZA DE AUDI PARA FABRICAR UN SEGUNDO MODELO PREMIUM: EL A1

La planta de Seat en Martorell se adjudica la producción del A1 a cambio del Q3

Martorell fabricará a partir del año 2018 el A1, que será su segundo modelo 'premium' de Audi tras el Q3

Seat presenta un nuevo Plan Estratégico que pretende potenciar la imagen de marca en nuestro país

Redacción

El comienzo del año 2016 dejó un poso agrí dulce por lo que se refiere a los intereses de la planta baixllobregatense de Seat. Audi confirmó la adjudicación del A1, que pasará de fabricarse de Bruselas a Martorell, a partir del 2018. La noticia sentaba con una bocanada de aire fresco después del caso 'DieselGate' de Volkswagen, más si cabe después de anunciar justo la víspera del anuncio de Audi un crecimiento de ventas de un 25% en tres años, con un nivel de producción por encima de los registrados en 2001, último pico de mayor fabricación.

La euforia, en cambio, se vió reducida por la pérdida del modelo Q3, que se produce en Martorell desde mediados de 2011 y que pasa a fabricarse en la planta húngara de Gyor. En respuesta a ello, los sindicatos pidieron la adjudicación de un segundo modelo para los años 2018 ya que, según ellos, se dará una pérdida del volumen de trabajo puesto que para fabricar el A1 se requieren menos horas que para el Q3.

En cualquier caso, el movimiento de Audi se entendió como positivo y como un reconocimiento a la excelente labor de la planta de Martorell: "La planta de Martorell tiene una larga experiencia y produce el Audi Q3 con la máxima calidad", ha dicho Hubert Walth, miembro del consejo de Audi AG responsable de Producción. "Por esta razón, hemos decidido fabricar el Audi A1 en Martorell. Con ello, potenciamos sinergias y fusionamos com-

petencias adicionales dentro del Grupo Volkswagen".

El A1 será, de hecho, el segundo vehículo 'premium' que se fabrique en España, tras el Q3, ambos en la planta Martorell de Seat, ambos de la marca Audi, ambos del Grupo Volkswagen. Se reafirma, por tanto, la planta de nuestro territorio como centro de excelencia en el que confiar para la fabricación de vehículos de primer nivel, cosa que ha agradecido el presidente del Comité Ejecutivo de Seat, Luca de Meo: "Agradecemos la plena confianza depositada por Audi y por el Grupo Volkswagen en Seat y en la planta de Martorell. La producción del A1 es una magnífica noticia y nos aportará más volumen y más ingresos en los próximos años".

Seat premium

En este sentido, el reto de Seat pasa en los próximos años por potenciar -aquí en España- su posición y su prestigio como marca. El éxito del nuevo modelo León y la remodelación del Ibiza -ambos muy mejorados en el terreno de la conectividad y con motores de ingeniería alemana- acercan a Seat al sector 'premium'; más si cabe con la fabricación de los modelos de Audi y de la apuesta por el sector SUV o 'todocaminos' con el Ateca, un segmento de mercado mundial en crecimiento continuo. En estos términos se ha planteado el nuevo Plan Estratégico 2020-2025 con un Luca de Meo al frente -marketiniano puro procedente de las filas de Audi-, que seguro que ayudará a mejorar los datos de ventas en nuestro país, en donde actualmente se venden menos Seat que en Alemania. ■■■

Territori rebutja apujar la tarifa d'ATLL i congela el preu de l'aigua

Per evitar l'increment de la tarifa que proposa ATLL, del 4,6%, la Generalitat renunciarà a cobrar l'any 2017 una part del cànon que l'empresa paga per la concessió

Redacció

La Conselleria de Territori ha optat per congelar la tarifa majorista de l'aigua que, d'acord amb el contracte de concessió d'Aigües Ter Llobregat (ATLL), havia de pujar el 4,6% el 2017. Per això ha decidit rebaixar en 7 milions el cànon concessional que paga anualment aquesta companyia controlada per Acciona, fins als 8,6 milions.

Però la quantitat restada, que suposarà 7 milions menys d'ingressos per a l'Administració aquest any, reapareixerà a la revisió quinquennal de la concessió el 2018, prevista també en el contracte firmat el 2012 després d'un concurs que es troba encallat als tribunals, després d'haver-lo impugnat el consorci perdedor, encapçalat per Aigües de Barcelona (Agbar).

Amb aquesta decisió, la Generalitat de Catalunya frena la possibilitat d'una pujada de l'aigua per als ciutadans i empreses de l'àrea metropolitana de Barcelona i altres comarques adjacents, que s'hauria situat entre l'1,2% i l'1,5% per al 2017.

La mesura permetrà que la congelació del preu de l'aigua no tingui cap cost per a les empreses de subministrament d'aigua en baixa, la que surt de la depuradora i arriba a les cases, que acabarien traslladant una part de l'augment al rebut que paguen els 4,5 milions de ciutadans a qui proveeix ATLL.

En declaracions al Parlament, el conseller de Territori, Josep Rull, va justificar ahir la mesura en el fet que «en l'actual procés de sortida gradual de la crisi, l'Administració pública té l'obligació de neutralitzar l'efecte dels consums bàsics sobre la ciutadania i el conjunt d'activitat econòmica».

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), que té com a soci Agbar en la societat que s'ocupa del cicle de l'aigua a Barcelona i 22 municipis més, ja va decidir rebaixar la tarifa de la capital el 2,39% per a aquest mateix any.

Territori considera que en el context econòmic actual no és raonable plantejar cap mena d'increment del preu d'un bé bàsic com és l'aigua. El departament va portar la proposta al consell de la xarxa d'ATLL, que es va reunir ahir, i la setmana que ve farà el mateix al consell d'administració de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), el regulador del sector, per a la seva aprovació definitiva.

El preu de l'aigua és polèmic a Espanya davant les grans diferències que es produeixen entre ciutats. Un estudi portat a terme per Facua-Consumidors en Acció ha constatat aquest any que aquestes diferències arribaven al 349,4%, després de l'anàlisi del que s'havia pagat en 28 ciutats. En aquest estudi es comprovava que Barcelona és la segona ciutat d'Espanya amb l'aigua més cara, després de Múrcia. ■■■

El Global Digital Hub de Nestlé se instala en Esplugues

El nuevo centro de alta tecnología supone la creación de 70 puestos de trabajo en el ámbito del marketing y las tecnologías

Nestlé España ha facturado 2.166 millones de euros en 2015; un 4,5% más que en el ejercicio anterior

Dayana García Blas

Si Viladecans huele a chocolate, Esplugues de Llobregat tiene la gran compañía que produce este alimento y otros productos. Hablamos de Nestlé, la multinacional suiza que implantó a finales de 2016 un Global Digital Hub en su sede baixllobregatense. La instalación de este centro supone la creación de 70 nuevos puestos de trabajo especializados en tecnología y marketing.

70 puestos de trabajo Jelena Trajkovic Karamata, responsable del espacio de alta tecnología, ha apuntado en las jornadas de JOBarcelona'16 que contratarán unos "70 jóvenes nativos digitales, con excelente inglés y formación en el ámbito técnico o de marketing y empresas". Para la experta, que ha dirigido un equipo digital desde la central de Suiza en Vevey durante los dos últimos años, la experiencia en la gestión en mercados exteriores es fundamental porque enriquece la compañía. La formación técnica en ingeniería, telecomunicaciones e informática, o la especialización en marketing y empresas son otros requisitos.

El Global Digital Hub dará servicio a todas las compañías del Grupo Nestlé a nivel mundial. El nuevo espacio se centrará en el diseño, construcción, implementación y mantenimiento de las plataformas digitales con las que la multinacional se comunicará con el consumidor a

SEDE CORPORATIVA DE NESTLÉ, UBICADA EN ESPLUGUES DE LLOBREGAT

escala nacional e internacional. Estas plataformas incluyen soluciones en el comercio electrónico, el marketing online y la comunicación a través de las redes sociales, mediante el diseño de webs, aplicaciones y otros servicios digitales.

2.166 M€ de facturación El Grupo ha decidido instalarse en el territorio catalán por su "capacidad innovadora y su ecosistema tecnológico" subrayan desde Nestlé. El alto co-

nocimiento en tecnologías digitales, la accesibilidad geográfica de la ciudad, y el atractivo de la zona para los jóvenes son puntos que refuerzan la elección de implantar el Global Digital Hub en Esplugues de Llobregat. La instalación del nuevo espacio de alta tecnología será una fuente de innovadoras ideas, aunque no hará que Esplugues huela a chocolate. Nestlé España ha facturado 2.166 millones de euros en 2015, un 4,5% más que en el ejercicio anterior.

Las exportaciones aumentaron un 8,9% y las ventas en el mercado nacional un 2,9%. En 2014, la empresa destinó 60 millones de euros en nuestro país y logró unas ventas de 1.555 millones de euros.

Del total de la inversión, la filial española del Grupo dedicó 49 millones a la producción, y 11 a las ventas, administración y las tecnologías de la información. Nestlé cuenta con la mayor red privada de I+D y está especializada en nutrición. **///**

ANA PALENCIA ES LA DIRECTORA DE COMUNICACIÓN DE UNILEVER, LA PRIMERA MULTINACIONAL EN CONFÍAR EN VILADECANS | BCN CONTENT FACTORY

El Baix Llobregat y L'Hospitalet, tierra de promisión para las multinacionales

Las compañías encuentran más oportunidades en nuestro territorio al ahorrar costes logísticos o disponer de edificios corporativos, entre otros motivos

Unilever fue la primera gran empresa que se instaló en el parque de negocios de Viladecans en el año 2012; cuatro años después el balance es positivo

Dayana García Blas

El Baix Llobregat y L'Hospitalet se han convertido en los últimos años en un polo de atracción empresarial. Multinacionales como Desigual, Gallina Blanca, Puig, Copisa, la consultora KPMG, Olympus y Unilever han apostado por hacerse más competitivos desde el parque de negocios de Viladecans y el distrito económico de la plaza Europa de la segunda ciudad catalana. Bayer también tiene un centro europeo y su sede en Esplugues, igual que Nestlé. Ubicar la empresa fuera de Barcelona permite ahorrar costes logísticos, tener un edificio corporativo emblemático y comprometerse de forma más visible con el entorno, además de ofrecer servicios personalizados a sus empleados, que gozan de más espacio.

Unilever fue la primera multinacional en instalar sus oficinas en Viladecans en el año 2012. Ana Palencia, su directora de comunicación, explica que desde el minuto uno "ha sido fácil el traslado gracias al apoyo del alcalde de la ciudad, Carles Ruíz, y a su equipo, que nos ha prestado los servicios que necesita una empresa de gran escala como la nuestra". La compañía está presente en 190 países y su volumen de facturación en España gira en torno a los 604 millones de euros.

Diferencia de costes

Palencia puntualiza que el traslado de oficinas del centro comercial l'Illa de la Diagonal de Barcelona al parque de negocios de Viladecans se debió a que "quizás estábamos en un lugar privilegiado, el edificio de IBM, para una em-

presa que vende gran consumo a 2 o 3 euros". Viladecans les ha permitido ser más competitivos, "reducir costes y tener un edificio corporativo", impensable en l'Illa. "Para saber la diferencia de costes entre estar en Barcelona o en Viladecans haría la comparativa entre comprar o alquilar un piso en una zona u otra", constata Palencia.

Veintitrés años en Unilever

Ana Palencia tiene 49 años y, aunque vive en Castelldefels, nació y creció en Viladecans, municipio donde tiene la sede Unilever, multinacional en la que ocupa el cargo de directora de comunicación. Es licenciada en Ciencias Químicas y realizó un programa de doctorado en nutrición y metabolismo.

En la compañía, la directiva empezó trabajando en el departamento de Investigación y Desarrollo formulando sopas Knorr, la mayonesa Hellmans y otros productos. Más tarde, la promocionaron como responsable del área de calidad para garantizar procesos de fabricación y salubridad hasta que regresó al departamento de I+D para formular Nocilla, uno de los momentos "más dulces", según recuerda.

Años después se creó la rama de nutrición y en 2006 se incorporó al comité de dirección de la compañía y en el departamento de comunicación, creado durante este periodo. En 2017 celebra sus veintitrés años en Unilever. **///**

La cercanía con la capital catalana, y la buena accesibilidad con el transporte público y privado ha hecho que los 400 empleados de Unilever estén satisfechos con el cambio. "Otro de los grandes beneficios de estar en Viladecans es que nos ha permitido comprometernos con la comunidad local porque es más fácil llevar a cabo acciones en una ciudad como ésta que no en Barcelona", apostilla Ana Palencia. El plan de Responsabilidad Social Corporativa de Unilever se sustenta en salud, bienestar, medio ambiente y calidad de vida, pilares difíciles de aplicar en la gran metrópoli porque hay muchos distritos e interlocutores.

Viladecans, único interlocutor

En Viladecans disponen de un único interlocutor, el alcalde del municipio, que "tiene muy claras las responsabilidades ciudadanas". En el área de calidad de vida, Unilever trabaja conjuntamente con el equipo de asuntos sociales del ayuntamiento de la ciudad, lo que ha hecho posible organizar actividades y talleres educativos de higiene bucal, autoestima y hábitos saludables en los nueve colegios públicos del municipio.

En el departamento de medio ambiente, "lanzamos un concurso local que concluyó con una media de ahorro de un 3% en el consumo de agua y un 13% de luz, lo que supone unos 40 o 50 euros mensuales en las respectivas facturas". Este experimento reveló que, si los ciudadanos aplicaran los consejos de Unilever, el ahorro conjunto sería de unos 200 millones de euros solo en Viladecans.

Ana Palencia señala "la caminata solidaria" como otra de las actividades que organiza la multinacional para ayudar a 800 personas de Viladecans que viven bajo el umbral de la pobreza energética. El primer domingo de junio de cada año se organiza esta actividad deportiva para recaudar cuatro euros por participante que van destinados a la cuenta de Viladecans Solidaria. "El año pasado recaudamos en torno a 30.000 euros", recuerda la directiva.

Traslado modélico

Estas actividades en el ámbito municipal se extrapolarán en un futuro a gran escala. Ana Palencia confirma que cuidan a los ciudadanos y a sus empleados porque entre todos "hacemos crecer la economía de la zona". Unilever, tras el traslado de sus oficinas a Viladecans, mantiene en su sede una peluquería que funciona en horario laboral, una sala de pilates, yoga y sevillanas, una cantina y otros servicios de floristería, tintorería, compra de alimentos de los agricultores de la zona y medicamentos en una farmacia de la localidad, "siempre del Baix Llobregat".

El traslado de oficinas de Unilever fue una acción modélica por la forma en la que se gestionó hace cuatro años. "Ahora el Ayuntamiento de Viladecans nos pide, cuando llegan nuevos vecinos, que los recién llegados puedan visitar nuestras oficinas y con mucho gusto lo hacemos. Desigual es un ejemplo", ha detallado Ana Palencia.

Para el movimiento de oficinas, Unilever creó un equipo de diseño y otro de mudanza compuesto por sus empleados, que eran los que tomaban todas las decisiones sobre si querían espacios abiertos, un vestuario, restaurante, los colores de las paredes, etc. Según Ana Palencia, "ellos han construido el lugar de trabajo que deseaban".

El día de la inauguración de las nuevas oficinas, la multinacional organizó una fiesta con bicicletas, barbacoas, editó un periódico con anécdotas y contrató un tren para que sus trabajadores conocieran la ciudad de cerca. **///**

Barcelona lidera la recuperació immobiliària

Barcelona Meeting Point acollirà aquest 2017 nous inversors, compradors i professionals

L'Àrea metropolitana de Barcelona presenta la major taxa de creixement del preu de l'habitatge d'Espanya

Redacció

El sector immobiliari viu moments d'optimisme; el mercat de l'habitatge es recupera lleugerament després de la forta caiguda patida en anys anteriors. El darrer estudi sobre el mercat de l'habitatge per Tecnocasa realitzat pel catedràtic José García Montalvo de la Universitat Pompeu Fabra revela una tendència creixent en el preu de l'habitatge que es manté per quart semestre consecutiu. Al 2016 el preu de l'habitatge de segona mà a Espanya ha augmentat un 7,99%. L'àrea metropolitana de Barcelona organitzarà al 2017 la cita immobiliària internacional Barcelona Meeting Point, amb més de 300 empreses participants, amb la intenció de conèixer en profunditat els canvis i tendències del sector immobiliari i d'apropar-se a les realitats socials que viuen les ciutats com ara l'interès creixent dels joves pel lloguer, per les noves formes d'accés a l'habitatge i per la promoció d'habitatges

Aparador mundial
En aquest context, el Consorci de la Zona Franca de Bar-

o venta d'un habitatge i consells sobre com mostrar un pis que es vol vendre in-situ i també com mostrar-lo a internet. També s'analitza el mercat residencial a l'àrea metropolitana de Barcelona, s'explica què s'ha de saber sobre les hipoteques i es donen pautes sobre eficiència energètica i per reformes a un pis.

Una de les zones referents del BMP és el Symposium Internacional que es basa en unes 40 sessions en les que es tracten els temes d'actualitat del mercat immobiliari amb més de 100 ponents nacionals i internacionals. Al 2016 el saló va augmentar la presència internacional en el Symposium on es van tractar temes com les conseqüències del Brèxit o com evitar una nova bombolla immobiliària.

BMP també reuneix compradors d'arreu del món dins del clúster "Shop in Barcelona. Real Estate" que té l'objectiu posar en contacte a les empreses immobiliàries espanyoles amb els inversors i agents de la propietat dels principals països interessats en els habitatges d'Espanya.///

celona organitzarà al 2017 la cita immobiliària internacional Barcelona Meeting Point, amb més de 300 empreses participants, amb la intenció de conèixer en profunditat els canvis i tendències del sector immobiliari i d'apropar-se a les realitats socials que viuen les ciutats com ara l'interès creixent dels joves pel lloguer, per les noves formes d'accés a l'habitatge i per la promoció d'habitatges

accessibles.

Barcelona Meeting Point és l'únic Saló Immobiliari professional i internacional existent a Espanya i es celebra anualment en època de tardor. En cinc dies ofereix la possibilitat de contactar amb les personalitats més destacades del sector, conèixer les millors oportunitats d'inversió, aconseguir finançament per un projecte, en definitiva, fer ne-

gocis. El BMP es divideix en tres parts: el Saló Professional, el Saló Gran Públic i el Symposium Internacional. L'edició celebrada el 2016 va ser la vintena i va acollir novetats a les tres zones.

Les novetats del Saló

La nova àrea ubicada al Saló Professional està dedicada a empreses vinculades al sector de les reformes, decora-

ció d'interiors i rehabilitació anomenada "Reform Point". Amb aquesta iniciativa el saló dona resposta a l'impuls de la compravenda d'habitatges de segona mà.

En el Saló Gran Públic s'han introduït xerrades immobiliàries gratuïtes dirigides al públic en general. En aquestes converses es tracten temes com els drets dels consumidors, els costos inherents de la compra

Primer saló de tecnologia aplicada al 2017

De París i Estats Units a Barcelona. Després de quatre anys d'èxit a la ciutat de la llum, Inmotecnia Rent, un saló internacional especialitzat en les últimes innovacions tecnològiques per al sector immobiliari, vindrà a Barcelona de la mà del Consorci de la Zona Franca de Barcelona, a través de Barcelona Meeting Point, i del Col·legi d'Agents Immobiliaris (API) de Catalunya i de l'empresa Realnewtech.

Inmotecnia Rent se celebrarà del 4 al 5 de maig de 2017 a les Drassanes Reials de Barcelona i serà el primer saló de tecnologia per al sector immobiliari a Espanya. El delegat especial de l'Estat al CZFB, Jordi Cornet ha explicat en la presentació del saló que Inmotecnia Rent "neix per facilitar als professionals immobiliaris (agents immobiliaris, promotors, arquitectes, urbanistes, comptables d'empreses immobiliàries, etc.) novetats sobre les

noves tecnologies aplicades al sector immobiliari ". Cornet ha afegit que aquesta fira "comptarà amb una zona d'exposició dedicada a la tecnologia per al sector immobiliari i una zona de conferències amb la participació dels principals experts en aquesta matèria".

El president del Col·legi d'API, Joan Ollé, ha dit que després de veure l'èxit a París l'any passat, "sabíem que el sector immobiliari espanyol necessitava un saló d'aquestes característiques i que el nostre millor partner seria sens dubte el Consorci, que ja organitza el saló immobiliari amb més èxit a Espanya, BMP ". Segons l'opinió d'Ollé, el desenvolupament de Inmotecnia Rent "permetrà evolucionar a la professió a més de dotar les empreses immobiliàries d'una major eficàcia en diferents àrees com poden ser el màrqueting, la comercialització, la gestió interna, la planificació de de projectes ...".

Inmotecnia Rent neix amb caràcter anual i, en la seva primera edició, espera comptar amb més de 40 empreses exposidores i 15 conferències, així com visitants procedents d'Espanya i tots els països de la Mediterrània. Hervé Parent, president de Realnewtech, empresa organitzadora de l'esdeveniment tant a París com als EUA i al febrer pròxim també a Brussel·les, ha assegurat que "l'experiència de Rent a París és una evidència de l'interès que hi ha a tot el món per comptar amb un saló que vaig actuar com a interfície del sector immobiliari i el tecnològic.

El certamen ha passat en només quatre edicions de tenir 40 expositors i 1.000 visitants professionals a assolir els 160 expositors i 3.000 visitants de la seva última edició celebrada fa només dues setmanes, del 8 al 9 de novembre ".///

La Finestreta Única Empresarial agiliza i simplifica els tràmits per obrir

Si voleu **iniciar** o **modificar una activitat** relacionada amb la construcció, l'hostaleria, els serveis administratius, els serveis personals, la restauració o el comerç, **ara és més fàcil**.

Podreu iniciar l'activitat en el mateix moment en què la comuniqueu sense haver d'esperar cap resposta de l'Administració (previ pagament de la taxa que correspongui).

+ ràpid
+ simple
+ àgil

#Obrirésmésfàcil

Només heu de presentar una comunicació o una declaració responsable que legalitzi l'establiment on s'ubica el vostre negoci. El control i verificació per part de l'Administració serà posterior.

Podeu trobar informació sobre les gestions necessàries per desenvolupar una activitat a Canal Empresa, o bé, adreçar-vos a la Xarxa d'oficines OGE, on us assessorarem.

@FUEmpresacat
youtube.com/empresacat
facebook.com/empresacat

canalempresa.gencat.cat

012 gencat.cat

Generalitat de Catalunya

MartiDerm posa en marxa en Cervelló un pla de creixement per duplicar la facturació en 5 anys fins als 30 milions d'euros

La firma de dermocosmètica es trasllada a una nova nau a Cervelló que triplica la superfície de l'anterior i incorporarà 15 nous treballadors aquest any

El 48% de las personas que acuden no cuenta con ningún ingreso, mientras que un 60% vive, todo el núcleo familiar, con 500 euros al mes; la población nacional aumenta en un 66%

BCN Content Factory

La firma de dermocosmètica catalana MartiDerm ha posat en marxa un pla de creixement per duplicar la facturació en 5 anys i arribar als 30 milions d'euros l'any 2020.

L'empresa es traslladarà a una nova nau a Cervelló que triplica la superfície de l'anterior i que suposa un reforç de l'activitat en recerca i desenvolupament (R+D). Les noves instal·lacions de la firma, de 7.100 metres quadrats, estaran a ple rendiment a la tardor, i incorporaran 15 nous treballadors a la plantilla actual de 110 persones.

Montse Martí, directora de desenvolupament corporatiu de MartiDerm, explica que "l'objectiu a 2020 és tenir la marca instal·lada a nivell internacional, per això iniciem un pla d'internacionalització molt gran". L'empresa exporta actualment el 8% i en 5 anys espera que sumi el 28% de la facturació. "Els mercats que hem obert més recentment són Colòmbia, Guatemala i República Dominicana, i al 2020 volem estar presents a un mínim de 40 països", afegeix Martí.

Segons Montse Martí, MartiDerm ha experimentat una taxa de creixement anual compost (CAGR) del 27% en els

MARTIDERM HA ESTAT RECENTMENT GUARDONADA AMB EL PREMI BRONZE AL MILLOR PRODUCTE IDERMOSKIN PER MODELIFT. A LA IMATGE, LA DIRECTORA TÈCNICA, ELI SUÑER, RECULL EL PREMI | MARTIDERM

últims 10 anys: "Durant els anys de crisi vam registrar augmentos del 25-35%. Som una empresa petita però valenta:

la nostra aposta va ser invertir en innovar creant noves categories de producte, en mostra de producte i en formació en el canal farmàcia".

Fundada el 1952 com a farmàcia enfocada en la formulació magistral de productes dermatològics, l'any 1997 la segona generació de la família va decidir llençar al mercat una línia de dermocosmètica amb la seva pròpia marca: MartiDerm La Fórmula. La marca compta amb 8 gammes de producte, com l'antiaging, l'acné o el despigmentant, i fabrica els productes a Catalunya.

MartiDerm és membre del Beauty Cluster Barcelona, una entitat que ha entrat a formar part del programa Catalonia Clusters d'ACCIÓ, l'agència per a la competitivitat de l'empresa catalana, que promou l'agrupació d'empreses i entitats d'un mateix sector que comparteixen una plataforma per créixer, generar massa crítica, compartir reptes i projectar-se internacionalment. Martí afegeix que "estem absolutament alineats amb el pla de treball del clúster, que es basa en la innovació, la internacionalització i el networking, tres eixos que formen part de l'ADN de MartiDerm".

"Tenir una organització com el clúster que treballa per als sectors de la bellesa i la salut i que signa acords internacionals ens ajuda molt al nostre creixement i, a més, ens dona visibilitat", afegeix. ///

Amazon aterrarà a El Prat la tardor de 2017

La construcció de la nova infraestructura logística generarà uns 1.500 llocs de treball en els pròxims tres anys

El Prat reforça el seu polígon Mas Blau amb altra gran empresa que se sumarà, entre moltes, a Damm, Volkswagen, Nike, Honda o Indukern

Imanol Crespo

Confirmada fa mesos la notícia després de filtracions i rumors, ara és el moment de començar a concretar la nova obra d'Amazon que, recentment, ha desvetllat noves dades. La multinacional tindrà enllestit el seu nou centre logístic de El Prat de Llobregat a la tardor de 2017, a partir de la qual el municipi baixllobregatí es convertirà en el seu nexa logístic de referència a la vessant mediterrània i al sud d'Europa.

EL NOU CENTRE LOGÍSTIC TINDRÀ UNA SUPERFÍCIE DE 60.000 METRES QUADRATS

Nous llocs de treball

D'aquesta manera, amb una inversió de 200 milions d'euros, es preveu generar fins a 1.500 llocs de treball en els pròxims tres anys, de perfils molt diversos: des de directors d'operacions, enginyers, personal de recursos humans, informà-

tics fins a professionals que s'encarreguen de preparar comandes per als clients del centre logístic. "En els últims tres anys hem creat més de 500 llocs de treball indefinits al nostre centre logístic de Madrid i avui tenim el plaer d'anunciar que, en els propers anys, s'incorporaran al nostre fantàstic

equip fins a 1.500 nous treballadors al nou centre logístic de Barcelona", ha dit el director general d'Operacions d'Amazon, Fred Patjé, que valorava la predisposició de totes les autoritats implicades des de la Generalitat a l'Ajuntament de El Prat de Llobregat. "Estic convençut que

aquesta inversió beneficiarà tant els nostre clients com l'economia local, ja que generarà nous llocs de feina i oferirà a les pimes i als petits comerços locals la possibilitat d'accedir fàcilment a milions de clients de tota Europa a través de les xarxes logístiques més modernes del món".

Amb una superfície de 60.000 metres quadrats, el que vindria a ser uns vuit camps de futbol, el nou centre comptarà amb una ubicació envejable, a tocar de l'Aeroport de Barcelona-El Prat, a la zona metropolitana de la ciutat comtal i molt a prop del Port de Barcelona.

Ubicació excel·lent

A més, amb una parada de la nova línia de metro L9 que quedarà a tocar i, per tant, ofereix una excel·lent comunicació en transport públic. "La ubicació d'aquest centre logístic no és casual. Disposem d'uns actius territorials preparats: el Port de Barcelona, l'aeroport, els sectors d'activitat econòmica del Delta del Llobregat. La inversió enllaça amb el corredor mediterrani i reforça sectors econòmics estratègics com el de la logística, que avui dia tenen un alt valor

afegit", ha dit el president de la Generalitat, Carles Puigdemont. "També amb la voluntat d'impulsar i acollir noves formes de comerç, modernes i innovadores, que al seu torn encaixin amb les nostres pimes i comerços tradicionals. Aquesta inversió ha de ser un win-win per a Amazon i per a Catalunya. És una oportunitat per reforçar l'economia i generar ocupació de qualitat".

En aquest sentit es manifestava l'alcalde de El Prat, Lluís Tejedor: "Per a l'Ajuntament de El Prat, un municipi emblemàtic per la seva qualitat i intensitat en el sector de la logística, el més important és la creació de llocs de treball de qualitat que significa aquesta inversió". La nova infraestructura formarà part de la xarxa logística europea d'Amazon que està integrada per 29 centres de set països diferents. ///

Esplugues 225 pone en el mercado 10.000 metros cuadrados de oficinas en alquiler

La escasez de oficinas para gran demanda que la recuperación económica está produciendo en Barcelona en el último año coloca a las poblaciones de la comarca más cercanas a la capital catalana en una situación muy valorada por las empresas, dado que se trata de una tendencia que continuará en los próximos dos años.

El anuncio de comercialización activa de Esplugues 225 añade una opción única en el mercado de oficinas de Barcelona. El inmueble, de 10.000 metros cuadrados, es propiedad de GreenOak y Layetana, y está comercializado por las consultoras inmobiliarias JLL y Cushman & Wakefield.

El inmueble es el único edificio de esta superficie disponible para alquilar en las inmediaciones de Barcelona. De hecho, en los próximos dos años el mercado no verá muchos nuevos proyectos de oficinas, por lo que las opci-

ones para la gran demanda se ven muy reducidas, y Esplugues 225 se sitúa de esta manera en una ventajosa posición para aquellas compañías que estén buscando una nueva sede corporativa.

Los 10.000 metros cuadrados de oficinas Clase A se distribuyen en doce amplias plantas de casi 800 metros cuadrados, más tres niveles de parking subterráneo, y destaca por su excelente ubicación, entre Sant Joan Despí, Esplugues y Cornellà, a tan sólo 15 minutos del centro de Barcelona y del aeropuerto de la ciudad.

Diseñado por el estudio de arquitectura catalán Espinet Ubach, posee una impresionante fachada acristalada que proporciona abundante luz natural y permite unas increíbles vistas de 360 grados, lo que lo convierte en un edificio perfecto para sede corporativa de cualquier compañía. ///

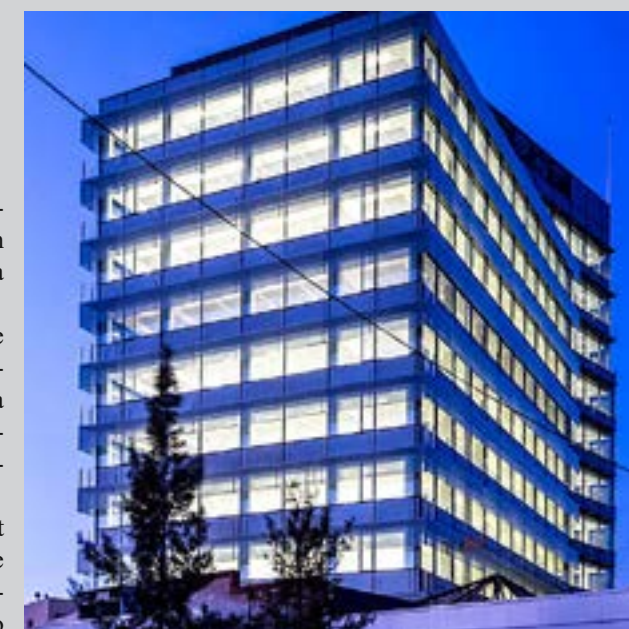

IMAGEN DEL INMUEBLE DISPONIBLE PARA OFICINAS

La subida del 15% del IBI afecta a 570 empresas de L'Hospitalet, las que ya pagaban más

El 10% de las multinacionales, hoteles y compañías de ocio con grandes edificios pagarán un 0,9637% del Impuesto de Bienes e Inmuebles, una diferencia inapreciable con el 1% de Barcelona

Dayana García

Un total de 570 compañías ubicadas en L'Hospitalet, un 10% del tejido empresarial con mayor valor catastral, se ven este año afectadas por una subida de un 15% del Impuesto sobre Bienes e Inmuebles (IBI) que ha fijado la administración de la segunda ciudad de Cataluña en su ordenanza fiscal de 2016. La contribución urbana de grandes hoteles, almacenes, oficinas, edificios singulares y otras industrias de L'Hospitalet será del 0,9637%, una notable diferencia de 0,1257 puntos porcentuales respecto al pago del IBI de 2015, que se asentaba en 0,838%. Esta última carga se mantiene para el 90% restante de empresas.

El Ayuntamiento de L'Hospitalet aplica este tipo de gravamen diferenciado en el 10% de los bienes e inmuebles de naturaleza urbana con mayor valor catastral a fin de recaudar 71.494.000 euros, y en los bienes de naturaleza rústica el tipo se anota en el 0,43%. Los establecimientos que sufren esta subida del 15% serán aquellos que por uso se dediquen al almacenamiento y ámbito comercial, cuyo valor ad-

UBISCA ES LA EMPRESA QUE GESTIONA LOS INMUEBLES DE LA CIUDAD DE LA JUSTICIA, ALQUILADOS A LA GENERALITAT. SU AUMENTO DEL IBI VA A AFECTAR AL EMPLEO, PUESTO QUE LOS CONTRATOS DE ARRENDAMIENTO NO PUEDEN ENCARECERSE

ministrativo fijado sea de 500.000 euros; los inmuebles de ocio y la hostelería con un valor mínimo de 43 millones de euros; el sector industrial hasta los 548.000 euros; las oficinas con límite catastral de 850.000 euros; y los edificios singulares, cuyo valor mínimo se ubique por encima de los 150.000.000 euros.

¿Es rentable?

Algunas grandes empresas y multinacionales de L'Hospitalet podrían verse perjudicadas por esta subida del IBI que nada tiene que envidiar al impuesto de la capital catalana. El Ayuntamiento de Barcelona aprobó en 2012 este incremento del IBI asentándolo en el 1%.

La administración se aseguró que sólo afectaría al 10% de los entes contribuyentes más ricos, es decir, una parte de las multinacionales que están en la ciudad condal pagan un 1%. En el caso de L'Hospitalet, municipio al que emigran las grandes empresas para reducir costes de localización, las entidades deben hacer frente al tipo de gravamen del 0,9637%. La diferencia entre ambas ciudades es inapreciable, 0,0363 puntos porcentuales, lo que podría frenar la entrada de nuevas compañías en la Plaza Europa, ya que "el IBI en L'Hospitalet empieza a ser algo significativo y no estamos tan lejos de Barcelona", aseguran fuentes de Urbicsa. Con esta subida, L'Hospitalet ya no es tan competitivo respecto a los precios de la ciudad condal.

Para la concesionaria de la Ciudad de la Justi-

cia, Urbicsa, la subida del IBI ha supuesto este 15% de aumento en el gravamen diferencial, cifras que "no se entienden" porque la economía no crece de forma constante, sino escalonadamente, y esto atañe a las cuentas de resultados de las empresas. Esta carga del 0,9637% posiblemente supondrá "recortar en el consumo energético o incluso en personal", aseguran fuentes de la sociedad concesionaria, porque el arrendamiento fijo a la Generalitat no puede subirse, ni se puede repercutir en otros costes.

Por el déficit

Urbicsa no puede ajustar el impuesto a los contratos de concesión porque ellos consiguieron en 2008 la explotación de la Ciudad de la Justicia para realizar el mantenimiento de instalaciones de la zona, gestionar un parking y el alquiler de oficinas. La empresa cuenta con 45 personas involucradas de forma directa o indirecta en la compañía, y "el ajuste podría ser de entre 3 y 5 personas para hacer frente a la subida del IBI" porque entra dentro de edificios singulares o de administraciones públicas.

"Pasar del 0,838% en 2015 al 0,9637% en 2016 significa un 15% directamente de incremento de lo que sería el valor del importe que sube el IBI", apuntan fuentes de Urbicsa. Desde la concesionaria creen que esta subida proviene del apretón de cinturones que el Estado ha hecho a las administraciones públicas para arreglar el déficit español que alcanzaba el 5,1% al acabar 2015. El fondo de

Un total de 570 compañías ubicadas en L'Hospitalet, un 10% del tejido empresarial con mayor valor catastral, se ven este año afectadas por una subida de un 15% del Impuesto sobre Bienes e Inmuebles (IBI) que ha fijado la administración de la segunda ciudad de Cataluña en su ordenanza fiscal de 2016. La contribución urbana de grandes hoteles, almacenes, oficinas, edificios singulares y otras industrias de L'Hospitalet será del 0,9637%, una notable diferencia de 0,1257 puntos porcentuales respecto al pago del IBI de 2015, que se asentaba en 0,838%. Esta última carga se mantiene para el 90% restante de empresas.

El Ayuntamiento de L'Hospitalet aplica este tipo de gravamen diferenciado

en el 10% de los bienes e inmuebles de naturaleza urbana con mayor valor catastral a fin de recaudar 71.494.000 euros, y en los bienes de naturaleza rústica el tipo se anota en el 0,43%. Los establecimientos que sufren esta subida del 15% serán aquellos que por uso se dediquen al almacenamiento y ámbito comercial, cuyo valor administrativo fijado sea de 500.000 euros; los inmuebles de ocio y la hostelería con un valor mínimo de 43 millones de euros; el sector industrial hasta los 548.000 euros; y los edificios singulares, cuyo valor mínimo se ubique por encima de los 150.000.000 euros.

¿Es rentable?

Algunas grandes empresas y multinacionales de

Impuesto sobre Bienes Inmuebles, por municipios del Baix Llobregat y L'Hospitalet

	Urbana			Rústica		
	Recibos	Base imponible	Cuota líquida	Recibos	Base imponible	Cuota líquida
Abrebra	6.866	493.548	3.621.792	195	585	4.896
Begues	3.917	507.012	1.829.614	170	2.769	9.611
Castelldefels	41.173	4.471.680	18.375.798	2	8	34
Castellví de Rosanes	1.195	61.869	568.645	166	220	1.098
Cervelló	5.616	216.793	2.378.088	106	116	1.047
Collbató	2.427	282.778	1.603.650	199	103	308
Corbera de Llobregat	9.052	419.972	4.601.154	184	65	503
Comellà de Llobregat	54.201	5.523.226	19.257.570	46	435	1.937
Esparraguera	14.209	790.940	5.726.195	442	634	4.949
Espulgues de Llobregat	27.315	1.498.070	11.942.346	0	0	0
Gavà	28.498	1.814.964	11.303.636	618	2.892	26.028
Hospitalet de Llobregat (L')	153.544	6.602.935	52.058.194	26	165	678
Martorell	16.374	763.775	7.553.986	213	277	1.845
Molins de Rei	17.399	2.032.171	7.323.639	78	957	8.610
Olesa de Montserrat	15.335	575.969	4.521.787	530	288	2.109
Pallejà	6.817	857.032	3.480.966	100	145	476
Palma de Cervelló (La)	1.949	158.556	1.041.429	92	46	229
Papiol (El)	2.473	438.100	1.845.393	207	495	3.067
Prat de Llobregat (El)	34.994	2.257.171	13.581.051	329	2.485	10.162
Sant Andreu de la Barca	15.105	702.198	4.702.016	0	0	0
Sant Boi de Llobregat	52.114	5.456.527	21.561.265	424	5.132	49.880
Sant Climent de Llobregat	2.162	226.993	1.140.896	276	436	2.924
Sant Esteve Sesrovires	4.894	549.792	3.410.331	235	556	5.002
Sant Feliu de Llobregat	28.563	2.874.186	11.411.862	267	1.275	10.198
Sant Joan Despí	20.000	2.413.282	8.159.391	233	1.965	17.295
Sant Just Desvern	10.229	1.035.878	6.095.570	64	334	3.004
Sant Vicenç dels Horts	15.175	1.913.304	8.174.349	283	933	8.021
Santa Coloma de Cervelló	4.203	483.050	2.202.374	189	1.325	11.699
Torrelles de Llobregat	3.165	146.919	1.265.409	122	430	2.562
Vallirana	9.822	871.561	6.655.615	80	148	675
Viladecans	42.834	4.531.498	19.807.956	465	4.416	41.699

Evolución comparativa del tipo aplicado por L'Hospitalet al IBI, según las ordenanzas municipales, con el incremento calculado abajo

2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2016
Urbana	Urbana	Urbana	Urbana	Urbana	Urbana	Urbana	Urbana	Urbana	Urbana	Urbana	Urbana	Urbana	Per empresas
0,792	0,792	0,792	0,792	0,792	0,792	0,792	0,804	0,869	0,869	0,9218	0,838	0,838	0,9637
-1,61%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	1,52%	8,08% + 10% HISENDA	0,00% + 10% HISENDA	6,08%	-9,09%	0,00%	15,00%

La División de Alimentación de Indukern estrena centro de I+D en su sede de El Prat

La compañía prevé, con la nueva línea de negocio, superar los 30 millones de euros de facturación en 2019

El uso de aditivos naturales facilita la creación de alimentos apetitosos que no pierden ni sus cualidades ni vitaminas

Dayana García Blas

La conservación de productos naturales durante meses en los lineales de los supermercados sin que pierdan cualidades ni vitaminas es posible gracias a los aditivos que mejoran el aspecto visual de los alimentos. La división de Alimentación de Indukern, operativa desde septiembre de 2014 en el ZAL de El Prat, se dedica a diseñar, producir y comercializar este tipo de soluciones alimentarias, nuevas actividades con las que prevé superar los 30 millones de euros de facturación en 2019.

La división acaba de estrenar centro de investigación y desarrollo (I+D) con el fin de desarrollar estas soluciones

alimentarias para las gamas de lácteos, quesos, bebidas, cárnicos procesados, repostería, panificación y salsas. Las nuevas instalaciones disponen de un laboratorio en el que realizar ensayos de aplicación sobre los productos y de dos plantas piloto que simulan a nivel semi-industrial los procesos de quesos, bebidas y productos cárnicos.

Ocho técnicos más

Albert Adroer, director de la división de Alimentación, destaca que en esta nueva etapa, además de ser intermediarios entre proveedores de materias primas y grandes compañías del sector, “ofrecemos productos de valor añadido a nuestros clientes”.

Al equipo de laboratorio se han incorporado 8 nuevos profesionales altamente cualificados, en calidad de téc-

nicos y especialistas en diversos sectores alimentarios. Adroer explica que la división de Alimentación se presenta ante la industria alimentaria “como una consultora que ayuda a los fabricantes a buscar soluciones” para resolver problemas técnicos en sus producciones, al tiempo que ayudan a sus partners a lanzar nuevos alimentos bajo los estándares de salubridad. Los técnicos del laboratorio también rediseñan fórmulas para lograr productos naturales de calidad a precios razonables.

Soluciones alimentarias

En el caso de fabricantes que quieran lanzar nuevos productos alimenticios, desde el laboratorio de Indukern “buscamos distintas combinaciones de ingredientes” que posibiliten un óptimo resultado. Su director señala que, a pesar de que la industria cárnica suele usar la proteína de soja o láctea como elementos que mantienen la jugosidad de un jamón cocido, hay clientes que quieren “sustituir esos alérgenos por otros, pero causando el mismo efecto”.

El director de la nueva división asevera que “un jamón cocido que suelte agua o humedad resulta feo”. Igual ocurre con los yogures, “que son menos apetecibles si tienen mucho líquido sobrenadante”. Para lograr una buena fisonomía del producto, los expertos de laboratorio contribuyen con aditivos a reducir el suero, aunque se da la circunstancia que “está cargado de proteínas”, subraya el director.

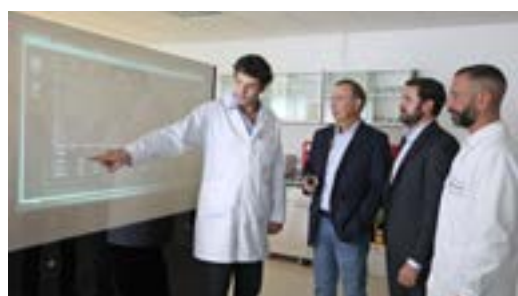
Aditivos, extractos naturales

La mayoría de los aditivos que se emplean en la industria alimentaria para mantener los productos alimenticios provienen de extractos naturales y vegetales, y otros son de origen animal. El flan casero es un claro ejemplo, porque gracias al carragenato, producto natural extraído de algas marinas, se logra una atractiva textura que difícilmente se obtiene cuando se prepara en casa. Este remedio de la abuela ya lo utilizaban las mujeres de las costas de Gran Bretaña e Irlanda hace cientos de años para elaborar leche cuajada, o mejor dicho: “flanes basados en leche”. Otro aditivo utilizado por la industria alimentaria es la pectina extraída de la cáscara del limón, que permite espesar líquidos para después “producir mermeladas o estabilizar leches”.

Los yogures hechos en casa suelen quedar demasiado líquidos. Para solucionarlo, se añaden cultivos lácteos cuyos principios activos, que son perfectamente naturales y pueden adquirirse para uso cotidiano en tiendas comerciales, facilitan “lograr productos más apetecibles” para obtener la textura perfecta. Existen multitud de soluciones alimentarias naturales. Algunas de ellas se aplican al queso de los sanjacobos, otras para moldear la textura de la nata montada o para mejorar la sedimentación que queda en el poso de los batidos de chocolate.

Adaptable a otras divisiones

Daniel Díaz-Varela, director general de Indukern, asegura que “crear productos en todas nuestras divisiones va a ser clave para el futuro de la compañía”. La nueva andadura que ha protagonizado la División de Alimentación ha sido adaptada por otras áreas de la empresa como la de Aromas y Fragancias, Veterinaria y Nutrición Animal y Química Industrial. Díaz-Varela puntualiza que el objetivo es “tener presencia en otros segmentos de mercado y potenciar nuestras ventas internacionales”. //

LA NUEVA DIVISIÓ PERMITE APORTAR VALOR AÑADIDO A LOS PRODUCTOS DE LA COMPAÑÍA | BCN CONTENT FACTORY

Multinacionales del Baix Llobregat

Coca Cola y Affinity Petcare, las dos últimas multinacionales que apuestan por el territorio Llobregat

BCN Content Factory

Coca Cola Iberian Partners ha trasladado sus oficinas desde Martorelles hasta Esplugues, cerca de su sede central en Cataluña. El edificio escogido por la el embotellador de Coca Cola en la península ibérica ha sido el renovado Il·lumina, propiedad del Grupo Blackstone. Las nuevas oficinas tienen una superficie de más de 2.400 metros cuadrados y están ubicadas en la segunda planta del citado edificio.

El inmueble tiene una superficie total de 12.700 metros cuadrados, repartidos en cuatro plantas y dotado de todos los servicios necesarios para las empresas: auditorio, salas de reuniones, sala de ocio, terrazas comunitarias, gimnasio y cafetería propia.

El edificio, que se ubica muy cerca de la autopista B-23 y de distintos transportes públicos, se ha reformado en el último año, con un rediseño de las zonas comunes, un cambio de branding, así como la creación y ampliación de

OFICINAS DE ESPLUGUES DONDE COCA COLA HA TRASLADADO SU SEDE PROCEDENTE DE MARTORELLES

los servicios arriba mencionados.

Affinity, a L'Hospitalet Affinity ha inaugurado recientemente su sede corporativa en la Plaza Europa de L'Hospitalet de Llobregat, un espacio de atractivo empresarial que “nos ha posicionado como motor europeo”, ha remarcado la alcaldesa de

la ciudad, Núria Marín. La compañía, especializada en el sector de la alimentación para mascotas en España, factura 500 millones de euros a nivel mundial y prevé lograr en L'Hospitalet un “crecimiento sostenido” a finales de 2016.

La empresa de nutrición para perros y gatos, que pertenece al Grupo Agrolimen, estrena ofici-

nas de 3.500m2 divididas en tres plantas en las que trabajan unos 190 empleados que dan servicio a España y a 50 países en los que tiene presencia a través de sus productos. Xavier Serra, director general de Affinity, ha apuntado que sus marcas, Ultima, Advance y Brekkies, están en más de 120.000 puntos de venta en España, Francia, Italia y Brasil y “cada día se consumen 9 millones de raciones para animales y 14 millones de hogares tienen mascotas en casa”.

Serra ha destacado que Affinity es “la primera

empresa del sector de la alimentación para animales en España y la segunda en Francia e Italia”. En sus cinco centros de producción, tres en Europa y dos en Brasil, la compañía está centrada en ofrecer “nutrición de calidad porque es el camino más directo hacia la salud de nuestros perros y gatos y contribuye a reforzar el vínculo con ellos”, ha apostillado el directivo.

Lugar estratégico

Xavier Serra augura un buen futuro de la empresa en L'Hospitalet porque “estamos bien conectados

y es un punto estratégico a nivel empresarial”. El director ha subrayado que las nuevas instalaciones “informales” les permiten establecer vínculos afectivos entre personas y animales porque “nuestros colaboradores pueden traer sus perros y gatos a su lugar de trabajo”.

En la nueva sede corporativa han apostado por adoptar una mayor flexibilidad y respetar el medio ambiente creando oficinas “sin papeles” con lo que prevén un ahorro de 5 toneladas de papel al año y evitar la tala de 75 árboles anuales. //

districte cultural h
La cultura com a creació i font de riquesa i coneixement

L'Ajuntament de L'Hospitalet ha situat la cultura en el centre de la política municipal. Per això ha decidit impulsar el desenvolupament de les indústries creatives —de la música a les arts visuals, del cinema al disseny— i, a més, proporcionar suport als creadors mitjançant bonificacions fiscals de l'IAE i l'IBI.

El Districte Cultural està ubicat en una àmplia zona central de la ciutat i és una proposta que vincula tres àrees essencials: urbanisme, economia i cultura.

www.ihdistrictecultural.cat
#CulturalH

Empresas del Baix

Traycco se corona en Cornellà como la empresa líder del marketing por buzoneo de Cataluña

El comercio electrónico no le hace sombra al reparto tradicional de catálogos en buzones, una actividad que aumenta en volumen de distribución e inversión

Audit es la aplicación estrella de Traycco, que permite la monitorización en tiempo real del reparto con una mayor supervisión y transparencia

Dayana García Blas - BCN Content Factory

El e-commerce no ha eclipsado el buzoneo tradicional porque ambos procedimientos mercadotécnicos se combinan y complementan para lograr el objetivo último de la venta. En ese sentido, los expertos aseguran que muchas compras están motivadas por deci-

“Competimos con el marketing digital no como un rival, sino como un aliado porque creamos nexos de unión”

siones que se habían consolidado tras recibir el catálogo impreso. Eduard Quintana, consejero delegado de Traycco, primera empresa catalana de buzoneo y segunda de toda España, tiene su sede en Cornellà y explica que “nosotros competimos con el marketing digital no como un rival, sino como un aliado porque creamos nexos de unión”.

La Asociación Europea de Buzoneo (Elma) asegura que el 60% de los europeos prefiere recibir las ofertas comerciales mediante el buzoneo, técnica en la que ha aumentado un 4,8% la inversión y un 3,8% el volumen de piezas distribuidas. Traycco es la primera empresa del sector de capital español que se alza con un volumen de facturación de unos 9 millones de euros. Quintana apunta que el cliente recurrente por excelencia es el “comercio y le siguen las telecomunicaciones”.

30 años de experiencia
Eduard Quintana lleva 30 años apostando por la innovación y la diversificación, factores de “nuestro éxito”. Traycco

empezó su actividad en una pequeña oficina de Sarrià en 1987 y, de ahí, se trasladó en 2001 al barrio de Bellvitge, en l’Hospitalet. Siete años más tarde, la empresa decide instalar su sede en Cornellà y tener delegaciones en Madrid, Valencia, Asturias, Málaga, Sevilla, Zaragoza y Gijón.

El lanzamiento estrella de Traycco es la nueva aplicación Audit, que permite a los clientes acceder a los repartos físicos en tiempo real y ver el movimiento de los distribuidores sin tener que salir a la calle a comprobarlo. Eduard Quintana subraya que lo bueno de esta app es que, mediante la monitorización de las campañas de buzoneo, “controlas 20 veces más que antes los pedidos y tiene un menor coste para mí porque no necesitas a tantas personas en la calle”.

Esta aplicación, que combina la tecnología “smartphone” con la geolocalización aplicada, se ha presentado internacionalmente en el marco de la reunión extraordinaria de la Elma porque garantiza la transparencia, la supervisión, la calidad y la efectividad en la distribución de publicidad en los buzones. “Audit permite saber minuto a minuto lo que están haciendo nuestros equipos y cómo lo están haciendo, ofreciendo un plus de excelencia único a nuestros clientes”, puntualiza Quintana.

Buzoneo solidario

La forma de operar consiste en que la compañía facilita a sus repartidores un terminal inteligente con dicha app, que es una solución integral con la que el técnico puede marcar si la vivienda dispone de buzón interior o exterior, portero o ha sido inaccesible. Esta información se transmite a una plataforma que genera un mapa donde se visualiza por colores el tipo de acceso y así Traycco y los clientes pueden ver cómo se está desarrollando la distribución. El sistema permite también enviar una fotografía geolocalizada de las piezas depositadas en el buzón. Quintana apostilla que “si sabemos que donde mejor funciona el buzoneo es en edificios de acceso a buzón interior, esto puede priorizar las campañas en una determinadas zonas frente a otras, logrando una mayor conversión a venta”.

Traycco es una empresa que reparte también solidaridad a través del proyecto “Buzón solidario”. La compañía invierte 24.000 euros anuales para financiar el orfanato peruano La Casa del Río, que acoge a 11 niños y niñas de entre 0-17 años en riesgo de exclusión social, una iniciativa que gestiona la Asociación Amantaní. Eduard Quintana prevé destinar un total de 250.000 euros a esta comunidad e implica a sus trabajadores de Traycco para hacer una conexión semanal con los menores con el fin de conocer cómo les ha ido la semana. ///

Seseña en el Baix?: Ciments Molins vol quadruplicar la crema de neumàtics com a combustible

El veïnat de Sant Vicenç dels Horts ha manifestat ja la seva preocupació i es posiciona clarament en contra

L'equip de Govern presentarà al·legacions després de reunir-se amb els veïns i els tècnics especialitzats

Redacció

Just en el moment on més s'està treballant a nivell metropolità per la millora de la qualitat de l'aire, en el moment on més preocupació ciutadana i institucional hi ha per la lluita mediambiental, aquest estiu s'ha obert una nova patata calenta en el cor del nostre territori.

La cimentera Ciments Molins, ubicada al terme municipal de Sant Vicenç, ha demanat permís per quadruplicar la crema de neumàtics com a combustible; llicència que ha estat atorgada provisionalment per la Generalitat.

Principal combustible de cimenteres

Aquest tipus d'activitat és un procés molt estès a nivell europeu i que s'aplica, també, a Espanya per reduir, precisament, els abocadors. Els neumàtics tenen un alt nivell de biomassa i el seu poder calòric permet substituir el coc de petroli, el principal combustible fòssil de les cimenteres. Ciments Molins és, en tot cas, la única que així ho està fent ara per ara a Catalunya, però considera que és insuficient. Per aquest motiu, volen passar de cre-

LA CIMENTERA ESTÀ UBICADA AL COSTAT DE L'ESTACIÓ D'FGC DE QUATRE CAMINS, AL TERME MUNICIPAL DE SANT VICENÇ DELS HORTS

mar 5.000 neumàtics a cremar 20.000, exactament, quatre vegades més.

La nova proposta de la cimentera ja ha topat amb l'oposició ciutadana dels veïns de Sant Vicenç, sobretot, els dels barris de Sant Josep i Can Ros. En aquest sentit, l'equip de Govern alerta de la possible afectació mediambiental i del greuge que pot representar pel que fa la salut ambiental “que ja està prou minvada” i apliquen el principi de precaució. “No pot ser el mateix cremar 5.000 que 20.000 neumàtics. S'ha demostrat que podria suposar un greuge per la salut (no s'ha demostrat tampoc el contrari) i, per tant, davant d'això, el que fem és alertar, aplicar

el principi de precaució i posar-nos al costat del veïnat”, ens explica el portaveu del Govern i regidor de Participació Ciutadana i Convivència, Arnau Mata. L'Ajuntament confirma que al setembre es reunirà amb veïns de la zona i els tècnics especialitzats i que presentarà al·legacions, després que s'hagi aconseguit una pròrroga fins el 30 de setembre. S'ha contractat un advocat, de fet, per seguir el tema d'aprop donada la preocupació ciutadana: “El veïnat està clarament posicionat en contra i molt preocupat”.

En aquest sentit, l'equip de Govern ja ho ha comunicat amb l'empresa, amb la que, asseguren, hi ha una relació constant: “Amb l'empresa ens trobem periòdicament i cal dir que han fet una forta inversió en matèria mediambiental, sobretot, pel que fa el problema de la pols. No tenim res contra ells, és una empresa gran, que genera ocupació... El problema no és l'empresa; si no aquesta ampliació en si”.

Socis amb dues empreses del sector

Per la seva part, l'empresa considera que perquè el neumàtic esdevingui un combustible es necessita ampliar la quantitat i assegura, en tot cas, que substituir el coc de petroli per biomassa no canvia en res els nivells d'emissions ambientals. D'altra banda, es valora aquest procés per reduir els abocadors de neumàtics donat que a les cimenteres només arriben els neumàtics que queden com a excedents i que, per tant, anirien a parar a cementiris de cautxú com el de Seseña. L'aposta de Ciments Molins per aquest material com a combustible és tal que, recentment, s'ha associat a dues empreses del sector i ha creat Graululated Rubber Project SL, que s'encarregarà de la recollida i trituració de cobertes, precisament, per la revalorització del material com a combustible. ///

El veïnat està clarament posicionat en contra i molt preocupat”

Seat pasará a ser, además de fábrica, un proveedor de servicios de automoción

La automovilística realizará una prueba piloto en Barcelona con el coche conectado como protagonista, segmento que aspira a liderar

Luca de Meo: “El coche conectado es la prioridad de Seat en cuanto al negocio y en cuanto a la hoja de ruta tecnológica”

Nissan reclama mejoras en las infraestructuras de recarga de vehículos eléctricos, el otro pilar fundamental de la movilidad del futuro

Imanol Crespo

De la misma manera que la telefonía ha pasado de ser un servicio estrictamente de voz a ser un verdadero gestor de datos o plataformas audiovisuales, con toda una gama, por tanto, de servicios detrás, la convergencia tecnológica sigue buscando complicidades en otros sectores que están sentando las bases de un nuevo modelo de futuro, disruptivo, con inquietudes, necesidades y enfoques distintos. Uno de estos sectores clave es el de la automoción –fundamental en el Baix Llobregat y en toda la zona metropolitana de Barcelona- que sigue avanzando en dibujar la movilidad del futuro.

Un futuro que pasa por el coche conectado y por el vehículo eléctrico, pero, sobre todo, por el cambio de rol tradicional de las automovilísticas que dejarán de ser estrictamente fábricas de coches para convertirse en proveedores de servicios de automoción; un enfoque revolucionario en el sector que ubica al conductor en el centro del paradigma: “Se trata de considerar al cliente como un usuario y

El sector puede con más

España está viviendo un “momento dulce” en el sector de la automoción. Así lo cree el presidente de la Asociación Española de Fabricantes de Automóviles y Camiones (Anfac) y director general de General Motors en España, Antonio J. Cobo, que lo achaca a la posición competitiva y a la inversión hecha por parte de los fabricantes instalados en el país.

Cobo coincide en los retos fundamentales del sector –electrificación, conectividad, car sharing y digitalización-, pero no pierde de vista las ventas.

En este sentido, la entidad considera que España aspira a fabricar más de tres millones de coches al año; datos que estarían cerca de superarse. Según los últimos datos oficiales de la asociación, España producirá al cierre de 2016 2,8 millones de vehículos de los que se venderán 1,3 en territorio nacional. La previsión es pasar al 1,5 en 2017, año en que la exportación superará el 85%.

De llegar a superar los tres millones de coches fabricados en el país, “que es nuestra capacidad instalada”, ha matizado Cobo, la entidad vería cumplido el objetivo que se marcó en 2012, cuando la producción cayó en picado por debajo de los dos millones. El reto será, en cualquier caso, superar esta cifra. ///

no como un propietario en el negocio del automóvil”, ha dicho recientemente el presidente de Seat, Luca de Meo, en el XXXI Encuentro de Automoción de IESE. “El coche conectado es la prioridad de Seat en cuanto al negocio y en cuanto a la hoja de ruta tecnológica”. Y ha matizado: “El objetivo es conectar al usuario con el concesionario, con las infraestructuras y a todos los elementos entre ellos”.

Y Seat aspira a liderar este segmento de negocio revolucionario para el sector y que se tendrá que ir concretando con nuevas medidas concretas, pero, sobre todo, con el cambio de enfoque global y la coordinación entre todos los actores sociales implicados: administración, empresas tecnológicas, compañías de automoción, pero también otros agentes relacionados. En este sentido, la compañía ubicada en Martorell ha presentado, en el ‘Smart City Expo World Congress’, el ‘Ateca Smart City Car’ un proyecto pionero que facilita la búsqueda de aparcamiento. El sistema envía información sobre aparcamiento a una aplicación móvil; el mismo capta información del entorno gracias a una serie de sensores que pone a disposición del usuario con la aplicación ‘Parkfinder’, de Seat y el ‘hub’ de investigación e innovación en movilidad urbana Carnet.

Tras un acuerdo de colaboración con Barcelona y Cellnex Telecom, esta nueva tecnología se podrá desarrollar en la ciudad condal lo que ha servido a Luca de Meo, presidente de Seat, para centralizar Barcelona como protagonista en el futuro de la automoción: “Barcelona representa la mejor ciudad para investigar soluciones de movilidad en el ámbito de las ‘smart cities’, gracias a sus dimensiones, tejido industrial y a la presencia de ‘startups’ que impulsan la innovación”.

En el marco del congreso sobre ciudades inteligentes, el presidente de Seat hablaba de formar parte de una especie de ‘club’ en el que puede comprar un coche por Internet y recogerlo unos días después, pagando una cantidad fija al mes, no tanto por el coche, sino por un servicio, lo que le permitiría olvidarse del seguro y del mantenimiento. Y es que el vehículo se cambiaría cada dos años. Además, como cualquier abonado a un servicio, podría recibir todo tipo de ofertas, promociones para renovar su teléfono inteligente, por ejemplo, o servicios extra como controlar electrodomésticos desde el coche (calefacción o aires acondicionados especialmente), pagar aparcamientos sin bajar del coche o facturar el equipaje de manera rápida antes de coger un avión. Como se pueden imaginar, las posibilidades son infinitas.

Lo que sí es evidente es que, de esta manera, De Meo ha abierto definitivamente la puerta al coche compartido; tendencia al alza. De hecho, la marca ha avanzado que en 2017 llevará a cabo un proyecto piloto de servicio de ‘carsharing’

para sus más de 14.000 empleados. De esta manera, Seat Connected Sharring permitirá el uso de la flota corporativa de coches cuando estén operativos, además del intercambio de vehículos entre particulares y la posibilidad de que los empleados puedan compartir desplazamientos.

Toque a la administración

El otro pilar fundamental de la automoción del futuro es el vehículo eléctrico. Desde hace años estamos habituados a verlos por nuestras carreteras, pero continúan siendo una extensión. Es el momento de iniciar su generalización y para ello es fundamental contar con la infraestructura adecuada.

Para hacernos una idea, Nissan estima que en 2025 el 10% de los vehículos que venda serán eléctricos, frente al 1 o 2% de la actualidad. Para que esta explosión del coche eléctrico se produzca –en este contexto de movilidad sostenible y limpia que se busca en la zona metropolitana de Barcelona fundamentalmente-, el vicepresidente de Nissan Europa, Frank Torres, ha reclamado a las administraciones competentes acelerar la infraestructura de recarga de este tipo de vehículos. “Falta infraestructura de recarga. No puede ser que los gobiernos pidan a los fabricantes que bajemos las emisiones y que después ellos no hagan nada”, ha dicho en el mencionado encuentro de automoción de IESE. “No quiero decir que tengan que hacerlas ellos, pero sí deben impulsarlas”.

La multinacional japonesa, afincada en la Zona Franca, es líder en la apuesta por el vehículo eléctrico, así que los esfuerzos están puestos en impulsar la autonomía del vehículo. Como ejemplo, Torres ha anunciado el próximo lanzamiento, en 2017, de un mecanismo en el Qashqai que permitirá la conducción autónoma en autopista sin cambiar de carril. Este mecanismo se verá mejorado en 2018 con el cambio de carril en autopista y se espera que, en 2020, se pueda lanzar diez modelos no Premium con un sistema autónomo capaz de gestionar las intersecciones en las grandes ciudades.

De la misma manera que Seat, Nissan considera que “no se puede dar la espalda” a la tendencia del vehículo compartido, segmento en el que la multinacional ha iniciado también una prueba piloto en París, para este 2017. En paralelo, Seat cuenta ya con un prototipo de modelo eléctrico que estima tener en 2019, con el que pasaría a ser la sexta referencia en la lista de producto eléctrico español.

En cualquier caso, es evidente que los dos activos importantes del territorio en automoción –Seat y Nissan- consolidan el coche conectado y eléctrico como cimientos del nuevo modelo de la automoción; todavía con mucho camino por recorrer y con muchas incógnitas por resolver.

Democratizar el eléctrico

El segmento del vehículo eléctrico va a ser tan importante que el presidente de Volkswagen-Audi España, Francisco Pérez Botello, ha augurado “un futuro complicado” al imperio eléctrico de Tesla. Pese a que la compañía estadounidense –fabricante exclusivamente de coches eléctricos- aporta como valor añadido la calidad y la duración de sus baterías, lo que le ha catapultado a otra liga superior al resto, Pérez Botello ve a los fabricantes tradicionales capaces de hacer frente con una oferta competitiva en coches eléctricos: “Le veo un futuro complicado a Tesla si todas las marcas le dan una respuesta como la nuestra”.

La respuesta de Volkswagen-Audi España, ubicados en el polígono Mas Blau II de El Prat de Llobregat, se va a concretar con un eléctrico ‘premium’ en 2018 con autonomía de 500 kilómetros y con un ‘semipremium’ en 2020 que saldrá con un precio similar al del Golf turbodiésel. De esta manera, la filial española ayudaría a democratizar el uso del vehículo eléctrico en nuestras ciudades.

Infraestructuras insuficientes

La falta de infraestructuras es el gran quid de la cuestión. Mientras que los fabricantes han hecho importantes inversiones por digitalizar e innovar en sus modelos y mientras que las empresas tecnológicas avanzan con la misma rapidez que caducan sus tecnologías por otras mejores, las ciudades continúan sin estar preparadas para tanta modernidad. El coche eléctrico está indispensablemente ligado a los puntos de recarga (y a la capacidad eléctrica de la red) o la conectividad de los vehículos dependen de sistemas externos o sensores. No hablemos ya de regulación.

El caso es que el futuro de la movilidad pasa inevitablemente por un nuevo concepto de sociedad, entendida como una red de distintos actores que coordinados conduzcan a una misma realidad; a saber: fabricantes, administración, ámbito de conocimiento e, incluso, ciudadanía. Falta, en este sentido, una mayor concertación entre los dos primeros actores; fundamentales y que sigue sin darse. Si esto no es así, todo quedará, prácticamente, en un terreno teórico con difícil aplicación. Sea el futuro que sea, en cualquier caso, el sector de la automoción ha demostrado su fortaleza tanto en el Baix Llobregat como en Cataluña y España. ///

EL PRESIDENTE DE LA GENERALITAT, CARLES PUIGDEMONT, CONDUJO EL PROTOTIPO ELÉCTRICO DE SEAT JUNTO A LUCA DE MEO, PRESIDENTE DE SEAT

Mercat de Pages a la Colònia Güell

MERCAT SETMANAL
tots els dissabtes
de 9 a 14 h
al Camet de la Colònia Güell

Producte Fresc del Parc Agrari

AJUNTAMENT DE SANTA COLMA DE CERVELLO
Regidoria de Promoció Econòmica

Parc Agrari del Baix Llobregat

mercat pages

Diputació Barcelona

Barcelona, capital del món en moviment

El Saló Internacional de la Logística s'ha convertit en l'aparador de la logística suposa un 5,5% del PIB espanyol i dona feina a 850.000 persones d'un sector motor d'economia

José Montilla, expresident de la Generalitat de Catalunya

Operadors Econòmics Autoritzats, peça clau del comerç internacional

Is Operadors Econòmics Autoritzats (OEA) són una peça clau en el comerç internacional que va néixer després dels acords de l'11 de setembre de 2001 a EUA, quan es va augmentar la seguretat de les mercaderies que entraven en aquest país. Com a operador certificat per les autoritats i, per tant, fiable, el OEA suposa la màxima expressió de la col·laboració pública i privada en exportacions i importacions, amb l'única finalitat d'elevar la seguretat sense interferir el flux de les mercaderies per les duanes ni que suposi un major cost aranzelari. El despatx europeu central de duanes entrarà en servei el 2020 per agilitzar el comerç global.

L'Associació Internacional d'Operadors Econòmics Autoritzats duaners i Logístics (OEA) va tenir la seva primera reunió a Ciutat de Mèxic, el 16 i 17 de novembre, coincidint amb l'Assemblea General de ASAPRA (Associació d'Agents Professionals de Duanes de les Amèriques) en on es definiran les accions immediates i objectius a aconseguir durant els dos primers anys de mandat. Llobet ressalta que per primera vegada han estat convidats per la Unió Europea i el Departament de Duanes d'Espanya a «workshop» sobre el OEA a celebrar a Eslovàquia del 29 de novembre a l'1 de desembre. Además de l'Administració espanyola, assistiran totes les altres administracions duaneres de la Unió i en aquestes sessions es va a debatre sobre el nou contingut que li dona el Codi duaner de la Unió al OEA.

Reconeixement a l'impuls de l'associació d'OEA

Antonio Llobet, president del Consell General d'Agents de Duanes és el guanyador del premi Comerç Exterior d'ABC i el Consorci de la Zona Franca de Barcelona. Un guardó que distingeix els professionals, empreses i associacions que fomenten i faciliten les relacions econòmiques internacionals del nostre país, així com el desenvolupament logístic que comporta el comerç exterior.

Antonio Llobet és el principal impulsor de l'Associació Internacional d'Operadors Econòmics Autoritzats duaners i Logístics que va néixer al juny a Barcelona en el marc del Saló Internacional de la Logística i la Manutenció de Barcelona. //

SALÓ INTERNACIONAL DE LOGÍSTICA

Redacció

El sector de la logística és un element imprescindible en una economia globalitzada i actualment s'ha convertit en un dels motors de feina a Espanya; suposa el 5,5% del PIB i dona feina a 850.000 persones. Durant la llarga crisi econòmica, el 17% de les empreses espanyoles logístiques van desaparèixer, però les que van aconseguir sobreviure han sortit reforçades. El volum de negoci va augmentar al darrer any un 4% en un sector on l'atur ha caigut un 11%. A les ciutats espanyoles amb més moviment logístic, Madrid i Barcelona, les inversions logístiques van créixer l'any 2015 un 34%.

Barcelona és la seu d'una de les cimeres mundials de la Logística, el Saló Internacional de la Logística (SIL). El SIL celebra el proper mes de juny la seva 19a edició amb el lema "El nostre èxit, que el teu negoci creixi". En l'edició de 2016 el SIL va comptar amb la participació de 600 empreses procedents de 54 països que van presentar novetats i organitzar actes privats.

SIL neix amb la finalitat d'aconseguir que

les empreses participants obtinguin un elevat volum de negoci i la màxima rendibilitat possible alhora que es tendeixen ponts en les relacions comercials entre Europa, Amèrica Llatina i el Mediterrani. A la fira es celebren diversos actes: el Congrés Internacional del SIL, el Fòrum Mediterrani de Logística i Transport, la Cimera Mediterrània de Ports i la Cimera Llatinoamericana de Logística i Transport.

En l'edició de 2016 del SIL es va impulsar la unió mundial d'operadors econòmics amb la creació de l'Associació Internacional d'Operadors Econòmics Autoritzats per tal d'augmentar la fluïdesa comercial a les duanes de 196 països. Aquesta figura ja existeix a nivell europeu permet que les mercaderies flueixin amb més rapidesa a les duanes al ser reconeguts aquests agents pels estats com una eina més per no perdre el control i complir amb els estàndards del comerç internacional, minimitzant els riscos. Trobar la fórmula per simplificar els tràmits d'un país a altre, alhora que es garanteix la seguretat, és un dels reptes actuals del sector logístic.

Portes obertes al món

La ciutat convidada al SIL 2016 va ser la ciutat xinesa Yiwu considerada com el centre de producció i distribució de bens més gran del món. La directora general del SIL Blanca Sorigué assenyala que una de les claus que des dels seus inicis ha caracteritzat aquest certamen ha estat la internacionalització, extrem que al 2016 va adquirir la seva màxima expressió amb un 45% de les empreses participants amb caràcter internacional. Al saló hi acudeixen anualment empreses d'èxit destacades com Coca-Cola, Unilever, Amazon i Nestlé.

Barcelona s'ha convertit en la seu de la fira espanyola més destacada del sector perquè la capital catalana té la principal plataforma logística per accedir als mercats d'Europa i el Mediterrani, és un pont entre Llatinoamèrica, Àfrica i Àsia, és la major àrea de consum del sud d'Europa per trobar col·laboradors industrials i comercials, té un abast de 400 milions de consumidors en menys de 48h i compte amb el Hub logístic integrat més gran del sud d'Europa. //

GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAY	JUNY	JULY	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE	
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO 3/5.05 Congrés de la Innovació en Salut	BIZBARCELONA 31.05/1.06 Solucions per a Pimes i Emprendors	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EUROPEAN CARDIOLOGY CONGRESS 26/30.08 Congrés de la Societat Europea de Cardiologia Organitzat per: European Society of Cardiology	EBA - EUROPEAN BURNS ASSOCIATION 6/9.09 17è Congrés de la Associació Europea de Cremats Organitzat per: European Burns Association	WORLD ROUTES 23/26.09 Forums per al Desenvolupament de Rutes Aèries Organitzat per: UEM	EXPOQUIMIA 2/6.10 Saló Internacional de la Química	SALÓN DEL MANGA 2/5.11 Saló del Manga i l'Anime Organitzat per: Federació d'Institucions Professionals del Còmic (FICOMIC)	OCASIÓ 1/10.12 El Saló del Vehicle Gasol·ler
EXPOHOGAR PRIMAVERA 21/24.01 Saló Internacional del Regal i els Articles per a la Llar	MOBILE WORLD CONGRESS 27.02/2.03 Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils Organitzat per: GSM Association	EXPO SPORTS 10/12.03 Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)	MOTO! BARCELONA 30.03/02.04 Saló de la Moto	HEALTHIO								

La Generalitat inicia una campanya per millorar l'estalvi i l'eficiència energètica dels comerços

Els comerciants poden fer un diagnòstic de consum d'energia dels seus establiments de manera gratuïta i accedir a finançament

La campanya té com a objectiu aplicar una gestió energètica eficient i així avançar en un sector més productiu, rendible i sostenible

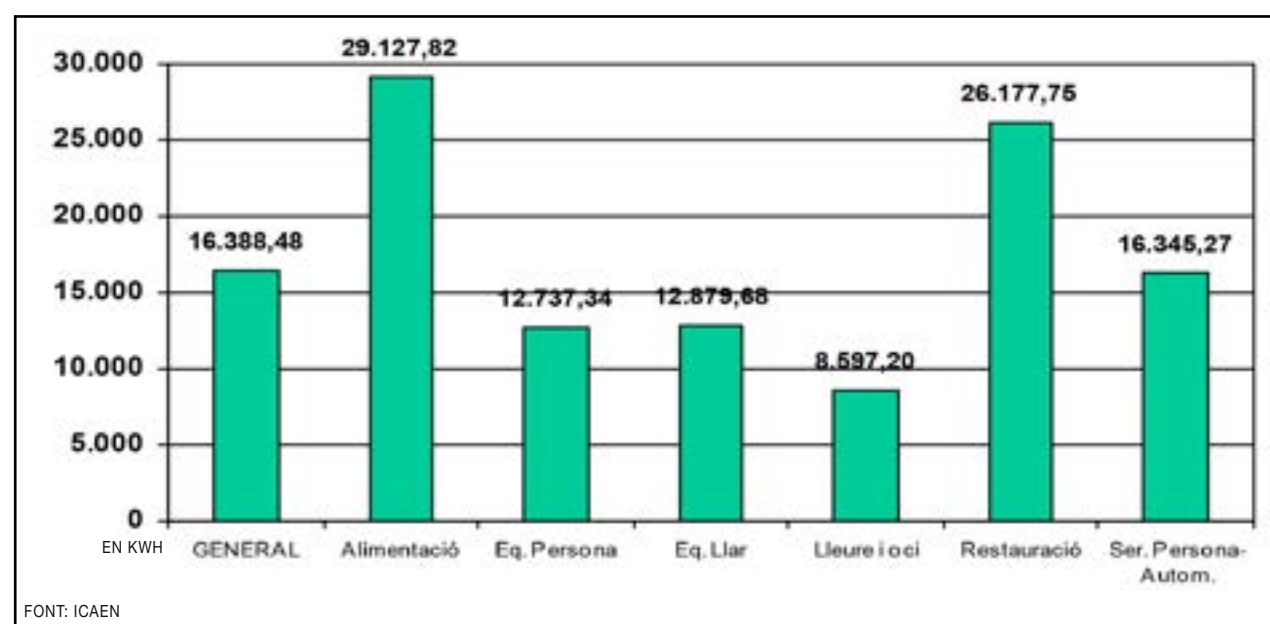
El CCAM tindrà disponible, fins el 30 de setembre, una línia de préstecs de 10.000 a 100.000 euros amb un aval del 70%

Redacció

És una de les demandes recurrents de les empreses, sobretot, de les petites i mitjanes: "paguem l'electricitat més cara d'Europa", deia recentment a El Llobregat el secretari general de Pimec, Antoni Cañete.

I és que, efectivament, a Espanya, el cost de l'energia pot representar un important perjudici de la competitivitat de les empreses. Per aquest motiu, la Generalitat de Catalunya ha posat a disposició dels comerciants catalans un programa per reduir el con-

Consum mitjà d'energia per sectors

FONT: ICAEN

sum energètic dels seus establiments, i, així, estalviar en energia i avançar cap a un sector més productiu, rendible i sostenible. En definitiva, guanyar en competitivitat.

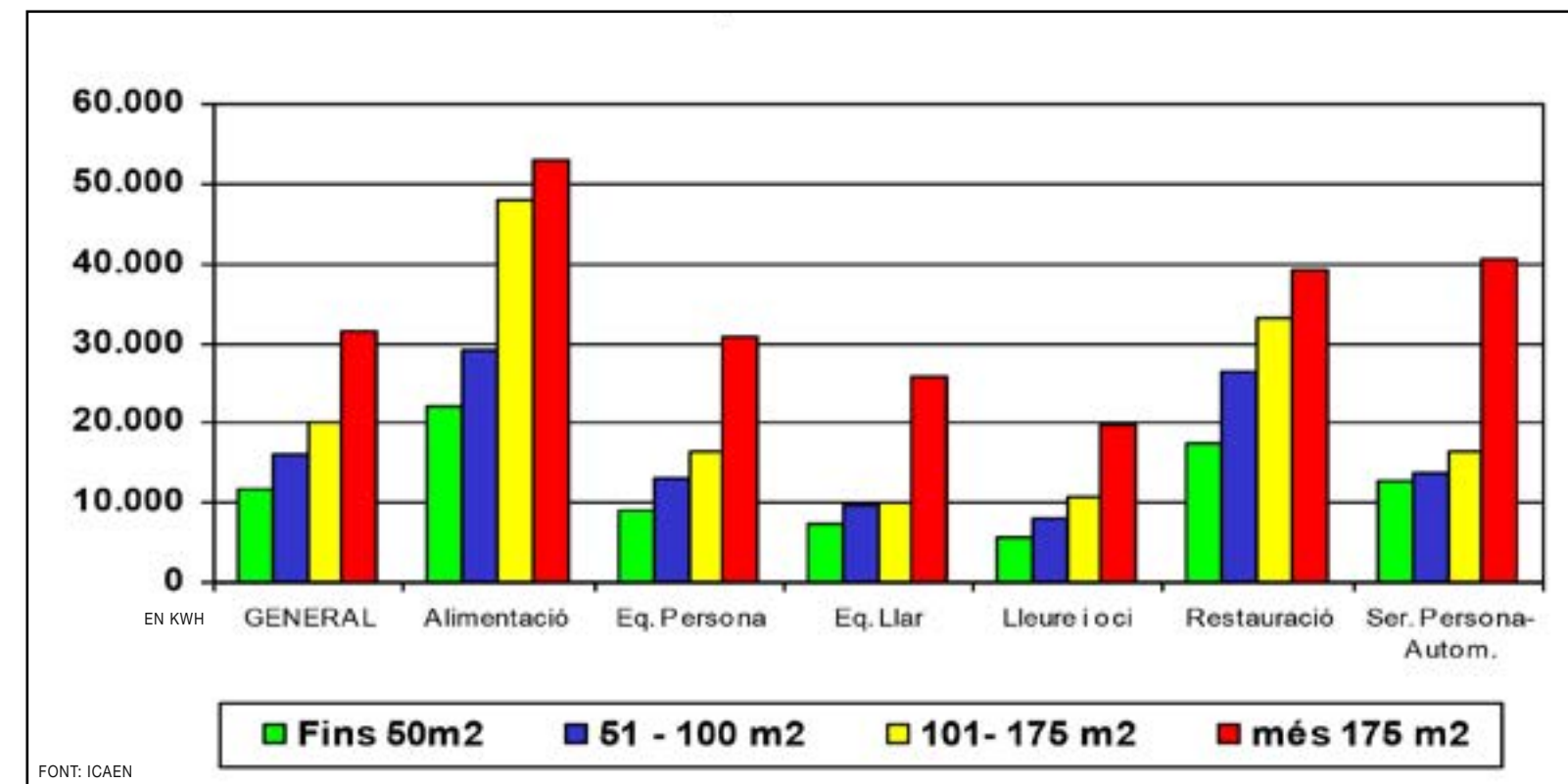
Diagnòstic gratis

La campanya de la Generalitat, a través del Consorci de Comerç, Artesania i Moda (CCMA) i l'Institut Català d'Energia (ICAEN), amb la col·laboració de l'Associació de Gremis d'Instal·ladors de Catalunya (AGIC), ofereix la possibilitat de realitzar un diagnòstic de consum energètic de l'establiment de manera totalment gratuïta. A més, si escau, els comerciants tindran facilitats per accedir al finançament i així poder realitzar els canvis oportuns per millorar en estalvi i eficiència energètica. Una acció que, en tot cas, és voluntària.

No és una qüestió menor. Segons l'estudi 'Caracterització del consum energètic en els establiments del sector de pimes de comerç i serveis de Catalunya, realitzat per l'ICAEN, els negocis dedicats a l'alimentació són els que registren un consum d'energia més elevat. De mitjana, un establiment d'alimentació consumeix 29.128 kWh l'any, xifra que suposa una factura 4.500 euros.

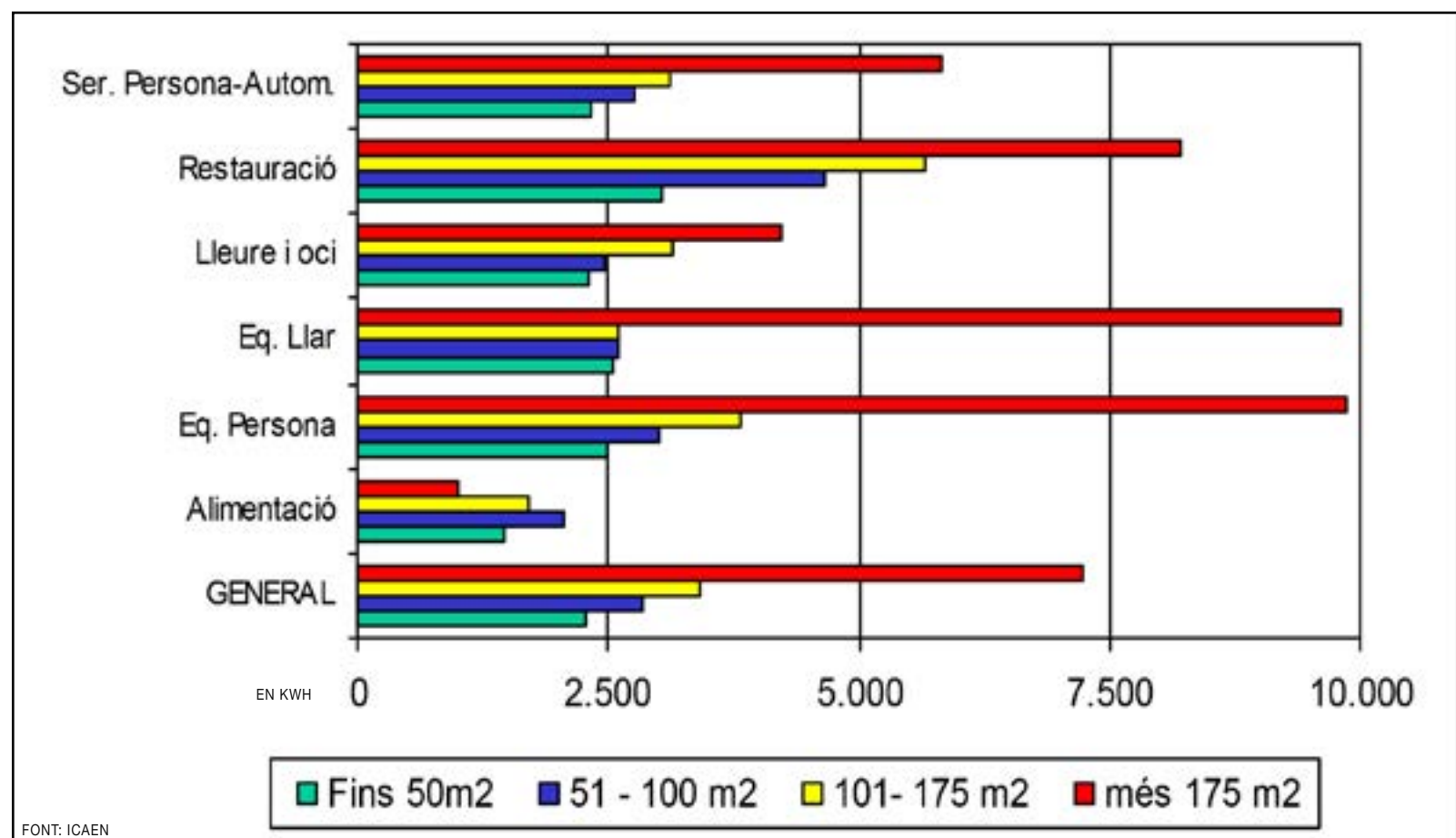
El sector de la restauració és l'altre que requereix un gran consum en energia amb una mitjana anual de 26.177,75 kWh. Segons

Consum mitjà d'energia per sectors i per dimensió de l'establiment

FONT: ICAEN

Consum mitjà d'aire condicionat per sectors i dimensió de l'establiment

FONT: ICAEN

l'estudi, un kWh costa aproximadament 0,15 euros; per tant, caldrien quasi 4.000 euros a l'any per pagar l'energia.

En front d'aquestes xifres trobem sectors menys intensius en el consum d'energia com és el del Lleure i l'Oci, que tenen aire condicionat. D'aquests, l'antiguitat mitjana dels aparells és de més de quatre anys i 10 mesos, el que representa un major consum, mentre que la renovació i la instal-

Vies d'estalvi

El consum d'energia pot variar molt segons el sector i l'activitat; el que hi ha en comú, en qualsevol cas, és la possibilitat de ser més eficient i estalviar en consum. Segons l'extensa radiografia de l'ICAEN, un 68,57% dels establiments

Tipus de lluminàries instal·lades i consum total en il·luminació als establiments comercials de Catalunya

	% Número làmpades	% Consum
Fluorescents	40,08 %	27,48 %
Halògenes	35,35 %	56,66 %
Baix consum	19,47 %	8,92 %
Incandescents	5,10 %	6,94 %
Total	100,00%	100,00%

FONT: ICAEN

lació de nous equips més moderns i adequats afavoreix l'estalvi.

D'altra banda, la il·luminació ofereix diverses alternatives de millora segons el tipus que tinguem instal·lada. Els fluorescents i les làmpades de baix consum, que són el 59,55% del total de lluminàries instal·lades en els comerços de Catalunya, suposen només un 36,4% del consum energètic en il·luminació, mentre que les làmpades halògenes i les incandescents, que són un 40,45% del total instal·lat, suposen un 65,6% del consum.

Pel que fa els usos, de fet, la il·luminació ocupa una part important del consum total amb un 39,7%. Tot i així, es manté lleugerament per darrere del que té a veure amb equipaments específics de cada sector, així com els aparells comuns de baix consum, ordinadors, fil musicals, etc, i que representa el 42% del consum. L'aire condicionat representa un 19,3%. Per conèixer en profunditat, doncs, el nostre establiment i les possibilitats de millora, com diem, la Generalitat posa un tècnic a disposició dels comerciants amb aquesta campanya que, de manera especialitzada, radiografia la situació actual del comerç. D'aquesta manera, el responsable podrà saber l'actual consum d'energia, el seu potencial d'estalvi i eficiència energètica i quines mesures poden ajudar a assolir-lo.

Accés a finançament

Finalment, la Generalitat facilita als comerciants que vulguin l'accés a finançament per posar en pràctica mesures d'estalvi i d'eficiència energètica en els seus establiments. Així el CCAM tindrà disponible, fins el proper 30 de setembre, una línia de préstecs de 10.000 a 100.000 euros amb un aval del 70%. ■■■

El turismo se expande alrededor de Barcelona

El Baix Llobregat registra una ocupación hotelera entre el 85 y el 90%, prácticamente, a la altura de las comarcas más turísticas

El impacto económico gracias al gasto de los turistas en las comarcas de la demarcación de Barcelona mejora más de un 5%

Redacción

Si hay un sector que no está, de momento, en crisis este es el turismo. Tanto es así que la estructura de la economía territorial está mutando en favor del sector servicios, que no para de ganar importancia. No es de extrañar tras los datos turísticos que nos ha dejado este verano un agosto de récord. Y no solo en Barcelona, centro mediático a nivel nacional, sino también a nivel metropolitano. El turismo se expande progresivamente entre las comarcas más próximas a la ciudad condal, entre ellas, el Baix Llobregat.

ocupación de entre el 85 y 90%; casi lleno. Esto sitúa al Baix casi a la altura del Maresme y el Garraf, que están en el imaginario de todos como comarcas muy turísticas y que llegan al 95% de la ocupación", explica el gerente de los Servicios de Turismo de la Diputación de Barcelona, Francesc Vila.

Efectivamente, mientras el Maresme mantiene prácticamente la ocupación media en los 92,21% en el mes de agosto (-0,51%), el Baix sube 2,73 puntos porcentuales del 84,73 al 87,45%. Datos que se repiten por quincenas: en la primera, el Baix ha superado el umbral del 90% (90,04, exactamente), mi-

entras que en la segunda ha alcanzado el 84,86% de ocupación. En ambos casos, los datos representan una mejora del 2,35 y 3,10 puntos porcentuales, respectivamente.

Buena convivencia

Esta tendencia positiva se repite, por otro lado, en la mejora de la ocupación de establecimientos de turismo rural, que asciende hasta el 72,46% en todo el conjunto de comarcas (sin contar Barcelona), mientras que los apartamentos turísticos experimentan un crecimiento de hasta 10 puntos porcentuales, situándose en el 78% de ocupación media.

Por todo, la Diputación

FRANCESC VILA ES EL GERENTE DE SERVICIOS DE TURISMO DE LA DIPUTACIÓ

de Barcelona hace una valoración positiva de la campaña por la mejora del impacto económico, que se sitúa entre un 5 y un 6%, pero también por la calidad del turismo y la buena convivencia que se da en las comarcas de la demarcación: "Este verano, pese al incremento de visitantes, no se ha producido ningún gran conflicto como saltan en los medios referente a otros lugares; siempre

como noticia negativa. Quiero destacar este clima de convivencia y de buen hacer en unos meses en los que se incrementa notablemente la cantidad de personas que conviven en un mismo lugar", apunta Vila. En definitiva, la demarcación de Barcelona no tiene en su seno ni Salou, ni Lloret, ni Magaluf.

Y eso que mucho del turismo prefiere igualmente la costa. "El turista que viene al Baix Llobregat tiene un comportamiento complejo. Hemos observado que parte del turismo que está en la costa, también tiene otros factores motivacionales para su estancia como la conectividad con Barcelona y su proximidad. Antes, además, estábamos entre 4 y 6 horas en la playa. Ahora, más conscientes de los peligros de la exposición al sol, estamos entre 2 y 3. Por tanto, quedan más horas para hacer actividades como pasear, ir a comer o hacer excursiones", dice Vila.

Excursiones que pueden ser la misma Barcelona, pero también Montserrat

o Port Aventura. Y en este sentido, el Baix Llobregat es un enclave perfecto que le aporta un valor añadido frente a las demás.

Satisfechos

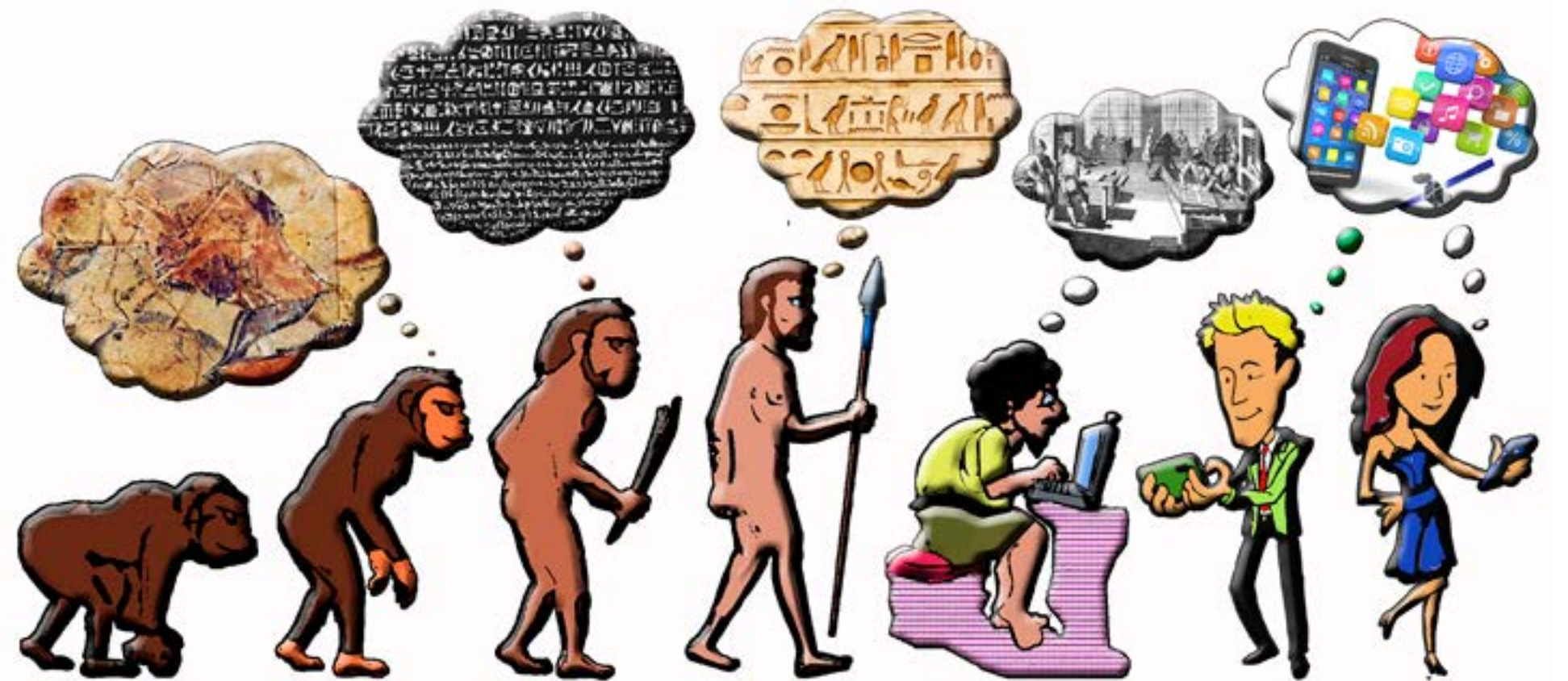
Sea como sea, los datos son favorables a la campaña que desde 2011 inició la Diputación bajo el lema "Barcelona és molt més": "Seguiremos trabajando en este sentido para motivar y descubrir las comarcas de Barcelona, que son mucho más de lo que nos pensamos: residentes, nacionales y extranjeros".

Un efecto que se puede multiplicar debido a la política de control o regulación que desde el Ayuntamiento de Barcelona se está aplicando frente al sector turístico, algo que no afecta al resto de municipios del entorno. "El turista cuando viene no piensa si está en el término municipal de Barcelona o L'Hospitalet. Para él, aunque esté a 50 km del centro, todo es Barcelona. Por tanto, desde cualquier municipio tenemos que levantar la mirada y aplicar esta lógica a corto o medio plazo, pensando en las necesidades de los residentes y de los turistas. En este sentido, las realidades de Barcelona con L'Hospitalet u otro municipio son realidades muy distintas. Barcelona ha evolucionado de la manera que conocemos, mientras que L'Hospitalet está conformándose como embrión turístico. No tienen, por tanto, la urgencia de aplicar moratorias si no que están en una línea de crecimiento".

Según hemos podido saber, esta estrategia cuenta ya con algunas críticas entre la oposición, especialmente Entesa, la cual considera que se está poniendo, desde el punto de vista turístico, las comarcas del entorno de Barcelona al servicio de las necesidades de la ciudad condal. //

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

✉ coordinacion@bcncontentfactory.com

☎ 670.794.703

LAS PLAYAS DEL BAIX CADA VEZ SE PARECEN MÁS A LAS DE LA COSTA DEL MARESME, COMARCA TURÍSTICA POR ANTONOMASIA. EN LA IMAGEN, CALELLA | ISTOCK.COM / DINO GEROMELLA / DIPUTACIÓ DE BARCELONA

L'Hospitalet impulsa su imagen y atractivo, pero con antiguas cuentas pendientes

El Ayuntamiento firma con el Cirque du Soleil su acuerdo de colaboración más largo para ser sede de las giras hasta 2030

La ciudad suma en una semana a la compañía canadiense; a Planeta, en los antiguos juzgados; y el interés del Sónar

Las fuertes lluvias han inundado, en contra, las calles de L'Hospitalet, recordando a las históricas imágenes de septiembre de 1971

Redacción

La 'Marca L'Hospitalet' sigue sumando buenas noticias en esta legislatura a costa de una Barcelona que apuesta por regular el descontrol y que, de rebote, está enviando a su periferia grandes propuestas de ocio y entretenimiento. Con el Mobile World Congress consolidado en la sede de Fira de L'Hospitalet, primero fue la pista de hielo de navidad, que tras un lustro en la plaza Catalunya, pasó a organizarse en la Farga de L'Hospitalet. Ahora, la ciudad ha firmado un convenio de colaboración con el Cirque du Soleil, la Editorial Planeta ocupará los antiguos juzgados y, además, cuentan con el interés de fijar el Sónar.

Sonar permanente

El conocido festival barcelonés ya cuenta con L'Hospitalet, en los espacios de la Fira, para llevar a cabo parte de su programación. Ahora, en cambio, la noticia es la posibilidad de convertir a la segunda ciudad de Cataluña en la sede permanente de una especie de laboratorio creativo, un vivero de empresas u otra estructura más relacionada con la producción musical. Nada hay en concreto, excepto, el interés y unas negociaciones iniciadas en verano: "Estamos en una fase muy inicial de las conversaciones, pero efectivamente estamos estudiando qué proponemos", ha dicho uno de los codirectores del festival, Ricard Robles. "No sería una actividad puntual sino más prolongada en el tiempo y vinculada a nuestro salón profesional".

De esta manera, el Sónar responde optimista ante las

CIRQUE DU SOLEIL FIRMÓ EL CONVENIO EN EL PALAUET DE CAN BUIXERES

facilidades del Ayuntamiento para impulsar el Distrito Cultural y la recuperación de miles y miles de metros cuadrados que tiene en propiedad y sin actividad, resultado de la pérdida de tejido industrial.

El acuerdo más largo del Cirque du Soleil

El proceso de construcción de este Distrito Cultural puede contar ya con su primera gran noticia. L'Hospitalet ha firmado un convenio de colaboración con el Cirque du Soleil que tendrá como sede permanente de sus giras el barrio de Bellvitge. Se trata del convenio de colaboración más largo del que nunca haya tenido el Cirque du Soleil con ninguna ciudad de todo el mundo. Prueba, también, de la predisposición de L'Hospitalet para dar cabida a esta gran compañía, la más importante en relación con el circo acrobático. "El

acuerdo que tenemos con L'Hospitalet es el compromiso más largo que tenemos con una ciudad del mundo", ha dicho hoy el vicepresidente de la División de Giras de Cirque du Soleil, Finn Taylor, que aseguraba que normalmente están en dos o tres ocasiones por ciudad. Y ha añadido: "Estamos muy comprometidos con L'Hospitalet con la idea de afincarnos aquí".

De esta manera, se ha dejado la puerta abierta a ampliar aún más la colaboración con la ciudad hospitalense; mientras que reconocía que en Barcelona ya no tenían previsto llevar a cabo espectáculos a no ser que fueran contrataciones puntuales.

El acuerdo fija las bases más amplias con las que una superficie de más de 19.000 metros cuadrados del barrio de Bellvitge pasarán a ser sede permanente de la compañía para realizar sus giras. En concreto, se trata de un espacio entre Feixa Llarga y la Travesía Industrial (justo detrás del campo de béisbol), que se habilitará, de momento, durante las primaveras de cada año para los espectáculos de la compañía.

Pese a que Taylor no ha querido confirmar, "porque no está del todo decidido a nivel interno", qué espectáculo será el primero, lo que sí es prácticamente seguro es que será en marzo de 2018 el estreno. Por lo que se refiere a las características, la carpa del Cirque du Soleil de L'Hospitalet serán muy similares a las que se instalaban en el Fórum de Barcelona, con un aforo aproximado de 2.500 asientos. "Supone una oportunidad para generar economía y cultura y, al mismo tiempo, visibilizar nuestro Distrito Cultural", ha dicho la alcaldesa de la ciudad, Núria Marín. En este sentido, Taylor ha querido matizar que mueven unos 120

empleados permanentes y que, cuando se ubican en una ciudad para sus actuaciones, suelen contratar de entre 200 y 250 empleados locales para diferentes tareas como montaje, agencias publicitarias o 'caterings'.

Esta es la gran incógnita. Saber el beneficio real que queda en la ciudad de L'Hospitalet o si es solo una cuestión de imagen de su marca como ciudad que, a la vez, puede servir de anzuelo para otras grandes empresas: "Que una empresa tan potente como el Cirque du Soleil se instale en L'Hospitalet siempre es atractivo, como en su momento lo fue Ikea en la Plaza Europa", dice Francesc Josep Marco, asesor cultural del Ayuntamiento y figura clave, por su experiencia y trayectoria, en esta transformación de la ciudad. Es, en cualquier caso, el primer gran tanto del equipo de gobierno tras apostar por las rebajas fiscales: "Si quieres ser atractivo para la industria cultural y creativa, tienes que crear unas condiciones. Y es mucho mejor, en estos casos, crear unas condiciones favorables que no ir poniendo dinero sobre la mesa", asegura Marco, que prefiere incentivar, mejor que subvencionar.

Desembarca Planeta

Precisamente hablando de condiciones favorables, L'Hospitalet ha confirmado el desembarco de la Editorial Planeta, empresa ilustre del grupo, tras acordar ceder "en régimen de concurrencia" el espacio de los antiguos juzgados de la ciudad para convertirlo en un nuevo equipamiento educativo.

El centro contará con distintas actividades formativas del ámbito universitario y la formación profesional y estará gestionado por la división de Formación y Universidades

del Grupo Planeta durante 25 años prorrogables. El espacio, de 10.800 metros cuadrados, está llamado a ser un punto de referencia y, por tanto, un nuevo clúster formativo. Para ello, a partir del próximo curso, se centrarán en el proyecto iFP de Formación Profesional, además de otros proyectos universitarios —presenciales y online— de materias distintas como ciencias de la salud, diseño, administración y finanzas o hostelería y turismo, entre otras.

Por su parte, Planeta ofrecerá cien becas para alumnos que se matriculen a cursos homologados.

Una semana ensombrecida por el diluvio

Desde la propuesta, que nace del proyecto 'LH On', de recuperar los abandonados polígonos industriales en cultura, esta ha sido la mejor semana de L'Hospitalet, como hemos explicado. Ahora bien, las buenas noticias se aguan la misma semana por un torrencial que dejó nuevas inundaciones en la ciudad.

Inundaciones que recordaban a las que en septiembre de 1971 se produjeron en la zona baja del Llobregat, afectando también a L'Hospitalet. En aquella ocasión, el río se desbordó por las intensas lluvias. Esta vez, con este problema resuelto, la problemática venía del subsuelo.

Y es que la falta de un buen sistema de alcantarillado, grandes recolectores, y, sobre todo, la falta de mantenimiento pudieron ser las causas por las que, de nuevo, se vieron contenedores flotando por las calles de L'Hospitalet. De hecho, fue la ciudad de toda Cataluña que, en la noche del viernes 23 de septiembre de 2016, registró más llamadas de aviso a Protección Civil, pese a no estar en la lista de zonas

CAPTURA DE VIDEO, FET DES D'UN AUTOBÚS ATURAT PER L'AIGUA

donde se preveían más precipitaciones. Por hacernos una idea, de las 106 llamadas que se hicieron en el Barcelonés, 66 eran de L'Hospitalet, más que en comarcas enteras como el Montsià (63), el Baix Ebre (60) o el mismo Baix Llobregat (52).

Pese a que el cielo no lo podemos controlar, nuestra ciudad sí; y, en este sentido, el ser atractivos o tener una buena 'Marca L'Hospitalet' no evita el seguir sufriendo problemas cotidianos que se antojan endémicos en la segunda ciudad de Cataluña. //

ellobregat a la **LA VANGUARDIA**
de L'Hospitalet i el Baix
El primer divendres de cada mes
www.ellobregat.com

LA PUBLICITAT QUE RODA
PUBLICITAT EXTERIOR AUTOBUSOS SOLER I SAURET
BAIX LLOBREGAT - BARCELONA

Exclusiva de
Publicidad Exterior

TRES SUPORTS PUBLICITARIS
ESPECTACULARS EN MOVIMENT
UNA BONA INVERSIÓ EN PUBLICITAT

info@publicidadexterior.cat
93 689 27 64 • 685 990 313
PublicidadExterior.cat

La Diputació de Barcelona destina 20 milions d'euros a reforçar el teixit empresarial local

L'objectiu és reforçar la solvència econòmica local i afavorir la inversió en equipaments i infraestructures

La Diputació treballa amb els ajuntaments per canalitzar la transferència de recursos econòmics, tècnics i materials

Redacció

La Diputació de Barcelona destinarà 20 milions d'euros a reforçar el teixit empresarial local i la seva solvència econòmica afavorint la inversió en equipaments i infraestructures. Serà gràcies a un nou programa d'inversió local aprovat aquest mes de novembre i destinat als ajuntaments i les quatre entitats municipals descentralitzades de la demarcació.

El suport a la petita i mitjana empresa té un innegable impacte econòmic i pot promoure una especialització de la producció, i, també, de la comercialització dels productes propis d'un territori determinat. És per aquest motiu que aquest nou programa promou la contractació de petites i mitjanes empreses per tal d'afavorir el desenvolupament

econòmic local, millorar les oportunitats laborals i contribuir a garantir la cohesió social.

Críters d'adjudicació

La distribució dels 20 milions d'euros d'aquest programa té la voluntat de garantir una distribució justa i objectiva. S'assigna un import inicial de 10.000 € a tots els ens destinataris amb l'objectiu d'assegurar l'equilibri territorial i el suport als petits municipis, i es completa la distribució amb les variables població, extensió i capitalitat comarcal.

Millora dels camins

La Diputació de Barcelona també ha aprovat el repartiment dels 11,2 milions d'euros corresponents al programa complementari de millora de camins locals, entre els projectes presentats pels ajuntaments.

Per valorar les sol·licituds presentades pels ajuntaments, s'han tingut en compte com a criteris la urgència de l'obra, com ara per a la reducció de riscos imminents, estabilització de talussos o restitució de la vialitat, la connectivitat a nuclis disseminats, la ràtio d'importància social a partir de km de camins/1.000 habitants, l'aportació econòmica municipal i la importància dels camins en l'àmbit territorial municipal.

Aposta de mandat

Els programes complementaris que promou la Diputació de Barcelona formen part del Pla "Xarxa de Govern Locals 2016-2019". Mitjançant aquest pla, la Diputació treballa amb els ajuntaments per canalitzar la transferència de recursos econòmics, tècnics i materials als governs locals. ///

Ens destinatari	Import concedit (EUR)
Abrera	58.919,36
Begues	50.214,77
Castelldefels	237.935,33
Castellví de Rosanes	21.676,74
Cervelló	49.039,93
Collbató	31.405,45
Corbera de Llobregat	65.939,63
Cornellà de Llobregat	314.670,91
Gavà	182.710,37
La Palma de Cervelló	22.207,55
Martorell	111.201,81
Molins de Rei	103.378,28
Pallejà	52.320,99
Sant Andreu de la Barca	107.534,81
Sant Boi de Llobregat	304.879,05
Sant Climent de Llobregat	27.661,44
Sant Esteve Sesrovires	42.853,96
Sant Feliu de Llobregat	217.261,67
Sant Joan Despí	128.494,06
Sant Just Desvern	70.823,70
Sant Vicenç dels Horts	110.996,05
Santa Coloma de Cervelló	40.583,45
Torrelles de Llobregat	35.126,49
Vallirana	69.204,52
Viladecans	246.256,90
El Prat de Llobregat	27.242,42
El Prat de Llobregat	241.065,91
Esparreguera	95.121,11
Esplugues de Llobregat	171.238,48
Olesa de Montserrat	97.942,21
Total	3.335.967,35

CONCESSIÓ D'AJUTS ECONÒMICS DEL PROGRAMA COMPLEMENTARI DE SUPORT A LA INVERSIÓ LOCAL

EL NOU PROGRAMA PROMOU LA CONTRACTACIÓ DE PETITES I MITJANES EMPRESES PER TAL D'AFAVORIR EL DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC LOCAL I EVA GUILLEMET

A Gavà tens

NATURA
Castell d'Eramprunyà - Parc del Garraf

HISTÒRIA
Parc Arqueològic Mines de Gavà

CULTURA
Espai Maragall

PROXIMITAT
Parc Agrari

PLATJA
Platja de Gavà

i molt més

+ info: gavaciutat.cat

Aragonès: “El Baix ha de ser un dels motors de la innovació a Catalunya”

El Govern de la Generalitat presenta el Pla RIS3CAT, que suposarà un volum d'inversió superior als mil milions d'euros

Imanol Crespo

No hi ha futur sense innovació i, per aquest motiu, el Govern de la Generalitat impulsa el Pla d'Acció RIS3CAT que té previst promoure més de mil milions d'euros a tot el país fins el 2020, gràcies, també, als 406 milions d'euros del Fons FEDER de la Unió Europea (que només subvenciona el 50% i, per tant, obliga a trobar finançament per la resta del projecte).

Sigui com sigui, l'àmbit metropolità serà clau per impulsar la innovació i la recerca en l'estructura econòmica com destaca el delegat territorial del Govern de la Generalitat a Barcelona, Miguel Àngel Escobar, durant la darrera presentació del Pla, en aquest cas, a la demarcació de la ciutat comtal: “L'Àrea Metropolitana representa

a 3,2 milions d'habitants, el 52% del PIB i dels treballadors de Catalunya, el 47% de les patents industrials i acull un centenar de centres d'investigació i 14 universitats. Són xifres que atorguen una gran responsabilitat”.

En aquest sentit, en concret, el Baix Llobregat també jugarà un paper actiu i fonamental. Així ho creu el secretari d'Economia, Pere Aragonès, en declaracions a El Llobregat: “El Baix Llobregat ha de ser, clàssicament, un dels motors de la innovació a Catalunya. De fet, alguns dels projectes que s'han presentat i que s'han identificat com a casos d'èxit són del Baix”, explica Aragonès assenyalant un exemple de Seat en conjunt amb dues empreses més i la col·laboració de centres de recerca.

Tres són els principals motius que expliquen que el Baix sigui una de les co-

marques de Catalunya que “més rèdit pot treure de les diferents convocatòries del Pla RIS3CAT”. Segons Aragonès, “si un element té el territori és un teixit industrial amb molta trajectòria, una indústria d'una dimensió important i, per tant, ja té una tradició en innovar”.

D'altra banda, el Baix destaca per un “accés als centres tecnològics o d'execució de recerca molt important; no només perquè té universitats (com la Politécnica de Catalunya a Castelldefels) sinó per la seva connexió pròxima a altres àmbits de recerca (com la Autònoma de Barcelona)”. I, per acabar, la tercera pota que defineix el territori és la seva diversificació de l'estructura econòmica: “És una comarca fonamentalment industrial, però que està creixent molt en el sector serveis, inclòs el sector logístic, i que manté, a la vegada, l'àmbit primari amb el Parc Agrari i tot el tema del producte de proximitat”.

Per tot, el RIS3CAT representa una excel·lent oportunitat que inclou, a més, a tots els actors implicats: el sector privat, l'administració, la ciutadania i l'àmbit de la recerca i el coneixement. “Parlem de la quàdruple hèlix. I el que volem és passar de les

PERE ARAGONÈS, A LA DRETA, ÉS L'ACTUAL SECRETARI D'ECONOMIA

bates blanques a les bates blaves”, diu Aragonès per acabar amb la tradicional escaleta entre l'àmbit acadèmic i de recerca i el mercat. “El més important és la transferència. Tenim un sistema de ciència i tecnologia molt potent, però això ho hem de traslladar a nivell de patents, nous productes i noves maneres de producció”.

En aquest sentit, el Baix Llobregat compta amb destacats clústers específics, de primer nivell, i que dibuixen aquesta quàdruple hèlix com són el de Salut Mental

de Sant Boi o el d'Automoció amb capital a Martorell. A més, destaquen sectors de referència com el de la salut o l'alimentació, així com iniciatives com la que l'Ajuntament de Viladecans va encetar fa tot just un any sent el primer ens local en subvencionar les patents d'empreses a la ciutat.

Canvi d'estratègia

Prova de que l'aposta per la innovació també progressa adequadament és el canvi d'estratègia marcat pel Govern de la Generalitat en aquesta nova convocatòria

del Pla. I és que, si primer es va donar prioritat a la construcció d'infraestructures i equipaments d'R+D, ara s'inverteix el model per impulsar els projectes pròpiament.

Si del 2007 al 2013 es van invertir uns 100 milions d'euros (80% del total) en infraestructures, ara seran entre 60 i 70 dels 406 totals del fons europeu. El volum més important, uns 340 milions, aniran a parar a projectes.

Per fer-ho possible, el RIS3CAT compta amb quatre grans actuacions: les comunitats RIS3CAT, que ofereix línies de subvencions que donen suport a actuacions conjuntes de grans agrupacions d'empreses i agents del sistema d'R+D+I; els Nuclis Tecnològics, que té com a destinataris empreses que donen resposta a un repte tecnològic; convocatòries per la participació de l'administració i la ciutadania i, per últim però no menys important, els Projectes d'Especialització i Competitivitat Territorial (PECT), una línia de subvencions que posa a disposició 50 milions d'euros i que té com a principal destinatari l'administració local amb l'objectiu de destacar el valor afegit de cada municipi i diferenciar-se del seu entorn en col·laboració amb els agents de recerca i innovació i el teixit econòmic del seu territori. //

‘Restb.ai’, el ojo no humano que está revolucionando el mundo digital

La compañía de Viladecans ha sido una de las veinticinco empresas finalistas en el TechCrunch Disrupt celebrado en Estados Unidos

“En el mundo digital suben millones y millones de imágenes cada día y es necesario saber qué son esas imágenes”

Vanesa Maillo

Del Baix a San Francisco. Restb.ai ha sido una de las veinticinco jóvenes empresas finalistas del TechCrunch Disrupt celebrado en Estados Unidos. La iniciativa es capaz de imitar al ojo humano a la hora de analizar imágenes en Internet con una precisión del 98%, gracias a la tecnología de Inteligencia Artificial.

Hace apenas unas semanas, Restb.ai iniciaba su viaje hacia San Francisco. Tras ser seleccionada entre las más prometedoras de Barcelona, la iniciativa tenía vía libre para asistir a TechCrunch Disrupt en Estados Unidos, uno de los eventos anuales líder en impulsar start-ups revolucionarias, introducir tecnologías innovadoras y reunir a los mejores y más brillantes emprendedores e inversionistas de capital de riesgo. Todo un centro de debate para discutir sobre las máximas prioridades para los innovadores más importantes del sector tecnològic.

“El simple hecho de haber sido nominados para el prestigioso Startup Battlefield demuestra que nuestra tecnología es una de las más rompedoras del mundo”, comenta Xavi Hernando, co-fundador de Restb.ai y experto en Ciencia de Datos. Se trata del principal concurso mundial de start-ups en el que veinticinco nuevas empresas compiten por la Disrupt Cup y un cheque de 50.000 dólares, además de la atención de los medios e inversores.

No hay nada igual

“Aunque Restb.ai compite con gigantes tecnológicos como Google's Vision API o IBM's Watson, carecen de nuestra precisión similar al cerebro humano que utiliza las mayores redes neurales disponibles, se ajusta a las necesidades específicas de cada cliente, y nuestra tecnología única para una verdadera interpretación del contenido de imágenes”, explica el CEO de Restb.ai, Angel Esteban.

“En este momento no hay nadie que esté ofreciendo algo similar”, afirma Damià García Priu, cofundador y vicepresidente de Desarrollo de Negocio de Restb.ai. Actual-

mente, la compañía se centra en el mercado inmobiliario, automovilístico y los marketplaces, pero pretende ampliar su oferta a otras industrias durante el próximo año, como la sanitaria. “Gracias a nuestra tecnología, tenemos la proximidad en el mercado para solucionar problemas concretos” y la demanda está asegurada, pues “hay necesidad por parte de cualquier usuario, ya sean empresas, instituciones como el Gobierno o la policía, o particulares”, asegura Damià García.

RESTB.AI FUE UNA DE LAS FINALISTAS EN EL TECHCRUNCH DISRUPT AMERICANO

“El Big Data es fácil analizar porque todo va en ficheros de texto, pero en el caso de los archivos de imagen y de video no”, ya que no utilizan datos estructurados para que las empresas puedan automatizar la detección de objetos, la descripción, el etiquetado y la categorización. La tecnología de Restb.ai posibilita monitorizar las imágenes para detectar y bloquear instantáneamente la publicación de imágenes no autorizadas e inapropiadas en Internet.

Además, su sistema inteligente permite que cada empresa “pueda interpretar y analizar cualquier tipo de imagen en función de su necesidad”. En este sentido, el abanico de posibilidades es muy amplio. Así, “una marca comercial puede evitar aparecer en fotografías violentas” o “una federación deportiva puede descartar de manera sistemática

aquellas imágenes que no estén relacionadas con el deporte en concreto”, ejemplifica. La categorización automática se convierte así en una necesidad en cuanto a la eficiencia empresarial, para asegurar que los consumidores están viendo el contenido más atractivo, relevante y actualizado.

Explosión de datos

El fenómeno de la gran explosión de datos ha inundado la Red y el principal agente de tal producción de datos en cantidades masivas somos nosotros mismos. La actividad cotidiana de millones de ciudadanos, sobre todo teniendo en cuenta la revolución del Smartphone, marca un ritmo incesante de producción y consumo de datos.

“En el mundo digital suben millones y millones de imágenes cada día y es necesario saber qué son esas imágenes”, explica Damià García. Cada segundo 8.796 fotos son compartidas en Snapchat, 8.102 en WhatsApp, 4.501 en Facebook y 810 en Instagram. En total, 1.930.000.000 imágenes al día se suben únicamente a estas redes sociales, según un estudio realizado por Photoworld.

“El comportamiento humano al comparar y tomar cualquier tipo de decisión”, especialmente en el momento de compra, “es visual”, apunta el cofundador y vicepresidente de Desarrollo de Negocio. Por esta razón, cada vez más, la imagen ha ido haciéndose hueco en Internet, hasta convertirse en la gran protagonista. El contenido visual es uno de los más atractivos tanto en webs como en redes sociales. Su impacto parece no tener límites y el auge de nuevas plataformas como Pinterest e Instagram, cuyo principal contenido se basa en imágenes, lo corrobora.

La explosión de datos crece del mismo modo que aspira hacerlo Restb.ai: desenfundadamente. Su tecnología ya se ha integrado con éxito en algunos portales líderes en los Estados Unidos e Inglaterra, así como en algunas empresas importantes en España, Canadá, Argentina, Australia e India. “Aunque nuestra estrategia inicial era crecer despacito”, San Francisco lo cambió todo. Ahora solo piensan en “dar el salto a nivel global de manera intensa y rápida para poder crecer lo más rápido posible”. //

Decathlon fortalece su matrimonio logístico con el Baix Llobregat

La compañía inaugura un centro logístico que da vida al nuevo polígono industrial de Can Margarit de Sant Esteve Sesrovires

El nuevo equipamiento aúna el antiguo centro de Ca n'Estella y el de Vilafranca por una mayor de 40.000 metros cuadrados

Imanol Crespo

El Baix Llobregat refuerza su posición como territorio clave a nivel logístico y no solo en el sur de la comarca. Sus excelentes comunicaciones y su proximidad con Barcelona son un potencial que, de nuevo, se vuelve a demostrar, en este caso, en Sant Esteve Sesrovires. Decathlon ha inaugurado un nuevo Centro Logístico en el municipio baixllobregatense desde el cual centralizará toda la distribución de Cataluña, Comunidad Valenciana y Baleares. De esta manera, la compañía francesa aúna los ya antiguos centros que tenía en el polígono de ca n'Estella, de

Sant Esteve, y en Vilafranca del Penedès en uno solo de 40.000 metros cuadrados de superficie. Así, Decathlon fortalece su vínculo con el territorio, el cual ya cuenta con el Centro Logístico Continental del ZAL de El Prat de Llobregat.

Nuevo foco económico
En total, 350 trabajadores conformarán la plantilla del CAR Barcelona, 50 de nueva creación. Una nueva oportunidad para jóvenes del territorio, quienes tienen un papel fundamental en la compañía líder en venta de productos deportivos. En este sentido, el director general de Decathlon España, Javier López, destacaba el reciente acuerdo con la Ge-

EL NOU CENTRE LOGÍSTIC ÉS EL SEGON DE DECATHLON AL BAIX | I. C.

neralitat que incluye a la empresa en la cada vez más larga lista de compañías que apuestan por la FP Dual: "Somos la empresa privada que ha ofertado más plazas

de FP Dual para estudiantes de toda Cataluña".

Por otro lado, este centro dará vida al nuevo polígono industrial de Can Margarit que ya cuenta con su pri-

mera gran empresa en funcionamiento, que, además, ocupará la segunda parcela más grande de la zona con 60.000 metros cuadrados en total. Por ello y por lo que representa en la economía catalana la inversión extranjera de empresas como la francesa, el acto ha estado presidido por el presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, y la alcaldesa de Sant Esteve Sesrovires, Carme Rallo.

Por su parte, Rallo ha valorado positivamente el nuevo centro logístico, puesto que "se abre la actividad económica a un nuevo sector, que hasta ahora estaba muy centrada en la automoción. La diversificación en la actividad económica ofrece nuevas oportunidades", ha dicho. En este sentido, Rallo ha manifestado el potencial del municipio, pero ha reclamado la necesidad de mejorar en infraestructuras viales, fundamentalmente, sobre todo, la B-224 y la más conocida como 'recta de Seat', las cuales ha calificado de "auténticas ratoneras". Con el desdoblamiento pendiente

por falta de presupuesto, Rallo ha pedido directamente a Puigdemont "soluciones urgentes".

En este sentido, el presidente de la Generalitat ha aprovechado -con el tono de ironía y humor que le caracteriza, pero tajante- para contestarle en su intervención: "Tenemos deberes que hacer; ahora mismo reclamaba el desdoblamiento. Y seguro que tendrá razón. Entiendo que antes tendrá la tienda de Decathlon (Rallo había concluido preguntando a la compañía cuando pondrán una tienda en el municipio), pero no sufra que lo transmitiré al vicepresidente de la Generalitat", haciendo referencia a Oriol Junqueras, responsable de liderar la aprobación de presupuestos y compañero de partido de la alcaldesa Rallo (ERC).

Puigdemont ha destacado, en clave económica, la importancia de la inversión extranjera, la cual "confía en Cataluña". En este sentido, ha puesto en relieve el mercado francés, principal, socio empresarial en Cataluña. **///**

Una estrategia de territorio inteligente: l'aposta de la Diputació de Barcelona

La institució provincial ha presentat les seves propostes tecnològiques a l'Smart City Expo World Congress

La Diputació aposta per dotar als ajuntaments de tecnologia que faciliti la prestació de serveis als ciutadans

Redacció

Amb la voluntat de mostrar la seva aposta per connectar tot el territori de la demarcació, la Diputació de Barcelona ha tingut un paper molt actiu a la sisena edició de l'Smart City Expo World Congress, que és l'esdeveniment de referència a nivell mundial sobre ciutats intel·ligents i solucions urbanes.

En el marc del congrés, la presidenta de la Diputació de Barcelona, Mercè Conesa, va defensar que, en aquest mandat, la Diputació aposta per «una estratègia de territori intel·ligent», dotant «als ajuntaments d'aquella tecnologia que faciliti la prestació de serveis a la ciutadania», una tecnologia entesa, no com una finalitat, sinó com un mitjà, ja que el més important és «el retorn social que s'obté mitjançant l'aplicació tecnològica».

Pas ferm cap al govern obert

Al llarg dels tres dies de congrés, la Diputació de Barcelona va mostrar la seva clara voluntat per desplegar la nova estratègia intel·ligent de govern treballant de forma transversal els conceptes de govern obert.

Aquesta aposta es basa en la unificació transversal de la transparència, les dades obertes i la participació ciutadana. Un nou paradigma on la implicació del ciutadà és essencial per construir eficientment els canals, per internalitzar les seves demandes i per poder oferir respostes de forma utilitzable i intel·ligent.

Cooperant per una infraestructura Smart Region

Entre les més de 15 conferències que van tenir lloc a l'estand, la Diputació de Barcelona va presentar "IDEBarcelona", una infraestructura de dades geogràfiques que permet cooperar amb el món local en el desenvolupament d'una Smart Region.

Aquesta plataforma permet una gestió i planificació del territori, bé sigui a nivell municipal o bé sigui regional, basada en la plataforma SITMUN, que aporta informació geogràfica actualitzada i fiable a les iniciatives smart.

Un nou concepte de biblioteques

La presidenta de la Diputació de Barcelona, Mercè Conesa, va aprofitar l'Smart City Expo per reunir-se amb la presidenta de la xarxa europea de Living Labs, Tuija Hirvikoski, amb la voluntat de promoure una de les apostes de mandat: fer de les biblioteques un espai cultural i de creació al voltant d'un entorn virtual. Un projecte que ja s'ha implantat a la ciutat de Sant Cugat del Vallès (Barcelona).

ESPAI DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA A L' SMART CITY EXPO WORLD CONGRESS 2016 | SERGI RAMOS

Noves Apps

A l'espai de la corporació també es va promocionar dues noves apps que la Diputació de Barcelona ha posat al servei de la ciutadania per millorar els serveis que s'ofereixen.

La Xarxa de Biblioteques Municipals va donar a conèixer la seva relació amb els usuaris mitjançant els dispositius mòbils i una aplicació completament renovada des del passat mes de juny. D'altra banda, la Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona va presentar 'Itinerari Parcs', la nova app d'itineraris senyalitzats que compta amb una gran oferta de propostes.

Quatre exemples d'ús

Al llarg de l'última jornada de l'exposició es va tractar sobre el present i futur de la plataforma SENTILO, posant com a exemple, de la pròpia institució, el treball impulsat per les ciutats de Barcelona, Terrassa i Reus.

! Mercè Conesa defensa la **tecnologia** entesa, no com una finalitat, sinó com un **mitjà**, ja que el més important és «el **retorn social** que s'obté mitjançant l'aplicació tecnològica»

SENTILO dóna autonomia als ajuntaments al moment de coordinar la seva pròpia informació. A més, gràcies a la Diputació, els ens locals poden gaudir de la gratuïtat del servei i d'un estalvi a la infraestructura necessària, així com a la instal·lació, manteniment i ús de la plataforma.

Connectar els petits municipis

La voluntat de la Diputació de Barcelona per connectar tot el territori es centra, a la vegada, amb l'impuls de "BCN Smart Rural", una iniciativa que s'articula al voltant d'una economia verda i circular, de caràcter local i que ha de comportar beneficis tan econòmics com socials i medioambientals en petits municipis de l'àmbit no metropolità.

Promoure la creació d'aplicacions

Durant l'Smart City Expo, la Diputació de Barcelona va donar a conèixer els guanyadors dels premis "DIBA Apps Contest" i "DIBA IoT Contest 2016". El primer fou per a l'APP "Untrail", creada pel Pau Tena i el David García. Aquest videojoc de realitat augmentada està dissenyat per fomentar la pràctica de l'esport entre els joves, al mateix temps que es promou el coneixement de la ciutat de forma lúdica.

L'altre premi fou per l'aplicació "Sistema públic de localització de taxis a temps real" creada per l'Àngel Suñé, la Noèlia Asensi i el Josep Maria Garcia i que té per objectiu la localització de taxis propers, així com la reserva i confirmació per part del taxista. **///**

Sintonitza el 36 de la TDT la Televisió del Llobregat
Per saber el que passa al teu voltant
LA TELEVISIÓ SENSE DISTÀNCIA

Renovat suport als emprenedors

Generalitat reedita el Catalunya Emprèn, que va impulsar més de 5.000 projectes emprenedors a l'any 2015

Aquest programa transversal va mobilitzar més de 55 milions d'euros entre ajuts directes a emprenedors, línies de finançament i subvencions

El conseller Baiget va fer balanç del programa després d'una reunió en què els departaments de la Generalitat van reafirmar les bases de la seva estratègia unificada en emprenedoria

Redacció

La Generalitat va ajudar, segons dades oficials, durant el 2015 a la creació o consolidació de més de 5.000 projectes emprenedors a través del Catalunya Emprèn. Així ho va indicar recentment el conseller d'Empresa i Coneixement, Jordi Baiget, durant la presentació d'un seminari sobre emprenedoria a Barcelona en el que també ha confirmat la reedició d'aquest programa de suport a l'emprenedoria. Amb tot, aquesta acció transversal de la Generalitat va mobilitzar l'any passat més de 55 milions d'euros, entre ajuts directes a emprenedors, línies de finançament o subvencions a iniciatives específiques de suport a la creació i consolidació d'empreses.

“El dinamisme de la nostra economia es fonamenta en el treball, l'esforç, la capacitat d'assumir riscos,... valors tots ells vinculats a l'emprenedoria”, va indicar el conseller. De fet, Baiget va remarcar que “l'emprenedoria és “un pilar” que “influeix de manera important en la competitivitat dels països, i el progrés i benestar de les societats”. En aquest sentit, el titular d'Empresa i Coneixement va trobar adient fer un repàs meticulós de les accions més importants que engloba el programa Catalunya Emprèn. “És important

EL CONSELLER BAIGET VA INAUGURAR UN SEMINARI SOBRE EMPRENEDORIA DIRIGIT A TÈCNICS DE LA XARXA EMPREN

Programa transversal amb una quarantena d'accions

La Generalitat va posar en marxa el programa Catalunya Emprèn l'any 2012 amb la missió de fomentar l'esperit emprenedor i promoure la cultura d'empresa a Catalunya. Així, el Catalunya Emprèn és un programa paraigües. La Generalitat va posar en marxa el programa Catalunya Emprèn l'any 2012 amb la missió de fomentar l'esperit emprenedor i promoure la cultura d'empresa a Catalunya. Així, el Catalunya Emprèn és un programa paraigües que inclou una quarantena d'accions que es despleguen des dels diferents departaments del Govern: Empresa i Coneixement però també Ensenyament, Cultura, Treball i Agricultura. Aquestes mesures inclouen des de convocatòries de subvenció directa a línies de suport al finançament, passant per iniciatives de mentoring i tutorització o programes d'acceleradores d'empreses:

Una de les iniciatives més destacable és la Xarxa Emprèn. Aquesta xarxa està integrada per un conjunt d'entitats tant municipals com comarcals vinculades al món

de la creació d'empreses disseminades arreu de tot el país. L'any 2015 en van formar part 118 entitats que, amb uns 400 tècnics de suport, van ajudar a crear 3.600 empreses.

Les start-ups són un altre focus d'interès sobre què actua la Generalitat, fonamentalment a través d'ACCIO. Així, el programa Start-up Catalonia, que compta amb 6 acceleradores, va oferir l'any 2015 el seu suport a través de dues línies. Del Pla Embarca (acceleració de primeres vendes) se'n van beneficiar 80 empreses. D'aquestes, el 82% van augmentar el seu volum de negoci en un any, van facturar 14,2M€ conjuntament, van crear 142 llocs de treball, i més de 50 van aconseguir finançament d'inversors privats. El programa Start-up Catalonia també compta amb la línia Pla Esprint (internacionalització), que va ajudar 20 companyies a sortir a l'exterior.

Un altre front prioritari és el treball autònom. En aquest àmbit, la Generalitat ha actuat a través del Programa

Consolidat i de la Línia Emprèn. El primer, que inclou accions formatives en gestió empresarial així com assessorament personalitzat, va donar suport l'any passat a més de 630 treballadors autònoms. Pel que fa a la Línia Emprèn, dedicada a emprenedors, autònoms, microempreses o comerços, va concedir 232 préstecs per un import proper als 13 milions d'euros.

Amb el Programa Indústria del Coneixement es fa una aposta per promoure la creació d'empreses i la transferència de tecnologia. Aquest programa ha de mobilitzar 30 milions d'euros en 5 anys, per impactar en uns 300 projectes empresarials basats en la recerca, des de la fase inicial de prototipatge fins a la seva introducció en el mercat.

web: catempren.gencat.cat

La Xarxa Emprèn va implicar l'any passat 118 entitats en l'impuls de l'emprenedoria, i els seus tècnics especialitzats van atendre prop de 30.000 persones

que es coneguin tots aquests recursos: els emprenedors han de conèixer com els podem ajudar des de les administracions”, va subratllar.

Confirmada la renovació del programa El conseller Baiget va fer balanç d'aquest programa transversal després de presidir una reunió de la comissió interdepartamental del Catalunya Emprèn. En aquesta trobada, els diferents departaments de la Generalitat que hi participen van reafirmar les bases de la seva estratègia unificada en matèria d'emprenedoria.

En aquest sentit, el conseller va aprofitar la inauguració del seminari per anunciar la reedició del Catalunya Emprèn de cara al proper any, “vist el balanç del programa i les possibilitats que genera l'emprenedoria” per a l'economia del país. Segons va remarcar, la voluntat és “consolidar Catalunya com a referent en emprenedoria a Europa, i fins i tot al món”. En aquest sentit, el membre de l'executiu català va voler subratllar que els països avançats van en aquesta línia i que des del nostre país ja s'han impulsat nombrosos projectes emprenedors que han resultat capdavanters. “Si volem un país de progrés, amb ocupació de qualitat, l'emprenedoria és una eina indispensable per assolir els nostres objectius”, va reblar Baiget.

El conseller Baiget va fer balanç del programa Catalunya Emprèn durant la inauguració del seminari 'Ecosistema emprenedor català', organitzat per la Generalitat i dirigit específicament als tècnics de la Xarxa Emprèn. Aquest seminari comptarà amb un programa molt complet de ponències que es va desenvolupar entre el 10 i el 14 d'octubre a Barcelona i pretenia, entre d'altres coses, fer una radiografia del panorama emprenedor del país.

Així, hi van participar figures destacades del món de la creació d'empreses com Toni Mascaró (creador d'eMascaró i del moviment Barcelona Loves Entrepreneur), Scott Mackin (editor de Barcinno, pàgina web dedicada al informació sobre start-ups) o Simón Lee (cofundador d'Incubio), entre d'altres.

Altres iniciatives del Catalunya Emprèn

La línia d'ajuts de les Unitats de Comercialització de tecnologia de les universitats catalanes, que aquest 2015 va ajudar a crear 30 empreses de base tecnològica.

El pla Start DMC, adreçat al sector del turisme, per estimular la creació de Destination Management Companies, amb 10 projectes finalistes.

Les missions d'ACCIO per fomentar la internacionalització d'start-ups, entre elles una expedició a Tel Aviv a la jornada TAU Innovation Day.

La línia de préstecs participatius de l'Institut Català d'Empreses Culturals (ICEC), que l'any 2015 va concretar 16 operacions per un import de més d'1,5 milió d'euros.

El programa d'innovació i transferència de coneixements InnovaFP, en el marc del qual 53 centre docents van donar suport a 92 empreses i van desenvolupar 210 projectes d'innovació durant el curs 2015-16:

El Fòrum d'Inversió Industrial de la Moda, que va celebrar la seva primera edició durant l'última 080 Barcelona Fashion.

Les línies de préstecs participatius de l'Institut

Català de Finances (ICF), a través d'Instruments Financers per a Empreses Innovadores, per a la conversió en start-ups, que van possibilitar 14 operacions per un import de gairebé 2,3 milions d'euros.

Els Fòrums d'Inversió d'ACCIO, en què es van presentar 21 empreses davant d'inversors privats i 50 més es van recollir en un Catàleg de Projectes.

El conveni desenvolupat en col·laboració amb el Consell de Cambres, que ha permès crear o consolidar mitjançant mediació o suport financer 286 companyies.

El programa d'emprenedoria corporativa, també d'ACCIO, que ha donat suport a 42 projectes en la recerca de socis corporatius.

El conveni amb la fundació Ship2B per impulsar l'emprenedoria social, que va acabar accelerant 25 projectes.

Segueix-nos a les xarxes a través del Saps Com?!

Twitter: @sapscom

Al canal de Youtube: SapsCom

INFRAESTRUCTURES

Més necessàries que mai

L'aeroport del Prat a punt d'estrena: noves rutes intercontinentals als Estats Units, Corea del Sud i Llatinoamèrica

Mobilitat metropolitana a dues velocitats a causa de la manca d'inversions en un servei de Rodalies de qualitat

El Corredor Mediterrani i la mobilitat vs. la contaminació: pròxims protagonistes del Cicle d'Infraestructures

Aqualsevol societat, les infraestructures són el reflex del progrés perquè són la inversió pública que fonamenta el creixement econòmic i la vertebració del territori, així com la sostenibilitat. La ciutadania, mitjançant els seus impostos, té dret a gaudir d'unes infraestructures de qualitat per poder desenvolupar activitats a la seva vida quotidiana, com ara en el cas de la mobilitat.

Malauradament, a la comarca del Baix Llobregat i l'Hospitalet, tot i que ja s'han executat algunes actuacions orientades a la millora del transport públic, com la flamant L9 de L'Hospitalet a l'aeroport, encara són moltes les necessitats. El problema principal rau en la falta de finançament. Actualment, s'està produint una fortíssima contracció de la inversió pública que afecta la viabilitat mateixa de moltes empreses constructores i consultores i, conseqüentment, al posicionament competitiu del territori. Per tant, el debat entorn la defensa de les infraestructures és més necessari que mai.

Enlairament de l'aeroport

No obstant, no tot són males notícies. De fet, aquest any serà clau per l'aeroport de Barcelona-el Prat. Durant tot 2017, El Prat estrenarà noves rutes intercontinentals gràcies a l'aposta de diverses companyies aèries. Los Ángeles, San Francisco, Nova York, Miami, Chicago i Seul són alguns dels destins que s'incorporaran.

El rècord de viatgers que any rere any viu la infraestructura es manté. L'aeroport català es va convertir en el segon aeroport a la Unió Europea, i el que va registrar l'augment de passatgers més elevat al setembre, només al darrere de Dublín, segons dades del tercer trimestre de 2016 per ACI Europe. I sembla que, amb l'augment d'operacions d'aquest any, el resultat continuarà sent positiu.

Impuls de FGC

Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya continua amb la modernització dels seus trens. El govern català ha apostat per innovar en l'oferta de serveis com ara la instal·lació d'endolls per carregar els mòbils als trens, connexió wifi gratuïta a les estacions més importants o fins i tot l'intent d'oferir classes d'anglès. En definitiva, l'aposta per convertir el tren en un racó que vagi molt més enllà del desplaçament.

A més, FGC ha sabut respondre a la tendència de creixement de viatgers a les diferents línies, per exemple ampliant amb noves circulacions la freqüència de pas en hora punta de l'estació de Quatre Camins, a Sant Vicenç dels Horts. Un esforç inversor del govern català que ha derivat en l'augment de la demanda.

Temps difícils per a Rodalies

No obstant, encara queda molt camí per recórrer. Millorar el servei de Rodalies, ampliar el Metro amb la finalització de les obres de la L10 o construir un nou carril BUS-VAO en la B-23 són només algunes de les assignatures pendents. Mentre l'esperit smart ha inundat els ferrocarrils, els retards i paralisis de les obres per part de Foment han submergit Rodalies en una profunda crisi. Així mateix, tot i la recent inauguració de la línia 9 del Metro de Barcelona, el tram comprès entre l'Aeroport i Zona Universitària, encara no s'ha posat en marxa la línia 10. Una mobilitat metropolitana que avança a dues velocitats arran de la manca de finançament al territori.

BCN Content Factory, juntament amb la Fundació Cercle d'Infraestructures, han assumit el repte d'afrontar els temps difícils en el cicle de debats titulat "Desenvolupament Econòmic al Baix Llobregat i l'Hospitalet". Sota el guiatge d'experts i representants del món local, ambdues institucions persegueixen l'objectiu de contribuir a difondre el rol de les infraestructures en el desenvolupament econòmic i en el benestar del ciutadans i analitzar on som i cap a on anem en aquest territori al sud de Barcelona que és clau pel futur de Catalunya.

Durant el 2016, enriquidors debats s'han dut a terme en diferents ciutats de la comarca, així com a l'Hospitalet.

Desguitat d'experts i representants del món local, ambdues institucions persegueixen l'objectiu de contribuir a difondre el rol de les infraestructures en el desenvolupament econòmic i en el benestar del ciutadans i analitzar on som i cap a on anem en aquest territori al sud de Barcelona que és clau pel futur de Catalunya.

Desguitat d'experts i representants del món local, ambdues institucions persegueixen l'objectiu de contribuir a difondre el rol de les infraestructures en el desenvolupament econòmic i en el benestar del ciutadans i analitzar on som i cap a on anem en aquest territori al sud de Barcelona que és clau pel futur de Catalunya.

Al mes de març, el Cicle d'Infraestructures visitarà la ciutat de Sant Joan Despí i posarà damunt la taula un tema crucial: Mobilitat versus contaminació, una batalla perduda?. A més, al juny posarem el focus d'atenció en els espais naturals: les platges i/o els parcs seran protagonistes a la taula debat que tindrà lloc a Castelldefels i/o Esplugues (Collserola), per destacar el paper d'aquestes infraestructures en el segle de la sostenibilitat

Construyen una estación para la primera autopista ferroviaria de España en el antiguo lecho del río

Mercabarna, el clúster de automoci3n y el químic ya han manifestado su interés en la terminal

Los camiones se transportarán por tren hasta París y Alemania, donde realizarán el último trayecto por carretera

J.C. V.

Sobre el antiguo cauce del río Llobregat, en terrenos del Puerto de Barcelona colindantes a El Prat, se levantará una nueva terminal ferroviaria para camiones, la primera de España. Con una inversi3n de 33 millones, la principal àrea logística de Catalunya se completarà con un servicio de transporte combinado ferrocarril-carretera, donde los camiones embarcarán directamente en el tren y, sin tocar la carga, bajarán en la terminal ferroviaria final para proseguir la última parte de su recorrido por carretera hasta su destino.

Sectores industriales de nuestro territorio como Mercabarna, el clúster de automoci3n encabezado por Seat y Nissan y el químic ubicado en Martorell ya han manifestado su interés en esta terminal que construirà la empresa de logística ferroviaria VIIa, con el respaldo del departamento de Territorio y Sostenibilidad de la Generalitat catalana y del Puerto de Barcelona. La gesti3n de la infraestructura se someterà a una concesión porque será de uso público y, por lo tanto, estarà abierta a los operadores que deseen utilizarla. De momento, VIIa ya ha expresado su compromiso para operar varios servicios, para lo que ha anunciado inversiones de 120 millones de euros en material rodante propio para poner en marcha la primera línea Barcelona-Aulney (París) en 2019 y una segunda hacia Alemania en 2020.

Este tipo de servicio de transporte combinado, im-

CADA CAMIÓN SE CARGA EN TAN SOLO CINCO MINUTOS, COMPLETANDO EL TREN EN APENAS UNA HORA | TERRITORI I SOSTENIBILITAT

plantado con éxito en Francia, permite transportar semirremolques con los que no se pueden usar grúas. Para cargar un semirremolque en el tren se tarda cinco minutos y para cargar el tren entero, una hora. Las autopistas ferroviarias ya funcionan en diferentes corredores de mercancías europeos y permiten integrar el modo ferroviario en la cadena puerta a puerta de forma flexible. Además, conllevan una mejora en la eficiencia logística y una reducci3n del 10% del coste para semirremolque en comparaci3n con el transporte sólo por carretera. La reducci3n del impacto medioambiental del transporte también es evidente, llegando a registrar 0,8 toneladas de emisi3n de CO2 menos cada 1.000 km.

La demanda puede crecer en un 700%

La autopista ferroviaria se presenta, pues, como una oportunidad para desarrollar el transporte de mercancías por tren. Hay que tener presente que, actualmente, sólo un 2% de las mercancías que atraviesan los Pirineos hacia Europa lo hace en modo ferroviario. Diferentes estudios indican que la autopista ferroviaria desde el Puerto de Barcelona podrí captar el 10% del tráfic pesado que actualmente circula entre la capital catalana y París, y el 13% de lo que lo hace hacia Alemania.

Igualmente, el estudio de mercado por los Corredores de la Red Transeuropea de Transportes determina que la demanda de transporte ferroviario de mercancías a través de la frontera catalano-francesa puede aumentar hasta más de un 700%. ■■■

Un nou viaducte, tres vegades més ample, connectarà Viladecans amb el seu litoral

Amb dos carrils per sentit, vorals per bicicletes i un bulevard per a vianants, el pont unirà Ca n'Alemany, però també el Parc Agrari i la platja de Viladecans

Redacci3

Una de les avantatges de les grans obres, dels grans projectes, és que acostumen a derivar en millores urbanístiques al seu voltant que sovint beneficia a tota la comunitat. A Viladecans en trobem un nou exemple. Una de les principals vies d'accés a la ciutat, la Carretera de la Vila, comptarà a partir de juny de 2016 amb un nou pont el triple d'ample que l'actual que connectarà la ciutat amb el nou districte econ3mic de Ca n'Alemany i la resta de la zona litoral: el Parc Agrari, la autovia C-31, els espais naturals del delta i la platja.

D'aquesta manera, el pont que permet esquivar la xarxa ferroviària passarà de ser d'un carril per sentit i sense vorals a tenir dos carrils de circulaci3n per sentit, carril 'bici' i un bulevard per a vianants. Amb tot, el nou viaducte, a més de servir d'accés al centre de la vila, unirà l'estaci3 de rodalies amb la nova zona econ3mica convertint-se en un nou espai urbà amb una millor mobilitat. De fet, segons fonts oficials, l'Ajuntament considerava que l'actual pont "havia quedat obsolet davant les noves necessitats i l'increment del tránsit que ha patit aquesta via en els darrers anys". Amb el nou viaducte, ambdues qüestions queden resoltes. A més, amb una bona perspectiva de futur, el viaducte es construirà sobre una estructura de menys pilars, el que deixarà més amplada per augmentar la xarxa de vies ferroviàries del servei de rodalies al seu pas per la ciutat.

Nou mesos amb talls de tránsit

Les obres, però, també tindran la part negativa de les afectacions corresponents del tránsit pels veïns de Viladecans. I és que, durant 9 mesos, la Carretera de la Vila ha d'estar 3bviamment tallada al tránsit. En aquest sentit,

els diferents instruments de comunicaci3 de l'Ajuntament recomana a cotxes i camions privats utilitzar com a alternativa l'autopista C-32 o arribar a la C-31 a través dels accessos de Gavà i Sant Boi; itineraris que es poden trobar al web municipal www.viladecans.cat/obres. En aquest mateix espai, a més, s'oferirà un recull de cinc càmeres amb imatges en directe de l'estat del tránsit a la zona.

En relaci3 amb el transport públic, s'anul·laran algunes de les parades de les quatre línies metropolitanes que passen per la Carretera de la Vila (L80, L87, L99 i N16), a més de fer variar el trajecte dels autobusos en aquesta zona. En qualsevol cas, segons l'Entitat Metropolitana del Transport, l'encarregada de redirigir les rutes, s'estima que es mantindrà el temps per trajecte tot i que passin per altres carrers propers. En concret, la línia L99 i l'autobús nocturn N16 es desviaran a partir del carrer de la Forja i recorreran per l'interior del nou sector de Ca n'Alemany. Només s'anul·larà la parada al costat del Centre Comercial Vilamarina. Les línies L80 i L87 es desviaran a través de la C-32. En lloc d'utilitzar la carretera de la Vila i enllaçar per la B-204 fins a la C-31, l'autobús passarà per la Comarcal C-246 fins a l'avinguda del Progrés per enllaçar amb la C-32 per l'accés 52.

Nou districte econ3mic disponible

Amb aquestes obres, en el marc de la tercera fase del projecte d'urbanitzaci3 de Ca n'Alemany, es posarà punt i final a tot el projecte que començarà a agafar vida amb el nou Viladecans The Style Outlets. En aquesta darrera fase, que porta a terme el consorci públic DeltaBCN (format per l'Institut Català del S3l de la Generalitat i l'Ajuntament de Viladecans) s'acabarà d'urbanitzar, doncs, tot el sector on ja s'estan edificant centres de dues grans empreses (Desigual i Neinver) i on hi haurà 16 parcel·les més per ocupar. ■■■

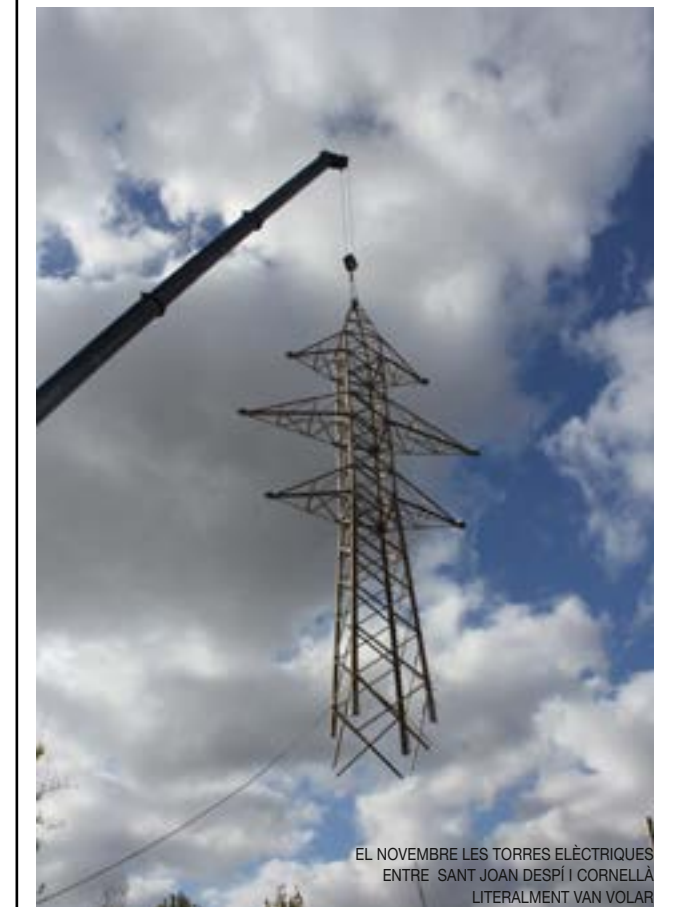
Es retiren les torres d'alta tensió que afecten la trama urbana de les ciutats

Redacci3

Poc a poc van desapareixent les torres elèctriques del Baix Llobregat i L'Hospitalet. A la segona ciutat de Catalunya, la avinguda de l'Electricitat, que s'anomenava així per la quantitat de torres d'alta tensió que la creuaven, va ser el primer lloc on, a finals del segle passat, es van retirar. Ara, a finals de novembre Endesa va desmuntar l'última de les vuit torres de l'antiga línia elèctrica d'alta tensió que unia les subestacions de Sant Boi i Sant Joan Despí i que afectava la trama urbana de Cornellà.

Els treballs ara han consistit a eliminar 1.040 metres de línia aèria, suprimir 6.800 metres de cable elèctric, desmuntar vuit torres i treure 84 aïlladors de l'espai públic. Aquestes obres les ha executades Endesa, i l'Àrea Metropolitana de Barcelona ha excavat la rasa per enterrar la línia, que s'ha aprofitat per instal·lar 1.600 metres de fibra 3ptica. El cost dels treballs, de 3,6 milions d'euros, ha estat sufragat pels ajuntaments de Cornellà i Sant Joan Despí.

Els alcaldes de les dues ciutats, Antonio Balm3n i Antoni Poveda, es van felicitar per la desaparici3 de l'última torre pels guanys mediambientals, paisatgístics i d'espai que aix3 representarà. Balm3n va lamentar els vuit anys que han calgut per eliminar aquesta línia aèria i va reclamar que la Generalitat pagui el soterrament de les que encara falten. ■■■

EL NOVENOVEMBRE LES TORRES ELÈCTRIQUES ENTRE SANT JOAN DESPÍ I CORNELLÀ LITERALMENT VAN VOLAR

Sonia Corrochano, directora del Aeropuerto de Barcelona-El Prat

“Barcelona-El Prat es uno de los aeropuertos mejor conectados con el resto de Europa”

“Las aerolíneas de nueva generación, además de las compañías tradicionales, nos permite ser muy competitivos”

“Donde más empleo genera es en las ciudades del entorno. El aeropuerto se tiene que impulsar desde el territorio”

Del frenesí de la gran infraestructura pasamos al otro intríngeo de pasillos, puertas y despachos que se entrecruzan en las zonas restringidas de la infraestructura. Del ajetreo de la mini ciudad aeroportuaria al silencio burocrático. Nos espera Sonia Corrochano, directora del Aeropuerto de Barcelona-El Prat y, por tanto, máxima

responsable de la infraestructura más importante ubicada íntegramente en nuestro territorio. Nacida en L'Hospitalet (1975), la ingeniera superior en aeronáutica sustituyó a Fernando Echegaray en 2012 y ahora, tres años después, ve como el Aeropuerto vive, con su batuta, su mejor momento en toda la historia. ■■

LA HOSPIALENSE SONIA CORROCHANO HA CONSEGUIDO IMPLANTAR EN EL PRAT UN MODELO ATRACTIVO TANTO PARA LAS GRANDES COMPAÑÍAS COMO PARA LAS DE NUEVA GENERACIÓN O LOW-COST

Imanol Crespo

-El Aeropuerto de El Prat es la puerta de entrada más importante de Barcelona. ¿Qué balance hace de esta última campaña de verano?

-Ha sido muy buena. De hecho, el mes de agosto fue el récord histórico de pasajeros en un mes y hay que tener en cuenta que el año pasado ya partíamos de un año de récord, con lo cual se consolida la actividad del aeropuerto. Esta es la buena noticia: a parte de que tenemos nuevas compañías que se interesan por operar aquí, las que ya estaban consolidan sus rutas y siguen apostando por nosotros.

-¿Será, por tanto, este 2015 el mejor año de la historia del aeropuerto?

-Hasta agosto tenemos un crecimiento acumulado de casi un 5%. Somos optimistas de que sea así.

-Con la inauguración de la T1 en tiempos convulsos y con los años de recesión, ¿estamos ante una nueva etapa del aeropuerto?

-Justamente en el 2009, que fue cuando se abrió la nueva terminal, fue uno de los años más bajos en cuanto a pasajeros. En 2007 habíamos conseguido un récord, después hubo un decrecimiento fruto de la situación económica y desde el año 2009 -que fue el punto más bajo- hemos crecido cada año hasta conseguir

las mejores cifras de la historia. Esto -insisto- nos consolida no solo por tener grandes éxitos y novedades sino por conseguir que a los que están operando les vaya bien.

-Pese a los datos, la T2 no consigue acabar con este prejuicio existente sobre su uso. Según las cifras, sería el quinto aeropuerto de España si fuera una infraestructura independiente.

-Cuando abrimos la T1 hubo un momento que la T2 bajó mucho la actividad y es lo que ha hecho que haya una percepción de que realmente no se estaba utilizando al máximo rendimiento. Antes de abrir la nueva terminal llegamos a gestionar hasta 33 millones de pasajeros en la T2; son muchos. Todo aquel que tenga esta cifra en la cabeza puede tener la sensación de que la T2 no tiene la actividad que tiene antes. Pero la realidad es que el año pasado cerramos con doce millones de pasajeros. En 1992, con las Olimpiadas, gestionamos diez millones. Es una terminal que funcionalmente es muy cómoda para pasajeros y acompañantes y, luego, hemos hecho una inversión importante para remodelarla y adecuarla a su nueva situación.

-¿Se sigue dando el tradicional agravio comparativo con el Adolfo Suárez de Madrid-Barajas en relación con las conexiones intercontinentales?

En la Terminal 2 gestionamos en 2014 hasta 12 millones de pasajeros.

En 1992, con las Olimpiadas, fueron diez millones”

El sector de la carga aérea está creciendo en un 10% de la mano de los vuelos de largo radio. Con más vuelos intercontinentales, más logística”

-Bueno, creo que Barcelona-El Prat tiene dos virtudes: una, que están operando más de 100 compañías aéreas, lo que hace que el mercado esté muy diversificado y le da fuerza ante posibles eventualidades que puedan sufrir alguna de las compañías, y, desde el punto de vista de las rutas de largo radio, los intercontinentales, desde 2006 hemos doblado el número de rutas intercontinentales. Actualmente tenemos 32, fruto del trabajo impulsado en buena parte por el Comité de

Desarrollo de Rutas, que está integrado por cuatro instituciones (AENA, el Ayuntamiento, la Generalitat y la Cámara de Comercio). La segunda virtud es que, en este sentido, contamos con compañías de primera calidad.

-Frente a las grandes compañías, El Prat ha sido capaz de atraer el interés de las de bajo coste. ¿Se rompe de esta manera el modelo en el que este tipo de compañías solo operan en aeropuertos más lejanos de

las grandes ciudades?

-Los pasajeros, igual que en la ciudad, demandan diferentes tipos de servicios en función de las circunstancias. Lo mismo ocurre en el aeropuerto. El hecho de tener estas compañías -que hasta ahora se llamaban de bajo coste pero que son en realidad compañías en las que pagas según el servicio que solicitas: el ejemplo es Ryanair, que ha dado un vuelco y ahora ofrece también servicio Business- nos permite en el corto y medio radio seamos muy

competitivos y que seamos uno de los aeropuertos mejor conectados de Europa. Prueba de ello es el éxito del turismo y de los congresos. El éxito nuestro es precisamente contar con cien compañías, donde encontramos aerolíneas tradicionales, pero también de nueva generación que nos permite atraer a todo tipo de pasajeros.

-El aeropuerto es la infraestructura más importante del territorio. ¿Qué beneficios económicos representa??

-Actualmente trabajan 18.000 personas, contando a personal de handling, compañías aéreas, fuerzas y cuerpos de seguridad, personal de locales comerciales, es decir, toda la actividad asociada al aeropuerto. Si hablamos de trabajos indirectos, habría 150.000 personas. Es indudable que un aeropuerto es un punto de actividad económica muy importante y que no solo sirve a la zona adyacente, sino a todo el territorio. Sí que es cierto que, desde el punto de vista del empleo, donde más genera es en las poblaciones del entorno. Por tanto, creo que es una infraestructura que se tiene que impulsar desde el territorio.

-Las ventajas económicas se dan en el interior del aeropuerto pero también en su anillo más próximo: hablamos de empresas de mensajería, logística, hostelería que se instalan aquí por la proximidad con la infraestructura. ¿Cuentan con nuevas propuestas en este sentido?

-Formamos parte de BCL (Barcelona-Catalunya Centre Logístic) donde trabajamos para impulsar toda esta área como la plataforma logística del sur de Europa. Dentro de las múltiples actividades que se desarrollan está, por ejemplo, la promoción de la carga aérea, con todas las empresas asociadas a este sector, y donde se busca ofrecer soluciones integrales a aquellas empresas que se quieran ubicar en el territorio. Tenemos mucho potencial porque, al estar también cerca del puerto, permite a una empresa elegir estos dos medios de transporte en un radio de diez kilómetros.

-El otro día conocíamos la nueva apuesta por la logística farmacéutica. ¿Puede concretar en qué consiste?

-IATA, que es la asociación internacional de compañías aéreas, está promoviendo una certificación para que todas aquellas empresas que participen en la cadena logística, desde la empresa que produce el medicamento hasta el destino final donde llega este medicamento, garantice la cadena de

frío para que el medicamento llegue en perfecto estado a su destino final. Para eso necesitamos que se certifiquen todos los agentes que participan en la cadena logística. Nosotros, dentro del marco de BCL, nos hemos ofrecido a IATA para impulsar y ofrecer este certificado a todas las empresas asociadas a la gestión de productos farmacéuticos y tenemos unas empresas -transitarios y agentes de handling- que han mostrado su interés con lo que hemos iniciado este proceso de certificación.

-Entre terminales hay zonas en donde se podría desarrollar más actividad económica. ¿Sigue habiendo cierto inmovilismo por parte de las empresas?

-Todo lo que son las zonas logísticas del aeropuerto tienen sus usos definidos y suelen estar vinculados a la actividad aeroportuaria. Entonces, esta zona entre terminales está destinada especialmente a la carga aérea, sector que está creciendo en un 10% y que viene de la mano del aumento de los vuelos de largo radio. Tenemos cargueros puros, tenemos vuelos de largo radio mixtos, que transportan pasajeros y carga, y a medida que incrementen estos vuelos intercontinentales habrá un incremento de la logística lo que llevará a que haya otras empresas interesadas en esta zona.

-Entiendo, por tanto, que el aeropuerto está preparado para acoger a más empresas como en el caso de la zona del hangar de Iberia, donde hay una superficie de 70.000 metros cuadrados para hangares de mantenimiento y la misma superficie para industrias complementarias.

-A partir del Plan Director que tenemos en estos momentos y que se aprobó en el año 1999 se establecieron los usos de ambas zonas que comentas. Están disponibles para todas esas empresas que quieran establecerse en Barcelona. Son inversiones importantes, que se tienen que valorar bien, y están a disposición de aquellos que lo soliciten.

-Hablemos de transpor-

CORROCHANO ESPERA QUE CON LA MEJORA EN RUTAS DE LARGO RADIO SE DESARROLLE AÚN MÁS EL ENTORNO DE LA INFRAESTRUCTURA

En su momento no se acabaron de desarrollar los proyectos de la zona litoral por la situación económica, pero está previsto hacerlo. Estamos a la espera de empresas interesadas”

te, un elemento que seguro que incentivará un mayor dinamismo de la infraestructura. ¿Se ha dormido demasiado la administración con el metro y la conexión ferroviaria?

-Está claro que cuanto mayor oferta hagas al pasajero mejor. Sí que creo que hasta ahora la oferta era buena para conectar con la ciudad. Tenemos varios medios de transporte como el Aerobús, que funciona muy bien y que va al centro de Barcelona cada cinco minutos; tenemos autobuses, servicio de taxi, luego, el enlace gratuito que enlaza las dos terminales de manera frecuente. El servicio estaba cubierto. Evidentemente si llega el metro y ahora mismo que se ha puesto la primera piedra para las obras

del tren, pues, favorecerá, en el caso del metro, sobre todo, a empleados en primera instancia, y más tarde el tren, que será una medida adicional que favorecerá la movilidad. Si compartimos el aeropuerto con otros, Barcelona-El Prat está muy cerca de la ciudad, a solo diez kilómetros. Sea como sea, solo son buenas noticias

-Hay otros proyectos de futuro. En el caso de esta zona litoral del aeropuerto, entre la tercera pista y la playa de El Prat, ¿en qué punto se encuentra el Beach Club, el nuevo campo de golf y la zona del Remolar-Filipinas?

-Estamos a la espera de que haya empresas interesadas en desarrollar los negocios. En su momento no se acabaron

de desarrollar por la situación económica pero está previsto hacerlo.

-Lo que sí ha quedado en el cajón del olvido es aquella cuarta pista que se pensó para estar ubicada dentro del mar.

-En estos momentos tenemos capacidad disponible gracias a las inversiones que se hicieron desde el Plan Director de 1999 hasta la apertura de la Terminal 1 del aeropuerto, inversiones que ascienden a 5.000 millones de euros. Tras esta inversión, tenemos capacidad disponible para 55 millones de pasajeros si hablamos de terminales: el año pasado cerramos con 37 millones con lo que todavía tenemos espacio. Si hablamos de pistas, la Declaración de Impacto Medioambiental permite que con las pistas paralelas se puedan realizar hasta 90 operaciones a la hora.

En estos momentos se están ofertando a las compañías 72 porque no hay más demanda; pero, en cualquier caso, tenemos capacidad disponible y, por tanto, a corto plazo, no tenemos necesidad de construir infraestructura adicional.

-Mencionaba la cuestión medioambiental, sigue el episodio de quejas por ruido en la zona litoral de Gavà y Viladecans. ¿Qué

mensaje daría a los vecinos de la zona?

-Desde las obras de ampliación, se creó GTTR (Grupo de Trabajo Técnico de Ruidos), que es un foro en el que participan los ayuntamientos del entorno, la Generalitat y la propia AENA, y es el espacio de trabajo en el que compartimos información, velamos por el cumplimiento de la Declaración de Impacto Medioambiental y el uso de las configuraciones que se establecieron en su momento y que han sido aprobadas por el conjunto del territorio.

El mensaje sería que tenemos establecido el canal de comunicación y el foro adecuado para poder compatibilizar la actividad económica con el entorno, tanto el de los vecinos como aspectos medioambientales como, por ejemplo, zonas protegidas o la calidad del aire.

BCN FASHION PLACE
NINGUNA CALIBRE SINOS ESCAPA

Empreses i activitats comercials BCN

Infraestructures

El Ministeri de Foment fixa l'any 2017 com a límit per acabar la variant de Vallirana

La ministra Ana Pastor visita les obres i confirma la data per finalitzar l'obra tot i la reducció de la partida pressupostària

Els PP.GG recullen una partida específica de 18 milions per 2016, pràcticament la meitat dels 35 que estaven promesos

Imanol Crespo

Més d'una dècada d'espera per realitzar poc més de dos quilòmetres de via és el balanç que han hagut de suportar els veïns i veïnes de Vallirana, mentre més de 20.000 vehicles passen encara avui pel centre de la vila. Ens referim a la variant de Vallirana, infraestructura que, per fi, sembla que veu la llum al final del túnel mai millor dit.

Des que es van iniciar les obres al 2004, en dues ocasions es van haver d'interrompre per falta de finançament; l'última vegada al 2011. Ara, després de reprendre l'activitat l'any passat, la llavors ministra de Foment, Ana Pastor, garantia que l'obertura de la variant es farà efectiva per l'any 2017. Així ho va dir durant una sobtada visita a la zona de les obres al municipi baixllobregatí, acompanyada de la llavors delegada del Govern a Catalunya, Llanos de Luna, i l'alcaldeessa socialista de la ciutat, Eva Martínez: "S'està treballant al màxim i, si no hi ha cap problema tècnic, es terminaran les obres a 2017", assegurava Pastor.

Aquesta és, doncs, la nova promesa de Foment que considera, en tot cas, que serà suficient la nova partida enregistrada als Pressupostos Generals de l'Estat que aprovats per 2016 i que enlloc d'una partida de 35 milions d'euros, com es tenia previst, serà de 18 milions. Tot i que aquesta qüestió va posar en alerta al govern municipal, les converses telefòniques mantingudes amb el secretari general d'infraestructures, Manuel Niño, i la visita d'Ana Pastor s'han guanyat, segons ens explica Eva Martínez, la seva confiança. Segons Foment, la partida registrada hauria de ser suficient per l'execució del calendari d'aquestes obres tan reclamades pel territori: "el pressupost té unes quantitats consignades en els anys següents com totes les grans obres, perquè s'han de fer liquidacions i hi ha un període de garantia, però si no hi ha cap problema, les obres estaran acabades al 2017. S'està fent un esforç important

ESTAT DE LES OBRES AL NOVEMBRE DE 2014, JUST QUAN ES VAN REANUDAR DESPRÉS DE TRES ANYS ATURADES | ARXIU

per una obra tan demandada per Vallirana i per tot el territori", afegia.

En concret, des de 1989 es reclama aquesta via que permetrà alleugerir el trànsit pel centre del municipi i, sobretot, millorar en seguretat.

Pressupost total de 142,7 milions d'euros
Tot i els seus 2.400 metres de longitud, la nova infraestructura té destinat un pressupost total de 142,7 milions

d'euros, inclosos els costos de redacció del projecte, l'import estimat de les expropiacions i l'assistència tècnica i vigilància de l'obra. L'obra inclou la realització de dos nous túnels en forma de tub, un per sentit de circulació, de 1.400 metres de longitud.

D'altra banda, l'obra contempla dos enllaços més, un, amb Vallirana Oest en connexió amb la CN.340 pel costat de Tarragona i, dos, l'enllaç de Vallirana Est amb la variant de Cervelló pel costat Barcelona. //

Eva Martínez, alcaldessa de Vallirana

"Telefònicament no em generava molta tranquil·litat. Ara, amb la visita de la ministra ja sí m'ho crec"

"Ens asseguren que amb la partida aprovada als PP.GG, l'obra estarà acabada en dos anys"

"Tinc el compromís tant del PSC, com ara del PP i CiU i altres partits que defensen aquesta obra com a prioritària"

La finalització de les obres de la variant de Vallirana té una nova data que, aquest cop sí, sembla que serà la definitiva. El Govern de l'Estat fixa el 2017 com el límit i ho fa després de reduir la partida pressupostària que es recollia al 2016 en 17 milions d'euros, qüestió que va posar a l'estiu en alerta a l'equip de govern local. Ara, però, després de diferents converses telefòniques i amb la visita express d'Ana Pastor a les obres —que des de la reanudació l'any passat de l'activitat no s'han aturat—, l'alcaldeessa socialista Eva Martínez creu que no s'han de buscar les tres potes al gat i confia en la paraula de la titular del ministeri i del secretari general d'infraestructures. Amb tot, la prudència no està de més sobretot amb la nova cita electoral del 20 de desembre. Segons l'alcaldeessa, tenen el compromís dels grans partits i, per tant, esperen que els resultats no afectin al calendari d'execució de les obres.

-Vostè va estar amb la ministra. ¿Quines van ser les seves sensacions personals? És a dir, ¿podem creure en aquesta nova data?

—Va ser positiva. És una persona molt educada, seriosa i el que va dir ho va dir amb coneixement de causa. Va estar parlant amb tècnics, amb persones de l'empresa i amb enginyers, i van ser aquests els que van confirmar que la capacitat tècnica de l'obra era la que era i que ara s'estava treballant a màxima intensitat i que, amb aquest ritme, l'obra pot estar finalitzada en dos anys. D'altra banda, ells creuen que amb les partides que ja estan assignades per 2016 i amb la previsió de 2017 ja és suficient per acabar les obres.

-La ministra de Foment, Ana Pastor, ha confirmat després de visitar les obres que la variant de Vallirana estarà enllestida el 2017. ¿Con rep l'equip de govern aquesta nova promesa?

—Estem contents. De fet, farà un mes aproximadament vaig tenir una conversa telefònica amb el senyor Manuel Niño, que és el secretari general d'infraestructures, i en aquesta conversa, que li recriminava perquè no s'havien acceptat les esmenes al Pressupost General de l'Estat per 2016, ja em va avançar que estaven treballant per tenir les obres acabades per 2017. Li vaig reclamar aleshores que, si era així, que tingués una confirmació oficial i aquesta ha arribat de la mà de la ministra que amb una visita express, que ens va comunicar al dia anterior, doncs, ha vingut i ha garantit que estaran pel 2017.

-Ent per acabar les obres.

—Ens va sorprendre molt aquesta reducció de la partida de 2016 en comparació amb la partida de 2015. Perquè es preveia 35 milions d'euros i la realitat és que segons la llei de pressupostos que sortirà per 2016 només recull 18 milions d'euros. Es va convocar a la comissió de la variant i des de la comissió, una de les accions que vam aprovar, va ser fer un ple extraordinari i amb aquest moure totes les fitxes polítiques perquè aquesta partida

es canviés. Des del PSC i des de CiU s'han presentat esmenes al Pressupost, però el Partit Popular no l'has va acceptar. ¿Què va passar després? Que amb aquestes trucades i aquestes converses amb el Ministeri, ens asseguren que amb aquesta partida de 18 milions d'euros al 2016 i 47 milions al 2017 l'obra estarà acabada per aquest any. I què, aleshores, aquells milions que quedaven penjats al 2018 i 2019, només eren per temes de realització de contractes i altres temes relacionats

però que no afectaven a les obres. Clar, això que ens ho van dir telefònicament i que no em generava molta tranquil·litat, doncs ara, amb la visita de la ministra sí m'ho crec. Ara, que passarà després del 20 de desembre, segons qui governi, no ho podem saber. De moment, el que tenim és que molts partits polítics que sí han declarat que és una obra prioritària i que, per tant, compliran amb el calendari de les obres.

-¿Quin benefici representa pel municipi aquesta variant, una demanda històrica de Vallirana?

—Sí, des de l'any 1989. Fa molts anys que la ciutadania reclama aquesta variant. El primer és seguretat. Seguretat dels veïns i veïnes perquè encara passen pel centre de la població més de 20.000 vehicles, 4.000 d'ells vehicles pesants. Són molts vehicles. Per tant, guanyarem en seguretat; guanyarem en neteja; en medi ambient, en soroll i, també, a nivell econòmic. La variant de Vallirana serà la única via lliure de peatge de totes les que connecten les comarques de Tarragona amb les de Barcelona.

-Apuntava vostè la cita del 20 de desembre. Tenint en compte que és trigarà més d'una dècada per fer dos quilòmetres, ¿creu que els hi ha afectat els canvis de govern i que, per tant, ha estat més una qüestió política?

—Jo el què sé és que tinc el compromís tant del Partit Socialista com ara del Partit Popular i de Convergència i Unió, així com altres partits que han votat unànimement les resolucions que s'han fet al Parlament en relació a aquesta obra i que defensaven que era una obra prioritària i que s'han d'aportar els recursos per finalitzar-la. Per tant, hi ha partits que volen continuar amb aquestes obres. ¿Què passarà? No ho sé. Jo espero que surti Pedro Sánchez i que aquestes obres estiguin per 2017. //

L'ALCALDESSA DE VALLIRANA, EVA MARTÍNEZ, LA TERCERA PER LA DRETA A LA IMATGE, REPASSA PER EL LLOBREGAT LA VISITA DE LA LLAVORS MINISTRA DE FOMENT, ANA PASTOR, I LA NOVA DATA PER FINALITZAR L'OBRA

ràdio corbera 107fm

El colapso es inminente en el área metropolitana sin las inversiones previstas en infraestructuras

La congestión de vehículos en los accesos de Barcelona por la comarca ha aumentado un 75% entre 2013 y 2015 gracias a la recuperación económica

Los empresarios reclaman los accesos al puerto para camiones y que se construya el intercambiador ferroviario de La Torrassa (L'Hospitalet)

Dayana García Blas

La Cámara de Comercio de Barcelona lo podía haber dicho más alto pero no más claro: si no se ejecutan una serie de inversiones en infraestructuras, la mayoría concentradas en L'Hospitalet y el Baix Llobregat, la economía corre el riesgo de "colapso". Por esta razón, los empresarios reclaman a los partidos políticos en todas las elecciones una mayor implicación y financiación en las mejoras estructurales para poner fin al colapso de la movilidad en el área metropolitana a causa del afortunado despunte económico.

El organismo que preside Miquel Valls señala la necesidad de remodelar la red de Cercanías del área metropolitana de Barcelona

por los problemas que causa de movilidad, ya que con la recuperación económica aumenta el tráfico en los accesos viarios a la ciudad de Barcelona en un 3,3%, lo que se traduce en un incremento de la congestión del 75%.

Sólo 1.000M€ Valls hace hincapié en el tremendo déficit que hay en la inversión en infraestructuras. Y es que se ha producido un descenso importante de la curva de financiación en este sector. El grupo del Ministerio de Fomento destinó, entre 2008 y 2009, unos 2.700 millones de euros a mejoras viales, pero para este año el presupuesto no supera los 1.000 millones de euros. Ante la caída de financiación y para evitar el colapso en movilidad, Valls alerta de la necesidad de corregir esta situación ofreciendo

al país una planificación "previsible, razonada y de inversiones razonables".

"Estamos ahogando el crecimiento económico por la falta de infraestructuras como Cercanías", alerta Miquel Valls. La Cambra prioriza la construcción de un túnel urbano en L'Hospitalet de Llobregat, soterrar la línea de Vilanova i la Geltrú también a su paso por esta población y un nuevo intercambiador en La Torrassa (L'Hospitalet). También destaca la necesidad de ejecutar inversiones como el túnel ferroviario y viario de Horta, el de Montcada, los accesos de Cercanías al aeropuerto o la prolongación de los Ferrocarrils de la Generalitat (FGC) en Terrassa y Sabadell.

Además, Cataluña necesita que sus políticos inviertan en buenas infraestructuras y las que están

LA ACTIVIDAD LOGÍSTICA GENERA GRAN MOVIMIENTO DE CAMIONES DE GRAN TONELAJE | BCN CONTENT FACTORY

en fase de desarrollo se consoliden de forma óptima. De hecho, Valls ha destacado como actuaciones inmediatas en este terreno: completar el Corredor Mediterráneo, mejorar los accesos viarios para camiones al Puerto de Barcelona, y también los ferroviarios, además de reactivar las obras que atañen al Cuarto Cinturón (B-40) y reformar las instalaciones de Rodalies de Barcelona haciendo un buen mantenimiento.

Retraso en el Corredor

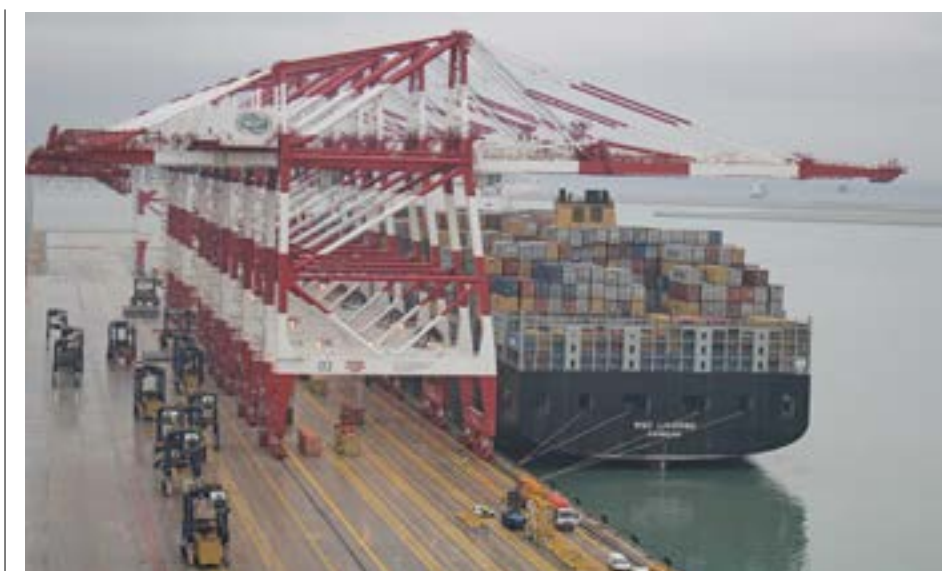
Este declive presupuestario ha provocado la demora de algunas obras como la del Corredor Mediterráneo, una actuación que permitiría la circulación de trenes de hasta 750 metros lo que mejoraría la competitividad del transporte ferroviario y facilitaría llevar mercancías a escala europea. Ante la disyuntiva, la Cámara

pide al Ministerio de Fomento que se comprometa con un calendario de disponibilidad operativa del ancho internacional en los tramos localizados entre Castellbisbal, Tarragona y Martorell.

Por otro lado, Valls pone el acento en mejorar los nuevos accesos ferroviarios al Puerto de Barcelona, sin que preexistan dificultades técnicas y administrativas que obstaculizan la construcción del tramo de vía única con triple de ancho que dará servicio directo a la terminal del Moll Prat.

Cuarto Cinturón

La Cámara de Comercio también, insta a reactivar las tareas que incumben al Cuarto Cinturón (B-40) para el tramo comprometido entre Olesa de Montserrat y Viladecavalls. Asimismo, ha reiterado a Fomento

EL MOVIMIENTO DE CONTENEDORES DEL PUERTO DE BARCELONA INTENSIFICA EL TRÁFICO DE CAMIONES POR EL BAIX LLOBREGAT | BCN CONTENT FACTORY

que mantenga los acuerdos firmados con la Generalitat y que promueva la redacción de un nuevo estudio informativo del tramo Terrassa-Sabadell.

Además, la organización pide una optimización

del servicio de Rodalies de Barcelona, ya que presenta graves problemas de fiabilidad por su deficiente mantenimiento. De hecho, mejorar Rodalies significaría poner fin a la congestión de los accesos urbanos de la

ciudad de Barcelona.

Por ello, la institución subraya que los partidos deben invertir en infraestructuras para mejorar el colapso circulatorio. Eso sí, estas inversiones ha de estar planificadas bajo crite-

rios transparentes de rentabilidad social y económica, y con la ayuda de colaboraciones privadas y públicas, así como de la administración.

Sólo 4.000 millones

Para financiar todas las obras, el director de estudios de infraestructuras de la Cambra, Cristian Bardaji, calcula que sería suficiente con los 4.000 millones de euros que en su opinión adeuda el Gobierno central a Cataluña en concepto de pago de la disposición adicional tercera del Estatut d'Autonomia aprobado en el 2006.

Valls pide al Gobierno central que salga de las próximas elecciones y el Govern de Cataluña que se "mojen" para reactivar la inversión en infraestructuras. "Es un tema que debe volver a la agenda política

y los partidos tienen que decir qué piensan. Nadie está hablando de esto, y queremos que se mojen y digan qué piensan hacer para mejorar las infraestructuras en Barcelona y área metropolitana", asegura Valls. El presidente de la Cambra subraya que otros asuntos copan esa agenda política en referencia al debate soberanista.

Precisamente las dificultades entre administraciones son uno de los elementos -a juicio de la Cambra- que están retrasando la ejecución del tramo de vía única con triple ancho que debería dar servicio directo a la terminal del Moll Prat en el puerto de Barcelona. "El conjunto de las administraciones públicas competentes no han sido capaces de gestionar ágilmente la complejidad de la actuación". //

L'ACUDIT D'EN KAP

**RÀDIO
SANT BOI
FM 89.4**

La L9 vertebrava el transport en L'Hospitalet e introdueix a El Prat de Llobregat en la xarxa metropolitana de Metro

Després de déu anys, el Metro connecta l'Aeroport, la Fira, l'interior de la ciutat de L'Hospitalet i la Zona Universitària

Conclòs el tram, els reptes passen per millorar el accessos vials amb carrils bus, així com executar el Pla de Rodalies

EL PRAT JA COMPTA AMB LA SEVA PRIMERA LÍNIA DE METRO, QUE APORTA SET PARADES AL TERME MUNICIPAL, INCLOSES LES DUES DE L'AEROPORT

Imanol Crespo

Encara recordo el titular d'un vell conegut del territori, el periodista Xavier Adell, que l'any 2000 avançava la informació: 'L'aeroport tindrà metro el 2004'; un titular que s'ampliava al cos de la notícia, agafant-se a les expressions dels representants polítics d'aleshores, amb un "passi el que passi", potser, massa lleuger en aquell moment. No van tenir present, òbviament, ni l'episodi del Carmel ni la greu crisi que paralyzaria més tard les obres d'aquest macro-projepte; "faraònic", segons les paraules del conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull. Més d'una dècada després, el tram sud de la L9 del Metro és una realitat que es percep com a una gran notícia, sobretot, a El Prat de Llobregat, que s'incorpora a la xarxa metropolitana del Metro amb set parades en el seu terme municipal (incloses les dues de l'Aeroport). "Quina il·lusió" ens deia una senyora a l'Estació de El Cèntric just a les tres del migdia del dia 12 de febrer de 2016, moments abans de la posada en funcionament que va aplegar a desenes de curiosos que van ser els primers en viatjar en aquesta nova línia.

El nou tram connecta, amb 15 parades noves, l'Aeroport de Barcelona-El Prat amb l'extrem nord-oest de Barcelona, Zona Universitària. Mediàticament, de fet, aquest ha estat el gran titular dels mitjans, que Barcelona es connecta via Metro amb la gran infraestructura ubicada a El Prat. En canvi, tot apunta a que les avantatges arribaran més per les micro-connexions de punts concrets destacats del nostre territori a la seva part més meridional. Així ho pensa el director de l'Àrea de Mobilitat i Transport de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, Joan M. Bigas, que valora molt positivament la nova infraestructura: "És un element molt important, sobretot, pel Baix Llobregat, al qual l'afecta directament i que donarà un servei que abans no hi era. Lliga zones molt importants com la de Zona Universitària i els voltants del Camp Nou, barris de L'Hospitalet com la Torrassa, Collblanc o Santa Eulàlia, El Prat, però també la zona de la Fira, el Parc Logístic, Mercabarna i el polígon del Mas Blau. Acabes sumant i dius, déu ni do el que tenim aquí i el que hem relligat".

Efectivament, per tot això, apunta a que serà una sor-

presa la demanda de viatgers i treballadors que puguin aprofitar aquesta línia per anar a aquestes zones d'activitat destacades, més que no tant per anar a Barcelona. De fet, alguna de les qüestions que ronda pel pensament ciutadà és el fet que no passa pel centre de Barcelona, una qüestió de la que precisament fugiu aquesta línia des de la seva creació i que correspon amb la idea de connectar el perímetre metropolità des dels dos extrems, arribant al nostre costat a l'Aeroport. Sigui com sigui, val a dir que els transbords de la L9 connecten, en alguna de les parades, amb Renfe, FGC, línia vermella, blava i verda, el que amplia les opcions de mobilitat pels ciutadans del Llobregat. Segons dades de la conselleria, de fet, s'estima que la posada en servei d'aquests vint quilòmetres de tram ampliarà la demanda en uns 23 milions de viatges.

La L9 no és un punt i final

Tot i que la nova línia ha estat la primera de la xarxa en creuar el riu Llobregat i ha permès introduir El Prat en el Metro —donant més amplitud a la xarxa metropolitana que passa de Bellvitge i Cornellà a la ciutat ubicada al cor del Delta del Llobregat—, és ben cert que sense l'Aeroport, el més possible és que El Prat continués sense aquesta infraestructura ferroviària. Així pateixen la manca de Metro ciutats veïnes com Viladecans, Gavà, Sant Boi o la capital de comarca on encara no arriba aquest transport urbà.

En aquest sentit, inaugurada el nou tram, Bigas defensa el compliment del Pla de Rodalies, així com el Pla Director d'Infraestructures: "El PDI tenia previstes més actuacions, que lamentablement veiem que es demoren". Entre aquestes actuacions destaquen el perllongament de la L1 de l'Hospital de Bellvitge a El Prat; de la L2 de Sant Antoni a Parc Logístic i, fins i tot, l'arribada de la L5, que actualment acaba a Cornellà, a Sant Feliu de Llobregat, un projepte que s'hauria de projectar abans del 2020, però que ja compta amb el suport i el consens de tota l'administració i que, de fet, està aprovat.

Per la seva part, el vicepresident de Mobilitat i Transport de l'AMB, Antoni Poveda, prefereix ser més prudent pel que fa a aquests altres projectes de Metro, tot i que si qualifica d'important acaba la L9 i la L10, en el seu ramal a la Zona Franca: "No és una qüestió de prioritzar. És que l'obra civil està feta. Només calen els acabats de les estacions i

posar-les en funcionament", diu Poveda, abans de descartar qualsevol projepte que porti el Metro a ciutats com Viladecans o Sant Boi: "La Generalitat mai ho ha contemplat".

On sí hi ha el consens suficient és amb el Pla de Rodalies: "El tema de mobilitat no està acabat i el que reclamo és una nova línia de Renfe que connecti Castelldefels, Gavà, Viladecans, Sant Boi, cap a l'intercanviador de Cornellà", apropant la xarxa de Metro de Barcelona. D'altra banda, es manté la demanda —ja quasi històrica— sobre el soterrament de les vies ferroviàries de L'Hospitalet, així com l'intercanviador de la Torrassa: "és un coll d'ampolla que podria facilitar molt més el pas de Rodalies i de Metro; ara hi ha un estrangulament en aquest punt".

Millorar els accessos als vehicles comercials

A l'espera que el Ministeri de Foment doni una resposta i solució a aquests projectes, Poveda planteja la necessitat de millorar els accessos viaris amb carrils-bus. En concret, en parla de dues vies que, segons ell, esdevenen fonamental. Es tracta de la C-245 entre Castelldefels, Sant Boi i Cornellà; i la B-23 (via que connecta, des de Sant Feliu amb la Diagonal): "En aquests trams, la velocitat comercial no arriba als 10 km/h en hores punta. Són lentíssimes. A la C-245 cal urgentment un carril bus i la seva remodelació. A la B-23, demano el traspàs d'aquesta autovia de Foment a la Generalitat, per fer un projepte d'aquest eix també amb carrils pel transport públic".

L'aposta del vicepresident és, en aquest sentit, ferma ja que per un "cost no tan elevat com fer un metro, les avantatges són molt altes". De l'altra manera, la gent, al final, acaba agafant el transport privat.

Cirurgia fina a la xarxa d'autobusos

En aquest mar, encara, d'assignatures pendents que té el territori en qüestions de mobilitat, la xarxa d'autobusos esdevé imprescindible: "La veritat és que si fos pels autobusos, el transport seria molt deficitari", ens assegura Poveda. "El sistema està cobrint de manera bastant satisfactòria la demanda ciutadana. Si no fos perquè la velocitat comercial és molt baixa, l'actual sistema és dels millors que poden existir en una metròpoli tenint en compte que és un sistema tarifari i té servei diürn i nocturn".

El sistema d'autobús intenta trencar amb la centralitat de

Barcelona amb línies de tot tipus que conformen una complexa teranyina de línies, algunes locals, altres entre dues ciutats, altres que més llargues i longitudinals que passen per diferents municipis. En paraules del director de Mobilitat i Transport, "autèntica cirurgia fina" per donar resposta a la demanda dels ciutadans, d'altra banda, molt canviant. I que, per tant, exigeix un esperit obert a l'hora de definir l'oferta: "L'autobús és un transport relativament flexible i nosaltres ho intentem utilitzar en benefici de les persones", tanca Poveda.

Resposta positiva

Coincidint amb la portada de El Llobregat del mes de gener i que recollia la qüestió mediambiental en el nostre territori, el vicepresident metropolità va aprofitar la presentació de les dades anuals de transport per avançar que s'estava estudiant, per l'any 2018, restringir la circulació dels vehicles més contaminants (els anteriors a l'any 1996) a tot l'àmbit metropolità, a més de crear zones lliures de contaminació a espais protegits dins de les ciutats com les zones properes a les escoles, per exemple. "A l'Àrea Metropolitana ens con-

tamina el Port, ens contamina l'Aeroport, la Indústria, però la meitat de la contaminació ve del transport", afirma Poveda. Tot i la sorpresa davant d'aquesta proposta, val a dir que a Europa més de 200 ciutats ja compten amb restriccions d'aquest tipus sota un missatge clar: "Hem de plantejar la disjuntiva contaminació o salut. I hem d'intentar aconseguir una bona salut i una bona mobilitat".

Sota aquesta premissa, Poveda assegura que la proposta ha tingut una acceptació positiva en les primeres reunions mantingudes amb actors implicats: "El més positiu és que hem obert un debat i tothom s'ha posat en funcionament: la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona i les ciutats metropolitanen tenen aquest debat a l'agenda. Volem crear un consens per regular els vehicles que poden circular, així com les ajudes: no té sentit que una persona que es compra un cotxe per 100.000 euros tingui una ajuda", diu el vicepresident que defensa intensificar les ajudes per persones que s'hagin de renovar els vehicles antics.

Sigui com sigui, aquesta iniciativa és un pas endavant que ja no té marxa enrere contra l'ús el vehicle privat que, d'altra banda, és veurà encara més reduït amb una major i millor xarxa de transport públic. **///**

L'AEROPORT SUMA UN NOU TRANSPORT, A L'ESPERA DE LA CONNEXIÓ FERROVIÀRIA AMB EL CENTRE DE LA CIUTAT | I. CRESPO

Cuatro alcaldes del Delta reclaman infraestructuras para estar mejor conectados

DE IZQUIERDA A DERECHA: CARLES RUIZ, LLUÏSA MORET, RAQUEL SÁNCHEZ Y CANDELA LÓPEZ, ALCALDES/AS DE VILADECANS, SANT BOI, GAVÀ Y CASTELLDEFELS RESPECTIVAMENTE | BCN CONTENT FACTORY

Viladecans, Sant Boi, Gavà y Castelldefels hacen frente común para exigir mejoras del transporte público en la zona Delta

La inauguración de la L9 del Metro no es, según los ediles, suficiente para resolver los problemas de movilidad

Dayana García

Tras la inauguración de la L9 que conecta el extremo norte-oeste de Barcelona con el aeropuerto de El Prat, el alcalde de Viladecans y las alcaldesas de Sant Boi, Gavà y Castelldefels presentaron en la estación Molí Nou una moción conjunta para reclamar mejoras en el transporte público de sus ciudades que comprenden la cornisa del Delta de Llobregat.

Lluïsa Moret, alcaldesa de Sant Boi, ha explicado que “el debate de las infraestructuras es un debate vivo, justo hemos visto la inauguración de la L9, por lo que queremos poner sobre la mesa nuestras necesidades”. El metro del Delta o el ferrocarril de rodalies soterrado R3, que uniría los cuatro municipios, y la plataforma segregada vinculada a una red de autobuses son dos de los proyectos que ya están definidos y cal “reactivarlos” porque son estratégicos y porque “ahora es la hora del Delta” ha recalado Raquel Sánchez, primera edil de Gavà.

Proyectos estratégicos paralizados

“Estamos afectados por la precariedad del transporte público” ha alertado Candela López, alcaldesa de Castelldefels, mientras Raquel Sánchez ha subrayado que “estamos cansados de estar en la lista de espera, sobre todo, en movilidad porque esto determina nuestro futuro”. Carles Ruíz, primera autoridad de Viladecans, ha recordado

que “mejorar las infraestructuras es un tema urgente y fue compromiso del anterior consejero de Territorio y Sostenibilidad”.

Los gobiernos locales han exigido a la Generalitat y al Estado que reactiven los proyectos estratégicos paralizados porque es una zona de crecimiento económico y social que suma 250.000 habitantes. Lluïsa Moret ha anunciado que las acciones acordadas por los representantes de los cuatro ayuntamientos pasan por crear esta moción reivindicativa, que ya se ha aprobado en el plenario santboiano; establecer la plataforma Delta del Transporte; y solicitar una reunión con el actual consejero de Territorio y Sostenibilidad, Josep Rull, y con el ministro de infraestructuras, que resulte de las elecciones estatales, para explicarles las necesidades en movilidad.

Desarrollo económico unido al transporte

Moret ha detallado que son los más “castigados” por la carencia de un transporte público sostenible que, además, tarda un tiempo medio de 40 minutos en los trayectos, lo que hace que el ciudadano recurra al uso del vehículo privado. La alcaldesa de Sant Boi ha razonado que tienen un “ferrocarril centenario” que no se ha cambiado en 100 años y que se ha completado con una red de metropolitana de autobuses que es insuficiente, según reclaman los ciudadanos.

Carles Ruíz ha hecho hincapié en que hace años que “pedimos que el metro traspase el río y venga a una zona donde está la UPC y el aeropuerto, y donde ahora se va a

instalar el outlet de Neinver que creará empleo”. El alcalde de Viladecans ha pedido que el transporte público sea un área en continuo desarrollo porque es un elemento estratégico bueno para el Delta, pero también para Cataluña.

Carril bus segregado a la C-245

El primer edil de Viladecans ha remarcado que su municipio es el que tiene el peor tráfico de frecuencias en líneas de tren, algo que debe solucionarse con la llegada del The Style Outlets que prevé recibir 2.5 millones de visitas. El alcalde ha puesto de relieve la necesidad del carril bus segregado a la C-245, un tramo de 13 kilómetros que comunicaría directamente Cornellà y Castelldefels por la carretera mencionada. Este proyecto permitiría recortar en casi 25 minutos el tiempo de trayecto en transporte público entre los dos municipios.

Raquel Sánchez ha pedido que “se pongan en agenda política estas infraestructuras necesarias para el desarrollo del territorio”. La gavanense ha apostillado que estas mejoras deben ir acompañadas del Plan Director Urbanístico, que ya fue aprobado, y de una necesaria ampliación del aparcamiento de la Renfe de Gavà. Candela López ha manifestado que se ha de conectar la UPC con el resto de la ciudad y que Castelldefels recibe cada año 1.5 millones de visitantes que se merecen una mejora del transporte que, a su vez, mejore la actividad económica. También, ha primado la mejora de la conectividad de la C-31 y la C-245, y ha reclamado una mayor frecuencia de estacionamiento de los trenes en Castelldefels-Playa. ■■■

El Prat da un salto notable como ‘hub’ internacional con nuevas rutas directas con Estados Unidos

AVIÓN DE NORWEGIAN A PUNTO DE DESPEGAR EN EL PRAT | SERGIO CRESPO

Norwegian conectará El Prat con las dos costas de EE.UU

La aerolínea refuerza su compromiso con la infraestructura pratense con una nueva base de largo radio

Los Ángeles, San Francisco, Nueva York y Miami contarán con conexiones directas, cada semana, desde El Prat

Redacción

“Esto no ha hecho más que empezar”. Así de contundente se ha expresado el fundador y consejero delegado de Norwegian, Bjorn Kjos, para definir la proyección de futuro de la compañía nórdica con la ciudad condal y su aeropuerto de referencia. El idílico matrimonio –“corto, pero de éxito”- entre la aerolínea y el Aeropuerto de Barcelona-El Prat ha sumado recientemente un nuevo compromiso que lanza la infraestructura pratense como ‘hub’ internacional. Norwegian conectará con vuelos directos Barcelona-El Prat con las dos costas estadounidenses, en concreto, con vuelos semanales a Los Ángeles, San Francisco, Nueva York y Miami.

Así lo ha anunciado hoy la considerada ‘mejor low-cost de largo radio del mundo’, según Skytrax, en el que será el inicio de sus operaciones transatlánticas desde Barcelona gracias a una nueva base de largo radio en el Aeropuerto de El Prat. Las nuevas rutas internacionales empezarán a funcionar, primero, el 5 de junio de 2017, con un Boeing 787-8 Deamliner que estará basado de modo permanente en El

EL FUNDADOR DE NORWEGIAN, BJORN KJOS, EN EL CENTRO, FUE EL ENCARGADO DE ANUNCIAR LAS NUEVAS RUTAS DE LA COMPAÑÍA EN EL PRAT | I.C.

Prat; y, luego, con un segundo, a partir del 22 de agosto. De esta manera, Norwegian acabará ofreciendo 325.000 plazas intercontinentales con cuatro rutas que operarán, semanalmente, durante todo el año. Así, será posible volar de mane-

ra directa, de la costa este y a partir de 179 euros, a Nueva York (cuatro frecuencias semanales: lunes, martes, jueves y domingo) y a Miami (dos frecuencias semanales: martes y sábado); y, de la costa oeste, costa de moda turísticamente y de referencia en el sector tecnológico y de la innovación, a partir de 199 euros, a Los Ángeles (lunes, miércoles y viernes) y a San Francisco (miércoles, viernes y domingo). “Las nuevas rutas que hoy anunciamos abren multitud de nuevas oportunidades a nuestros pasajeros, incluyendo la conexión con vuelos nacionales y europeos”, ha dicho Kjos.

Fuerte apuesta por El Prat

Unas oportunidades que se deben al proceso progresivo y constante de expansión que, desde 2008, Norwegian ha aplicado en Barcelona-El Prat convirtiéndolo al aeropuerto pratense en su ‘hub’ de referencia en el sur de Europa. Hace tan solo dos años, Norwegian abrió su primera base operativa con tres aviones en El Prat, cantidad que actualmente ya han doblado; en 2015 instalaron sus primeras oficinas como base operativa del sur de Europa y con actividades propias de la su sede central y, poco más tarde, en el mismo año, iniciaban sus primeras rutas domésticas con otros aeropuertos españoles (Madrid, Bilbao, Palma, Alicante, Málaga, Tenerife y Gran Canarias).

En total, 19 rutas entre europeas y nacionales que ahora se ven ampliadas con las transatlánticas norteamericanas y que, prevé Kjos, seguirán creciendo puesto que en menos de cinco años pasarán de disponer 11 aviones Dreamliners a 42: “No dudéis que Barcelona, desde la que podemos llegar a casi todo el mundo, se beneficiará de este crecimiento”.

“Somos atractivos”

De esta forma, el Aeropuerto de Barcelona-El Prat y, por extensión, la capital catalana, refuerza su posición y su conectividad internacional de largo radio; principal objetivo que se persigue desde hace años frente a la histórica centralidad de Madrid. “Norwegian tomó una importante decisión de expansión en el sur de Europa. Déjeme decirles que han tomado la opción correcta con Barcelona”, ha dicho el consejero de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, a Kjos. “Barcelona es una ciudad global y Cataluña apuesta por ser un país con esta dimensión global. Lo que subrayamos hoy es la determinación porque el Aeropuerto de Barcelona-El Prat sea un aeropuerto intercontinental con todas sus consecuencias. Esto quiere decir progreso, prosperidad y bienestar.

El anuncio de Norwegian va en esta dirección y representa un paso más para que Barcelona sea este ‘hub’ intercontinental. Somos el aeropuerto más rentable del Estado español y si Norwegian hace esta apuesta es porque ve recorrido; no porque lo subvencionemos, sino porque somos atractivos. Y esto es lo que nos hace imparables. Tenemos un potencial extraordinario y lo que necesitamos son las herramientas para desplegar este potencial sin límites”.

American Airlines abre El Prat-Chicago

A la apertura de la base de largo radio de Norwegian, El Prat sumará también a partir del año que viene una nueva conexión directa con Estados Unidos gracias a American Airlines. La compañía estadounidense ha confirmado a través de las redes sociales una nueva ruta entre Chicago y El Prat, que operará entre los meses de mayo y septiembre. La aerolínea ya ha puesto a la venta los primeros billetes. ■■■

Los polígonos de la Zona Franca y Mas Blau, más accesibles en transporte público

El año que viene, con la entrada en servicio de la Línea 10 del metro, se completará la cobertura del polígono de la Zona Franca

El nuevo ramal conectará a más de 70.000 empleados que cada día van a trabajar a la Zona Franca

J.C.V.

Diezmás años más tarde de la previsión inicial, el presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, inauguró el 12 de febrero la Línea 9 del Metro de Barcelona, un transporte que, además de conectar el aeropuerto de El Prat y el recinto ferial, comunica por fin los mayores polígonos industriales metropolitanos: Zona Franca y Mas Blau.

Las paradas de metro de Parc Logistic y Mercabarna dan parcial servicio a este extenso polígono de 6 millones de metros cuadrados donde cerca de 70.000 trabajadores tienen su empleo en casi 300 empresas. También el polígono Mas Blau, en El Prat, junto al aeropuerto, tiene parada de Metro, lo que posibilita que sea innecesario el uso del vehículo particular para ir a trabajar, máxime cuando la Línea 9, a su paso por L'Hospitalet hasta Zona Universitaria (Diagonal) comunica con otras tres líneas de Metro, Cercanías de Renfe y los Ferrocarriles de la Generalitat. No obstante, el polígono de la Zona Franca no tendrá cobertura de Metro completa hasta la entrada en servicio de la L-10, estimada para el 2017.

Ahora, también el Consorcio junto con CILSA (la empresa que gestiona el área logística del puerto de Barcelona) y Transportes Metropolitanos de Barcelona (TMB), gestora del Metro y del autobús público en Barcelona, ultimán un acuerdo para financiar conjuntamente y adaptar la línea de bus L110 como «lanzadera» que distribuya usuarios de la L9 desde la parada de Parc Logistic por todo el polígono industrial. Además de esa línea de autobús, se mantendrán los trayectos de las líneas de buses 21, 23, 37, 109 y el nocturno N1.

El principal problema de esta área industrial, privilegiadamente situada en el corazón del área metropolitana, junto al puerto y cerca del aeropuerto, ha sido históricamente su deficiente acceso en transporte público. Para el Consorcio de la Zona Franca de Barcelona, entidad que gestiona el polígono industrial, «el distrito industrial empieza a resolver su deficiente accesibilidad urbana en el año que se cumple su centenario», según ha subrayado Jordi Comet, delegado especial del Gobierno en el Consorcio de la Zona Franca.

Esta extensa área industrial de seis millones de metros cuadrados completará su mejora en el transporte el año que viene, cuando entre en funcionamiento la Línea 10, ya construida en tramo de Metro en viaducto que cruza el polígono, aunque inacabada en instalaciones. En el polígono se encuentran recintos de la envergadura de Mercabarna, la Zona Franca Aduanera, el Parc Logistic de la Zona Franca o el Centro de Servicios Z. Privilegiada conectividad.

El polígono industrial de la Zona Franca completará con la llegada del Metro una conectividad superlativa, dado que esta plataforma logística internacional se halla junto al puerto de Barcelona, muy próximo al aeropuerto internacional de El Prat, junto a la estación de mercancías de Can Tunis, dotada con ancho internacional hacia la frontera francesa y con acceso a las rondas y a las autovías que conectan con Europa y el resto de la Península. ■■■

- L9
- L2
- Futura L10
- Área Industrial
- Mercabarna
- Parque Logístico
- Zona Franca Aduanera
- Acceso estacion
- Estación Can Tunis
- Puerto de Barcelona
- Aeropuerto de Barcelona
- Parada de bus
- Sede del CZFB

El Port de Barcelona avança en la seva estratègia de créixer de manera sostenible

La reestructuració de les línies marítimes com a resultat de la concentració de l'activitat de les navilieres per aliances o fusions, repte del nou exercici

L'any 2016 tots els indicadors de tràfic han registrat un creixement important, en especial, el segment dels contenidors

Redacció

L'any 2017 planteja importants reptes. La concentració de l'activitat de les navilieres –mitjançant aliances o fusions– tindrà com a conseqüència una reestructuració de les línies marítimes. El Port està treballant intensament per que Barcelona estigui ben posicionada en la nova definició de serveis marítims, amb l'objectiu d'ampliar i reforçar al màxim la connectivitat marítima que ofereix als seus clients.

D'altra banda, tot i que el 2016 s'ha aconseguit avançar en aspectes tècnics i administratius, l'accés ferroviari al Port de Barcelona segueix pendent de l'impuls definitiu per part del Ministeri de Foment. 2017 ha de ser l'any de l'inici de les obres. Si no és així, quedarà compromès el desenvolupament de l'estratègia del Port i també la competitivitat del conjunt de l'economia a la qual dona servei l'enclavament.

Exercici molt positiu

L'evolució de l'activitat del Port de Barcelona confirma que 2016 ha estat molt positiu per a la instal·lació. Tots els indicadors de tràfic han registrat creixements importants, en alguns casos, com en els contenidors (un segment estratègic per l'enclavament) de dos dígitos. L'excel·lent comportament del comerç exterior és el reflex de dos fets que, després d'una profunda crisi, resulten reconfortants: el dinamisme de les exportacions –a l'alça,

IMATGE AÈRIA DEL PORT DE BARCELONA

ininterrompudament, des de 2009– demostra el creixent grau d'obertura de la nostra economia i representa l'èxit del teixit productiu en la seva estratègia per competir en el mercat global. D'altra banda, l'empenta de les importacions, amb un creixement del 10% fins l'octubre, també posa de manifest la reactivació del consum intern, conseqüència d'una major confiança en la situació econòmica.

Els bons resultats del tràfic de vehicles –on el comerç exterior també és fonamental–, del transport dels sòlids i líquids a granel i de la càrrega general es relacionen amb l'impuls econòmic de l'entorn, però es deuen al nivell d'eficiència demostrat

pel conjunt d'operadors de la Comunitat Portuària.

A part del balanç de tràfics, hi ha dos elements que fan de 2016 un any clau per al nostre port. D'una banda, destaca un potent conjunt d'accions que donen resposta a tres objectius prioritaris del seu Pla Estratègic: crear i potenciar els serveis diferencials del Port, promoure la innovació en serveis i processos i enfortir el hinterland. Les iniciatives per impulsar els tres àmbits han estat diverses.

Així, s'ha celebrat el 5è aniversari d'Eficiència Network, la marca de qualitat del Port de Barcelona, que integra 75 operadors que treballen amb elevats estàndards d'eficiència i agilitat.

L'aniversari s'ha commemorat amb dues accions que la reforcen i la posicionen estratègicament per encarar amb fermesa el futur: el reconeixement públic al compromís de les empreses (premis a l'Excel·lència) i la revisió de compromisos Eficiència Network amb la participació i implicació màxima de les companyies i entitats que formen part del segell.

A més, el Port de Barcelona ha presentat una eina única a Europa, Port Links, que permet construir i comparar cadenes de transport via Barcelona i ofereix informació exhaustiva sobre diversos indicadors associats a aquestes rutes. En un entorn de gran

competència –tant a nivell d'empreses, com de ports i de cadenes logístiques– disposar de la màxima informació i transparència sobre les opcions de transport i distribució suposen un important factor diferencial.

En el camp de la innovació, destaquen les iniciatives Port Innova –que posa en contacte joves emprenedors amb empreses del sector per desenvolupar solucions a necessitats concretes– i Port Challenge Barcelona. Amb aquest projecte, en col·laboració amb el Founder Institute, Barcelona se situa com a port pioner en l'impuls d'un programa d'acceleració d'empreses. Es tracta de donar suport a la creació de nous negocis de base tecnològica que contribueixin a millorar l'eficiència, la competitivitat i l'excel·lència de servei de la comunitat portuària i logística.

En l'àmbit del reforç del hinterland, una de les accions més rellevants ha estat l'ampliació de les instal·lacions de la Terminal Marítima de Saragossa (tmZ) i la posada en funcionament del Canal Frío, un servei ferroviari entre la capital aragonesa i el Port de Barcelona per al transport de productes alimentaris que requereixen temperatura controlada. Amb una freqüència inicial de 4 trens setmanals, el servei és clau per potenciar les exportacions del sector agroalimentari, amb un gran pes a l'economia d'Aragó.

El Port participa en tots els projectes europeus destinats a impulsar el GNL com a combustible alternatiu amb dos objectius concrets: disposar de tota la infraestructura necessària per ser un hub de subministrament de GNL a tots els nivells (vaixell, camió i maquinària terrestre) i promoure de manera activa el canvi mitjançant projectes pilot. La indústria marítima, subjecta a una normativa ambiental cada cop més estricta, avança en la mateixa direcció. Això, sumant als avantatges que aporta el GNL confirmen l'encert de l'aposta per aquest combustible. ■■■

Millora de la Qualitat de l'Aire Un altre avenç molt significatiu ha estat la presentació del

Pla de Millora de la Qualitat de l'Aire del Port de Barcelona, que connecta amb l'objectiu de créixer de manera sostenible i que té un caràcter absolutament transversal, ja que afecta a tota l'organització –i fins i tot, en molts aspectes, va més enllà i integra diversos operadors i entitats del negoci marítim.

El Pla pretén reduir les emissions contaminants que es generen a la instal·lació mitjançant 25 accions desenvolupades en 53 actuacions. Els àmbits d'actuació són molt diversos, però l'aposta central és la promoció del gas natural líquid (GNL) com a combustible alternatiu de mobilitat per a vaixells, camions i maquinària de terminal.

El Port de Barcelona disposa d'un punt de partida molt avantatjós (la planta de regasificació d'Enagás, la més antiga en funcionament d'Europa) i està dedicant molts esforços a posicionar-se correctament.

El Port participa en tots els projectes europeus destinats a impulsar el GNL com a combustible alternatiu amb dos objectius concrets: disposar de tota la infraestructura necessària per ser un hub de subministrament de GNL a tots els nivells (vaixell, camió i maquinària terrestre) i promoure de manera activa el canvi mitjançant projectes pilot. La indústria marítima, subjecta a una normativa ambiental cada cop més estricta, avança en la mateixa direcció. Això, sumant als avantatges que aporta el GNL confirmen l'encert de l'aposta per aquest combustible. ■■■

La nueva C-245 entre Cornellà y Castelldefels incluirá dos carriles segregados: uno para bus y otro para bicis

Generalitat y AMB acuerdan esta actualización del proyecto que mejorará la comunicación de los municipios de la zona Delta

L'Hospitalet, Sant Feliu y Montcada presentan una campaña conjunta para exigir a Fomento el soterramiento de las vías

Redacción

Cornellà, Sant Boi, Viladecans, Gavà y Castelldefels estarán conectados por la variante C-245 para mejorar la interconexión de las dos principales vías rápidas de la zona (A-2 y C-32), pero, además, contarán con una nueva plataforma segregada con un carril bus y un carril bici. Aprovechando que el proyecto había quedado obsoleto en relación a normativas y protocolos de seguridad –debido a los retrasos y parálisis de las obras por parte de Fomento– y que, por tanto, era necesaria una obligada actualización, la conselleria de Territori i Sostenibilitat y el Àrea Metropolitana de Barcelona han presentado un nuevo proyecto de integración urbana y mejora de la movilidad para esta infraestructura viaria, pendiente de ejecutarse desde 1992.

Se trata, en concreto, de quince kilómetros de plataforma segregada a la variante que contarán, como decíamos, de un carril bus y otro para bicicletas y con el que se conectarán los cinco municipios de Cornellà, Sant Boi, Viladecans, Gavà y Castelldefels. De esta manera, se verá mejorada la competitividad del actual sistema de transporte público en una zona que ha revivido el debate tras la inauguración del tramo sur del Metro que llega al Aeropuerto pasando solo por L'Hospitalet y El Prat y, por tanto, sin resolver algunas de las debilidades del transporte en la zona Delta. De hecho, este acuerdo ha llegado en la misma semana en que se ha constituido una Plataforma en favor de las mejoras de la movilidad en esta zona sur del territorio y en donde ya han sumado apoyos tanto ayuntamientos como patronales, sindicatos, entidades académicas y otros actores sociales del Baix. De hecho, el acuerdo se ha fraguado el mismo día que dicha Plataforma mantenía una reunión con el conseller Rull en el marco de la AMB.

Fomento se queda solo

Más lejos está, en cambio, la concreción de la línea de Rodalies entre Castelldefels y la Zona Universitària de Barcelona prevista en el Plan Director de Infraestructuras 2011-2020. “Como estamos convencidos de que se tiene que planificar y hacer el proyecto, pediremos al nuevo Gobierno del Estado que o bien inicie la redacción del proyecto o bien que haga el encargo a la Generalitat”, ha apuntado Josep Rull, señalando al Gobierno, quien tendría que haber ejecutado la infraestructura para antes de 2015. En este sentido, Rull ha recordado que se trata de una inversión de 2.000 millones de euros y que, por tanto, se es consciente de que no podrá asumirse a corto plazo.

Por otro lado, tres municipios metropolitanos, L'Hos-

ARRIBA, PANCARTA QUE SE COLGÓ EN EL AYUNTAMIENTO DE SANT FELIU CON LA CAMPAÑA CONJUNTA 'ARA RODALIES'; A LA DERECHA, MESA DE NEGOCIACIÓN ENTRE AYUNTAMIENTOS, AMB Y CONSELLERIA EN LA QUE SE CERRÓ LA ACTUALIZACIÓN DEL PROYECTO C-245

pitalet, Sant Feliu de Llobregat y Montcada i Reixac, han aunado fuerzas con un manifiesto conjunto en el cual piden el soterramiento definitivo de las vías férreas que cruzan las respectivas ciudades. Una reivindicación histórica y que continúan en el cajón a la espera de que Fomento mueva pieza. En este sentido, sí hemos conocido, en el caso de Sant Feliu, la aceptación de tapar parte de las vías, que se ha entendido como una propuesta a valorar, aunque, de entrada, parece insuficiente.

Por todo, este mes hemos visto como los dos ayuntamientos baixllobregatenses colgaban una pancarta con la reivindicación de la ejecución del Pla de Rodalies de 2009 en sus fachadas. ■■■

Nuevo debate del Círculo de Infraestructuras en Viladecans

La misma semana del acuerdo entre la Generalitat y AMB de actualizar el proyecto de la C-245, precisamente, se había realizado en Sant Boi de Llobregat el primer encuentro del Círculo de Infraestructuras en el Baix Llobregat. Allí, precisamente, su presidente, Pere Macías proponía incorporar carriles para bus y bicis al nuevo proyecto tal y como luego así se acordaría entre las dos instituciones supramunicipales.

Dicho esto, el foro de reflexión en torno a las Infraestructuras volverá a pisar suelo baixllobregatense,

esta vez, con un encuentro en el Delta Business Center de Viladecans el día 16 de junio.

El debate girará alrededor de la movilidad y el transporte público en las poblaciones de la zona Delta y contará con la presencia de Ramón M. Torra, gerente de la AMB; Rosa Serra, coordinadora de Desarrollo Económico Local de la Diputación; Pere Macías, presidente del Círculo de Infraestructuras; Joan Carles Valero, periodista y editor de BCN Content Factory; y Carles Ruiz, alcalde de Viladecans, que presidirá la mesa. ■■■

Sant Boi estreny a Foment per connectar les dues autopistes, la primera peça del nou 'skyline'

El Govern de l'Estat manté al ralenti unes obres que s'haurien d'haver fet a l'any 1992

La nova variant que connecti l'A-2 i la C-32 evitarà els col·lapses que es generen a la provisional rotonda de La Parellada

Imanol Crespo

El Nus de la Trinitat és evidentment el major nexe de connexió del nord de Barcelona unificant la Ronda de Dalt, la Ronda Litoral, la C-58 i la B-20. En canvi, aquest sistema de circumval·lacions té a mitges el seu nexe referent a la pota sud, a la pota del Baix Llobregat. El territori espera, des d'aquell 1992 que es va estrenar el Nus de la Trinitat amb motiu dels Jocs Olímpics, el complement viari del Nus del Llobregat que passa fonamentalment per connectar les dues grans autopistes, la A-2 i la C-32,

a tocar dels accessos a les rondes. Dos quilòmetres de variant que estalviaran realitzar 4,4 km de trajecte si es vol anar d'una via a l'altra, descongestionant, així, l'inici de les rondes al nostre territori; però, sobretot, posant punt i final a la rotonda caòtica de La Parellada.

Sant Boi considera aquesta infraestructura prioritària i empeny al Ministeri de Foment a continuar amb unes obres que avancen al ralenti; tant que sembla que tornin a estar aturades com fa dos anys, qüestió que l'Ajuntament nega fins el moment. Aquesta variant evitarà, com passa fins ara, haver de passar per una carretera

DESVIAMENTS PROVISIONALS PENDENTS DE L'OBRA | TERRITORI I SOSTENIBILITAT

comarcal com és la C-245 si es vol anar de l'autopista A-2 a la C-32 o viceversa. “És una obra necessària, imprescindible i que arriba tard. Són unes obres molt importants per la connectivitat de les vies”, diu el primer tinent d'alcalde, titular de l'Àrea de Territori i Desenvolupament Econòmic, José Àngel Carcelén. Però matisa: “Comportaran molèsties a la població”.

Segons la previsió tècnica, les obres es troben encara a la primera fase que ha consistit en diferents encaixos i desviaments, com ja es pot observar als voltants de la rotonda de la Parellada, rotonda provisional que va construir la Generalitat. Per exemple, actualment, si es ve per la C-32 s'ha d'accedir a Sant Boi per vies prèvies a la zona, sinó els conductors estan obligats a donar la volta a la rotonda del Museu de les Aigües de Cornellà. Segons fonts oficials de l'Ajuntament, en aquest sentit, no hi ha hagut cap queixa oficial i, s'entén, que la ciutadania s'ha adaptat bé als canvis. Ara ve el pitjor.

En una segona fase, les obres tallaran l'entrada des del conegut oasis a la carretera C-245, un petit ramal, però molt impor-

tant pel que fa la mobilitat: “Això implica que la gent que vingui pel marge dret del riu des de Sant Vicenç, Santa Coloma o Torrelles que es vulguin incorporar direcció Viladecans o Castelldefels, no disposaran d'aquesta connexió”. Però és que, un cop realitzada la fase 2, dos mesos després s'haurà de tallar la via BV-2002 a l'alçada de les terres. En totes direccions.

Pendents del calendari No hi ha més remei, perquè les obres s'han de dur justament sobre aquesta via i no es pot habilitar una via alternativa provisional perquè a un costat hi ha edificis i a l'altre el riu. Per aquest motiu, l'Ajuntament assegura que realitzarà una campanya informativa per advertir dels perjudicis que es puguin ocasionar, a més, amb dues recomanacions evidents: utilitzar les vies ràpides així com el transport ferroviari.

El calendari previst per Foment –segons converses amb l'Ajuntament i, per tant, purament estimacions no escrites ni recollides en cap document– pretenia iniciar la segona fase al juny de l'any 2016 i dos mesos més tard la tercera. De moment, no hi ha moviment i tot sembla indicar

EDITAMOS PUBLICACIONES

Por encargo de medios, empresas y organizaciones

Premio nacional de la Asociación Española de Editores (AEEPP)

Enjournalism!

1. ARA MATEIX, PER PASSAR D'UNA AUTOPISTA A L'ALTRA, CAL CREUAR PER LA C-245 DE CORNELLÀ A SANT BOI, EL QUE GENERA UN COL·LAPSE A LA ROTONDA PROVISIONAL DE LA PARELLADA; 2. MAPA DE LA ZONA D'ACTUACIÓ I DE LA VARIANT ENTRE VIES RÀPIDES, EN GROC; 3. LA INFRAESTRUCTURA S'AIXECARÀ UNS METRES PER SOBRE DE L'ACTUAL C-245 | TERRITORI I SOSTENIBILITAT

indicar que el calendari no es complirà. Amb tot, la previsió és que en menys d'un lustre Sant Boi pugui remodelar tota aquesta façana de ciutat, considerada ara mateix “una ferida”.

Nou 'skyline'
De fet, la nova infraestructura –que s'eleva uns metres per sobre de l'actual nivell terrestre- ja mo-

dificarà en certa manera 'l'skyline' de Sant Boi. Ara bé, tot el projecte conclourà amb el desenvolupament de tota la zona de la Parellada, on s'ha previst doblar la zona per equipaments, la construcció d'uns 250 habitatges en edificis de planta baixa més cinc o sis plantes, un hotel i altres espais verds que connectin la ciutat amb la riba del

riu Llobregat en una nova sortida tant als camins fluvials com al Parc Agrari: “S'oferirà així una imatge de ciutat que compartiria un 'skyline' de poble quasi pintoresc amb l'Església i la muntanya i, d'altra banda, el d'una ciutat moderna i dinàmica”.

I és que, en aquesta remodelada zona, el nou Pla Director Urbanístic incor-

pora també un sòl amb voluntat de ser industrial sense cap limitació de serveis ni comerços: “La nostra vocació és que en aquesta part es pugui generar activitat econòmica al municipi amb l'arribada de la seu corporativa d'una gran empresa”, assegura Carcelén, que rebutja qualsevol proposta industrial o d'un gran centre comercial. Segons el primer tinent d'alcalde, la intenció és aprofitar les avantatges de la zona –d'àmbit metropolità, ben comunicada i pròxima a les grans infraestructures com l'Aeroport o el Port de Barcelona- per atraure una gran empresa al igual que El Prat ha fitxat a Amazon o Viladecans a Unilever, Desigual o Neinver.

Per aquest motiu, van presentar un recurs contenciós-administratiu contra el PDU del Delta, amb el suport, també, d'Esquerra Republicana de Catalunya, que es suma a l'oposició. Les seccions locals del partit a Sant Boi, Gavà i Viladecans es van afegir a la demanda judicial contra el PDU després de presentar ja un recurs potestatiu: “El PDU preveu una sèrie d'intervencions que comportaran la destrucció de la façana històrica de Sant Boi, depersonalitzat la ciutat i trencant un paisatge urbà consolidat. A més,

ERC recull les queixes Aprobant el PDU per la Generalitat de Catalunya,

no tothom ha rebut amb alegria el nou projecte urbanístic. I és que, segons hem pogut saber, alguns veïns del carrer Llevant, que tenen cases amb patis posteriors, podrien perdre part d'aquest pati amb el nou ordenament.

no veiem lògica a construir més de 250 habitatges nous als marges de la ciutat quan en tenim 1.500 de buits i encara hem de recuperar els terrenys de la Caserna al centre de la ciutat”, ha dit Miquel Salip, regidor del partit republicà a Sant Boi. ERC del Baix Llobregat, que es suma a la demanda conjunta amb entitats ecologistes del territori, es farà càrrec del 60% dels costos. Sigui com sigui, els dos projectes apunten a una remodelació intensa d'aquesta façana de la ciutat, no en el que queda de legislatura, però, sí, possiblement, a la següent.

De moment, però, tot continua molt aturat a l'espera que el Ministeri de Foment desbloquegi la actual situació pel que fa la variant, que esdevé, següentment, la primera peça de la nova façana de Sant Boi.

Nuevo ciclo de debates sobre el factor de las infraestructuras en el desarrollo económico

BCN Content Factory

En la antigua Roma, el foro era la plaza donde se trataban los negocios públicos y se celebraban los juicios. La Fundació Cercle d'Infraestructures que preside Pere Macías y BCN Content Factory inauguraron el 11 de mayo de 2016 en el palacio Marianao de Sant Boi el primer desayuno de un ciclo que recorrerá distintas poblaciones para debatir el factor de diferentes infraestructuras en el desarrollo económico del Baix Llobregat y L'Hospitalet. En Sant Boi se se abordó el tema “Economía sobre ruedas: Los nudos de carreteras al sur de Barcelona”.

Los distintos agentes económicos ya han advertido que si no se ejecutan una serie de inversiones en infraestructuras, la mayoría concentradas en L'Hospitalet y el Baix Llobregat, la economía corre el riesgo de “colapso”. Por esta razón, desde distintos sectores se reclama más implicación y financiación en las mejoras estructurales para poner fin al colapso de la movilidad en el área metropolitana que se ha agudizado con la buena noticia de la recuperación económica. Las congestiones viarias se han incrementado exponencialmente en las comunicaciones viarias de nuestra comarca, puerta sur de acceso a Barcelona, con el puerto y el aeropuerto como principales plataformas logísticas.

Territorio de servidumbres

Territorio de servidumbres metropolitanas, nuestra comarca concentra buena parte de las infraestructuras clave para desarrollar la economía del país. En el caso de las viarias, que es el tema que centrará el primer debate del nuevo ciclo, además del Cuarto Cinturón entre Abrera y Terrassa y de la variante de la N-340 a su paso por Vallirana, se hablará principalmente del proyecto ahora en lenta ejecución que conectará la C-32 con la A-2, lo que permitirá ahorrar 4,4 km de trayecto y liberar de tráfico el nudo de la “pata” sur. Esta actuación conecta la Ronda Litoral con la C-32 en Sant Boi sin pasar por la “pata” sur y su nudo. De este modo, mejorará los enlaces y la conectividad entre los municipios a ambos lados del río Llobregat, especialmente entre Cornellà de Llobregat y Sant Boi, con beneficios directos también para El Prat, además de contribuir a descongestionar los accesos a la ciudad de Barcelona por el sur.

Las obras de ejecución de la conexión de la C-32 con la A-2 están adjudicadas desde enero de 2009, y su ejecución tenía que durar 2 años. Pero por las dificultades de financiación derivadas de la crisis económica se han desarrollado a un ritmo menor del habitual.

Autovía exclusiva para camiones

Si los planes se cumplen, en el horizonte del año 2018 se aliviarán los constantes colapsos viarios que sufrimos en la comarca a consecuencia del intenso tráfico de camiones de camino o de vuelta al puerto. Una autovía de 10 kilómetros, desde Cornellà, a la altura del centro comercial Splau, está prevista para que canalice los vehículos pesados que ahora saturan con colas kilométricas la Ronda Litoral.

Las distintas administraciones y organizaciones empresariales han reclamado a

CONEXIÓN DE LA A-2 CON LA C-32 EN SANT BOI DE LLOBREGAT | AMB

los gobiernos catalán y al que surja de las nuevas elecciones generales del 26 de junio, que se “mojen” para reactivar la inversión en infraestructuras. Se trata de inversiones públicas que deben volver a la agenda política y los partidos tienen que decir lo que piensan al respecto, porque pocos somos los que estamos hablando de estas inversiones determinantes para el desarrollo económico del país, y en el nuevo foro queremos que se mojen y digan qué piensan hacer para mejorar las infraestructuras del área metropolitana de Barcelona.

El nuevo ciclo sobre el papel de las infraestructuras en el desarrollo económico de la comarca se une al Foro Empresarial Llobregat y está especialmente orientado a responsables políticos, técnicos, empresarios y directivos. En su inauguración en Sant Boi, integraron la mesa, además de Pere Macías, presidente del Cercle d'Infraestructuras, la alcaldesa de la localidad anfitriona, Lluïsa Moret; el conseller de Desenvolupament Econòmic del Consell Comarcal del Baix Llobregat, José Àngel Carcelén; la técnica de la Vicepresidencia Segunda del área de Promoció Econòmica, Turisme i Comerç de la Diputació de Barcelona, Montserrat Tordera, además del periodista, editor y fundador de BCN Content Factory, Joan Carles Valero, que actúa de moderador. Viladecans, L'Hospitalet y Molins de Rei han sido otras citas del ciclo. ///

Los pueblos reivindican su papel metropolitano ante las grandes ciudades del sur

Begues, Sant Climent, Cervelló, La Palma y El Papiol precisan sus prioridades para evitar una fractura metropolitana

El transporte o las zonas verdes son dos de los grandes temas donde se aprecia un destacado agravio con las ciudades

Imanol Crespo

El Baix Llobregat es, desde su creación, un territorio excepcional que rompe con todos los parámetros habituales que definen la estructura de una comarca. Su carácter heterogéneo, de hecho, es uno de los adjetivos que lleva de manera inherente a su espalda, lo que hace del Baix una zona compleja, rica, diversa y que ofrece infinidad de oportunidades. Y así lo ejemplifica la cantidad de dicotomías del territorio. El mundo urbano frente a lo rural; una envidiable costa frente a un excelente interior montañoso; una riqueza industrial que convive con la tradición agraria; un norte que no mira al sur y un sur que no mira al norte; y, sobre todo, las grandes, pobladas y densas urbes del sur frente a los pequeños municipios.

Por todo, no es de extrañar la existencia de diferentes fronteras invisibles que parten el Baix, ahora bajo debate, mientras que el auge del ámbito metropolitano –visto como una gran oportunidad– ha añadido un actor más a la discusión. La creación del Área Metropolitana de Barcelona, en el 2010, representó la institucionalización de una zona que antes estaba representada por tres entes

EL AVE CRUZA POR ENCIMA DEL LLOBREGAT ENTRE EL PAPIOL Y PALLEJÀ; LAS CARENCIAS, EN CAMBIO, DE LA ZONA EN TRANSPORTE SON NOTABLES | ARCHIVO

distintos (Mancomunitat de Municipis, Entitat del Medi Ambient i Entitat Metropolitana del Transport) y que, por ejemplo, en el último caso, solo estaban representa-

dos 18 municipios de los 36 que componen actualmente la zona metropolitana. No se contaba con la voz de los pequeños municipios de la periferia: “Existe en transporte un agravio que sufrimos los municipios que no formamos parte de la antigua Entidad Metropolitana del Transporte. Si es cierto que estos 18 municipios pagan un Tributo de Transporte, también es evidente que la red de servicio de transporte público que disfrutan es incomparable a la del resto de los 18 municipios que no formábamos parte de la extinta EMT”, expresa el alcalde de Sant Climent, Isidre Serra. “Para Begues, el principal reto en materia de transporte es nuestra integración a todos los niveles en la red de transporte metropolitana. Formamos parte y estamos trabajando para mejorar las conexiones. Pero tenemos que reconocer que para los municipios periféricos y, especialmente, para los que tenemos menos población, no nos es fácil conseguir la frecuencia en el servicio y la mejora que esperamos”, dice la alcaldesa de Begues, Mercè Esteve.

Es un ejemplo del riesgo existente de caer en la construcción de un ámbito metropolitano a dos velocidades; por un lado, el de las grandes ciudades del sur y, por otro, el de los pequeños municipios de la periferia metropolitana.

Nexos de movilidad

Por ello, con este reportaje hemos querido dar voz a estos municipios –en el que han participado, finalmente, cinco Gobiernos locales: Begues, Sant Climent, Cervelló, La Palma y El Papiol– para concretar algunas de las necesidades que afectan a estos municipios y que, de abordarlas, ayudarían a resolver desigualdades o agravios existentes. Es indudable que la dicotomía entre pueblos y ciudades va más allá de las diferencias e idiosincrasias evidentes. Hablamos de proyectos de futuro en conjunto o de equilibrar las relaciones; en definitiva, hablamos de que resolver las diferencias entre los pequeños pueblos de la periferia metropolitana y las grandes ciudades colindantes a Barcelona es, seguramente, el mayor reto por la cohesión territorial y social del Baix Llobregat.

La evolución de la gran Barcelona en las últimas décadas ha dejado una expulsión, primero, de la industria a la periferia –modelo que se ha llevado a cabo de manera generalizada por todos los municipios–, pero, también, de

OCHO CIUDADES DEL BAIX CUENTAN CON MÁS DE 40.000 HABITANTES, SUMANDO LA MITAD DE POBLACIÓN DE TODA LA COMARCA. TODAS ESTAS CIUDADES ESTÁN EN EL SUR DEL TERRITORIO | I. C

de las personas. Ha calado y ha sido estimulante ver como la población se ha ido a vivir a la periferia de la ciudad condal como medio para mejorar en calidad de vida. Todo el entorno metropolitano ha crecido exponencialmente como prueban los datos de población del Baix Llobregat y L'Hospitalet, que superan el millón de personas en total. Nos hemos alejado de la gran ciudad, pero no hemos pensado en la movilidad que, ahora, va a contracorriente para adaptarse a las necesidades ciudadanas. La consecuencia es un uso excesivo del vehículo privado con los inconvenientes evidentes a nivel medioambiental o sanitario.

Si hablamos de los pequeños municipios metropolitanos, las necesidades son aún más amplias. El futuro de la movilidad pasa por crear complejos nexos de comunicación, mejorar en interconectividad. Por ello, por ejemplo, es unánime la necesidad de crear aparcamientos disuasorios junto a las grandes estaciones ferroviarias o en los principales nexos de transporte: “Es fundamental tener aparcamientos disuasorios en nexos claves intermodales y en las paradas de autobús próximas a las urbanizaciones. Por ejemplo, estamos muy cerca de Molins de Rei, pero no es nada fácil acceder al tren”, dice el alcalde de Cervelló, José Ignacio Aparicio. “Es fundamental”, repite el alcalde de El Papiol, Joan Borràs. “En nuestro caso, queremos habilitar un espacio de aparcamiento al lado de la estación de tren y ADIF, que pese a ser el principal beneficiario de la aportación de la gente al transporte ferroviario, no quiere colaborar en el gasto”. En este sentido, opina Xavier González, alcalde de La Palma de Cervelló: “Pese a que hemos mejorado en algunos de los nexos clave como es el

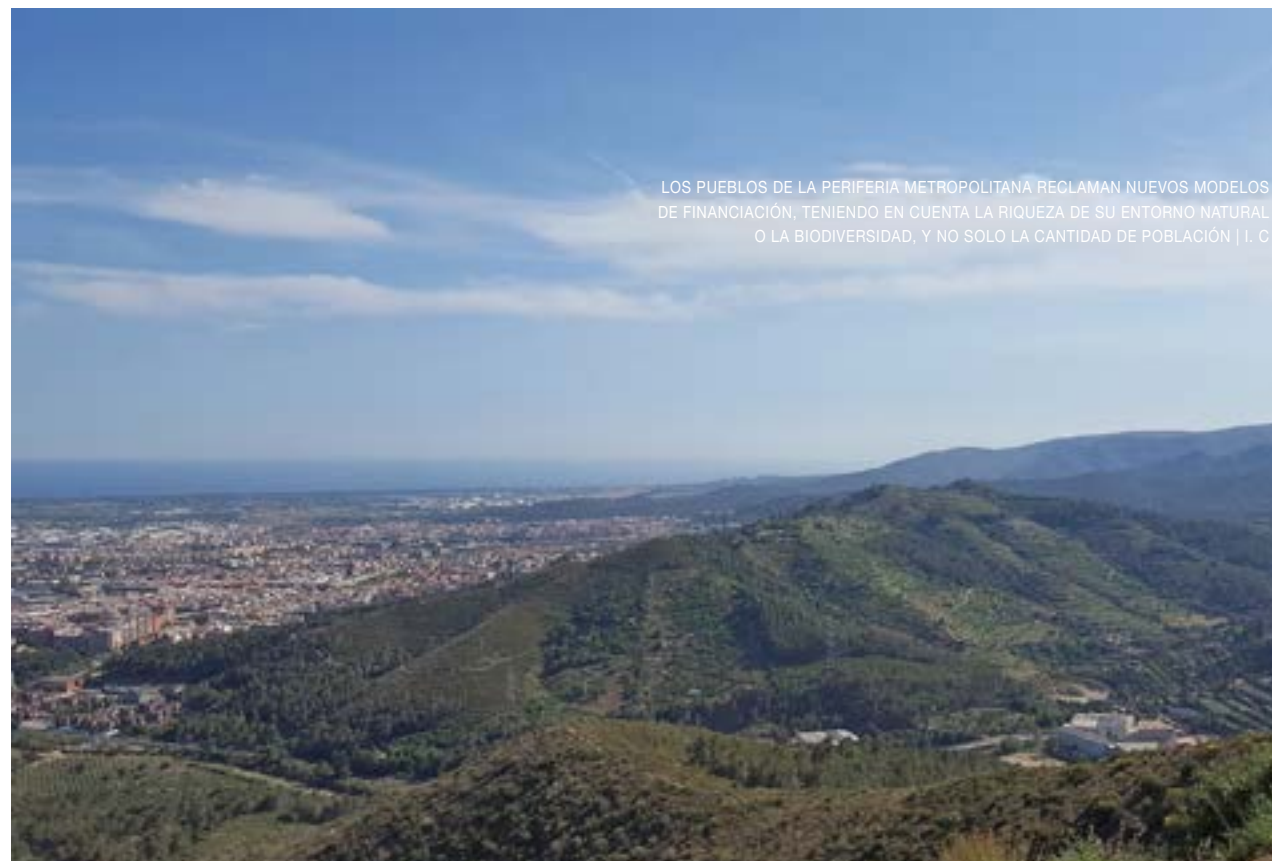

de ‘Quatre Camins’, creemos que es importante mejorar los accesos y los aparcamientos en relación a las estaciones de Renfe”.

Son pequeñas mejoras que tampoco representan un coste excesivo y que, en cambio, convierten la red de movilidad –más que infraestructuras yuxtapuestas con puntos de salida y de llegada– en un complejo entramado interrelacionado.

Mejoras pendientes

Más allá de iniciativas como esta, que ya se ha ido implantando en las grandes ciudades, caben toda una serie de medidas concretas que mejorarían la movilidad de estos municipios y que, responden a un espíritu “radial”, según Sierra, de Sant Climent: “Es necesario abordar este pro-

LOS PUEBLOS DE LA PERIFERIA METROPOLITANA RECLAMAN NUEVOS MODELOS DE FINANCIACIÓN, TENIENDO EN CUENTA LA RIQUEZA DE SU ENTORNO NATURAL O LA BIODIVERSIDAD, Y NO SOLO LA CANTIDAD DE POBLACIÓN | I. C

blema de manera urgente y decidida y, en este sentido, pedimos a todas las administraciones que no retrasen más la puesta en marcha de un transporte público digno en todo el actual ámbito metropolitano, desplegando nuevas líneas de transporte público radial entre las diferentes zonas urbanas sin que necesariamente tengan que pasar por la Plaza Catalunya”.

Este es el carácter que tiene el tramo sur de la línea 9 del metro, aunque, tras la respuesta de los ayuntamientos de la zona Delta –que se han unido (con la ausencia de El Prat) en una plataforma conjunta– parece del todo insuficiente. Mejoras del servicio de Rodalies, ampliar el metro, construir un nuevo carril BUS-VAO en la B-23 son algunas de las demandas generales.

Por municipios, Begues reclama una mayor conexión con su ciudad vecina de Gavà, actualmente, conectada por la carretera más peligrosa de Catalunya. El Papiol destaca la falta de conexión de la comarca con la zona del Vallès (tren y bus), con bajas cuotas de frecuencia, mientras califican de “absolutamente deficitaria” la conexión con Barcelona. Cervelló prioriza la periodicidad del bus interurbano; la conexión entre las urbanizaciones y el núcleo urbano; un carril bici y para viandantes desde el centro del municipio a las zonas vecinas; así como un verdadero sistema tarifario: “La AMB tendría que tener un sistema tarifario integrado y que todas las poblaciones se puedan beneficiar de los mismos servicios y los mismos precios”, dice Aparicio.

Por último, La Palma considera que existe todavía un problema de tráfico, que sigue cruzando por la mitad del municipio para ir a Corbera. “A menudo se ha pedido desde los pueblos vecinos la construcción de una variante dentro de nuestro término municipal. Nosotros, en su momento, ya hicimos una propuesta de un vial que conecte directamente la B-23 y que no dañaba nuestro privilegio entorno”, explica González. En este sentido, la mejora del transporte público sería de mucha ayuda, además, del transporte nocturno, “una de las principales carencias que tenemos”.

Cuidar el río y sus rieras

Si comparamos el Baix Llobregat de ahora con el de los años de la transición, uno de los cambios fundamentales es el de la recuperación del río Llobregat. Incluso la calidad del agua es incomparable con la de aquellos años, como demuestra el avistamiento de nutrias, el año pasado, en el tramo sur del río; o la elección del Llobregat como hábitat para la recuperación de las anguilas en el marco de un programa europeo, entre otros ríos catalanes.

El río, sus riberas y la playa ofrecen una estampa totalmente distinta a la de entonces. Ahora, es necesario ampliar esta dedicación a las innumerables rieras, así como a otros entornos que se encuentran, mayoritariamente, en los pequeños municipios de la periferia. “En Cervelló no tenemos parque metropolitano, pero estamos trabajando con AMB para recuperar caminos forestales y hacer nexos de unión entre el pueblo y nuestras montañas, a la vez que se pueda recuperar fuentes, minas y la propia riera de Cervelló, que en su momento se destruyó para poner un colector”, explica Aparicio, que pide introducir el patrimonio natural a la hora de dar las subvenciones supramunicipales. “Tiene que volver a bajar agua por la riera y no solo cuando llueva. Las poblaciones que tenemos grandes

zonas forestales tan cerca de la metrópolis tendrían que tener un plus de ayudas como grandes pulmones y como zonas de recreo que somos para las grandes ciudades de al lado. Prácticamente todas las ayudas que se dan son en relación a los habitantes. Se tendría que valorar el territorio, la biodiversidad y lo que supone una mirada global para el Área Metropolitana”, apunta Aparicio, con un concepto que también sirve para la Diputación de Barcelona como administraciones supramunicipales que parten de la representatividad municipal.

Begues, por su parte, está trabajando en crear un nuevo Parque Metropolitano, que está en elaboración y del que “tenemos muy buenas expectativas”, opina Esteve, que ya cuenta con parte de la financiación. “Para Begues, dada su ubicación privilegiada en el Parque Natural del Garraf, la protección del territorio y la potenciación de los espacios verdes es una cuestión fundamental. Por un lado, porque es un signo de identidad. Pero, también, porque creemos que una parte de nuestro futuro socio-económico pasa por la preservación de nuestro entorno”.

En este sentido, La Palma también trabaja en mejorar una de las zonas que pertenece a uno de los parques metropolitanos: el Pla de Sant Joan. Por otro lado, González destaca la zona fluvial existente que cruza toda La Palma y que podría convertirse en un nuevo parque fluvial de manera oficial.

Por su parte, Sant Climent –que no cuenta con ninguno- reivindica la institucionalización desde hace años la zona de Cal Mari, que cruza transversalmente una parte del municipio. La postura del Gobierno municipal de El Papiol es aún más crítica, puesto que no han visto ningún apoyo para mejorar la fachada del río: “Tenemos un pequeño parque metropolitano que recibe el apoyo de la AMB. Sin embargo, falta mucha inversión en la fachada fluvial del Llobregat. Distintas administraciones han invertido en muchos municipios del Baix Llobregat arreglando caminos y espacios colindantes al río; pero no en El Papiol.

Por último, el alcalde de Cervelló plantea un nuevo debate a abordar de manera intensiva y que El Llobregat ya planteó, recientemente, con un reportaje sobre Torre Salvana, ubicada en Santa Coloma de Cervelló, los propietarios de la cual piden al ayuntamiento su expropiación: “Es urgente trabajar el Plan Director del Área Metropolitana para ordenar todas las problemáticas heredadas de planes antiguos, obsoletos y que no se ajustan a la realidad. Se tiene que buscar una solución. Aún es más urgente, el tema de la regulación de las valoraciones de las zonas verdes, que han ido cambiando en los últimos años en función de los cambios políticos en el Gobierno del Estado. Esto, sumado a la crisis, ha extendido esta demanda, antes casi inexistentes, provocando verdaderas injusticias a las que los ayuntamientos tenemos que hacer frente con expropiaciones de forma obligada y tener que pagar una cantidad desorbitada por terrenos que ni queremos ni necesitamos”.

La clave económica
El Baix Llobregat ha sido comparado, a nivel económico, con la estructura de países como Alemania. El peso en el PIB catalán o el número de contratos laborales superan el 10% del total de Cataluña, lo que convierte a la comarca en una zona estratégica y fundamental en términos económicos. Y lo hace gracias a un sector industrial lleno de tradición, al auge de los servicios –la complejidad

Isidre Sierra - Sant Climent
Es urgente abordar el problema de la movilidad de los pueblos, con modelos radiales de transporte público

Mercè Esteve - Begues
En Begues es fundamental la protección del territorio y la potenciación de los espacios verdes

José Ignacio Aparicio - Cervelló
Urge trabajar el nuevo Pla Director del AMB y regular las zonas verdes porque son injustas las expropiaciones

Joàn Borràs - El Papiol
Falta conexión de transporte público con el Vallès; y con Barcelona es ya absolutamente deficitario

Xavier González - La Palma
Compartimos territorio, necesidades y expectativas con los municipios vecinos; más si son del Ordal

del territorio ofrece un infinito abanico de posibilidades, pero, también, con el apoyo del sector primario, fundamentalmente agricultura, que se percibe también como una actividad de desarrollo económico a tener en cuenta. De hecho, en algunos casos concretos, este sector puede ser un eje principal, como explica Sierra, alcalde de Sant Climent: “Tenemos la suerte de contar con un patrimonio agrícola destacadísimo como son nuestras cerezas.

Además de ser un elemento distintivo de nuestro municipio, queremos que sea uno de los ejes principales de nuestro desarrollo económico. También tenemos que añadir el resto de agricultura peri-urbana que se registra”, afirma.

Esta apuesta decidida es, seguramente, una excepción en beneficio del sector industrial y el de servicios, claramente en auge, mientras se expande la voluntad de reindustrializar los polígonos de nuestros municipios.

“En nuestro municipio, históricamente, habíamos sido un municipio agrícola que desde hace un puñado de años ha quedado más como una cuestión social o lúdica, más que un motor económico. La proximidad con dos importantes industrias como son Ciments Molins o las Caves Rondel ha marcado desde hace también unos cuantos años la ocupación de los vecinos de La Palma”, comenta su alcalde. “Actualmente, el motor es el sector servicios a través de su tejido comercial y la pequeña industria que, somos conscientes, tenemos que potenciar y mimar. Luego, tenemos un pequeño polígono industrial que, de forma mancomunada con otros municipios, estamos favoreciendo su crecimiento y competitividad”.

En Begues, pese a que dan importancia a los tres sectores, ponen de relieve el sector servicios: “consideramos que es un tipo de actividad con recorrido y consonante con el espíritu del municipio”, dice Esteve. “Podemos ofrecer un entorno inmejorable en una situación privilegiada”. A ellos se refiere, de hecho, Isidre Sierra, desde Sant Climent: “Creemos firmemente que, pese a los problemas de comunicación, la tecnología permite trabajar en servicios en cualquier lugar del mundo. Begues ofrece la proximidad necesaria en áreas de influencia con el valor añadido de nuestro entorno. Nosotros podemos ofrecer ‘calidad de vida’ a las empresas”. Cervelló centra también su política en un sector servicios, que sea capaz de aprovechar la riqueza del entorno y su patrimonio histórico-artístico (con oferta de servicios de turismo y restauración, por ejemplo) y que se beneficie también de la ubicación excelente de proximidad con Barcelona y las grandes infraestructuras, como el Aeropuerto de El Prat; y, en segundo lugar, del sector secundario, con el potencial industrial del Parque Empresarial y el polígono Grab.

Hacia dónde mirar
Repasadas algunas de las cuestiones fundamentales que afrontan estos cinco municipios de la periferia metropolitana, que están justo en el ecuador del Baix Llobregat y ante dinámicas muy diversas –la gran urbe metropolitana en el sur y el conglomerado de pequeños municipios no metropolitanos del norte-, la cuestión es hacia donde se dirige el futuro de estas poblaciones. El Papiol, que tiene a su alcalde republicano como mayor representante de ERC en el AMB, lo tiene claro: “Mirar hacia el entorno metropolitano más inmediato”. Sin embargo, no existe esta unanimidad dadas las diferencias entre ambas partes: “Compartimos territorio, necesidades y expectativas con los municipios vecinos, y más, con los situados en la sierra del Ordal. Tienen unas características poblacionales, sociales y económicas muy parecidas. Las grandes poblaciones que envuelven Barcelona tienen sus propias necesidades”, opina Xavier González, alcalde de La Palma, que matiza: “Pensamos que, como comarca, hace falta buscar unos ejes comunes que nos ayuden a vertebrar las diferentes realidades y poder mejorar la cohesión”.

Por todo, parece que la mejor opción es encontrar el equilibrio entre ambos apoyos. “Con las dos zonas mantenemos y cultivamos nuestros vínculos. Por un lado, en las grandes ciudades encontramos una parte de los servicios con los que no podemos contar en Begues. Pero mantenemos una mejor conexión a nivel ideológico y de filosofía local con los municipios del norte. Tenemos un talante parecido, nos hemos posicionado de manera clara a favor del proceso soberanista, compartimos problemas

PRIMER PLENO METROPOLITANO DE LA LEGISLATURA | BCN CONTENT FACTORY

similares...”, dice Mercè Esteve, alcaldesa de Begues. En este sentido opina, José I. Aparicio, desde Cervelló: “Miramos a los dos lados. Queremos los grandes servicios de las grandes ciudades metropolitanas y las ventajas de vivir en lugares pequeños y tranquilos”.

Por su parte, Sierra se decanta más hacia aprovecharse de la marca ‘Barcelona’, pero con matices: “Miramos claramente hacia el ámbito metropolitano. La marca ‘Barcelona’ es una marca con un valor mundialmente reconocido que tenemos que saber explotar también en los municipios de su área de influencia. Pero para conseguirlo, tenemos que unir nuestras fuerzas con el resto de poblaciones con las que compartimos este espacio y estos mismos intereses. //

Mercat de Pagès al Prat de Llobregat
MERCAT SETMANAL
Tots els dissabtes de 9 a 14 h a la Pl. de Pau Casals

Producte Fresco del Parc Agrari
Ajuntament del Prat de Llobregat
Parc Agrari del Baix Llobregat

Anuari 2017

www.bcncontentfactory.com www.elllobregat.com

COMPARTEIX-LO

Una producció de:

 WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM
 Enjoydigitalism!

Amb la col·laboració de:

CONTACTE
 C/ Raurich 62. Sant Boi
 Telf. 670 794 703
 661 236 881
 coordinacion@bcncontentfactory.com

INSTITUCIONS SUPRAMUNICIPALS
 AJUNTAMENTS POLICIA ESPORTS LLEURE
 MITJANS DE COMUNICACIÓ
 EMPRESARIS CULTURA SANITAT
 ENTITATS SOCIALS SINDICATS PARTITS POLÍTICS
 TRIBUNALS

L'anuari ens visitarà cada mes de desembre per a convertir-se en una eina de consulta útil

Tota la informació ordenada en diverses seccions accessible amb un sol clic

Cal bona informació, per prendre decisions

PERIODISME DE PROXIMITAT

Amb una visió prospectiva i sense oblidar-se de cap novetat

Una publicació de distribució gratuïta de quasi 100 pàgines que neix com a complement anual del llibre "Qui és Qui: Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i l'Hospitalet"

Per a tu i per a tothom.

L'anuari està dirigit a totes les persones que viuen i treballen al Baix Llobregat i l'Hospitalet, especialment entre les institucions, les empreses i el món educatiu i associatiu, però en conjunt per a totes aquelles persones interessades en la seva realitat més propera

La publicació que rebran més de deu mil empresaris, regidors, fidels veïnals i entitats culturals i esportives del territori

Pere Macias proposa que la C-245 tingui un carril bus exprés i un altre per bicis

La proposta del president del Cercle d'Infraestructures millorarà la mobilitat a les poblacions del Delta del Llobregat (Sant Boi, Viladecans, Gavà i Castelldefels), amb un tram que reduiria en 25 minuts el temps de desplaçament fins a Cornellà

Dayana García Blas - BCN Content Factory

Sant Boi ha acollit aquest dimecres el primer debat d'un cicle centrat en el paper de les infraestructures en el desenvolupament econòmic del Baix Llobregat i l'Hospitalet, titulat "La economia sobre rodes. Els nusos de carreteres al sud de Barcelona". A l'acte s'ha posat de manifest la necessitat de convertir la C245 en un corredor que connecti Cornellà i Castelldefels, i on s'incorpori un carril bus segregat exprés amb poques parades i un altre per les bicicletes. Pere Macias, president del Cercle d'Infraestructures, ha explicat que tant el transport públic com la via per les bicicletes han de tenir el seu propi espai en aquests 13 kilòmetres, cosa que permetria reduir en 25 minuts el temps de desplaçament actual entre Sant Boi, Viladecans, Gavà i Castelldefels.

Al març de 2009, la Generalitat i administracions del Delta (Sant Boi, Viladecans, Gavà i Castelldefels) ja van proposar una línia d'autobús perquè era una forma sostenible que milloraria el transport i facilitaria l'accés dels treballadors metropolitans als polígons industrials, localitzats per sobre de la C-32. Lluïsa Moret, alcaldessa de Sant Boi, ha apuntat que els espais de reflexió i debat sobre les infraestructures, com el celebrat aquest matí, han de servir perquè la Generalitat i el Govern d'Espanya adquireixin compromisos amb les infraestructures i es "mullin", com ha afegit el periodista i editor Joan Carles Valero.

Augmenten els col·lapses
 Moret ha demanat que el Delta no sigui un "territori oblidat en temes d'infraestructures i per això reivindicuem les adequades per resoldre la situació actual, perquè les inversions públiques connectin amb les persones". La alcaldessa ha insistit en que cal "actualitzar el model de mobilitat i per això

El transport públic com la via per les bicicletes han de tenir el seu propi espai en aquests 13 km, cosa que permetria reduir en 25 minuts el temps de desplaçament entre Sant Boi, Viladecans, Gavà i Castelldefels

necessitem l'ajuda del Govern de la Generalitat i de l'Estat Espanyol". Els col·lapses són més cada dia degut a la recuperació econòmica. En Valero ha recordat, fent referència a un estudi de la Cambra de Comerç de Barcelona, que amb la recuperació econòmica s'havia incrementat en el 2015 la circulació de vehicles, sobre tot, a la part de l'accés sud de Barcelona que enllaça amb el Port. El periodista ha posat sobre la taula algunes apostes que cal fer, com el quart cinturó de la B-40 o finalitzar la connexió de la C32 amb la A2 i amb la Ronda del Litoral, i que si no es fan aquestes infraestructures i continuem creixent econòmicament, "el col·lapse no el podem frenar i això ens farà anar endarrere".

Promoure la bicicletaw
 Montserrat Tordera, tècnica de la vicepresidència segona de Promoció Econòmica, Turisme i Comerç de la Diputació de Barcelona, ha alertat que cal tenir infraestructures "ben coordinades", perquè només en el trajecte de Santa Coloma de Cervelló a Sant Boi ha disminuït la intensitat de cotxes en 2,5 milions, mentre que ha augmentat un 7% la dels vehicles

pesats com els camions. Macias ha apuntat que cal potenciar la mobilitat no motoritzada, com la bicicleta, perquè té un impacte positiu pel medi ambient. "Preval una nova cultura més natural al àrea metropolitana i s'ha de fer una aposta pels carrils bici", ha dit. Tordera ha detallat el projecte de la primera via blava del país, que anirà des de Castellar de N'Hug fins a Martorell com a continuació del parc fluvial fins a El Prat, una idea que executa la Diputació de Barcelona incorporant un camí sostenible i de trànsit no rodat de 3 mestres d'amplada al llarg del riu. Xavier Alegre, regidor de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, ha lamentat la difícil mobilitat que hi ha entre les poblacions de les dues riberes del riu, entre altres raons perquè no es pot creuar ni a peu, ni amb bicicleta.

Ciutats sense cotxes
 Macias ha recordat que cal dissenyar infraestructures que responguin a necessitats socials i amb "criteris de mobilitat del Segle XXI" perquè a les inversions públiques cal treure-li el màxim rendiment econòmic i, també, amb les tecnologies on hi tenen cabuda els coneguts semàfors intel·ligents. José Àngel Carcelén, conseller de Desenvolupament Econòmic i Agrícola del Consell Comarcal del Baix Llobregat, ha subratllat que s'han de fer infraestructures de la ciutat del coneixement, aquelles que aposten perquè la fibra òptica arribi a tots els polígons industrials.

Carcelén ha destacar que les infraestructures s'han de fer per donar sentit a una dimensió social, econòmica i territorial, on cal afavorir la economia de baix consum econòmic i cal apostar pel ferrocarril i la sostenibilitat. El conseller comarcal ha incidit en que cal "ordenar la mobilitat i lluitar contra el vehicle privat dins el centre dels pobles perquè contamina i cal fer pedagogia". El cicle de debats al Baix Llobregat sobre el factor de les infraestructures al desenvolupament econòmic continuarà el proper 16 de juny a Viladecans al matí, amb el títol "Les necessitats de millorar la mobilitat i el transport públic de la plana del Delta". L'acte tindrà lloc al Delta Business Centre de Viladecans. En Pere Macias, president del Cercle d'Infraestructures ha convocat a l'alcaldessa de Sant Boi i als alcaldes de Viladecans, Gavà i Castelldefels a que participin a Barcelona a un dels actes que organitza la seva fundació perquè expliquin la Plataforma en favor del transport públic en aquestes poblacions constituïda aquest dimarts entre els ajuntaments, les patronals, sindicats i entitats civiques.

Viladecans reclama més inversions en transport “al territori català que més ocupació genera”

L'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz, reivindica que tots els trens que passen per l'estació de Rodalies del seu municipi s'aturin i no passin de llarg

Rosa Serra, de la Diputació de Barcelona, ha posat l'accent en la necessitat de connectar els polígons industrials; el transport públic promou el creixement econòmic i social

Dayana García Blas - BCN Content Factory

La cornisa del Delta és, junt amb la Plaça Europa de l'Hospitalet, l'únic territori de Catalunya que concentra centres de coneixement d'alta tecnologia, capacitat productiva i serveis, condicions que fan que l'aportació del Baix Llobregat al PIB de la comunitat catalana sigui elevada. Carles Ruiz, alcalde de Viladecans, ha reclamat en el cicle d'infraestructures, organitzat al Delta Business del municipi, que els trens que passen per l'estació de Rodalies de la ciutat parin, doncs és la població més important entre L'Hospitalet i Tarragona i ara només s'atura un de cada tres. És per això que l'alcalde creu que són necessàries “inversions series” per millorar la mobilitat en les ciutats que generen més ocupació.

Ruiz ha apuntat que la plataforma impulsada conjuntament amb els alcaldes i alcaldesses de Sant Boi, Gavà i Cas-

telldefels, és una aposta per millorar la comunicació interna en el Delta; pel tractament de la mobilitat i el transport públic amb la remodelació de la C245 on hi té cabuda el carril bus i bici segregat; i per la connexió dels municipis del Delta amb la creació d'una línia de metro, un tren soterrat que doni servei de gran capacitat. L'alcalde ha criticat també que, malgrat que Viladecans és “el territori de més creació d'ocupació”, sigui la ciutat amb menys freqüències de tren.

En Pere Macias, president de la Fundació Cercle d'Infraestructures, ha posat sobre la taula que, mentre les administracions locals i autonòmiques han mantingut les aportacions econòmiques en les infraestructures, “l'Estat ha baixat les aportacions que ara estan al 45%, menys de la meitat”. Macias ha exemplificat que, encara que hi ha poca capacitat per la crisi, si que “estem en bons moments per activar projectes”. El periodista i fundador de BCN Content Factory, Joan Carles Valero, ha detallat que “ens estem recuperant econòmicament i es per això que hi ha més col·lapses circulatoris i resulta més necessària la inversió en transport públic”.

Canvi de model

Ramón Torra, gerent de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), ha apostat en la trobada per “un canvi de model urbà” en el que premi la integració de la C245 i la línia de metro que es planteja al Delta, dues inversions públiques que són “complementàries”. Torra ha recordat que, per introduir el transport públic i millorar la mobilitat, la integració de la Gran Via, de la B23 des de la Diagonal per comunicar els rius Llobregat i Besòs, i la C245 són feines prioritàries.

“La C245 ha passat de ser una carretera a ser un carrer”,

i per això l'eix principal en el que es treballa és en la integració d'un carril bus segregat amb un sistema de regulació que millori les freqüències per reduir el temps de trajecte entre Cornellà, Sant Boi, Viladecans, Gavà i Castelldefels en un 25%, és a dir, passar d'una hora de viatge a 45 minuts màxim. Torra ha afegit que s'han fet “inversions territorials locals per millorar la qualitat urbana i per afavorir la cohesió social, lo que ha fet que l'àrea metropolitana hagi aguantat més la recuperació”, projectes que no es contempen a Madrid per la falta de “cohesió” entre municipis”.

Millorar els accessos als polígons

El transport públic, entès com un instrument bàsic per la cohesió social, promou el creixement econòmic i social. Rosa Serra, coordinadora de l'àrea de Desenvolupament Econòmic local de la Diputació de Barcelona, ha subratllat la “dificultat” que tenen els treballadors per accedir als polígons industrials, àrees que cal modernitzar perquè aquests espais siguin més competitius. Serra ha ofert la Diputació per fer un estudi global de la mobilitat a la demarcació provincial, que serveixi de marc de referència als ajuntaments i a l'àrea metropolitana barcelonina.

El gerent de l'AMB ha alertat que “cal fer inversions en infraestructures i l'explotació de les mateixes per tal de proveir de serveis als ciutadans”. En àmbit de la mobilitat, Torra ha explicat que cal potenciar i millorar el bus turístic, el transport públic de lleure, la mobilitat sostenible amb l'ús de la bicicleta, la xarxa ferroviària de Rodalies on hi ha un dèficit d'inversió, i el transport nocturn que permet el servei les 24 hores del dia. ///

FGC potencia Quatre Camins com a estació intermodal

El gestor ferroviari amplia amb noves circulacions la freqüència de pas en hora punta de l'estació vicentina

Redacció

J no caldrà mirar el rellotge per agafar el ferrocarril a l'estació de Quatre Camins, a Sant Vicenç dels Horts. Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya amplia amb noves circulacions la freqüència de pas d'aquesta estació baixllobregatina en hora punta dels dies feiners (de 7 a 9 hores del matí/direcció Barcelona - Plaça Espanya).

En concret, tres trens S33 sortiran des de Quatre Camins enlloc de fer-ho des de Can Ros, com era

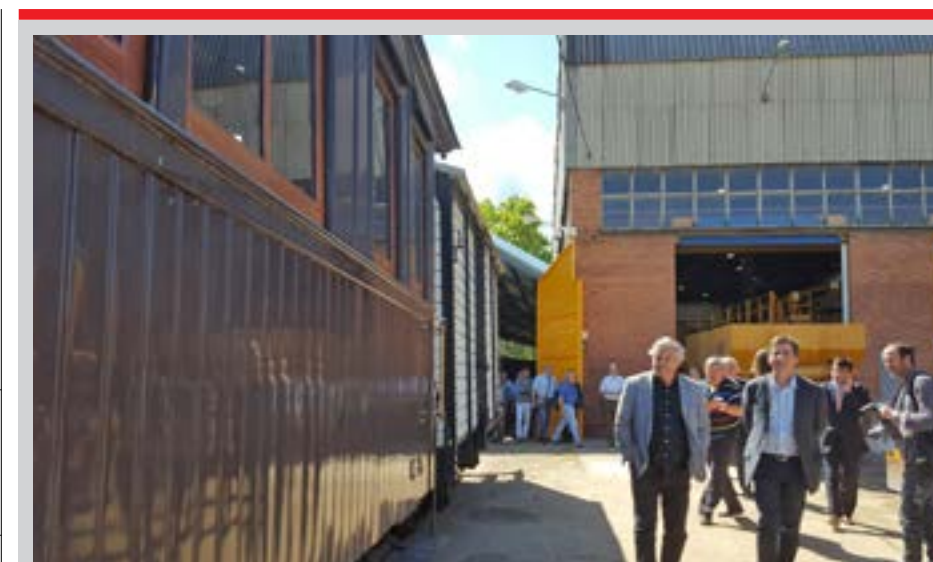
habitual fins ara. D'aquesta manera, es podrà agafar el tren a les 7:16, a les 7:24 i a les 8:16; així, s'omplirà un buit que hi havia, actualment, de quasi mitja hora en les dues franges horàries: “No cal ja mirar el rellotge, perquè tu aniràs a l'estació i en pocs minuts passarà el tren”, ha dit el president d'FGC, Enric Ticó, a El Llobregat.

Milliores per Martorell

D'altra banda, Quatre Camins sumarà una nova circulació d'un S8 que tindrà sortida des de Martorell Enllaç i no des de Can Ros, el que millora també la freqüència de pas a

la ciutat de Martorell. En aquest sentit, pel que fa la tornada, el tren S33 amb sortida de Plaça Espanya a les 15:51 h. es transformarà en un tren S8 i, per tant, efectuarà parada també a Quatre Camins.

Aquesta millora arriba just en un moment d'inflexió, segons ha confirmat Ticó, en el que la tendència de la mobilitat en Ferrocarrils és a l'alça: “L'any 2015 vam tancar amb els mateixos passatgers que l'any 2009. Per tant, hem superat aquest forat de la crisi i ara ens atrevim a recuperar freqüències i serveis”. Freqüències com aquesta que

EL PRESIDENT D'FGC, ENRIC TICÓ, I L'ALCALDE DE MARTORELL, XAVIER FONOLLOSA, MIREN UN TREN DE 1893

Cuidar el patrimoni

Encetada la temporada estiuenca de les estacions d'estiu, un dels pilars fonamentals d'FGC són els seus set trens turístics (Funiculars i Cremallera de Montserrat, el Cremallera de Núria, el Tren dels Llacs, el Tren del Cement o el 'funi' de Gelida). Entre tots, més d'un milió de passatgers van viatjar en una d'aquestes joies de ferro, patrimoni del país.

Per cuidar i mimar, precisament, aquest patrimoni, FGC ha presentat a l'estació de Martorell Enllaç una nova nau de 42 metres que permetrà cobrir íntegra-

ment trens antics, alguns datats de 1893.

La construcció de la nova nau, amb un termini d'execució de dos mesos, ha comptat amb una inversió de 127.000 euros que, en canvi, oferirà moltes avantatges des del punt de vista de la reducció de costos d'explotació i manteniment, entre d'altres.

D'aquesta manera, Martorell Enllaç se suma als altres dipòsits de conservació de material mòbil dels que disposa la companyia a l'estació de Manresa Alta, a l'antiga estació de Rubí i al Centre Operatiu de Rubí. ///

incentivarà l'ús del transport en aquesta zona central del territori on FGC

és el transport públic de referència.

Segons fonts oficials d'FGC, la millora de l'horari s'ha pogut produir degut a l'eliminació d'una tercera via “que tenia cert sentit per mercaderies, però que no era un punt crític i que, per tant, es podia aixecar”. Aquesta via ja està paralitzada i s'efectuarà la seva retirada a la tardor per minimitzar les afectacions als veïns de la zona.

Intermodalitat, el futur

Sigui com sigui, el que és evident és que Quatre Camins dona un pas més com a estació intermodal de referència a la zona, el futur de la mobilitat, segons ha dit Ticó: “Afavorir els intercanvis modals a la xarxa de transport és el futur. A FGC hi apostem

d'una manera molt clara, amb bicicletes elèctriques, autobusos, promovent aparcaments per vehicles elèctrics; pensem que tenim ja un milió i mig de passatgers que fan servir els busos que connecten les estacions d'FGC –el nostre punt dur– amb els barris dels municipis i els seus polígons industrials. També en aquest àmbit és fonamental la intermodalitat”.

I en aquest sentit, l'estació de Quatre Camins és ja un referent gràcies, en bona part, al seu pàrquing dissuasiu quetè capacitat per 160 cotxes, 12 motos, sis bicicletes i quatre places reservades per a persones amb mobilitat reduïda. A més, enllaça amb una parada d'autobusos que facilita l'accés als usuaris de fins a vuit línies. ///

L'ESTACIÓ TÉ UN APARCAMENT AMB CAPACITAT PER 160 COTXES, 12 MOTOS, 6 BICICLETES I 4 PLACES PER PERSONES AMB MOBILITAT REDUÏDA

Hi ha més col·lapses

circulatoris i resulta més necessària la inversió en transport públic”

Objectiu, connectar tot l'anell metropolità

Territori i Sostenibilitat licita el projecte bàsic de perllongament de la línia Llobregat-Anoia d'FGC entre la Plaça Espanya i Gràcia

Tres grans projectes –la L9, el tramvia i les dues artèries d'FGC– van camí d'unir-se per millorar la mobilitat metropolitana

Imanol Crespo

Amb el creixent poblacional de tota la perifèria de Barcelona a les darreres dècades, el repte va ser, precisament, connectar progressivament aquestes zones amb el cor de la ciutat comtal. Prova d'això són les importants ampliacions que la xarxa de Metro va experimentar als anys 70, 80 i 90, així com la creació posterior de les dues línies de tramvia, el TramBaix i el TramBèsos. Aquests, de fet, exemplifiquen el model de connexió de la perifèria amb la capital catalana, mentre que ara, l'objectiu passa per una connexió transversal d'esperit metropolità que permeti unir costat i costat amb una millora notable de la mobilitat.

La L9 ja va estar pensada sota aquest esperit radial. L'any 2009 es va inaugurar amb cinc estacions (des de Can Zam a Can Peixauet) al costat nord, en la que va ser el primer tram de Metro automàtic d'Espanya, i ara, aquest febrer, s'ha posat en funcionament el tram sud des de l'Aeroport de El Prat fins a Zona Universitària. Falta el tram central, que voreja, pràcticament, paral·lel a la Ronda de Dalt. Mentre el debat

del Tramvia continua, el projecte que fa un pas més és el de la connexió de les dues grans artèries de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

Un pas més d'FGC

La conselleria de Territori i Sostenibilitat ha licitat el projecte bàsic del perllongament de la línia Llobregat-Anoia d'FGC des de Plaça Espanya a Gràcia. D'aquesta manera, les dues grans artèries de Ferrocarrils quedaran connectades sense la necessitat d'agafar un transport complementari; el més habitual, el Metro, per anar de Plaça Espanya a Plaça Catalunya.

Són només 4,1 kilòmetres de túnel que creuaran

el cor de l'Eixample, però que milloraran notablement la mobilitat d'aquestes línies. Més encara si s'afegeixen, com està previst, tres noves estacions: Hospital Clínic, que permetrà l'intercanvi de la L5 del Metro; Francesc Macià, que sumarà una gran estació en aquesta zona alta de la ciutat i que facilitarà el transbordament amb el TramBaix, que tot just neix aquí; i a Gràcia, a Traversera, entre Balmes i Via Augusta.

Amb una inversió de 321 milions d'euros en total, a més, es remodelaran les dues grans estacions d'FGC connectades; és a dir, la de Plaça Espanya i la de Gràcia, que passaran

EL TRAMBAIX NEIX A FRANCESC MACIÀ, PLAÇA QUE ES CONVERTIRÀ EN UN NOU NEXE INTERMODAL | ARXIU

La connexió d'FGC és una de les actuacions més rellevants de la Generalitat de Catalunya

a ser dos nous intercanviadors. “És una de les actuacions més rellevants en transport públic que desenvoluparà la Generalitat de Catalunya”, ha dit el conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull. “Tindrà una alta rendibilitat social i econòmica, tenint en compte la inversió que suposa i els beneficis que reporta”.

Donarà cobertura a zones amb notables mancances en matèria de transport públic, connectarà equipaments destacats, com és el Clínic o l'Escola Industrial, però, sobretot, unirà les dues grans línies d'FGC, el que beneficiarà, segons

s'estima, a 19 milions de viatgers anuals, més de 68.000 usuaris al dia. En paral·lel, el nou projecte podria reduir l'ús del vehicle privat en fins a 9.000 usuaris al dia, amb les avantatges que suposa en contaminació i trànsit.

Per tot, el projecte es considerat prioritari i així consta al Pla Director d'Infraestructures 2011-2020.

Consens només al Baix Un dels primers grans projectes presentats per l'actual alcaldessa de Barcelona i presidenta de l'AMB, Ada Colau, va ser la unió dels dos tramvies. El rebombori polític no va trigar en arri-

bar donat que la Generalitat de Catalunya hi va donar suport tot i el rebuig de l'ex alcalde Xavier Trias.

Tot i les avantatges que presumiblement té (segons l'estudi dels tècnics, sumaria 222.000 viatgers al dia i retiraria 12.500 vehicles privats al dia), el debat continua, però només a la ciutat comtal. L'actual projecte de Colau, amb una inversió de 175 milions d'euros a 30 anys, que permetria unir en línia recta Francesc Macià i Glòries, eliminant dos carrils de trànsit, ha sumat, pràcticament, tot el consens de les autoritats del Baix Llobregat i de l'AMB. El debat només està a Barcelona i prova d'això són algunes de les crítiques que es van mostrar a un col·loqui públic organitzat al juny pel RACC: “El tram és un depredador d'espai públic”, deia Josep Antoni Acebillo, professor d'Arquitectura; “El tramvia no és el millor instrument per assolir l'objectiu de millorar la qualitat de l'aire, perquè és una política basada en l'oferta i

rígida. Calen polítiques flexibles”, explicava Germà Bel, catedràtic d'Economia Aplicada; o Lluís Permanyer, cronista de Barcelona: “El projecte d'introduir el tramvia a la part central de la Diagonal, que és la més noble, és un projecte reaccionari. Fem la prova dels autobusos perquè crec que és un tema reversible. En canvi, fer la instal·lació irreversible del tramvia en la part central és esguerrar per sempre un dels carrers més importants no només de Barcelona sinó d'Europa”.

A favor D'altra banda, diferents ponents es van mostrar a favor, el que demostra la dualitat i la divisió envers aquesta hipotètica infraestructura que, insistim, milloraria notablement la mobilitat del nostre territori. “Barcelona té una manca de connectivitat en transport que requereix fer intervencions que afavoreixin els intercanvis modals. No ens podem oblidar que hi ha una inversió feta i una

infraestructura existent que són les dues xarxes actuals del tramvia”, deia Jaume Barceló, catedràtic emèrit. “El PMU de Barcelona vol rebaixar en un 21% els viatges motoritzats, però els busos elèctrics no tenen suficient capacitat per fer-ho. Cal seguir estudiant-se la possibilitat del tramvia”, comentava Andreu Ulied, soci director de Mcrit. I, per acabar, Pere Macias, elegit Director d'estratègia de connexió del tramvia de l'Ajuntament de Barcelona: “El projecte del tramvia està present als diferents plans metropolitans i d'infraestructures, fets amb un gran consens i amb una gran participació ciutadana. El tramvia és una peça més d'entre moltes per assolir la reducció del 21% de trànsit privat que marca el Pla de Mobilitat de Barcelona. El projecte té interrogants, que entre tots podem resoldre. No m'apuntaria a no fer res, sinó a fer molt perquè darrera de tot això hi ha una cosa amb la qual no s'hi pot jugar: la salut de les persones”. ■■■

L'intercanviador de La Torrassa, en el calaix de l'oblit

El Cercle d'Infraestructures organitza, el 29 de setembre, a L'Hospitalet, un col·loqui per valorar la importància d'aquesta i altres projectes aturats

Pere Macias, en una entrevista en El Llobregat, ja va qualificar l'obra com el repte de mobilitat i d'infraestructures més important del territori

Mentre que els tres projectes ferroviaris anteriors passen per unificar un tram mitjà al terme municipal de Barcelona, bàsicament, tot i que el benefici sigui per tot el perímetre metropolità, hi ha un altre projecte pendent que té, però, el seu focus al cor de L'Hospitalet. Es tracta de l'intercanviador de la Torrassa, un projecte que, tot i les insistents reivindicacions del Govern local i d'altres destacades institucions, continua en l'oblit.

Ja fa un any, en una entrevista a El Llobregat, Pere Macias, actual Director d'Estratègia de la Connexió del Tramvia, apuntava a l'intercanviador de la Torrassa com el principal repte pendent del territori: “L'obra més important del Baix Llobregat i L'Hospitalet és l'intercanviador de la Torrassa. Falta centrar l'atenció en aquesta gran actuació. [...] A nivell ferroviari, el Baix Llobregat és una comarca que pateix molt, que està molt congestionada. Insisteixo, aquí el tema de la Torrassa és molt important”.

Perill de col·lapse

Des d'aleshores, L'Hospitalet no ha deixat de reivindicar el soterrament de les vies i aquest intercanviador. De fet, ha sumat el suport d'altres ajuntaments metropolitans, de la Cambra de Comerç de Barcelona o de la Generalitat de Catalunya. “La no construcció d'aquesta infraestructura unida a la reactivació econòmica, que comporta la major utilització del vehicle, provocaran el col·lapse circulatori als principals accessos a la ciutat de Barcelona”, alertava Miquel Valls, president de la Cambra. “Es tracta d'una obra fonamental per a Catalunya des del punt de vista econòmic, social i ambiental”, deia per la seva part l'alcaldessa de L'Hospitalet, Núria Marín, que considera l'obra com una qüestió de país.

A DALT, IMATGE D'ARXIU DE NÚRIA MARÍN I MIQUEL VALLS A LA CAMBRA DE COMERÇ DE BARCELONA, ENTITAT QUE HA DONAT SUPORT A LA REIVINDICACIÓ HOSPITALET PER EVITAR EL COL·LAPSE EN MOBILITAT. A LA DRETA, MAPA DE LES ACTUACIONS PENDENTS A L'HOSPITALET

Debat del Cercle d'Infraestructures

Per debatre i aprofundir sobre aquests temes, el Cercle d'Infraestructures, patrocinat per El Llobregat i per BCN Content Factory, entre d'altres, organitza el seu tercer debat al territori, en concret, el 29 de setembre a l'Hotel Porta Fira de L'Hospitalet.

Després de passar per Sant Boi i Viladecans, el Cercle arriba a la segona ciutat de Catalunya, com no podia ser d'altra manera, per posar fil a l'agulla en matèria d'infraestructures, ara mateix, un dels grans bloqueigs que paralitza la ciutat de L'Hospitalet en una teranyina ferroviària obsoleta. ■■■

Ciudadans Intel·ligents per a Smart Cities

Que no et prenguin el pèl!

Una ciutadania activa també ha de respondre dels seus actes. Tallers dirigits a **empreses, estudiants i entitats** que vulguin:

- Millorar la seva comunicació social
- Participar activament a la societat de la informació
- Esdevenir ciutadans més conscients i responsables
- Desenvolupar les seves competències digitals en un ambient distès

Per a més informació, escriure a coordinacion@bcncontentfactory.com o trucar al 670.794.703

Tu empresa, tus productos, tus servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

Contacta con nosotros coordinacion@bcncontentfactory.com www.bcncontentfactory.com 670.794.703

Nuevo periodo de alegaciones

Habrà un nuevo PDU de la Gran Via

“Cambios sustanciales” en el proyecto urbanístico obligaron a una nueva aprobación provisional con previa exposición pública

Eva Jiménez

A veces da la impresión de que la política y la ciudadanía siguen caminos paralelos que sólo en contadas ocasiones se tocan. Es lo que parece que ha sucedido con el Plan Director Urbanístico Gran Vía – Llobregat (PDU), el proyecto de remodelación de la segunda fase de la Gran Vía de L'Hospitalet y los accesos al río Llobregat. Así, mientras por un lado la Generalitat ha modificado sustancialmente el PDU que presentó en enero de 2015, la ciudadanía ha salido a las calles para reclamar su paralización y un proceso participativo donde se tenga en cuenta la opinión de los vecinos.

Cambios sustanciales

El subdirector general de Planificación Territorial y Paisaje, Josep Armengol, ha reconocido a El Llobregat que el PDU ha sufrido cambios “suficientemente sustanciales” como para requerir una nueva aprobación provisional, lo que supone un nuevo periodo de exposición pública y un nuevo periodo de alegaciones. Armengol también ha asegurado que el proyecto se aprobará antes del verano, aunque no ha podido determinar la fecha exacta.

Mientras tanto, cerca de 200 ciudadanos, convoca-

MANIFESTACIÓN CONTRA LAS NUEVAS CONSTRUCCIONES QUE SE PREVEN EN CAL TRABAL, BELLVITGE | EVA JIMÉNEZ

dos por la asamblea No més blocs – Salvem L'Hospitalet, han salido a las calles el sábado 11 de junio para mostrar su rechazo al PDU que conocen y que, según consta en el manifiesto que han leído delante del Ayuntamiento y que ha conseguido más de 400 adhesiones online hasta la fecha, supone la construcción de 26 rascacielos. El documento cuestiona fundamentalmente el modelo seguido en la plaza Europa, a su juicio claramente “especulativo”. No en vano, algunos de los eslóganes más escuchados durante el recorrido ha sido los siguientes: “Este Ayuntamiento especula con cemento”, “Estamos hasta el chocho de la cultura del techo”, “Contra la especulación, movilización”.

Los manifestantes también han reclamado la inclusión de la zona agrícola de Cal Trabal en el Parque Agrario del Llobregat, facilitar un espacio para el cultivo de huertos vecina-

les y preservar y mantener el entorno medioambiental en los alrededores de los centros hospitalarios. De hecho, han contado con el apoyo de la Unió de Pagesos, que ha desfilaro con un tractor, y han plantado unas hortalizas delante del Consistorio. Al acto también han acudido representantes de los vecinos y pensionistas de la ciudad y ha concluido con una paella para los presentes.

El PDU aprobado en enero de 2015 preveía la transformación de tres espacios que suponen el 7,96% de toda la población de L'H: unos 1.000 metros de la Gran Vía, donde tendría cabida el proyecto Biopol'H (sector 1), los terrenos destinados al parque de Cal Trabal (sector 2) y el suelo próximo a la carretera del Mig (sector 3). Los costes urbanísticos previstos rondan los 141,6 millones de euros, 98,4 de los cuales corresponden a la reforma de la Gran Vía. ///

Choque de campañas por el plan Granvia-Llobregat

El equipo de gobierno de L'Hospitalet desplegó en septiembre una campaña informativa del polémico Plan Director Urbanístico (PDU) a través de los Consells de Districte

La plataforma 'No més Blocs - Salvem L'Hospitalet' preparó una campaña de alegaciones masivas que tomó impulso durante las fiestas del barrio de Bellvitge

Eva Jiménez

A caba el verano y se reanuda la polémica entre los defensores y detractores del Plan Director Urbanístico Gran Vía – Llobregat (PDU), un proyecto impulsado por la Generalitat y el Ajuntament de L'Hospitalet que, de aprobarse definitivamente, transformará considerablemente el último tramo de la Gran Vía y los accesos al río Llobregat en la segunda ciudad más poblada de Catalunya.

Este complejo proyecto urbanístico, económico y social se aprobó por primera vez de manera provisional el 15 de enero de 2015 y, tras el periodo de exposición pública, se recibieron 11 alegaciones, según Agustí Serra Monté, director general de Ordenación del Territorio y Urbanismo de la Generalitat.

No obstante, las administraciones implicadas decidieron aprobarlo por segunda vez de manera provisional poco antes de las vacaciones, el 8 de julio de 2016. Tal y como avanzó El Llobregat, el subdirector general de Planificación Territorial y Paisaje, Josep Armengol, reconocía que el PDU contaba con modificaciones “suficientemente sustanciales” como para requerir una nueva aprobación provisional y el consiguiente periodo de alegaciones.

Poco después, sin embargo, Generalitat y Ajuntament negaban que la segunda versión del proyecto hubiera sufrido cambios esenciales. “Seguridad jurídica, transparencia y

AGUSTÍ SERRA ES EL DIRECTOR GENERAL D'ORDENACIÓ DEL TERRITORI I URBANISME DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA | EVA JIMÉNEZ

volver a abrir el proyecto a la participación ciudadana” son los motivos que ha citado el primer teniente de Alcaldía de L'Hospitalet y concejal del Área de Coordinación, Planificación, Desarrollo Económico y Ocupación, Francesc Josep Belver. Y es que “la participación no es solamente hacer asambleas”, quien de esta manera ha puesto en valor el proceso de participación que se ha abierto con el nuevo periodo de exposición pública y las consiguientes alegaciones.

Además, como ya recogió El Llobregat en su momento,

el primer teniente de Alcaldía se ha comprometido a explicar el PDU a toda la ciudadanía a través de los Consells de Districte antes del 8 de octubre, fecha en que expira el periodo de alegaciones.

Preguntado por los motivos por los que no permitió que dos miembros de la asamblea No més blocs – Salvem L'Hospitalet asistieran a la reunión informativa a la que estaban convocados los portavoces de los grupos municipales el pasado 6 de julio, Belver ha comentado que no era el lugar más adecuado, pero que se ofreció a explicar el PDU si se ponían en contacto con él vía correo electrónico, algo que, según él, nunca hicieron.

Bellvitge, epicentro de la protesta

Mientras tanto, la plataforma No més blocs – Salvem L'Hospitalet, “un movimiento vecinal nacido en el año 2015 con el objetivo de parar el PDU”, cuestiona el concepto de participación que defiende el equipo socialista, calificando los Consells de Districte como actos “de cara a la galería mediática”. Porque sólo se puede intervenir si se pide turno de palabra media hora antes de que comience el Consell “y, aun así, te pueden denegar la solicitud de intervención”, explica Javier Mulero, uno de sus miembros. Y porque sus convocatorias no se publicitan adecuadamente, pues en Barcelona “cuelgan carteles por todas las calles y además se incluye el orden del día y, dentro de él, un turno ‘abierto’ de preguntas”.

Respecto a la solicitud de reunión, en la última asamblea de julio la plataforma decidió reunirse con Belver con dos condiciones: que fuera en una sala del Centro Cultural de Bellvitge y que pudiera asistir cualquier persona que lo deseara. Finalmente, sólo se puso la primera condición, que no obtuvo respuesta. Tampoco el segundo correo, enviado el pasado 16 de agosto, según No més blocs.

Sea como fuere, tras la manifestación celebrada el pasado 11 de junio y que congregó a unas 200 personas por las calles de L'Hospitalet, la plataforma lleva todo el verano realizando una campaña informativa a través de su blog y sus cuentas de Twitter y Facebook para informar del contenido del PDU, así como animar a los vecinos a presentar alegaciones.

Ahora bien, el salto del mundo virtual al real se produjo en el mes de septiembre, aprovechando las fiestas del barrio de Bellvitge, el más afectado por el plan director. Se colocaron unas mesas informativas el primer y último día de las fiestas, el sábado 3 y el domingo 11. Además, durante las fiestas se utilizó un espacio cedido por la Asociación de Vecinos Independientes de Bellvitge en el sótano del Centro Cultural del barrio, donde se pudieron conocer los detalles del proceso e instrucciones para presentar alegaciones del polémico plan urbanístico. ///

L'ACUDIT D'EN KAP

Rodalies sigue en la UCI porque Fomento no realiza el bypass del intercambiador de la Torrassa

Gobierno central no ejecuta la obra en L'Hospitalet a pesar del alivio que supondría para la movilidad de toda la región metropolitana

Pere Macias califica de "imperdonable" el incumplimiento de los presupuestos: "la planificación es ley y se ha de cumplir"

Vanesa Mailló

Siete años después de su aprobación, el intercambiador ferroviario de La Torrassa en L'Hospitalet aún no se ha puesto en marcha. El proyecto, que consiste en conectar las líneas C-2 de Vilanova y C-4 de Vilafranca a la altura de La Torrassa bajo un paso subterráneo que también enlazaría con la L1 y la L9 del Metro, no solo evitaría cizallamientos y aumentaría la capacidad de las vías existentes, sino que además sería la solución para descongestionar el servicio de Rodalies y, de paso, el tráfico de vehículos privados en los accesos por el sur de Barcelona, en la comarca del Baix Llobregat.

Catalunya lo necesita

Verse inmerso a diario en un atasco en los accesos de Barcelona es algo casi inevitable. El tráfico, la congestión en los túneles, los cuellos de botella... hacen que llegar a la capital catalana sea toda una aventura. Y el problema se agrava año tras año. La congestión en los accesos a Barcelona se incrementó un 28% el año pasado, lo que se traduce en unas 200.000 personas afectadas con una pérdida media de 52.000 horas diarias, que en coste económico supone 137 millones de euros anuales, según un informe del RACC que analiza la situación del tráfico en las entradas a la ciudad.

Para muchos, el vehículo privado se ha convertido en un medio imprescindible ante el colapso de Rodalies RENFE, competencia de Fomento y de la compañía Adif. Una gestión caótica que ha generado el descontento entre sus usuarios. La última inversión ferroviaria importante del Gobierno data de 1975, con la llegada del tren al aeropuerto. Así las cosas, Rodalies se ha convertido en una infraestructura ferroviaria "del siglo XIX" que deriva en un "sistema de transporte público obsoleto", tal y como puntualiza Núria Marín, la alcaldesa de L'Hospitalet. En este sentido, Joan Carles Montiel, arquitecto, director gerente de Barcelona Regional y Agencia de Desarrollo Urbanístico y

CASI UN CENTENAR DE PERSONAS ASISTEN A LA TERCERA MESA DEL CICLO DE INFRAESTRUCTURAS EN EL TERRITORIO | AEBALL

de Infraestructuras, advierte que "si se deja pasar más tiempo, nos encontraremos colapsados". Y no va mal encaminado. La entidad RACC alerta que, de no tomar medidas urgentes, la congestión en los accesos a Barcelona aumentará un 50% en 2017.

Parálisis política

En el debate organizado por BCN Content Factory y el Círculo de Infraestructuras, con el apoyo del Llobregat, el Fórum de Aeball y el patrocinio de la Diputación de Barcelona, se ha puesto de manifiesto que no existen discrepancias ante la situación de Rodalies. La solución para el corazón del transporte ferroviario en el área metropolitana pasa por practicar un bypass en La Torrassa. Al conectar las dos líneas férreas que atraviesan L'Hospitalet antes de entrar en Barcelona y permitir transbordos entre las líneas C-2, C-4 de Rodalies con la R-2 y R-4 y las del Metro L1 y L9, el intercambiador evitaría el actual cuello de botella.

Existe unanimidad tanto por parte de la Generalitat de Ca-

talunya, el Ayuntamiento de l'Hospitalet, los empresarios del Baix Llobregat e instituciones como el Ciclo de infraestructuras. Desde la alcaldía de L'Hospitalet, Núria Marín insiste en que "lo único que se necesita es una decisión política para impulsarlo", refiriéndose a la dotación económica que el Ministerio de Fomento debe destinar.

Denuncia de la Generalitat

Pero el proyecto realizado en noviembre de 2009 sigue a la espera de que el Ministerio lo ejecute. "El Gobierno no solo está en un funciones: directamente, no está funcionando". Así de contundente muestra su descontento Xavier Flores, director general de Infraestructuras de Movilidad del Departamento de Territorio y Sostenibilidad. La Generalitat denuncia que "hemos entrado en una especie de limbo, en el que las obras adjudicadas no comienzan y las obras en marcha no avanzan porque el Ministerio paraliza todo durante años".

Mientras el gobierno catalán realiza un esfuerzo inversor en los Ferrocarriles de la Generalitat (FGC), hay otras instituciones que no están haciendo sus deberes. Adif, el gestor de la infraestructura ferroviaria en España, solo gastó en Cataluña el 26% de lo que tenía previsto y Renfe, la operadora ferroviaria, ejecutó solo un 5,1% de los 115 millones presupuestados.

En este sentido, Pere Macias, presidente del Cercle d'Infraestructures, insiste en que "la planificación es ley y se ha de cumplir". Macias califica de "imperdonable" el incumplimiento de los presupuestos al Gobierno, a quien exige que empiece las obras porque se trata de una "actuación estratégica".

Flores estima que el intercambiador de La Torrassa supondría cuatro años de obras y una inversión de 700 millones de euros para el soterramiento de las dos líneas férreas y la construcción de la estación subterránea que enlace con la L1 y la L9. Una cantidad totalmente justificada, pues comportaría un balance positivo "con un retorno social anual de 3.400 millones euros", según aclara la alcaldesa de L'Hospitalet basándose en datos del Institut Cerdà. ■■■

A punt per a la neu

La Diputació de Barcelona guarda 1.500 tones de sal per fer front a les nevades que caiguin a les carreteres de la xarxa local

L'estesa de sal té la funció preventiva que evita que qualli la neu i la rehabilitadora que impedeix la formació de plaques de gel

Redacció

La sal i la neu són enemics: quan s'estén la primera per una superfície, la segona no pot quallar. Per això la Diputació de Barcelona en guarda, de sal, unes quantes tones en unes sitges repartides per tota la demarcació. I així, quan arriba la neu, les carreteres de la xarxa local estan preparades per oferir una conducció segura.

De fet, el dispositiu que la Diputació de Barcelona té per fer front als episodis de nevades que caiguin a la seva xarxa de carreteres locals compta amb tot el necessari per-

què la neu no sigui un impediment per una circulació segura: sals fundents i maquinària. De sal, unes 1.500 tones emmagatzemades en sitges repartides en els sis sectors de conservació en què es divideix la demarcació de Barcelona: Berga, Manresa, Vic, Granollers, Martorell i Vilafranca. Per l'evident geografia, a Berga, Vic i Manresa els dipòsits estan més plens, ja que en aquelles zones hi neva més i amb més intensitat. La sal que s'utilitza, que prové de les mines de Cardona i Súria, és de tres tipus: clorur potàssic i clorur sòdic, per a temperatures de fins a -4 graus, perquè redueixen el punt de congelació; i el clorur càlcic, en cas de molt baixes temperatures. L'estesa de sal compleix dues funcions: una funció preventiva, perquè s'estén

sobre el paviment abans que nevi i així no deixa que la neu qualli; i en zones permanentment ombrívols, aquesta estesa de sal és continua al llarg de tota la temporada hivernal. I també té una funció rehabilitadora perquè, un cop s'han produït nevades a les carreteres, cal en primer lloc retirar la neu acumulada sobre el paviment amb màquines llevaneus i a continuació es distribueix sal sobre la capa superficial de neu que queda i així s'evita la formació de plaques de gel.

Pel que fa a la maquinària que hi ha repartida entre els diferents magatzems de què disposa la Diputació, hi ha fressadores, camions llevaneus i altres tipus de maquinària com motoanivelladores, retroexcavadores, pales carregadores i tractors, i vehicles de suport (tot-terrenys, camionetes i furgonetes). Les fressadores actuen sobre la neu acumulada en gruixos molt importants i obren camí triturant la neu mitjançant un sistema rotatori frontal i l'expulsa a través d'un tub fora de la calçada. Els camions llevaneus, que disposen d'una pala col·locada just al davant, expulsen lateralment la neu acumulada a la carretera fins a gruixos inferiors a 100cm i també permet escampar sal de manera regulable.

Amb sal i maquinària, doncs, les carreteres de la xarxa local de la Diputació de Barcelona, els seus més de 1.500 quilòmetres, tenen assegurat que, nevi el que nevi, s'hi pot circular amb seguretat i comoditat. ■■■

QUAN NEVA, PRIMER ES RETIRA LA CAPA MÉS GRUIXUDA DE NEU I DESPRÉS S'ESTÉN LA SAL. LA DIPUTACIÓ DISPOSA DE DIFERENTS TIPUS DE MAQUINÀRIA PER TREURE LA NEU, COM ARA FRESSADORES, CAMIONS LLEVANEUS I ALTRES TIPUS DE MAQUINÀRIA. LA XARXA DE CARRETERES LOCALS DE LA DIPUTACIÓ COMPTA AMB MÉS DE 1.500 KILÒMETRES PERÒ LES VIES QUE ESTAN AL BERGUEDÀ, BERGA I OSONA SÓN ON MÉS NEVA | DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Despacho especializado en derecho de familia

Rambla Rafael Casanova 74

Sant Boi de Llobregat

info@xpadvocats.com

Telf. 936407228

XP ADVOCATS S.L.P.

El Llobregat, la “Via Blava” de Cataluña

El proyecto de convertir el río en un parque de ribera de 300 kilómetros practicable a pie, bici o caballo, atraerá a los turistas de Barcelona

Molins de Rei es la pubilla del Llobregat y el paradigma de cómo se ponen en contacto diferentes ecosistemas: el río y la entrada a Collserola

Vanesa Maillo

Cataluña apuesta por el medio ambiente. La Diputación de Barcelona ya se ha puesto manos a la obra con el proyecto “Via Blava”, que pretende hacer del río Llobregat un atractivo turístico global. En un año y medio y tras 25 millones de inversión, Cataluña podrá ofrecer un parque de ribera de hasta 300 kilómetros de longitud practicable a pie, bicicleta o caballo desde el mar hasta Castellar de N’Hug, en el Pirineo, donde nace el río. Un parque que se extenderá a los afluentes Anoia y Cardener.

Destino turístico

El río Llobregat aspira a convertirse en un producto turístico. Gracias a “Via Blava”, el proyecto que acieria la institución provincial, y a la recuperación medioambiental del río durante los últimos años, Cataluña ampliará su oferta turística con esta nueva apuesta por el senderismo, aprovechando los millones de turistas que visitan Barcelona. Así lo ha anunciado Marc Castells, alcalde de Igualada y vicepresidente segundo de la Diputación de Barcelona al frente del área de Desenvolupament Econòmic, en la cuarta mesa redonda del Cícle de Infraestructuras,

celebrada en Molins de Rei y organizada por el Cercle de Infraestructuras y BCN Content Factory con la colaboración de El Llobregat y el Foro FemLlobregat de Aeball.

Con un presupuesto de 25 millones, la institución provincial está desarrollando el Plan Director Urbanístico, que aporta a las administraciones públicas la legitimidad para actuar. El líder de “Via Blava” se ha permitido ‘spoilear’ y ha adelantado que un dron recogerá las imágenes del

MOLINS ES LA RÓTULA ENTRE EL RÍO Y EL PARQUE DE COLLSEROLA

Municipios ribereños de otros ríos ya han manifestado su interés para aplicar

en su territorio el proyecto de ‘Via Blava’ del Llobregat

nuevo recorrido en la presentación del proyecto. Dentro de un año y medio, fecha en que se prevé poner en marcha, se podrá disfrutar de la espectacularidad de las imágenes a vista de pájaro de los paisajes que recorre el río desde Castellar de N’Hug al mar en El Prat. Además, “Via Blava” ha impulsado un efecto dominó. La iniciativa también atrae a otros ríos de Cataluña, puesto que municipios ribereños de, por ejemplo, el Foix, ya se han manifestado a favor de re-

POR ORDEN, PERE MACIAS, MARC CASTELLS, JOAN R. CASALS, ENRIQUE MORILLAS Y J.C VALERO | BCN CONTENT FACTORY

alizar un proyecto similar. Se trata, en definitiva, de “un proyecto de país”, según subraya Castells, y que se alargará más allá de una legislatura.

Indiscutible recuperación

Antaño, el río Llobregat, que siempre ha sido una infraestructura básica de Cataluña, estaba amarrado. Sin embargo, el tópico de la mala calidad de sus aguas empieza a ser historia. La recuperación medioambiental del río en las últimas décadas es indiscutible. Tal y como señala el científico Enrique Morillas, vicepresidente de la sección técnica de Medio Ambiente del Colegio de Químicos de Cataluña, “actualmente el 85% de su caudal está en buen estado químico y únicamente once masas de agua no alcanzan estos niveles de calidad”. A juicio del químico, tamaño mejora de la calidad de las aguas no hubiera sido posible sin los diferentes planes de saneamiento que se realizan desde 1982 en Cataluña. La salinización del Llobregat aguas arriba es historia, tal y como recogió en 2015 la resolu-

ción de la Conselleria de Territorio y Sostenibilidad de la Generalitat de Cataluña. Además, actualmente Cataluña cuenta con 513 depuradoras, de las cuales cerca de 90 están en el ámbito del Llobregat. La evidencia de su recuperación es lo que ha hecho posible la recuperación de la fauna y flora en la zona del delta. Por ejemplo, después de un siglo, las nutrias han vuelto a detectarse en el río, constatando la evolución de la calidad biológica de su agua.

No obstante, al tratarse de un río mediterráneo con caudal limitado, continúa siendo muy sensible a la contaminación y, probablemente, su conversión como atractivo turístico internacional no ayude al equilibrio medioambiental por exceso de ocupación, como ya ocurre muchos fines de semana en el parque de la sierra de los distintos municipios de nuestra comarca.

En este sentido, Marc Castells se ha comprometido a “gestionar la ocupación masiva de estos espacios” con el fin de no distorsionar su carácter medioambiental. Al fin y

al cabo, el proyecto de la Diputación contempla el Llobregat como una infraestructura natural que se enmarca en los compromisos por un mundo más sostenible y la Carta Mundial del Turismo, que subraya la necesidad de mantener la conservación y biodiversidad. Todo sea para dejar atrás la mala fama histórica de sus aguas.

Rótula de naturaleza

Joan Ramon Casals, alcalde de Molins de Rei, ha reivindicado el vínculo entre el municipio y el río. Los molinos de trigo que se instalaron antaño accionados por la energía hidráulica del Llobregat dieron nombre a la población.

Otra infraestructura histórica de Molins de Rei fue la construcción del puente de Carlos III, conocido popularmente como el de Cuatro Caminos, y también el Canal de la Infanta para el riego agrícola.

En la actualidad, Molins es la puerta de entrada al Llobregat y también a la sierra de Collserola, de manera que constituye la rótula de ambos espacios naturales. //

La ACA aportará agua regenerada en el tramo final del Llobregat a principios de 2017

Vanesa Maillo

La Agencia Catalana del Agua (ACA) ha anunciado en el salón Iwater de Fira de Barcelona, celebrado en L’Hospitalet, que tiene la previsión para principios de 2017 de empezar a producir agua regenerada desde la Estación de agua Regenerada (ERA) de la depuradora del Baix Llobregat, con el objetivo de incrementar el caudal del tramo final del Llobregat. Esta medida supondrá, por una parte, disponer de más recurso en el río para ser potabilizado posteriormente, y por otro, contribuir a la recarga del acuífero del delta y Valle Bajo del Llobregat.

Hay que tener en cuenta que este acuífero es una reserva estratégica del área metropolitana de Barcelona que suele aportar, anualmente, unos 50 hm³ de agua. Con la aportación adicional de agua regenerada (2,3 m³ / s) se puede incrementar la disponibilidad de recurso cuando los embalses de las cuencas internas están al 52% de su capacidad.

Esta medida se ha anunciado durante la mesa redonda sobre Reutilización potable y no potable en el salón Iwater de Barcelona, donde han participado el director del Área de Abastecimiento de Agua de la ACA, Jordi Molist, el jefe de Abastecimiento y Reutilización del Consorcio de la Costa Brava, Lluís Sala, el subdirector de Gestión Ambiental del Canal de Isabel II, Gregorio Arias, y el alcalde de Sant Feliu de Llobregat, Jordi San

José, con la moderación del profesor emérito de la UPC, Rafael Mujeriego. Jordi Molist ha analizado la situación actual de los recursos hídricos en las cuencas internas catalanas, donde actualmente se dispone de un 52% de reservas. Esto provoca que la ACA esté trabajando desde hace meses en la adopción de medidas destinadas a optimizar los recursos naturales existentes.

Entrada progresiva de nuevo recurso

Por un lado, la ACA ha incrementado la captación de agua de los embalses del Llobregat en detrimento de los del Ter, debido a su mayor volumen de reservas, también está produciendo más agua desalinizada (planta del Llobregat está al 30% cuando habitualmente funciona el 10%), está revisando el estado de varios pozos recuperados durante la sequía y también está abordando con las empresas suministradoras la necesidad de optimizar los consumos.

En este contexto, el aporte de agua regenerada en el tramo final del Llobregat es vital para incrementar la disponibilidad de agua y prolongar en el tiempo la garantía de todas las demandas. Cataluña ya es un ejemplo en el uso de agua regenerada en las industrias del Campo de Tarragona, mediante el terciario de la depuradora de Vila-seca.

Durante el 2015, esta planta ha producido 3,5 hm³, 3 veces más que hace 2 años y permitiendo la liberación de agua potable procedente del Consorcio de Aguas de Tarragona (CAT) para usos domésticos. //

EL CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT, SANTI VILA, I EL PRESIDENT D'FGC, ENRIC TICÓ, HAN PRESENTAT CONJUNTAMENT LES NOMBRESES MILLORES QUE SERAN VISIBLES JA AQUEST MES | FGC

FGC renova tots els trens de la línia Llobregat-Anoia

Canvi de tapisseria, modificació de l'enllumenat interior, remodelació dels lavabos i millora dels vinils són alguns dels canvis que experimentaran de manera progressiva

En el marc de la modernització de la línia, Ferrocarrils introdueix una prova pilot que permetrà als usuaris conversar en anglès durant el viatge

Redacció

S'han instal·lat endolls als trens per carregar els mòbils; hi ha wi-fi a les estacions més importants; recentment es va tancar l'acord amb Correus per col·locar bústies electròniques a les estacions per rebre paqueteria; fins i tot la secció de Turisme i Muntanya ens ha sorprès aquest estiu amb una platja a La Molina. L'esperit 'smart' o intel·ligent no té fi a Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya que continua amb la modernització dels seus trens.

Amb aquest objectiu d'estar a la última, FGC renovarà progressivament a partir d'aquest mes de setembre les unitats de tren de la sèrie 213 que donen servei a la línia Llobregat-Anoia, fonamental pel territori ja que vertebrava el Baix Llobregat en vertical, a més de ser una còmoda artèria d'accés a Barcelona.

Així, les 42 unitats milloraran notablement el seu aspecte tant interior com exterior amb canvis que afecten a diferents elements dels trens: se substituirà les tapisseries amb una imatge més actual, més resistent, i en una gamma de colors homogènia amb altres unitats d'FGC; es modificarà l'enllumenat interior dels cotxes amb noves lluminàries LED que permeten un major nivell lumínic, però, sobretot, una reducció del consum energètic que pot arribar al 70%; es modificarà l'interiorisme dels lavabos per un de més atractiu; i es milloraran els vinils interiors i exteriors.

Aquests són alguns dels exemples més destacats que progressivament s'aniran veient a la línia Llobregat-Anoia, després dels resultats del darrer Índex de Satisfacció

English Corner: aprofitar el viatge per aprendre anglès

Legir, escoltar la ràdio, estudiar, parlar, menjar-se el 'tupper' o, simplement, dormir. Moltes poden ser les activitats dels usuaris per aprofitar el temps del trajecte en ferrocarril, sobretot, si es fa tota la línia. Amb aquesta finalitat d'aprofitar el temps i d'aprendre, FGC dona un pas més i proposa l'English Corner, per convertir, efectivament, el tren en un racó per conversar i practicar anglès.

En concret, FGC prepara una nova oferta educativa adreçada als usuaris de la R6 Igualada i la R5 Manresa de

la mateixa línia Llobregat-Anoia. D'aquesta manera es vol posar a l'abast dels clients un nova manera de fer més aprofitable el temps que es dedica al viatge de les dues línies d'FGC on el temps de viatge és superior: el temps del trajecte a l'R6 Pl. Espanya-Igualada és d'1h 39m i el de l'R5 Pl.Espanya-Manresa, d'1h 27m.

L'English Corner es posarà en servei en període de proves en quatre trens al dia, dos en el ramal de Maresa i dos en el ramal d'Igualada i si l'experiència és positiva es mantindrà i s'implantarà de forma definitiva. //

La línia Llobregat-Anoia ha millorat les seves xifres amb un increment de la demanda del 8,1%

al Client (ISC), en el qual va aparèixer un efecte contrast derivat de la posada en servei de les noves UT-113 a la línia de Barcelona-Vallès.

Notable millora de la demanda de passatgers La presentació d'aquesta renovació de les unitats de tren de la sèrie 213 va coincidir amb un bon resultat pel que fa a la demanda de viatgers. Concretament, al mes de juny

Gairebé sis milions i mig d'usuaris han utilitzat alguna línia d'FGC al primer semestre de l'any

la línia Llobregat-Anoia va experimentar un augment del 8,1% respecte al mes de juny de 2014, amb més d'1,8 milions de passatgers.

A nivell global, al mateix mes de juny FGC va experimentar un augment de la demanda del 7,2% respecte l'any 2014. En total, gairebé 6 milions i mig d'usuaris van utilitzat els Ferrocarrils, dada que certifica la tendència de creixement de viatgers a les diferents línies. //

L9 Sud. El 9 camí a l'aeroport.

M **TMB** Transports Metropolitans de Barcelona

Ada Colau abre el melón de la municipalización del agua cuando su gestión está bajo turbulencia judicial

El Tribunal Superior de Justicia de Catalunya anula la concesión de la gestión del agua en el Área Metropolitana a la empresa mixta Aigües de Barcelona, donde el sector público tiene minoría accionarial

La alcaldesa de Barcelona y presidenta de la AMB quiere municipalizar el servicio de distribución a los domicilios mientras la privatización de la empresa ATLL que capta el agua sigue sin resolución

Redacción

En 2017 el agua protagonizará una de las más importantes turbulencias políticas, jurídicas y empresariales. Y en el Baix Llobregat es donde se ubican sus protagonistas. En marzo de 2016 el Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (TSJC) anuló la concesión de la gestión del agua en el Área Metropolitana de Barcelona (AMB) a la empresa público-privada Aigües de Barcelona, Empresa Metropolitana de Gestió del Cicle Integral de l'Aigua, para el abastecimiento de agua en baja, que es la distribución hasta los domicilios. Esta circunstancia se une a la batalla judicial entre Aguas de Barcelona (Agbar) contra Acciona, que fue la concesionaria de la mayor privatización realizada por la Generalitat presidida por Artur Mas y que está también en los juzgados.

El Tribunal determinó que la constitución de la compañía, participada en un 70% por Aigües de Barcelona (Agbar), en un 15% por AMB y en otro 15% por Criteria, no se ajusta

a la legalidad porque no es fruto de la adjudicación por concurso público, es decir, se obvió la publicidad y concurrencia. Argumenta el TSJC que el hecho que sea «concesionario tácito del servicio de abastecimiento de agua» a las poblaciones del área metropolitana desde 1982 «no determina» que se le pueda considerar «gestor único», ya que «no hay razones técnicas que lo avalen», «ni existe una valoración fiable del coste económico que justifique la renuncia a la competencia». El asunto ahora está pendiente del recurso de casación que Aigües de Barcelona elevó al Tribunal Supremo.

Sin interrumpir el servicio Aigües de Barcelona está ofreciendo servicio a cerca de tres millones de personas en los 36 municipios del área metropolitana de Barcelona en los que destacan buena parte de la comarca del Baix Llobregat y L'Hospitalet. Un servicio que no se interrumpirá pese a la sentencia del TSJC. La cobertura que da va desde la captación hasta la potabilización, el transporte y la distribución, además del saneamiento y la depuración de aguas residuales para su retorno al medio natural o su reutilización.

Según los cálculos de la plataforma Aigua és Vida, que fue una de las que presentó denuncia del proce-

dimiento seguido al Fiscal Anticorrupcion a principios de 2013, la gestión del agua en el área metropolitana a raíz de la creación de la nueva empresa tuvo un coste anual cercano a los 400 millones de euros para la población.

Batalla de los Comuns

Ada Colau se presentó a las elecciones municipales con la promesa, entre otras, de municipalizar el agua. Cuando accedió a la presidencia del Área Metropolitana de Barcelona (AMB) tras pactar su formación, Barcelona en Comú, con PSC, ERC e ICV, Colau se comprometió en su primera intervención como superalcaldesa a impulsar

una auditoría económica, financiera y jurídica para evaluar la situación de la sociedad mixta creada con Agbar en cuanto a su proceso de constitución y adjudicación del suministro de agua a 23 municipios, de los que buena parte son del Baix Llobregat, incluido L'Hospitalet.

Si la promesa de Colau suponía que la gestión de las aguas en la metrópo-

li barcelonesa están turbias, el TSJC las ha agitado hasta hacerlas turbulentas al anular la concesión a la empresa mixta de Agbar con la AMB. Los socios de Colau en la AMB no dijeron esta boca es mía, ni tras el anuncio de transparencia para poner luz al proceso que ellos mismos habían pactado en la anterior legislatura, bajo la presidencia de Xavier Trias (CiU), ni ahora, cuando aquellos se ralentizan hasta el extremo de la opacidad. Para sorpresa de todos, ha tenido que ser un tribunal el que ha resuelto antes que la auditoría de Colau la creación de la empresa mixta.

Municipalización

Durante 2017 es posible que Colau abra, o no, el melón del debate sobre las posibilidades de crear un operador público del agua en la metrópoli barcelonesa, siguiendo los pasos de París o Berlín. La municipalización del agua abriría

L'ALCALDESSA DE BARCELONA, ADA COLAU, ENTRE LOS LÍDERES REPUBLICANO Y SOCIALISTA EN EL ÁREA METROPOLITANA DE BARCELONA, ENTIDAD QUE TAMBIÉN PRESIDE

una brecha en el pacto con el PSC, encabezado por el vicepresidente de la AMB y alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, que aprobó hace casi cuatro años junto a CiU la constitución de la sociedad mixta ahora anulada judicialmente.

Doble frente de Agbar

La empresa Agbar se ve inmersa en un fuego cruzado judicial, puesto que también ha reclamado nula la privatización que la Generalitat hizo de la empresa pública Aigües Ter Llobregat (ATLL). En cuanto a la empresa metropolitana, Agbar, a través de su consejero delegado, Angel Simón, alega que municipalizar el agua supondría una indemnización de entre 500 y 600 millones de euros por las inversiones realizadas por su empresa y que son los activos que ha aportado a la sociedad mixta público-privada.

En cualquiera de los casos, lo que se tiene que evitar es que la solución que finalmente se adopte no tenga impacto en el re-

cibo del agua que tenemos que pagar todos los consumidores y que ya contiene un exceso de impuestos y conceptos que lo hacen ininteligible incluso para los propios políticos. La idea de que el agua, como el aire, es un bien común de la naturaleza es tan antigua como el torso romano, pero su gestión en manos privadas acarrea costes de potabilización, distribución, etcétera.

Modelo público-privado

A la política metropolitana ha llegado también el fenómeno de la vida líquida, concepto de Zygmunt Bauman, que parece haber mutado en una suerte de globalización del pensamiento líquido. Según el sociólogo polaco, la sociedad «moderna líquida» es aquella en la que «las condiciones de actuación de sus miembros cambian antes de que las formas de actuar se consoliden en unos hábitos y en unas rutinas». Como dijo Heráclito en el año 500 antes de Cristo, «todo fluye, nada permanece». ■■■

El libro "Aguas turbias" se pregunta por las razones que llevaron a la Generalitat a privatizar ATLL

El libro "Aguas turbias. La truculenta historia de la privatización de Aigües Ter Llobregat a Acciona", editado por Crónica Global, escrito por los periodistas Cristina Farrés y Carlos Díaz Güell, ha sido editado por Crónica Glogal.

El libro "Aguas turbias. La truculenta historia de la privatización de Aigües Ter Llobregat a Acciona", editado por Crónica Global, escrito por los periodistas Cristina Farrés y Carlos Díaz Güell, ha sido editado por Crónica Glogal.

El primer Artur Mas, aquel que se presentó como un gobernante 'business friendly', decidió vender algunos de los bienes de los catalanes. Por necesidad de cuadrar las cuentas públicas autonómicas o por mera ideología, el suministro de aguas hasta los municipios se convirtió en la mayor privatización de Convergència i Unió, la más importante de la historia de Cataluña. Acciona fue su adjudicataria. Y, a partir de allí, la apelación a los tribunales, las dimisiones, las extrañas sociedades intermediarias, los árbitros no escuchados y toda suerte de esperpénticos acontecimientos se han sucedido alrededor de la venta de Aigües Ter-Llobregat. El asunto, unos años después, sigue abierto y a la espera de aclarar las razones que han mantenido en vilo a empresas, administraciones y políticos.

El libro es un gran reportaje, desde lo general —la importancia del agua como negocio y como bien público— analizado por Carlos Díaz Güell hasta lo particular. La periodista Cristina Farrés narra en esta obra con una minuciosa precisión algunos de los acontecimientos que han enturbiado el color de todo un sector, de toda una operación.

En la presentación del libro ha participado el director de El Español, Pedro J. Ramírez, y el expresidente del Parlamento Europeo Josep Borrell, además del presidente del Consejo Editorial de Crónica Global, Francesc Moreno. Díaz Güell denuncia la "economía clientelar" que perjudica gravemente el "correcto funcionamiento de la economía de mercado" y que es "una de las grandes lacras" de España. Y ha puesto como

ejemplos, no solo el caso ATLL, sino otros como los de las torres de la Castellana en Madrid y el proyecto Castor, en los que el Estado, o sea, todos, acaba pagando errores empresariales.

Farrés, coordinadora del área de empresas de Crónica Global, ha detallado algunos de los aspectos del caso ATLL. "Tenía cien páginas para explicar la privatización de ATLL a Acciona, pero necesité mucho más espacio", ha explicado para dejar clara la intensidad de la que ha afrontado el desafío de desentramar todos los aspectos del caso.

"La misión del periodismo"

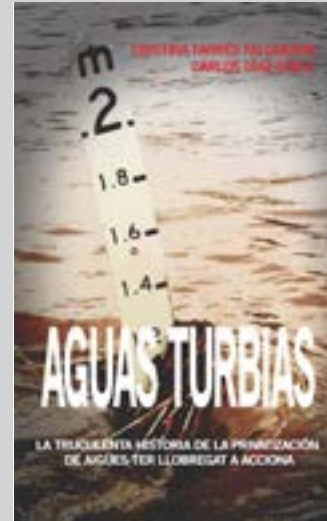
Pedro J. Ramírez ha intervenido a través de un vídeo en el que ha felicitado a los autores del libro por su "pasión por el periodismo", una pasión que él también comparte. En cuanto a la obra, Ramírez ha señalado que "su título no puede ser más adecuado porque la misión del periodismo es sumergirse en las aguas turbias para aportar claridad".

Borrell ha indicado que sigue "abierto" y de plena actualidad "el debate sobre cuál es la gestión más eficiente de los bienes públicos, sobre si esa gestión debe ser pública o privada". Y ha advertido de que "a veces confundimos los términos, porque no es lo mismo privatizar que concesionar".

En relación al caso ATLL, el exministro ha considerado que "sorprende" que la Generalitat privatizara una infraestructura tan importante y básica como esta y la "entregara a la oligarquía madrileña", aunque fuera en una situación en la que necesitaba cuadrar el déficit a toda costa. "La pregunta es: ¿Había que privatizar una empresa de este tipo?", ha planteado Borrell, quien ha subrayado que de todos los bienes básicos "el agua es el más público". ■■■

EL EX MINISTRO SOCIALISTA Y ES EURODIPUTADO, JOSEP BORRELL, PARTICIPÓ EN LA PRESENTACIÓN DEL LIBRO "AGUAS TURBIAS", CUYA PORTADA FIGURA A LA DERECHA DE ESTAS LINEAS

LABORAL

Optimisme mesurat

Més feina, però de menys qualitat

L'ocupació en el període de 2013-2016 al Baix i L'Hospitalet ha augmentat un 8,7% en termes acumulats, el que es tradueix en 34.081 nous llocs de treball

El territori guanya als sindicats: Pacheco, nou secretari general de CCOO, és veï de El Prat, i Carnero president d'UGT és president del comitè d'empresa de Seat

El Baix Llobregat ha estat una de les comarques més afectades per la crisi econòmica. Els llocs de treball van tocar fons l'any 2013, es va destruir un 15% dels llocs, però des d'aleshores les dades han donat la volta a la tendència negativa. En el període de 2013-2016 l'ocupació al Baix i L'Hospitalet ha augmentat un 8,7% en termes acumulats, el que es tradueix en 34.081 llocs de treball, un punt superior que la mitjana de creació de feina de la resta de Catalunya, un 7,7%. Tot i que són encara la meitat dels que es van perdre la tendència és positiva. El comerç és l'activitat econòmica que més ocupació genera, en termes absoluts, amb 5.618 llocs de treball nous, un 16,5%, el que evidencia la millora del consum privat.

Però, després d'onze trimestres de creixement, al segon trimestre de 2016 va disminuir la població assalariada a la comarca, concretament 1.882 persones respecte l'anterior trimestre, segons les dades de l'informe trimestral de l'Observatori Comarcal del Baix Llobregat. Tot i això, continua augmentant el nombre de centres de cotització a la Seguretat Social i el nombre de afiliacions en el règim autònom.

Pel que fa a l'atur registrat continua disminuint i en termes interanuals es confirma el descens de l'atur en tots els grups de sexe i edat en més de 7.000 persones respecte l'any 2015. La baixada de l'atur es dona sobretot entre els homes, i especialment en els grups entre 25 i 44 anys. El 14,8% de les persones aturades tenen nacionalitat estrangera, una proporció que es manté per sota de l'àmbit metropolità (16,7%) i del conjunt de Catalunya (19,5%).

Els llocs de treball han augmentat, però venen acompanyats d'un creixement de la qualitat d'aquesta feina? Segons l'informe, la contractació augmenta a causa del creixement significatiu dels contractes temporals. El 87,9% dels 8.618 nous contractes de l'últim trimestre analitzat al Baix van ser temporals, proporció que augmenta lleugerament respecte el trimestre anterior. Els sectors econòmics que tenen més tendència positiva en la contractació són el comerç, la restauració i l'hoteleria i els serveis a la producció.

Una de les lluites que no acabarà aquest 2017 és la d'igualtat de sou entre homes i dones. L'any 2016, les dones van cobrar casi 7.000 euros menys que els homes a l'any. Queda molta feina per davant, molta feina per trobar, per crear i per dignificar.

+45: la franja més afectada

La recuperació no arriba als parats de més de 45 anys. El 51% dels desocupats del Baix i L'Hospitalet supera aquesta edat. En aquests casos, a la desesperació de buscar una feina, se li suma la preocupació per cotitzar suficient per acabar percebent una jubilació digna al final de la vida laboral. És la franja d'edat amb més atur, un 18,6% de la població amb més de 45 anys està a l'atur. Alguns ajuntaments del Baix han optat per desenvolupar projectes concrets i plans d'ocupació dirigits en exclusivitat a aquestes persones.

En aquest context, UGT ha optat per posar el focus en el col·lectiu i intensificar la lluita pels aturats majors de 55 anys del Baix Llobregat i L'Hospitalet. El sindicat, va engagar el 2016 una ronda pels ajuntaments per presentar Garantia +55 una nova prestació per a persones de més de 55 anys que es trobin a l'atur, que tinguin cotitzats un mínim de 15 anys i que hagin exhaurit la prestació per desocupació contributiva.

Canvis a la cúpula d'UGT

L'any 2016 ha estat l'any del relleu en la cúpula d'UGT Catalunya, després de 26 anys sense moviment. Matías Carnero, líder sindical de Seat i Camil Ros, exdirigent de les Jo-

ventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya, són els substituïts de Josep Maria Álvarez que a la seva vegada ha rellevat a Cándido Méndez en el lideratge de la UGT a nivell espanyol. El mes d'abril de 2016 es va fer oficial la nova estructura bicéfala que encapçalarà el sindicat a Catalunya.

Un pratenc a la direcció de CCOO

Javier Pacheco, veï de El Prat que va treballar a Nissan, serà el nou secretari general de CCOO després de ser l'únic candidat per substituir a Joan Carles Gallego. Pacheco era fins ara secretari general d'Indústria, càrrec que ocupa des de fa vuit anys. Pacheco es proposa recuperar l'orgull com a sindicat per tornar a ser atractius, sobretot, pensant en els joves que s'introdueixen en el mercat laboral. "Hem de passar a l'ofensiva. Reivindicar-nos a nosaltres mateixos. Hem retrocedit en drets socials, però nosaltres hem estat al front i no hem retrocedit tant com volien. I no han acabat amb el moviment sindical com volien. La resistència del sindicat ha permès frenar-los. Si no haguéssim estat, la situació seria irrecuperable".

D'altra banda, Pacheco defensa un sindicat més participatiu amb una estructura més horitzontal, que treballi des de la base per passar a l'acció. "El sindicat ha de ser capaç de reinterpretar les noves realitats de les empreses amb una major participació de la gent", diu reivindicant que el projecte del seu equip ha estat treballada de forma col·lectiva amb 7.000 persones que han ajudat a tancar un centenar de propostes

Convenis col·lectius a Seat i Nissan

Paradoxalment, l'augment dels problemes laborals no ha suposat un creixement de la força dels sindicats, almenys no dels més grans. Hi ha hagut una baixada de l'afiliació pel tancament d'empreses, de la disminució de les

plantilles i sobretot de l'augment de persones en atur. La crisi dels treballadors ha afectat els sindicats que encara han de trobar la manera de recuperar i la força, la credibilitat i el protagonisme en l'escena social i mediàtica d'anys enrere.

L'any 2016, es van pactar convenis col·lectius a dues de les empreses amb més activitat econòmica al Baix Llobregat i a tot Catalunya, les dues automobilístiques Seat i Nissan. El mes de juny de 2016, l'empresa Seat i el comitè d'empresa en representació dels treballadors van firmar el 19è conveni col·lectiu de Seat. Aquest conveni tindrà vigència fins l'any 2020 i recull augmentos salarials moderats i preveu recuperar una paga de beneficis segons els resultats econòmics de l'empresa. Segons el president del comitè de l'empresa, Matías Carnero (UGT), es tracta d'un conveni equilibrat i que millora substancialment l'anterior. El líder sindical assegura que s'incrementa en més de 40 milions d'euros la massa salarial en comparació amb el conveni anterior. El secretari general de la secció sindical de CCOO a Seat, Rafael Guerrero, valora que es garanteixi el desenvolupament del pla industrial i per tant dels llocs de treball.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies, Dolors Bassa, també destaca la importància del conveni col·lectiu i el qualifica com exemple de les relacions laborals que Catalunya necessita com a país. La consellera Bassa afegeix que la signatura d'aquest conveni és una prova de l'optimisme en la recuperació del sector de l'automòbil.

D'altra banda, el comitè d'empresa i la direcció de Nissan van firmar a finals de 2016 el seu conveni col·lectiu. Després de diferents d'un conflicte laboral amb jornades de vaga i llargues negociacions, una de les reunions va durar 27 hores, es va tancar l'acord que suposa una millora salarial de més d'un punt percentual pels treballadors, la conversió de 75 contractes discontinus a indefinits i la reobertura de la taula d'ocupació. // 245

Martorell acoge el doble de puestos de trabajo que su propia población pero registra la mayor proporción de paro del Baix Llobregat

Los sindicatos mayoritarios creen que la flexiseguridad todavía no se puede aplicar en el Baix Llobregat ni en España

El paro se reduce en nuestro territorio aunque empeora la calidad del trabajo con un elevado porcentaje de contratos temporales

BCN Content Factory

Martorell es la única población que dobla el número de puestos de trabajo que acoge en su término municipal en relación a sus propios habitantes. Sin embargo, se produce la paradoja de registrar el mayor número de parados de la comarca. Xavier Fonollosa, alcalde del municipio, así lo ha reconocido en el debate laboral organizado por BCN Content Factory, ya que en su ciudad están instaladas empresas con más de 50.000 empleos, una cifra que prácticamente dobla el número de sus 28.000 residentes. Estos datos contrastan con el hecho de que Martorell sea la población con la tasa de desempleo más alta de la comarca: 18,7%, según estima el Observatorio Comarcal del Baix Llobregat.

La doctora Eva Jiménez, autora del capítulo laboral del libro "Qui és Qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet" expuso en el debate que el paro decrece en el Baix. En marzo de 2013, había 73.454 desempleados registrados en la comarca y 24.501 en L'Hospitalet. En febrero de 2016, hay reconocidos 54.350 parados en el Baix y 18.921 en la segunda ciudad de Cataluña. La periodista subraya por contra que es la calidad del trabajo lo que ha empeorado en la comarca, debido "a la inestabilidad de los contratos temporales", cuya cifra asciende a más de 50.000 nuevos en el segundo trimestre de 2015, frente a los casi 7.000 indefinidos.

Nuevo modelo sindical
Carlos de Pablo, el secretario comarcal de UGT en el Baix Llobregat, ha subrayado que

POR ORDEN: EVA JIMÉNEZ, PERIODISTA AUTORA DEL CAPÍTULO; TONI MORA, SECRETARIO GENERAL DE CCOO EN EL BAIX LLOBREGAT; XAVIER FONOLLOSA, ALCALDE DE MARTORELL; CARLOS DE PABLO, SECRETARIO COMARCAL DE UGT; Y JUAN C. VALERO, DIRECTOR DE BCN CONTENT FACTORY Y EDITOR DEL LIBRO QUI ÉS QUI: RADIOGRAFIA DELS QUI MANEN AL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET

la comarca no ha tenido herramientas para enfrentarse a la crisis económica por culpa del fracaso de la UE que "no ha pensado en las personas". El sindicalista ha apostado por cambiar el modelo sindical actual que es de una realidad social y política de hace 40 años. "El Baix Llobregat existe como estructura social, y este país necesita un nuevo modelo industrial que debe conseguirse desde la proximidad", apostilla el representante. El secretario general de CCOO en el Baix Llobregat, Alt Penedès, Anoia y Garraf, Toni Mora, ha remarcado que los sindicatos "estamos en el proceso de re-

pensar qué hacer" en sintonía con las administraciones y la sociedad civil, así como con las asociaciones de parados, para llegar a ser útiles. En los últimos años, las reformas laborales han sido "un intento de cargarse la negociación colectiva y la utilidad de los sindicatos que sirve para defender el papel del trabajador", añade el experto. La reforma iniciada por el Partido Popular en 2012, según De Pablo, e incluso antes, con el PSOE de Rodríguez Zapatero, según Mora, ha supuesto un golpe más duro de lo que podría pensarse, ya que se ha tratado de una "verdadera contrarreforma" que ha atacado

el pilar de todo el sistema sindical.

Falta de interlocutores

Vicenç Rocosa, representante de la USOC en el Baix, ha lamentado la falta de interlocutores en la comarca: "No tenemos una patronal representativa de las empresas", lo que a su juicio explicará las dificultades del futuro. Francesc Castellana, presidente de la Fundació Utopia, ha constatado que en el Baix Llobregat no ha habido una "burguesía propia", ni patronal que organice y recomponga el discurso social y político.

Los representantes de la

Unión General de Trabajadores y Comisiones Obreras en el Baix Llobregat concluyen que todavía es demasiado pronto para que en la comarca y en España pueda aplicarse la "flexiseguridad", un concepto de origen nórdico concebido para que las empresas puedan adaptarse mejor a las demandas del mercado. Para Carlos de Pablo, "la flexiseguridad es una trampa cuando no se dan unas condiciones laborales mínimas", dando a entender que su utilización podía generar falsas expectativas entre los trabajadores, sobre todo en las pequeñas y medianas empresas. "Estamos muy lejos de la flexiseguridad. Y que quede claro que se trata de una puerta de entrada y de salida que sólo controla el empresario", ha añadido Toni Mora. Fonollosa ha corroborado estas palabras afirmando que se trata de un objetivo "muy loable, pero muy difícil de implementar en nuestro país".

Homenaje a sindicalistas

El alcalde de Martorell ha recordado en este acto que éste es "un pueblo de tradición trabajadora desde la creación de la Unión de Rabassaires", un sindicato de viticultores surgido en 1922, así como de larga relación con el mundo sindical. El Ayuntamiento de Martorell ha dedicado la calle de acceso al Centro de Formación Profesional Integrada en el sector de la Automoción a Manuel Gallardo, sindicalista de UGT que fue presidente del comité de empresa de Seat y vecino de Viladecans que murió en 2014. En la misma tradición de reconocimiento a la labor sindical, la plaza Paco Español homenajea al sindicalista de CCOO y ex trabajador de Solvay. ■

EL PROGRAMA ESTÀ DESTINAT ALS MUNICIPIS DE LA DEMARCACIÓ I INCLOU DUES LÍNIES DE SUPORT | GONZALO SANGUINETTI-DIPUTACIÓ DE BARCELONA

30 milions d'euros per al foment de l'ocupació

La Diputació de Barcelona presenta el primer programa complementari per l'ocupació del mandat 2016-2019

Més de dues terceres parts de la partida econòmica està dirigida a la contractació de persones amb risc d'exclusió social

Redacció

Amb la voluntat de fomentar l'ocupació a tota la demarcació de Barcelona atenent, de manera específica, les necessitats dels col·lectius més vulnerables i en risc d'exclusió, la Diputació de Barcelona impulsa el nou programa complementari de foment de l'ocupació i de suport a la integració social, valorat en 30 milions d'euros.

El programa es posa en marxa «no com una acció d'urgència, sinó com un desplegament del Pla Xarxa de Governos Locals 2016-2019, l'eina principal que la Diputació posa a l'abast del territori», segons la presidenta de la Diputació, Mercè Conesa.

Destinat a prop de 5.000 persones, el projecte no només proposa l'opció clàssica de generar llocs de treball sinó que també, segons Conesa, incorpora «una línia de formació» i «una altra de suport a empreses d'inserció sociolaboral, centres d'inserció i entitats del tercer sector perquè contractin persones de col·lectius especialment vulnerables».

Pel vicepresident primer de la corporació, Dionís Guiteras, aquest nou pla d'ocupació «és una rebotada a la LRSAL», ja que «s'avança a una resolució del Tribunal Constitucional», donant «suport a les necessitats que te-

nen els municipis», independentment de les atribucions que els atorgui aquesta llei estatal.

Línies de suport

El programa està destinat als municipis de la demarcació i a les quatre entitats municipals descentralitzades i compta amb dues línies de suport. La primera, amb una dotació de 7,5 milions d'euros, incorpora els clàssics plans d'ocupació adreçats a aquelles persones inscrites als serveis d'ocupació i que estan en situació de vulnerabilitat. També aposta per poder donar ocupabilitat i formar a les persones, i fer possible que els municipis col·laborin amb les empreses del territori facilitant els procediments de contractació.

La segona línia de suport té una dotació de 22,5 milions d'euros. Concebuda, principalment, per a les persones en risc d'exclusió social, aposta per la seva contractació per empreses d'inserció sociolaboral, centres d'inserció i entitats del tercer sector. En aquest sentit, també es treballa per a la contractació pròpia per part dels ajuntaments, a través dels equips de serveis socials municipals.

Distribució

Per distribuir aquests 30 milions d'euros entre els governs locals, la corporació ha tingut com a referència el nom-

bre d'habitants (a gener del 2015) i la mitjana de persones aturades durant un període de sis mesos, per evitar l'estacionalitat de les dades de l'atur (d'agost del 2015 a gener del 2016).

Segons la presidenta de la Diputació, Mercè Conesa, el programa ofereix llibertat als contractadors i defensa l'autonomia local de cada ajuntament, ja que tindran «llibertat per fixar quantes persones vol contractar» i «autonomia per fixar quin és el salari», tot i que des de la Diputació es recomana un salari de 1.000 euros i un contracte mínim de sis mesos. Aprovat en el marc del Pla "Xarxa de Governos Locals 2016-2019", aquest nou programa també preveu una línia de suport específic als municipis de fins a 1.000 habitants, que comptaran amb l'assignació d'un import fix en el moment de calcular la distribució dels ajuts i tindran la possibilitat de demanar assistència tècnica i jurídica reforçada. ■

@economieslocals
@benestardiba

Pimec Baix Llobregat-L'Hospitalet planteja crear una bossa de treball comarcal per fomentar l'ocupació

El president de la patronal, Ramon Pons, defensa un major esperit comarcal per reduir, d'una banda, la burocràcia empresarial i, d'altra, per generar ocupació

El teixit empresarial del territori es compon per un 90% de petites i mitjanes empreses, que continuen patint la "xacra de la morositat" i, a més, amb dificultats per accedir al crèdit

Imanol Crespo

A punt d'acabar l'any i amb la tranquil·litat dels mesos posteriors a la constitució dels ajuntaments, la patronal de la petita, mitjana empresa i autònoms del territori, Pimec Baix Llobregat-L'Hospitalet, ha tornat a aplegar a gran part dels alcaldes dels 31 municipis després de dos anys sense organitzar aquesta trobada. L'objectiu ha estat plantejar les necessitats d'aquest col·lectiu, fonamental pel desenvolupament econòmic del territori, que compta amb una taxa de pimes aproximat del 90%. Necessitats que, en molts casos, continuen estant sobre la taula com és el cas de la falta d'accés al crèdit o la morositat, sobretot, de les grans empreses. En aquest sentit, la patronal ha proposat signar un acord per acabar amb aquesta "xacra de la morositat que tant està afectant al teixit productiu" amb el qual els ajuntaments es comprometen a pagar a 30 dies tal com marca la llei, però també a fer pressió perquè les empreses privades (que ho han de fer a 60 dies compleixin).

D'altra banda, la VII Trobada entre Pimec ha permès tornar a reivindicar la finestreta única per tal d'eliminar les barreres administratives entre municipis. El seu president, Ramón Pons, gran defensor de la integritat comarcal, posa l'accent en l'esperit comarcal per tal d'evitar, d'una banda, la burocràcia; però també per generar ocupació. Per aquest motiu, en el marc d'aquesta trobada, Pimec ha plantejat la creació d'una bossa de treball conjunta per tot el territori i que permetria reduir l'atur. L'acte, que ha comptat amb bona part dels alcaldes del territori o bé amb tinentes d'alcaldia responsables de l'àrea de promoció econòmica, ha permès també desgranar les necessitats de la petita i mitjana empresa en temes com el comerç, a més d'exposar les necessitats dels joves empresaris, gràcies a les intervencions del nou president de Pimec Comerç al Baix Llobregat-L'Hospitalet, Antonio Boza, i al president de Joves Empresaris al territori, Sergi Fuster, respectivament.

Hem d'acabar amb la xacra de la morositat"

Ramon Pons, president de PIMEC Baix Llobregat-L'Hospitalet

RAMON PONS, PRESIDENT DE PIMEC AL TERRITORI, ÉS UN DELS MÀXIMS DEFENSORS DE LA INTEGRITAT DEL BAIX LLOBREGAT COM A COMARCA

-És la primera trobada després de les eleccions. ¿S'entén, doncs, com a punt de partida i no tant amb objectius a curt termini?

-Sí, exacte, són propostes per a tota la legislatura. El que passa és que, en concret, al Baix Llobregat diria que un 70% dels alcaldes han repetit i, per tant, no hi ha massa cares noves. Continuen els alcaldes de tota la vida. Hem volgut, en tot cas, compartir aquesta situació de crisi econòmica i que vegin que, moltes vegades, als departaments de promoció econòmica no tenen els recursos que tenim nosaltres com a patronal a nivell empresarial per oferir als seus ciutadans.

Ramon Pons, president de PIMEC Baix Llobregat-L'Hospitalet

-S'agraeix aquesta continuïtat?

-Molt, molt. Pimec porta al territori uns quaranta anys. Va néixer com SEFES al Baix Llobregat i després es va fusionar amb Pimec i la veritat és que la relació amb els ajuntaments sempre ha estat molt estreta. També amb altres agents socials com sindicats o el Consell Comarcal. Hi ha una dinàmica de col·laboració en molts temes.

-Apuntava com a primera línia d'actuació, el finançament. ¿Ara que sembla que hi ha una mica més de crèdit, continuen les pimes patint la falta de finançament?

-Sembla que hi ha una mica més, però no com a nosaltres ens agradaria. Aleshores, moltes vegades, quan les empreses van a negociar amb un banc es troben que és com una paret. En canvi, aquestes trobades que fem a 'Financia PIME' permeten que les empreses presentin les seves necessitats i els seus plans de futur davant de 20 entitats bancàries que es barallen entre si per veure qui li dona el millor finançament. Portem vint edicions del mercat 'Financia PIME' i està sent molt exitós.

-És un tema, a més, que afecta a un dels grans perjudicats de la crisi: els autònoms.

-Hi ha dos problemes: la manca de finançament i la morositat. Si bé les administracions públiques ja estan pagant conforme la llei de morositat, que és a 30 dies, moltes empreses, sobretot la gran empresa, no està complint la llei, que és a 60 dies. Les grans empreses del IBEX estan pagant a 150 dies. El problema és que està feta la llei però no el seu règim sancionador. Per tant, no li passa res a una empresa que està incomplint aquesta europea, que és europea i que regula el pagament a proveïdors.

-UGT està movent durant aquest darrer mes una moció als ajuntaments per lluitar contra l'atur de persones majors de 55 anys, la única franja d'edat que no baixa. ¿Com ho afronta Pimec?

-És que hi ha una bossa d'atur que és molt difícil de reduir. Al nostre país és un handicap ser gran a diferència d'altres països on es prima l'experiència i on no els hi fa res que tinguin més de 50 anys; aquí no, aquí sembla que estiguin sentenciades. Llavors, hi ha una bossa estructural d'atur entre l'edat i per una formació que, moltes vegades, no és massa intensa i només poden treballar a la construcció, un sector que comença a repuntar una mica, però no com abans. Això fa molt difícil que aquesta gent pugui sortir de l'atur.

-Com es pot incentivar el relleu generacional?

-El que estem fent és oferir el que diem el protocol familiar, que és estructurar el relleu generacional. Si hi ha un empresari que es vol jubilar, no tots els fills tenen perquè treballar a l'empresa, s'ha de veure qui sí i qui no i s'ha d'organitzar el relleu perquè les empreses tinguin èxits. No és que no ens interessin les persones, sinó que volem que les empreses continuïn. Si pel fet que un pare vulgui que els seus cinc fills treballin a la empresa es posa en perill la viabilitat de l'empresa, ens estimem més que no treballi ningú o que treballi qui tingui uns requisits. Després, a través de Joves Empresaris, fem d'acompanyament perquè molts nois tirin endavant un projecte viable. En aquest país hi ha molta por al fracàs, a diferència dels Estats Units, on es torna a intentar. Aquí després de fracassar difícilment s'intenta de nou, i això és un error.

-A nivell sectorial, quins són els que poden tirar del carro de l'economia del Baix?

-El PIB del Baix Llobregat és una mica diferent del de L'Hospitalet. Al Baix, els serveis són més del 60%, la indústria un 27%, la construcció està al voltant del 10% i l'agricultura és testimonial. A L'Hospitalet hi ha molts més serveis, però menys indústria. Crec que els serveis continuaran tirant del carro, gràcies al turisme sobretot -ha estat un any excel·lent-; la construcció està començant a repuntar i estem intentant reindustrialitzar el territori, perquè s'havia arribat a ser un 40% del PIB. Per això hem de ser competitius: s'ha doblat el cost de l'energia en els últims anys -o tenim costos com a Europa o no serem competitius- i després el tema de la formació. Hi ha molta gent a l'atur, però costa trobar gent qualificada. Per aquest motiu, hem demanat al Consell Comarcal crear una bossa de treball a tota la comarca. Perquè moltes vegades busques un enginyer a Sant Feliu i hi ha un a Molins i no t'enteres. Seria molt important una bossa de treball supra-municipal. També a nivell d'incentius: cada municipi dona un import, amb unes característiques... Això hauria de ser a nivell comarcal.

-I quina ha estat la predisposició?

-El Consell Comarcal, a través del seu president, Josep

EXPOSICIÓ DE RAMON PONS DURANT LA VII TROBADA DE PIMEC BAIX LLOBREGAT-L'HOSPITALET AMB ALCALDES

Perpinyà, diu que estan progressant, en principi, en aquesta direcció. Els municipis del nord, a partir de Martorell, es queixen que estan una mica abandonats pel Consell, que s'ocupa massa del Delta, de la zona baixa; i la veritat és que on més necessitats estan de mancomunar serveis és al nord, perquè són municipis més petits que ho tenen més difícil que no pas la part metropolitana que són molt potents.

-En aquest sentit, en ve al cap la ja eterna demanda de reduir burocràcia i unificar criteris. La famosa finestreta única.

-Efectivament, ho hem tornat a demanar: la finestreta única per totes les gestions. També hem demanat que el tema de llicències d'activitats penguin de promoció econòmica perquè, de vegades, urbanisme no té la sensibilitat perquè els negocis tirin endavant. !!!

Mercat de Pagès a Sant Boi

Horari
de l'1 d'agost al 30 de setembre
de 17h a 21h

A partir de l'1 d'octubre
i fins el 31 de setembre
de 15h a 20h

MERCAT SETMANAL
tots els divendres
per les tardes a la
Rambla Rafael
Casanova

**Producte Fresc
del Parc Agrari**

Parc Agrari del Baix Llobregat

AMBIENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

SB

Francesc Castellana, ex secretari de Comissions Obreres del Baix Llobregat

Francesc Castellana: "El sindicalisme ha de reivindicar territori i condicions de vida"

"Quan era jove, tothom anava amb la granota. Ara no saps qui treballa a la Siemens o a l'Ajuntament"

"El Baix va ser un model de resistència i reivindicació. Era el pati del darrera de Barcelona. Avui és la porta d'entrada"

Francesc Castellana (Molins de Rei, 1957) va ser secretari general de Comissions Obreres del Baix Llobregat entre 1983 i 1989, quan el sindicalisme encara exercia una certa influència a la societat i la comarca conservava part d'una consciència que sembla haver-se esvaït amb la progressiva desaparició del teixit industrial. Va ser un dels grans líders amb més carisma que va tenir la organització, com abans ho havia estat el Carles Navales, l'Emilio Garcia o el Pepe Botella.

Les desavinences internes a CC.OO., com no podia ser d'una altra manera tractant-se del Baix Llobregat, van portar Castellana a deixar el sindicat al 1991 i des de llavors ha ocupat diferents responsabilitats a tots els nivells de l'administració. ■■■

FRANCESC CASTELLANA, DAVANT DE LA SEU DE COMISSIONS OBRERES DEL BAIX LLOBREGAT, UBICADA A CORNELLA | IMANOL CRESPO

"Ara al sindicat li falta la força per poder afrontar els reptes com ho vam fer quan érem més forts", admet sense embuts. "En els últims 30 anys hem viscut en un període de creixement econòmic que no podíem preveure. Hem viscut en una bombolla, però dintre érem tots. Ara ha esclatat la bombolla i alguns han caigut a terra, altres al primer pis i molt pocs s'han quedat a l'àtic", explica de manera molt il·lustrativa.

Treballador als 16 anys

La vida laboral de Castellana va començar als 16 anys i a l'institut ja es va involucrar als moviments contra la selectivitat a Molins de Rei. Al poc temps va entrar a militar a Comissions Obreres i quan va tornar del servei militar va recuperar l'activitat sindical i va acabar dirigint la unió local del seu poble, on la seva família ha deixat una enorme petjada. En Cesc és germà de l'Antònia Castellana, la primera alcaldessa democràtica que va tenir la població, quan el PSUC encara era el PSUC i que segurament mereix també un capítol en aquesta secció de la revista.

Castellana mantenia amb ell una llarga relació fruit de molts anys d'unitat d'acció a la comarca entre les dues forces sindicals i això explica que el nomenés director del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) de 2003 al 2006. Anys més tard va anar al ministeri de Treball com a coordinador general de la Fundació Tripartita para la Formació en el Empleo, que s'encarrega d'administrar els fons de formació, quan el titular de la cartera era Valeriano Gómez en la darrera època de José Luis Rodríguez Zapatero.

Després de treballar nou anys als laboratoris UCB Pevya SA Castellana va entrar a l'estructura del sindicat i a partir dels 25 anys va ocupar diferents responsabilitats a la Unió comarcal del Baix Llobregat, on CC.OO. era quasi hegemònica. De

1983 a 1989 va ser secretari general de la comarca i al 1991 va abandonar el sindicat per discrepàncies amb el secretari general de Catalunya, Josep Lluís López Bulla, "amb el seu pansindicalisme i la política de serveis del sindicat. Jo estava més per un sistema cooperatiu i ells, per un sistema integrat".

Acabada la militància, Castellana ocupà diferents responsabilitats en polítiques d'ocupació en diferents administracions: a Molins de Rei, el consell comarcal o com a diputat de promoció econòmica de la Diputació de Barcelona, de 1999 a 2003. L'arribada dels socialistes al Govern de la Generalitat amb Pasqual Maragall va suposar que Josep Maria Rañé, l'exsecretari general de la UGT del Baix Llobregat, fos nomenat conseller de Treball.

Castellana mantenia amb ell una llarga relació fruit de molts anys d'unitat d'acció a la comarca entre les dues forces sindicals i això explica que el nomenés director del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) de 2003 al 2006. Anys més tard va anar al ministeri de Treball com a coordinador general de la Fundació Tripartita para la Formació en el Empleo, que s'encarrega d'administrar els fons de formació, quan el titular de la cartera era Valeriano Gómez en la darrera època de José Luis Rodríguez Zapatero.

CASTELLANA A L'ANY 1988, PENÚLTIM ANY COM A SECRETARI GENERAL DE COMISSIONS OBRERES DEL BAIX LLOBREGAT | ARXIU

ment determinat", explica en Cesc.

Al marge de la roba, les reivindicacions són les mateixes. "Les persones demanen ara, com llavors, una vida més digna i una recerca per promocionar-se, que funcioni l'ascensor social, que avui està en risc. Vagi amb granota o corbata, la "proletarització" de la classe mitja és evident. Una altra cosa és el tema de la "tercialització" de la producció. Les màquines i l'energia fan moltes coses que abans feien el múscul de les persones. Avui es demana més intel·ligència, més coneixement".

Baix: porta d'entrada

En aquesta tessitura, Castellana té clar quins són els reptes del sindicalisme que té plantejats el sindicalisme al Baix Llobregat. "Reconèixer el canvi de pell, la seva realitat, que és molt diversa entre les persones que pateixen la desigualtat. El sindicalisme ha de representar els fixes, els ocupats, els temporals, els treballadors de l'aeroport, que és l'empresa més gran del Baix Llobregat, i els de la Seat, que ja no és tan gran.

Com els de les administracions públiques, com els de les empreses de serveis. El sindicalisme ha de reivindicar territori, condicions de vida i un projecte social i just.

Gairebé quatre dècades de democràcia en una comarca tan activa política i sindicalment van convertir el Baix Llobregat en una escola de formació, en una pedrera enorme de quadres. "Va ser un model de combinació de resistència i reivindicació amb conquestes. El Baix Llobregat era el pati del darrera de Barcelona, avui és la porta d'entrada. El Baix Llobregat ha resistit a tenir un paper subsidiari, com podia ser el de les banlieu de França, per ser una entitat en peu d'igualtat en el conjunt de la regió metropolitana", explica Castellana.

"I això ho ha fet la comarca amb generositat i reivindicació social i política. A partir d'aquí van sorgir moltes persones que no coneixem que estan dirigint empreses, moltes que han jugat papers a les institucions i moltes que han construït una dignitat social increïble als barris". ■■■

Pere Ríos

"Ara sóc consultor free Lance en una empresa en la que participo i em dedico a fer estudis de plans estratègics, de polítiques de disseny i estructures d'ocupació i polítiques socials", explica Castellana, que accepta de bon grat la proposta de EL LLOBREGAT de conversar sobre el present i futur del sindicalisme, el paper que pot jugar en una societat cada vegada més desencisada i en els reptes que té plantejats la comarca.

"Els sindicats són instruments dels treballadors, com ho van ser a l'antifranquisme en funció del conflicte social, la capacitat de mobilització, el grau de consciència dels treballadors i la capacitat de reivindicar", explica Castellana. A l'inici de la transició política el Baix Llobregat era

una de les comarques més conscienciades d'Espanya i això explica que Comissions Obreres tingués a la comarca un dels índex d'afiliació més elevats.

Ara els temps són uns altres. Els afiliats a partits polítics i sindicats han disminuït de manera espectacular i les organitzacions sindicals semblen desaparegudes. Al marge de les vagues generals que obligades que convoquen a cada govern de torn, els sindicats estan absents de l'escena social i especialment mediàtica, més enllà de les obligades manifestacions del Primer de Maig.

Castellana es revela contra aquesta percepció. "En democràcia el sindicalisme por tenir temptacions de ser absorbit per pautes i formes que no són pròpies dels treballadors. Però penso que ha de recuperar el paper que li és propi. No hi ha sindicat sense conflicte, sense negociació ni sense

acord. És l'última trinxera de la gent que ho passa malament".

Falta cohesió social

Més enllà de les bones paraules, la clau de volta, admet el Cesc, que és com tothom el coneix, és com passar del discurs a l'acció. "Segurament s'ha de

replantejar la funció dels sindicats, però el problema és que la societat no es reconeix en ella mateixa. La pèrdua de força dels sindicats ha suposat que tinguem aquesta situació desigualtat social, falta de cohesió, que els fills dels treballadors accedeixin en pitjors condicions a la universitat".

BCN LETRAS EXPECTATIVAS
LA OPINIÓN, COLUMNAS DE ARGUMENTOS

BCN FASHION PLACE
NINGUNA CELEBRITE SE NOS ESCAPA

Enjoynalism AGENCIA DE CONTENIDOS BCN

El pratenc Javier Pacheco és virtualment el nou secretari general de CCOO de Catalunya

El líder de la potent federació d'Indústria ha necessitat recollir 5.000 avals fins al 20 de gener per ser ratificat al congrés que se celebrarà a l'abril de 2017

Juntament amb Matías Carnero, president executiu d'UGT i president del comitè d'empresa en Seat, Pacheco reforça el lideratge sindical del Baix

Redacció

Després de la renovació de la cúpula d'UGT Catalunya -a la que es va crear una estructura bicéfala que lidera Camil Ros, com a secretari general del sindicat, juntament amb de Matías Carnero, líder sindical de Seat i president executiu d'UGT, de forma

que s'atrau a treballadors d'entorns independentistes i industrials, respectivament-, ara és moment de la reorganització de Comissions Obreres de Catalunya. Un canvi de cares que passa també pel Baix Llobregat. Amb la confirmació de la renúncia de Joan Carles Gallego, en el càrrec des de 2008, el pratenc Javier Pacheco és virtualment el futur secretari general del sindicat després

de ser l'única candidatura oficial presentada. Pacheco va néixer al Prat de Llobregat el 21 de novembre de 1970 on, encara que s'aniria aviat a viure a la ciutat veïna de L'Hospitalet, torna a viure. Fill d'emigrants extremanys, compta amb una llarga carrera sindical vinculada, primer, a la Nissan de la Zona Franca i, segon, a la important federació d'Indústria, la qual lidera

des de 2009, quan encara se li coneixia com la Federació Minerometal·lúrgica. Militant a CCOO des de mitjans de la dècada dels noranta, es va estrenar com a delegat sindical a l'any 1997. Per confirmar, en qualsevol cas, la seva candidatura, Pacheco ha necessitat recollir 5.000 avals fins el 20 de gener, a una primera fase. Encara que els estatuts del sindicat donen l'opció a que qualsevol delegat que reculli el 10% dels representants del Congrés es pugui presentar, el cert és que tot apunta a que ell és el nou líder del sindicat.

Més si es repeteix el suport unànime que li van mostrar els militants a la seu de CCOO del Baix Llobregat, situada a Cornellà, a la presentació de la candidatura. La mateixa seu que anys enrere el va escollir per liderar el sindicat a la companyia d'automoció es va tornar a omplir per conèixer de primera mà les principals línies estratègiques. "Aquesta sala plena és la prova de que tenim un sindicat viu, un projecte viu", ha dit Javier Pacheco durant la seva presentació. De fet, ha demanat treure l'orgull com a militants del sindicat: "Hem de passar a l'ofensiva. Reivindicar-nos nosaltres mateixos. Hem retrocedit en Drets Socials, però nosaltres hem estat al capdavant i no hem retrocedit tant com volien. I no han acabat amb el movi-

EL LÍDER SINDICAL DEL PRAT VA OMLIR LA SALA CENTRAL DE LA SEU DE CCOO DEL BAIX LLOBREGAT

ment sindical, com volien. La Resistència del sindicat ha permès frenar-los. Si no haguéssim estat, la situació seria irrecuperable".

Per un sindicat més participatiu

Més enllà d'aquest primer compromís, Pacheco aposta per un sindicat més participatiu, amb una estructura més horitzontal que treballi l'acció des de la base: "El sindicat ha de ser capaç de reinterpretar les noves realitats de les empreses amb una major participació de la gent". En aquest sentit, ha posat d'exemple la seva candidatura, que compta amb un projecte coral generat amb la col·laboració

de 7.000 persones que han participat en la presentació d'un centenar de propostes. Pacheco, que no es talla a l'hora de fer autocrítica del sindicat, demana portar el debat sociopolític als centres de treball i generar, així, opinió pública i ideologia: "De què ens serveix estar discutint sobre sous i convenis col·lectius si després arriben i ens retallen els drets".

Per altre costat, com a quart pilar fonamental, Pacheco fa una crida a "feminitzar el sindicat. No hem de renunciar al 51% dels treballadors. Hem de representar a la dona i canviar aquests models patriarcal".

PACHECO SOSTÉ LES CENT PRIMERES PROPOSTES DE LA SEVA CANDIDATURA A LA SEU DE CCOO DEL BAIX LLOBREGAT

El líder sindical de Seat, Matías Carnero, se pone al frente de UGT Catalunya con el independentista Camil Ros

Una nueva estructura bicéfala substituirá a Josep Maria Álvarez en la federación catalana del sindicato

El tándem de Camil Ros y Matías Carnero pretende llegar a todos los sectores del sindicato: independentistas y la base industrial

Imanol Crespo

El salto de Josep Maria Álvarez para substituir a Cándido Méndez y liderar, a nivel nacional, la Unión General de Trabajadores (UGT) conlleva, de manera obligada, la renovación de la estructura de la federación catalana del sindicato, un cambio que pasará, en este sentido, por nuestro territorio. Una nueva cúpula bicéfala se pondrá al frente de UGT Catalunya con el líder sindical de Seat, Matías Carnero, como una de las caras de la federación, junto al ex dirigente de las juventudes de ERC, el independentista Camil Ros.

Tras 26 años con Álvarez al frente, su relevo se ha querido forjar sobre un consenso que pasa por una candidatura oficial única, a diferencia de lo que ha ocurrido precisamente en el 42º Congreso de la UGT, en donde Álvarez ha superado a la propuesta oficial -que contaba con el apoyo de Méndez- de Miguel Ángel Cilleros con un ajustado 51,08% de los apoyos. De esta manera, Ros ha sido el único en dar el paso al frente tras la voluntad de Matías Carnero de mantenerse al frente de Seat; y, por tanto, existe este matiz. El ex secretario de política sindical de UGT Catalunya desde 2009 pasará a ser el secretario general de la federación catalana del sindicato, pero con

el apoyo de Carnero, que era el favorito de Álvarez y que ya propuso en su momento una especie de presidencia doble formada por el secretario general más otro puesto con menos atribuciones, pero con una notable notoriedad. Una especie de presidencia ejecutiva en la que encaja perfectamente la figura de Carnero que estaría, pues, entre Martorell y la Rambla del Raval.

Ligados a todos los sectores

UGT Catalunya pasará, entonces, a estar liderada por un reconocido públicamente como independentista y Carnero, líder sindical de la industria catalana más importante y que, por tanto, puede ser un buen atractivo para las bases tradicionales de la industria, teniendo en cuenta, además, que viene del sector del metal, sindicalista por definición. Mientras Ros tiene una vertiente política que comienza con su militancia en las JERC, en paralelo a su afiliación sindical, Matías Carnero (1968) empezó siendo un operario de Seat en 1987, con apenas 19 años. Su pronto interés por el sindicalismo le llevó a entrar al comité de empresa como delegado tan solo tres años después de formar parte de la plantilla. En 2003 pasó a ser el secretario general, cargo que no solo no ha perdido, sino que ha conseguido mantener arrasando en la última convocatoria. En 2009, Carnero pasaría a formar parte de la secretaría nacional de

CARNERO LLEVA EN UGT DESDE 1990

la UGT en Catalunya y, de hecho, desde 2013 es secretario nacional adjunto.

Era el delfín natural de Álvarez, pero con su marcha atrás -a medias- UGT Catalunya optará por esta nueva fórmula que abraza el derecho a decidir -sin posicionarse claramente a favor de la independencia que rehúsan facciones sindicales de entornos como el nuestro, el tradicional cinturón rojo-, pero sin renunciar a los tradicionales sectores en donde el Baix Llobregat también tendrá un papel primordial por la riqueza de nuestra industria. El congreso se organizará en el mes de abril, cuando se oficializará el relevo de manera definitiva. //

UGT intensifica la lluita pels aturats majors de 55 anys del Baix Llobregat i L'Hospitalet

El sindicat ha aconseguit el suport de tots els ajuntaments del territori i introdueix aquest debat a l'agenda política

La prestació 'Garantia+55' defensa el pagament del Salari Mínim Interprofessional i el manteniment de les bases de cotització

Redacció

Al llarg d'aquests anys de recessió, de reajustament i de lluita per fomentar l'ocupació mai s'ha posat el focus en aquest col·lectiu d'aturats. Es va treballar pels joves; es va incentivar l'emprenedoria; es van aprovar incentius fiscals per a les empreses; es va modificar el marc legal laboral per afavorir l'ocupació, encara que sigui temporal i en condicions precàries, i la reducció dels costos dels acomiadaments. Mai, però, s'ha prestat interès als aturats senyors que, tot i la seva experiència acumulada, no aconsegueixen tornar al món laboral. De fet, és, per franges d'edat, l'únic grup d'aturats que no aconsegueix reduir les xifres.

Per aquest motiu, ara, UGT del Baix Llobregat ha engegat tota una ronda pels ajuntaments del territori per presentar una moció en defensa del que ells han denominat 'Garantia+55'. Tal i com es recull als documents oficials de la moció, 'Garantia+55' és una nova prestació per a persones de més de 55 anys que es trobin a l'atur, que tinguin cotitzats un mínim de 15 anys i que hagin exhaurit la prestació per desocupació contributiva i que, per tant, no tenen cap ingrés. Si es compleixen aquests requisits, UGT proposa, d'una banda, donar una prestació econòmica equivalent al Salari Mínim Interprofessional vigent (actualment és de 648,60 euros) i, d'altra, mantenir d'entre el 90 i el 100% del còmput de les bases de cotització en la mateixa quantia que la darrera prestació contributiva, de tal manera que aquest aturat mantingui el seu càlcul de prestació de la Seguretat Social en cas de jubilació o altre qüestions.

És que, efectivament, aquest punt és una de les majors preocupacions d'aquest col·lectiu que, tot i estar treballant

durant 30 anys, ara es veuen com poden perdre o veure's molt reduïda la seva prestació per jubilació, que la tenen a tocar. Tot degut a un sistema de retribucions en gran part obsolet de la Seguretat Laboral.

Que no es perdi la jubilació

La moció d'UGT Baix Llobregat recull, a més, quatre punts més genèrics que es fixen com estratègies de futur a seguir: "Afrontar la gran complexitat i fragmentació dels diferents sistemes de protecció; finalitzar l'estigmatització de les persones desocupades i, en especial de les majors de 55 anys; analitzar l'eficiència dels programes d'inserció; i, últim, apostar per un increment del SMI fins els 1.000 euros per tal d'apropar-nos a la Carta Social Europea. En aquest sentit, el nostre país té molt recorregut per fer, ja que ha patit, primer, un estancament en el increment del SMI i, segon, perquè es mantenen xifres més properes a Portugal o Grècia que no pas als grans països de la Unió Europea que ens dobla o quasi triplica, en el cas de Luxemburg. Segons les dades d'Eurostat, amb el model de 12 pagues (per aquest motiu la quantia és diferent al càlcul espanyol, de 14 pagues) Espanya té un SMI de 748,30 euros, just per sobre de Grècia (683,76) o Portugal (565,83), però molt lluny de Regne Unit (1.244,42), França (1.425,67); Holanda (1.456,20); Irlanda (1.461,85), Bèlgica (1.472,42) o, com deïem, Luxemburg (1.801,49).

D'aquesta manera, el sindicat dona un impuls a nivell territorial que ja calia, ja que només L'Hospitalet s'ha mostrat al llarg dels darrers dos anys com un dels ajuntaments més implicats en aquest sentit. Prova d'això és que a la segona ciutat més important de Catalunya es celebrés el I Congrés d'Aturats Majors de 45 anys, a més dels diferents

plans d'ocupació que s'han engegat per aquest col·lectiu d'edat. L'últim, aquest novembre, mes en què s'han incorporat 84 persones d'especialitats com construcció, soldadura, pintura, fusteria, jardineria, civisme o administració. L'interès creixent per aquest col·lectiu ha arribat també a la Generalitat de Catalunya amb la proposta 'Grans Actius'. ■

La recuperación no llega a los parados de más de 45 años

El 51% de desocupados del Baix Llobregat tiene más de 45 años, lo que supone 28.619 personas

"No puede ser que la reforma laboral anule las bonificaciones y retrase el subsidio de los parados de 52 a 55 años"

Beatriz Fontseré

Estar en el paro es un problema, pero aún lo es más si tienes más de 45 años. A la desesperación de buscar un trabajo, se le suma la preocupación por cotizar lo suficiente para acabar percibiendo una jubilación digna al final de nuestra vida laboral. La mayoría de las ofertas de empleo buscan trabajadores con una dilatada carrera académica, dominio de nuevas tecnologías, conocimientos de idiomas y una experiencia de entre 3 a 5 años en un cargo similar al que se ofrece.

Estos perfiles suelen ser poco comunes en personas mayores de 45 años, ya que, en la mayoría de los casos, han dedicado toda su vida laboral a una misma empresa y se han especializado en una tarea concreta. "Yo me he dedicado toda mi vida a ser secretaria. Tengo muchos más de cinco años de experiencia, pero no domino el inglés y mucho menos el alemán. Conozco las tareas básicas de ofimática, pero no nuevos programas. Cuando me presento a una oferta de empleo, noto que les tira para atrás mi edad, mis cargas familiares y no valoran mi experiencia u otras cualidades laborales como la constancia, la puntualidad o la ética", explica Mónica, de 47 años y parada de larga duración de Santa Coloma de Cervelló. Y si los empleos son de baja cualificación, la cosa tampoco mejora. "Yo he tenido que aceptar un puesto de peón de obra, de 9 horas diarias cargando y descargando material y haciendo todo el trabajo sucio que hace un peón por 1100 euros. Todo esto siendo oficial de primera y con 46 años. Cuando llego a casa estoy reventado, pero es lo único que me ha salido y tengo que mantener mi familia", explica Daniel, de Cornellà.

Los datos no mejoran

Según datos del Consell Comarcal del Baix Llobregat, el 2016 ha comenzado con 55.696 parados, de los cuales, 28.619 son mayores de 45 años. La tasa más alta de paro se recoge en todos los municipios del Llobregat entre los ciudadanos que suman más de 44 años. Actualmente, este colectivo tiene una tasa de paro del 18'5% en nuestra zona. En cambio, los trabajadores de entre 25 y 44 años son los que registran menos paro, con una tasa del 11'6%. Por tendencia, en verano y en navidades, son los más jóvenes los que suelen encontrar faena, sobre todo por las contrataciones temporales o de campañas de rebajas. En el caso de los más mayores, son los planes de ocupación municipales los que les salvan el cuello.

Sant Vicenç dels Horts (22'8%), Esparreguera (22'1%), Viladecans (21'6%), Martorell (21'3%), Sant Boi de Llobregat (21'1%) y Olesa de Montserrat (20'7%) son los seis municipios del Baix Llobregat con mayor tasa de desocupación entre el colectivo de mayores de 45 años; los seis, muy por encima de la media comarcal. En la otra balanza están Sant Just Desvern (11'9%), Begues (12'5%), Santa Colo-

EL EX MINISTRO VALERIANO GÓMEZ ABRIÓ EL CONGRESO | IMANOL CRESPO

ma de Cervelló (12'9%), Sant Esteve Sesrovires (14'3%), Corbera de Llobregat (14'6%) y Sant Joan Despí (15'6%).

El 20% fue un punto de inflexión

Uno de los momentos más complicados para este colectivo se vivió durante el 2013 cuando se superó el 20% de paro entre los mayores de 45 años del Baix Llobregat. En octubre del 2013, por ejemplo, se alcanzó el récord de 21'3%. Es por esta razón que algunos ayuntamientos de nuestra zona optaron por llevar a cabo proyectos concretos dirigidos en exclusividad a estas personas. Un ejemplo es Sant Boi, una de las localidades con una tasa de paro en mayores de 45 años más alta de toda la comarca. Este municipio ha creado diferentes programas de ocupación para ellos y durante el 2015, 27 personas fueron contratadas por la empresa municipal CORESSA dentro del proyecto "Treball i Formació". Durante seis meses, los nuevos ocupados realizaron tareas de mantenimiento de ciudad y dinamización del civismo, mientras también recibían clases de informática para mejorar sus currículums.

L'Hospitalet es otro de los municipios que se suman a los proyectos de ocupación para mayores de 45 años y en noviembre del año pasado, 84 parados de esta franja de edad comenzaron a trabajar en tareas relacionadas con la

construcción, la jardinería y el refuerzo administrativo. Molins de Rei, un municipio mucho más pequeño que L'Hospitalet, también inició en el otoño pasado un plan de ocupación para contratar a parados mayores y de larga duración. Este programa, aparte de ofrecerles un puesto de trabajo, también constaba de una orientación laboral con algunos cursos de formación profesional.

Algo similar está llevando a cabo en este 2016 el Ayuntamiento de Sant Feliu de Llobregat, que contratará a partir del 1 de abril a 9 personas mayores de 45 años y parados de larga duración. En este caso, las tareas de los nuevos contratados serán para oficiales o peones de construcción, carpintería, luz y almacén, todo dentro del Plan de Mantenimiento de proximidad y edificios públicos del programa municipal de Apoyo a las Políticas Sociales. Esta iniciativa está dotada de 94.560€ del Área Metropolitana de Barcelona y es que este ente metropolitano ha puesto en marcha, nuevamente, el Plan Metropolitano de Ocupación, dotado de treinta millones de euros para contratar a 4.500 personas en los próximos cuatro años. A parte de Sant Feliu, otros municipios de la zona se verán beneficiados, como Cornellà, que recibirá 1.800.000€ de este proyecto para planes de ocupación. Según el alcalde socialista Antonio Balmón y en declaraciones a la emisora municipal de Cornellà "este dinero ampliará los planes de ocupación municipales que ya se llevan a cabo para contratar a parados de larga duración, en la mayoría de los casos, mayores de 45 años".

Se consolida el congreso del colectivo

Y es que parece que la única solución para estos desocupados son los planes de ocupación municipales, con contratos laborales de seis meses y con sueldos muy por debajo de lo que habían estado cotizando anteriormente. Para buscar soluciones y analizar la situación de este colectivo, el último 20 de abril se ha organizado un nuevo congreso sobre los parados de más de 45 años.

La Asociación parados de más de 50 organiza esta cita para reflexionar sobre las principales consecuencias de este colectivo y obtener mayor visibilidad entre las fuerzas políticas. "Nosotros sólo queremos trabajar y que como mínimo, tengamos unas prestaciones para vivir dignamente mientras estamos parados. Lo que no puede ser es que se olviden de nosotros y es que, en la última Reforma Laboral, se anularon las bonificaciones para contratar a mayores de 45 años y también se retrasó el subsidio de los parados de 52 años hasta los 55", explica la presidenta de esta entidad, María Hilda. Este colectivo considera que sufre una fuerte discriminación entre el sector empresarial. "Cuando llevas mucho tiempo trabajando y de golpe, lo pierdes y tienes más de 45 años, te entra una gran desesperación porque de golpe tienes que ponerte a hacer currículums, cuando quizás nunca habías hecho uno, y tienes que empezar a competir contra los más jóvenes, que, por lo general, están mucho más preparados que nosotros", puntualiza la presidenta de la Asociación de Parados de más de 50. ■

Estrena local en:
Trescol con Sant Nicasi
08850 Sarrià (Barcelona)
nuevasunias@gmail.com

Nuevas Uñas
María Gómez 666.52.20.06

Nuevos Servicios
Nutricionista
Depilación con hilo
Masaje balneo
Higiene facial
Extensión de pestañas
Pedicuras, etc.

Tus uñas nuevas al 50% de descuento

Llama o escribe para reservar tu cita

Las mujeres cobran casi 7.000 euros menos que los hombres al año

“La igualdad entre hombres y mujeres es una lucha que no acaba nunca y que nadie va a hacer por nosotras”

“Cuando empecé a trabajar en el CIRDA, pensaba que la violencia de género habría desaparecido con los años, pero no ha sido así”

Beatriz Fontseré

El machismo existe. Se nota en las pequeñas cosas, en el día a día. Cuando se está embarazada, por ejemplo, la cultura popular te avisa de que si es un niño, tendrás un embarazo muy cómodo; pero si es niña, te pasarás los nueve meses de gestación terriblemente enferma. Es como si las niñas estuviéramos programadas de

ACTO CONMEMORATIVO DEL 8 DE MARZO EN L'HOSPITALET

manera genética para hacer la vida imposible a los demás ya desde el primer momento de nuestra vida. Otro ejemplo. Cuando vas a un bar con tu pareja, a la mujer siempre le servirán la Coca-Cola Light o la ensalada... ¿Por qué? Porque hay estereotipos machistas que están mucho más interiorizados de lo que nos pensamos. Son los micromachismos.

No acaba la lucha “La igualdad entre hombres y mujeres es una lucha que no acaba nunca y que nadie va a hacer por nosotras”, explica Pura Velarde, presidenta de la Federación de Asociación de Vecinos del Baix Llobregat, actual representante de Cornellà en el Consell Comarcal de la Dona y activista feminista de convicción. “Yo llevo toda la vida luchando por la igualdad, por el feminismo y noto que las cosas no han cambiado demasiado. Si bien ahora los jóvenes tienen mucha más formación y saben los conceptos más básicos de la igualdad de

género, la violencia sigue existiendo. Yo lo veo en la calle, observo mucho las parejas jóvenes y me aterra la manera de hablarse entre ellos, el control de los chicos con los móviles y las relaciones contaminantes que mantienen. Yo he visto a chicos de 16 ó 17 años pelearse a porrazos en la calle y ver como sus amigos se ríen de esas peleas...”, confiesa alameda Velarde.

Y algo similar opina Judith Ibáñez, una de las impulsoras del Consell de la Dona del Baix Llobregat. Al igual que Pura, es una mujer jubilada con una larga trayectoria en las reivindicaciones femeninas. Toda su carrera profesional ha estado vinculada al Ayuntamiento de Cornellà, primero como funcionaria y después, como comisionada de Igualdad en el Centro de Información y Recursos para la mujer (CIRDA). Ibáñez ha desempeñado una labor crucial en este municipio a favor de las mujeres a través del centro y también con iniciativas como la Universitat d'Estiu de

les Dones y con convenios de colaboración entre fuerzas de seguridad y ambulatorios para detectar casos de violencia de género. “Cuando empecé a trabajar en el CIRDA, pensaba que la violencia de género habría desaparecido con los años, pero no ha sido así. En los últimos tiempos, estamos notando que vienen mujeres más jóvenes al centro a pedirnos ayuda”, explica Ibáñez. “Desde el centro de la mujer de Cornellà siempre hemos intentando impartir programas de igualdad entre los más pequeños porque creemos que la mejor manera de luchar contra el machismo es a través de la formación, pero algo no estamos haciendo bien cuando detectamos casos de microviolencia entre las parejas de adolescentes”, recapacita Judith.

Dos horas más

Algo no estamos haciendo bien. Eso está claro. En relación al Día Internacional de la Mujer Trabajadora, han salido diversos estudios que han mostrado la realidad de las familias. Por ejemplo, sabemos que las mujeres dedicamos, de media, dos horas más cada día al cuidado de la casa. A nivel comarcal, el Consell de la Dona ha publicado la diferencia salarial entre hombres y mujeres: 6.944 euros anuales menos, a pesar de desempeñar las mismas funciones. Y también hemos sabido que las mujeres son las grandes afectadas por la crisis económica, habiendo tenido que asumir los recortes en educación y dependencia con más horas de cuidado a los hijos y a las personas dependientes de la familia...

“Las mujeres no son más que órganos genitales articulados y dotados de la facultad de gastar todo el dinero del hombre” decía William Faulkner, un escritor estadounidense conocido por su buena relación con las mujeres... Sólo cuando esta sociedad deje de pensar en ellas como unas mantenidas, como el sexo débil o como las criadas de la casa, podremos hablar de igualdad de género y podremos dejar de celebrar el Día de la Mujer, porque seguro que en relación al 8 de marzo, más de uno habrá dicho... “¿y por qué los hombres no tenemos un día?” //

CRISTINA MANRESA FUE LA PRIMERA MUJER EN SER COMISARIA DE UNA REGIÓN POLICIAL DE MOSSOS D'ESQUADRA. PRECISAMENTE, EN LA METROPOLITANA SUR; JUDITH IBÁÑEZ FUE UNA DE LAS IMPULSORAS DEL CONSELL DE LA DONA DEL BAIX; Y SONIA CORROCHANO, ACTUAL DIRECTORA DEL AEROPUERTO DE BARCELONA - EL PRAT

Trabajadores de tercera

Los sindicatos denuncian las condiciones de trabajo que padecen los trabajadores de empresas multiservicios y hablan, de hecho, “de explotación laboral”

Eva Jiménez

El artículo 23 de la Declaración Universal de Derechos Humanos de 1948 sostiene que todo el mundo tiene derecho a unas “condiciones equitativas y satisfactorias de trabajo”, si bien no todo el mundo puede disfrutar de ellas todavía. Los trabajadores que ejercían antes de la reforma laboral de 2012 parecen los más afortunados. Les siguen quienes fueron contratados después de ella y, dentro de estos, quienes trabajan para empresas externalizadas o subcontratadas. Las empresas multiservicios, aquellas que prestan servicios auxiliares a las entidades públicas o privadas que se los solicitan, constituyen un claro ejemplo.

El fenómeno se ha generalizado en toda España, y nuestro territorio no supone ninguna excepción. En L'Hospitalet de Llobregat, el sindicato CGT ha sacado a la luz el caso de la empresa CLECE, responsable de limpiar casi un centenar de edificios del Ayuntamiento. Fernando López y Paquita López, miembros del Comité de CLECE-Dependencias Municipales de L'Hospitalet, denuncian el “lamentable estado en que se encuentran los vestuarios y cuartos de almacenaje de productos químicos”. Paquita sostiene que llevan reclamando un trabajo digno por lo menos desde 1984, por lo que, tras muchos intentos fallidos, en 2012 decidieron recurrir a la Inspección de Trabajo.

Esta les dio la razón el 1 de febrero de 2013, cuando una inspectora realizó un requerimiento, tanto a la empresa como al Ayuntamiento, para que se subsanaran las deficiencias existentes en ocho edificios. También obligaba a CLECE a realizar en ese mismo año “la reevaluación de todos los centros de trabajo”. Los informes se han ido sucediendo en el tiempo hasta febrero de este mismo año, algo que los representantes de la CGT califican de un “mero lavado de imagen para mostrar buena fe”. Las representantes de la UGT en el comité de Dependencias, María Carmen Porcel y María Isabel Miguel, comprenden que no resulta fácil acondicionar edificios viejos, pero se muestran esperanzadas tras la colocación de taquillas donde poder dejar sus pertenencias en algunos centros hace un mes.

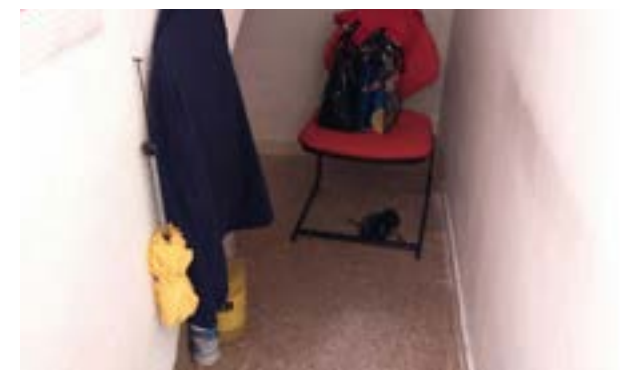
Desde el Ayuntamiento sostienen que en abril de este año se realizó una visita conjunta entre responsables del Consistorio y de CLECE, y que “a fecha de hoy todas las peticiones que surgieron a raíz de la visita han estado resueltas”. Sin embargo, las deficiencias continúan. La autora de este reportaje ha podido comprobar cómo las empleadas del edificio del Área de Bienestar y Familias del Centre deben acceder a su espacio de trabajo por una escalera estrecha y sin iluminación —bueno, con una linterna—. A través de ella se llega a una sala donde se pueden ver un montón de cables, uno de ellos colgando. La trabajadora ha de cambiarse en un cuarto de menos de un metro de ancho por dos y poco de largo, y cuyo techo desciende a medida que se avanza hacia

CLECE ES UNA DE LAS PRINCIPALES EMPRESAS DE MULTISERVICIOS | E. J.

CABLES QUE CUELGAN DEL TECHO EN UNO DE LOS CUARTOS | E. J.

ALGUNOS ESPACIOS NO TIENEN NI UN METRO DE ANCHO | E. J.

dentro, a modo de cueva. Carece de taquilla donde dejar sus pertenencias, por lo que estas prenden de varios clavos. Y ha tenido suerte, porque alguien cogió una silla de un despacho y ahora puede cambiarse con más facilidad. Eso sí, justo al lado de los productos de limpieza y sin ningún tipo de ventilación. CLECE se ha negado a dar explicaciones sobre esta y otras situaciones parecidas, a pesar que uno de los eslóganes que cuelga en su web habla de “el valor de las personas”.

A igual trabajo, menos sueldo

Las camareras de piso del Hotel Meliá Tryp Aeroport Barcelona de El Prat se encuentran en una situación similar, ya que trabajan en un hotel, pero para una empresa externa: ISS Outsourcing. Comisiones Obreras ha denunciado la “lamentable situación de explotación laboral” en que se encuentran, ya que trabajan a un ritmo de trabajo que les provoca numerosos trastornos músculo-esqueléticos, hasta el punto de que “el 90% no llega activa a la edad de jubilación sino que pide antes la baja por invalidez”, explica José María Pérez Crespán, de la Agrupación de Hostelería de la Federación de Servicios. Por si esto no fuera suficiente, estas trabajadoras cobran 653,71 euros, dos euros por debajo del salario del salario mínimo interprofesional, situado en 655,20 euros.

Ni el hotel ni la empresa multiservicios han querido dar su versión de los hechos, a pesar de que en internet afirman que “Meliá Hotels International ganó 22,3 millones de euros en el primer trimestre de 2016, un 38% más que en el mismo periodo de 2015” o que “ISS ha obtenido por cuarto año consecutivo la mejor calificación posible en externalización de servicios”. Según los sindicatos, el problema de las externalizaciones es que las empresas no creen en la prevención hasta que se les sanciona o afecta al cliente final, y que su origen se halla en la reforma laboral, que ha priorizado el convenio de empresa por encima del convenio sectorial y a la negociación individual frente a la colectiva, lo que ha dado pie a numerosos abusos. De momento, el Ayuntamiento de Cornellà ha sido uno de los primeros en exigir un salario mínimo de 1.071 euros al mes a las empresas que opten a concursos públicos. Mientras tanto, tendrá sentido seguir realizando campañas como la que ha puesto en marcha la UGT, donde reclama un derecho también reconocido en la Declaración Universal: “Igual trabajo, igual sueldo”.

Ni más ni menos. //

EN ESPAÑA HAY 3 MILLONES DE HIPOTECAS AFECTADAS POR LA CLÁUSULA SOLO
LA BANCA COBRA 6.000 MILLONES AL AÑO INDEBIDAMENTE
PROBABLEMENTE USTED ESTÁ PAGANDO DE MEDIA 2.000 EUROS DE MÁS, AL AÑO

¿Quiere reclamar el dinero que ha pagado de más por su hipoteca?
 Recupere su dinero

RECLAME
 En la sentencia de 25 de marzo de 2013, el Tribunal Supremo declaró ilegal la cláusula de la banca, conocida como la cláusula de la desistimiento, por lo que la cantidad que usted haya pagado de más...

¿QUÉ GANO?
 El devolvimiento del contrato hipotecario le otorga el medio del banco, correspondiente legal por la justicia y preferimos la devolución retroactiva de la cantidad que usted haya pagado de más.

¡ IMPORTANTE !
 Reclame que podría estar pagando unos 2.000 euros de más cada año, casi 170 euros al mes.

CONTACTO
 Pérez Llorca
 Abogados
 Telf. 670 79 46 37
 perezllorca@consultajuridica.net

L'ocupació millora a tots els grans sectors

L'ocupació creix un 8,7% al territori en els darrers tres anys

La recuperació dels llocs de treball es dona a tots els sectors, però representa, encara, la meitat dels que es van perdre

L'AMB constitueix la Taula de Reactivació Econòmica i Reindustrialització per establir una estratègia comuna al 2017

Redacció

La crisi comença a ser progressivament història al Baix Llobregat i L'Hospitalet, segons les dades macroeconòmiques de l'Informe de Conjuntura Econòmica del Fòrum Empresarial del Llobregat. Després de tocar fons al 2013 —es va passar en un curt període de temps dels 400.000 llocs de treball a poc més de 334.000; és a dir, es va destruir un 15% dels llocs de treball— el territori a aixecat el cap i les dades donen la volta a la tendència negativa d'aleshores.

En aquest període de 2013-2016, l'ocupació del Baix Llobregat i L'Hospitalet ha augmentat un 8,7 en termes acumulats, el que es tradueix en 34.081 llocs de treball. Són encara la meitat dels que es van perdre, però la tendència es del tot positiva. Tant que, de fet, la mitjana de creació de feina és un punt superior a la de Catalunya, que creix amb un 7,7%.

Les dades a l'alça, a més, es donen de manera transversal a tots els majors sectors i no només per activitats econòmiques. Destaca, doncs, el creixement de la construcció (el més afectat per la crisi) amb una millora en la creació d'ocupació del 3%, pràcticament, a l'alçada de la indústria

(3,3%). D'altra banda, s'aprecia la importància creixent del sector serveis que representa 31.000 dels 34.000 llocs nous de feina i, per tant, la gran oportunitat per aconseguir feina. En termes percentuals, la variació acumulada en els darrers tres anys és del 10,3%.

Per acabar, tot i que els serveis és el que més ocupació general, el que percentualment més creix és el primer sector, l'agricultura, amb un augment de l'11,1%. Es reforça, doncs, el 'leitmotiv', que des del Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat sempre es defensa: l'agricultura també genera ocupació, el primer sector també és una oportunitat de desenvolupament econòmic.

El comerç, l'activitat que més feina dona. Si la millora de l'ocupació és generalitzada a tots els grans sectors, també, cal destacar aquesta característica pel que fa les activitats econòmiques. Pràcticament totes milloren en aquest període dels darrers tres anys i les que cauen ho fan tan mínimament que es poc considerar un manteniment.

El comerç és l'activitat econòmica que més ocupació genera, en termes absoluts, amb 5.618 llocs de treball nous (un 16,5%), el que evidencia la millora notable del consum privat. Molt a prop, transport i emmagatzematge, amb 4.404 llocs de treball creats; les activitats professionals i tècniques, amb 4.117; i les activitats sanitàries i serveis socials, amb 3.912 ocupen la cúpula de les activitats que més feina han ofert en aquests tres últims anys.

D'una manera menys destacada, però, amb una tendència positiva igual, trobem el sector de l'hostaleria (2.309 llocs de treball), les activitats administratives (2.270), les vinculades a la informació i la comunicació (1.977) o les que tenen a veure amb activitats industrials (1.949).

En aquest sentit, i més ara que L'Hospitalet, per exemple, posa el focus en la creació d'ocupació a partir de la cultura, l'informe de la patronal Aeball recull la creació de 1.593 llocs de feina al Baix Llobregat i L'Hospitalet relacionats amb les activitats artístiques i a l'entreteniment, una dada destacada que percentualment representa una millora del 28% (7,5 punts per sobre del comerç). Per acabar, els nivells d'ocupació milloren també en educació, en serveis financers, així com activitats immobiliàries, que ha creat 1.084 llocs de treball nous (un 42% més d'ocupats).

En negatiu, només les branques relacionades amb la producció elèctrica i gas (menys dos empleats), les activitats de la llar (menys quatre) i les indústries extractives (- 17 llocs de treball) cauen, tot i que són dades poc significatives. ///

EL VICEPRESIDENT DE L'AMB JAUME COLLBONI VA PRESIDIR LA TAULA DAVANT DE 50 REPRESENTANTS DEL TERRITORI METROPOLITÀ | AMB

2017: estratègia metropolitana comuna

En aquest context a l'alça econòmicament, l'Àrea Metropolitana de Barcelona ha constituït la Taula de Reactivació Econòmica i Reindustrialització amb l'objectiu de tenir, pel pròxim any 2017, "una política compartida de reactivació econòmica del territori metropolità".

Així ho ha explicat el vicepresident de Desenvolupament Social i Econòmic de l'AMB, Jaume Collboni: "Necessitem que tots els actors econòmics s'impliquin de forma activa, amb autonomia però de forma coordinada, per crear ocupació al territori. [...] Cal ser capaços de col·laborar localment per poder competir a nivell global".

Per aquest motiu, l'AMB ha creat aquesta taula especialitzada que compta amb els diferents agents socials, a més dels ajuntaments i altres administracions, per assolir noves fites i millores pel que fa l'ocupació (a la primera reunió han participat 50 persones en representació del món local, administracions supra-

municipals, patronals, sindicats i membres del món acadèmic, entre d'altres).

Entre tots, la Taula ha d'afavorir els sectors amb més potencial industrial i valor afegit; unes infraestructures adients i una logística avançada pel que la a la sostenibilitat ambiental; la millora dels polígons d'activitat econòmica existents; una bona transferència i coneixement com a element d'impuls de polítiques econòmiques; a més de donar valor al capital humà. ///

Metròpolis Barcelona on la sostenibilitat és la base per a les persones

Fem una metròpolis sostenible en tots els sentits i per a tothom

A l'AMB tenim un compromís amb la sostenibilitat del medi ambient de l'àrea metropolitana de Barcelona. Per això treballem per la qualitat de l'aire i de l'aigua, gestionem els residus per convertir-los en un recurs, fomentem els transports públics, impulsam les energies renovables, fem front

al canvi climàtic, eduquem per a un territori més sostenible... Per a la sostenibilitat dels 3,2 milions de persones que hi viuen, treballen i estudien, impulsam la creació d'ocupació amb unes retribucions adequades, la reindustrialització, l'habitatge social, l'ensenyament, la recerca...

ASSOCIATIU

LA LLUITA NO S'ATURA

Els joves agafen el relleu en l'organització ciutadana

Neixen noves associacions amb caràcter revolucionari i juvenil que rejuveneixen el panorama associatiu

La defensa del territori a la zona de la Gran Via de L'Hospitalet ha estat una de les lluites amb més suport el 2016.

La organització ciutadana sempre ha estat activa al Baix Llobregat, la comarca sindicalista de Catalunya per excel·lència. Al Baix Llobregat i a L'Hospitalet actualment hi ha més de 5.800 associacions de diferents caràcters: veïnals, juvenils, ecologistes...

El moviment del 15M es va convertir en un catalitzador de les noves formes d'organització. Des de llavors, estan en auge els moviments socials on es posa el focus en el ciutadà i es busca produir el canvi des de baix cap a dalt mitjançant conceptes com ara la participació, l'assemblearisme, l'horizontalitat jeràrquica, el cooperativisme...

La força dels joves

Quan es pensa en una assemblea de veïns, la imatge que ve al cap està protagonitzada per homes i dones d'una mitjana d'edat que passa dels 45. Es tendeix a pensar que els joves són uns éssers despreocupats de les problemàtiques del seu entorn, però aquesta situació s'ha revertit i els joves s'han convertit en un actiu associatiu. Actualment està en auge la implicació juvenil que ve marcada per un esperit i un caràcter revolucionari.

Units contra la crisi

En temps de crisi econòmica, les injustícies socials i les situacions precàries s'han accentuat i han fet créixer la gravetat de problemàtiques com la pobresa energètica o l'accés a l'habitatge. És per aquest motiu que han sorgit noves associacions vinculades als problemes actuals derivats de la conjuntura econòmica en la que ens trobem. Aquest és el cas de la Fundació La Vinya que ajuda a persones amb pocs recursos dels barris de Bellvitge i el Gornal de L'Hospitalet de Llobregat a pagar les factures de la llum a través d'un banc simbòlic de llum on la gent hi pot col·laborar econòmicament.

Segons el dret internacional les autoritats tenen l'obligació d'utilitzar el màxim de recursos disponible per garantir l'accés a l'habitatge, però Espanya és el segon país de la UE amb menys habitatge social (1,1%), només per sobre de Grècia. El dret a l'habitatge és l'element central d'una de les plataformes amb més mobilització i suport els últims anys, la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH). La PAH ofereix assessorament a les famílies amb risc de desnonament.

Protegir el territori

Una de les lluites del Baix Llobregat està vinculada amb el propi territori en si. Organitzacions com Depana i SOS Llobregat centren la seva activitat en la defensa del Delta del Llobregat contra l'especulació del sòl i van ser els impulsors de les al·legacions contra el Pla Director Urbanístic que afecta la pla deltaica. Amb aquest objectiu també ha nascut l'assemblea "No Més Blocs-Salvem L'Hospitalet" que el 2016 va presentar més de 500 al·legacions recollides entre els veïns i veïnes de L'Hospitalet contra el Pla Director Urbanístic (PDU) de la Gran via,

el projecte que vol transformar aquesta via des de la plaça Europa fins el riu Llobregat i que té afectacions a més d'un milió de metres quadrats.

Sobirania alimentària

Les organitzacions que defensen el territori del Delta també lluiten per la seva activitat agrària mitjançant la dignificació de la pagesia, la qualitat dels productes, la defensa d'una economia basada en satisfer les necessitats de les persones i no dels mercats i la sobirania alimentària.

Precisament, amb l'objectiu d'aconseguir

sobirania alimentària, de la qual podem gaudir gràcies del rebost que suposa el Parc Agrari del Baix Llobregat, cada vegada es creen més cooperatives de consum a la comarca. Les cooperatives o grups de consum són alternatives locals que s'autogestionen i ofereixen formes alternatives de consumir. La sobirania alimentària té l'objectiu de decidir i conèixer allò que es menja, en aquest cas concret, els aliments que ofereixen les cooperatives del Baix Llobregat i L'Hospitalet són provinents del parc agrari i així se'n garanteix la seva qualitat, s'aposta per la proximitat reduint d'aquesta manera les despeses de transport i energia, s'ajuda en el sou digne pels pagesos i no es donen suport a grans empreses de les quals sovint es desconeixen les pràctiques laborals i contaminants. Les cooperatives de consum normalment venen cistelles setmanals amb els productes que es requereixen. Actualment, a Catalunya hi ha més de 150 cooperatives de consum. La Cooperativa Mengem Baix, ubicada a El Prat de Llobregat i Cal Rosset, de Sant Vicenç dels Horts, són dels casos existents al Baix Llobregat. ■■■

El mundo asociativo reclama una mayor implicación de las nuevas generaciones

Asociaciones del territorio consideran que se está perdiendo el espíritu colectivo que ha definido a nuestra comarca

Eva Jiménez

Vivimos en un mundo complicado que requiere de la colaboración de todos. Ésta es una de las conclusiones que han podido extraerse del debate organizado por BCN Content Factory, a propósito de la presentación

del capítulo dedicado al mundo asociativo incluido en el libro Qui és qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet.

Han vuelto los tiempos en los que resulta imprescindible salir a la calle y "reivindicar otra vez los derechos que se están perdiendo". Así de contundente se ha mostrado Julio Jiménez, miembro de la Junta

y expresidente de la Federación de Asociaciones de Vecinos del Baix Llobregat (FavBaix), quien ha explicado cómo la entidad lleva trabajando desde finales de los años 80 de manera oficial para resolver las necesidades básicas de los ciudadanos. Entre las campañas más famosas ha citado las que consiguieron un precio razonable del recibo del agua y del transporte metropolitano, tras más de diez años de lucha.

Falta de relevo

Sin negar lo anterior, Jiménez ha admitido que se hallan en un momento crítico, pues no consiguen que los más jóvenes tomen el relevo, algo que ha corroborado Antonio Santiago, presidente de la asociación de personas con discapacidad intelectual Tots Som Santboians, quien ha mostrado su tristeza al comprobar que siempre acuden las mismas personas a los mismos actos. Clara Romero, coordinadora de la asociación Mujeres Pa'lante de L'Hospitalet, también ha detectado el problema y ha sugerido trabajar para crear "un puente entre generaciones" que permita mantener lo conseguido hasta la fecha. De hecho, una de las causas de dicho distanciamiento podría deberse a una comunicación deficiente, ya que, como ha apuntado el representante de la FavBaix, en demasiadas ocasiones las asociaciones no han sabido "vender" sus éxitos y muchos partidos políticos se han llevado el mérito de su trabajo, algo que han corroborado algunos los asistentes a la Bibli-

TRAS LA EXPOSICIÓN DE LOS PONENTES, EN REPRESENTACIÓN DE DISTINTAS ENTIDADES DEL BAIX, EL PÚBLICO AMENIZÓ UN DEBATE SOBRE EL PASADO, PRESENTE Y FUTURO ASOCIATIVO DE NUESTRO TERRITORIO | MARIA MORENO

oteca Central de Cornellà.

Jiménez también ha considerado imprescindible una mayor colaboración entre las distintas organizaciones sociales, así como una mayor visión comarcal: "Esto no es un tema de guerra de guerrillas. Todos somos vecinos y todos estamos obligados a trabajar por mejorar la calidad de vida de las personas de nuestros barrios". A este respecto, Clara Romero ha explicado cómo su organización, nacida hace ocho años, ofrece una serie de servicios a mujeres de diferentes países que son posibles gracias a la colaboración con diferentes entidades especializadas en psicología o servicios jurídicos. Y Antonio Santia-

go ha destacado la importante labor que realizan los voluntarios de Tots Som Santboians para poder ofrecer oportunidades de ocio y tiempo libre a los jóvenes que acuden a la entidad, que cumplirá 25 años el próximo mes de octubre.

No en vano, el alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, ha puesto en valor la tarea realizada por miles de personas anónimas que contribuyen a que no se pierda "el origen y la personalidad" del Baix Llobregat. El primer edil también ha valorado la capacidad de diálogo del mundo social, del que deben aprender los políticos, y su poder para hacer "presión" a los Ayuntamientos. ■

REPRESENTANTS POLÍTICS, SOCIALS, EDUCATIUS I SINDICALS VAN TALLAR L'AVINGUDA LAUREÀ MIRÓ DE SANT FELIU EN DEFENSA DE LES BEQUES MENJADOR

Més de 2.000 infants sense beca menjador tot i complir amb els barems del Govern

Una retallada de la partida destinada al tram flexible deixa sense ajuda a milers d'infants del Baix Llobregat

El 50% de les famílies d'aquests nens estan sota l'ajuda de plans d'intervenció social dels ajuntaments

Imanol Crespo

Nova guerra oberta en matèria educativa entre els ajuntaments del Baix Llobregat i la Generalitat de Catalunya, aquesta vegada, per les beques menjador i, per tant, amb els nens i nenes del territori com a víctimes. El Fòrum Social del Baix Llobregat ha sortit al carrer per mostrar el seu rebuig a la disminució de la partida pressupostària de la Generalitat de Catalunya en relació a aquests ajuts. Una retallada que, segons el col·lectiu, deixarà sense beca a més de 2.000 dels 11.000 infants tot i complir amb els barems recollits, precisament, pel Govern català. De fet, moltes d'aquestes famílies ja tenien aprovada la beca que ara penja fil tot i representar en molts casos d'un ajut per rebre l'únic àpat del dia: "Vull recordar que el 50% de les famílies estan amb plans d'intervenció social en els seus ajuntaments del Baix Llobregat", assegura el president del Consell Comarcal, Josep Perpinyà.

En concret, la disminució de la partida es dona en el tram superior a les beques garantides –que ara per ara sí estarien garantides–; és a dir, amb les beques flexibles i que afecta a quasi una quarta part dels nens i nenes que han sol·licitat l'ajuda: "Vull reconèixer l'esforç de la Generalitat amb les beques garantides; però el que estem demanant és que aquest tram superior no disminueixi perquè afecta a moltes famílies. Li demano, doncs, a la consellera Rigau que ho reconegui i que no ens faci als ajuntaments fer aquest complement econòmic", demanava Perpinyà abans de reclamar a l'ens autonòmic complir amb la seva obligació: "Reconeixem la situació econòmica de la Generalitat, però s'ha de prioritzar ara més

que mai perquè els ajuntaments també estan malament. El que passa és que nosaltres veiem els problemes amb noms i cognoms. Tenen ulls i tenen cara. Els ajuntaments i Serveis Socials estem atenent més gent que mai i estem posant més recursos que mai. A mi em trobaran per unir esforços, però cadascú amb les seves competències, cadascú amb els seus recursos".

Així s'expressava el president comarcal davant la manifestació que el Fòrum Social del Baix Llobregat va organitzar just davant la seu de Serveis Territorials d'Ensenyament del Baix Llobregat (Sant Feliu de Llobregat) sota el lema 'Més beques menjador, més cohesió social': "Una cosa que tenim clara a la zona metropolitana i, en concret, al Baix Llobregat és que aquesta és una lluita per la cohesió social, com sempre, perquè no hi hagi barris de primera i barris de segona. Aquestes necessitats les atindrem sempre", assegurava l'alcalde de Sant Feliu, Jordi San Jose. "Els ajuntaments farem tot el possible perquè cap nen i nena vagi a l'escola sense igualtat en condicions amb la resta. El dret a l'alimentació és un dret bàsic com l'educació i l'habitatge".

Es mantindrà la lluita

La disminució de la partida, que es va conèixer fa setmanes, és de 250.000 euros (de 517.554 euros en el curs passat a 266.616 euros) el que ha iniciat aquest procés de protesta on representants socials, polítics, sindicals i educatius han mostrat el seu rebuig amb dos actes de protesta: un primer a una escola de Sant Vicenç dels Horts i, en segon terme, a Sant Feliu on es va tallar durant una hora l'antiga carretera de la N-II, l'avinguda de Laureà Miró. I és que, tot i els 3,5 milions d'euros que ja hauria destinat

Pura Velarde - Fòrum Social

Són famílies que ja tenien assignada la beca. No acceptem una nova catalogació feta en funció dels recursos, enlloc de les necessitats"

Juan R. Torres - FaPac

No pot ser que fa unes setmanes hagin pagat el darrer trimestre del curs passat. Que diguin que els nens ja tenen la seva resolució és mentida"

Toni Mora - CC.OO

Estem parlant d'una de les causes més dignes de la ciutadania en aquests moments: que els nens i nenes tinguin accés al dret universal de l'alimentació"

Carlos de Pablo - UGT

Em fa vergonya i és terrible que avui, al novembre de 2015, haguem de sortir al carrer a reivindicar això"

la Generalitat a les beques menjador, no seria suficient per donar cobertura a totes les famílies que compleixen amb els requisits que demana el decret d'Ensenyament. Per aquest motiu, Pura Velarde, portaveu del Fòrum va assegurar que mantindran les mobilitzacions: "Seguirem reivindicant que no hi hagi més retallades. Que es doni als nens i nenes el que necessiten, que és un dret i no una caritat. La situació de les famílies ja ha demostrat al llarg d'aquests anys que és necessari i per això demanem a la Generalitat que destini els recursos necessaris perquè cap nen es quedi sense beca menjador". ■

ANTONIO BALMÓN, ALCALDE DE CORNELLÀ, ABRIÓ EL ACTO PROTAGONIZADO POR DISTINTAS ASOCIACIONES DEL BAIX LLOBREGAT | MARIA MORENO

“Roba Amiga”, dos años de reciclaje solidario

La cooperativa cuenta con la planta más importante y avanzada del sur de Europa en Sant Esteve Sesrovires

Tras dos años en el territorio, el proyecto está más que consolidado con 1.500 contenedores distribuidos en 350

Marta Lozano

Más de una vez hemos visto por la calle esos contenedores naranjas con un dibujo de una prenda de ropa que nos guían un ojo marcado en ellos e incluso algunos hemos depositado esa ropa que ya no usamos para que otras personas le puedan dar un uso, pero ¿qué hay detrás de esos depósitos de ropa?

Tras ellos encontramos la acción de “Roba Amiga”, una cooperativa de entidades que comparten el objetivo de fortalecer la acción social y favorecer la inserción laboral de las personas en situación de vulnerabilidad, mediante la gestión y el reciclaje del residuo textil en Cataluña.

El programa nace en 2001 promovido por la Fundación “Un Sol Món” de la Obra Social de Caixa Catalunya, la plataforma de empresas de inserción AIREs y Cáritas Cataluña. En este inicio de proyecto reunió 32 empresas de inserción con el objetivo de insertar laboralmente a personas en situación o riesgo de exclusión social a través de la valorización y gestión del residuo textil. Pronto fue necesario aumentar la actividad y mejorar la situación de las organizaciones involucradas, por ello en 2006 se dio un paso adelante creando la Cooperativa Roba Amiga, consiguiendo así estructurar los procesos de recuperación con mayor eficacia y rentabilidad.

Al principio eran pocos los recursos y los profesionales, pero con el tiempo han logrado operar en toda Cataluña y ya cuentan con tres plantas para la gestión de los residuos textiles ubicadas en las provincias de Lleida, Girona y Barcelona. La más grande es la planta situada en el municipio de Sant Esteve Sesrovires inaugurada en 2013, la más importante y avanzada del sur de Europa, con una superficie de 6.000 metros cuadrados dedicada íntegramente al tratamiento del residuo textil.

Entre los objetivos más destacados de esta cooperativa se encuentran los de carácter social, pues coordinándose con los servicios sociales de las administraciones y diseñando itinerarios de formación individualizados, ofrecen oportunidades de inserción socio-laboral y crean más de 200 puestos de trabajo; y también a nivel ambiental, ya que reutilizan la ropa en su red de tiendas de segunda mano y reciclan aquella ropa no apta para la reutilización. Con ello contribuyen, entre otros beneficios, a reducir las emisiones de CO2, la producción de fertilizantes, pesticidas y tintes, así como el desperdicio

El proyecto cuenta con el apoyo de varias Cáritas del resto de Cataluña y del Estado español, además de empresas del sector textil como Inditex

EL INCONFUNDIBLE CONTENEDOR NARANJA Y SOLIDARIO DE ROBA AMIGA

de agua de regadío para los cultivos de algodón.

No todo el material recogido tiene un mismo fin, según el estado y la calidad de las prendas se elige su función: ropa de muy buena calidad y con demanda en el mercado local, se deriva a las Tiendas Ropa Amiga para la venta; ropa de calidad que el mercado local no puede absorber, se comercializa en países del tercer mundo, creando puestos de trabajo y fortaleciendo las economías locales; ropa en mal estado se destina a la producción de paño para la industria; y ropa en muy mal estado, se recicla para la confección de borras e hilaturas destinadas a las industrias textiles.

Con su presencia en más de 350 municipios y más de 1.500 contenedores distribuidos, esta empresa logró el pasado año recoger aproximadamente unos 7,5 millones de kilos de ropa, que más tarde es transportada a uno de los almacenes reguladores.

Aunque hoy día todavía encontramos algunas excepciones, cada vez son más los ayuntamientos que apoyan la instalación de contenedores “Roba Amiga”, lo que les permite ampliar su presencia y alcance territorial.

El proyecto, además de contar con el apoyo de varias Cáritas del resto de Cataluña y del Estado español, también cuenta con el apoyo de algunas empresas del sector textil como es el caso de “Inditex”. ■■■

Crece el número de voluntarios en temas sociales, a pesar de los supuestos brotes verdes

El Gran Recapte cierra el año con excelentes cifras como las de Sant Boi, en donde se donó más de 50 toneladas de alimentos para los más necesitados

El 5 de diciembre se conmemora el Día Mundial del Voluntariado, una figura que sigue siendo fundamental para dar respuesta a la demanda social

Beatriz Fontseré

Algunos políticos se empeñan en hacernos creer que se está produciendo un repunte en la economía española y que, por fin, estamos saliendo de esta odiada crisis. Ahora que comienza la campaña electoral para la presidencia estatal, será frecuente escuchar el discurso de algunos dirigentes diciendo que en este 2015, el paro se ha reducido con casi un millón de parados menos. Lo que se olvidan de mencionar es que seguimos con más de 4 millones de parados, un millón más de los que había en 2011, por ejemplo; y que el 80% de los contratos que se producen, son temporales. En estos últimos dos años estamos siendo testigos de un nuevo fenómeno social: el trabajador pobre. Ahora, no solamente es malo estar parado, sino que, en algunos casos, es peor tener trabajo. Contratos temporales para titulados universitarios de 40 horas semanales por 600 euros es mucho más frecuente de lo que nos creemos. ¿Alguien cree que una familia se puede mantener con ese dinero? Esto se materializa en las largas colas de personas en situación de vulnerabilidad que se acercan a entidades sin ánimo de lucro en busca de comida, ropa, juguetes o medicamentos. Estas personas tan necesitadas de cariño, se encuentran al otro lado de la puerta rostros amables que les reciben y que les intentan ayudar en la medida de sus posibilidades. Son los voluntarios.

50 toneladas en Sant Boi

Durante el último fin de semana de noviembre, se ha llevado a cabo la Gran Recogida de Alimentos en toda España. Se calcula que más de dos millones de voluntarios han participado en esta recaudación de comida, un poco más que durante el año pasado. Estas personas han sacrificado sus horas de descanso para ayudar a personas que realmente lo necesitan. Estas personas son auténticos héroes anónimos que, por ejemplo, en Sant Boi han sido capaz de recoger más de 50 toneladas de alimento en un nuevo récord de esta iniciativa. Cada día, cada vez que entran en una ONG tienen que armar el caparazón para ayudar sin llevarse el problema a casa. Tienen que aprender a hacerse fuertes para soportar historias duras, historias que no son novelas de ciencia ficción... Algunos, lo consiguen; otros, más de una vez acaban la jornada llorando y preguntándose por qué hemos llegado a esta situación.

Un ejemplo es Olga, de 44 años y voluntaria de la

Botiga Solidaria de Cornellà. Ella está en el paro y ha decidido dedicar su tiempo libre en este supermercado social que, como ya hemos presentado en anteriores números de El Llobregat, se encarga de repartir cestas de alimentación básica entre las familias más necesitadas que, previamente, han sido derivadas por los servicios sociales del Ayuntamiento. “Ayudar es algo que me gusta, me llena. Hay veces que se hace duro porque escuchas historias muy duras. Yo siempre he sido de este barrio y a veces vienen a la Botiga vecinos que se ganaban muy bien la vida y que, de repente, lo han perdido todo. Todo esto es muy duro, pero al final, te pesa más la recompensa moral. El saber que estás ayudando a la gente y que la jornada ha servido para algo”.

De todas las edades

Olga recomienda el voluntariado, al igual que Pere. “Yo llevo muchos años colaborando con la Cruz Roja. Me faltan cinco años para cumplir 80 y no pienso dejarlo. Me gusta mucho. Sobre todo, cuando hago de payaso solidario para los niños, lo que más me gusta es ver la sonrisa de esas criaturas. Yo sé que esos niños reciben muy pocas alegrías, y que nuestras actuaciones son una de las pocas cosas que les hace reír... Para mí eso está por encima de todo. A mí no me gusta ver como hay muchos jubilados que se pasan las mañanas hablando de la época de Franco y perdiendo el tiempo, yo prefiero ayudar que debatir sobre cómo deberían ser las cosas”.

Y algo similar piensa Rafi, de 55 años y también parado. “Yo soy voluntaria porque siempre me ha gustado ayudar y como económicamente no puedo, he decidido regalar mis horas. Ser voluntaria me hace más feliz que trabajar, cuando trabajo. No sé por qué, pero me siento realizada haciendo esto. Es duro pero me gusta y además, te engancha. Por ejemplo, este año he querido participar en el Gran Recapte. Es que realmente da mucha angustia comprobar cómo cada vez hay más gente que está pasando hambre... Es muy duro, pero al final te acabas poniendo una coraza. La verdad es que el voluntariado es poner un granito de arena y supongo que si cada uno pusiera ese grano, habría una gran montaña que ayudaría a levantarse a mucha gente.”

Y es que, a pesar de que algunos se empeñan en hacernos creer que las cosas están mejorando, los voluntarios lo niegan y aseguran que hará falta mucha más ayuda. El 5 de diciembre se conmemora el Día Mundial del Voluntariado, una buena oportunidad para reconocer el mérito de estos héroes anónimos. ■■■

Héroes Anónimos

OLGA, VOLUNTARIA DE LA BOTIGA SOLIDÀRIA

PERE, COLABORADOR DE LA CRUZ ROJA

RAFI, PARADA, NO PUEDO AYUDAR CON DINERO PERO SÍ CON TIEMPO

Els experts advertixen que no hi haurà integració fins que persones nouvingudes i autòctones tinguin els mateixos drets

La taula rodona organitzada pel CECBLL a Cornellà ha estat el segon acte amb motiu del proper Congrés sobre el Baix Llobregat

El Centre d'Estudis crea el web "baixllobregatadebat.cat" per estimular la participació cap al congrés del 3 i 4 de juny

Eva Jiménez

Catalunya ha viscut diferents onades migratòries al llarg de la seva història. L'última ha tingut lloc des del 1995 fins al començament de la crisi, el 2008. L'antropòloga de la Universitat Rovira i Virgili, Dolors Comas, ha explicat a la taula rodona organitzada pel Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat (CECBLL) que les diferències entre persones nouvingudes i autòctones es veuen més ara que abans, però que sempre hi ha hagut tensions i pores. I ha recordat que no fa gaire temps es parlava del "gueto del barri de Sant Ildefons de Cornellà" i dels "charnegos", mentre que ara es continua parlant de guetos i de "il-legals" o "sense papers". De fet, Comas ha suggerit que "no hem de tenir por a les diferències culturals, sinó a les desigualtats socials". I ha reconegut que els últims nouvinguts no tenen els mateixos drets que la resta i que això els fa més fràgils i estigmatitzats.

Manca de drets bàsics

De fet, els tres representants sindicals han incidit en la manca de drets bàsics de la població estrangera, fet que dificulta la seva integració. Samir Kollech, advocat d'AMIC-UGT, ha exposat algunes deficiències de la llei d'estrangeria 4/2000, que ha sofert "sis modificacions en sis anys" i que denega permisos de residència als menors, els pares dels quals han perdut la feina. En el mateix sentit s'ha pronunciat Mohamed Hammaoui, responsable de l'Àrea d'Immigració de la USOC, que ha considerat excessiu que els nouvinguts només puguin viatjar al seu país 10 mesos en cinc anys, amb greu risc de perdre el permís de residència si no compleixen aquest requisit. El problema, com ha sintetitzat Carles Bertran, responsable de migracions de CCOO, és que es té una visió més controladora que integradora i que els immigrants són vistos més com a objectes que com a persones. És per això que tots han demanat una major flexibilització en la interpretació de la llei, per afavorir l'arrelament i la participació dels nouvinguts.

Una de freda i una de calenta

De fet, tots els participants a la taula sobre "el diàleg entre cultures al Baix Llobregat" han reconegut que aquesta interrelació no és gens fàcil. La prova ha estat l'experiència de Julián Carrasco, president de la Federació d'Associació de Veïns del Baix Llobregat, qui ha reconegut que l'únic punt d'acostament s'ha produït arran de les lluites pels abusos hipotecaris. És per això que ha criticat l'argument que diu que primer s'han de tenir les necessitats bàsiques resoltes per poder defensar els interessos comuns.

La part positiva ha vingut de la mà de Najat Bensar, coordinadora de l'Associació de Dones El Farah, l'Associació Intercultural Ibn Rochd, l'Associació ACCIS i l'Associació de la mesquita Omar Ibn Khatib. Aquesta filòloga ha explicat com va arribar a Sant Boi amb "ganes d'aportar-hi coses" i,

a poc a poc, ha anat organitzant actes per conèixer millor la cultura catalana sense perdre la pròpia identitat.

Noves fórmules participatives

Al segon acte organitzat pel CECBLL al Castell de Cornellà amb motiu del proper congrés sobre el Baix Llobregat s'ha presentat una nova pàgina web (baixllobregatadebat.cat), on

figura que l'esdeveniment tindrà lloc els 3 i 4 de juny a Sant Feliu. També s'hi ha anunciat el proper debat, el qual se celebrarà el pròxim 30 de gener a Molins de Rei, on es parlarà sobre Fira, Festes i Cultura Popular.

També hi apareixen un munt de possibilitats de participació, a fi d'afavorir una reflexió profunda sobre la realitat de la comarca. **///**

他们实行“享受新闻”的理念
来自巴塞罗那的新闻视觉盛宴

Cap pis buit: la llarga batalla entre ajuntaments i bancs

L'Hospitalet va obrir expedients sancionadors contra el Banc Popular i el Santander abans que el PP recorregués la llei que s'ho permetia

Sant Feliu i El Prat també han posat multes; els municipis més petits opten per la via negociadora en lloc de sancionar

Eva Jiménez

La darrera crisi econòmica-financera va esclatar el 2008. Des de llavors, Ajuntaments i societat han vist com la gent perdia la feina i es quedava sense recursos per pagar la hipoteca i altres despeses. I des de llavors van començar a organitzar-se per evitar que famílies senceres es quedessin sense llar o, com es diu ara, en risc d'exclusió residencial.

Els casos més sonats han estat les concentracions davant els bancs per denunciar les seves polítiques i davant les cases per evitar desnonaments, que encara continuen. El portaveu d'una Plataforma d'Afectats per la Hipoteca de L'Hospitalet, Alejandro Roldán, ha afirmat que han aturat més de 200 desnonaments i aconseguit unes 300 dacions en pagament des de 2012 aproximadament. I ha assegurat que a L'Hospitalet es produeixen una mitjana de 7 o 8 desnonaments diaris quan no són èpoques festives com Nadal o Setmana Santa, quan s'aturen.

Els Ajuntaments també han treballat, normalment amb la col·laboració de les entitats socials, per evitar que els seus ciutadans es quedessin al carrer. Sense anar més lluny, el Consistori de L'Hospitalet ha aconseguit aturar prop d'un centenar de desnonaments aquest hivern i que les entitats bancàries tramitessin més d'un centenar de contractes de lloguer social en el darrer any. Recentment s'ha tancat un primer preacord amb el grup BBVA, al qual pertany Catalunya Caixa, i s'estan mantenint contactes amb la Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria (SAREB), més conegut com el "banc dolent", La Caixa i Bankia, segons ens ha informat l'alcaldeessa, Núria Marín.

Amb la llei 24/2015 per davant

El que no ha estat tan freqüent és que un Govern municipal hagi obert un expedient sancionador contra una entitat financera. Això és precisament el que ha fet l'Ajuntament de L'H, que recentment ha anunciat la instrucció de 39 expedients sancionadors contra el Banc Popular –inclosa la seva immobiliària Aliseda– i el Banc de Santander. Marín ha explicat que això ha estat possible gràcies a la figura de "cessió forçosa" que figura a la Llei 24/2015 del Parlament contra la pobresa energètica i l'emergència habitacional i que permet expropiar temporalment pisos que romanguin buits durant més de dos anys.

L'alcaldeessa socialista és conscient que les entitats bancàries tenen tot el dret a recórrer aquesta decisió, però s'ha mostrat tranquil·la: "La llei diu el que diu i nosaltres no volem ni sancionar ni recaptar sinó que volem resoldre un problema real i no esperar una hipotètica especulació". De fet, a L'Hospitalet encara hi ha unes 170 famílies re-

REPRESENTANTS DE DIFERENTS PLATAFORMES D'AFECTATS PER LES HIPOTEQUES HAN ASSISTIT AL DARRER PLE MUNICIPAL DE L'HOSPITALET | EVA JIMÉNEZ - BCN CONTENT FACTORY

gistrades en situació de vulnerabilitat residencial, segons fonts municipals; i més 700, segons la PAH. No obstant això encara no se sap com es concretaran les sancions, tot i que el més probable és que siguin econòmiques.

De moment, l'Ajuntament de L'Hospitalet ha aprovat al ple d'abril una modificació pressupostària per disposar de 300.000 euros per començar els tràmits per contractar una empresa que rehabiliti els pisos buits, una mesura que ha acceptat l'oposició amb moltes reserves, perquè les entitats financeres no pagaran l'IBI i l'Ajuntament només rebrà una plusvàlua durant els set anys que dura la concessió. Al ple també es va aprovar una moció del grup socialista per defensar la llei 24/2015. De fet, en el moment de tancar aquesta edició, el Govern en funcions de Mariano Rajoy ha anunciat la seva intenció de recórrer aquesta llei davant el Tribunal Constitucional, motiu pel qual Marín ha demanat al president de la Generalitat, Carles Puigdemont, que lideri la seva defensa. El dimarts 3 de maig estava previst una reunió del president amb entitats i administracions de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

La capital del Baix Llobregat també ha intentat negociar amb els bancs que tenien pisos buits, però així no han aconseguit cap habitatge per a lloguer social. És per això que el govern encapçalat per ICV-EUiA ha obert set ex-

pedients per requerir-los informació i, de moment, només han posat una multa a un banc, el nom del qual no han volgut facilitar-nos. El Prat, per la seva part, també ha decidit iniciar 9 expedients contra el SAREB per no respondre les consultes del govern municipal, liderat també pels ecosocialistes.

Negociar, fins quan?

Són l'excepció. Els municipis més petits s'ho pensen dues vegades abans de sancionar un banc, probablement perquè compten amb menys recursos davant d'un conflicte judicial més que probable, ja que ni el Banc Popular ni el Banc de Santander han volgut explicar a El Llobregat per què no volen cedir els pisos buits per a lloguer social.

Sant Boi, per exemple, encara manté obertes les negociacions amb les entitats financeres per tal d'arribar-hi a acords. Tot i així, l'Ajuntament ha pressionat des de fa anys per evitar desnonaments i ha creat l'Oficina Local d'Habitatge, adreçada a famílies que tenen problemes per pagar el lloguer i la hipoteca. A més a més, ha creat un Fons extraordinari en matèria d'habitatge i ha obert una línia d'ajuts per pagar el lloguer que es tornarà a convocar en juny d'enguany. Cornellà també ha fet una política similar, on han primat les negociacions a les sancions, tot i que el gener de 2014 es va aprovar una moció per multar les entitats financeres que es neguessin a facilitar l'accés als pisos buits. L'Ajuntament també ha posat en marxa un Fons d'Habitatge de Lloguer Social per gestionar els pisos buits i una Oficina de Mediació Hipotecària.

Castelldefels, per la seva part, encara continua en negociacions, tot i que compta amb un Pla Local d'Inclusió Social on es lluita contra l'exclusió residencial i una Taula Local pel Dret a l'Habitatge on es va plantejar la possibilitat de multar els bancs més reticents. Finalment, Molins de Rei ja sap que té 40 pisos sense ocupar i ha començat un programa d'inspeccions que podria acabar –o no– en l'elaboració i aplicació d'un règim sancionador.

Com es pot veure, s'han pres decisions des del començament de la crisi, però els ciutadans encara volen més. La Plataforma d'Afectats per la Hipoteca del Baix Llobregat Nord, que treballa amb els municipis d'Abdera, Olesa, Esparreguera i Martorell lamenta el fet que "els ajuntaments segueixen sense multar els bancs". I la PAH de L'Hospitalet creu que la clau de tot està a "reinscriure a la gent a través del treball". No sembla fàcil. Calen més recursos, tant per als Ajuntaments com per a les entitats. Un exemple: la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca busca un voluntari que faci tasques de secretaria des de fa temps. **///**

La periodista gastronòmica Lourdes López, de Cornellà, estrena projecte: www.louloulopez.com

López: “Cuando comemos, viajamos”

“Antes, decías que eras vegetariano y te miraban con pena. Nadie se preguntaba por qué las manzanas eran todas igualitas” “Uno de los activos más importantes del Baix son sus tesoros gastronómicos. Forman parte de la cohesión e identidad territorial”

Redacción

Este mes de octubre llegan al territorio innumerables iniciativas gastronómicas que, una vez más, ponen el producto de proximidad en el centro del plato. Son protagonistas por su calidad y valor añadido en su ámbito local o global, como demuestra el Quinto Tapa Raza Prat o el Festival de Tapas del Mundo de la Asociación de Gastronomía y Turismo del Baix Llobregat. Con este espíritu, precisamente, que resalta lo cualitativo, la periodista gastronómica de Cornellà, Lourdes López, ha estrenado un nuevo espacio digital del mundo de la cocina, www.louloulopez.com, un blog especializado en gastronomía, restaurantes, bares, vinos y viajes. “Cuando comemos, viajamos”, nos dice López. “Y ese viaje adquiere un plus cuando he descubierto un plato, una especia... Lo interesante es dar las claves para visitar ‘gastronómicamente’ un pueblo o ciudad y explicar que hay un queso artesano que fabrican en un sitio concreto que merece una escapada para ir a catarlo. Esa es la buena historia”.

Digital de raza

Periodista especializada en internet, “digital de raza”, la cornellanense ha trabajado 13 años en La Vanguardia, donde se especializó en gastronomía y ocio. Ahora, colabora también con Google como proveedora de contenidos del sector, el cual le ha marcado desde bien pequeña: “La gastronomía me entró por la vena fuerte porque parte de mi familia (ex-

tremeña) cría cerdos y tiene restaurantes, así que siempre me ha gustado comer bien y conocer el producto. Hago bromas con que me daban de comer axila de cerdo de pequeña, mucho antes de que se hiciera famosa la presa ibérica y el secreto. Entonces no tenía, claro, tanto glamour.”

Ahora, en cambio, el interés por los productos de proximidad y por conocer qué comemos y de dónde viene es mayor: “Ha mejorado, sobre todo, el interés. Hace unos años decías que eras vegetariano y te miraban con pena,

LOURDES LÓPEZ, DE CORNELLÀ, ESTRENA PROYECTO GASTRONÓMICO CON UN COMPLETO BLOG: WWW.LOULOULOPEZ.COM | @ONLYREFLEX

como si estuvieses enfermo. Nadie se preguntaba por qué las manzanas del super eran todas igualitas y lustrosas. Cada vez más personas se preocupan por la procedencia de lo que comen, intentan comer de temporada, con más sentido, pero, a veces, el precio de lo ecológico y lo hiperlocal sigue siendo disuasorio. En internet es posible comprar a precios competitivos, pero a mí lo que me pone de verdad es ir con la bici directamente al payés. Es una de esas cosas que no puedes hacer en Balma. Lo explico a mis amigos: mientras vosotros hacéis cola en un parquímetro antes de ir al cine, yo me pierdo por el Parc Agrari y acabo mojando los pies en la playa”.

Efectivamente, el Parc Agrari y el Baix Llobregat es una joya que permite estos lujos impagables. Solo es, como dice López, “cuestión de prioridades”. “Aunque el Parc Agrari

es una de las zonas próximas a Barcelona con menos contaminación, considero que los barceloneses la conocen y defienden poco. Tiene un valor fundamental desde el punto de vista económico, pero también ecológico (unas 3.000 hectáreas cultivadas) y cultural (está entre las zonas agrícolas más antiguas de España y algunas familias de agricultores se remontan hasta cuatro generaciones). Desde el punto de vista gastronómico, uno de los activos más importantes del Baix son tesoros culinarios con denominación de origen propios que tenemos cerca de casa como el pollo Pota Blava, la Alcachofa Prat, el Espárrago de Gavà, las Cerezas del Baix... Son verduras y frutas km0 de mucha calidad, un poco más conocidas gracias a persistentes iniciativas que han acercado estos productos a la gente que no vive en el cinturón. Y creo que ya forman parte de la cohesión e identidad del territorio. La marca Producte Fresc del Parc Agrari también ha sido significativa para posicionarlo. En esta promoción la actividad de la AGT y el Consorcio de Turismo ha sido crucial”.

“Redescubrir el Baix, más allá de sus tapas”

En definitiva, se trata de exportar el concepto ‘slow food’ importado de Italia, un concepto que abraza el producto de proximidad y el respeto de su estacionalidad, lo que deriva en una mayor calidad, responsabilidad y sostenibilidad. Cada vez más restaurantes apuestan por aplicar esta filosofía; aun así, según López, en el Baix, “queda mucho camino por recorrer. Estamos un poco verdes todavía. Hay casas muy, muy interesantes con una cocina de mercado sobresaliente como el Petit Bonet en Sant Climent, ONAnuit de El Prat o el famosísimo Plats de Cornellà, y otros restaurantes en la línea de la comida vegetariana y vegana que también se han hecho un pequeño nombre: El Diván de los Sentidos, Siloé... Son sitios seductores, pero me gustaría que mucha más gente saliese de Barcelona para ‘redescubrir’ el Baix. Y que lo tuviera en cuenta más allá de las tapas”.

NOTA: El Llobregat estrena nueva sección de gastronomía en nuestra edición digital de la mano de la periodista Lourdes López y su nuevo proyecto: www.louloulopez.com

L'horticultura de ciutat posa la llavor a l'accent social

L'esperit de comunitat i l'esforç que impliquen són claus per ajudar als usuaris en vulnerabilitat social

Pau Marcos

“A Catalunya es pot cultivar durant tot l'any. Els horts estan actius de manera constant i per això són una eina de gran ajuda per a diversos col·lectius.” Així de clar és Hilario Pérez, tècnic gestor dels horts socials de Can Boixeres a L'Hospitalet. L'horticultura i l'horticultura ha entrat a les ciutats amb força i des de diversos consistoris del Baix Llobregat s'ha vist com una oportunitat per ajudar a persones amb diferents característiques, des de jubilats fins a ciutadans amb risc d'exclusió social, passant per persones amb discapacitats.

Segon aniversari “Els horts són un espai de trobada, un espai on persones molt diferents en origen, caràcter, edat o costums uneixen esforços amb una finalitat comuna, que és la de treballar la terra” explica Pérez.

El projecte d'Hospitalet compta amb 34 parcel·les conreables de 40 metres quadrats que comparteixen dues persones com a usuaris únics. Tot i que només les dues persones titulars poden treballar l'hort, hi ha un total de 277 beneficiaris indirectes a través de les famílies.

Tant la concessió de les terres com les parcel·les gestionen des de la Creu Roja des de l'inici de la iniciativa. L'any 2014 l'ajuntament va cedir un espai al Parc de Can Boixeres i,

davant l'èxit del projecte, ja es preparen 40 parcel·les més. “Tenim gent de 15 nacionalitats diferents i en diferents situacions. Els horts tenen un horari marcat, estan oberts de 10 del matí a 1 del migdia per tal que els usuaris tinguin una rutina”.

En dos anys de projecte, els resultats són notables. Els horts estan permanentment en funcionament i els usuaris en veuen els beneficis. Alguns han aconseguit trobar feina, d'altres s'han integrat en un grup i han tornat a adoptar dinàmiques de treball i tots gaudeixen dels fruits del seu esforç. “La idea va sorgir per donar solucions i alternatives a persones en vulnerabilitat social per diferents causes. Al principi es va pre-

ELS HORTS POSEN A DISPOSICIÓ DELS USUARIS TOT EL MATERIAL NECESSARI PER CULTIVAR LA TERRA I ELS FACILITA LA INFRAESTRUCTURA DE REGADIU

veure una cessió de dos anys, però finalment s'ha determinat que el projecte acaba quan s'aconsegueix l'objectiu social que s'ha marcat amb cada persona”, determina Pérez.

Sant Boi es suma

El projecte d'Hospitalet no és l'únic d'aquestes característiques. A Sant Boi fa poques setmanes que s'han obert els Horts socials de Can Pinyol, gestionats per l'Associació Marianao. “L'espai ha nascut a través d'un projecte europeu de creació d'hortos en zones periurbanes. L'Àrea Metropolitana de Barcelona va guanyar el concurs en què s'adjudicaven els fons i va buscar els terrenys, que es van trobar a Sant Boi. Així és com s'han creat 37 parcel·les de 40 metres quadrats”, narra Adrià Giol, el tècnic dels horts.

Els criteris de repartiment són diferents en aquest cas: 12 parcel·les destinen a entitats municipals, 10 a persones derivades pels Serveis Socials i 15 per a particulars que van demanar un dels horts.

La diversitat de perfils també es dona a Sant Boi “Tot i que s'han tingut en compte uns certs criteris a

l'hora d'assignar els terrenys finalment hi ha gent que mai ha tingut un hort, joves, jubilats, famílies o gent que ha decidit compartir la parcel·la per tenir un suport... Hi ha un representant de cada terreny, però es treballa de forma assembleària”, apunta Giol. Aquesta dinàmica de comunitat fa que els horaris siguin més lliures, ja que els usuaris tenen els codis per entrar als horts i és l'últim usuari que marxa el que s'ha d'encarregar de deixar-ho tot tancat.

Tot i la il·lusió amb la que ha arrencat el projecte, a Can Pinyol van una mica tard pel que fa al calendari del pagès. Manuel Valverde és un dels usuaris dels horts. Ha treballat molts anys al camp i, un cop jubilat, va decidir a demanar una parcel·la. “És el meu gimnàs, així em moc. A més, ajudo l'Adrià en tot el que puc perquè he estat relacionat amb el camp tota la vida. Els altres usuaris em pregunten i jo els hi dono un cop de mà. Al final vaig jo més endarrerit per treballar als horts dels veïns”, comenta. Tenir un hort assegurat durant un any i amb la possibilitat d'ampliar-ho a 4 fa que tots els participants agafin el projecte amb ganes.

Model sostenible

Les ajudes entre els usuaris són fonamentals tant a Sant Boi com a L'Hospitalet. També ho són les formacions que es donen per tal que aquells que mai havien treballat la terra coneguin el més bàsic, a part de les normes de seguretat. També han de saber les normes dels horts, la més important de les quals és la de tenir-ne cura. “Si veiem que algú no s'implica o no treballa la terra, hi parlem i prenem mesures. Hi ha moltes persones que volen tenir una oportunitat i no podem desaprovechar cap metre”, sentència Hilario Pérez des d'Hospitalet, i hi coincideixen des de Sant Boi.

També es coincideix en l'àmbit de la sostenibilitat en els dos projectes. Les llavors són ecològiques i es treballa per tenir planters propis. En el cas de Sant Boi de Llobregat, els horts són el primer equipament municipal autosuficient en tots els àmbits, tant l'energètic com en l'aigua.

Per la seva banda, a L'Hospitalet de Llobregat es treballa per elaborar insecticides naturals a base d'ortigues, ja que cap producte químic entra al recinte. //

LES INSTAL·LACIONS DISPOSEN DE PLANTERS ADAPTATS PERQUÈ LES PERSONES AMB DISCAPACITAT O MOBILITAT REDUÏDA TAMBE PUGUIN GAUDIR DE L'EXPERIÈNCIA

ràdio corbera 107fm

El Baix Llobregat, un territori d'excel·lències internacionals

ESTELLER POSA AMG EL GUARDÓ DESPRÉS DE L'ACTE CELEBRAT AL PALAU DE LA GENERALITAT | IMANOL CRESPO

el Programa d'Epigenètica i Biologia del Càncer des del 2008. És, de fet, el científic d'Espanya que més articles ha publicat en l'àmbit internacional.

Per tot, el santboià Manel Esteller ha rebut, al Palau de la Generalitat, el Premi Internacional Catalunya, a la seva 28ª edició; un guardó que reconeix la seva feina en el marc científic. El premi ha estat compartit amb altres dues peces fonamentals de la recerca catalana com són el Doctor Josep Baselga, director del Vall d'Hebron Institut d'Oncologia (VHIO), i Joan Massagué, actual director científic al Memorial Sloan-Kettering Cancer Center de Nova York, on desenvolupa la seva recerca centrada en l'estudi de la metastasi.

Per primera vegada, doncs, tres catalans -un de marca baixllobregatina- que reben a la vegada el premi, el que ha merescut el reconeixement del president de la Generalitat, Carles Puigdemont: "el reconeixement a aquests oncòlegs ens col·loca al capdavant dels països més avançats".

Pel futur

En aquest sentit, el discurs d'Esteller ha estat un agraïment a l'aposta que Catalunya fa per la recerca: "Que des de Catalunya es tingui en compte la recerca, que es reconegui la investigació com un valor destacat d'un país, diu molt de la seva gent [...] Estic content per la distinció, però ho estaré més encara si serveix perquè es doni més suport a la recerca científica en totes les seves branques, des de la biomèdica a la física, des de la química a

la lingüística, des de la matemàtica a l'arqueologia o des de l'enginyeria a la història".

Per acabar, Esteller ha dedicat el premi "al futur"; és a dir, a la nova generació de joves, "que hauran de resoldre els problemes del món actual gràcies a la recerca [...] Necessitem el seu talent, la seva imaginació, la seva originalitat, la seva força. Hem de procurar que tinguin els mitjans per a investigar en condicions dignes i que no es perdi ni una persona brillant en formació per motius econòmics".

Per la seva part, Puigdemont ha tancat l'acte qualificant els tres científics de representants "dels valors i les virtuts que calen per esdevenir una referència mundial en el camp d'estudi que sigui, en aquest cas, la re-

cerca oncològica". Amb valors com la imaginació, l'atreviment, l'esforç, el treball, la perseverança, la tenacitat i el coratge, segons Puigdemont, "donen sentit a la paraula excel·lència; una excel·lència que es constata en la producció científica catalana, en quantitat i qualitat". I és que Catalunya produeix un 26% de les publicacions científiques de l'Estat espanyol i el 3% de les europees, representant només el 16% i l'1,5% de la població, respectivament.

A la present edició dels premis, creats per la Generalitat l'any 1989, s'han presentat fins a 138 candidatures de 57 països diferents.

Finalment, el jurat s'ha decantat pels tres oncòlegs, segons la resolució, "per la seva revolucionària tasca, especialment en la recerca oncològica, amb la qual hi han contribuït significativament a l'avenç de la biomedicina mundial".

El director del Programa d'Epigenètica i Biologia del Càncer a l'IDIBELL ha estat reconegut juntament amb Josep Baselga i Joan Massagué

Imanol Crespo

Parlar d'epigenètica és, a Catalunya i a l'altre costat de l'Atlàntic, parlar

de Manel Esteller. Quan tothom estava capficat en descobrir el genoma humà, ell va obrir la porta de l'estudi de tota la massa de proteïnes que envolten el nucli de l'ADN.

L'epigenètica. Una porta que ha demostrat tenir un valor únic en la lluita contra el càncer des de l'Institut d'Investigacions Biomèdiques de Bellvitge (IDIBELL) on dirigeix

Núria Espert, Premio Princesa de Asturias

El jurado premia la trayectoria de Espert, a la que definen como "una de las más eminentes figuras de la escena mundial"

La actriz y directora teatral empezó con tan solo 12 años en el Romea de Barcelona y con 24 ya fundó su propia compañía

Redacción

La actriz hospitalense, del barrio de Santa Eulàlia, Núria Espert (1935), ha recogido el Premio Princesa de Asturias de las Artes 2016, tal y como ya había trascendido, en la tradicional gala organizada en el Teatro Campoamor de Oviedo.

De hecho, si un discurso ha sido entrañable, ese ha sido el suyo, con el que emocionó a todo el respetable al recitar a 'Doña Rosita' de Federico García Lorca y a 'Rey Lear' de William Shakespeare, uno en su original en castellano y otro en su traducción al catalán.

Espert ha calificado de "bellísima profesión" el teatro. Y es que la dama del teatro español cuenta con una trayectoria de más de medio siglo desde que en 1959 fundara ya su propia compañía, junto a su marido Armando Moreno, con quien puso en escena Gígí, en el teatro Re-

coletos de Madrid. Era el principio de su carrera que le llevaría, veinte años después, a ser nombrada Directora del Centro Dramático Nacional, junto a José Luis Gómez y Ramón Tamayo. Tras una gira por la Unión Soviética representando 'Doña Rosita la soltera', de Federico García Lorca, se le otorgaría en 1986 el Premio Nacional de Teatro, concedido por el Ministerio de Cultura.

Justo ese mismo año debutaba como directora en Londres, con la obra 'La casa de Bernarda Alba', también de Lorca, y cuatro años después en España como directora de ópera con Elektra, que tuvo como escenario el sensacional Liceo de Barcelona.

Son solo algunas pinceladas de la dilatada vida profesional de la actriz, que ya ha pasado a ser patrimonio del territorio Llobregat, en donde, además, cuenta con uno de los teatros más importantes de Cataluña, ubicado con su nombre en Sant Andreu de la Barca. //

NURIA ESPERT, NACIDA EN EL BARRIO HOSPITALENSE DE SANTA EULÀLIA, EN LA RUEDA DE PRENSA DE LOS PREMIOS | FPA

Jaume Planas, Cònsol Honorífic de Moldàvia a Barcelona, és l'únic amb seu al Baix Llobregat

Planas: "Els moldaus que venen al Baix Llobregat estan molt ben preparats"

"Moldàvia és un petit país on els rics són molt rics. Jo intento que inverteixin aquí i sí és possible a prop del Baix"

Planas, al càrrec des de fa dos anys i mig, ha estat durant aquest estiu la màxima autoritat del país a tota Espanya

Imanol Crespo

Tot i que Barcelona aplega a quasi un centenar de consolats de tot el món ubicats en el seu terme municipal (és una de les ciutats que més cònsols té amb Nova York, Hong Kong o Hamburg), un se l'ha resistit per benefici del Baix Llobregat. Es tracta del Consolat Honorari de la República de Moldàvia que, des de l'any 2014, s'ubica a la ciutat de Viladecans i està, de fet, representada per una baixllobregatí de tota la vida. Jaume Planas, de fet, ha estat durant uns mesos la màxima autoritat del país a Espanya per la jubilació de l'anterior ambaixador moldau a Madrid.

El doble vincle amb el país

Nascut a Castelldefels, però veí de Viladecans, Planas va ser escollit pel Ministeri d'Afers Estrangers de Moldàvia pel seu doble vincle –professional i personal– amb el país. "Vaig conèixer a la meua dona, que és de nacionalitat moldava, a l'any 2000. Aleshores he tingut l'oportunitat d'estar al país i conèixer la seva gent; gent molt agradable, hospitalària i, a diferència de la resta de països de l'est, amb una cultura llatina com la nostra", ens explica. D'altra banda, anys després, Plana anava a l'ambaixada per un tema professional i va acabar sortint amb una proposta per ocupar l'actual càrrec.

Agent comercial col·legiat, durant la seva llarga carrera professional ha impulsat la seva constructora pròpia, però també ha estat vinculat a grans marques internacionals com Prologis, l'encarregada d'aixecar el Park Prologis de Sant Boi. D'aquesta manera aportava la vessant personal, però també una important xarxa de contactes des del punt de vista professional.

Un actiu pel territori

I és que, els consolats honoraris –que no estan obligats a ser del país que representen– ja acostumen a ser gent de negocis, que fan d'intermediaris per afavorir l'intercanvi d'inversions entre els països que representa. "Ara estem pendent d'una reunió amb l'Ajuntament de Gavà per un tema d'un inversor moldau que l'interessa invertir dins de la zona industrial del municipi. Fa poc, també, hem tingut un matrimoni moldau que preguntava per comprar un hotel a la zona litoral del Baix. El fet de tenir el Consolat a Viladecans, doncs, trobem molts moldaus que pregunten per les ciutats del Baix Llobregat per muntar un negoci", assegura. "Moldàvia és un petit país on hi ha una gran diferència econòmica entre la gent del poble, la gent treballadora, i els

A L'ESQUERRA, JAUMA PLANAS. A LA REDACCIÓ DE EL LLOBREGAT; A DALT, DURANT UNA VISITA INSTITUCIONAL AMB CARMÉ FORCADELL, AL PARLAMENT

rics. Allà, els rics són molt rics. Intento, doncs, que aquests inverteixin aquí i sí és possible a prop de la comarca".

En aquest sentit, segons ens explica Planas a la redacció de El Llobregat, han notat un major moviment fruit de la millora econòmica: "El que és el Baix Llobregat i la zona del Barcelonès ha canviat molt. Abans hi havia la tira de naus en lloguer o en venda. Ara busca una. Diria que el 95% de les naus, per exemple, de Can Calderon, que està mancomunat entre Viladecans i Gavà, estan ocupades. Afortunadament per tots hi ha més moviments i més oportunitats de negoci".

Més enllà dels inversos, Catalunya compta amb la comunitat moldava més important d'Espanya amb entre 7.000 i 8.000 registrats legalment. D'aquests, mig miler estarien a la zona del Llobregat, la gran majoria a les grans ciutats com Cornellà o L'Hospitalet. "Encara que Moldàvia és un país molt agrícola, la gent que ha vingut al Baix Llobregat i a la zona metropolitana, està molt preparada, molt ben formada, més professionals, amb el seu ofici i la seva carrera", diu Planas.

La vessant econòmica i institucional "de primera divi-

sió" és la seva principal tasca, tot i que també entreguen i donen consultes als ciutadans moldaus que ho necessitin. "Fem algun document, però no massa (els han de realitzar les ambaixades). El que si els entreguem als moldaus que venen de tota Catalunya, el nord de la Comunitat Valenciana o d'altres zones d'Aragó. També rebem moltes consultes telefòniques de tots els punts d'Espanya donat que la web, tot i la seva senzillesa, la vam moure molt i està molt ben posicionada". Per últim, donen suport davant de conflictes que puguin tenir ciutadans o turistes moldaus al territori davant robatoris, maltractament de gènere o altres qüestions que puguin sorgir.

Amb projectes pendents

Dos anys i mig després de la seva inauguració, Planas fa un balanç positiu de la seva nova condició i de la seva ubicació a Viladecans. "Jo vaig néixer a Castelldefels, però visc a Viladecans, treballo a Viladecans i tinc la meua vida a Viladecans. Sóc baixllobregatí de tota la vida i vaig demanar tenir la seu aquí a Afers Estrangers de Moldàvia, que ho va acceptar". Ara, manté negociacions per obrir una cambra de comerç hispano-moldava "que espero que puguem posar en marxa abans d'acabar l'any. D'altra banda, tenim una relació molt directa amb l'Ajuntament de Viladecans, i tenim plans pendents que no han acabat de quadrar, però que, si tot va bé, sortiran endavant". III

No et perdís res del que es fa a Cornellà

Descarrega't l'app

www.queferacornella.cat

Furtivos en el Delta

El Prat, Sant Boi y Viladecans presentan a la Generalitat un Plan de Gestión alternativo para poner fin a las cacerías en el Parc Agrari permitidas para reducir la afectación de las especies en la agricultura

Redacción

Lograr la convivencia entre todos los actores implicados en esta problemática creciente de la caza en la zona sur del Delta parece a día de hoy una utopía. Con unos espacios naturales más reducidos que décadas atrás, la presencia de aves en los campos de cultivo y las afectaciones aumentan inevitablemente. Hasta hace unos años esto no era un problema, puesto que la Generalitat correspondía con indemnizaciones a los agricultores que las sufrían. Cerrado el grifo público, la apuesta ha derivado en la caza de especies cinegéticas (no protegidas) de manera que se reduzca la fauna. Pero hecha la ley, hecha la trampa. O así lo creen las administraciones locales de alrededor de la zona sur del Parc Agrari y entidades ecologistas que consideran que se ha viciado el marco normativo de tal manera que la excepción es la norma. Ahora, El Prat, Sant Boi y Viladecans, además de entidades como Depana, dicen basta y piden una mayor regulación con vías alternativas que no afecten a la biodiversidad de la fauna del Delta.

Con el diccionario en la mano, no son furtivos porque cuentan con un permiso de la Generalitat, pero sí, efectivamente, se aprovecha el marco normativo

para cazar de manera lúdica y sin un control exhaustivo de los ejemplares muertos, es como si lo fueran, teniendo en cuenta que el Parc Agrari dejó de ser un coto hace mucho tiempo. Por otro lado, la problemática creciente es fruto, seguramente, de no dar respuesta a las afectaciones que sufren los agricultores, con lo que estos se han buscado sus propias soluciones. Dar respuesta a una cuestión podría solucionar la otra.

A-50

Este es el nombre con la que se conoce a la resolución o permiso que la Generalitat concede a una cantidad concreta de cazadores para cazar y así reducir especies no protegidas y que afectan a los cultivos de los agricultores. De esta

manera, se deja atrás la vía de la subvención con la que se correspondía a los afectados. Entonces, ahora, los agricultores denuncian una afectación por fauna en sus cultivos (o, incluso, una posible afectación) y la Generalitat concede un permiso a cazadores.

De esta manera, según datos del preámbulo del Plan de Gestión que preparan los tres ayuntamientos y al que ha tenido acceso El Llobregat, se han autorizado un total de 42 días durante el 2014, siendo este el que más desde 2010. Si un año cuenta con 52 semanas, por tanto, ha habido permisos de caza prácticamente cada fin de semana.

En este sentido, según las estadísticas, se habrían capturado en este periodo 31.625 torcaces o casi 10.000 palomas, entre las

especies más afectadas (normalmente un 54% de los casos no se informa del número de individuos; por tanto, la cifra sería más elevada).

Fotos a la luz

Unas fotos durante los meses de verano a apenas unos metros de los caminos que recorren los espacios naturales de El Prat -y que son muy frecuentados por la ciudadanía- han ensalzado la oposición a las batidas. Aun así, según explica el vicepresidente de Depana, José García, todo comenzó a partir de detectar la reducción de patos de cuello verde. Tal y como recogen en el informe 'Análisis de las causas de la desaparición de los ánades reales del Delta', entre los años 2007 y 2009, se cazaron unos 922 ejemplares, lo que supone un 74,4% de la población total que hibernaba en el Delta. Teniendo, pues, en cuenta que a partir de 2006 se agilizan los trámites para dar este tipo de autorizaciones, la entidad ecologista considera que la reducción de las especies entre 2011-2015 se trata fundamentalmente por la caza sin control.

Por ello, inicia una campaña de recogida de firmas con la que logra más de 100.000 apoyos y lleva el caso al Síndic para pedir mayor transparencia al Govern de la Generalitat. Sacada a la luz la problemática, las administraciones locales de El Prat, Sant Boi y Viladecans hacen pública su voluntad de cambiar el modelo de gestión y pedir mayor regulación tras diferentes reuniones periódicas que ya habían mantenido con la Generalitat.

JOSÉ GARCÍA ES EL ACTUAL VICEPRESIDENTE DE DEPANA, ENTIDAD QUE HA SACADO A LA LUZ LA PROBLEMÁTICA | I. CRESPO

Vías alternativas

Su apuesta se basa, fundamentalmente, en un nuevo Plan de Gestión que utiliza vías alternativas a la caza y que coordinaría el Consorci del Parc Agrari con un equipo propio. "Desde que la Generalitat abandonó la vía de la subvención, está funcionando un sistema que los cazadores se lo han hecho suyo. Así por lo menos lo vemos desde las administraciones locales", dice la teniente de alcalde de Urbanismo y Medio Ambiente en El Prat, Alba Bou. "No puede ser que cuando un agricultor tiene o pueda tener pérdidas (un futuro que, también, pongo en cuestión), se llame a agentes forestales y se entre en un círculo vicioso de permitir la caza sin te-

ner en cuenta lo que hay al lado".

En este sentido, Bou reclama que la administración local -que no es competente- tenga voz: "Se dan unas autorizaciones de caza que las vemos pasar por delante".

Por el momento, las tres administraciones locales han pedido una moratoria hasta final de año de las autorizaciones de caza (A-50) mientras se pueda elaborar el Plan de Gestión. En él, se pide no cazar cerca de los espacios de la Red Natural 2000, así como tener terminantemente prohibido hacerlo en los espacios naturales. Actualmente, solo está prohibido en zonas como Cal Ter, La Ricarda, una pequeña zona de la Murtra y en las cer-

canías del aeropuerto por cuestiones de seguridad.

Además, con el nuevo Plan de Gestión, los ayuntamientos se comprometen "no solo a comprar elementos alternativos como cometas voladoras o jaulas de captura viva y otros mecanismos, sino que también los cedemos y los colocaremos a los agricultores". Estos mecanismos, que según Bou se ha demostrado que funcionan, los coordinarían desde el Consorci del Parc Agrari, que aceptan este nuevo papel, pero con recursos para ello. La entidad tendría, según el Plan de Gestión, un equipo propio para llevar la tarea a cabo.

En cambio, según ellos, ahora mismo no tienen la certeza de que Generalitat, Diputación o Consell Comarcal puedan aportar los recursos suficientes para llevar el proyecto a cabo. "Y en este punto estamos", concluye Bou.

En cualquier caso, confía en que el Plan se lleve a cabo y, pese a que, en un primer momento, la Generalitat dejó en el tejado municipal presentar una alternativa, han arrancado el compromiso del Departamento de estudiar la propuesta.

El campo, pesimista

Ante la complejidad de la solución, el campo ve con pesimismo la situación a no ser que haya recursos para indemnizar a los agricultores afectados por la fauna, principalmente, aves; pero, también, plagas de conejos y el paso de jabalís, que no comen del cultivo, generalmente, pero que lo destrozan.

Esta es la opinión de Josep Pinyol, uno de los agricultores más conocidos y respetados de El Prat, por su vinculación y su activismo por defender el territorio y los productos

de proximidad, y que hacía balance de la situación en declaraciones en el magazine informativo Planeta Prat, de El Prat Radio. "El problema está en que nadie indemniza", ante afectaciones que pueden ascender a un 15 o 20%. "Por poner un ejemplo, si ni el Ayuntamiento, ni la Diputación hacen un tratamiento de mosquitos, tu pondrás un matamosquitos en casa. Pues esto pasa. Una solución rápida que, aunque no sea la más adecuada, es la única por ahora".

En este sentido, Pinyol nunca se ha mostrado a favor de las batidas de caza y confía en otros mecanismos alternativos: "Nunca he pedido cacerías porque no creo en estos métodos. He tenido afectaciones y he colocado cañones que los gradúas y simula disparos de manera regular o cometas de falcones para las plagas de conejo". Dicho esto, considera que éste es el momento en que más regulado está el tema: "De pequeño se podía cazar, esto era un coto. Los domingos escuchábamos los perdigones caer en el tejado; y tampoco había tanta fauna como ahora porque las reservas naturales eran más grandes y no había tanta

presión urbanística. [...] Hasta hace dos años, el tema era un descontrol. Se daban 30, 40 o 50 permisos de caza. Desde entonces se está regulando. Y pobre del que cace una especie protegida".

Pinyol se muestra muy crítico con el informe que Depana ha presentado, puesto que entiende que está incentivando hacer "un boicot" a los productos del Parc Agrari "cuando hay muchos que lo estamos haciendo muy bien y pagamos justos por pecadores".

No somos asesinos

Este reportaje no sería completo si no habláramos con un cazador. Más si cabe con los rumores que hay -difíciles de probar pero que nadie niega- sobre los pagos 'en negro' que se podrían dar para obtener permisos y, sobre todo, para estar en la lista de cazadores. "Lo he sentido muchas veces, pero no me atrevo a darlo por hecho. No tengo pruebas", dice Alba Bou. "Pero la sensación es inequívoca de que hay tejemejeos para ser el primero de la lista y que cuando haya un permiso, nuestro cazador es contundente: "Aquí, en esta vida,

funciona todo por enchufe. Si uno da permisos y otro busca cazadores, pues, al final todos ganan", asegura A. B. que prefiere aparecer solo con iniciales.

Aficionado a la caza desde los ocho años por tradición familiar, este vecino de Sant Andreu de la Barca entiende que sea un espacio agrícola y que al lado de los espacios naturales

Los ayuntamientos piden crear un equipo propio en el

Parc Agrari para

coordinar medidas

alternativas

no sea el mejor lugar para cazar, pero, también, entiende la posición de los agricultores y la función que, ahora mismo, los cazadores están haciendo: "Tenemos nuestra función. Sin nosotros, la Generalitat tendría que indemnizar o poner un cuerpo propio para eliminar a esas aves que estaríamos pagando todos los contribuyentes, cuando ya estamos dispuestos nosotros a dejarnos un dineral al año". Y añade: "La Generalitat

podría prohibir la caza en cualquier momento, pero entonces tendrían todos los días a los agricultores encima".

Según explica, él caza en un coto de Sant Esteve Sesrovires desde que se abre la veda del 12 de octubre a febrero. "Me suelo dejar al año unos mil euros, entre los 650 del coto, los seguros, la munición y

los animales y que, por ello, invita a acabar con el estigma que tiene el colectivo: "Nosotros tenemos un coto y somos los que cuidamos de él. En Sant Esteve Sesrovires invertimos cada año entre 2.000 y 3.000 euros en repoblar el coto. Si ves cuatro conejos allí es porque les vacunamos cada año y si ves cuatro perdices es porque les ponemos bebederos y les damos de comer. Eso no lo ve ni la gente, ni los animalistas, ni nadie; nos ven disparando y nos llaman asesinos. Lo que mato, me lo como; no mato por matar. Y a todas las especies que están protegidas no se dispara. Hay de todo, pero la gente está, cada vez, más concienciada".

Y apunta a los agricultores: "Yo he salido a las siete de la mañana al campo y me he encontrado 400 hectáreas llenas de espuma, que es veneno que se comen las aves y quedan estériles o mueren".

Además, con una pre-ocupación paradójica por

Escolta Radio Sport Palleja
RÀDIO PALLEJÀ 107.8 fm
93 663 35 08
La Radio de la Vila

ALBA BOU, TENIENTE DE ALCALDE DE URBANISMO Y MEDIO AMBIENTE DE EL PRAT | I.C.

Polítiques socials de rescat social i d'habitatge, prioritats municipals a Sant Feliu de Llobregat

Redacció

El Pla de Rescat Social i el Pla Local d'Habitatge són dos dels projectes estratègics del mandat de l'Equip de Govern de l'Ajuntament de Sant Feliu (ICV-EUiA i PSC), que recullen un conjunt de polítiques municipals destinades a atendre les persones i famílies més vulnerables de la ciutat. Es tracta, per tant, d'instruments per combatre l'emergència social i garantir el compliment dels drets de les persones seguint criteris de justícia social. Els dos plans es van aprovar inicialment en el ple d'octubre de 2016 i es treballen amb el teixit associatiu i la ciutadania per recollir noves aportacions de cara a l'aprovació definitiva dels mateixos a la primavera de 2017.

El Pla de Rescat Social és un conjunt de polítiques socials destinades a cobrir els drets de les persones en situació de risc social mitjançant actuacions en els àmbits de l'alimentació, l'educació, l'habitatge, el treball i l'autonomia personal i la salut. El Pla preveu actuar des de la prevenció, fent front a les emergències, detectant situacions de risc i acompanyant les persones amb risc d'exclusió social amb actuacions integrals.

El Pla de Rescat Social pretén ser l'eix vertebrador i el marc d'aquestes polítiques socials, algunes de les quals fa anys que l'Ajunta-

ment les porta a terme: beques de menjador en l'àmbit escolar, ajudes a l'habitatge i els subministraments bàsics, plans d'ocupació i serveis d'acompanyament a les persones emprenedores, ajuts a empreses per fomentar la contractació, la tarificació social a serveis municipals, etc.

El Pla Local d'Habitatge, concebut per esdevenir l'eix de les polítiques d'habitatge dels propers sis anys i servir de pilar per a futures actuacions en l'àmbit, recull un seguit de polítiques socials i urbanístiques per facilitar el dret a l'habitatge dels col·lectius amb necessitats especials,

Per a qui

Persones

Que estiguin en situació de risc social

Que tinguin rendes baixes

Que estiguin a FATUR

#RescatSocial

IMATGES ON S'EXPLICA EN QUÈ CONSISTEIX I A QUI VA DIRIGIT EL PLA DE RESCAT SOCIAL IMPULSAT PER L'AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT / AJUNTAMENT DE SANT FELIU

de persones en situacions d'urgència social i de la ciutadania en general. Preveu incrementar el parc d'habitatge públic, potenciar les polítiques socials d'habitatge, fomentar l'ac-

cés a l'habitatge atenent a la renda de les persones; impulsar la rehabilitació eficient i simplificar la gestió administrativa en les actuacions sobre l'habitatge, entre d'altres aspectes. //

La Fundación Utopía presenta el documental 'El Cinturón Rojo'

“Las personas son capaces de hacer cosas extraordinarias”

Marta Fernández Veas

Amanece una mañana de 1974. Los trabajadores entran a las fábricas ubicadas en el barrio Almeda de Cornellà, donde están las empresas de Pirelli, Laforsa, Fama, Clausor, Siemens, Elsa y Plásmica. De repente, un coche oscuro transita por el barrio, adentrándose hasta la fábrica Corbero en Esplugues. Viaja despacio. Un automóvil camuflado de la policía 'político-social' del régimen le sigue. En el vehículo oscuro viaja de incógnito José García Hernández, Vicepresidente Primero del Gobierno y Ministro de la Gobernación de Arias Navarro. El responsable de la seguridad del Régimen, quería conocer el territorio y

viajó desde Madrid para inspeccionarlo personalmente. ¡Éramos el Cinturón Rojo! “Nos llamaban así por el temor que tenían, desde el gobierno franquista, a las respuestas del Baix Llobregat”, dice Francesc Castellana, presidente de la Fundación Utopía, para El Llobregat.

Tras el movimiento juvenil, de vecinos y sindical, se consiguió cambiar el rostro de la comarca del Baix Llobregat, y lo que pudo haber sido un suburbio de Barcelona, se convirtió en una recuperación de pluralidad y desarrollo social. “El modelo de transición que se vive en los años franquistas, tenía en el Baix Llobregat, una fuerza obrera y una fuerza social, más contundente que en otros territorios”, asegura Castellana.

Aunque en la actualidad, según Castellana, no hay conciencia de las infraestructuras que hay en las ciudades de la comarca, ni de las comodidades que existen, todo ello es resultado de la pelea constante que en su momento hubo en el territorio para conseguir un futuro mejor para el Baix Llobregat. Para no olvidar esta etapa fundamental en la historia de la comarca, la Fundación Utopía recupera el movimiento sindical del territorio en los últimos años del franquismo en un documental audiovisual inédito que se titulará –como no– ‘El Cinturón Rojo’.

El documental representa todas estas vivencias en un visionado de 52 minutos en el que se recupera la memoria de la lucha antifranquista en el cinturón industrial de Bar-

FRANCESC CASTELLANA, PRESIDENTE DE LA FUNDACIÓN UTOPIA | M. F.

celona; sin duda, de las más potentes en todo el territorio nacional. El Baix se convirtió en una verdadera grieta del franquismo. Desde el año 1970 hasta principios del 1977, se relatan los acontecimientos históricos donde queda reflejado la austeridad, la conciencia de clase, las asambleas, la clandestinidad, el movimiento obrero y sindical de la época, entre muchos otros elementos.

Narrado por 31 protagonistas que cuentan la historia de aquellos años franquistas son los que lucharon para que la Comarca del Baix Llobregat no se convirtiera en un suburbio de Barcelona y fuera lo

que hoy en día es, una de las mejores puertas de entrada a la ciudad condal. “Lo más importante de este documental es, primero que exista, y segundo que personas normales, son capaces de hacer cosas extraordinarias en un momento determinado” reconoce Castellana.

Una comarca unida

El gran movimiento sindical y vecinal de la juventud de aquellos años “significó una gran transformación, se duplicó en cuanto a inmigración, y se generó un movimiento muy fuerte”, tal y como cuenta el presidente de Utopía. Este componente político tan fuerte,

hacia que estuvieran los movimientos de resistencia, como los partidos comunistas, las organizaciones más clandestinas y una juventud con unas ganas fuertes de luchar, que todo unido hizo que la comarca del Baix Llobregat tuviera unas características singulares.

La Fundación Utopía, ubicada en Cornellà, se ha encargado de captar la cifra necesaria para la producción del documental, a través de un proceso de mecenazgo, en donde han colaborado ayuntamientos del Baix Llobregat como, por ejemplo, Cornellà, Viladecans, El Prat de Llobregat, Molins de Rei, Sant Vicenç dels Horts o Sant Just Desvern, de los cuales se ha recaudado 18.000 euros. Por otra parte, Luís Campo, productor de documentales, ha sido el encargado de dirigir este documental, además, de manera altruista, lo que ha permitido que ese gran coste se haya evitado.

El documental trata temas generales desde, la inmigración, juventud, la mujer y las huelgas generales, hasta temas más concretos como la canalización, el desvío del río Llobregat, las comisiones de barrios y fábricas y un pequeño homenaje a Juan García Nieto, que fue el cura luchador contra el régimen y creador de la Fundación Utopía. //

L'ACUDIT D'EN KAP

CULTURAL

Un mosaie del territori

L'Hospitalet esdevé en el nou Brooklyn barcelonès amb el Cirque du Soleil com a fixatge estrella

L'espectacle de la multinacional canadenca pujarà el teló per primera vegada a l'Hospitalet al març del 2018

“El Baix Llobregat a Debat” obre noves mirades als reptes de futur de la comarca en identitat, cultura i coneixement

El Baix Llobregat i l'Hospitalet presenten un munt de possibilitats en l'àmbit de la cultura, gràcies a una identitat cada vegada més diversa. Una fortalesa indiscutible del territori és el mosaic variat d'associacions i propostes culturals que hi figura, entre la que en destaca, sens dubte, la vocació artística de l'Hospitalet, com a pol cultural atractiu. L'àmbit mostra el ric teixit associatiu del territori, així com la cultura popular i les seves noves expressions que es sumen a la tradició.

El nou Brooklyn barceloní

El districte cultural de l'Hospitalet ja comença a donar fruits. Amb la recent aprovació del pla general metropolità (PGM), que permetrà l'ampliació dels usos a les zones industrials perquè s'hi puguin instal·lar empreses de caràcter cultural, el projecte ocupa un espai de 25 hectàrees situat en la confluència dels barris de Sant Josep, Bellvitge i Santa Eulàlia, a partir de la transformació de velles fàbriques i naus industrials en desús.

L'alcaldesa de l'Hospitalet, Núria Marín, creu que l'Hospitalet és a Barcelona el que Brooklyn és a Nova York. La primera edil pretén posar l'Hospitalet al mapa del talent amb un projecte ambiciós que persegueix que la cultura esdevingui un element de transformació i una aposta pel creixement de la ciutat. En definitiva, un espai urbà d'experimentació i d'innovació en què la cultura és l'element promotor i els protagonistes són els creadors i els agents vinculats al món cultural.

De fet, en poc més d'un any, més de 20 artistes i empreses s'han sumat al projecte del Districte Cultural per instal·lar-s'hi. Moltes entitats han decidit deixar enrere Barcelona per la localitat veïna. Fins i tot l'operador novaiorquè WeWork, una plataforma de creadors que incentiva la creativitat, ja va manifestar el seu interès per exportar el projecte al Districte de l'Hospitalet.

Com a nova àrea d'indústries creatives, el projecte també abastarà el teixit associatiu i econòmic de la ciutat. per facilitar l'ocupació d'aquest sector, de cara a l'any vinent, l'Ajuntament té entre mans una nova política en el terreny municipal amb bonificacions de l'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE) i l'impost de béns immobles (IBI) per tal d'afavorir la implantació de les empreses culturals al territori i l'emprenedoria cultural.

L'aposta per aquest projecte, pressupostat en uns 30 milions d'euros, posa de manifest la capacitat cultural de tot el territori, especialment la zona metropolitana, i es planteja com un exemple a seguir per altres municipis.

Fixatge estrella: Cirque du Soleil

Un potencial que, probablement, es desplegarà encara més amb la col·laboració del Cirque du Soleil al territori hospitalenc. La incorporació de la companyia canadenca, la

més important pel que fa al circ acrobàtic, a l'Hospitalet ha estat el fixatge d'aquesta temporada.

La multinacional circense instal·larà a partir del març de l'any vinent una seu a la ciutat barcelonina, on oferirà espectacles fins al 2030. Es tracta de l'acord més llarg del Cirque du Soleil, ja que no és habitual que repeteixi més de dos o tres cops els seus espectacles en un mateix emplaçament. Concretament, el barri de Bellvitge acollirà la seu permanent en un solar de 19.000 metres quadrats ubicat a l'enclavament situat entre la travessia industrial i el carrer Feixa Llarga. La carpa del Cirque du Soleil de l'Hospitalet serà similar a les que s'havien desplegat en ocasions anteriors al Fòrum de Barcelona, amb un aforament previst per acollir uns 2.500 espectadors.

LA MAJORIA DE POBLACIONS DEL BAIX LLOBREGAT COMPTEN AMB COLLES DE DIABLES

L'estrena es convertirà en un dels actius més valuosos del Districte Cultural i ajudarà a impulsar-lo, gràcies al reconeixement mundial de la companyia.

Reptes culturals del 2017

Incentivar el finançament privat o estimular la innovació educativa són alguns dels vint-i-cinc reptes de futur en identitat, cultura i coneixement plantejats al primer Congrés “El Baix Llobregat a Debat”, impulsat pel Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, amb l'objectiu de reflexionar i debatre sobre el futur de la comarca. La cultura, acompanyada de l'educació i la formació i el coneixement, recerca i divulgació del patrimoni de la comarca va ser un dels tres grans àmbits a tractar.

Una nodrida representació d'institucions i entitats van concloure que la falta de finançament, juntament amb l'absència d'una llei de mecenatge,

afecten negativament a la producció i al consum cultural. En aquest sentit, es promou incentivar també el finançament privat de manera coordinada, amb els que aporta el teixit associatiu i les administracions públiques. Igualment, l'educació també juga un paper important en la formació de la cultura. El Congrés pretén incentivar als municipis a estimular i garantir la innovació educativa, per tal de que tota la societat obtingui procés de la recerca.

Així mateix, la “Carta Magna del Baix Llobregat” posa de manifest la importància de reconèixer, les activitats transformadores, a través dels molts exemples de bones pràctiques que hi ha a la comarca, com ara l'actiu món teatral del Baix, la diversa programació en dansa i música o l'enriquidora cultura literària del territori. D'altra banda, també s'han d'identificar els reptes que suposen superar o gestionar les tensions i dicotomies de la nostra societat. És el cas, per exemple, de les arts plàstiques, on trobem un panorama més fragmentat i divers.

Un seguit de propostes que seran necessàries per millorar la construcció de la nostra identitat social, la cultura i totes les seves expressions al Baix, i en les que la comarca haurà de posar fil a l'agulla. Aquest 2017, doncs, serà l'any per materialitzar i implementar les conclusions del Congrés “El Baix Llobregat a Debat”. ■■

Los centros de estudios de L'Hospitalet y el Baix Llobregat abogan por la fusión territorial

EN EL DEBATE DE SANT FELIU SE PUSO DE MANIFIESTO QUE LA CULTURA ES UN BUEN INSTRUMENTO DE INTEGRACIÓN SOCIAL | BCN CONTENT FACTORY

L'Hospitalet defiende abiertamente que la ciudad se integre en la comarca del Baix Llobregat

Los presidentes de las entidades de Estudios reconocen sus limitaciones a la hora de mejorar la coordinación

La excesiva dependencia de las subvenciones constituye un lastre para las entidades culturales

Eva Jiménez

Los presidentes del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat y de L'Hospitalet, Conxita Sánchez y Manuel Domínguez, abogan por una fusión territorial después de reconocer sus limitaciones a la hora de conseguir una mayor coordinación entre las entidades culturales. Así, Sánchez ha hablado de la necesidad de "aprender a cooperar" y que L'Hospitalet "sería bienvenida a la familia Llobregat", mientras Domínguez ha planteado abiertamente la posibilidad de llegar a una "fusión" para ser más eficaces, dados los lazos de cariño y amistad existentes entre la comarca y la segunda ciudad catalana, a pesar de las divisiones administrativas.

El Baix Llobregat y L'Hospitalet cuentan con una gran cantidad y variedad de equipamientos y entidades culturales, pero también con algunas debilidades o lagunas que podrían lastrear su futuro. Esta es una de las conclusiones a las que se ha

Manuel Martínez

La tendencia de los ayuntamientos es la política de campanario, pero es hora de que compartamos más iniciativas y equipamientos"

Manel Domínguez

Existe un peligro latente de conflictividad social si no logramos integrar a los ciudadanos de otras

Conxita Sánchez

Nos falta un relato que ponga en valor nuestra historia industrial y obrera y la pluralidad social"

llegado durante la presentación del capítulo sobre cultura del libro Qui és qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet.

La presidenta del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, Conxita Sánchez, ha valorado muy positivamente la diversidad cultural existente en la comarca, pero ha reconocido que todavía no se ha conseguido elaborar "un relato" que permita poner en valor algunos de sus rasgos más genuinos como su historia industrial, sus reivindicaciones obrero-vecinales o la pluralidad social formada por las diferentes oleadas migratorias.

A este respecto, el presidente del Centre d'Estudis de L'Hospitalet, Manuel Domínguez, ha alertado del "peligro latente" de conflictividad social si las asociaciones culturales y las administraciones no consiguen integrar a los ciudadanos provenientes de otras culturas, algo en lo que apenas han tenido éxito y que se está consiguiendo a través de las escuelas, los espais, el

deporte y la religión. De hecho, Domínguez ha echado en falta representantes de otras culturas en la formación de la recién creada Coordinadora d'Entitats Culturals de L'H y ha abogado por reconocer, valorar y dignificar las aportaciones de las personas de otros países.

Trabajo intermunicipal El regidor de Cultura del Ayuntamiento de Sant Feliu, Manel Martínez, también ha entonado el mea culpa y ha reconocido que suelen tender a la "política de campanario" y que es hora de trabajar entre los distintos municipios para compartir y explotar las iniciativas y equipamientos culturales ya existentes.

Durante el acto, celebrado en el Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat el pasado 27 de noviembre, también se ha animado a los agentes culturales a explorar nuevas fórmulas de financiación, ya que la excesiva dependencia de la subvenciones constituye otro problema de las entidades culturales. ■■■

Pere Sallent, Director dels Cinemes FULL del Centre Comercial Splau de Cornellà

"El cinema està superant una crisi molt important; malgrat això, no s'ha pogut recuperar de la batcada de l'IVA cultural"

Properament, s'instal·laran en les 28 sales del cinema la tecnologia més evolutiva del mercat internacional

Des de l'estiu, una aplicació permet avisar online d'inconvenients que es produeixen a les sales

ELS CINEMES FULL DE L'SPLAU SÓN CONSIDERATS ELS MILLORS DEL TERRITORI I DE REFERÈNCIA EN TOT L'ANELL METROPOLITÀ

Beatriz Fontseré

Els cinemes d'Espanya s'han omplert aquests dies de cues interminables gràcies a la iniciativa de la Festa del Cinema, desenvolupa entre el 3 i el 5 de novembre. 2.500 sales de tot l'estat espanyol han participat d'aquest projecte que té com a principal objectiu fomentar l'accés al cinema entre aquelles persones que habitualment no gaudeixen de la màgia del setè art. 28 d'aquestes sales pertanyen als cinemes FULL del Centre Comercial Splau. "Econòmicament i de manera directa, la Festa del Cinema no produeix importants beneficis, perquè els preus de les entrades són molt ajustats; però de manera indirecta sí, perquè tot el que sigui fer festa i recordar-li a la gent que existeix aquest tipus d'oci, sobretot entre els més joves que es fixen més en internet i en el món dels videojocs, sempre es positiu", explica el director dels Cinemes Full de l'Splau, Pere Sallent. Malgrat les intencions del senyor Sallent per atrapar un nou tipus de client, però, el perfil majoritari dels usuaris de la Festa del Cinema són famílies que habitualment no consumeixen aquest tipus d'entreteniment.

Els cinemes Full, del Centre Comercial Splau, es van inaugurar al 2010, juntament amb la posada en marxa del Centre Comercial. Estan situat entre Cornellà i El Prat, al costat de l'Estadi de l'Espanyol. En el seu inici, l'activitat cinematogràfica va començar amb 18 sales que, posteriorment, es van ampliar a 28, al 2013. L'ampliació d'aquest nombre de sales ha permès portar a la pràctica

PERE SALLENT

M'agrada molt la versió original, però entenc el problema de veure una pel·lícula sencera en anglès"

iniciatives com "els dilluns de repesca", amb projeccions de pel·lícules que es troben fora de la cartellera" o "els dimarts de versió original". "La Versió Original és un servei més i estem contents de poder oferir-lo perquè amplia la qualitat de la nostra oferta, però econòmicament no està aportant gaires beneficis", confessa el director dels Full. "A mi personalment m'agrada molt la versió original, però entenc el problema que provoca veure una pel·lícula íntegrament en anglès, per exemple, pel públic general", afegeix. Actualment, els reptes de futur dels cinemes de l'Splau són dos: millorar la qualitat tecnològica de les seves projeccions i millorar la qualitat entre els seus clients. Pel que fa a la tecnologia, Full HD vol instal·lar en totes les seves sales la tecnologia Dolby Atmos, que proporciona el so i la imatge més evolutiva disponible actualment en el mercat internacional. "Si no aconseguim aquest objectiu, serà més pel reduït nombre de pel·lícules que incorpora aquesta nova tecnologia durant les filmacions, que pel nostre interès", apunta Sallent.

Pel que fa a l'atenció dels seus clients, des del mes de juliol s'ha posat en marxa una aplicació mòbil que s'ha de descarregar durant les projeccions i que permet enregistrar queixes dels clients al instant. "La nostra intenció és resoldre el més ràpid possible aquests inconvenients i facilitar la millor estada dels nostres clients. Principalment, les queixes estan relacionades amb alguna persona que està parlant i que molesta a la resta d'usuaris; o per temes de l'aire condicionat –si està massa fort o massa fluix-. Estem molt satisfets amb aquesta aplicació perquè estem aconseguint resoldre tots aquests incidents ràpidament i, a més, som els primers cinemes d'Espanya en oferir aquest servei als nostres usuaris", puntualitza el responsable dels cinemes de l'Splau.

Moment dolç

El negoci passa per un bon moment aquest 2015, almenys els de l'Splau. Segons el director dels Full, "durant aquest any estem venent més entrades que durant el 2014, quan també es van enregistrar més usuaris que durant el 2013. Les sales de cinema estan superant una important crisi provocada, principalment, per la pirateria i per la crisi econòmica de tot el país. Malgrat tot, encara no s'ha pogut superar la batcada de l'increment de l'IVA", es queixa Sallent. Però aquests cinemes ho intenten i gràcies a les seves targetes de fidelització, és possible anar al cinema entre setmana per 4'9€. Aquests preus especials pels seus clients habituals, les butaques vermelles de descans, els preus especials per a famílies i els serveis novedosos dels Full fan que aquests siguin els millors cinemes del Baix Llobregat "o al menys, ho intentem", riu Pere Sallent. ■■■

LES GRANS SUPERFÍCIES OMPLEN EL BUIT DE LES LLIBRERIES TANCADES. A LA IMATGE, LA CASA DEL LLIBRE AL CENTRE COMERCIAL SPLAU | BGN CONTENT FACTORY

Llibreries, illes de resistència al món digital

El llibreter pateix la triple crisi lectora, econòmica i del sector, i el llibre electrònic podria ser una solució rentable si la gent no recorre massivament a la pirateria

Reconvertir-se en espai lúdic, divertit i d'entreteniment és una de les alternatives que els llibreters proposen davant la davallada del sector; a més d'avivar el gust per la lectura

Dayana Garcia Blas

Els llibreters poden conviure amb el format digital del llibre, però no amb la pirateria, un fenomen que està latent en el sector i que permet a l'usuari descarregar-se els llibres gratuïtament sota el paraigua de la il·legalitat.

En Jacinto Camba, un dels socis de la llibreria Perutxo de L'Hospitalet, que data de 1992, assegura que van voler adaptar part del negoci al món online inscrivint-se en una de les primeres plataformes de venda de llibres digitals vinculada al Gremi de Llibreters de Catalunya, Liberdrac, però "no va funcionar perquè la gent no compra llibres, se'ls des-

carrega i pirateja".

En Salvador Basso, de la llibreria Núria d'Olesa de Montserrat, que fa uns 50 anys que existeix, destaca la dificultat d'adherir-se a lo digital perquè "l'usuari actual no accedeix als llibres a través de les webs de llibreries o de les editorials, si no que va directament a les pàgines pirates". Davant d'aquesta problemàtica, el llibreter recomana que això "passi a mans de les administracions públiques perquè és una qüestió legal" que afecta al món de la cultura en general.

La triple crisi

A banda d'aquesta irregularitat, els llibreters estan sortint de la crisi econò-

Els Nous Rals: de llibreria a cooperativa per la crisi

UNA CAMPANYA POPULAR SALVA LA LLIBRERIA DE VILADECANS

En Ricard Caba explica la història de Els Nous Rals, llibreria encapçalada per en Jordi Vicente, llibreter de referència a Viladecans des de l'any 1980 fins al 2013, quan per la crisi econòmica va decidir tancar, decisió que va comunicar als seus familiars i amics. Aquests no es van donar per vençuts i li van organitzar, aquell mateix mes, una campanya social molt emblemàtica, un dels primers "cash mob" que es van fer a Catalunya. Van convocar a més de 1.000 persones perquè fessin una compra massiva al seu establiment. "Totes les entitats culturals i socials del poble li van donar suport, però la situació era tan complicada que va tancar aquell mateix estiu", assegura en Caba, realçant la empremadoria de tres homes que li van proposar crear una cooperativa amb el mateix nom i que aquest novembre complirà dos anys de vida.

En quant al tancament de llibreries, en Salvador Basso diu que a Esparreguera i a Olesa ha desaparegut una llibreria en cada població, però també s'ha obert una de nova a la primera localitat. Encara queden illes de resistència al món digital.

mica per entrar en una crisi del sector que perjudica severament al consum i que s'enllaça amb una crisi de lectura. "Estem en un punt en el que no sé cap a on anirà aquest món, precisament per la qüestió del format electrònic i per la superproducció de llibres que hi ha continuament", assenyala en Jacinto Camba.

Les vendes de llibres han descendit en excés perquè "és un eina de consum lúdic i, per tant, no és una prioritat vital pel ciutadà", assevera en Ricard Caba, abans client i ara treballador de Els Nous Rals de Viladecans.

La manca de lectura és un altre handicap que ha provocat una "caiguda estrepitosa en la venda de llibres, sobre tot, del llibre butxaca", encara que és el més econòmic, explica en Jacinto Camba. "Al final, només comprarà aquella persona que li interessi l'objecte com a tal, ja que la gent que adquiria el de butxaca s'ha passat, de ben segur, al e-book", remarca el llibreter de l'Hospitalet.

Gran part dels viatgers al transport públic que abans llegien llibres, ara juguen al mòbil o utilitzen el WhatsApp. Les dades són negatives, però en Josep Serra, propietari de la llibreria El Drac a El Prat de Llobregat (1997), ha insistit en que al món del llibre sempre li ha costat funcionar, no obstant, "la cosa s'està recuperant una mica des del darrer any".

L'Abacus de l'Hospitalet, fa tres anys que està a peu de carrer, i com a cooperativa distribuïdora de productes culturals i educatius va patir una davallada en la secció llibreria quan van sortir els llibres digitals. La Sonia Pérez, treballadora de botiga, defensa que l'aparició del llibre digital no ha minvat del tot la compra del llibre de

JACINTO CAMBA, UN DELS SOCS DE LA LLIBRERIA PERUTXO DE L'H

QUES A LA CAIXA DE LA LLIBRERIA D'UN CENTRE COMERCIAL

impresca perquè "el lector és fidel al paper, pel seu olor i perquè li agrada".

L'efecte de les grans

Per alguns llibreters consultats, empreses com Abacus o La Casa del Libro han provocat el tancament d'algunes llibreries antigues per incapacitat de competència. La Sonia Pérez de l'Abacus no ho veu així "perquè estem a peu de carrer com altres llibretereries i tenim el mateix preu en els llibres que la resta".

D'altra banda, en Ricard Caba ha afirmat que

la creació de La Casa del Libro al Centre Comercial Vilamarina, fa uns 8 anys, va afectar a les vendes de Els Nous Rals, botiga de proximitat.

El pratenc Josep Serra assenyala que "nosaltres no tenim competidors", excepte el Carrefour que ven llibres, però que no els hi afecta massa. Al municipi només està la seva llibreria i la d'Atenea, estan a banda de carrer dels municipis, i "ens intentem ajudar, hi ha una col·laboració".

En canvi, a Sant Feliu de Llobregat, la Maria

Eugènia, propietària de la llibreria Ossó, que data de 1927, quasi centenària i que ha passat de generació en generació, veu que la seva competència és més ve local i que el problema no és que es vengui menys, si no que hi ha més oferta de llibreries i, per tant, la clientela es dispersa. A l'octubre, més o menys, van obrir l'Auca a la ciutat, especialitzada en llibres infantils i juvenils, però "en Sant Jordi vaig veure que venien de tot i es que s'han d'adaptar" ha afegit la Maria Eugènia, emfatitzant en que "tot lo que venen els altres no ho veng jo".

Alternatives al llibre

Davant la triple crisi —econòmica, lectora i del sector per culpa de la pirateria—, en Jacinto Camba de Perutxo confirma que no existeix una solució ràpida, però si a llarg termini on s'hauria de fomentar la lectura per generar, mica en mica, consumidors. En aquest àmbit, les escoles són les que promouen aquesta activitat cultural, però també és feina de "les editorials, institucions i de tots".

Amb l'inici del nou curs de setembre, en Ricard Caba accentua que a Els Nous Rals se li ha donat un caire més cultural i dinàmic on hi tenen cabuda multitud d'activitats educatives, exposicions, presentacions de llibres, contacontes, tallers, etc. A més, avança que al novembre "celebrem els dos anys d'apertura".

En Josep Serra remarca que en la llibreria El Drac aposten per donar "un millor servei i atenció al client oferint-li les màximes facilitats a l'hora d'aconseguir un llibre que no troba". També, fan presentacions i contacontes per als nens i nenes del poble, així com d'altres activitats lúdiques que li ajuden a remuntar en temps dolents.

Llibreries del Baix

Castelldefels
Llibreria Star Books
(Plaça Espanya, 2
-Barrio Centro-)

Llibreria Canillo
(Av. Constitució, 133
-Barri Centre-)

Cornellà
Abacus Cornellà
Pl. St. Ildefons, sn

La Casa del Libro
Av. Baix Llobregat, S/N
(Centre Comercial Splau)

Esplugues
Llibreria Esplugues
Plaça de Santa
Magdalena, 23

Gavà
Llibreria Arc Voltaic
Carrer de Sant Joan, 1

Star Books and Kids
Carrer dels Màrtirs
del Setge de 1714,11-13

Llibreria Pelegrin
Les Colomeres, 73

Martorell
Llibreria Alfambra
Carrer Dr. Lluís Gaya, 4

Molins de Rei
Llibreria Arola
Passeig Pi Maragall, 4

Olesa de Montserrat
Llibreria Núria
Carrer Salvador Cases, 4

La Palma de Cervelló
Llibreria La Xaropa
C/ Santa Maria, 5

El Prat
Llibreria El Drac
Carrer Ferran Puig, 37

Llibreria L'Atenea
Carrer de Rosa Ribas
Parellada, 12

El club del llibre del
Servei de Secretaria
Castella, 27-30

Sant Boi
Llibreria Les Hores
Carrer de Torre Figueres 8

Abacus Sant Boi
Indústria, 16

Sant Feliu
Llibreria Ossó
Ctra. Laureà Miró, 161

Llibreria L'Auca
Església, 8

Viladecans
Els Nous Rals
Sant Joan, 19

La Casa del Libro
Avda. Siglo XXI, 9 (C.C.
Villamarina)

L'Hospitalet
Perutxo
Rambla Just Oliveres, 66

Abacus / L'Hospitalet
Rbla. Just Oliveres, 5

L'Abacus, per la seva banda, ofereix als clients la possibilitat de fer-se la targeta de soci i obtenir ofertes. A la vegada, la Sonia Pérez destaca que l'èxit els hi ve per ser "referents en educació i el tracte que tenim amb les escoles i la cultura". Amb aquestes propostes "hem aconseguit una clientela fixa i les vendes segueixen igual que l'any passant, ens mantenenim".

Cal fer constar l'esforç d'algunes llibreries del Baix Llobregat que estan ubicades a pobles amb

pocs habitants i que per poder vendre llibres i viure durant tot l'any han hagut d'introduir "la papereria". Aquest és el cas de Lucia Dicandia, propietària de Papereria d'Abdera, que ven un 'remix' de tot i assegura que "tinc un mercat de llibres de segona mà que funciona millor que la venda de llibres nous".

També, hi ha estancs que inclouen una secció de llibreria. A Sant Feliu de Llobregat està Ideal, un estanc que ven llibres infantils i pocs d'adults gràcies a que té dues llicències. //

El Walden cumple 40 años de utopía social

Icono monumental de la comarca, el edificio hijo de la utopía y víctima del bajo presupuesto, sufrió el mal fario de que se desprendían las baldosas de su recubrimiento

La vida social de este barrio vertical y las fiestas de sus vecinos fueron memorables, hasta que la degradación física del edificio empujó a muchos de sus moradores a huir

Joan Carles Valero

Hay edificios que no dejan indiferente a nadie e incluso que dividen las opiniones hasta convertirse en polémicos. El Walden 7, que ahora cumple 40 años de vida, es uno de ellos. Icono monumental de la comarca, el edificio es fruto de la utopía y del bajo presupuesto. La maldición del desprendimiento de las baldosas que recubrían sus irregulares y geométricas paredes creó una leyenda negra que, tras su rehabilitación, ya forma parte del pasado. Cuarenta años después, el Walden recupera los ideales de convivencia alternativa con los que fue diseñado.

El "lifting" de su fachada rejuveneció uno de los primeros edificios diseñados por el arquitecto Ricard Bofill, que lo construyó junto a los silos de la cementera Sanson, donde instaló su vivienda taller. La chimenea de la antigua fábrica, de 105 metros de altura, está coronada por El Mirador de Sant Just, un espacio lúdico con restaurante desde donde se puede divisar toda la comarca y al que se accede a través de un vertiginoso ascensor con suelo y techos transparentes. El restaurante es un espacio gastronómico panorámico elevado y de forma circular con las paredes acristaladas, situado en un anillo metálico que rodea la chimenea y punto de peregrinación de una gastronomía actual, de temporada, con productos locales, y un cuidado detalle.

El Walden 7 se levantó entre 1970 y 1974. Al año siguiente, empezaron a instalarse a vivir hasta un millar de jóvenes que aspiraban a un sistema de convivencia alternativo en lo que se antojaba un barrio vertical. Desde sus orígenes, generó amor y controversia a partes iguales. Memorables fueron las fiestas de finales de los años 70 y principios de los 80, hasta que muchos de sus moradores empezaron a huir (el que suscribe entre ellos) porque tanto el interior de las viviendas como el exterior del edificio empezaron a degradarse con la aparición de humedades, que se aceleraban al desprenderse las baldosas de su recubrimiento y por el fuerte viento que sopla en una zona que, precisamente, se denomina Pla del Vent.

Antes de que empezara la lepra del edificio, el Walden de aquella época era como una gran comuna en la que todos los vecinos se conocían y en la que en cada casa se hacía una actividad. Todos los habitantes eran más o menos de la misma edad, miembros de la clase media moderna e inconformistas dispuestos a vivir de una manera diferente. Un perfil que ya no se mantiene.

Las redes de la decadencia

Pronto se tuvo que instalar redes en todas sus plantas para impedir que la caída de las baldosas causara daños físicos a sus vecinos. Tantas redes extendidas dio un aire bélico a este barrio vertical con más de 400 viviendas cuyos habitantes se conocen como waldenitas. Son los que siguen

EL EDIFICIO WALDEN ES UN ICONO VISUAL DEL SKYLINE DEL TERRITORIO

deambulando por los más de 5 kilómetros de pasillos al aire libre que comunican horizontalmente las 16 plantas de este titánico bloque sobre el que existe la mala fama de haber sido construido con materiales baratos y tan dudosos como las baldosas.

En sus inicios, vivieron jóvenes intelectuales, como José Agustín Goytisolo, que dejó algunos de sus poemas escritos a letras de molde en las paredes del aparcamiento y zonas comunes que dan a los ascensores. Edificio diferente, abierto y con muchas posibilidades de comunicación, las viviendas tienen una estructura interna a partir de módulos de 30 metros cuadrados, que posibilita originales decoraciones. Cuando el visitante entra al edificio, se revela como una formación nada estática porque tiene muchos puntos de vista.

Torre de Babel

Es como una moderna torre de Babel alejada de la frialdad, porque fomenta la amistad y la solidaridad. El Walden se ha de conocer e incluso vivir en él para poderlo juzgar. Tras años de obras, polvo, ruidos y molestias, el edificio se recuperó de la lepra que sufrió y ahora vuelve a cumplir su objetivo utópico. Cada día, experimenta cambios de color según la luz y las estaciones del año. Sin duda es uno de los más innovadores y emblemáticos edificios de vivien-

das de la arquitectura española contemporánea.

Con elementos de comunicación, tanto verticales (ocho ascensores y el doble de escaleras), como horizontales pasillos en forma de calles con originales nombres que comunican los distintos patios en todos los pisos, el edificio consta de una estructura interna de 18 torres que se desplazan, piso a piso, de sus cimientos, formando una curva que les lleva a tomar contacto entre cada una de ellas. El aspecto que presenta el resultado es el de un laberinto vertical, con siete patios interiores comunicados.

Todas las viviendas son diferentes, pero tienen una estructura común, formada a partir de módulos de 30 metros cuadrados, que pueden unirse entre sí para crear viviendas de distinto tamaño y dúplex. Todas tienen distintos tamaños: desde el estudio de un solo módulo, hasta la vivienda de cuatro módulos, situados en planta o en dos niveles. En total, son 31.140 metros cuadrados repartidos en 446 viviendas y una serie de espacios comunes, como las salas de juego y reunión en la planta principal y parking, los bares y tiendas de la planta baja, y las dos piscinas dispuestas en las azoteas.

El proyecto de Ciudad en el Espacio presentado por Bofill, fracasó en su día en Madrid, pero consiguió materializarse en un solar industrial de Sant Just Desvern, anteriormente ocupado por la fábrica de cemento Sanson.

Con un presupuesto notablemente inferior al de las viviendas sociales de la época, Walden-7 se levantó como el comienzo de un barrio, pero al no continuarse el proyecto, el edificio ha quedado como un monumento y punto de referencia en el enjambre viario que le rodea.

Evitar el derribo físico y moral

El Taller de Arquitectura de Bofill ideó el edificio como la representación de una utopía. En los años posteriores al revolucionario "mayo del 68" francés, Walden-7 nació después de trabajos de investigación y de creación como una propuesta para un conjunto de viviendas de gran densidad edificatoria por metro cuadrado y alternativa al bloque convencional de pisos, que era el modelo racionalista para hacer muchas viviendas concentradas sobre un trozo de suelo limitado, impuesto en todas las ciudades del mundo como única solución posible al problema de querer dar la máxima edificabilidad a los solares y así bajar el precio de las viviendas sociales.

Ingenieros, psicólogos, filósofos y arquitectos como Anna y Ricard Bofill, su esposa Serena Vergano, Salvador Clotas, el poeta José Agustín Goytisolo, Manolo Núñez Yanowsky o Joan Malagarriga participaron en el diseño del proyecto. El edificio se planteó como viviendas sociales. Se llenó muy rápido porque era barato, comparado con el resto de pisos de Sant Just Desvern, municipio que pasa por ser el más caro de Cataluña.

La imagen de Ricardo Bofill como arquitecto quedó afectada por el mal fario de las baldosas, pese a la modernidad y anticipación del Walden, porque a partir de 1977, debido a defectos de construcción, su sueño pareció hundirse. El edificio lloraba baldosas al enfrentarse a la realidad de unos costes excesivamente baratos y comenzó una larga travesía del desierto, no exento de frustración de las ideas coincidiendo con un fuerte cambio social, tanto en Cataluña como en el resto de España. No es hasta 1986 cuando el Walden 7, fruto de un acuerdo entre los vecinos y las administraciones, evita el derribo físico y moral. En el año 1993 se aborda su definitiva rehabilitación. Y una vez regenerado, empieza a materializarse la utopía. //

DESDE EL WALDEN SE DIVISA TODO EL SUR DEL BAIX LLOBREGAT

CHABELI IGLESIAS Y RICARDO BOFILL JUNIOR, HIJO DEL CREADOR DEL WALDEN, SE CASARON EN LA VIVIENDA-TALLER DE LOS SILOS SANSON

Meca "cool" de famosos de revistas del corazón

Como todo edificio icónico, los vecinos del Walden 7 están acostumbrados a encontrarse a grupos de turistas que, cámara en mano, visitan el singular edificio. Pero también a famosos del mundo de la farándula e intelectuales. La Diada de Cataluña de 1993 fue la más especial para los habitantes del Walden y para su creador, Ricardo Bofill. Su hijo, Ricardo Bofill junior, contrajo ese día matrimonio en la vivienda-taller de los silos de la antigua Sanson, junto al Walden, con la archiconocida Chabeli Iglesias, hija mayor del cantante Julio Iglesias e Isabel Preysler. La noticia revolucionó la tranquilidad de Sant Just Desvern y de su entonces jueza de paz, Inmaculada Castellví, que compaginaba esa labor con la regencia de la panadería "L'Inma del forn".

La boda de Bofill jr y Chabeli Iglesias

El mayor revuelo se produjo en las viviendas del Walden 7 que acceden al taller de arquitectura del consuegro de los Iglesias-Preysler. Desde el edificio se divisan los jardines del estudio-vivienda donde se instalaron las carpas para acoger a los 150 invitados a la boda, motivo por el que los apartamentos estuvieron muy cotizados esos días entre televisiones, fotógrafos y periodistas del corazón. Se divorciaron en 1996. Un poco antes de su primera separación inicia un romance con la cantante mexicana Paulina Rubio en 1995, con la cual llegó a conformar una de las parejas más famosas en su momento, ya que sus apariciones en revistas y medios de comunicación eran constantes.

La llegada de Paulina Rubio

En 1999 realizan una boda nupcial en África para demostrar su amor, algo que nunca llegó a ocurrir en un altar. Hasta 2004 que finalizaron su relación, Ricardo Bofill junior pasaba largas temporadas con Paulina Rubio en la casa de sus padres, junto al Walden, y con ella frecuentaba los bares de Sant Just Desvern, en especial el 10 y 10. Poco tiempo después, Ricardo Bofill confesó su adicción a las drogas y, desde entonces, ha desaparecido del mundo mediático, llevando una vida

tranquila, alejado de las fotos, la tele y los medios. Últimamente se le ha visto en la celebración de la boda de su hermano Pablo Bofill y la diseñadora Annabelle D'Huart en una Isla privada de la Costa Brava.

Actrices, guionistas y músicos

En el Walden 7 han vivido numerosos profesionales. Los primeros que se quedaron apartamentos de este inmueble de protección oficial fueron el dirigente socialista Salvador Clotas, amigo de Bofill, y el poeta José Agustín Goytisolo. También vivieron en la década de los ochenta la actriz Carmen Elías, ganadora de un Goya en 2008 a la mejor interpretación femenina protagonista por la película "Camino" y su esposo el guionista Joan Potau, que en febrero de este año falleció a los 69 años. Potau ganó un Goya al mejor guión adaptado en 1992 por "El rey pasmado". En televisión, firmó guiones para series como "Periodistas", "La mujer de tu vida" y "El Comisario". En la década de los 90, fue a vivir al Walden el músico Carlos Segarra, líder de Los Rebeldes, considerado como uno de los más emblemáticos y pioneros del movimiento rockabilly español.

Periodistas bajo condena

Entre los periodistas con proyección, vivió en el Walden Juanjo Fernández hasta su muerte, en julio de 1991, a los 37 años de edad. Trabajó en las primeras épocas de las revistas "El Viejo Topo" y en "Ajoblanco". De espíritu libertario, uno de sus más populares escritos fue el artículo "Carajillo al poder, CocaCola asesina", aparecido en "Ajoblanco". Un artículo publicado en "Punto y hora" en junio de 1982, titulado "Junio de los mundiales, agosto de las multinacionales", le costó un proceso por injurias al Rey y una condena de seis años, suspendida en primera instancia tras una amplia campaña pública a favor de la libertad de expresión, y luego anulada por el Tribunal Constitucional. Fernández fue uno de los dinamizadores de la nueva etapa de la revista literaria Quimera, en la que ocupó el cargo de redactor jefe. //

El Baix vol deixar de ser només el territori servil de Barcelona

El documental 'El Pati del Darrere' recupera l'esperit reivindicatiu del territori, invisible, tot i les seves riqueses

La comarca té una estructura econòmica molt semblant a Alemanya, el que ens permet aportar un 13% del PIB català

Imanol Crespo

Quatre dècades de democràcia no han estat suficients per oferir al Baix Llobregat la veu que mereix com a zona metropolitana i com a un dels motors de Catalunya. Ben al contrari. La unitat territorial està, administrativament, més en perill que mai amb un projecte que podria deixar la comarca dividida per tres. Tot i que ara està en el ca-

laix, més abans que després algú recuperarà aquest projecte de reordenació territorial. Hem estat encruats per sobre i per sota amb carreteres i xarxes ferroviàries amb l'únic objectiu de connectar Barcelona, hem anat cedint terrenys verds o agrícoles pel desenvolupament econòmic amb la instal·lació d'indústria i noves empreses, així com grans infraestructures; fins i tot, es va desviar el tram final del riu per respondre a les necessitats portuàries de

la gran capital o es va cedir terreny a l'Aeroport per a la seva ampliació amb el que es va conèixer com a Pla Delta, que ja ha fet més de 20 anys.

Un servilisme que encara avui dia no està reconegut i que posa en perill la idiosincràsia del territori en tota la seva complexitat. L'episodi d'Eurovegas va ser la plasmació de fins a quin punt l'opinió del territori es va passar per sobre – amb la complicitat d'alguns alcaldes i governs locals

que com el de Cornellà mai es van oposar davant un projecte que es carregava la veu democràtica de dues generacions de ciutadans que, als seus municipis del voltant, havien escollit a les urnes uns models de ciutats a mig i llarg termini a les antípodes del que representava la idea de l'empresari dels Estats Units Sheldon Adelson.

Amb tot, tot i la pressió de Barcelona, el Baix Llobregat ha sabut, d'una banda, mantenir el seu esperit

EL MÓN RURAL I URBÀ CONVIU AMB TOTA NATURALITAT | EL PATI

local i agrari; recuperar la qualitat dels seus espais naturals i de la seva costa i, d'altra, convertir-se en un motor econòmic fonamental per Catalunya. En aquest sentit, el Baix Llobregat aporta un 13% del Producte Interior Brut a Catalunya; acull un 10% dels contractes laborals de tot el país; abraça a grans empreses de sectors primordials com és l'automoció, però també un notable teixit de petites i mitjanes empreses, que representen el 90% del total i que aporten un equilibri econòmic de molt valor; manté el pes tradicional de la indústria que, tot i que cau pel context econòmic actual, continua sent important a la vegada que deixa espai al tercer sector; és a dir, els serveis, progressivament més rellevant per generar ocupació. I, en paral·lel, el sector primari, en concret, l'agricultura, aporta a Barcelona el 15% dels seus aliments, gràcies al pes del Parc Agrari. Som, a més del 'pati del darrere', el rebost de Barcebola.

Per tot, la comarca –així ho ha dit en nombroses ocasions l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz– té una estructura molt semblant a la de l'economia alemanya, motor econòmic d'Europa. El seu caràcter heterogeni torna a ser una avantatge tot i que després no es tra-

dueixo en les mateixes inversions. Si el Baix, com dèiem, representa un 13% del PIB, la realitat és que només rep un 3% en inversions; un greuge comparatiu que es degut, en part, a que la riquesa que es crea per les grans empreses no es queda aquí, sinó que va a parar a les matrius de les empreses o a altres territoris; i després, a que l'administració manté un esquema centralitzat en Barcelona i que, per tant, deriva en un fenomen similar al que critiquen, en aquest cas els independentistes, amb el sistema de finançament autonòmic espanyol. Aquesta 'discriminació' econòmica, ara per ara, ja està repercutint negativament en la competitivitat del territori que ha passat de la tercera a la cinquena posició del rànquing comarcal de Catalunya.

El creuem, no el veiem

"Si pensem en el Maresme o en el Vallès, tothom té una idea del que és; però si diem que som del Baix Llobregat, els de Barcelona diuen, ah... No hi ha una idea feta sobre el Baix Llobregat", diu l'estudiós gavanenc Josep Capmany. "La relació de Barcelona i el Baix Llobregat és una relació d'ignorància. El creuem moltíssimes vegades, però no el veiem", explica per la seva

part el professor de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona, Lluís Maldonado, en el recent documental 'El Pati del Darrere', dirigit per la periodista badalonina Isabel Fernández. "Al principi tenia dos temes que m'interessaven molt: la organització ciutadana com a motor per a la transformació social i l'agricultura urbana. A partir d'una campanya de Delta Viu, on una sèrie de joves buscaven espais per convertir-se en pagesos com a sortida laboral, vaig descobrir el Parc Agrari, que no el veu ningú, ni els que viviu aquí", ens explica Fernández després de l'emissió del documental al programa 'Sense Ficció' de Televisió de Catalunya. "El tema neix de la sorpresa total; jo no en tenia ni idea i el tenim aquí al costat. Ha passat Eurovegas i encara ningú té al mapa el Baix Llobregat. La gent pensa que són quatre pagesos i quatre carxofes i no; el Parc Agrari és un terreny enorme i molt valuós. L'objectiu d'aquest documental és que la gent vegi amb que ens estàvem jugant els quarts".

Aquest documental és la prova de la invisibilitat que encara manté el territori i els seus ciutadans. El projecte audiovisual recupera la reivindicació que ja a 1974 feia, també al cinema, el pratenc Fermín Ma-

EL SECTOR AGRÍCOLA I ELS ESPAIS NATURALS ES MANTENEN TOT I LA PRESSIÓ DE BARCELONA | S. CRESPO I EL PATI

rimon, premiat aleshores per plasmar sobre la pantalla el que tothom opinava aleshores: que el Baix Llobregat era el contenidor de Barcelona. "Sempre creiem que tot és bastant immutuable. I això és un problema.

La capacitat de transformar de l'ésser humà és molt important. Veus el que hi havia als anys 60 i 70 i veus el que hi ha ara i s'ha fet una feina molt 'xula'. Ara, ens ho podem carregar en qual- sevol moment", diu Fer-

nández recordant l'exemple d'Eurovegas, tal i com diu, al documental, Raimon Roda, gerent del Parc Agrari. Efectivament, quatre dècades després, l'evolució del territori ha estat evident, però, en canvi, continuem

L'ACUDIT D'EN KAP

KAP

CAPMANY, A LA RIBERA DEL LLOBREGAT | EL PATI

patint aquesta invisibilitat i el que és més greu, el manteniment de bona part de la nostra idiosincràsia pot anar-se'n a orris víctima de la pressió de la capital catalana.

Més encara sí no mantenim potents els grans actors comarcals del territori, sigui el Consell Comarcal o el seu Centre d'Estudis, per exemple, les federacions sindicals o patronals, així com un mitjà de comunicació comarcal de referència, fet que aquesta capçalera intenta corregir des de fa anys, des de la iniciativa privada. Pel que fa els mitjans públics, els ajuntaments sempre han prioritzat el seu butlletí municipal front un mitjà comarcal. Fins i tot, l'Informatiu Comarcal es va perdre de les ràdios a un espai web que juxtaposa les diferents informacions locals.

Orgull de Baix

Perquè no torni a passar el que va ocórrer amb Eurovegas –que la ciutadania continua sense posar en el mapa el territori-, el documental 'El Pati del Darrer' vol ser un punt de partida d'un complex projecte col·laboratiu anomenat 'Orgull de Baix', també liderat per Isabel Fernández: "Orgull de Baix vol, a més del documental, generar una sèrie

d'espais que aporti valor afegit i on la gent pugui participar de diferents maneres, amb una experiència juganera que faci del documental l'excusa per crear un 'hub' de contingut de la comarca, amb temes mediambientals, recursos agraris, mercats de pagès", ens avança la periodista.

En detall, serà una plataforma interactiva en forma de mapa, amb un tractament gràfic "molt potent" i, fins i tot, amb la possibilitat que sigui tridimensional (segons el finançament) que permetrà ampliar el contingut del documental amb la idea "d'arrencar un projecte entre tots, a partir de trobades de participació ciutadana, que podria produir capsules". D'aquesta manera es podrà abordar en profunditat els espais agrícoles del territori (siguin o no del Parc Agrari) i els espais naturals que abracem al Delta, on s'ubiquen grans reserves d'interès mediambiental.

Aprovat al setembre per Televisió de Catalunya, ara el projecte es troba en recaptació de noves vies de finançament tot i que no s'ha aturat la seva creació. De fet, la directora del projecte estima que per a finals de la primavera de 2016 el projecte 'Orgull de Baix' sigui ja visible a la xarxa. ■■■

A més de la riquesa agrícola i natural, el Baix és un dels principals motors econòmics de Catalunya

La gent pensa que són quatre pagesos quatre carxofes i no; el Parc Agrari és un terreny enorme i molt valuós"

Mercat de Pagès a Sant Vicenç dels Horts

MERCAT SETMANAL
Tots els dissabtes de 9 a 14 h a la plaça de la Vila

Producte Fresc del Parc Agrari

AJUNTAMENT Sant Vicenç dels Horts

Parc Agrari del Baix Llobregat

//BENVINGUTS/DÉS AL MERCAT DE LA MUNTANYETA

@SOMDEMERCAT
#SOMDEMERCAT

Diez años de voluntariado de película en Sant Feliu

La Associació CineBaix mantiene seis salas en el antiguo Cine Guinart, tras apagar la luz del proyector en 2004

CineBaix se ha convertido en un símbolo de lucha ciudadana, muy valorado por los vecinos de Sant Feliu

Vanesa Maillo

En el número 21 de la calle Joan Batllori. A pocos pasos de la estación de tren, encontramos un pequeño cine con más de 40 años de existencia. Es el antiguo Cine Guinart, de Sant Feliu de Llobregat. Un cine de barrio superviviente al auge de los cines multisalas en grandes centros comerciales. Sin embargo, detrás del triunfo, siempre hay un esfuerzo y, en este caso, un gran equipo. Es la Associació CineBaix: una entidad local sin ánimo de lucro basada en la autogestión y el voluntariado.

“Contamos con una bolsa de voluntarios de más de veinte personas”, explica Xavier Bachs, presidente de la asociación. “Desde amas de casa a maestras, jubilados, gente joven, amantes del cine...”, todos ellos hacen posible el funcionamiento del CineBaix: “Se encargan de la gestión, la programación de la web, los contratos de películas, el mantenimiento e incluso el bar”. “Actualmente, han empezado a contratar a algunos trabajadores. Pero de momento solo dos de ellos cobran por hacer su trabajo. El resto lo hacen sin esperar nada a cambio, excepto promover la cultura popular, la participación social y la expresión de la diversidad cultural. Se trata de muchas personas “que creyeron conveniente dar apoyo a nuestro proyecto cuando nació el movimiento”, en contra del cierre del cine Guinart “en el 2004”, dice Bachs.

La entidad ha apostado por un cine independiente, no tan comercial, sino que “programamos más sesiones de

LA HISTÓRICA SALA SE LLENÓ PARA CELEBRAR EL DÉCIMO ANIVERSARIO

cine de autor, sin tantos efectos especiales”. Además, también difunde la diversidad cultural. De hecho, se ha convertido en un referente en eventos de cine europeo, árabe y latinoamericano. Como integrantes de la Red Europa Cine-mas, “el 60% de películas que proyectamos son europeas, lo que incluye cine español y catalán”, comenta orgulloso Xavier Bachs. En total, tres de las seis pantallas de CineBaix están dedicadas al cine alternativo. En cambio, en los otros cines de España existe “un predominio americano de más del 80%”.

Pero no son los únicos. CineBaix se ha unido con otros cines para poner en marcha CineArte, una red de cines independientes por la cultura y el arte, y que “tiene vocación de hacer cine de arte y ensayo”. Cines como “los Renoir”, en Madrid y Mallorca, que han sido “recuperados por gente con una actitud similar a la nuestra”.

En CineBaix, “intentamos que la diversidad de géneros sea amplia”, dice el presidente de esta entidad sin ánimo de lucro. Además, complementan las sesiones con otras

actividades como “el documental del mes, el programa de cine y derechos humanos, óperas en directo e intentamos hacer todas las versiones originales que podemos”. Así, ha logrado diferenciarse CineBaix de los cines multisalas en las grandes superficies. Y también así ha conseguido atraer a muchos espectadores a sus salas. No solo habitantes de Sant Feliu, sino que “cada vez notamos más la presencia de gente de las ciudades de alrededor vecinas como Pallejà, Vallirana, Sant Joan Despí y Molins de Rei”.

Son muchos los que todavía se decantan por el cine de barrio. En total, una media de “más de 1200 espectadores” pasan por las seis salas de CineBaix cada fin de semana. Un promedio que aumenta cuando grandes estrenos “como Ocho apellidos catalanes” llegan a las pantallas del cine de Sant Feliu. La gran variedad de películas permite atraer a un público muy diverso: “familias y sobre todo gente de mediana edad”. Aunque, “si alguien no predomina en CineBaix”, dice, “son los adolescentes”, ya que estos tienen mayor tendencia a ir a ver películas a centros comerciales.

Símbolo de la lucha ciudadana

CineBaix se ha convertido en un símbolo de la lucha ciudadana. Todos los vecinos de esta localidad del Baix Llobregat conocen y valoran el trabajo de esta asociación. “¡Es el cine de mi pueblo! Pero los que trabajan allí no cobran, son voluntarios”, dice Laia Olivella, vecina de Sant Feliu del Llobregat.

La satisfacción de una ciudad que conserva su propia sala de cine no debería ser menor. Actualmente los cines de barrio han ido desapareciendo de las localidades a causa de su poca viabilidad o su baja rentabilidad. La proliferación de grandes salas en centros comerciales ha avivado esta ausencia. Como Xavier Bachs explica, “el modelo dominante ahora son las multisalas junto a un centro comercial”, ya que es, dice, “lo más moderno y lo que más se lleva”.

Antiguos cines como CineBaix “ahora ya quedan pocos”. Por ejemplo, “en l’Hospitalet solo quedan los cines de los dos grandes centros comerciales de la zona: el Gran Via y el de la Farga”. Sin embargo, “los antiguos como los de la Rambla los han derruido”, se lamenta el presidente de la Associació CineBaix.

La historia de esta lucha en Sant Feliu del Llobregat se remonta diez años atrás. Exactamente los diez años de proyecciones que CineBaix acaba de celebrar. Pero antes de que el antiguo Guinart volviera a abrir sus puertas el 4 de noviembre de 2005, la ciudadanía de Sant Feliu se unió y movilizó para manifestar su descontento por la desaparición del mítico Cinema Guinart, que apagó la luz de su proyector el 15 de febrero de 2004.

Convocatorias y manifestaciones ciudadanas, recogida de firmas, lectura de un manifiesto en un pleno municipal... Todo un camino a recorrer con el único fin de mantener viva la tradición cinéfila de Sant Feliu del Llobregat. Y aunque ya sabemos cómo acaba esta historia, su final siempre provoca una sonrisa en los santfeliuenses. Después de que el Ayuntamiento de la localidad adquiriera el recuperado cine Guinart, para el uso cultural y público, y gracias al compromiso de la Associació CineBaix en la gestión de la exhibición cinematográfica, el cine volvió a Sant Feliu del Llobregat. Esta vez, bajo el nombre de CineBaix: un proyecto de referencia en la divulgación de valores culturales y uno de los pocos cines de barrio que sobreviven en la comarca. ■■■

Laia Sanz presenta su primer libro: “Quien tiene la voluntad tiene la fuerza”

La motorista de Corbera se estrena con una propuesta para transmitir la importancia de la actitud para lograr los logros

Señorita Pepis - BCN Content Factory

Uno de los lemas de Laia Sanz lo ha llevado a la portada de su primer libro: “Quien tiene la voluntad tiene la fuerza”. La motorista de Corbera de Llobregat (11 de diciembre de 1985) ha demostrado desde muy pequeña tener las dos cosas. Voluntad porque con cuatro añitos ya se subía a la moto de su hermano y a tan temprana edad ya se dio cuenta de que lo que quería era correr, sencillamente porque le apasionaba, porque le encantaban los retos y sobre todo vencerlos, y eso se lo ha demostrado a sí misma ganándolo casi todo. Y también la fuerza, porque es tremendamente fuerte física y psicológicamente.

Esa voluntad férrea es lo que ha querido transmitir a sus seguidores, no solo a sus compañeros deportistas por si en algún momento tienen dudas de que ella es su competencia más directa, sino también a las mujeres, para que tengan claro que con una buena actitud ante la vida se puede conseguir todo lo que nos proponemos.

Sonriendo, Laia explica que cuando le propusieron escribir un libro sobre su vida, no le pareció muy buena idea, puesto que se considera muy joven para una biografía, aunque cambio de parecer después de los buenos resultados que obtuvo en año pasado en el París-Dakar y entró en el top 10 del rally más exigente del mundo. Así que nos explica su vida narrada en primera persona a través de las 13 duras etapas del Dakar 2015 en las que Laia consiguió el mejor puesto jamás alcanzado por una mujer, después de recuperarse de una dura lesión de rodilla. Leyendo esas páginas se puede conocer un poco más a la mujer y ver cómo piensa, cuáles son sus miedos, sus experiencias compitiendo al más alto nivel en un mundo de hombres, y de dónde saca su fuerza inagotable para hacer frente a los obstáculos. “No soy un bicho raro, aunque sea piloto y mujer y no entiendo por qué me asalta este pensamiento tan a menudo. Quizá porque me he pasado media vida sintiéndome así e, inconscientemente, tengo la necesidad de repetirme a mí misma que no lo soy. Que simplemente soy una mujer de

LA MOTORISTA HA PRESENTADO SU PRIMER LIBRO PARA EXPLICAR EN PRIMERA PERSONA LAS EXPERIENCIAS SOBRE LA MOTO | BCN CONTENT FACTORY

veintiocho años que va en moto. Además, no me considero una superwoman. Las superwoman no existen”. Y añade: “Qué más quisiera yo que de verdad haber conseguido, sin proponérmelo, romper con el estigma social que nos persigue a todas las pilotos”. “Como todo el mundo, siempre he buscado la felicidad y sé que está hecha de pequeños momentos. Pero he tenido la suerte de que a mí me encontrase a muy corta edad”. La motorista “culpa” a su padre de toda su trayectoria vital, porque le despertó la pasión por el motor cuando con dos añitos y sin apenas andar la subía a su moto. “Mi cuerpo se erigía y él me sostenía, con cariño, con la palma de su mano abierta sobre mi pecho, yo sonreía y daba golpecitos en el depósito”. “Estoy convencida de que hay muchos padres

que le niegan esta opción si su hija de cuatro, cinco o seis años le piden ir en moto. Seguro que muchos piensan: “El niño sí, pero la niña, no. A mí no me pasó eso. Al contrario”. Su padre Jesús, junto a su madre Àngels, han sido sus grandes apoyos los que le han inculcado que trabajando duro se puede alcanzar cualquier meta.

Mejor deportista muy femenina

Laia Sanz es la mejor deportista de la historia del motor, pero también tiene otras facetas menos conocidas. Que es una chica alta (1.80 cm), femenina y muy guapa no vamos a descubrirlo, porque salta a la vista, pero algunos no sabrán que tiene un novio portugués también piloto, Pedro Bianchi, que milita en Honda y que entiende muy bien su profesión porque también ha dedicado su vida a la moto, con el que no tiene problemas y en un futuro, le gustaría casarse y tener hijos con él.

Le encanta comprarse ropa y está al tanto de la moda, aunque prefiere ir de sport. Hace dos años desfiló en la pasarela Gaudí Novias para Jordi Dalmau. Lo hizo muy bien, aunque para ella es pura anécdota. Le encanta maquillarse y vestir bien. La música es otra de sus pasiones hasta el punto que ha compartido con los lectores la lista de las canciones que le acompañaron en cada una de las etapas del Dakar 2015, a través de la creación de una Playlist en Spotify con el nombre de: Songs for a Dakar”. Entre competiciones, regresa a su casa de Seva para acumular fuerzas, aunque también se reúne con los amigos para ir al cine y divertirse como una chica de su edad, acompañada casi siempre de su novio.

El libro se ha editado simultáneamente en castellano (RBA) y en catalán (La Magrana) y consta de 13 capítulos con títulos muy sugerentes como son: Presión, Tortura, Muerte, Lady Dakar, Libertad, Innovación, Ambición, Explosión, Emoción, Silencio, Incertidumbre, Destino, Gloria, cada uno de ellos la motorista los asocia a una canción que hace de presentación a cada capítulo. Laia seguirá compitiendo y queriéndose superar cada día porque según dice: “Si me creo la mejor, si pienso que ya lo sé todo, estoy muerta”. ■■■

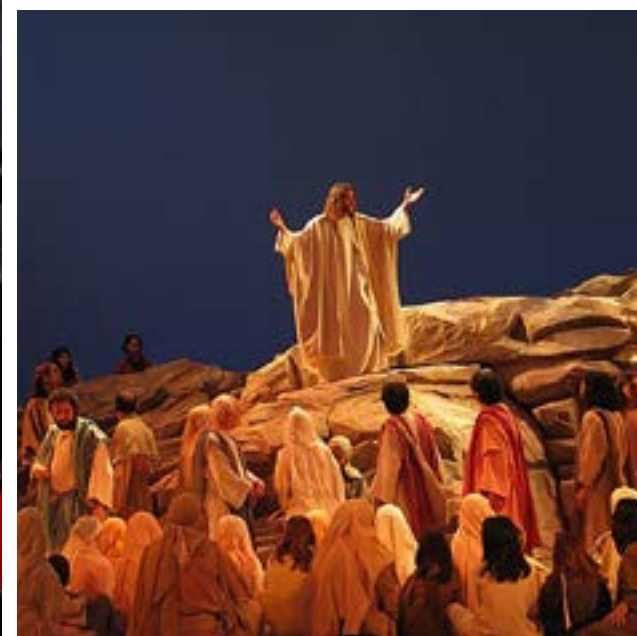
“Programamos más sesiones de cine de autor, sin tantos efectos especiales; tiene vocación de hacer cine de arte y ensayo”

TOTS ELS ACTORS, AMATEURS I VINCULATS A OLESA, SÓN ESCOLLITS SEGONS LES SEVES QUALITATS INTERPRETATIVES | LA PASSIÓ D'OLESA

LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA S'ALIA AMB MANS UNIDES PER LLUITAR CONTRA LA POBRESA | LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA

Esparreguera i Olesa impulsen la Federació Catalana de Passions

EL CONSELL DIRECTIU ES VA CONSTITUIR OFICIALMENT AL 1940 | LA PASSIÓ D'OLESA

Redacció

Déu anys han hagut de passar entre el 4 de juny de 2005, dia que es va celebrar la primera trobada de Passions dels Països Catalans en el marc de la Capitalitat de la Cultura Catalana d'Esparreguera, i el 21 de novembre de 2015, quan es va

enllestir a Olesa de Montserrat el procés de creació de la Federació Catalana de Passions. Tot i el caràcter voluntari dels espectacles i les dificultats econòmiques al llarg d'aquests darrers anys, les diferents passions de Catalunya, entre elles, Esparreguera, Olesa i Molins de Rei han aconseguit presentar recentment la Federació Catalana de Passions. Tot just a les portes de la Setmana Santa i, per

tant, quan s'estrenen les noves temporades d'aquests macroespectacles, l'entitat representa una alenada d'aire fresc i d'optimisme per fomentar i mantenir aquestes propostes artístiques que, compten, a més, al territori, amb els teatres més grans i impressionants de la zona.

Com no podia ser d'altre manera, la nova Federació Catalana de Passions tindrà un clar esperit baixllobregatí, començant per la seva presidència, que rau en la figura de Josep Cuscó, president de la Passió d'Esparreguera. Per la seva part, Sam Carrique, president de la Passió d'Olesa de Montserrat, serà el secretari de l'organització, a més de Miquel Olivé, de la Passió de Molins de Rei que formarà part de la direcció com a vocal. Més enllà de les nostres fronteres comarcals, l'entitat aplega a les passions de Catalunya més

destacades com són les de Villalba dels Arcs, Ulldecona o Cervera, que es sumen a les nostres tres entitats. Entre totes de ben segur que aconseguiran atraure a la resta d'entitats del país que porten a terme aquesta actuació cultural-religiosa i que arriben a una trentena a Catalunya.

Gir solidari a Esparreguera

Només un dia després de la presentació de la Federació, la Passió d'Esparreguera va donar el salt a l'escenari en una nova temporada dirigida per, Jaume Rovira, que repeteix després de la seva estrena l'any passat. De fet, enguany tanca un cicle d'importants canvis que va iniciar al 2015 tant en l'àmbit del repartiment, com de la inclusió i supressió de quadres, com en el dibuix i idiosincràsies d'alguns personatges, segons exposa, l'entitat d'Esparreguera.

Per aquest 2016, entre els canvis més destacats trobem l'ordre dels quadres. La Sesió del Sanedrí passa a fer-se al segon acte, en la part del matí, el que ha necessitat de l'adaptació del prelude de tarda per mantenir la coherència entre la música i la dramaturgia. En aquest sentit, precisament per agilitzar les mutacions entre escenes, s'ha separat el Complot de Judes del dels Mercaders del Temple, que es representarà en un dels laterals de l'escenari. Com a quadre clau, la Resurrecció experimentarà millores tècniques per dotar-lo de més espectacularitat.

D'altra banda, la Passió d'enguany serà del tot especial pel gir social que emprèn l'entitat. L'aliança entre Mans Unides i La Passió d'Esparreguera per lluitar contra la

IMATGE DE LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA DE 1944

pobresa farà que, sota el lema Passió Solidària, els espectadors col·laborin amb una part del preu de l'entrada en projectes de l'ONG als països més desfavorits on té presència.

Olesa, pel talent femení

Tot i que el personatge principal és un home, La Passió olesana no renuncia a destacar el paper important de la dona i, així, el seu talent. Novament sota la direcció d'Ignasi Campmany, s'han reformulat algunes escenes de l'espectacle per tal d'aconseguir que les actrius del municipi puguin interpretar més papers: "D'aquesta manera s'aconsegueix que les dones tinguin més pes en l'espectacle olesà, permetent que el sòlid talent femení llueixi en les representacions", expressen fonts oficials de l'entitat. En aquest sentit, de fet, tres escenes on només hi havia personatges masculins comptaran amb la figura de la dona. Es tracta, en concret, de l'Entrada a Jerusalem, els Mercaders del temple i l'Hort de Getsemani.

En paral·lel, en resposta al seu tarannà innovador, La Passió d'Olesa continua en la seva aposta per convertir l'obra en una proposta dramaturga, com dèiem, innovadora i adaptada al llenguatge teatral més contemporani; sempre sense oblidar l'equilibri amb la tradició. En aquest sentit, s'han millorat els canvis entre escenes, s'ha guanyat en dinamisme, s'ha reduït el temps total de l'obra per adequar-la a una proposta més comercial i s'ha continuat amb la implantació de la tecnologia, com en temporades anteriors, a través del 'vídeo mapping', amb projeccions que actuen amb els actors i el decorat. D'altra banda, s'ha millorat el sistema de sobretítols a través de dues pantalles sobre la boca de l'escenari que permet seguir l'espectacle en castellà i anglès.

Love of Lesbian regresa con 'El poeta Halley' tras cuatro años en el limbo

La banda vicentina presenta su octavo trabajo con el objetivo de crecer y abrirse hueco en el mercado latinoamericano

IMAGEN DE LA PORTADA DEL DISCO. POR SERGIO MORA

Imanol Crespo

La inspiración. Ese fenómeno fugaz que sucede sin ser llamado y que existe al margen de toda citación. A su merced con fortuna vive 'Love of Lesbian' (Warner, 2016), que han convertido su octavo trabajo en una oda a la musa y su ambigüedad; a la fantasía y su contradicción". De esta manera define la banda vicentina su nueva propuesta 'El Poeta Halley' que este mes presenta tras cuatro años de silencio desde aquella 'Noche Eterna. Los días no vividos' de 2012.

Entre medias, cuatro años de limbo del quinteto vicentino referente del 'indie' español, seguramente, junto a Vetusta Morla. Tras la gira, los fans quedaron obligados a disfrutar de apariciones puntuales, pero estelares, como la de Santi Balmes junto a Pancho Varona en el Festival Acrobatas de L'Hospitalet, en 2014, apariciones que dieron el salto a América Latina en 2015. De hecho, no tocaron el año pasado en España, precisamente, por la nueva estrategia del grupo: mantenerse en nuestro país y crecer en Latinoamérica. Para ello, Love of Lesbian presenta 13 canciones —acompañadas con 15 ilustraciones del artista Sergio Mora— en un disco "que se desliza sobre la atmósfera que sintetizadores y teclados dibujan en forma de escenarios, en los que las líneas de guitarra se convierten en personajes que desarrollan su papel individual en una misma historia".

Grabado entre Casa Murada y Blind Records, la banda ha apostado por el lema 'menos es más' y, por tanto, han buscado un disco más directo y claro, que huye de maquillaje, lo que les ha dado a los músicos un papel más activo en perjuicio de la producción. Una calidad musical que abrazará, como no puede ser de otra manera, la espectacular voz de Balmes, seña de identidad de la banda.

No estarán solos, además. Consolidados

en lo más alto del panorama musical español, los lesbianos contarán con la colaboración de figuras como Manel Serrat, verdadero poeta, perfecto para este trabajo. La canción llamada como el disco cierra los 13 trabajos con el arte del último premiado a la trayectoria en los Altaveu de Sant Boi. Como dice el maestro: "Pero todo es ley de vida. Como un día me dijo el poeta Halley, si las palabras se atraen, que se unan entre ellas. Y a brillar, que son dos sílabas".

SANTI BALMES (SANT VICENÇ DELS HORTS, 1970) LIDERARÀ DE NUEVO LA BANDA CON SU VOZ INCOMPARABLE EN UN DISCO QUE CUENTA CON LA EXTRAORDINARIA COLABORACIÓN DE JOAN MANEL SERRAT PARA CERRAR EL OCTAVO TRABAJO DEL GRUPO | ARCHIVO

“El hombre inacabado”, un thriller sobre el mundo del arte

Manuel Calderón publica su segunda novela, una sátira sobre la impostura de algunos creadores, tan inmorales como insolentes y... asesinos

Joan C. Valero / BCN Content Factory

La segunda novela de Manuel Calderón es un combinado de impostura, crimen y juicio en el sofisticado envase del arte. El resultado es una sátira y, al tiempo, un thriller sobre ese mundo del arte... donde todos ocultan su pasado. Arte es todo lo que recrea, con finalidad estética, un aspecto de la realidad o un sentimiento en formas bellas valiéndose de la materia, la imagen o el sonido. Hasta aquí, todo el mundo estará de acuerdo con la RAE. Sin embargo, la ausencia de belleza también cotiza al alza en el mundo del arte. Seamos claros: a los que tienen mucho dinero no les importa lo que cuesta una obra mientras se demuestre que lo que han comprado es totalmente nuevo y original.

Klein tuvo su réplica en Piero Manzoni, que practicaba un arte conceptual irónico y de acción. Si es cierto que todo lo que escupe el artista es arte, Manzoni consideró el cuerpo del artista como una factoría de arte y, por tanto, todo lo que saliera de él sería una obra, ya fuera su aliento contenido en globos, su huella digital en huevos duros o el cuerpo de una persona, o directamente sus excrementos.

Mierda de artista, literalmente heces de Manzoni medidas en 90 latas firmadas, se vendieron en 1961 al precio de cotización del oro. No hay duda de que se trató de una mordaz crítica del mercado del arte, en el que la simple firma de un artista con renombre produce incrementos irracionales en la cotización de la obra. Todas se vendieron y museos prestigiosos las conservan. Si el arte es mierda, la mierda es arte. Y en eso se concentró Manzoni: “La gente quiere mierda y mierda voy a darles. La gente no distingue el arte de la mierda, por eso voy a darles mierda de artista.

En su segunda novela, “El hombre inacabado” (Editorial Berenice), Manuel Calderón añade una vuelta de tuerca en el marco del apasionado mundo del arte, al plantear si se puede ser uno de los artistas más importantes de su tiempo y, a la vez, un asesino. El protagonista de este thriller oculta su identidad de farsante y de asesino. Se trata de una personalidad sofisticada y genial, de gustos por una vida suntuosa y llena de placeres estéticos tras la que se esconde un hombre vulgar, alguien educado en la penuria y el desarraigo, perseguido por su pasado.

Mierda de artista

Yves Klein fue una importante figura del movimiento neo-Dadanismo, famoso por sus monocromos, es decir, cuadros concentrados en un solo color. El más famoso es el azul intenso que llegó a patentar con su apellido y que siguen utilizando las firmas de moda. Grabaciones de lluvia sobre un lienzo colocado en un vehículo a toda velocidad o la pieza musical The Monotone Symphony, compuesta por el mismo Klein y que sostenía una sola nota durante veinte minutos para continuar con otros veinte minutos de silencio, son algunas de sus creaciones. Naturalmente artísticas.

Belleza en vez de justicia

El protagonista de la novela supo imponer el magisterio de su obra gracias a una inmoralidad sin límites y a sus cómicas dotes de manipulación a una sociedad que prefería el arte a la verdad, la belleza a la justicia. Pero su cuestionable prestigio emprendió el camino hacia la ruina cuando apareció en su vida la mujer a la que abandonó en su juventud, tan triste y pobre como él; la única persona que podía demostrar su verdadera identidad. Su insolencia acabó traicionándole. Señalado por un prestigioso crítico

CALDERÓN SIEMPRE HA MANTENIDO SU VINCULACIÓN CON L'HOSPITALET PESE A RESIDIR EN MADRID | BCN CONTENT FACTORY

de arte y por un estudioso marginal, el tribunal que le juzgue por asesinato se convertirá en algo más que un ágora judicial... Será un debate sobre el arte y la muerte.

Aunque lleva veinte años afincado en Madrid, el periodista y escritor Manuel Calderón (1957) nunca ha cortado el cordón umbilical que le une a L'Hospitalet, donde emprendió la aventura de un adolescente que aspira a ser poeta y descubre la vida real, la sentimental y la política. Licenciado en Filosofía por la Universidad de Barcelona, dirigió el Aula de Cultura de Bellvitge para el Ayuntamiento de L'Hospitalet, empleo de funcionario bien remunerado, estable y socialmente reconocido, que abandonó para trabajar, a tanto la pieza, como corresponsal cultural en Cataluña del desaparecido diario El Sol. Pasó por ABC hasta llegar a La Razón, siempre en el área de Cultura, especialidad donde empezó a despuntar muchos años antes a través de sus colaboraciones en desaparecido vespertino El Noticiero Universal. También fue redactor jefe de la revista de arte El Guía, donde se sumergió en el mundo donde ha situado su segunda novela, solo un año después de publicar su ópera prima, “Bach para pobres”, en Unomasuno Editores. ///

Cafè filosòfic d'Esplugues, un oasi d'humanisme

Walter Benjamin

“Només per amor dels desnonats se'ns ha donat l'esperança”

Fa més d'un any que un grup d'amics, coneguts i saludats s'apleguen al Cau de les Arts d'Esplugues per parlar, lliurement i sense condicions

Jaume Grau Massalleras / BCN Content Factory

La història mai no es repeteix; i el seu coneixement, així com la més elevada cultura, no ens allunya de la barbàrie. Si després d'Auschwitz no es podia fer poesia, ara, després d'Idomeni, són més necessaris que mai la poesia, l'art i la filosofia, perquè li hem de tornar la paraula a l'ésser humà, cada vegada més cossificat, més reduït a la condició de mercaderia.

Si el desencantament, segons Max Weber, explica el nostre món actual, l'aparició de nous ídols com el progrés, la tecnologia i, molt especialment, la seguretat, són la conseqüència, i alhora la causa, d'aquesta dessacralització.

Però aquesta seguretat, aquestes certeses a que ens ha dut la modernitat, carregada de racionalitat i positivisme científic ben fonamentat, se'ns esmicolen entre els dits; tot es torna insegur, líquid i indefinit, es fa el buit, i el buit s'ha d'omplir.

Ara més que mai correm el perill de que per una esclatxa del nostre temps se'ns infiltre de nou la Mòmia totalitària, com sempre -o com fa prop de 100 anys- guarnida amb

DIFERENTS SESSIONS DEL CAFÈ FILOSÒFIC D'ESPLUGUES

un vestit de disseny futurista, tal com ja es deixa veure en els nostres carrers principals: robocops i masses humanes de turistes embogits pel consum de tapes i cerveses, imants i imatges de Gaudi. És la visualització de “l'estat d'excepció permanent” de Walter Benjamin, que tant sols ens permet el

simulacre de llibertat tecnològica, que no es altra cosa que la “lliure elecció” de les nostres cadenes.

A alguns ens agrada parlar d'aquests temes. Som conscients de que no arreglarem el món, però li volem veure bé la cara -i el cul- a aquests nous deus, saber per quin motiu els hem portat a casa nostra, si són millors que els antics, si venen a omplir el buit que ha deixat entre nosaltres l'absència del sagrat i d'una altra manera d'interpretar-lo.

El valor de la paraula

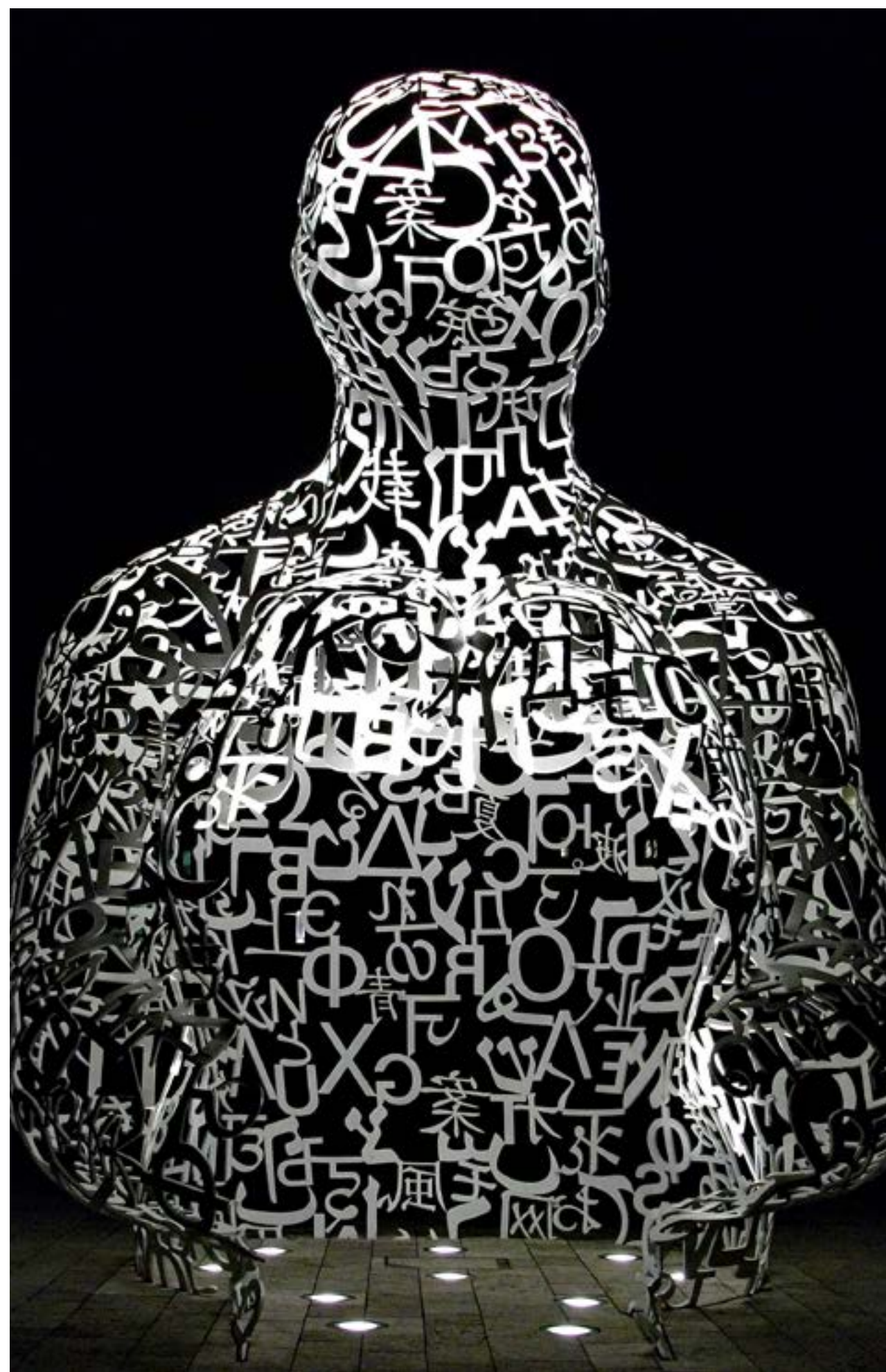
Aquest mes de maig ha fet un any que un grup d'amics, coneguts i saludats, ens vàrem aplegar al Cau de les Arts d'Esplugues, per parlar, lliurement i sense condicions, de qüestions que ens preocupen i ens interessen. Inspirats pel model del Cafè filosòfic del Raval de Barcelona, el vàrem adaptar a les nostres possibilitats, i d'aquí ha sortit el nostre Cafè filosòfic d'Esplugues.

Els qui no ens hem sentit cridats per la vocació política, però pensem que la nostra paraula té més valor -o ha de tenir més durada i vigència- que un vot, tenim la necessitat de fer-la ressonar entre els nostres iguals, i d'escollir les seves opinions. Volem parlar d'art, de filosofia, de la seguretat; de les coses més quotidianes, i també -per què no?- de les més elevades i abstractes, que diuen que no només de pa viu l'home.

El més important és posar-ho tot en qüestió i dir cadascú el que pensa si li ve de gust; demanar, interrogar, aprendre entre tots, compartir i explicar el que hagués de dir. Però, per sobre de tot, no deixar-nos entabanar per les falses promeses i els miratges que ens ofereix, a preu de rebaixes, una societat de l'espectacle “low cost”, que finalment tots acabarem pagant molt cara. Alguns ja ho estan fent, i a molts ja no els hi queda res més per perdre. ///

L'ACUDIT D'EN KAP

Immensitat i pensament de Jaume Plensa

L'artista universal, però que no ha acabat de quallar mai a Espanya, lamenta que la mandra d'alguns polítics reticents a dialogar amb els artistes allunyi l'art dels ciutadans

Sergi Doria

Una porta anodina d'una nau industrial de Sant Feliu de Llobregat dona accés a l'estudi de Jaume Plensa (Barcelona, 1955); en aquest no-lloc, situat entre la deixalleria i el cementiri, ens reben diversos caps negres: de rictus dorment i forma allargada, com els éssers espirituals del Greco. La idea va sorgir fa quinze anys, quan l'escultor va filmar mil cares per a la seva Crown Fountain de Chicago: "No només allargo el volum sinó que també el comprimeixo... com l'efigie d'una moneda" -explica mentre fem la volta a la peça i escrutem un revers que no es limita al previsible clatell-. I fent bona una de les seves premisses artístiques -"l'escultura, si no es pot tocar, no existeix"- acariciem la galta d'aquests caps els ulls tancats dels quals no són els de la mort sinó els d'una pau interior que celebra l'existència. "Ferro colat, com en els anys vuitanta, quan treballava aquest material que ningú feia servir", comenta el creador. Després van venir el vidre, l'alumini, el polièster, la resina, l'alabastre, la fibra de vidre... Retorn a l'edat del ferro. "El pro-

blema no és el material, sinó l'actitud cap a aquest", matisa.

Evolució del cos humà. Com devia ser el Jaume Plensa de vint anys de la Llotja i l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi?: "Vaig fer molts amics, però no em vaig sentir còmode; en aquest ofici, com en tants altres, els professors apareixen en el transcurs de la vida". No obstant això, l'artista reconeix que les obsessions d'aquells temps han traçat una evolució creadora: "El cos humà que evoluciona a l'absència de cos, el canvi d'escala, el cos i la seva ombra, el volum-contenedor d'idees, la lletra com a cèl·lula del llenguatge...". Ara, amb seixanta anys, tot s'ha anat integrant fins a compondre un corpus: "Per arribar fins aquí necessites una vida", remarca.

En una altra part de l'estudi, una escultura de lletres ens recorda l'ànima de l'Ebre que l'artista va fer a Saragossa per a l'Exposició Internacional de l'Aigua del 2008. Crescut en una casa plena de llibres i amb un pare a qui l'apassionava la lectura, no és estrany que Plensa lletregés l'univers en uns alfabetes que corden amb la geografia d'una obra global: llatí, he-

breu, àrab, japonès, grec, ciríl·lic, coreà, hindi. De la lletra a la paraula i d'aquí al teixit de les idees. Amb motiu de la seva exposició al Jeu de Paume parisenc li van demanar que hi portés els llibres que han guiat la seva inspiració: "I jo els vaig contestar que també portessin els llibres que ells creien que m'importaven: després va resultar que els meus llibres importants eren de poesia i els que m'atribuïen eren de filosofia".

Entre paraules

Entre les seves frases predilectes, aquesta de William Blake a Els proverbis de l'infern: "Un pensament omple la immensitat"; o aquesta altra, del mateix Plensa, en el llibre Sombras i textos que compila reflexions i poemes breus de 1990 a 2007: "Entro a la teva boca per dormir amb les paraules / Paraulles com llençols simètrics com orelles". I tot Shakespeare amb Macbeth en el tron. Textos embolicant una imatge humana de vocació anímica. L'artista ho il·lustra amb un vers de José Ángel Valente: "I tu, de quin costat del meu cos estaves, ànima, que et vaig necessitar i no em socorries?".

A les terres rompudes per les guerres de religions, Plensa oposa l'espiritualitat compartida. Com a exemple, la seva participació a la Biennial de Venècia d'enguany, aquestes dues peces a l'església de San Giorgio Maggiore: Together, la mà que descendeix de la cúpula davant l'altar per beneir-nos amb les lletres dels vuit alfabetes; Mist, retrat real amb malla d'acer inoxidable d'una nena xinesa nascuda a Barcelona. De nou, la cara que tendeix a l'elevació.

Aquest any ha estat Ve-

PLENSA, A L'ESTUDI DE SANT FELIU

M'agradaria oferir als meus conciudadans una peça maravellosa en un lloc amb el qual somio des de petit"

nència, Nashville, Tampa, Ceret, Stanford, Washington, Corea, Mèxic... Les hores de viatge i les esperes als aeroports -aquells no-llocs que va tipificar Marc Augé- no inquieten l'artista. L'obra en espais públics serveix per crear vida en racons condemnats a l'oblit. Plensa parafraseja Wilde: "Si l'art té força és perquè, com la poesia, aparentment no serveix per a res, encara que al final és el que més serveix".

Records

Entre els seus records més grats, Saint Helens, poble miner de Liverpool clausurat que va ressuscitar el 2009 amb Dreams: una nena de nou anys, vint metres de silenci, pols de marbre i pigments, materi-

al amb el qual es fabriquen els somnis; o aquest no-lloc fronterer entre Suècia i Noruega que espera un altre dels seus rostres dorments. De les rialles dels joves filmats de la Crown Fountain, quan l'aigua surt de les seves boques, per a alegria dels nens de Chicago, a l'expressió meravellada dels banyistes a la platja de Botafogo: l'estàtua blanca de Mirar en els meus somnis amb la silueta del Pão de Açúcar de Rio.

Artista a l'estranger

Aquest artista del món no troba lloc al seu país: "Ara no tinc galeria ni a Barcelona ni a Madrid", confessa. Resident a Berlín en el primer tram de la seva vida, Plensa va tornar el 1985 a una Barcelona

En aquest ofici, els amics apareixen en el transcurs de la vida"

que estava a punt de situar-se al mapa amb els Jocs Olímpics. Però, ja llavors, n'estava al marge: "Mai no he acabat de quallar en el col·leccionisme català i espanyol". Mentre França el reconeixia amb la Medaille des Chevaliers des Arts et Lettres (1993) o el premi de la Fondation Atelier Calder (1996) i la School of the Art Institute de Chicago l'investia el 2002 doctor honoris causa, els guardons espanyols no van arribar fins al 2012 amb el Premi Nacional d'Arts Plàstiques, per culminar amb el Velázquez d'Arts Plàstiques del 2013 -el Cervantes de la pintura-. Va ser en aquest bienni quan l'artista va dissenyar el cartell de les festes de la Mercè i l'alcalde Xavier Trias li va proposar trencar la maledicció de no tenir una escultura a la seva Barcelona natal: "El projecte existeix i és el regal a la meua ciutat i si el problema és el pressupost, podria finançar-se amb capital privat. Als Estats

Units vaig aprendre que el mecenatge no només permet fer coses, sinó que siguin diverses i compleixin amb les expectatives dels seus impulsors". Segons la seva opinió, el problema de la Ciutat Comtal no és tant el turisme sinó la mandra d'uns polítics reticents a dialogar amb els artistes. Aquesta falta de relació té com a resultat un art públic clientelar, localista i mediocre: "Barcelona no hauria de ser diferent d'altres ciutats amb gran afluència turística com Londres o París... En aquests moments té un indubtable carisma internacional, però li manca la força cultural i els recursos econòmics de Londres i París".

Quan va projectar la Crown Fountain per a l'Ajuntament de Chicago -sobre el paper, una simbiosi problemàtica d'aigua i electricitat-, era conscient que estava en una capital de l'art, un autèntic museu a l'aire lliure: "Quan treballa en un espai públic has de dialogar amb el paisatge

i l'arquitectura que envolta la teva obra, saber que et deus a una població que no és la teva clientela habitual. La gent de Chicago va rebre la Crown Fountain com un enclavament de la bellesa i la llibertat de la qual s'enorgulleix".

Em falta una obra

Assegut davant d'una tassa de cafè tan negre com el ferro colat de les seves hipnòtiques esfinxs, Plensa recorda l'escultura temporal que va ubicar al jardí del Seminari, un racó anodí entre Diputació i Balmes. Un estilista en vigília retent tribut al poeta Vicent Andrés Estellés. Passat el temps i retirada l'escultura, el va reconfortar rebre cartes de la gent que la trobava a faltar perquè ja l'havia fet seva. "Barcelona necessita una injecció de cultura i deixar descansar Gaudí... Voldria oferir als meus conciudadans una peça maravellosa en un lloc amb el qual somio des de petit". Ens preguntem quan sonarà l'hora barcelonina del nostre artista més internacional.

"Quan treballes en un espai públic has de dialogar amb el paisatge i l'arquitectura que envolta la teva obra, saber que et deus a una població que no és la teva clientela habitual". ■■

El doctor en Filosofía Antonio Fornés publica “Creo. Aunque sea absurdo, o quizá por eso” (Dièresis)

“Crear es una decisión tan racionalmente fundamentada como la de no creer”

El libro es un reconocimiento de que uno de nuestros principales anhelos sigue siendo el afán de trascendencia: sentir que somos algo más grande que un simple animal mortal

“La ciencia y el desarrollo tecnológico no solo no tienen todas las respuestas, sino que pueden llevarnos a una visión restrictiva y pobre de la realidad”

Joan Carles Valero

En esta época de tribulaciones presidida por un racionalismo simplista y ramplón sometido a la técnica, que es la nueva religión imperante, lejos de que la pregunta sobre la existencia de Dios huela a naftalina, lo que está detrás de esa cuestión es algo tan intrínsecamente humano y radicalmente existencial como la interrogación sobre el sentido de la vida. El doctor en filosofía Antonio Fornés, siguiendo el consejo del filósofo ateo Kant “atrévete a pensar”, no duda en confesarse creyente y cristiano desde el título de su tercer libro “Creo. Aunque sea absurdo, o quizá por eso” (Dièresis), una obra trufada de relatos de filósofos, en su mayoría ateos, en la que sostiene que creer es una decisión tan fundamentada racionalmente como la de no creer, hoy tan en boga.

Aunque en occidente se ha producido un abandono total y una estigmatización de la cuestión de Dios, la pregunta sigue sin resolverse. Por eso el asunto de la existencia de Dios no pertenece a la categoría de lo antiguo. No en vano, uno de los principales anhelos de los seres humanos sigue siendo el afán de trascendencia, la necesidad de proyectarnos hacia el infinito, de sentir que somos algo más grande que un simple animal mortal. Con todo, lo que abunda en nuestros días no es un ateísmo verdadero, porque a juicio de Fornés, “ser ateo de verdad es muy difícil porque supone ser consecuente”. Lo que existe es un seguimiento de las religiones actuales: el fútbol, la música, el nacionalismo y la tecnología que nos librarán de todo, incluso de morir. Es la fe de la tecnología.

De las preguntas a reiniciarse

Fornés dedicó su primer libro “Las preguntas sin respuestas” a una puesta al día de la mayéutica socrática. En “Reiniciate” (Dièresis), un libro que lleva tres ediciones y más de 3.000 ejemplares vendidos, el autor plantea la necesidad de resetear nuestras vidas para volver a comenzar, al igual que hacemos con los ordenadores cuando colapsan. En la misma línea motivadora, los mensajes claros, contundentes y eruditamente ilustrados por más filósofos ateos que creyentes, Fornés ha vuelto a escribir un libro corto pero intenso, conquistando un lugar en el mundo de la literatura del crecimiento personal. La búsqueda

de Dios, escribe ahora en “Creo”, forma parte de nuestro deseo de infinitud, “que nace del corazón y no queda colmado por las expectativas racionales que nos condenan a una vida gris, carente de poesía y grandeza”. Porque para Fornés, “no podemos dejar de buscar el significado de nuestra existencia”, ya que, de lo contrario, “estaríamos renunciando a nuestra identidad como personas”.

Fornés se dirige en su libro a creyentes y no creyentes, hablando de Dios sin tapujos y partiendo del presupuesto de que la determinación última sobre creer o no creer no puede basarse en un argumento racional. El autor confiesa que en el inicio de su amplio periplo universitario quiso especializarse en herejías medievales, de modo que, además de cursar Historia, se matriculó en teología. Acabó licenciándose en Humanidades y en Filosofía, materia en la que el año pasado obtuvo el grado de doctor con una tesis sobre el pensador francés Joseph de Maistre. Pero Fornés también se graduó en Ciencias Religiosas. Y de aquellas clases recuerda cómo el profesor de la asignatura de Ateísmo, argumentaba a los incautos y creyentes alumnos que es imposible demostrar de forma

PORTADA DE LA ÚLTIMA OBRA DE FORNÉS: CREO

racionalmente incontestable la existencia de Dios. Un extremo que todo creyente debe aceptar. “Pero que la existencia de Dios no pueda probarse sólo significa eso, pero en ningún caso que no exista”, sostiene.

La creencia atea

En ausencia de prueba racional o científica que fundamente definitivamente una opción, también los ateos, quieran admitirlo o no, se sustentan en una creencia igual de legítima como el que cree la existencia de Dios, de forma que el ateo convencido y militante no es más que un auténtico creyente, con la única diferencia de que su fe se dirige en la dirección opuesta a la del religioso, pero sin dejar de ser fe, ya que cree algo para lo que no hay evidencia empírica ni argumentación racional definitiva.

Aunque la existencia de Dios se antoje un trasunto meramente poético, lamentablemente hemos cambiado la fe y el amor por el saber y el tener, como concluye el poeta alemán Novalis. En opinión de Fornés, “nos obstinamos por empequeñecer lo sublime, en eliminar lo intangible, en encerrar entre los gruesos y oxidados barrotes de lo banal a nuestra

Para no dejar de leer en verano

‘Cuando el Pan’

Poesía Contemporánea
Mariano Martínez

S.L. EDICIONES DE LA ISLA DE SILTOLA

realidad una proyección que hace el hombre de sus mejores características, algo así como el reflejo perfecto y elevado a la enésima potencia de la esencia humana. Visto así, Dios es poco más que un fenómeno psicológico del hombre, que convierte a la divinidad en lo que él querría llegar a ser. Una especie de refugio mental, un personaje de ficción al que dotamos con todas las características que quisiéramos que tuviera un padre perfecto. Eso es cierto

EL DOCTOR EN FILOSOFÍA ANTONIO FORNÉS HA SIDO UNA DE LAS NOVEDADES DE ESTE AÑO DEL LLOBREGAT CON LA SECCIÓN APUNTES DESDE EL SUBSUELO

en infinidad de ocasiones, pero Fornés señala que Feuerbach no repara en que la jibarización de Dios por parte del hombre no dice realmente nada de Dios mismo, ni de su existencia o inexistencia, sino que simplemente habla de la debilidad del ser humano, de nuestros miedos, de nuestra soledad y de nuestra continua ansia y necesidad de protección. De que queramos que Dios exista no se deduce su existencia, pero tampoco se deduce, y esto es lo fundamental y radicalmente importante, que no exista.

El gesto cristiano de Nietzsche

¿De verdad somos una pasión inútil, como escribió el filósofo ateo Sartre? Camus subraya que el sentido de la vida es la gran cuestión, probablemente la única, mientras el poeta Novalis señala que “el camino misterioso va hacia adentro”. O por el contrario ¿hemos vendido al diablo del progreso nuestra alma, como un Fausto tecnológico? Fornés recuerda que el último momento consciente de la vida del oráculo de la filosofía a martillazos, el ateo terrible que fue Nietzsche, decidió escuchar, por una vez, a su corazón, fundiéndose en un abrazo de caritativa compasión con un viejo caballo al que le estaban fugitando. Fue el último gesto del autor de “El anticristo”, curiosamente, un gesto perfectamente cristiano.

Porque para Fornés, las cosas importantes de la vida suelen ser inmateriales, espirituales, mágicas, en cierto modo religiosas. Por eso, en su opinión, “más que aferrarse a la fe o no, lo importante y terrible de la actualidad es

que vivimos en un mundo donde no se busca saber, sino tener razón”. Efectivamente, en lugar de dar importancia a las preguntas, actualmente todo el mundo se permite contestar sin haberse cuestionado nada. Tal vez para olvidar que el estado natural del hombre es el desasosiego, la inquietud, “porque si alguien está convencido de ser feliz y estar colmado tiene un problema”. III

vida y, con ello, a nuestra visión del mundo, aparentemente más amplia, pero al mismo tiempo cada vez más miope”. Jaume Ymart, decano de la Facultad de Filosofía de la Universidad Ramón Llull, ha recordado en la presentación del libro de Fornés el comentario que realizó el pintor de iglesias Josep Maria Nuet al escuchar a un religioso decir que el padre eterno que acababa de pintar le parecía desproporcionado, a lo que Nuet respondió: “Sí, a mí también me parece demasiado pequeño”.

Pensar en el whatsapp

Fornés repasa las vicisitudes de los filisteos, aquellos que anteponen la utilidad por encima de todo, gente prosaicamente práctica, carente de auténtica fantasía, para quienes pensar es cambiar la frasecita de su perfil del whatsapp. Frente a ellos, los ruseñores ansian la belleza, los sentimientos, el goce de una existencia abiertamente por encima de la mera utilidad y consideran la existencia un misterio que desean resolver y al mismo tiempo les causa admiración. Para el autor de Creo, los filisteos son mayoría en nuestra civilización y han acabado con la poesía y también por el sentimiento religioso, substituidas ambas por la banalidad y la superstición mucho mayor, al caer en el oscurantismo mucho mayor de que la tecnología y la economía conseguirán mejorar nuestra vida, dotarla de algún tipo de sentido o hacerla más plena y feliz.

Las demostraciones racionales sobre la existencia de Dios podrían agruparse en cuatro argumentos: el cosmológico, Dios como primera causa de todo; el teológico, Dios como creador y ordenador de todo; el ontológico, que parte del concepto de Dios, tan perfecto y necesario que no puede no existir, y el argumento moral: Dios como condición de posibilidad del bien supremo. Pero Fornés en su libro huye de la erudición para llevar al lector a los límites de la razón hasta demostrar que creer se reduce a una cuestión de voluntad. El creyente apuesta por la fe, por la voluntad de creer, pero el ateo también, ya que al no poder demostrar la inexistencia de Dios, hace otra apuesta de fe por no creer. Es igualmente racional y legítimo creer que no creer. “Y se engañan quienes desde la presunta modernidad dicen lo contrario”, sentencia.

Jibarización de Dios

Feuerbach, el filósofo que más influyó en el ateísmo contemporáneo, parte de la teoría de que la idea de Dios es en

‘El Prat: un viatge musical’

La música moderna a El Prat de Llobregat’

Sergi Olivera

Rúbrica Editorial

91.2 FM

RÀDIO MOLINS DE REI

LA RÀDIO NOSTRA

Importants novetats al Festival Altaveu de Sant Boi

L'Altaveu de Sant Boi torna als seus orígens

Las bandes santboianes 'Coet' i 'Trau' tocaran a l'Ateneu Santboià en una edició més preocupada pels artistes locals

Ismael Serrano, Quimi Portet, Marlando o Maika Makovski seran els principals protagonistes durant el 9 i 10 de setembre

Sant Boi programarà activitats complementàries als concerts com col·loquis o un cicle documental del Festival In-Edit

Redacció

Festival degà de Catalunya i 100% públic, l'NY 2016 més que mai, el Festival Altaveu s'ha convertit en una cita ineludible entre tota l'amalgama de festivals que es celebren durant tot l'estiu i que, enguany, tornarà a comptar amb un cartell de màxima qualitat. Ismael Serrano i Quimi Portet van ser, el cap de setmana del 9 i 10 de setembre, els grans protagonistes d'aquest festival d'autor que comptarà, a més, amb importants novetats respecte a l'edició anterior.

El cantautor de Vallecas va oferir la seva millor versió en format solista amb la que, més enllà del seu últim disc, 'La llamada (2014)', podrà aprofundir en el mar de 'hits' coneguts. Per la seva part, Portet presentarà 'Os bipolar', el seu novè treball publicat i que interpretarà en directe amb Àngel Celada i Jordi Busquets. En paral·lel, Sant Boi va comptar, també, amb artistes i bandes com 'Marlango', 'Blauмут', 'Coque Malla', Marion Harper, 'Sbud' o la sempre espectacular Maika Makovski.

A més, el Festival Altaveu recupera la seva gran essència amb una aposta més decidida pels artistes locals. Així, els 'Coet' i els 'Trau' conquerien els Jardins de l'Ateneu Santboià, com és sabut, el més antic i gran de Catalunya.

Aquesta revifada per oferir als artistes locals un major protagonisme arriba l'edició, segons hem pogut saber, que no comptarà amb la direcció artística d'Albert Puig, tal i com havia estat anys enrere, sinó que ha recaigut directament al Departament de Cultura del Govern local.

Propostes complementàries

Com és habitual, el Festival Altaveu ocupà tres grans espais tradicionals de la ciutat com són la plaça de l'Ajuntament, Cal Ninyo o l'Ateneu. El que si va ser una novetat era la nova oferta complementària d'activitats que el programa recull en el que s'ha denominat al 2016 l'Altaveu+.

Durant els dies previs al festival, es passaran els documentals musicals 'Salad days: a decade of Punk in Washington, DC (1989-90)' i 'Lambert and Stamp' gràcies a la col·laboració entre el reconegut Festival In-Edit i els cinemes Can Castellet de Sant Boi. A més, s'organitzaran xerrades a la terrassa de Cal Ninyo que van tenir com a títols 'Do you remember Rock'n'Roll Extrarradio? - Rocanrol, narrativa, 'baixa' cultura i classe obrera' o 'Quatre visions femenines de la literatura i el rock'n'roll'.

A part, el dia 10 va ser el moment dels 'Contacontes amb rock: la petita història del rock amb Elvis Presley' i l'11 de setembre el concert de Karxofetes. ■■■

EL CANTAUTOR MADRILENY, ISMAEL SERRANO, VA SER UN DELS PROTAGONISTES DEL FESTIVAL ALTAVEU, PER ON VAN PASAR TAMBÉ, QUIMI PORTET, MARLANGO O MAIKA MAKOVSKI, A MÉS DE LES DUES BANDES SANTBOIANES DEL MOMENT: COET I TRAU, ALS JARDINS DE L'ATENEU

Els 'Coet' es desapareixen amb el seu primer disc: 'Passiu-ho bé'

El quintet santboià serà un dels protagonistes del Festival Altaveu després de guanyar el Premi Èxit 2015 del certamen de maquetes en català Sona9, el més gran del país

Imanol Crespo

Surto a la porta de la redacció i veig que comencen a arribar els components de la banda santboiana 'Coet', nascuda formalment l'any 2013. De sobte em trobo a Roger Mestres parlant amb la Núria, dels 'Trau', la seva sana competència santboiana, que també participen a l'Altaveu. Elèctric com la seva guitarra, Mestres m'ho vol posar fàcil i em diu els seus títols: "Nosaltres som Rock amb aroma de carxofa" o "He de dir que els Trau molen, però nosaltres més; i això ha de sortir", diu entre somriures i to de broma durant l'entrevista. De sobte arriba Jordi Castany en banyador i bicicleta. És la veu cantant, el mirall del 'heavy' amb una veu sensacional que permet tancar els ulls i escoltar a Eddie Vedder dels Pearl Jam a Sant Boi. En cotxe, acompanyat, aparca Joaquin Márquez, sempre tímid i a l'ombra com el seu baix, fonamental per marcar la base de la banda. Durant l'entrevista arribarà el Ricard Ros, amb les seves 'curres' i el seu caràcter just oposat al Márquez. No hi ha escalfaments; a la primera pregunta que pot

diu la seva. Només ens falta el seu 'bouzuki' i Lucho Torres, el bateria, que per

problemes a l'esquena ha donat pas, provisionalment, a Jesús Tejada.

Tot i aplegar personalitats i estils musicals ben diferents que van des del folk al grunge o el heavy, aquest quintet santboià encaixa a la perfecció amb una proposta 'rockera' que ja va sorprendre amb el Premi Èxit 2015 del Sona9, el certamen de maquetes en català més gran del país. Gràcies a aquest guardó, els 'Coet' fan ara un pas més amb la gravació del seu primer treball en estudi i que es presentarà als Jardins de l'Ateneu Santboià durant l'Altaveu: 'Passiu-ho bé'.

"Arrel del Sona9 hem tingut infinita més visibilitat i la conseqüència directe de tenir uns calers per gravar el disc", diu Roger Mestres. I què millor manera que fer-ho a casa: "Poder presentar el disc a l'Altaveu és una bona punta de llança. El que més il·lusió ens feia era poder presentar el disc a casa; a més, en un festival amb tanta història", apunta Castany. "Ens alegrem que l'organització hagi valorat aquesta escena musical que hi ha a Sant Boi. Molts cops, l'Altaveu ha estat d'esquenes a la música i a la gent de la ciutat".

Per viure'ls en directe

Les cançons poden treure el tarannà més crític de la banda amb expressions com "L'alcalde fuma verds" inspirada en la corrupció o l'abús de poder a 'L'alcalde' fins a temes més emotius com és 'Per a mi'. "A les nostres lletres li pots posar moltes cares i això busquem, que siguin obertes i que la gent busqui la seva interpretació", diu el Ricard. "La cançó és per expressar qualsevol cosa: des de l'amor, un fet històric o que et pica el colze", comenta Castany entre somriures. "La cançó és lliure. Venim d'un temps que s'ha fet servir la música

amb un missatge i un objectiu: esquivar la censura. Ara som lliures de dir i cantar el que volem; sense fer mal a ningú".

El que sí poden garantir és un directe excel·lent que, de fet, es transmet al seu primer disc i que, actualment, és fonamental per sobreviure en el panorama musical: "Hem volgut reflectir la maduresa de 'Coet' amb les cançons que més ens identifiquen. I el que hem intentat és copsar el moment del directe. El disc està gravat en directe per retratar aquest moment, les seves energies, és un moment molt viu", diu Mestres.

"Ara els grups no es guanyen la vida amb els discos. Si vas a fer un 'bolo' per 10 euros i no fas un bon concert, no tornaran. I això corre molt ràpid", opina Ros. "Una de les gràcies del moment és que tothom ha de tornar a la carretera i que el públic valora que les bandes facin un bon directe, facin escenaris i carrer".

Partit a partit

I amb aquesta voluntat de portar el rock arreu, els 'Coet' (coetrock.cat) continuen ampliant el seu camí, com acostumen a dir els entrenadors, "partit a partit": "Els objectius han de ser petits; marcar-se un gran objectiu per frustrar-se no cal ni ho fem per això. Que volem donar passos, sí; que volem treballar millor que ahir, sí; que volem fer les coses millor que ahir, sí; però, al final, es tracta de tocar a llocs més 'xulos' i amb més gent. És el que ens agrada i d'això es tracta".

De moment, però, ja han gravat el seu primer disc i els ha contractat l'agència de 'management' Panda, molt arrelada al País Basc i Catalunya. I ja se sap: qui passa per l'Altaveu, com la cervesa, triomfa. ■■■

Hem volgut reflectir la maduresa de 'Coet' i copsar el moment i les energies del directe"

L'Hospitalet, el burladero de la afición taurina de Cataluña

UNO DE LOS DOS TOROS CON LOS QUE PRACTICAN LAS TÉCNICAS DEL TOREO EN UN SOLAR DE TIERRA CEDIDO POR EL AYUNTAMIENTO EN EL BARRIO DEL GORNAL | I. CRESPO

El barrio del Gornal acoge la Escuela Taurina de Cataluña, que se resiste a perder la tradición taurina pese a la prohibición de los toros

El Baix Llobregat y L'Hospitalet suman cinco peñas taurinas, siendo así el territorio con mayor afición de Cataluña

Redacció

Cristian tiene 14 años y viene cada martes y jueves desde Vilanova i la Geltrú al barrio del Gornal de L'Hospitalet. Lo mismo Mario, de Mollet del Vallés, que justo al cumplir la mayoría de edad ha decidido alistarse en esta corta relación de alumnos. No hablamos de fútbol, no hablamos de baloncesto. Hablamos de torero. La segunda ciudad de Cataluña, también conocida como 'L'acollidora', acoge a la Escuela Taurina de Cataluña que como un burladero protege lo notable afición que, según ellos, hay en Cataluña, en especial en nuestro territorio. Prueba de ello son las importantes peñas taurinas que hay; en concreto, cinco.

La estampa es curiosa. Con los altos edificios de Bellvitge al fondo y el campo municipal del Gornal al lado –moderno y adecuado con su césped artificial–, ellos resisten como un resquicio en un pequeño solar -de tierra y rodeado de una antigua verja destartada- que les cede el Ayuntamiento casi desde su creación hace 16 años. Un tiempo en

CRISTIAN, CON 13 AÑOS, VIENE CADA MARTES Y CADA JUEVES DESDE VILANOVA I LA GELTRÚ. YA HA TOREADO EN DISTINTAS OCASIONES | I. C.

el que mucho ha cambiado la situación, fundamentalmente, por la prohibición de las corridas de toros en Cataluña. "A raíz de esto nos ha bajado mucho el número de alumnos que vienen", reconoce Manuel Salmerón, presidente de la Escuela. "En esta escuela han llegado a salir seis toreros de alternativa; hay escuelas con más recursos económicos que no han tenido estos matadores de toros. Es un éxito".

A Francia

El declive es tal que quedan poco más de media docena de niños que asisten con mayor o menor regularidad a la entidad para empezar a aprender la técnica con dos toros de madera, uno adaptado, incluso, para banderilleros. Pese al material excelente del que disponen y los dos profesores de apoyo que colaboran, al final, están jugando a fútbol sin pelota. "Es una situación compleja. Ahora, las ganaderías del Bajo Ebro están cerrando por las presiones y si no hay un cambio radical, lo seguirán haciendo. Entonces nos vamos a ganaderías aragonesas sobre todo", dice. En este sentido, la entidad ha abierto una nueva oportunidad en el sur de Francia con un acuerdo de colaboración con la Escuela Nimes. De hecho, ahora el nombre oficial es Escuela Taurina

Nimes-Cataluña. "Les pedimos colaboración, pero como la comunicación fue tan buena, decidimos que era bonito fusionarnos. Pero pegas, muchas. Sobre todo, los muchos miles de kilómetros que tenemos que hacer". Y es que Nimes está a 400 kilómetros de L'Hospitalet. "Hemos llegado a hacer 1.500 en un día, para torear".

No obstante, no es lo más duro para ellos. "Nos tendríamos que haber cansado ya. Hemos tenido chicos con posibilidades que lo han tenido que dejar por la presión social. Casos de profesores que nos tratan como asesinos. Es el desprecio de la gente, preguntas como ¿directivo de una escuela taurina que enseña a niños a matar?", explica Salmerón con tono triste y resignado, ciertamente. "Pero cuando vas con un niño y deja maravillado a mil personas de todo un pueblo y la gente nos felicita, pues es lo que nos hace continuar. Mientras haya chicos con afición, nosotros estaremos, si la precariedad económica lo permite".

La entidad se sustenta fundamentalmente de la donación que la Fundación José Tomás hace desde hace unos años, además del apoyo de otras peñas taurinas. Mientras, el debate animalista es el centro de atención. "Es que nos están haciendo mucho daño", expresa. "Y parece que hasta la justicia está en contra nuestra porque no puede ser que se pegue a la gente y no pase nada", dice Salmerón criticando la "impunidad" que observan en los choques entre taurinos y animalistas. Por su lado, el periodista José María Alarcón, director del programa Tendido 5, de Radio Sant Boi, critica la actitud sectaria del colectivo: "No se puede ir a un pueblo a civilizar a los nativos. Eso es del siglo XV. El torero no es lo que dicen los animalistas. Si fuera sí ya habría desaparecido hace años; en cambio, es el segundo espectáculo de masas de España".

Sin acuerdo posible

La bipolaridad de los puntos de vista es tal que no existe acuerdo posible. Ni siquiera, con unos toros a la portuguesa, sin matar al toro en la plaza: "Si mañana nos reunimos y decimos que vamos a hacer los toros a la portuguesa, nos dirían que no. La esencia del torero es matar al toro. Sí que habría que actualizar, quizás, el torero -y esto me lo van a censurar-, por ejemplo, el hecho de que, si un torero tiene un mal día y ha descabellado veinte veces, pues decir, a la segunda descabellada, a lo mejor se le puede dar una descarga eléctrica, no sé...". duda Salmerón. "Se tendría que estudiar y podríamos revisarlo", dice sin renunciar a matar el toro en la plaza.

Sea como fuere, la realidad es que el torero en Cataluña pierde fuelle por diferentes motivos: la politización de la tradición que se ha relacionado directamente con el "españolismo"; una mala política de las empresas taurinas que, en su momento, se centraron excesivamente en el turista y se olvidaron de la afición autóctona o, una tercera, pero también importante, que tiene que ver con la comunicación de la tradición. Algo que tampoco es fácil. Como me decía un buen amigo sevillano hace años, "poca gente sabe que gracias a la lidia se mantienen muchos tipos y castas de toros de lidia". Así lo reconoce Salmerón: "Lo primero que enseñamos del torero, es la corrida. Tendríamos que ir al campo, a esas extensiones, y ver como nacen y como se crían hasta su selección".

Pese a todo, son optimistas. "La batalla no la tenemos perdida. Hay una sentencia en el Constitucional, que se tiene que pronunciar. Yo creo que voy a ver toros en Barcelona". //

FUNDAMENTACIÓN
CAMPAÑA INSTITUCIONAL 2014-2017

JESÚS VILA PUBLICARÀ, EN LO QUE QUEDA DE AÑO, UN SEGUNDO LIBRO CON EL ALCALDE HOSPITALENSE VICENTE CAPDEVILA COMO PRINCIPAL PROTAGONISTA | I. C.

Jesús Vila publica la primera historia completa del Centre d'Estudis Comarcals del Baix

La publicación recoge la evolución de la entidad desde su creación, con el denominador común de la reivindicación del territorio y el sentimiento de pertenencia

Imanol Crespo

“**A** diferencia de otras entidades que se han dedicado a cultivar el conocimiento, la memoria, las tradiciones, el folklore, la cultura, las maneras y formas de vivir de un territorio, el nuestro ha sido un Centre d'Estudis que se ha distinguido, también, por mantener una idea vertebradora que en otros casos se da como evidente. Ha hecho más que trabajo de conocimiento. Ha hecho una labor de identidad. Aquello que hemos dicho, osadamente, el estilo cultural del Baix Llobregat. La idea es que el Centre de Estudios no ha sido una entidad de estudios, de ciencia, de conocimiento, distinta. Ha sido, desde sus orígenes, mucho más que una entidad de estudios, del mismo modo que el Baix Llobregat es mucho más que una comarca tradicional”.

Con esta cita que incluye el epílogo de la obra, el periodista y escritor Jesús Vila recoge a la perfección el espíritu de esta obra pionera en el territorio y que sirve de colofón al pasado 40 aniversario del Centre d'Estudis y al momento de transición que vive la entidad en el marco del I Congreso 'El Baix Llobregat, a debat', donde se tienen que poner las bases del futuro de la comarca. Vila, colaborador de El

Llobregat, ha editado una auténtica obra de investigación de 454 páginas que repasa bajo el título 'Fer comarca' toda la historia de la entidad desde su creación en 1974, todavía con Franco vivo, hasta el año 2015. “Nunca se había hecho una recopilación de la historia del Centre d'Estudis y, por tanto, nunca se había ido a las fuentes primarias de la entidad. La investigación se ha realizado consultando las actas de la entidad, los boletines internos, los estados de cuentas, las publicaciones, las Juntas directivas...”, explica el autor.

Una parte que no deja de ser complementaria a la descripción y análisis de las tres etapas fundamentales del centro: la primera, entre 1974 y 1980, desde que se funda hasta su legalización; una segunda etapa bajo la presidencia del historiador pratense Jaume Codina; y una tercera que va desde la consolidación del centro con Carles Riba hasta la actualidad, con Conxita Sánchez como máxima representante de la entidad desde 2013.

La historia de una reivindicación

Tres presidencias, con tres momentos históricos distintos, pero con un objetivo común: la reivindicación del territorio. “Los temas que han estado en la mesa desde que se fundó el Centre d'Estudis hasta la actualidad han sido el territorio,

su estructura, la reivindicación comarcal y su diferenciación frente a Barcelona”, dice Vila. “Siempre ha existido la controversia por mantener el Baix Llobregat como tal frente a la existencia del Área Metropolitana y el polo de influencia que representa Barcelona y que lo que hace es disgregar a los municipios de su entorno. Cuando disgrega, hace que estos pierdan su entidad propia. Y ésta fue la lucha fundamental de Jaume Codina. Somos Baix Llobregat porque queremos serlo. Había un sentimiento de pertenencia opuesto a las ansias expansionistas naturales de Barcelona, que han existido siempre desde el siglo XIX. Llega un punto que esto no tiene fin. O lo anexionas todo o planteas una convivencia pacífica para coexistir con el entorno. Y de esta idea nace el Área Metropolitana, para mancomunar servicios. Pero a nivel político, esto no ha sido más que la institucionalización de los desequilibrios. En su momento, la AMB actuó como cojín, pero al final siempre acaban perdiendo los mismos”.

Ante el excesivo espíritu localista a nivel político, los académicos y estudiosos del territorio han sido los mayores defensores de la comarca con una entidad, el Centre d'Estudis, que destaca por su carácter “integrador y transversal”, según el autor. “Hay dos voces que pueden actuar sobre el territorio: el Consell Comarcal y el Centre d'Estudis. Pero el Consell es una estructura puramente institucional, diseñada como un organismo de gestión y tiene dificultades para hacer reflexiones y ofrecer soluciones, desde afuera de su realidad”. Por esto, el CECBLL ha sido el único que lo ha podido hacer, sentando, ahora, las bases para debatir sobre el futuro y sobre lo que queremos ser, “que ya hacia falta”, apunta Vila. Eso sí, será necesario incluir a la dinámica política: “Si las reflexiones y las teorías del mundo académico se aplicasen siempre, sería magnífico. Pero hacen muy poco caso de la academia”, opina contundente el periodista. “La realidad la tratan, al final, las administraciones y lo cierto es que van a su bola, hacen lo que quieren o lo que pueden. Nos hacen caso, pero a la hora de la verdad pesa más el pragmatismo”. Es, seguramente, todavía con el primer congreso de la comarca de fondo, el principal reto de futuro.

Asegurar el futuro de la entidad

El otro aspecto, que afecta directamente a la entidad, tiene que ver con su supervivencia. Pese a ser una entidad comarcal, conocida y con prestigio por la labor divulgativa que ha realizado, nunca ha sobrepasado de los 250 socios. Mucho tiene que ver con este notable localismo que existe y que, por tanto, hace que muchos se asocien más a sus entidades locales que a una comarca. Esto obligaría a replantearse un esquema de futuro, que no perjudique a nadie pero que ponga en valor el Centre d'Estudis.

La otra cuestión de futuro es la necesidad de reformular un modelo más estable que no dependa tanto de las ayudas públicas. Cuando ha habido recursos no ha habido problema, pero cuando ha llegado la crisis, la entidad se ha visto ciertamente afectada. Para ello, según Vila, sería necesario un nuevo modelo que se cuide de asegurar la supervivencia del Centre d'Estudis, que pasaría por diseñar una especie de fundación comarcal de conocimiento, financiada desde los municipios mediante un pacto de contribución voluntaria, con la contrapartida de una mayor fiscalización de su gestión y la evaluación de su trabajo social. “Si de algo tiene que servir este trabajo que ahora presento, impulsar la reflexión sobre la financiación futura será sin duda lo más valioso e imprescindible”. //

Preguntas sobre l'embriaguesa, fins i tot la del vi, al Café Filosòfic d'Esplugues

La darrera edició del Café Filosòfic d'Esplugues ha parlat de l'embriaguesa de poder, de violència o de progrés, entre altres

La següent edició serà el pròxim 28 d'octubre i tractarà, en profunditat, la guerra, com sempre, des de la vessant filosòfica

Jo mateix, com que de vi melós me n'he dut la mesura, vaig cap a casa en la son reparadora pensant, i arribaré com el vi més amable de beure és per l'home: sobri del tot no ho estic, ni embriac en excés. Qui excedeix la mesura del beure, aquest deixa d'ésser amo i senyor de sa llengua i de son esperit: diu coses lletges que són, per aquells que estan sobris, penoses, cap dels seus actes li fa, quan està ebri, pudor, i el que abans era assenyat, després és un neci. D'aquestes coses coneixedor, tu no beguis pas amb excés.

Teognis de Mègara, s.VI aC. (Joan Ferrer Gràcia, Poesia lírica grega. Edicions de la ela geminada)

EL CAFE FILOSÒFIC PARLARÀ DE LA GUERRA EL 28 D'OCTUBRE

Jaume Grau Massalleras

2.500 anys més tard, els versos de Teognis han ressonat a Esplugues, i, a més de la visita d'amics de Reus i fins i tot de València, els déus ens han acompanyat i ens han beneït tot vessant sobre nosaltres una abundosa pluja que bona falta ens feia; aquella que fertilitza la terra i ens ofereix els seus fruits: el raïm i el vi. És temps de verema, i ens ha servit de pretext per parlar de l'embriaguesa.

Agafant el diccionari, que la defineix com a pertorbació de l'ànim i les facultats, tan per la ingesta d'alcohol, com per una passió, hem explorat les dues possibilitats, començant des de Noè, descobridor de la vinya, el vi i la primera berrateria; els simposis grecs i l'exaltació dionisiaca dels sentits, les bacanals romanes, santa Teresa de Jesús, i de les noves formes d'alteració de la consciència.

A partir del neoplatònic grec Longino i el concepte de sublim, ens hem preguntat per l'embriaguesa de l'art o de l'artista, tant en l'acte de la creació com en la recepció de l'obra d'art, que ha donat peu als moments més àlgids del debat, amb una gran riquesa de intervencions i opinions contraposades, que és la salsa d'aquestes reunions.

També ens hem interrogat sobre si hi ha alguna mena d'embriaguesa en l'execució del mal: la violència, la venjança, l'assassinat, la tortura, la guerra. O si l'activitat física i les endorfines la generen. Hi ha també una embriaguesa del poder, de la velocitat, de l'acceleració i el progrés?

Llençar preguntes

Hem volgut saber fins a quin punt som lliures per controlar el punt just de domini de l'excitació, sense que aquesta ens domini a nosaltres.

I hem parat atenció molt especialment a distingir entre una embriaguesa individual, solitària, i la que es produeix en el si de la comunitat: religió, esport, concerts, manifestacions.

No cerquem respostes, només volem llençar enlaire unes preguntes, perquè qui vulgui les reculli i les maduri, lentament, com el raïm a la vinya, i potser algun dia ens donin fruits dolços com la saviesa, que no és altra cosa que l'interrogar-se constantment, fer-se sempre la gran pregunta, que tan sols tindrà resposta en el darrer moment. I això per nosaltres és la filosofia.

Us esperem a tots i a totes el proper 28 d'octubre, com sempre al Cau de les Arts d'Esplugues; parlarem de LA GUERRA... //

José Corbacho, de L'Hospitalet, es actor, director de cine y presentador de televisión

José Corbacho: "L'Hospitalet no tiene una cultura a la altura de su número de habitantes"

"Me atrae estar siempre en harina metido. Me gusta estar en proyectos muy diferentes. Me lo paso bien"

"Empecé a hacer teatro por la cantidad de aulas de cultura y gente que había. Hay que recuperar ese tejido cultural"

Imanol Crespo

Los hermanos Adrià, la presentadora Paula Vázquez, el futbolista Sergio González. Muchos son los famosos que tienen en común el barrio hospitalense de Santa Eulàlia. Especialmente, si hablamos de cultura, ámbito del que son referentes Núria Espert, galardonada con el Premio Princesa de Asturias, o el actor y director de cine, José Corbacho.

Showman de barrio

Nacido y crecido entre las calles de Santa Eulàlia, Corbacho ha vuelto recientemente a la gran pantalla de la mano de Pedro Barbero en 'El Futuro ya no es lo que era', mientras que, en paralelo, el 'showman' continúa con sus proyectos en televisión. Ahora en el canal #0, el rebautizado Canal+, de Movistar, donde presenta 'Spoiler'. Sin más excusas, aprovechamos para hablar con él y su barrio para descubrir qué tiene Santa Eulàlia, que suma a tanto célebre: "Santa Eulàlia lo que tiene es gente a la que le gusta el teatro, tiene escuelas, grupos de teatro... En definitiva, tiene gente que le gusta lo que hace y que quiere perpetuar eso en algún momento".

Él, hasta el momento, lo ha logrado: "Lo que me atrae más es estar siempre en harina metido. Me da igual estar delante de la cámara, detrás, que estar haciendo el 'catering', que también es muy importante en un rodaje. Estar en proyectos. Lo que me gusta es esta suerte de estar en proyectos muy diferentes y haciendo cosas muy diferentes. Me lo paso bien". De esta manera, se explica que en este último trimestre lo vayamos a ver interpretando a un director de televisión junto a Dani Rovira, Carmen Maura o Carolina Bang; produciendo 'La Llamada' de Javier Calvo y Javier Ambrosi; y, entre otras cosas, conduciendo el mencionado programa de televisión, un concurso de series. "Este espíritu trabajador, de barrio, se lo tengo que agradecer a mis padres, que eran gente que curraba mucho; muchas horas. Me inculcaron eso de que nadie te regala nada. Puedes tener más o menos suerte, buenas relaciones, pero, al final, en este u otro negocio, lo importante es trabajar. E incluso con eso no sabes si va a salir bien. Cuando me preguntan eso de qué hay que hacer para trabajar en cine o televisión, siempre digo trabajar, trabajar y trabajar. Y que te guste. La verdad es que te guste tu trabajo es un privilegio y una suerte".

Mostrar, precisamente, este talante y esta idiosincrasia es lo que se propuso con 'Tapas', su estreno en la gran pantalla que le llevó a cosechar el Goya como mejor director

novel (junto a Juan Cruz) y el Goya a la Mejor Actriz de Reparto para Elvira Mínguez, entre otros premios culturales como el Biznaga de Oro o el Montreal World Film Festival al mejor guion. "Ganar el Goya fue maravilloso. 'Tapas' fue un proyecto redondo. Fue, con Juan Cruz, nuestra primera película, que rodamos en nuestra ciudad y que acabó teniendo muy buena acogida, muy buena crítica y los premios. Esa película nos ha dado la opción de seguir rodando, hacer nuestra segunda y tercera, una serie y, por tanto, 'Tapas' es como nuestro Santo Grial".

Marcado por Santa Eulàlia

Y gran parte del éxito, efectivamente, se debe al célebre barrio: "Santa Eulàlia es mi barrio y L'Hospitalet mi ciudad. Representan partes muy importantes de mi vida. Todos somos una consecuencia de lo que hemos vivido en la infancia, en la juventud y en la adolescencia. Yo las viví en Santa Eulàlia y, supongo, que te acaba marcando. Con 'Tapas' quisimos hacer un homenaje de cosas que habíamos vivido, lugares, plazas, calles, bares en los que habíamos crecido y a un tipo de personas con las que te puedes cru-

CORBACHO REGRESA A LA GRAN PANTALLA EN 'EL FUTURO YA NO ES LO QUE ERA', DE PEDRO BARBERO

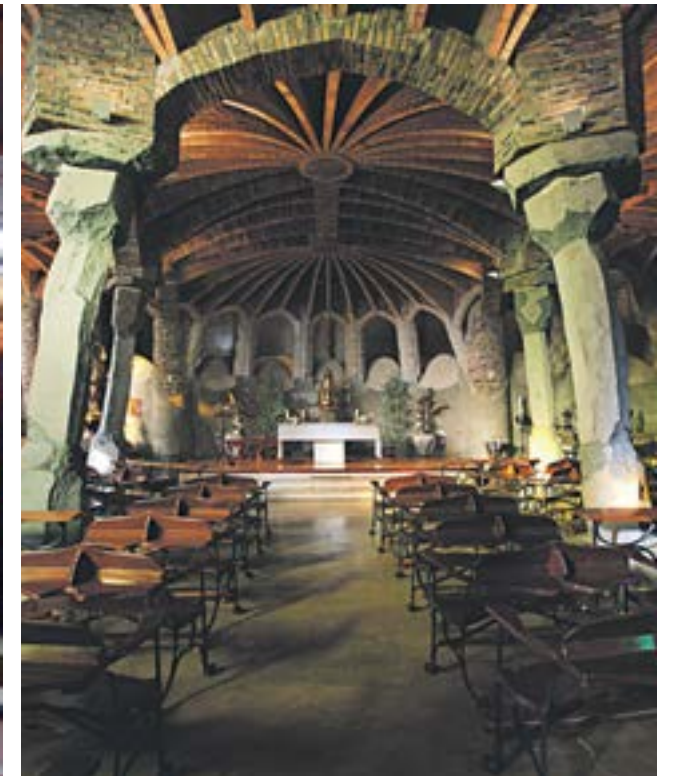
zar por la calle y que piensas: detrás de esta persona hay una 'peli'. Todo esto estaba en 'Tapas' y salió bien", explica haciendo memoria de aquella infancia correteando por el barrio. "Recuerdo mucho los juegos en la calle, algo que ahora ya... Salir del parque e ir al parque a jugar. Recuerdo la calle como un lugar de convivencia y donde aprendes mucho con gente de diferentes lugares; que hay muy buen roll y se llevan bien. Tenemos que aprender constantemente. Y, al final, te quedas con eso, con la buena gente, que es lo más importante en la vida".

Recuperar el tejido cultural

Reconoce que, hoy en día, viene mucho por L'Hospitalet, en donde continúan viviendo su madre y hermana. "Vengo muchísimo. Tengo muchos amigos que viven en la ciudad. He visto la transformación que ha sufrido, una transformación muy buena en los últimos 15 o 20 años", dice. Sin embargo, en relación con la cultura, se muestra mucho más crítico: "La cultura es algo a lo que se la da muy poca importancia. No solo en L'Hospitalet, sino en este país. L'Hospitalet es, desgraciadamente, una ciudad con muchos habitantes -de las más grandes de España, por encima de capitales de provincia- y que no cuenta con una cultura a la altura de tanta gente. Y ya no hablo de infraestructuras de teatros, de cines, que parece que la ciudad se va quedando sin espacios; sino que, a veces, recuerdo que empecé a hacer teatro por la cantidad de aulas de cultura que había en la ciudad, la cantidad de gente que hacía teatro y cosas muy chulas. Eso se ha ido perdiendo en detrimento de otras cosas. Hay que recuperar el tejido cultural".

ELS VINILS S'ADAPTEN A LA CONFIGURACIÓ ESPECÍFICA DEL TREN DE TAL MANERA QUE DÒNA LA SENSACIÓ D'ESTAR A DINS DE L'OBRA MESTRA DE GAUDÍ AL BAIX LLOBREGAT (A LA DRETA) | FGC I ARXIU

FGC porta a l'interior d'un tren la Cripta de la Colònia Güell de Santa Coloma de Cervelló

El sostre i les parets del tren estan decorats amb imatges de les columnes, les cadires i els vitralls de l'obra d'Antoni Gaudí

La Cripta es considerada el laboratori de Gaudí on, per primera vegada, va utilitzar diferents innovacions arquitectòniques

Redacció

Envoltats de les belles columnes gaudinians, amb les tradicionals cadires de fusta o els seus espectaculars vitralls, ara és possible viatjar en tren des de dins de la Cripta de Gaudí de la Colònia Güell. Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya ha personalitzat el seu primer tren amb motius decoratius del conegut laboratori de Gaudí per realitzar la Sagrada Família, la Cripta de la Colònia Güell.

Ubicada a Santa Coloma de Cervelló, es tracta de l'herència modernista de Gaudí més important del territori i per aquest motiu s'ha portat, per primera vegada, a l'interior d'un tren d'FGC en el marc de la Festa del Modernisme del municipi després d'un acte que ha comptat amb el president d'FGC, Enric Ticó; el director de l'Agència Catalana de Turisme, Xavier Espasa; i l'alcalde de Santa Coloma de Cervelló, Gerard Segú.

La iniciativa ha permès portar els elements arquitectònics més representatius de l'obra a la configuració pròpia de l'interior del tren. D'aquesta manera, s'ha guarnit el sostre, les portes, els laterals, les parts posteriors dels seients i la paret final del tren amb una decoració que possibilita gaudir dels detalls del sostre de la Cripta, de les

seves columnes, els vitralls gaudinians, de l'altar i dels característics bancs de l'obra modernista. A més, les imatges estan acompanyades amb textos explicatius de les característiques tècniques de la cripta i altres curiositats.

Patrimoni de la Humanitat

Declarada com a Patrimoni Mundial per la UNESCO des de l'any 2005, la Cripta Gaudí és una de les parts més emblemàtiques del conjunt històric de la Colònia Güell després que l'any 1898 Eusebi Güell encarregués a Antoni Gaudí un temple per a la colònia de Santa Coloma de Cervelló. La importància d'aquesta església en l'obra de Gaudí rau en que és la primera vegada que l'arquitecte utilitza de forma unitària les seves innovacions arquitectòniques: els arcs de catenària (paràbola formada per un cable estès entre dos pals i que es modifica en funció del pes), el tractament dinàmic i fluid de l'espai interior o els mecanismes de fusió de l'edifici amb el mitjà natural.

L'església inclou també nombrosos exemples del domini de les arts aplicades per part de Gaudí, tant pel que fa als elements del mobiliari com als ornamentals.

Una gestió amb certificat Biosphere

D'altra banda, la Colònia Güell és el primer monument Patrimoni de la Humanitat del món que ha aconseguit el

certificat Biosphere Discover, un reconeixement a la sostenibilitat atorgat per l'Institut de Turisme Responsable (ITR), una organització sense ànim de lucre que col·labora amb la Unesco i és membre de l'ONU.

La certificació Biosphere Discover determina que la gestió de les visites a la Colònia Güell i a la Cripta Gaudí segueix uns paràmetres d'organització sostenible del turisme, fomentant l'economia i la identitat local, així com promovent les visites a la Cripta en transport públic. //

Bitllets combinats

La Colònia Güell es pot visitar amb FGC gràcies als bitllets combinats de Turistren, mitjançant els quals Ferrocarrils apropa els viatgers als punts d'interès turístic i cultural que es poden visitar propers a les estacions i potenciar així l'oferta de lleure associada a la xarxa.

Així, el Combinat Güell inclou un bitllet d'anada i tornada de dues zones, l'entrada a la Cripta i una guia d'àudio que permeten al visitant descobrir tots els secrets de la història i construcció d'aquest espai. //

www.turistren.cat

El Baix, una escuela de teatro

Entidades como Plàudite Teatre o Sensedrama cuentan con la formación como un pilar fundamental en su estructura

“En cada ciudad hay una escuela municipal de música: falta, completamente, una preocupación por parte del teatro”

Imanol Crespo

En este número 117 de El Llobregat, comparten páginas artistas de la talla de José Corbacho, que protagoniza el ‘Parlem-ne’ de este mes, o Nuria Espert, como recién galardonada con el Premio Princesa de Asturias de las Artes 2016. Ambos son del barrio de Santa Eulàlia de L’Hospitalet y tienen como denominador común el inicio prematuro de sus carreras.

Con unos excelentes equipamientos en el territorio –desde el Atrium de Viladecans, al Auditori de Cornellà, los teatros de La Pasión de Esparreguera o Olesa, además del propio Nuria Espert de Sant Andreu de la Barca–, es imprescindible poner el foco en el carácter formativo de algunas escuelas de teatro del territorio quienes incentivan –pese a hacerlo, prácticamente, en solitario– el gusto por este ámbito, todavía discriminado.

Prueba de ello es que la gran mayoría de ciudades grandes tengan una escuela municipal de música o que esta rama –sin querer desmerecerla– cuente con una asignatura propia mientras que el teatro caiga como actividad extraescolar. “Nos encontramos un poco solos. Falta ayuda y el apoyo de la administración. Sabemos cómo hacerlo, tenemos el espacio, ahora es necesario el empujón que tienen estas escuelas municipales de música”, dice Silvia Molins de Sensedrama Teatre. En este sentido se pronuncia Eugènia Delgado, directora artística de Plàudite Teatre: “Falta, completamente, una preocupación por parte de la administración. Siempre hay una escueta municipal de música, porque, aunque no estén sus estudios reglados a ese nivel, sí están regulados. Los estudios de teatro, no. Partiendo de esa falta de reconocimiento, puedes imaginar cómo va la administración”.

Sea como fuere, estos emprendedores del Baix son los únicos que luchan por el futuro del teatro. Tenemos excelentes equipamientos, seguramente, como nunca ha habido, con oferta de teatro amateur, pero, también, profesional que abandona la ciudad condal para ofrecer sus espectáculos en el área metropolitana; es momento de dar mayor contenido y poner en relieve a los artistas del territorio del presente y del futuro.

Casi 20 años de teatro en L’Hospitalet

Una de las escuelas más importantes de la zona Llobregat está en L’Hospitalet y se conoce como Plàudite Teatre –Espai d’Arts Escèniques; por cierto, en Santa Eulàlia. La entidad cultural lleva, desde 1998, fomentando el teatro como canal de expresión y, en la actualidad, cuentan con 150 alumnos de todas las edades que pasan cada semana por las instalaciones. “Tenemos alumnos desde los 3 a los 87 años, que es el más mayor. Y en este tiempo, de aquí han salido unas 12 personas que se han dedicado al teatro de manera profesional”, dice Delgado.

Para ello, la escuela se organiza en tres grandes bloques: el de creación, que organiza obras de teatro como una compañía más; la escuela; y el bloque comunitario y social, que engloba a proyectos con la comunidad, a nivel de barrios, con colectivos concretos (salud mental, inmigrantes, refugiados...). A todos, en cualquier caso, se les aplica dos cuestiones fundamentales para la directora artística, sobre todo, en lo formativo, la calidad y la continuidad: “Son los pilares que siempre hemos considerado para que los proyectos funcionen. La escuela de teatro no es solo una actividad extraescolar; sin más. Sino que les ofrecemos la continuidad y el acompañamiento en la motivación para que se puedan formar de manera profesional”.

SILVIA MOLINS Y FRANCESC OLLÉ, EN EL TEATRO DE LA SOCIEDAD EL CASINO DE SANT ANDREU DE LA BARÇA | IMANOL CRESPO

En una de las salas nos encontramos con uno de los grupos de adolescentes de la escuela. En seguida, sin mediar palabra con los profesores, vemos como la improvisación y la creatividad son un grado; de la misma manera, el liberarse de los ‘clichés’ y las convenciones sociales es, prácticamente, una obligación para poder

expresar: “El arte siempre tiene que decir algo. Se trata de ofrecerles, desde bien pequeños, un espacio de expresión en libertad, donde no se sientan juzgados, donde puedan expresar con la palabra y el gesto”, dice uno de los ocho profesores de la escuela. “No solo cogemos textos, los estudiamos e interpretamos. Buscamos mucho la creatividad propia y una actitud muy activa. Huimos de convenciones sociales y establecidas. Se trata de romper barreras, que esa es la función del teatro: un canal de expresión y de liberación de muchos ‘clichés’ que nos cierran como sociedad”.

L’Hospitalet está viviendo por un momento de apuesta por la cultura con el ya célebre proyecto del Distrito Cultural, algo que Delgado valora positivamente, pero que no es suficiente: “Estamos buscando espacios culturales que antes no lo era, pero está en un proceso embrionario. Luego, se tendrá que decidir qué plan estratégico tiene todo eso. Ahí no hemos llegado. Un distrito cultural en el que no haya una preocupación por la participación ciudadana de base en actividades culturales, a la larga, es un fracaso. Se está empezando la casa por el tejado”.

Delgado reclama que los equipamientos culturales estén conectados con el desarrollo artístico de la ciudad: “Los centros culturales, por ejemplo, son poco frecuentados por artistas”. En este sentido, habla de muchas carencias en los equipamientos y reclama que el Gobierno local no solo haga promoción de la programación municipal, sino que, también, se pongan las bases y se facilite el desarrollo de actividades culturales, aunque sean alternativas.

Sensedrama Teatre, ya en tres municipios del Baix

Con la inauguración del teatro Nuria Espert de Sant Andreu de la Barca, en enero de 2010, y la remodelación del principio de la Avenida Constitución, la ciudad baixllobregatense ha ganado un nuevo espacio central para sus vecinos. Pero aún más. A nivel comarcal, el equipamiento cultural es de referencia para todos los municipios de su alrededor, que tienen la opción de ver propuestas profesionales de artes escénicas.

Ese mismo año que se inauguraba en Sant Andreu el teatro, en Torrelles se constituía la primera de las cuatro escuelas de la compañía Sensedrama Teatre, compañía residente en el Ateneu Torrellenc. Ahora, seis años después, la entidad ha dado el salto a los municipios que se han mostrado abiertos a colaborar, a través de sus entidades: Sant Andreu de la Barca y Begues, en el Baix, y Tiana, del Maresme. “En Torrelles hay mucha actividad cultural para la dimensión del municipio. Con el Ateneu como entidad importante que aglutina a diferentes artes y que tiene un peso específico, como profesionales del sector, propusimos hacer una escuela y a partir de ahí nos hicimos compañía residente y, por tanto, hacemos los estrenos, ensayamos y tenemos el almacén”, explica Silvia Molins, impulsora de la entidad junto a Francesc Ollé, nacido en Torrelles.

Su política, en cambio, ha sido la de contar con diferentes grupos –todos reducidos entre 6 y 12 alumnos– en estos cuatro municipios, tres de ellos en el Baix. “Son las entidades las primeras interesadas en que haya vidilla en el municipio. Y no solo como espectadores, sino que participen. Nuestros alumnos son espectadores también y una cosa lleva a la otra”, explica en relación con este objetivo de incentivar el gusto por el teatro y el convertir la escuela en un trampolín de nuevos actores.

De la misma manera, en estos años se han encontrado con una buena fidelización por parte de los alumnos: “Repiten tres cuartas partes, quiere decir que les gusta, les engancha y se les mete el gusanillo”. En la estructura del curso de hacen ejercicios de expresión corporal, de voz, de improvisación, títeres, ‘clowns’ o el mundo del payaso, se hacen construcciones artísticas de algún cuento, por ejemplo, y al final de curso se hace un montaje que se interpreta con público.

Pero el teatro, más allá de ser una expresión cultural, aporta muchos beneficios para estos jóvenes lo que da sentido, aún más, a esta reivindicación de introducir en un mayor grado las artes escénicas en la docencia: “Como es un arte, se trabaja mucho la creatividad. No hay estructuras cerradas, tienes que crear tú y, por tanto, no hay dos ejercicios iguales. Pero,

ALUMNOS DE LA PLÀUDITE TEATRE DE L'HOSPITALET | IMANOL CRESPO

además, se trabaja que se expresen bien, delante del público, lo que les puede ayudar en futuras exposiciones con gente; la vergüenza, la timidez; aprenden a estructurarse y verán que cuando te preparas una cosa, funciona”, dice Ollé. “Aprenden a hacer mil cosas a la vez: donde estás colocado, como te mueves, el sentimiento que tienes que sacar”, apunta Molins. En este sentido, el trabajo de las emociones –algo olvidado en toda la estructura docente ordinaria– es fundamental: “Cómo identificarlas, saberlas utilizar y como expresarlas, sin miedo”.

Por ello, Molins y Ollé defienden la mayor presencia del teatro en la escuela: “Últimamente se está apretando para que esto ocurra. Hace unos años que se ha ido introduciendo, pero muy lentamente. Se tendría que haber aplicado más directamente. No solo hacer teatro en el colegio, sino enseñar a utilizar el cuerpo y la emoción en otras asignaturas. Esto se está haciendo en países nórdicos; y las asignaturas son troncales. Aquí hay mucho trabajo por hacer”. //

El Café Filosòfic d'Esplugues se'n va a la guerra

Jaume Grau Massalleras

D'ençà que es matava les persones amb les pròpies mans, fins a aconseguir eliminar milions d'éssers humans pitjant un botó, la humanitat ha avançat molt tecnològicament. Per utensili interposat, des d'una pedra o un pal (o una simple barra d'ase), passant per la mort a distància amb armes de foc, hem evolucionat fins a aconseguir una complexa indústria de la mort en massa, que està a l'abast de qualsevol oficinista eficient com Eichman, o d'un pilot d'avió com l'Enola Gay que la vessà des d'el cel sobre milions de persones. La mort és tan banal que, sense saber-ho, només amb fer una trucada des del nostre modern mòbil, moren un munt de "negrits" en el Congo del coltan.

En els nostres temps moderns i postmoderns ja fa anys que es debat l'impuls que han tingut les guerres en l'avenç de la ciència i la tecnologia, i una discussió molt viva es mou en els límits del pragmatisme i lo políticament correcte quan es parla dels beneficis de les fàbriques i el comerç d'armament com a creadors de llocs de treball.

De tot això en podem parlar, i és necessari abordar les vessants històrica i ètica de la guerra, però es fa difícil parlar de filosofia quan et trobes davant de milers d'assassinats intencionats i indiscriminats d'ésser humans, com els que s'estan produint a Síria. Ja fa uns dies que vàrem citar Adorno, que deia que després d'Auschwitz ja no es pot fer poesia, i veient les imatges i escoltant els testimonis que ens arriben, se't treuen les ganes d'argumentar sobre la guerra justa o la pau perpètua de Kant. D'ençà que vam començar aquest café filosòfic, hem tingut sempre la intenció d'allunyar-nos de les vagues i ensopides reflexions, de les divagacions abstractes, de la metafísica i les discussions sobre el sexe dels àngels, per incidir en els temes i les preocupacions que més vivament ens toquen i ens afecten. Per nosaltres filosofar és comunicar i aplegar voluntats; escoltar i rebre notícies del que està passant al món, i no tancar els ulls davant les barbaritats que es co-

meten contra les persones en nom d'ideals espuris, quan no descaradament d'interessos bastards.

Deu vegades més car

Hem gaudit d'una ben documentada exposició d'en Joan Babeli -sirià que porta 37 anys a Catalunya-, acompanyat d'en Ramon Creus, sobre els orígens i la situació actual de la guerra de Síria, amb moments molt emotius quan ens parlava de la situació dels seus familiars, atrapats a Alep, enmig del conflicte, i dels seus esforços, infructuosos en els darrers mesos, per allunyar-los de l'horror. Que fa pocs anys el preu a pagar per fugir de Síria fos 4.000 €, i actualment 40.000 €, és una petita però significativa mostra de les dificultats en que es troben les víctimes civils, mentre la indiferència, quan no la oberta hostilitat dels nostres conciutadans europeus, es fa més palesa cada dia que passa, i creixen escandalosament els guanys dels qui es beneficien de la situació. Mols interrogants oberts, moltes qüestions per resoldre sobre la guerra i la condició humana; sobre la política i el paper de les religions; i tantes altres... !!!

SÍRIA HA ESTAT EL PAÍS PROTAGONISTA DEL CAFÉ | RAMON CREUS

És necessari saber que el conflicte és comunitat, que la disputa és justícia, i que tot arriba en ser per la disputa.
Heràclit d'Efes, (544 aC / 535 aC - 484 aC / 475 aC)

Escolta Radio Sport Palleja
RÀDIO PALLEJÀ 107.8 fm
93 663 35 08
La Radio de la Vila

Els bibliobusos de la Xarxa de Biblioteques engeguen la campanya d'espectacles de tardor

El Bibliobús Puigdon s'ha incorporat, aquesta temporada, a la flota de vehicles de la Xarxa de Biblioteques Municipals de la Diputació de Barcelona

Es tracta d'un Bibliobús de nova generació: inclou servei wifi, tauletes, màquina d'autoprèstec i pantalla gegant, amb un fons de gairebé 3.000 documents

Redacció

A l mes octubre es van iniciar les campanyes de foment de la lectura per als nens i nenes als bibliobusos de la Xarxa de Biblioteques Municipals de la Diputació de Barcelona. A la tardor hi participen tres bibliobusos que animaran els infants a llegir a través de diversos espectacles.

El programa de foment de la lectura vol estimular la curiositat dels infants, estendre l'ús dels bibliobusos i potenciar el seu paper de dinamitzador cultural. Des dels inicis del primer bibliobús de la Xarxa de Biblioteques Municipals, el programa ha tractat diversos temes al voltant dels quals animar els nens i nenes a llegir. Cada campanya consta d'un espectacle de petit format que va acompanyat d'uns lots de llibres que es presten a les escoles i una proposta d'activitats sobre el tema central que es tracti.

Campanyes a Montserrat, Castellot i Montau

La primera campanya en arrencar ha estat "Un món d'emocions al Bibliobús Montserrat", que pretén potenciar la lectura des d'un punt de vista vivencial amb l'espectacle "Viatges de paper", a càrrec de Marcel Gros. En paral·lel, tindrà lloc la campanya "La poesia de Joana Raspall al Bibliobús Castellot", que homenatjarà la figura de la poetessa Joana Raspall que va dedicar la major part de la seva obra als infants amb l'espectacle "Els secrets de la Joana" de la companyia El somni del dra. La mateixa campanya també arribarà al Bibliobús Montau.

Nou Bibliobús Puigdon

Una de les novetats destacades d'aquesta temporada ha estat la recent inauguració i posada en marxa del nou Bibliobús Puigdon de la Diputació de Barcelona. El bibliobús Puigdon dona servei, des del passat setembre, a 11 municipis del Lluçanès, el Vallès Oriental i Osona: El Brull, L'Esquirol, Lluçà, Muntanyola, Perafita, Prats de Lluçanès, Santa Eulàlia de Riuprimer, Tagamanent, Tavernoles, Viladrau i Vilanova de Sau. En funció de la població, alguns municipis tindran servei setmanal i d'altres quinzenal.

El Puigdon també a Viladrau

La incorporació de Viladrau a la ruta del bibliobús Puigdon ha estat possible gràcies a un conveni subscrit amb la Diputació de Girona i l'ajuntament de Viladrau, atès l'interès de totes dues institucions de disposar del servei de bibliobús i de la proximitat als municipis atesos a la comarca, en

BIBLIOBÚS EN RUTA DE LA XARXA DE BIBLIOTEQUES MUNICIPALS DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA | DIPUTACIÓ DE BARCELONA

un clar exemple d'optimització de recursos

El nou vehicle, de 10 metres de llarg i una alçada de 3'5 metres, conté uns 2.800 documents per a préstec d'un fons inicial de 5.000 documents, que s'aniran renovant periòdicament. Els usuaris del servei podran accedir al catàleg col·lectiu de la Xarxa de Biblioteques Municipals de la demarcació de Barcelona, sol·licitar altres documents en préstec interbibliotecari, tenir accés al servei d'Internet i disposar de diferents propostes de dinamització cultural que el personal del bibliobús elaborarà conjuntament amb els responsables municipals, entitats del municipi i usuaris.

Un Bibliobús més tecnològic

El disseny del Bibliobús Puigdon -que porta el nom de la muntanya de 1.207 metres del municipi d'Alpens- respon a les exigències de la transformació que estan vivint les biblioteques, cada cop més atentes a potenciar, a més dels serveis tradicionals, l'aprenentatge permanent, la cohesió social i la creativitat. Així, el vehicle disposa d'una pantalla gegant per a diferents usos, màquina d'autoprèstec, tres

tauletes i servei de cobertura wifi. A més, incorpora una plataforma elevadora per a persones amb cadira de rodes.

Millores a les rutes dels bibliobusos

La incorporació de Bibliobús Puigdon ha permès reestructurar les rutes del Bibliobús Tagamanent i del Bibliobús Guillerries i augmentar algunes freqüències de pas. Així alguns municipis que abans rebien la visita del Bibliobús quinzenalment ara la rebran cada setmana. I tots els municipis que tenien servei mensual (Perafita, Alps, Vilanova de Sau i Rupit i Pruit) ara el tindran quinzenal.

Els deu bibliobusos de la Diputació de Barcelona donen servei a 110 municipis amb una població d'uns 161.000 habitants. L'objectiu d'aquest servei és proporcionar a les poblacions de menys de 3.000 habitants un accés als llibres i a la informació similar al que tenen altres poblacions més grans amb biblioteques estables. !!!

Més informació a:

<http://bibliotecavirtual.diba.cat/campanya-busos>

meceni

Tienes un libro... y lo quieres editar
Públalo a través de micromecenazgo
sin que te cueste nada.
Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses
y con distribución gratuita
Consulta: www.mecenix.com
la única plataforma de crowdfunding dedicada al libro

IMATGES DE LES PEL·LÍCULES EBRE, DEL BRESSOL A LA BATALLA, DE ROMÁN PARRADO, CERCA DE TU CASA, D'EDUARD CORTÉS I LA PROPERA PELL, D'ISAKI LACUESTA

Cicle Gaudí de cinema: a la conquesta de nous públics

El Cicle porta 5 pel·lícules catalanes a 12 sales de cinema de la demarcació de Barcelona, una per cada comarca

L'objectiu és que la bona acollida faci augmentar el nombre de projeccions i, en properes edicions, arribar a tot Catalunya

Redacció

Municipis barcelonins acullen projeccions periòdiques de pel·lícules catalanes, totes incloses dins el Cicle Gaudí, organitzat per l'Acadèmia del Cinema Català, impulsat per la Diputació de Barcelona i amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i l'SGAE.

Conquerir nous públics per a la producció catalana de cinema, de consum encara minoritari a casa nostra. El repte no és nou però continua vigent: és el punt de partida del Cicle Gaudí, que porta 5 pel·lícules catalanes a 12 sales de cinema de la demarcació de Barcelona, una per cada comarca. La Diputació de Barcelona finança prop del 50% del Cicle, que ja ha aplegat prop de 3.000 espectadors.

El Cicle Gaudí -Cicle Estable de Cinema Català- acostarà al territori una oferta diversa, actual i de qualitat, col·laborant amb les institucions del país per tal d'arribar a la mitjana europea en hàbits de consum audiovisual propi. «És important donar suport a l'Acadèmia amb iniciatives com el Cicle Gaudí per crear polítiques culturals de proximitat»,

ELS ACTORS DANI ROVIRA I ALEXANDRA JIMÉNEZ A 100 METROS I MIKI ESPARBÉ I RUTH LLOPIS AL REI BORNÍ

explica el diputat de Cultura de la Diputació de Barcelona, Juanjo Puigcorbó. «Encara que a la Diputació no podem fer produccions, sí treballem i ajudem els ajuntaments i les entitats per a que es puguin desenvolupar polítiques territorials concretes», afegeix.

Projecte de futur

El Cicle Gaudí neix a les sales dels municipis barcelonins; però la voluntat és que la bona acollida del públic el faci créixer en tots els sentits. L'objectiu és augmentar el nombre de projeccions i, en pròximes edicions, arribar a tot Catalunya.

La tria de les pel·lícules a projectar ha anat a càrrec d'un comitè format per distribuïdors i exhibidors, que han seleccionat 5 títols de la producció catalana de l'any. Pel·lícules de qualitat, d'estrena molt recent i d'ampli abast de públic com El rei borni, de Marc Crehuet; Cerca de tu casa, d'Eduard Cortés; La propera pell, d'Isaki Lacuesta i Isa Campo; i 100 metros, de Marcel Barrena. Al Cicle Gaudí 2016 també hi ha tingut cabuda una pel·lícula per a televisió com és Ebre, del bressol a la batalla, de Román Parrado, programada abans de la seva emissió televisiva i en commemoració dels 80 anys de la derrota a la Batalla de l'Ebre. ■■■

Estrenos literaris: 'Decididos', de Ana Basanta

«Decididos», el libro de los valientes

Ana Basanta explica en su nuevo libro diez historias de personas que se han atrevido a dar un giro en sus vidas

Vanesa Maillo

¿Quiéno ha querido dar un giro a su vida alguna vez? La periodista Ana Basanta narra en su nuevo libro «Decididos» diez historias reales de personas que dieron un cambio de timón en sus vidas, desmarcándose de las opciones mayoritarias en nuestra sociedad.

Emprender un largo viaje sin billete de vuelta, dedicarse a trabajar sin ánimo de lucro, irse a vivir al campo... parecen formas de vida irrealizables y utópicas en esta sociedad urbanita, consumista y tecnológica. Sin embargo, «Decididos» (Editorial Diéresis) demuestra lo contrario. A lo largo de sus diez capítulos, el libro

aborda la vida de hombres y mujeres que se atrevieron a romper con las ataduras de sus trabajos y experimentaron un giro en sus vidas que la mayoría no nos atreveríamos a realizar.

Podrías ser tú

El protagonista de «Decididos» podrías ser tú. Antes de emprender sus aventuras vitales, eran ciudadanos que ejercían todo tipo de profesiones: desde la banca a las telecomunicaciones, al frente de una caja registradora en un supermercado o en importantes cargos ejecutivos. Tal y como explica Ana Basanta, «son historias cercanas de gente con la que resulta misión imposible no identificarse, por las veces que hemos pensado en dar el salto y dejar atrás la inercia de la rueda que gira y

no para...». Lo único que nos separa es que ellos se han «decidido».

Las páginas de «Decididos» están repletas de coraje y valentía. Son «personas valientes dispuestas a correr riesgos, pues desde un principio son conscientes de que el camino no va a ser fácil», ha aclarado Basanta. De hecho, en el libro también hay lugar para adversidades y decepciones. «Arriesgar no supone ni perder, ni ganar», ha matizado la autora, que cree que «el riesgo también implica, en ocasiones adversas, saber dónde agarrarte y ver otras opciones». En este sentido, ha destacado la importancia del apoyo familiar, ya que quizá solos no se habrían atrevido a dar el primer paso.

Basanta acompaña a los protagonistas, que,

DECENAS DE PERSONAS ASISTIERON A LA PRESENTACIÓN DEL LIBRO ORGANIZADA POR EDITORIAL DIÉRESIS Y LIBRERÍA ALIBRIS

sin quererlo, se han convertido en ejemplos de superación y realización personal. A todos les une haber sabido «escucharse a sí mismos y no tanto a las interferencias externas que, en ocasiones, nos contaminan».

Con paz interior

En el libro, la autora reflexiona sobre nuestras verdaderas aspiraciones y descubre otras formas de vivir, pero «no todos los cambios tienen que ser radicales», ha explicado. Del mismo modo, también abre opciones a los menos

impulsivos. Ana Basanta confía en que es posible poder aspirar a esta paz interior, que nos ilustra en su obra, sin necesidad de tener que abandonar el ritmo de vida actual. En esta línea, la autora anima a realizar viajes de corta duración, por ejemplo durante un mes, o aportar cooperando en nuestra propia ciudad o barrio. Pues, ha asegurado que «aunque luego se vuelva al trabajo, son decisiones que también te ayudan estar bien contigo mismo».

«Decididos» también es un viaje: de Wall Street

a Barcelona; de un despacho en la gran ciudad a la selva colombiana; de Madrid a pequeños pueblos de Segovia o Extremadura; dar la vuelta al mundo en barco o como mochileros... En definitiva, un libro que ha contagiado las ganas de vivir incluso a su propia autora. Aunque Basanta reconoce que ahora mismo «no necesito un giro vital, porque no creo que lleve una vida frustrada», no descarta la opción. «¿Por qué no?», se pregunta, y con el mismo afán optimista se autoresponde: «al final, siempre contamos con la trampa de poder volver al punto de partida, y, aunque salga mal, no se pierde nada».

Ana Basanta es licenciada en Historia y en Periodismo. Es redactora de la agencia de noticias Europa Press desde el año 2001, labor que combina con colaboraciones en medios como los diarios El Periódico de Catalunya, Ara y la revista Cavall Fort. Ha publicado anteriormente los libros «Halcón de los Andes» (2010), «Líbano desconocido» (2012), «Inconformistas» (2013) y es coautora del libro «Qui és Qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet». ■■■

Despacho especializado en derecho de familia

Rambla Rafael Casanova 74

Sant Boi de Llobregat

info@xpadvocats.com

Telf. 936407228

EDUCACIÓ

Molt més que futbol

FD dual a l'alça, una nova residència universitària i el tancament (o no) de línies de P3

El principi de la fi dels barracots: l'Hospitalet construeix el nou edifici del centre educatiu Ernest Lluch

Al Baix Llobregat s'han eliminat 12 grups de preescolar d'un total de 64 que se n'han tancat a tot Catalunya a l'actual curs escolar

2017 sembla que serà un any de bones notícies per l'Hospitalet, al menys pel que fa a l'àmbit educatiu. La Generalitat licitarà el projecte del nou edifici de l'escola Ernest Lluch, al barri de Collblanc, que des de 2011 imparteix classes en mòduls prefabricats.

Tot apunta que aquest serà l'any en que la Generalitat donarà resposta a necessitats que la ciutat ha reivindicat llargament. Tant les famílies dels alumnes, l'AMPA de l'escola com la Xarxa Grogga de l'Hospitalet s'han mobilitzat en nombroses ocasions demanant la construcció immediata del nou edifici, fins i tot en una acampada reivindicativa. Ara, l'administració s'ha compromès juntament amb l'Ajuntament de l'Hospitalet a fer tots els passos necessaris per tal d'engegar el projecte del nou edifici del centre educatiu abans d'acabar l'any. I posteriorment, licitar la redacció del projecte de l'escola Paco Candel, al barri de Santa Eulàlia, que es troba en la mateixa situació i fa anys que estan en barracots.

Centre de formació a distància

I encara hi ha més: el Grup Planeta instal·larà un centre de formació professional i universitària a l'edifici abandonat dels antics jutjats de l'Hospitalet. El grup editorial invertirà entre set i deu milions d'euros a reformar el complex de 10.800 metres quadrats i hi instal·larà setanta programes de FP, graus universitaris, titulacions pròpies, màsters i postgraus. Es preveu que el centre comenci a funcionar a partir d'aquest curs 2017-2018 i duri 25 anys, amb possibilitat de prorrogar l'acord cinc anys més. Un ús radicalment diferent del que l'edifici havia estat anys enrere que complementarà l'oferta educativa del territori.

Dos pols universitaris al territori

Tot i que l'educació Universitària al Baix Llobregat i l'Hospitalet no és una de les àrees més reforçades de l'ensenyament, el territori compta amb dos campus de referència: la Universitat de Barcelona (UB) a l'Hospitalet i la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) a Castelldefels.

A més, si ja podem presumir, després de la seva recent remodelació, d'una facultat a l'Hospitalet més àmplia, moderna i vistosa, ara ho podem fer de la nova residència d'estudiants que es construirà al Campus de les Ciències de la Salut de Bellvitge, annexat a l'Hospital Universitari de Bellvitge. L'equipament, que es preveu que estigui llest pel curs 2017-2018, potenciarà l'oferta internacional del Campus d'Excel·lència, que ja compta amb uns 4.000 alumnes de l'estranger.

Aposta per l'FP Dual

Ja ho preveia la Unió Europea. Al 2020 el 50% de llocs de feina a Europa requeriran d'una titulació en FP. I al Baix Llobregat i l'Hospitalet no han volgut que els agafi d'imprevist. Al territori, la Formació Professional esdevé fonamental per tal d'augmentar la competitivitat dels seus treballadors, reduir les baixes qualificacions, augmentar les qualificacions intermitges i fomentar i retenir les superiors.

Malgrat la millora en les dades d'ocupació que es recullen en els últims trimestres, a

Catalunya encara hi ha 150.400 joves a l'atur (una taxa d'atur juvenil del 23,9%), segons la darrera EPA (Enquesta de la Població Activa). Mentre que aquesta xifra augmenta fins al 34,1% pels joves sense estudis post-obligatoris, com els de FP Dual. L'estudi d'inserció laboral de la formació professional confirma el repunt de l'ocupació en un 59% dels graduats, 13 punts més que la resta de titulats de la formació professional, segons dades de la Generalitat i el Consell General de Cambres.

Facilitar l'accés al mercat laboral als més joves és clau després de l'impacte de la crisi en l'atur juvenil: els llocs de treball ocupats per joves han disminuït un 45,4% des del 2007 passant de 874.500 a 477.600 persones joves ocupades a l'actualitat. El nou model dual, que gaudeix d'important presència al Baix Llobregat, s'ha plantejat com una bona opció. Des que va implantar-se el 2013 a Catalunya, combina l'aprenentatge en una

empresa amb la formació acadèmica, augmentant la col·laboració entre els centres de formació professional i les empreses, en el procés formatiu dels alumnes. Així, no solament contribueix en la millora la ocupabilitat dels joves, sinó que a més posa solució a un problema tradicional de l'ensenyament: la distància entre empresa i els centres educatius, que de vegades no donen resposta als requeriments del mercat laboral.

Segons la nova directora de Serveis Territorials d'Ensenyament al Baix Llobregat, Núria Valldurola, "és el futur i el gran encert amb la que recuperarem la figura de l'aprenent". En definitiva, es tracta d'un mecanisme per a l'adquisició de competències professionals per a la inserció a l'inici de la vida laboral, que és "bo per ambdues bandes: per l'empresa, perquè l'alumne aprèn i en el moment en què la companyia necessita personal els contracta, i per l'equip docent, que viu, normalment,

allunyat de l'entorn empresarial."

El Baix Llobregat i l'Hospitalet compten amb iniciatives punteres i SEAT n'és un bon exemple. Gràcies al seu compromís en enfortir la formació professional dual, el Centre de FP d'Automoció, ubicat a Martorell, podrà captar i generar talent de 480 alumnes per afavorir la inserció laboral a les empreses al Baix Llobregat i a Catalunya.

Descens de la natalitat

L'any 2016 va estar un any de protestes entre la comunitat educativa del Baix Llobregat i la Generalitat. El descens demogràfic –menys naixements i menys immigració– va donar lloc al debat educatiu més polititzat: el tancament o no de les línies de P3. Finalment, el pla ha suposat el tancament de 12 grups de P3 a la comarca del Baix Llobregat, d'un total de 64 que se n'han tancat a tot Catalunya al curs 2016-2017. A més, les ràtios d'alumnes per classe continuen sent preocupants: s'ha passat d'una mitjana de 22,9 alumnes a les aules d'infantil a només 20,7, respecte l'any anterior.

Curiosament, a l'Hospitalet la resolució ha estat tot el contrari. Degut al manteniment de la natalitat i al gran volum d'alumnes a la zona nord de la ciutat, s'han incrementat els grups de P3, amb l'estrena de tres línies noves. En aquest sentit, el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya assegura que "la planificació es fa sempre amb diàleg constant amb les administracions locals i tenint en compte la situació específica i la tendència demogràfica de cada municipi". ■■■

L'Hospitalet, en contra del que passa al Baix, mantindrà o augmentarà les línies de P3

L'Escola Pere Lliscart comptarà segurament amb un grup més per donar resposta a la demanda al nord de la ciutat

La ciutat comptarà amb un total de 52 grups, els quals han tingut durant aquest curs una taxa de 96% d'ocupació

Redacció

Després de l'episodi viscut a finals d'any sobre les beques menjador, el debat educatiu ha voltat sobre la necessitat o no d'eliminar grups de P3 a les escoles públiques del Baix Llobregat per la reducció de la natalitat fa tres anys. Mentre que al nostre territori, la tendència serà, sembla ser, la de reduir grups tot i la protesta ciutadana, a L'Hospitalet apunta que serà tot el contrari.

L'Ajuntament de L'Hospitalet i el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya han acordat, a la reunió de la Taula Mixta de Planificació, el manteniment de l'oferta educativa d'aquests grups de P3 pel pròxim curs 2016-2017. De fet, si algun canvi hi haurà serà a l'alça amb l'increment d'un grup a l'Escola Pere Lliscart entre els barris de Collblanc, La Florida i Pubilla Cases, degut al manteniment de la natalitat i al gran volum d'alumnes en aquesta zona nord de la ciutat.

En total, doncs, l'oferta total per aquesta franja d'edat serà de 52 grups de P3, el mateix que el que ofereix actualment l'escola pública de L'Hospitalet, amb una taxa d'ocupació del 96%. D'altra banda, l'oferta de l'escola concertada serà novament de 39 grups, dels quals ha omplert 37. En aquest mateix sentit, L'Hospitalet també comptarà amb els mateixos grups d'ESO (Educació Secundària Obligatoria).

D'aquesta manera, davant el debat que es viu al nostre territori, L'Hospitalet s'assegura l'oferta educativa i no descarta nous grups tant de P3 com de P4, que dependran del nombre d'inscrits, i que donaran resposta a l'arribada constant de nous alumnes a la ciutat. Per donar a conèixer tota la informació educativa i municipal, a més de les jornades de portes obertes habituals, l'Ajuntament farà arribar a les 5.000 famílies de la ciutat que tenen fills de 3 i de 12 anys i que, per tant, inicien cicle, una Guia dels centres educatius de L'Hospitalet, amb tot el necessari. A falta de les dates oficials, s'estima que la preinscripció serà tot just després de la Setmana Santa. ///

Ensenyament tancarà al territori, finalment, dotze de les 21 línies de P3 que tenia previst

Cornellà i Sant Boi seran, segons ha pogut saber El Llobregat, les ciutats més afectades amb dos línies tancades

La comunitat educativa, ampes i sindicats creuen que la solució passa per reduir les ràtios d'alumnes per grup

Imanol Crespo

La comunitat educativa del Baix Llobregat ja té una resposta per part de la Generalitat de Catalunya, que mou fitxa en relació al tancament de les línies de P3 després de la protesta organitzada el dijous 4 de febrer al davant de l'edifici de Serveis Territorials de Sant Feliu. Segons ha pogut saber El Llobregat, Ensenyament tancarà finalment 12 línies de P3 enlloc de les 21 que tenia previstes. Tot i que falta per confirmar-se en una nova reunió, segons fonts oficials de l'USTEC, ballarà poc aquesta xifra. De fet, podria augmentar depenent de la demanda, particularment, a Olesa i Esparreguera que queden pendents a les preinscripcions.

Entre les ciutats més afectades està Cornellà i Sant Boi que, d'entrada, perdran dos grups: a l'Escola Almeda i Ignasi Iglésias i al Parellada i Rafael Casanovas, respectivament. A aquesta llista cal sumar una línia menys a municipis com Viladecans, Torrelles, Sant Vicenç dels Horts, entre d'altres que Ensenyament no ha comunicat, a més d'un grup de l'Escola Martí i Pol de Sant Feliu, una

LA MAREA GROGA TORNA A SORTIR AL CARRER EN DEFENSA DE L'EDUCACIÓ

de les més polèmiques. Ensenyament justifica el tancament d'una de les dues línies de l'escola -tot i omplir l'any passat els dos grups- per redistribuir les inscripcions amb les escoles de Falguera i Arquitecte Gaudí, amb menys demanda. Una proposta que aporta amb "l'amenaça" que l'altra opció seria tancar una de les dues escoles de la zona baixa de la capital del Baix. Pel que fa l'USTEC, considera que els alumnes del Martí i Pol (que en alguns casos venen de Sant Just Desvern) no aniran a les altres dues escoles, sinó a una escola concertada a prop.

Noves protestes

La comunitat educativa, ampes i sindicats no accepten la nova proposta i mantenen la seva posició d'esperar a les preinscripcions per tal de distribuir després les 779 vacants que podrien quedar aproximadament (per la reducció de la natalitat fa tres anys), no amb l'eliminació de línies sinó amb la reducció de ràtios. En aquest sentit, denuncien que juguen amb regles de joc diferents front les escoles concertades, les quals poden demanar la concertació a partir de 19 alumnes per grup, mentre que les públiques estan amb ràtios de 25 alumnes. A més, les concertades poden acabar les preinscripcions al setembre i no ara, com la pública.

Aquesta guerra particular entre pública i concertada es pot donar, pròximament, a Santa Coloma de Cervelló, on obrirà una nova escola privada per aquest curs amb tarifes que ronden els 665 euros el mes. De moment, la seva apertura no tindrà una repercussió a nivell públic, però, segons informa el sindicat informatiu, ja estarien anunciant rebaixes a les quotes d'aquí a dos anys, efectivament, quan ja arribin als 19 alumnes per grup, nivell suficient per demanar el finançament públic. Aleshores, si que podria haver una repercussió en l'escola pública.

Per tot plegat, la comunitat educativa del Baix Llobregat ja prepara un calendari de protestes que podrien acabar, de confirmar-se definitivament, en una protesta a la plaça Sant Jaume de Barcelona, en coordinació amb altres plataformes educatives que també estan portant jornades de protesta a comarques del Vallès o del Maresme. ///

91,2 fm

Ràdio Martorell
emissora municipal

RÀDIO

96.3 fm

El Campus de Bellvitge de la UB tindrà la seva residència d'estudiants

L'Hospitalet cedeix un terreny per la construcció de l'equipament que internacionalitzarà el campus

Segons fonts oficials del centre educatiu, es preveu que la residència estigui llesta pel curs 2017-2018

Redacció

Una de les qüestions que diferencien a les universitats o a alguns dels seus campus és si tenen o no residència d'estudiants, una qüestió molt important per l'acollida d'estudiants estrangers. Dons bé, el Campus de Bellvitge de la Universitat de Barcelona, annexat a l'Hospital Universitari de Bellvitge, dona un pas de gegant en aquest sentit després que el Ple municipal de l'Ajuntament de L'Hospitalet aprovés la cessió d'un terreny per a la construcció d'una residència d'estudiants pròpia.

Es tracta d'un solar de 1.805 metres quadrats que la ciutat cedeix a l'entitat educativa per aixecar la residència universitària del Campus de les Ciències de la Salut de Bellvitge. En concret, serà a la cruïlla de l'avinguda de la Mare de Déu de Bellvitge i del carrer de la Residència. D'aquesta manera, el Campus —després de la seva recent remodelació de la facultat, més àmplia, moderna i vistosa— sumarà un nou servei per a estudiants que potenciarà la internacionalització del Campus d'Excel·lència, que ja compta amb uns 4.000 alumnes de l'estranger.

Segons el conveni signat entre l'Ajuntament i la Universitat de Barcelona, la ciutat cedeix el solar durant 75 anys per a aixecar la residència, la qual haurà de disposar de 100 places residencials, a més d'altres serveis complementaris com menjador, biblioteca o sales de reunions. Abans del tancament d'aquesta edició, no ha sortit l'adjudicació de les obres a concurs, procés que s'obrirà, segons la Universitat de Barcelona, a partir de novembre. Les empreses constructors podran optar llavors per les adjudicatàries i començar a aixecar la nova residència. Es preveu, en tot cas, que l'equipament estigui llest pel curs 2017-2018. ■■■

AULARI UNIVERSITARI DEL REMODELAT CAMPUS DE BELLVITGE DE LA UB

El jove talent accedeix a la universitat

El santfeliuenc Pau Ariño, segona millor nota de Catalunya a les PAU

Ariño, del barri Mas Lluí i de l'Institut Sant Just, ja s'ha matriculat al doble grau d'Administració i Direcció d'Empreses i Dret de la Pompeu Fabra gràcies al seu 9,7

I. C.

Un 10 a Castellà, un 10 a Història, un 10 a Anglès, un 9,5 a Català i un 9 a Geografia. Amb aquestes notes a les Proves d'Accés a la Universitat (PAU) i la mitjana de 9,81 de Batxillerat, el santfeliuenc Pau Ariño ha tastat aquest estiu la fama com a millor nota de la selectivitat al Baix Llobregat, a la demarcació de Barcelona (compartida amb quatre estudiants més) i com la segona millor nota

ARIÑO FA 18 ANYS AQUEST MES DE SETEMBRE, TOT JUST EL MES QUE ENCESTA LA UNIVERSITAT COM A MILLOR NOTA DEL BAIX

Falta endreçar el model educatiu i incentivar la creativitat

de Catalunya (amb cinc joves més). Un 9,7 total que l'ha permès ja matricular-se a la seva primera opció: un doble grau d'Administració i Direcció d'Empreses i Dret a la Universitat Pompeu Fabra. "M'esperava una nota alta, perquè la necessitava per entrar a la universitat, però no tanta com per tenir aquest ressò. ¡Què tothom s'ha enterat!" Tant és així que quan entrem al Centre Cívic del seu barri de tota la vida, Mas Lluí, el conserge el saluda i el felicita.

Per Ariño, veí de Sant Feliu, però ex alumne ja de l'Institut Sant Just, no han estat aquestes setmanes de maldecaps, de prendre cafès per allargar les nits d'estudi ni altres bogeries que es fan motivades pels nervis o perquè som conscients que no ens hem preparat gaire al llarg del curs. Aquest ha estat el seu secret: ser conscient des del principi de l'objectiu de treure una bona nota per accedir a la primera opció de la universitat.

"Anava bastant preparat de l'institut després d'aquest curs i del passat. Anava molt conscienciat i ja em vaig preparar des del principi. Aleshores, no van ser estressants les últimes setmanes sinó que va ser posar en pràctica el que ja havia treballat durant tot el curs. La clau ha estat anar fent i, mira, ha sortit aquesta nota", ens explica tot just el dia que ha confirmat la seva matrícula: "La tenia clara des de fa anys sí. És un àmbit que m'interessa,

és molt completa i, com són dues carreres, et dona una visió més global".

En aquest sentit, de fet, es manté molt obert per dibuixar el seu futur: "Sempre he volgut ser jutge, però ara no ho tinc tan clar (riu). No sé molt bé cap a on dirigir-me, però, suposo que la carrera ja m'ajudarà a decidir-me".

Segui com sigui aquest futur, el que sí té ben clar és el que espera d'aquesta nova etapa que tot just enceta: "Espero passar-ho molt bé, conèixer gent i, si puc fer un intercanvi, penso que conèixer altres cultures i altres llocs és molt enriquidor".

Falta creativitat

A punt de fer, aquest mes de setembre, els 18 anys i a les portes d'entrar a la universitat, és moment també de fer una mirada enrere i valorar la seva etapa educativa. "Crec que he tingut una bona formació, però penso que el model té moltes coses a canviar. Sobretot a primària i secundària. Ara sembla que la formació és acumular coneixements que no saps, moltes vegades, si realment la gent els arriba a interpretar i a entendre. És només informació, una mica desendreçada i que després, sovint, no saps aplicar a coses útils. Reorientaria el model perquè la gent es senti atreta veritablement pel que està aprenent i vegi la utilitat. Així no hi hauria tanta desmotivació. D'altra banda, falta espai per a la creativitat i les nostres iniciatives". ■■■

FP Dual, l'equilibri perfecte per a la inserció laboral dels joves

Administració i Gestió és la Formació Professional més comuna seguida de graus com Informàtica o Comerç i Màrqueting

Meritxell Ruiz: "Necessitem que més empreses convencin a les pimes que val la pena fer aquesta aposta per l'FP Dual en el futur"

Redacció

Es els estudiants tenen, actualment, dos moments on s'han de seure, reflexionar i decidir el camí formatiu que volen emprendre. Un és en acabar l'Educació Secundària Obligatoria i l'altre en finalitzar el Batxillerat. En ambdós casos tenen ja l'opció de cursar els coneguts graus de Formació Professional (mig o superior, respectivament), una alternativa excel·lent per la seva durada i pel coneixement específic d'una professió que aporta.

A l'alçada d'Europa

En aquest inici de curs, al Baix Llobregat hi haurà 22 centres educatius de 14 municipis amb algun curs de Formació Professional entre la seva oferta. Administració i gestió és la més comuna (en 13 centres educatius), seguit de graus com Informàtica i Comunicacions (10) o Comerç i Màrqueting (9); sense oblidar de fer menció de cursos específics i que tenen molt a veure amb el territori com són els de Transport i Manteniment de Vehicles; Hoteleria i Turisme; i, fins i tot, la Formació Professional Agrària, que s'imparteix exclusivament al Institut Ribera Baixa II de El Prat de Llobregat.

DOS DELS PRIMERS APRENENTS DEL CENTRE CIAO DE MARTORELL | I.C.

De fet, segons dades oficials del Departament d'Ensenyament, Catalunya està a l'alçada de la mitjana europea en tant que representa una opció pel 40% dels estudiants d'ESO, així com un 60% dels estudiants que finalitzen el Batxillerat. D'aquesta manera, Catalunya ha recuperat el prestigi de la seva Formació Professional que, a més, ha donat un pas més enllà amb l'FP Dual. Des de l'any 2012-2013, els estudiants tenen l'opció d'escollir aquesta modalitat que combina la formació en el centre educatiu amb l'activitat productiva d'una empresa. Sota el lema 'aprendre treballant, treballar aprenent', l'FP Dual ha passat de 500 alumnes al seu primer curs a més de 5.000 alumnes quan acabi el nou curs. En quatre anys s'ha multiplicat per deu la demanda a Catalunya. "El nivell de graus mitjans i superiors són molt elevats a Catalunya. Des de l'any 2012-2013, a més, s'implanta l'FP Dual, on una part de l'aprenentatge es fa en una empresa, el que és molt positiu perquè l'estudiant està en contacte amb la realitat laboral, amb les seves dinàmiques d'empresa i de treballadors", ha dit la consellera d'Ensenyament, Meritxell Ruiz.

D'aquesta manera, la inserció laboral –la gran espasa de Dàmocles dels joves independentment de la seva formació– ascendeix al 60%. "Ara són les empreses les que ens truquen per tenir alumnes", assegura Ruiz davant el nou repte d'introduir a les petites i mitjanes empreses també en aquesta dinàmica: "Necessitem que més empreses convencin a les pimes que val la pena fer aquesta aposta en el futur".

El paper de l'empresa passa, en aquest sentit, per quatre grans intervencions: acorda amb el centre educatiu les tasques que desenvolupa l'aprenent; acull l'aprenent i li assigna un lloc de treball adient; nomena un tutor d'empresa que fa la instrucció i el seguiment; i participar en la valoració del treball realitzat. En paral·lel, els cursos acostumen a tenir una estructura fonamentada en 2.000 hores lectives, la meitat de les quals, però, acostumen a ser horari laboral a l'empresa. De fet, es pot resumir l'FP Dual en un primer curs on, en dos trimestres s'adquireix la formació professional bàsica per fer unes primeres pràctiques al tercer trimestre. Després, a partir del juny i juliol, s'inicia el segon curs que alterna l'horari laboral amb assistència al centre educatiu d'una manera coordinada. Així, l'aprenent acostuma a estar un any, com a mínim, en un entorn laboral amb un contracte que pot ser de beca (el salari no pot ser inferior als 3,5 euros/hora) o un contracte de treball amb una retribució pactada amb l'empresa o amb els salaris del conveni col·lectiu. En aquest nou curs, al Baix Llobregat hi haurà 18 cursos públics de FP que s'impartiran sota aquest nou model.

L'aposta de l'automoció

En paral·lel, cal destacar l'aposta per la Formació Professional Dual del sector més important del territori: l'automoció. Amb la inauguració, al març de 2015, del Centre de Formació de Professional d'Automoció, ubicat a Martorell, el sector vol captar i generar talent per afavorir la inserció laboral dels joves a les empreses al Baix Llobregat i a Catalunya. Amb unes instal·lacions de més de 10.000 metres quadrats, té capacitat per 480 alumnes d'FP. ■

L'Associació JAPI-Joves i projectes per a la inclusió" de L'Hospitalet, premi Educaweb

Un total de 44 entitats de Catalunya, València i l'Aragó han participat a la novena edició del guardó sobre innovació educativa

El tercer reconeixement ha estat pel projecte hospitalenc "Avança + prova oficis. Projecte d'orientació acadèmica i professional"

Redacció

El tercer premi Educaweb d'Orientació Acadèmica i Professional ha estat en la novena edició pel projecte "Avança+ Tasta Oficis. Projecte d'orientació acadèmica i professional", de l'Associació JAPI-Joves i projectes per a la Inclusió (l'Hospitalet de Llobregat). El projecte vol formar els joves per incrementar les seves possibilitats d'inserció al món laboral i fomentar el retorn i la continuació al sistema educatiu formal. S'adreça a joves entre 16 i 18 anys que han abandonat els estudis de secundària obligatòria sense finalitzar-los. Monitor/a de Lleure, Comunicador/a audiovisual o jardiner/a són alguns dels oficis que tasten gràcies a una xarxa de col·laboradors públics i privats, com administracions, agents educatius o la Fundació Èxit.

Aquest any, el primer Premi Ciutat Orientadora ha estat per a Badia del Vallès. Aquest premi té com a objectiu reconèixer les millors estratègies i implementacions de projectes integrals d'orientació acadèmica i professional vinculades a una ciutat. Aquest nou premi va ser una de les iniciatives impulsades per Educaweb i la Diputació de Barcelona, sorgides de la conferència internacional celebrada a Barcelona el passat mes de juliol en el marc del projecte "Ciutats Orientadores - Guiding Cities", co-finançat pel Programa Erasmus+ de la Unió Europea.

Els objectius d'aquest projecte europeu, que ha comptat amb la participació d'organitzacions de quatre països (Espanya, Grècia, Itàlia i Romania), són: millorar els serveis d'orientació per contribuir a reduir l'abandonament escolar prematur; dissenyar eines de planificació estratègica i avaluació; promoure la col·laboració entre els diferents agents implicats en l'àmbit de l'educació i l'orientació acadèmica i professional; i desenvolupar un model de ciutat orientadora.

Festa educativa

El certamen té l'objectiu de donar visibilitat als projectes, els materials innovadors i les experiències que es realitzen a l'Estat espanyol, així com per fomentar la creativitat i la innovació en el disseny de propostes d'orientació. El portal expert en educació, formació i orientació, convoca més de 200 persones en la cita anual de l'orientació acadèmica i professional per al lliurament dels Premis Educaweb 2016, en un acte al Petit Palau de la Música Catalana.

El cofundador i president de la Internet Society a Espanya (ISOC-ES), Andreu Veà, ha participat en l'acte de lliurament dels Premis Educaweb amb una conferència. El pioner d'Internet i emprenedor al sector de les telecomuni-

cacions, ha explicat com la xarxa genera nous perfils professionals en tots els sectors, i com està canviant el món del treball, les feines i les empreses. L'autor de "Cómo creamos Internet", llibre de referència sobre la història de la xarxa, relatada pels seus creadors, també ha explicat que hi ha dues tendències: d'una banda, la durada mitjana de les empreses, i de l'altra, l'explosió de les noves professions. Aspectes que cal tenir en compte en l'àmbit de l'orientació acadèmica i professional.

A l'acte de lliurament dels Premis també hi ha participat la consellera d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, Meritxell Ruiz, al costat del director general d'Educaweb, Josep Lluís Segú; de la directora d'Educaweb, Montserrat Oliveras; i del secretari del Jurat dels Premis Educaweb, Xavier Riudor. D'altra banda, els Premis Educaweb es realitzen en aquesta edició gràcies al patrocini de la Fundació Bertelsman, l'Escola Blanquerna de la Universitat Ramon Llull, i la Diputació de Barcelona. A més, compten amb la col·laboració de l'AIOSEP, COPOE, DEP Institut, Bagués Masriera, Edutech Cluster, Aula, i el Saló de l'Ensenyament de Fira Barcelona.

Majoria de projectes de Catalunya

Els projectes presentats als Premis Educaweb s'agrupen en funció de tres categories: projectes d'institucions, organitzacions o centres educatius que s'estiguin realitzant durant el curs 2015-2016, o que s'hagin aplicat en cursos anteriors; projectes presentats individualment per professionals i que s'estiguin realitzant durant el curs 2015-2016 o que s'hagin aplicat en cursos anteriors; i projectes elaborats per orienta-

L'ASSOCIACIÓ JAPI-JOVES I PROJECTES D'INCLUSIÓ HA ESTAT LA GUANYADORA DEL TERCER PREMI EDUCAWEB D'ORIENTACIÓ ACADÈMICA I PROFESSIONAL

dors i professionals de l'educació menors de 35 anys i que encara no s'hagin aplicat.

Un total de 44 projectes, un 22% més que l'edició passada, s'han presentat a la novena edició dels Premis Educaweb d'orientació acadèmica i professional. En aquesta edició, els projectes presentats provenien principalment de Catalunya, amb 21 propostes, però, també, de Madrid, Andalusia, Castella i Lleó, i la Comunitat Valenciana, d'on provenen la resta de propostes presentades per a l'orientació acadèmica i professional. Des que es van posar en funcionament el 2008, més de 300 projectes han optat als Premis Educaweb.

La dotació dels premis, que ascendeix a més de 8.000 euros, es distribueix en la prestació de serveis de consultoria, orientació o publicitat a Educaweb. A més de la publicació i difusió del projecte i del lliurament d'una distinció, Educaweb dota amb 1.500 euros el projecte guanyador individual, i el premiat de la categoria institucional es beneficia dels serveis de consultoria, orientació o publicitat. El guanyador de la categoria de projectes no aplicats obté la publicació i difusió del seu projecte, una distinció de reconeixement i la possibilitat de viatjar a un país europeu per conèixer una organització dedicada a l'orientació.

Educaweb és una entitat de referència dedicada a l'orientació acadèmica i professional, que ofereix serveis d'orientació professional a persones, institucions i centres de formació des de 1998. En el seu portal, que compta amb un cercador amb més de 50.000 cursos i 20.000 centres de formació, ofereix continguts i serveis d'accés lliure i gratuït que ajuden a l'usuari a escollir la formació més adequada. Des del seu origen, Educaweb ha aconseguit destacar com a eina essencial per a la recerca de formació i informació, amb més de 12 milions de visites en els últims dotze mesos (unes 40.000 visites diàries) i més de 150.000 usuaris registrats. ■

ràdio
sant
feliu
105.3 | fm

SANITAT

Pioners tot i les retallades

L'any en que serà realitat l'Hospital de Viladecans

Les cues i la falta de personal segueixen sent els protagonistes del sector sanitari

La principal víctima de les retallades ha estat l'Assistència Primària, en especial l'infantil

Si pensem en el concepte "retallades" probablement el primer sector que ens vindrà al cap serà el sanitari. Les baixades salarials als treballadors, la falta d'inversió en mitjans i tecnologia, l'augment de càrregues de treball, la baixa cobertura de les vacants, la manca de planificació i la pèrdua de condicions i drets són algunes de les reclamacions que es repeteixen entre els facultatius sanitaris. Però, tot i que Catalunya és de les comunitats autònomes que menys renda per càpita dedica en salut, el territori del Baix Llobregat i l'Hospitalet ha aconseguit ser punter en la investigació del càncer, la biomedicina i l'atenció sociosanitària, entre d'altres.

En el cas de l'Hospitalet de Llobregat, la ciutat s'ha erigit com un referent internacional en oncologia gràcies a la feina de l'Institut Català d'Oncologia i l'Institut d'Investigació Biomèdica de Bellvitge (IDIBELL). Precisament, al mes d'octubre de 2016, el director del Programa d'Epigenètica i Biologia del Càncer de l'IDIBELL, el santboià Manel Esteller, va ser guardonat amb el Premi Internacional de Catalunya juntament amb els també odontòlegs Josep Baselga i Joan Massagué. També a l'Hospitalet, destaca l'Hospital Universitari de Bellvitge que segueix sent pioner dins l'Estat. A l'any 2016 ha despuntat per la realització de la primera ressonància magnètica cerebral a Espanya a un pacient amb Trastorn Obsessiu Compulsiu. Aquest avanç obre un nou ventall de possibilitats d'investigació en una malaltia que pateix el 3% de la població. Tot i la innovació constant de l'Hospital de Bellvitge, l'hospital no queda exclòs de l'estat de saturació de la sanitat pública catalana amb tancament de llits i plantes. A més, a finals de l'any 2016 hi va haver una crisi en la cúpula de l'Hospital de Bellvitge a causa dels cessaments de tres directius. La nova directora del centre, Carme Capdevila, va prescindir de la seva número dos, Sara Manjón del Solar, de la directora d'infermeria, Gemma Martínez i de la directora de Recursos Humans, Montserrat Castilla, en qüestió de mesos.

Si l'Hospitalet és referent en oncologia, Sant Boi de Llobregat ho és en salut mental. La ciutat despunta en aquesta especialitat gràcies a l'italià Bennet Menni, fundador de les Germanes Hospitalàries. El primer centre psiquiàtric a Sant Boi va obrir fa 150 anys i encara actualment existeix el clixé que un malalt mental ha d'estar tancat en un hospital. Amb l'objectiu de lluitar per la inclusió d'aquestes persones, l'Ajuntament de Sant Just Desvern juntament amb l'associació Salut Mental al Baix Llobregat oferirà de cara al 2017 un bloc de pisos tutelats per a malalts mentals. La malaltia mental més comú arreu del món és la depressió.

Els ritmes frenètics en la rutina diària i els efectes devastadors de la crisi econòmica poden derivar en episodis de crisi personal. Enguany, el psiquiatra de l'Hospitalet Fidel Vila ha aportat una mica de llum a la malaltia; ha presentat una teràpia innovadora que aconsegueix tractar la depressió casi sense efectes secundaris. Espanya va triplicar el 2015 el consum d'antidepressius i una de les conseqüències d'aquesta creixuda és l'augment dels suïcidis. Els suïcidis segueixen augmentant any rere any en el Baix, la zona de Catalunya

on més se'n produeixen. Les demandes dels doctors per aquest nou any són clares; s'han d'augmentar les campanyes de sensibilització dels ajuntaments per lluitar contra l'estigma social.

La principal víctima de les retallades ha estat un dels pilars de la sanitat pública, l'Assistència Primària. Al 2016, les crítiques s'han centrat especialment en la deixadesa de l'atenció primària en el col·lectiu dels menors. Els especialistes denuncien que no hi ha suficients pediatres pels nens i nenes del Baix Llobregat i l'Hospitalet, on hi viu el 15% de la població infantil de Catalunya. La llei diu que ha d'haver entre 1000 i 1200 nens per pediatre, però des de l'Àrea Professional de la Societat Catalana de Pediatria asseguren que aquestes xifres es superen.

Hi ha poblacions del Baix Llobregat on a cada pediatre li corresponen gairebé dos mil pacients. Entre les poblacions més afectades es troben Sant Joan Despí, Cornellà i Sant Vicenç dels Horts. Un dels casos que més han evidenciat aquesta problemàtica va ser la crisi que va esclatar a principis d'any al CAP La Florida Nord de l'Hospitalet per la marxa dels pediatres del centre com a conseqüència del caos organitzatiu i les discrepàncies internes entre els professionals i l'equip directe. La previsió és que aquesta situació de dèficit de professionals vagi a pitjor. En els següents 10-15 anys es jubilarà un 50% dels pediatres i no es cobriran les vacants d'igual manera, en canvi la població infantil augmenta cada any des de l'any 2000, segons l'Idescat.

Als darrers dotze mesos s'ha tornat a posar el focus en un dels punts més calents dels darrers temps pel que fa la sanitat, l'Hospital de Viladecans. El centre sanitari de Viladecans atén als habitants de Castelldefels, Sant Climent, Gavà, Begues i Viladecans, poblacions que sumen més de 185 mil habitants. La direcció i personal del centre porten diversos anys alertant de que la manca de recursos perjudica la qualitat del servei. El primer projecte d'ampliació de l'hospital es va presentar l'any 2008, però no es va arribar a materialitzar, al igual que les millores anunciades en les següents legislatures.

Treballadors i veïns agrupats en la Plataforma en defensa de l'Hospital de Viladecans porten anys exigint solucions per la saturació del servei d'Urgències, critiquen la presència de pacients en els passadissos i la sobre ocupació de les habitacions individuals. Aquesta esperada reforma serà una realitat l'any 2017, segons el conseller de Salut, Antoni Comín. En una visita al centre, el conseller es va comprometre a licitar i adjudicar el projecte d'ampliació que actualment està en fase de redacció independentment de l'aprovació dels pressupostos de lla Generalitat. Les obres, amb un pressupost de 47 milions d'euros, tenen prevista la seva finalització l'any 2020.

Altres reptes importants per la salut dels llobregatencs aquest 2017 són la reducció de les llistes d'espera en la sanitat pública, sobretot en el cas de les intervencions quirúrgiques i la lluita contra la mort sobtada amb la instauració de desfibril·ladors a totes les poblacions del Baix Llobregat. ■■■

Expertos en sanidad defienden la colaboración público-privada en aras de la eficiencia

Hace falta un mayor esfuerzo en prevención, que ha de dejar de considerarse como un gasto y contemplarse como una inversión

Eva Jiménez

Un nutrido grupo de expertos en el ámbito de la salud y la ciencia ha coincidido en señalar la necesidad de una mayor colaboración entre entidades público-privadas en un debate sobre dicha temática organizado por la empresa BCN Content Factory, al hilo de la presentación del libro Qui és qui. Radiografia dels qui manen al Baix

Llobregat i L'Hospitalet.

Joan Orrit, presidente del Clúster de Salut Mental de Catalunya y director gerente del hospital Benito Menni, ha señalado que la titularidad jurídica no es tan importante como que "lo que haga una institución revierta en mejores resultados en salud y se haga de manera eficiente". Por eso mismo, ha exigido a los "proveedores de salud" una mayor orientación a resultados. El científico y director del programa de Epigenética

del Instituto de Investigaciones Biomédicas de Bellvitge, Manel Esteller, también ha abogado por un modelo mixto de la colaboración público-privada para ser más eficaces, para lo cual todos los implicados "hemos de ser generosos". A este respecto, la médico y concejala de Salud del Ayuntamiento de Sant Boi, Salut González, ha explicado cómo resulta imprescindible cultivar una cultura de la colaboración y el compartir, frente a quienes defienden una visión más competitiva, propia del marketing.

También ha habido consenso a la hora de destacar la importancia de la prevención. Así, Orrit ha sostenido que no se ha valorado sólo el trabajo asistencial con los enfermos mentales, sino también las fundaciones que realizan investigaciones punteras en este tema. El presidente del Clúster considera que ha llegado el momento de dejar de ver la prevención como un gasto para entenderla como una inversión y ha defendido una visión holística o global, que tenga en cuenta aspectos sociales, culturales, laborales y de justicia, entre otros. Salut González, por su parte, ha explicado que las competencias de los ayuntamientos en sanidad son escasas, pero que estos pueden hacer mucho más en materia de prevención, algo que permitirá "ahorrar recursos en el ámbito asistencial".

Mecenazgo sin ley Y qué mejor prevención que la investigación, podría haber añadido el científico Manel Es-

EL DEBATE SOBRE SANIDAD DEL LIBRO QUI ÉS QUI: RADIOGRAFIA DELS QUI MANEN AL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET, DE BCN CONTENT FACTORY, SE CELEBRA EN EL PALAU MARIANO DE SANT BOI, NUEVA SEDE DEL CLÚSTER DE SALUD MENTAL DE CATALUÑA | MARIA MORENO

teller quien, preguntado por los periodistas, ha reconocido la importancia de que se promulgue una ley del mecenazgo. No obstante, se ha mostrado algo pesimista al respecto: "Siempre han sido resistentes a las leyes de mecenazgo los gobernantes, porque recaudarán menos". Por eso, ha indicado que hay que convencerles de que, lo que se pierde en recaudación, se gana después en ahorro de costes de salud.

Todos los presentes en el acto, celebrado en el Palacio de Mariano el martes 15 de diciembre, han coincidido también

en que la crisis ha obligado a realizar ajustes, en mayor o menor medida, pero que gracias al esfuerzo de los profesionales de la salud el impacto ha sido menor del que podría haber sido. Y todos también han animado a la sociedad y a los medios de comunicación a tratar las enfermedades, mentales o no, con naturalidad, sin crear alarmas ni tabúes innecesarios. En este sentido, Orrit y González han alabado la actitud de los santboianos, que han acogido a los enfermos mentales desde mediados del siglo XIX y continúan haciéndolo hoy en día. //

L'Hospital Universitari de Bellvitge trenca el llindar dels 1.500 trasplantaments de fetge

L'equipament sanitari va fer a l'any 2015 el 6,3% dels trasplantaments de fetge de tota Espanya

Redacció

La pràctica totalitat dels pacients haurien mort amb total seguretat. Ara, en canvi, les xifres de supervivència no paren d'augmentar i, de fet, als cinc anys de la intervenció, el 78% dels pacients continuen amb vida. L'Hospital Universitari de Bellvitge reforça la seva condició de centre de referència en malalties hepàtiques després de superar el trasplantament de fetge número 1.500 de la seva història.

Una història plena d'innovacions i on han estat pioners en molts casos. Capdavanter des de fa més de tres dècades, Bellvitge va realitzar el primer trasplantament de l'Estat es-

GRÀCIES A FLORES, VILADECANS ÉS UNA ESCOLA D'ÈXIT DE LA MARXA

panyol a l'any 1984 de les mans del Doctor Eduard Jaurrieta i Carles Margarit. Quatre anys més tard es va realitzar el primer trasplantament simultani de fetge i ronyó del mateix donant al país; a l'any 1999, el primer trasplantament hepàtic d'España i, entre els principals assoliments, al 2002 es va acabar amb èxit el primer trasplantament de fetge d'un pacient amb VIH.

Amb aquesta trajectòria, segons les dades del darrer any complet, 2015, Bellvitge realitza el 6,3% dels trasplantaments de tota Espanya, que va tancar l'any amb 23.746 operacions, realitzades als 26 hospitals del país que actualment fan aquest tipus d'intervencions. Operaci-

GRÀCIES A FLORES, VILADECANS ÉS UNA ESCOLA D'ÈXIT DE LA MARXA

ons que donen sortida a les cirrosi hepàtiques (43% dels casos) o a hepatocarcinomes lligats a la cirrosi (41%).

El Doctor Joan Fabregat, cap clínic i responsable de la Unitat de Trasplantament Hepàtic de l'HUB, ha destacat la recent aparició de tractaments curatius de l'hepatitis C: "Un 40% dels trasplantaments tenen a veure actualment amb el virus C. Tot i que així curàvem la malaltia provocada pel virus (cirrosi, càncer hepàtic...), després el virus reapareixia i el 30% dels malalts tornàvem a desenvolupar una cirrosi als 5 anys. Amb els nous tractaments curatius apareguts el 2014, ara podem curar el virus dels pacients en llista d'espera, que ja no tindran risc de reinfecció, i podem curar, així mateix, la infecció dels pacients ja trasplantats".

En aquest sentit, els experts preveuen una reducció dels trasplantaments relacionats amb aquesta hepatitis C, mentre que augmentaran els que tenen a veure amb altres patologies, com ara les metabòliques. "Una malaltia de fetge cada vegada més diagnosticada és l'hepatopatia grassa no alcohòlica, que té com a factors de risc l'obesitat i la diabetis, cada cop més freqüent a la nostra societat. Aquesta patologia pot evolucionar a cirrosi hepàtica i, de fet, actualment ja és una causa habitual de trasplantament hepàtic als Estats Units i ho comença a ser a casa nostra".

L'hospital Universitari de Bellvitge organitza aquest 1 de desembre, per celebrar i fer balanç de la seva història com a referent d'aquest camp, una jornada sobre el present i futur de les malalties hepàtiques on participaran professionals sanitaris i pacients trasplantats. //

Combatir lo inesperado: la lucha contra la muerte súbita

Los infartos de miocardio causan hasta 4.000 fallecimientos inesperados en Catalunya con orígenes diversos

La concienciación y el correcto equipamiento de los espacios públicos son la base para evitar nuevos casos

Pau Marcós

Reconocer la situación y avisar a los servicios de emergencias. Realizar maniobras de resucitación cardiopulmonar para ganar tiempo. Desfibrilación temprana y recuperación del ritmo cardíaco. Soporte vital avanzado y cuidados post-resucitación.

Estos son los cuatro pasos básicos a seguir en una situación de parada cardiorespiratoria, una de las causas más frecuentes de muerte súbita en Europa con unos 700.000 afectados al año, cerca de 4.000 en Catalunya y 35.000 en España. Una actuación correcta y a tiempo consigue entre un 49 y un 75% de supervivencias, pero hay que actuar durante los 5 minutos posteriores a la parada. Por cada minuto que pase un afectado sin ayuda se reducen sus posibilidades de supervivencia entre un 7 y un 10%.

La muerte súbita es una forma de muerte natural que en más del 80% de los casos tiene un origen cardíaco. “Es una muerte inesperada en el tiempo que puede afectar a una persona con o sin antecedentes de problemas cardíacos”, explica el Doctor Josep Brugada, cardiólogo en

el Hospital Clínic y en Sant Joan de Déu. “Puede haber síntomas como palpitaciones, mareos o dolores torácicos” expone el Doctor Miquel Gómez, cardiólogo del Parc de Salut Mar. “Sin embargo, siempre va precedida por una pérdida de conocimiento de la que el afectado no se recupera y, en el 80% de los casos la muerte es resultado de un infarto de miocardio” sentencia el Doctor Brugada.

El origen, sin embargo, puede ser muy diverso. “La fibrilación ventricular puede ser resultado de un problema de origen genético, una hipertrofia en el corazón, un virus o una miocardiitis, entre otros”, aclara José Durán Cabello, presidente de la Asociación Española Contra la Muerte Súbita José Durán #7. La Asociación nació en El Prat en 2009 a raíz de la muerte de José Durán a los 15 años. Su familia decidió crear la entidad con el fin de informar sobre la muerte súbita, promover su investigación, dotar de desfibriladores y de la asistencia médica necesaria los espacios públicos y para dar apoyo a las afectadas.

Gracias a ellos, muchos centros deportivos de todo el Estado español ya cuentan con desfibriladores, y se quiere conseguir que se conviertan en un equipamiento urbano más de las ciudades. Además, también se trabaja para dar

formación sobre cómo actuar ante un caso de muerte súbita a todo aquél que quiera. “Hemos donado en Hospitalet, Cerdanyola, Sabadell, Torelló... Todos los centros deportivos del Prat ya tienen un desfibrilador y queremos que también los colegios cuenten con uno. Además, hemos conseguido poner aparatos en todos los barrios de Barcelona”, cuenta Durán Caballero, que sitúa la formación a policías o miembros de protección civil como otro de sus ámbitos de trabajo.

La prevención es, sin embargo, la principal lucha para la asociación. “Lo que buscamos es que la gente conozca el problema y actúe, haciéndose revisiones médicas y electrocardiogramas”, afirma el presidente. Cualquier miembro de la sociedad puede verse afectada por la muerte súbita, explica el Doctor Brugada “La obesidad, el tabaquismo o la mala alimentación son factores de riesgo que pueden llevar a la muerte súbita”. Aquellas personas con antecedentes de muerte súbita en familiares de primer grado, con cardiopatías conocidas o hipertensión también pueden sufrir un paro repentino añade el Doctor Gómez. Sin embargo, también las personas que llevan una vida saludable se pueden ver afectadas.

Precisamente los deportistas son los que más visible hacen el problema de la muerte súbita. Casos como el de Antonio Puerta o Dani Jarque sacaron a la luz la necesidad de controlar y comprobar la salud cardíaca de todo aquel que practique deporte. “El deporte mejora la salud cardiovascular, pero hay que ser consciente que un incremento de la actividad deportiva y una práctica sin prevención puede ser el causante de la muerte súbita. Llevar el cuerpo al extremo sin saber cómo se está físicamente es peligroso”, sentencia el Doctor Gómez.

Prevenir es siempre la mejor receta

Prevenir una parada cardiorespiratoria en un deportista pasa por conocer su estado físico. “A partir de un examen completo y un electrocardiograma ya se puede saber si hay riesgo de muerte súbita, aunque en casos de deportistas de élite son necesarias un número mayor de pruebas”, expone el Doctor Brugada. El problema, sin embargo, es que este tipo de pruebas todavía no son obligatorias a niveles federativos, aunque se trabaja para que esto cambie en breves tomando como ejemplo el modelo italiano, donde no se permite realizar ninguna práctica deportiva sin reconocimiento médico oficial.

De manera paralela, también se busca que la ley obligue a implantar desfibriladores en todos los recintos deportivos. “Se llegó al senado con una Iniciativa Legislativa Popular, pero finalmente el Parlamento solo puso un anexo en la ley del deporte en la que indica que la desfibrilación en la calle es beneficiosa y decidió delegar la competencia a las autonomías”, narran desde la Asociación. Esto ha provocado una fuerte desigualdad entre territorios, siendo Catalunya el más concienciado gracias al trabajo de colectivos como el José Durán #7 y llegando a situar Girona como la ciudad mejor cardioprotégida de Europa. //

MOLINS DE REI HA CELEBRADO RECIENTEMENTE LA SEMANA DEL CORAZÓN CON EL OBJETIVO DE PROMOVER LA PREVENCIÓN; AHORA MISMO ES UNO DE LOS MUNICIPIOS DEL TERRITORIO MÁS ACTIVO EN ESTE CAMPO | ARCHIVO

Desfibriladores en el Baix Llobregat

El Servei Català de la Salut dispone de desfibriladores en todos los Centros de Atención Primaria del territorio y en la mayoría de los consultorios locales, llegando a una cifra de cerca de 100 aparatos. La implantación de desfibriladores en las distintas poblaciones del territorio es diversa. El Prat tiene cardioprotégidos todos sus recintos deportivos, al igual

que Molins de Rei y Sant Joan Despí. Algunas de estas ciudades también contarán con coches patrulla de las respectivas Policías Locales preparados para intervenir en caso de parada cardiorespiratoria. Martorell, por su parte, cuenta con 10 aparatos en las calles, mientras en otras ciudades la implantación de desfibriladores está programada.

Bellvitge realiza la primera resonancia magnética en España a un paciente con TOC tratado con electrodos cerebrales

Los avances tecnológicos de los implantes los hace compatible con las resonancias magnéticas

El 10% de los pacientes con TOC son retractarios y, por tanto, no responden a medicamentos o terapias

Ana Alegre

El Servicio de Psiquiatría del Hospital Universitari de Bellvitge y el Institut de Diagnòstic per la Imatge han realizado con éxito la primera resonancia magnética cerebral a un paciente con Trastorno Obsesivo Compulsivo (TOC) tratado mediante estimulación cerebral profunda. Este tratamiento conlleva el implante de dos electrodos en el cerebro, motivo por el cual los pacientes portadores de estos dispositivos no podían someterse a resonancias de manera segura.

Desde abril de 2015 los sistemas de estimulación cerebral profunda (DBS siglas en inglés) de la empresa Medtronic tienen la marca CE (conformidad europea) por lo que son compatibles con cualquier tipo de resonancias magnéticas. Estos implantes incorporan una nueva tecnología que se basa en añadir condensadores con filtro de radiofrecuencia, que eliminan la energía emitida por la resonancia. Además, permite que los dispositivos puedan estar activados o desactivados mientras se realiza la prueba.

Bellvitge, de nuevo, pioneros en España

La Dra. Eva Real, del Servicio de Psiquiatría del Hospital Universitari de Bellvitge, ha coordinado la primera ejecución en España. Y apunta que “La resonancia magnética suele ser el mejor método para obtener imágenes de cualquier parte del cuerpo con el fin de diagnosticar enfermedades o controlar patologías existentes, pero hasta ahora su uso estaba muy restringido para los portadores de un sistema de DBS, y ahora gracias a esta nueva tecnología podemos dar una solución que realmente ayude a los pacientes”.

Los doctores aseguran que es de vital importancia que estos pacientes tengan la posibilidad de someterse a una resonancia ya que como el resto, pueden tener otras afecciones comunes. Además las exploraciones de neuroimagen también son útiles para el seguimiento de la implantación de los electrodos y para profundizar en la investigación del TOC.

Esta resonancia forma parte de un proyecto de investigación FIS del Instituto de Salud Carlos III (Identificación

EL HOSPITAL UNIVERSITARI DE BELLVITGE HA COORDINADO ESTA PRIMERA RESONANCIA EN EL MARCO DEL PROYECTO FIS DEL CARLOS III

de predictores individuales de respuesta a la Estimulación Cerebral Profunda en el Trastorno Obsesivo-Compulsivo mediante variables neuropsicológicas y de neuroimagen)

dirigido por el Dr. José Manuel Menchón que como objetivo tiene conocer qué pacientes tendrán más posibilidades de responder al tratamiento antes de operarlos.

Primero se les realiza la resonancia antes de la operación y ahora gracias a una máquina Philips Ingenia de 1.5 Teslas obtienen información directa de cómo responde el cerebro de los pacientes ante el implante de los electrodos.

Uno de cada 10 no responde a los medicamentos El TOC afecta entre un 2 y un 3% de la población mundial. Se trata de trastorno mental crónico caracterizado por obsesiones (con la limpieza, el orden, la simetría), pensamientos agresivos o sexuales no deseados y necesidad de preguntar acumular o confesar, normalmente acompañado de compulsiones.

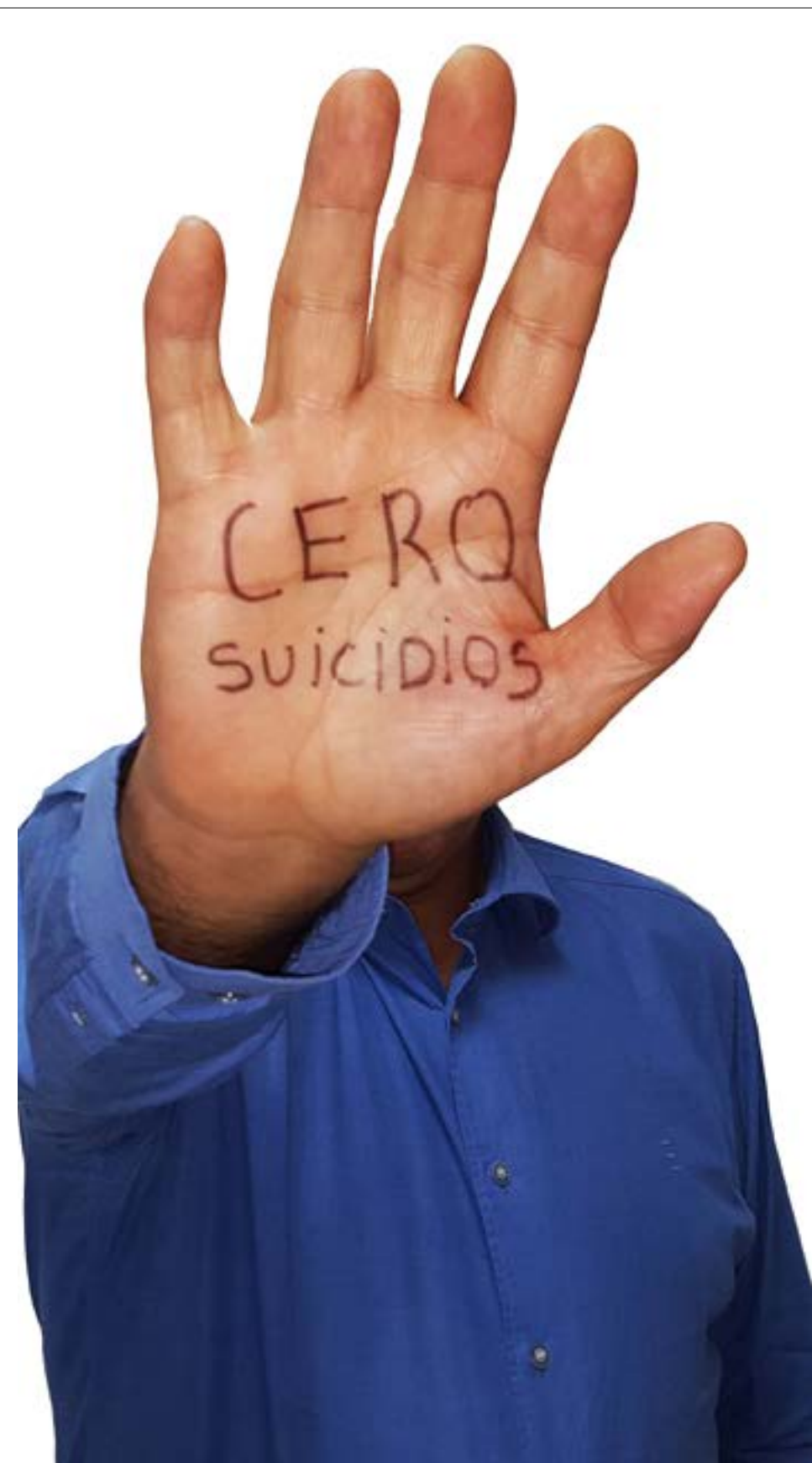
Un 10% de los pacientes son retractarios, es decir, no responden a los medicamentos o terapias, por eso la Dra. Eva Real asegura que “estamos muy emocionados porque a partir de ahora se nos abre un abanico de posibilidades de investigación con herramientas para estudiar los trastornos, cosa que antes no teníamos”. //

Entre un 2 y un 3% de la población sufre Trastorno Obsesivo Compulsivo, canalizado de formas muy diversas, algunas peligrosas

Alianza contra la depresión

El Llobregat lanza la campaña "Cero suicidios"

Siete ciudades de la comarca y L'Hospitalet registraron 47 suicidios en 2013, cifra que ha aumentado considerablemente durante los últimos años

El doctor Palao alerta de la falta de campañas de sensibilización, lo que imposibilita cambiar la perspectiva de la sociedad, que contempla este acto como una debilidad

Dayana García Blas
BCN Content Factory

Ancianos que se sienten una carga para sus hijos; menores y adolescentes que no le ganan la batalla al bullying; adultos que se divorcian o pierden su empleo y acaban en depresión... Todas estas guerras son un fracaso de la sociedad si acaban llevándose la vida de un ser humano. El suicidio tiene una complejidad tremenda y, muchas veces, para evitarlo sólo hay que escuchar esa llamada de atención de alguien que pide ayuda. Estas Navidades estuvieron marcadas por la muerte del pratense D.M., 24 años, que acabó con su vida tirándose a las vías del tren de su ciudad natal.

Este reportaje recoge la labor de Después del Suicidio-Asociación de Supervivientes (DSAS), integrada por voluntarios que han perdido a un familiar cercano y que dan soporte de duelo a personas que han pasado por su misma situación. Su presidenta, Cecilia Borrás, detalla que "el duelo es tremendamente duro

Cecilia Borrás, presidenta de DSAS

“ Debemos crear una nueva pedagogía del suicidio que empiece por romper los mitos y las creencias sobre este tema”

Mossos d'Esquadra RPMS

“ Los Mossos d'Esquadra de la Regió Metropolitana Sud aseguran que Atención Primaria es más fácil detectar un caso de depresión, principal motivo de suicidio”

y largo, y tiene el riesgo de convertirse en un dolor crónico". En un momento en el que el número de suicidios ha repuntado, resulta evidente "crear una nueva pedagogía del suicidio que empiece por romper los mitos y las creencias sobre este tema", atestigua la portavoz.

Crecen un 10% anual Cristina Manresa, comisaria-jefe de la Región Metropolitana Sud de los Mossos d'Esquadra, ha alertado recientemente que el número de suicidios "ha aumentado muchísimo". Según la memoria del 2013 del Instituto de Medicina Legal de Cataluña, las ciudades de Cornellà, El Prat, Esplugues, Gavà, Sant Boi y Sant Feliu de Llobregat registraron 33 suicidios en ese año y solo L'Hospitalet tuvo 14. Por su población, la zona metropolitana es el área donde más suicidios se producen en Cataluña y entre los principales riesgos está la tentativa, aquellos que lo intentan una primera vez; el consumo de sustancias como el alcohol; la depresión como enfermedad mental; y la situación social, el entorno de la persona que puede verse afectado por una circunstancia de

indole mayor.

El doctor Diego Palao, director del Servicio de Salud Mental del Hospital Parc Taulí de Sabadell, apunta que el número de defunciones por esta práctica "ha crecido un 10% en 2014 respecto a las cifras de 2013", año en el que se anotaron 537 suicidios en el territorio catalán. El psiquiatra destaca que, aunque "no se ha logrado reducir la tasa de suicidios en los últimos 20 años en España", el número de defunciones es inferior al de los países del

norte de Europa y China.

La presidenta de DSAS razona que la cifra de suicidios "crece" porque se registran mejor los datos y hay una mayor sensibilidad en el tema. "Antiguamente, había partes de defunciones que eran suicidios y se hacían pasar por otra cosa", recalca Cecilia Borrás. Begoña de Pablo, asociada de DSAS, remarca a título personal que existe aún una cultura antigua sobre el suicidio, que debe cambiar con la ayuda de la pedagogía, y que arraiga desde

que en 1970 la gente que se suicidaba no podía enterarse en tierra sagrada.

Sin campañas

La mayoría de casos de suicidio se produce entre personas de 24 a 50 años, y el riesgo es mayor en varones de 65 años, lo que supone el 75% de las muertes. Según el departamento de Salud de la Generalitat de Cataluña, el suicidio es la tercera causa de mortalidad evitable en nuestro entorno, y supera desde 2007 la mortalidad causada por ac-

ANTONIO, A LA IZQUIERDA, SUBDIRECTOR DE LA ASOCIACIÓN GRUPO DE TEATRO IMAGINA DE L'HOSPITALET

cidentes de tráfico. Gracias a las campañas de sensibilización de la Administración Pública y otros organismos, la tasa de muerte por accidente de tráfico se ha reducido de forma notable en los últimos años. En 2005, el observatorio de salud de la Generalitat registró 493 muertes de tráfico, mientras que en 2013 la cifra decreció a 132. Si funcionan las campañas de sensibilización, ¿por qué no se hacen más contra el suicidio o la depresión?

El especialista en psiquiatría explica que es bueno informar del suicidio si se hace de forma correcta diciendo que se ha producido porque esa persona no tenía acceso a la ayuda necesaria, sin dar detalles del procedimiento suicida o mitificando el acto para buscar explicaciones sociales a lo ocurrido. El doctor Palao considera que "hay poca presencia del tema y creo que no se están haciendo suficientes campañas de sensibilización, lo que imposibilita cambiar la perspectiva de la población, que piensa que el suicidio es una debilidad de las personas". Un ejemplo a seguir es la iniciativa "cero suicidios", una estrategia global contra el suicidio, gracias a la cual ha decrecido la tasa de tentativas en varias ciudades americanas.

suicidio que por accidente de tráfico" puntualiza la agrupada.

Fuentes oficiales de los Mossos d'Esquadra de la Región Metropolitana Sud avisan que sobre el tema del suicidio "es correcto tener información y es la vía, pero no se debe llamar la atención sobre según qué temas, por lo que las campañas serían difíciles de ejecutar en según qué sectores de población". El Cuerpo de Policía informa que la atención primaria de salud tiene un papel importante, ya que es la primera instancia dónde se puede detectar de forma efectiva que una persona está entrando en un proceso depresivo y que es posible que tome una decisión de este tipo.

Trastorno mental

España y 18 países más forman parte de la "Alianza Europea contra la Depresión", un proyecto en el que se aplica un método de prevención del suicidio con cuatro intervenciones: Mejorar el conocimiento de la depresión; poner el foco en la atención primaria, espacio donde puede detectarse este padecimiento; actuar sobre agentes sociales relevantes como la policía, farmacias y otras personas que pueden decirle al paciente que la depresión sí tiene cura; y abordar con el código riesgo a aquellas personas que han sobrevivido a una tentativa. Desde Obertament han activado la campaña "Cap Conversa Pendent", no para evitar el suicidio, sino para luchar contra el estigma y animar a toda la sociedad a acercarse a aquellas personas que por ciertos motivos sufren depresión, esquizofrenia, etcétera.

El departamento de Sa-

Aumentan los trastornos de comportamiento entre adolescentes

El número de menores con trastornos de comportamiento ha aumentado en los últimos cinco años, según concluye un estudio del Hospital Sant Joan de Déu de Esplugues de Llobregat, elaborado entre más de 1.300 padres y madres, médicos, psicólogos, pediatras y psiquiatras.

Los factores que han intensificado estos trastornos de conducta en los adolescentes son las ansias de recompensa inmediata, el poco aguante frente a situaciones incómodas o embarazosas que les molesta, la crisis económica y los posibles cambios estructurales vividos en sus respectivas familias. Estos cambios de conducta

son la primera causa de consulta en los centros de salud mental para niños por su repercusión en el ámbito familiar y en el colegio. El hecho de quedarse sin amigos, el consumo elevado de sustancias, la falta de atención en el colegio y las bajas notas pueden ser indicios de estos problemas de conducta.

Para hacer frente a esta dificultad, muchos de los encuestados han pedido que se aumenten los recursos para tratar estos cambios de conducta y mejorar la coordinación entre los agentes implicados (padres y madres, profesores y médicos) para erradicar estos trastornos desde la base y que no vayan a más. //

lud confirma, según datos internacionales, que más del 80% de las personas presentan algún trastorno mental en el momento de la tentativa de suicidio y que el más frecuente es la depresión. El Plan de Salud de Cataluña 2016-2020 otorga una mayor relevancia a la prevención del suicidio con el Código Riesgo Suicidio, la ayuda especializada a la asociación de supervivientes, el convenio con el Consejo de Audiovisuales de Cataluña para ofrecer recomendación sobre cómo tratar el tema del suicidio. Con estas iniciativas, la administración catalana prevé reducir un 10% en cinco lustros. “En muchas ocasiones, el suicidio está relacionado con un tema de salud como la entendemos o de salud mental”, determinan desde Mossos d’Esquadra.

Falta respaldo social
El doctor Palao confirma esta cita asegurando que la mayoría de casos suicidas son consecuencia de problemas mentales, aunque mucha gente piense que se debe a la debilidad de cada uno. La depresión moderada y grave es uno de los principales motivos de suicidio y se trata clínicamente con antidepresivos. El psiquiatra explica que las depresiones leves también deben estudiarse para que no vayan a más, y éstas se asisten con psicología cognitiva.

Antonio Martínez, sub-

director de la Asociación Grupo de Teatro Imagina de L’Hospitalet, sufrió hace 30 años un trastorno mental, esquizofrenia paranoide, pero ya lo tiene más que superado gracias a su entorno y sus ganas de trabajar para salir adelante. Durante su estancia en el Hospital Benito Menni de Sant Boi, descubrió que “hay mucha gente dentro de las enfermedades mentales que son muy dependientes de su trabajo, su familia, de su psiquiatra, y cuando esa persona falta pues entonces puede acarrear tentativas”. El arropo de la sociedad para sentirte valorado y comprendido es vital para luchar contra el suicidio.

En el tema del suicidio no sólo la familia juega un

papel fundamental, sino que la policía hace un “trabajo asistencial” muy importante, afirmó Cristina Manresa durante un debate policial organizado por BCN Content Factory. Fuentes de Mossos d’Esquadra señalan que “hay personas que tienen la intención de suicidarse, pero hay otras que sólo quieren llamar la atención porque están pasando por un momento depresivo”. Como decía Antonio, aquí juega un papel muy importante que se escuche a aquella persona que lo está pasando mal, sin repudiarla, ni decir que es mera debilidad.

Los Mossos d’Esquadra aseguran que vivimos en una sociedad con pocas armas y el suicidio violento con arma de fuego es mino-

ritario porque su acceso es muy limitado.

Tentativas: el aviso

Cuando ocurre una actuación de este tipo, a veces, “alguien de su entorno siente ruidos o nos avisa de que hay riesgo de tentativa, antes de que esa acción acabe en muerte segura”. Un caso reciente producido en Sitges certifica la efectividad de la Policía en ese margen de prevención y la participación de la sociedad en positivo. “Cuando un hombre quería lanzarse desde el mercado de Sitges, un amigo fue a convencerlo de que bajase y se lo llevó al centro de salud mental de Sant Boi”, apostillan fuentes de los Mossos.

Las personas que han

LA CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, NEUS MUNTÉ, VA PRESIDIR L'ACTE DE PRESENTACIÓ DE LA CAMPANYA 'CAP CONVERSA PENDENT', DE L'ONG OBERTAMENT, AMB LA QUE EL LLOBREGAT COL·LABORA I I. CRESPO

realizado tentativas previas son el gran foco de atención. El Código de Riesgo de Cataluña, creado en 2015 y coordinado por el doctor Diego Palao, está dirigido a este segmento de la población que ya ha intentado suicidarse una vez. Esta guía consiste en registrar al ciudadano que ha cometido la tentativa, analizarlo en urgencias por un psiquiatra y después derivarlo a la consulta. “Con este código conseguimos que el 90% de las personas reciban atención posterior, no se pierden”, añade Palao. Cuando pasa un tiempo, CatSalut Respon se comunica con la persona en cuestión para comprobar el estado de la misma.

“El objetivo principal es intentar que los que practican tentativas no vuelvan a abandonar en las familias, por lo que es vital “tener una población informada en la que se desmitifiquen las creencias”, apostilla la presidenta de DSAS. Según Begoña de Pablo, tras el suicidio de un familiar, la gente que queda se siente “marcada” por el hecho. “A la pena de haber perdido a un familiar se suma el sentirse juzgada porque tienes que soportar comentarios negativos y mentalidades antiguas de alguna parte de la sociedad”, apostilla. //

por pudor; en cambio en un caso de violencia de género si surge el sentimiento de justicia”, añaden fuentes policiales.

Según la presidenta de DSAS, la mayoría de personas que llegan a la asociación no ocultan la forma de muerte de un ser querido, un gran paso que años atrás no ocurría, ya que los familiares de las víctimas “no se atrevían”. Desde la asociación apuestan por la pedagogía, porque “las familias que hemos perdido a un ser querido somos una población que recibimos el impacto de una tragedia que vamos a llevar en una mochila a cuestas toda la vida”.

La muerte por suicidio acarrea un peso de culpabilidad, de vergüenza y de abandono en las familias, por lo que es vital “tener una población informada en la que se desmitifiquen las creencias”, apostilla la presidenta de DSAS. Según Begoña de Pablo, tras el suicidio de un familiar, la gente que queda se siente “marcada” por el hecho. “A la pena de haber perdido a un familiar se suma el sentirse juzgada porque tienes que soportar comentarios negativos y mentalidades antiguas de alguna parte de la sociedad”, apostilla. //

Según la Generalitat, en 2013, se suicidaron uno de cada mil hombres, cifra que triplica el 0,3 de cada mil mujeres

Beatriz Fontseré

La madrugada del 26 de julio de 2008, un tiro seco despertó a los vecinos del barrio del Pedró de Cornellà. Nadie llamó a la policía. Un par de horas más tarde, los gritos de un hermano y de una madre acabaron de atolondrar la tranquilidad del vecindario. Entonces sí aparecieron policías y ambulancias. Dos patrullas de la guardia urbana; tres, de los Mossos d’Esquadra y una ambulancia ocuparon toda la calle. En la portería, un agente impedía la entrada a la vivienda. En la calzada, un hermano lloraba una muerte, mientras otro, totalmente paralizado por lo que había visto, se preguntaba por qué. Cuando todo pasó, cuando se confirmó que había sido una muerte voluntaria, la pregunta se mantuvo... ¿Por qué?

En esa ocasión, la muerte del padre del suicida, un mes antes; y su recaída en la drogadicción fueron los factores que motivaron el suicidio de un hombre de mediana edad y de nacionalidad española en Cornellà. En otros casos, la razón puede ser todo o puede ser nada. Según el último estudio de Los Efectos de la crisis económica en la salud de la población catalana, durante el 2013 –el último año del que se tienen datos– el Departamento de Salud de la Generalitat de Cataluña contabilizó 537 suicidios, la cifra más alta registrada hasta la fecha. De hecho, según dicho informe, desde el inicio de la crisis, las muertes por suicidio han crecido un 44’7%. Durante la presentación del estudio, la directora del Plan de Salud Mental, Cristina Molina, aseguró que el suicidio es un ámbito que se debe seguir trabajando, pese a que en Cataluña la tasa de mortalidad por suicidio continúa siendo baja en relación con la de otros países europeos.

Sin embargo, es evidente que la comparación con otros países europeos es absurda para una familia cualquiera que acaba de recibir la noticia de un suicidio de un ser querido. Casi ocho años después de esa fatídica madrugada del 26 de julio del 2008, esa familia de Cornellà no ha vuelto a celebrar Santa Ana. La madre sigue medicándose y uno de los dos hijos vivos, continúa bajo tratamiento psicológico. “Yo fui el que lo vio, yo fui el que vio a mi hermano sin cráneo y el que cogió a mi madre para que no viera la escena. No diré que sigo recordando esa

imagen porque, por alguna razón, mi mente la ha borrado completamente de mi memoria. Sin embargo, durante muchos años, cada vez que pasaba por un contenedor de basura recordaba el olor del cadáver de mi hermano. No lo he perdonado, ni creo que lo haga nunca porque fue egoísta. Se quiso quitar de en medio y nos dejó mucho dolor. Otras veces, en cambio, me paro a pensar que matarse fue lo mejor que pudo hacer; pero inmediatamente después me siento mal por lo que estoy pensando... Mi hermano mayor se suicidó y mi hermano el mediano va a un psicólogo para, entre otras cosas, intentar entender por qué lo hizo. Yo he dejado de preguntármelo...”, confiesa un miembro de esa familia de Cornellà. El suicidio es algo devastador para una familia. En los últimos años, con el estallido de la crisis y según datos del último estudio del Departamento de Salud sobre los efectos de la crisis en la salud de los catalanes, ha aumentado el consumo de psicofármacos entre la población de 15 a 44 años. En cambio, ha bajado su consumo entre las personas de más de 65. Los psicólogos alertan que los hombres son más propensos a matarse que las mujeres. En Cataluña, durante el 2013, 1 de cada 1000 hombres acabó con su vida. En el caso de las mujeres, la cifra no llegaba al 0’3 de cada 1000. “No se trata de lo que uno espera de sí mismo, sino de lo que cree que piensan los demás de él. Los hombres tienen un rol de sustento de las familias muy arraigado en nuestra sociedad y, sin embargo, los hombres con trabajos primarios han sido uno de los colectivos más afectados por la crisis. Esto hace que sientan que han decepcionado a sus esposas, hijos o padres”, explica Laura Moros, psicóloga.

Ella misma menciona al presidente de la Academia Internacional de Investigación del Suicidio, el profesor Rory O’Connor, quien dice que las mujeres tienden a caer en depresiones, pero no se suicidan. “Según un estudio de este centro, la mayoría de los depresivos no se suicidan, así que la enfermedad mental no explica el suicidio. Yo creo que la decisión de suicidarse es un fenómeno psicológico que aún está por determinar”, puntualiza Moros. Además, es importante tener en cuenta que en nuestra sociedad, el suicidio es un tabú porque se considera un fracaso familiar. “Muchos piensan que si su marido o su padre se mató fue porque no supieron cuidarlo. Eso no es cierto. Hay muchos factores que motivan el suicidio entre personas estimadas por su familia”, excusa la psicóloga. //

Despacho especializado en derecho de familia
 Rambla Rafael Casanova 74
 Sant Boi de Llobregat
 info@xpadvocats.com
 Telf. 936407228

104.6 FM
 radiocornellà
 EMISSORA MUNICIPAL

L'atenció primària dels menors, en un segon pla

Els especialistes denuncien que no hi ha suficients pediatres per a la població infantil del Baix Llobregat ni de Catalunya

Aviat es coneixerà si es va produir "discriminació en l'accés" al CAP Florida Nord de L'Hospitalet

Eva Jiménez

Al Baix Llobregat i L'Hospitalet viuen aproximadament 173.494 nens i nenes amb 14 anys o menys, la qual cosa suposa el 15,12% de la població infantil de tota Catalunya, segons dades de l'Idescat de 2015. L'atenció primària, com indica el seu nom, és la primera via per garantir la salut de les noves generacions. Al Baix Llobregat hi ha 42 Centres d'Atenció Primària (CAPs) i consultoris; i a L'Hospitalet, 10, segons el cercador d'equipaments de la Generalitat, tot i que no hi figura el CAP de La Florida.

No resulta gens fàcil conèixer la situació de l'atenció sanitària dels més petits. El vicepresident de l'Àrea Professional de la Societat Catalana de Pediatria (SCP), Xavier Pérez-Porcuna, explica que ni tan sols els professionals tenen accés a les xifres de l'administració. "La llei diu que ha d'haver-hi entre 1.000 i 1.200 nens per pediatra, però sabem que això no sempre es compleix. De fet, jo en tinc 1.400", assegura. Altre problema, afegeix, és que els pediatres que es donen de baixa o es jubilen no es cobreixen o, com a molt, són substituïts per metges de família –un 30%, segons el càlcul de la SCP–, la qual cosa suposa un empitjorament del servei.

La qüestió de fons, segons Pérez-Porcuna, és que les administracions no valoren la pediatria i, per tant, no convoquen places d'aquesta especialitat, motiu pel qual hi ha "un dèficit de professionals des de fa molts anys". Fins i tot abans de la crisi. "Aquesta no ha fet més que agreujar la situació", sentència el pediatre. I la situació sembla que anirà a pitjor, perquè "el 50% dels pediatres es jubilarà en 10-15 anys i no hi haurà recanvi", adverteix. Aquesta dada és preocupant, més encara si es té en compte que la població infantil augmenta cada any des de 2000, segons l'Idescat.

Aquest panorama no canvia gaire al Baix Llobregat. La secretària general del Sindicat Intercomarcal de Sanitat de Comis-

sions Obreres al Baix Llobregat, Alt Penedès, Anoia i Garraf, Ana Rosa Sevillano Palma, indica que els tres problemes més importants al territori són manca de pediatres, consultes massificades i la necessitat de comptar amb un pediatre als Centres d'Urgències d'Atenció Primària (CUAPs). Sevillano assegura que hi ha poblacions on a cada pediatre li corresponen gairebé 2.000 targetes sanitàries individuals (TIS) i que entre les poblacions més afectades es troben Sant Joan Despí, Cornellà o Sant Vicenç dels Horts.

La sindicalista també reconeix que el problema ve de lluny, tot i que la crisi ha portat més precarietat, ja que ara "s'estan fent contractes de 25 hores a la setmana, motiu pel qual la gent no vol ni desplaçar-se perquè es perden oportunitats de formació i desenvolupament professional". També considera que l'administració no està fent tot el que caldria perquè, tot i que comprèn que amb la crisi es van aturar totes les oposicions, la primera que s'ha obert enguany "ofereix 340 places, només 8 de les quals són per a pediatres. I s'han presentat 22.000 persones. La gent vol estabilitat". Malgrat la situació, Sevillano no coneix cap cas com el que es va produir a L'Hospitalet de Llobregat.

L'Hospitalet, cas obert

La segona ciutat de Catalunya, amb més de 35.000 nens i nenes entre 0 i 14 anys, va sortir a les notícies perquè les famílies del Centre d'Atenció Primària La Florida Nord, conegut com "Los pajaritos", van veure com marxaven els seus pediatres de referència sense cap explicació per part de la direcció. Avui dia continuen esperant que la comissió d'investigació que s'ha obert depuri responsabilitats per la gestió del cas.

Tota va començar el 2013, el pitjor any de la crisi, quan va arribar un nou equip de direcció encapçalat per Mireia Sans, el qual va decidir prescindir dels serveis d'una tercera infermera. Aquí es va produir el que el doctor Fernando Parreño anomena "la primera discriminació. Hi havia l'equip Sud, que comptava

amb tres pediatres i tres infermeres; i l'equip Nord, que comptava amb tres pediatres i dues infermeres". Parreño assegura que van parlar amb la direcció per proposar millores, però que no es va fer res fins que els van informar que ajuntarien les dues zones en l'anomenada Unitat Pediàtrica, a finals de 2014.

La Unitat Pediàtrica mai va funcionar com a tal, sosté Parreño, perquè mentre la resta de pediatres disposava de la seva pròpia infermera, ell havia de comptar amb l'ajuda de cinc infermeres diferents, la qual cosa suposava, segons ell, una segona discriminació encara pitjor que l'altra: "Hi havia menys espais buits per demanar cita, hi havia menys revisions, les vacunes es donaven amb retard, les mares no podien escollir dia... Va ser un desastre i van rebre un tracte absolutament indigno. I en cap cas es van complir els objectius de qualitat assistencial establerts per l'ICS (Institut Català de Salut)". A més a més, aquesta rotació també afectava els pacients d'altres pediatres, motiu pel qual ell i la doctora María Ángeles Vaca van marxar el novembre de 2015; i la doctora Laia de Antonio, a finals de gener de 2016. Estaven cansats de proposar millores que ningú, ni la direcció ni els seus superiors, es prenia seriosament: "I jo he de defensar els nens que hi porto. He fet un jurament hipocràtic" (la carta de comiat als seus companys és a <http://bello.cat/ind20151112.html>).

Les famílies es van quedar estupefactes quan es van assabentar de la marxa dels pediatres. La Marta Richard, mare afectada i portaveu dels menors afectats, explica que van recollir 350 signatures i que a finals de gener van enviar cartes i correus a tot arreu: a la direcció del Florida Nord; al director del Servei d'Atenció Primària (SAP) Delta del Llobregat de l'ICS, Jordi Monedero; al gerent de l'ICS a l'Àrea Metropolitana Sud, Antoni Andreu; i al director de l'Atenció Primària Costa de Ponent a l'ICS, Xavier Bayona. El 19 de desembre es va presentar una reclamació online a l'ICS que ha estat resposta aquesta Setmana Santa; i el 26 de gener es va fer una reclamació al Servei Català

de Salut que encara no ha rebut resposta. Tot això per defensar la bona feina dels pediatres, denunciar el deteriorament de la qualitat del servei i la manca d'informació.

El 28 de gener les famílies es van reunir amb el director del SAP Delta, que cobreix L'Hospitalet, però també Gavà, Castelldefels, Begues, Viladecans i El Prat. Aquestes no es van quedar conformes amb les explicacions ni la situació i van aconseguir que el grup municipal ICV-EUiA-Pirates presentés una moció al ple del 23 de febrer on es demanava "la destitució de tota la directiva del CAP de La Florida i del SAP Delta, per la seva incapacitat d'evitar aquesta situació" i es feia ressò d'altres problemes, com l'absència d'urgències pediàtriques les 24 hores a la segona ciutat de Catalunya.

Mala organització i falta de comunicació

El director del SAP Delta, per la seva part, ha reconegut a El Llobregat que hi ha hagut una "crisi" al CAP La Florida Nord per qüestions organitzatives, per malentesos entre els professionals de la pediatria i per malentesos entre els professionals i l'equip directiu. També ha admès que "els cupos [de nens] no estaven equilibrats", motiu pel qual un pediatre tenia més feina que la resta, i que "s'han anat equilibrant" amb una infermera més que treballa tres dies al CAP de La Florida; i altres tres, al CAP de Pubilla Cases. Pel que fa a la discriminació en l'accés que denunciava el doctor Parreño, Monedero ha explicat que s'estan produint canvis administratius i informàtics que ja permeten una bona gestió de les urgències i el seguiment dels nens sans. Perquè "mai s'ha deixat cap nen desatès quan ha vingut sense cita. En el que hi havia problema i queixa era en la visita del nen programat, sa, pel seguiment del calendari vacunal o la prevenció de malalties". És per això que ha informat que "cap

LA MARXA DELS PEDIATRES DEL CAP LA FLORIDA NORD HA FET SORTIR A L'HOSPITALET AL CARRER | BGN CONTENT FACTORY

a l'estiu estarà tot completament normalitzat, des del punt de vista organitzatiu; des del punt de vista dels recursos, ja està normalitzat des de gener [places de pediatria cobertes]".

Tot i així, les famílies senten que no se les ha tingut en compte per res i Jordi Monedero reconeix el seu error: "Els vaig demanar disculpes. Des del punt de vista de la comunicació, no hem sabut comunicar bé les coses, però també és cert que

jo m'he assegut dues vegades amb elles i moltes més amb la Federació de veïns". Unes paraules molt diferents de les que es poden llegir a la carta enviada per Monedero en Setmana Santa (disponible al compte de Twitter @InConFormades, 19 de març), on diu que durant el procés de canvi de professionals "no s'ha produït desatenció assistencial i s'ha garantit l'atenció pediàtrica al centre en tot moment, tant en la vessant de resposta a la demanda assistencial com en el seguiment proactiu del programa de nen sa". En qualsevol cas, la comissió que es va crear per determinar si hi ha hagut o no "discriminació en l'accés" ja ha acabat el seu informe i ara cal esperar el dictamen del departament jurídic i de recursos humans de l'ICS. En cas afirmatiu, llavors s'obrirà un expedient sancionador al responsable o responsables del fet, ha explicat Monedero.

El director del SAP Delta crec que el cas de L'Hospitalet no es pot generalitzar a la resta de la zona Delta, però també reconeix que des del punt de vista de la "planificació sanitària" no es poden posar especialistes en pediatria en els CUAPs, com el Pura Fernández de L'Hospitalet. Perquè crec que hi hauria dificultats per trobar pediatres que fessin guàrdia i perquè considera suficient que els nens siguin atesos per metges de família amb experiència amb nens i certa formació pediàtrica. També ha admès que a vegades no se substitueixen els pediatres que es jubilen perquè els que es queden encara poden atendre més nens, sempre dins dels ràtios establerts per l'ICS. La pregunta que romandre en l'aire i que requereix més investigació és si el que ha passat a L'Hospitalet ha estat una excepció o és només el principi d'un seguit de problemes derivats de la crisi, una gestió feta d'esquena als especialistes i una indiferència cap a la societat, més quan aquesta és petita i viu en barris de famílies pobres i sense gaire formació. ■■■

98.1 fm

Ràdio
Desvern

Fidel Vila Rodríguez, médico psiquiatra. Director del Laboratorio de Terapias de Neuroestimulación No Invasivas (NINET)

El psiquiatra hospitalense Fidel Vila Rodríguez logra tratar la depresión casi sin efectos secundarios

Vila dirige actualmente el Laboratorio de Terapias de Neuroestimulación No Invasivas y el Departamento de Esquizofrenia de la Universidad British Columbia de Vancouver

El médico psiquiatra, que recientemente ha sido protagonista en el principal diario de la ciudad canadiense, ha presentado un tratamiento que induce ondas electromagnéticas en dianas concretas del cerebro

Imanol Crespo

La alarma llegó, indudablemente, en enero de 2015: España triplicaba en poco más de una década el consumo de antidepressivos. De 26,5 dosis por cada mil habitantes y día (DHD) en el año 2000 a las 79,5 dosis consumidas en 2013, según datos de la Agencia Española de Medicamentos y Productos Sanitarios (AEMPS). Efectivamente, vivimos en una sociedad que cada vez induce más a sufrir algún tipo de depresión. Sus ritmos frenéticos, sus rutinas y, en general, sus complejidades convierten en infinitos los motivos por los que una persona puede derivar en un episodio

dio de crisis, lo que eleva la importancia de la figura de los psiquiatras. Psiquiatras como Fidel Vila Rodríguez, nacido en L'Hospitalet (junio, 1976) y vecino de Torrelles hasta que en 2006 se marchó a Vancouver, Canadá, desde donde nos presenta un innovador sistema que deja el tratamiento de la depresión sin, prácticamente, efectos secundarios.

Sin efectos secundarios
Lo hace a través del Laboratorio de Terapias de Neuroestimulación No Invasivas (NINET por su

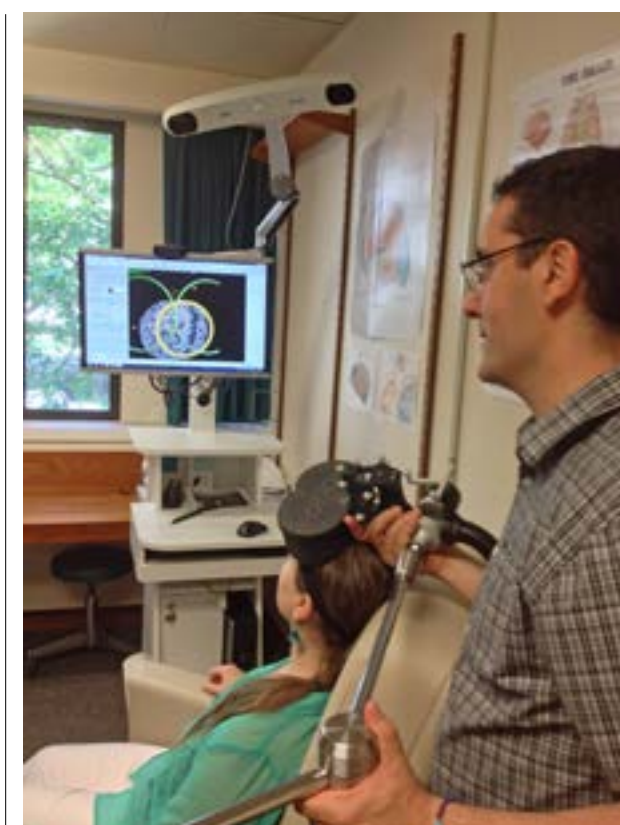
FIDEL VILA EN EL LABORATORIO DE TERAPIAS NEUROESTIMULACIÓN NO INVASIVAS QUE DIRIGE, EN VANCOUVER, CANADÁ

nombre en inglés), laboratorio que actualmente dirige y que está especializado en la utilización de ondas electromagnéticas o de electricidad directamente, fundamentalmente, para ensayos clínicos en trastornos del ánimo y psicóticos. Se trata de la rTMS o, lo que es lo mismo, la 'repetitive Transcranial Magnetic Stimulation'. Esta técnica se basa en el principio de física de la inducción electromagnética para estimular dianas específicas del cerebro -y lo más importante- de manera no invasiva. "Sin lugar a dudas, la rTMS tiene un perfil de efectos secundarios muchísimo más favorable que la TEC", explica Vila, desde Vancouver. "Así y todo, es importante subrayar que no

existe ningún tratamiento más efectivo para la depresión severa que la TEC", la cual tiene efectos secundarios cognitivos y peor tolerada que la rTMS.

El paciente, básicamente, solo necesita estar sentado mientras se le aplica un llamado 'coil' (pequeñas bobinas eléctricas) para estimular la parte del cerebro que interesa: "Por el momento, los protocolos de estimulación están basados en localización neuroanatómica constante. Por ejemplo, para la depresión, la diana más frecuente es la corteza cerebral dorsolateral prefrontal. En el futuro, en cambio, escogeremos las dianas de forma más personalizada, tanto por localización neuroanatómica como por estado funcional. Para lograrlo, tenemos que aprender cuales son los marcadores biológicos que nos indiquen estas dianas".

De 40 a 3 minutos
En este sentido, el Laboratorio está inmerso en un proyecto interuniversitario con 400 pacientes con depresión en estudio que ayudará a profundizar sobre estos marcadores, pero también a reducir los tiempos de las sesiones. Actualmente, un tratamiento para la depresión consiste en sesiones diarias de 40 minutos (solo laborables) durante 30 días. Según los primeros resultados, al cierre de esta edición, es que se podrían acortar hasta

los 3 minutos por sesión, reduciendo el coste del tratamiento y, por tanto, ampliando el alcance de los mismos. "En Canadá, el coste estimado de una sesión es de unos \$250 CAD por casi una hora. Con el nuevo protocolo, se podrían tratar entre 4 y 6 personas, por hora, lo que reduciría el coste a unos \$50 CAD".
De momento, la máquina ya ha dado el salto a Europa y se está comercializando gracias a la labor de Vila y su equipo.

Una década fuera
Quien todavía no puede es, precisamente, él. Fidel

Me seguiré ofreciendo para contribuir al desarrollo, la educación y la investigación en España"

es un caso interesante puesto que ha sido una 'fuga de cerebros', pero antes de estallar la crisis, lo que demuestra como la inversión en investigación en nuestro país sigue sin ser suficiente para retener a nuestros expertos. Médico psiquiatra por la Universidad Autónoma de Barcelona (2000), Vila realizó su residencia en el Hospital Psiquiátrico de Sant Joan de Déu, en Sant Boi. Al acabar, trabajó como psiquiatra en El Prat e hizo un postgrado en investigación de neuroimagen en la UB. "Fue una etapa muy bonita e intensa en la que aprendí el oficio de médico psiquiatra y me desarrollé como persona. Tengo recuerdos muy buenos y me quedó un recuerdo especial de mis mentores: Dr. Jaume Autonell; Dra. Remei Nogueroles; y los Drs. Ramón Remacha y Enrique del Moral. Por otro lado, me impactaron a partes iguales los casos de gente muy joven con su primer episodio psicótico,

LA NUEVA TERAPIA DE VILA APENAS TIENE EFECTOS SECUNDARIOS, A DIFERENCIA DE LA RTMS

así como las personas ya mayores que habían pasado toda su vida muy enfermas. Pero, en fin, como la cosa no funcionaba, me fui a Vancouver, Canadá".

Allí tuvo, prácticamente, que volver a empezar con nuevos estudios y nueva residencia en psiquiatría. La diferencia, en cambio, es que luego no solo ejerce ya como psiquiatra, sino que también es profesor en la Universidad British Columbia desde 2011, donde también dirige el Departamento de Esquizofrenia. En paralelo, inicia NINET: "Nunca me he ido del todo. He visitado a mi familia al menos una vez al año y durante esas 'vacaciones' siempre me he reunido con colegas para buscar maneras de colaborar. Por diversos motivos, nunca ha fructificado nada hasta ahora, pero me seguiré ofreciendo para contribuir al desarrollo, la educación y la investigación en España. Nunca he esperado que me vinieran a buscar", concluye. "El mayor problema en la España de los últimos 20 años es el nivel de corrupción y

la negligente administración de los recursos públicos por muchos de los que les confiamos dicha tarea. Esa nefasta gestión repercute en todos los niveles incluyendo, por supuesto en la inversión en investigación y desarrollo". Y, en este sentido, tampoco se salva la administración local, que también cuenta con su parte de responsabilidad, según Vila: "Si se quiere, se puede. A todos los niveles tanto de la administración como de la inversión privada. Existen maneras muy creativas de fomentar la investigación y de que esta retorne no solo en beneficios para la salud sino también en progreso económico. En realidad, la inversión en I+D es uno de los pilares fundamentales de cualquier economía competitiva que se precie".

Faltan recursos

En nuestro territorio contamos con centros de referencia como el IDIBELL o el Parque Psiquiátrico de Sant Boi, sin embargo, se dan algunas debilidades diferenciales respecto a los centros norteamericanos, en este caso: "Estos centros y muchos otros desarrollan una tarea puntera y muy digna de elogio. A nivel de capital humano no tienen nada que envidiar a ningún

otro centro en el mundo. El problema está en la estructura y en los recursos; en ese sentido es donde se quedan atrás, lo que lastra y repercute en el impacto que pueden tener".

Lo más positivo, en cualquier caso, es la concepción de la ciudadanía, más convencida de la importancia de la investigación: "En lugares como ahora la sociedad civil valora más la investigación que hace una década. Pero queda muchísimo por avanzar. Los investigadores pueden contribuir de una forma fundamental en esto. Una de las cosas que he aprendido durante mi estancia fuera es a perder complejidad y habilidades para tender la mano de forma directa a la sociedad civil

Tenemos que dar charlas en foros no científicos (Casals, escuelas, medios de comunicación...) para explicar lo que hacemos. Se deben desarrollar plataformas tecnológicas para acercar la investigación a todo el mundo, como tiene NINET en su web con contenidos para todas las audiencias y con las redes sociales... También me dedico en mi tiempo libre a dar charlas a centros comunitarios para el público en general o para atender a medios. //

Contra els estigmes, per la integració

Sant Just Desvern oferirà un pis tutelat a malalts mentals de cara al 2017

Tot apunta que Sant Joan de Déu gestionarà el projecte amb l'Ajuntament, però s'està parlant amb altres entitats

Sant Just és el consistori del Baix "més sensible" en temes de salut mental; és l'únic que té una educadora social

PSOE, Podemos i UPiD han admès que des de la política s'havia pogut fer més en l'àmbit dels trastorns mentals

Dayana García Blas / BCN Content Factory

Malauradament, encara preval l'antic clíxé de que un malalt mental, que pateix depressió crònica o esquizofrènia, ha d'estar tancat a un hospital. Molts ciutadans no estan del tot preparats per a la inclusió d'aquest col·lectiu en societat per por o desconeixement i a l'estigma que hi ha associat a aquesta patologia. Associacions com Salut Mental al Baix Llobregat lluiten per la integració d'aquestes persones perquè visquin una vida normal, allunyada dels tòpics.

El bloc de pisos tutelats que l'Ajuntament de Sant Just Desvern està preparant per oferir alguns habitatges a malalts mentals és una mostra d'inclusió social que no rebutja al que més pateix per temor a lo desconegut. Segons l'Idescat, al 2014 es van registrar 11.885 ciutadans amb malalties mentals, 3.506 més que en el 2008 quan la xifra es mantenia en 8.379 malalts. "Davant l'imparable augment del número de persones amb aquests trastorns, la societat i la política ha de posar de la seva part", asseguren fonts de la Confederació de Salut Mental España.

Nou projecte tutelat

Lola Castañ, vicepresidenta de Salut Mental al Baix Llobregat, argumenta que el nou projecte que tenen entre

SANT JUST ÉS L'ÚNIC AJUNTAMENT QUE TÉ UNA EDUCADORA SOCIAL PRÒPIA PER AQUESTS TEMES | BCN CONTENT FACTORY

mans amb l'Ajuntament de Sant Just Desvern consisteix en facilitar un pis tutelat a persones amb problemes mentals de cara al 2017. La regidora de benestar social del Consistori santjustenc, Gina Pol, avança que, encara que queden moltes coses per lligar en aquest projecte, perquè no tenen ni proposta econòmica, ni timming, ni ubicació, Sant Joan de Déu seria un bon soci per gestionar aquests pisos.

La edil de Sant Just Desvern detalla que la quantitat de gent que es podrà adherir al projecte dependrà de la tipologia del pis que millor s'adapti a la normativa sobre com ha de ser l'habitatge, és a dir, si ha d'estar en una planta baixa, si ha de tenir ascensor, habitacions autònomes, etcètera. Gina Pol garanteix que estan parlant amb les entitats que gestionen aquest tipus de pis tutelat per poder avançar en l'equipament que es vol tenir enllestit l'any vinent.

Només Sant Just té educadora social

"Dels pisos tutelats que gestiona l'Ajuntament o serveis socials mai diem on estan perquè es tracta d'un veí més i la gent del seu voltant no te perquè saber si gaudeix d'ajudes socials o si té un condicionant mèdic", puntualitza la regidora de benestar social. El pis tutelat és un projecte en solitari a nivell municipal perquè, a dia d'avui, "la Generalitat no està concertant places".

Montserrat Giró, vocal de Salut Mental Baix Llobregat, remarca que la seva associació, que està a 12 municipis de la comarca, explica als Ajuntaments les necessitats que cal cobrir en cada territori. "L'Ajuntament de Sant Just és el més sensible en temes de salut mental perquè es l'únic que té una educadora social dedicada a això", especifica Giró. La vocal reclama més atenció als malalts mentals perquè cada dia són més les persones que pateixen aquest tipus de patologies que haurien de ser tractades a l'atenció primària.

PSOE, UPyD i Podemos

Fa 30 anys, la llei de sanitat va impulsar una reforma psiquiàtrica a Espanya que consistia en treure "afortunadament" als malalts dels manicomis perquè anessin amb les seves famílies, recalca Giró. Fonts oficials de la Confederació de Salut Mental España al·leguen que aquesta normativa defugia de definir a un malalt mental com a perillós per considerar-lo una persona amb una patologia que havia de ser tractada en el seu entorn social. La associació alerta que "en els manicomis no es tractava la malaltia, més bé es feien barbaritats", afirmen.

Giró comenta que el govern català de l'any 78 va admetre que no havien sabut tractar als malalts mentals per una "nul·la planificació política" que feia que la ciutadania tingues tendència a excloure'ls. Grups polítics com el PSOE, UPyD i Podemos han admès també que des de la política no s'ha fet molt per lluitar contra la criminalització del malalt mental, rememoren fonts oficials de la Confederació de Salut Mental España.

Aquests tres partits "van ajudar a tirar cap enrere la reforma del Codi Penal, proposta per Gallardón, que consistia en que si el tribunal determinava que una persona amb problemes mentals era perillosa la podia mantenir a la presó durant un temps indefinit", informen des de la Confederació. //

EL TERCER SECTOR S'HA VOLCAT, EN ELS DARRERS ANYS, PER AJUDAR A UNA MAJOR INTEGRACIÓ D'ALTRES COL·LECTIUS QUE PATEIXEN ELS ESTIGMES SOCIALS COM SÓN ELS DISCAPACITATS PSÍQUICS; SALUT MENTAL BAIX LLOBREGAT O 'OBERTAMENT' SÓN UN EXEMPLE

Discapacitats psíquiques no van poder viure a un pis tutelat de Mas Lluí per l'oposició dels "veïns"

La comunitat de veïns quan va saber que un pis, destinat per diferents usuaris amb discapacitat psíquiques, anava a ubicar-se a Mas Lluí, van al·legar problemes urbanístics, més aviat, per poder impedir la ubicació", argumenta la regidora de benestar social de l'Ajuntament de Sant Just Desvern, Gina Pol.

Fa cinc anys i mig el sentiment de por va provocar que ciutadans amb discapacitats psíquiques no poguessin entrar a viure als baixos d'un bloc de pisos tutelats de Mas Lluí, a Sant Just Desvern, perquè "els veïns es van oposar", segons informa Lola Castañ, vicepresidenta de Salut Mental Baix Llobregat. L'Ajuntament de la ciutat torna ara a oferir habitatge públic adreçat, en aquest cas, a un altre col·lectiu que pateix trastorns mentals.

Qui té la culpa?

La Lola Castañ narra que l'any 2011 la comunitat de veïns del bloc la illa 2 de Mas Lluí es va "negar" a que persones amb síndrome de Down i discapacitats psíquiques ocupessin els baixos d'un pis tutelat que ofería l'Ajuntament de la ciutat. La vicepresidenta ha afirmat que "hi ha molta gent que no distingeix entre un síndrome de Down, un malalt mental o un discapacitat físic o psíquic i llavors tot ho engloben amb problemes, i tenen por al desconeixement".

L'Alex Prieto, llavors president de la comunitat de veïns, respon que "cap veí es va negar a que vinguessin"

i que "la base del problema van ser les irregularitats i la sospita de que des de l'àmbit municipal no s'havia fet alguna cosa bé". Promunsa, promotora municipal de Sant Just Desvern, va dir que construiria 39 habitatges públics a Mas Lluí, dels quals en el moment de signar les escriptures només quedaven 37. Els dos pisos "desapareguts" van ser unificats en un de sol de 180 metres quadrats, ja que l'empresa municipal podia "modificar al seu gust la divisió horitzontal dels immobles", una clàusula que els veïns ignoraven, alerta Prieto.

"Ocultar clàusules"

L'expresident de la comunitat recorda que "no ens vam negar a que entrés aquesta gent, sinó que només ens semblava que les modificacions que s'havien fet no eren correctes perquè s'havien modificat les estructures dels pisos un cop comprats". Prieto puntualitza que "ningú es pot negar legalment, ni moralment a que vinguin unes persones a viure a un pis perquè no es pot fer fora a ningú". La queixa està en la promotora de l'Ajuntament de Sant Just Desvern, que "ens va ocultar clàusules i modificacions".

La regidora de benestar social del consistori de Sant Just Desvern, Gina Pol, recalca que aquest fet va ocórrer en l'anterior mandat quan la comunitat de veïns, al saber que un pis es destinaria a usuaris amb discapacitat psíquica, va atribuir "problemes urbanístics més aviat per impedir la ubicació". //

Tienes un libro... y lo quieres editar
Públalo a través de micromecenazgo
sin que te cueste nada.

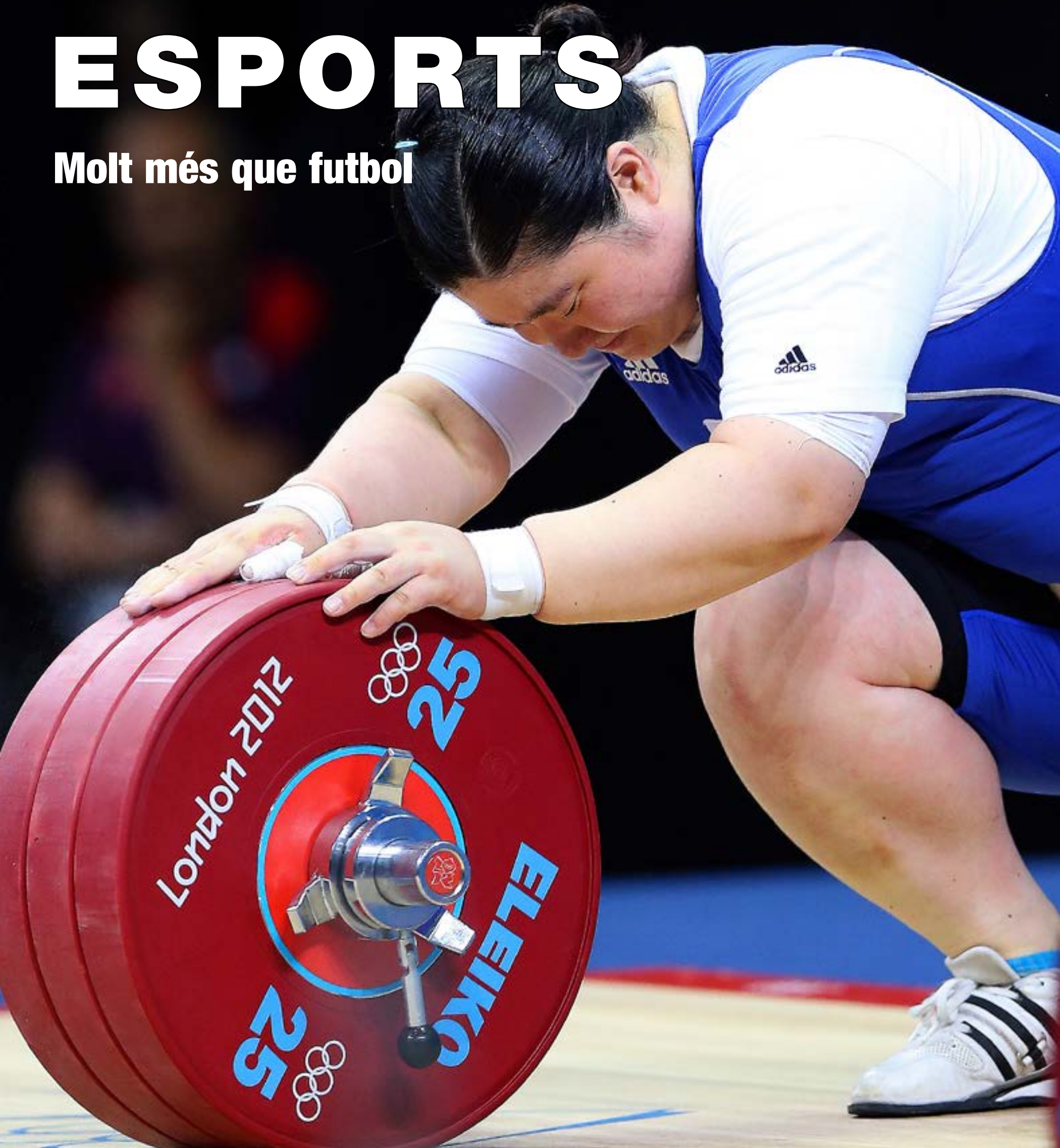
Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses
y con distribución gratuita

Consulta: www.mecenix.com

la única plataforma de crowdfunding dedicada al libro

ESPORTS

Molt més que futbol

Cap al mundial d'halterofília de l'Hospitalet i els esports aquàtics dels JJOO Mediterranis a Castelldefels

Dues ciutats del territori preparen les seves cites internacionals en un any en que s'han ajornat els jocs de Tarragona

Triomfen quatre equips de futbol de la comarca i s'estenen esports de moda com el pàdel

Esport, Baix Llobregat i l'Hospitalet són paraules sinònimes. Tenim la sort de viure a un territori on es pot practicar des d'escalada fins a activitats nàutiques, passant pel golf, el softbol, el rugbi o el beisbol. I aquests són només alguns dels exemples d'esports en els quals el Baix Llobregat destaca enmig de la tradicional dicotomia entre el futbol i el bàsquet.

Una qualitat de la que hem pogut presumir al 2016, gràcies a la cita olímpica a Rio de Janeiro. Els darrers mesos han estat marcats per les Olimpíades, i el Baix ha estat representat per destacades figures, com el santboià Pau Gasol i el santfeliuenc Juan Carlos Navarro. El potencial dels clubs, les federacions i els esportistes de Catalunya es manté. Així ho demostren els resultats als Jocs de Rio. Els registres assolits pels esportistes de casa nostra, protagonistes de una plata, dos bronzes i un diploma olímpic, mantenen el prestigi de Catalunya al món.

L'esport al nostre territori avança a tota velocitat. I no s'aturarà. De fet, al calendari ja figuren prometedores cites esportives que el Baix Llobregat i l'Hospitalet acolliran amb ganes. Concretament a l'Hospitalet i Castelldefels, dos ciutats vinculades a gran esdeveniments internacionals. Castelldefels serà la seu dels esports aquàtics dels JJOO Mediterranis de Tarragona, que ara es celebraran a l'any 2018, el mateix que l'Hospitalet serà la seu de la màxima competició mundial d'halterofília.

El pàdel, en creixement constant

L'auge d'esports minoritaris al Baix Llobregat i l'Hospitalet demostren que hi ha molta vida més enllà del futbol. És el cas del pàdel. Aquest esport, que va créixer ni més ni menys que un 20% en el darrer exercici, segons la Federació Catalana de Pàdel, ha escollit el nostre territori com a referent per a la seva pràctica. N'és testimoni el club Star's Padel de Cornellà, on entrena el millor jugador del món de pàdel, l'argentí Fernando Belasteguín. A més, aquest any, El Prat, que compta amb les instal·lacions de pàdel més grans de Catalunya, ha tingut l'orgull d'acollir per segon any consecutiu els XIII Campionats Absoluts de Catalunya, tant en categoria masculina com en femenina.

El torneig autònom constata, un cop més, la gran qualitat de les instal·lacions de la comarca i l'Hospitalet. I no és l'únic. Darrerament, el Centre d'Alt Rendiment esportiu (CAR) de Sant Cugat del Vallès, escenari de nombroses concentracions internacionals d'atletes d'elit, ha estat acreditat per la IAAF (Federació Internacional d'Atletisme) com a centre internacional d'entrenament d'aquest esport. Una distinció única a tot l'Estat, que el posiciona com una e les 17 instal·lacions esportives que la tenen a nivell mundial.

Les esportistes protagonistes

Al Baix Llobregat i l'Hospitalet no paren de sorgir esportistes d'èxit en les diferents disciplines. I a aquest anuari no podia faltar un classificació dels tres millors:

-Laia Sanz:

Ha triomfat de nou en el Dakar, i és que la pilot de Corbera ja no és només la millor esportista de la història del motor, sinó també un referent de superació. Després d'una temporada dura, la llobregatena ha aconseguit sumar 18 títols mundials, amb l'últim d'enduro.

-Núria Marqués:

La nadadora del Club Natació Sant Feliu, s'ha fet amb una medalla d'or, una de plata, tres diplomes olímpics i dos millors marques personals als Paralímpics de Rio de Janeiro

2016. Una trajectòria que la posicionen com a una de les millores paralímpiques de la delegació espanyola.

-Elisabeth Álvarez:

L'esportista gavanenca, és la campiona mundial de Kickboxing. Un esforç que els seus veïns han volgut guardonar amb el premi de millor esportista de l'any de Gavà.

Totes tres, gran llegendes de la història del Baix Llobregat en l'àmbit esportiu i un exemple a seguir de l'esport femení, que cada cop més es fa lloc entre la varietat de disciplines que manen al Baix.

Esport de categoria

Malgrat la diversitat, el futbol continua essent la principal atracció. Durant 2016,

totes les mirades han estat centrades en l'ampliació de la Ciutat Esportiva blaugrana i el nou Miniestadi, que s'aixecarà al terreny de l'antic Tennis El Forn, a Sant Joan Despí. Tot apunta que a partir de la temporada 2017-2018, el filial del FC Barcelona jugarà a la seva nova casa. A més, l'ascens del AE Prat i Gavà a Segona B ha generat molta expectació, dones ha fet del Baix Llobregat la única comarca que compta amb quatre representants, juntament amb UE Cornellà i CE L'Hospitalet. Una altra vegada, fent èmfasi en la qualitat poliesportiva del territori.

Manifest

Tot i que a vegades no és fàcil, noves lleis com la llei espanyola que equipara les entitats sense ànim de lucre amb una societat mercantil, fan el camí més dur. Però està clar que el Baix Llobregat i l'Hospitalet respiren esport i treballen per potenciar-lo. Fins i tot amb reivindicacions socials com el manifest signat per mig miler d'entitats per tal d'evitar pagar seguretat social entre els voluntaris de les entitats sense ànim de lucre. ■■■

El deporte amateur está tocado de muerte por la persecución fiscal de Hacienda

“Con la persecución de Montoro solo conseguirán que los deportes minoritarios mueran”

“Los medios de comunicación deberían atender más a los deportes polideportivos”

Edu Rodríguez

Hay que diferenciar entre el deporte ilusión que representa el FC Barcelona y que es seguido desde la pasividad y la forma de vivir de quienes practican cualquier disciplina. El Baix Llobregat y L'Hospitalet son una potencia deportiva, según se puso de manifiesto en el debate organizado por BCN Content Factory en Sant Joan Despí. Una ley de Mecenazgo facilitaría que las empresas pudieran aportar recursos a los clubes a cambio de beneficios fiscales para que no solo sobrevivieran del apoyo municipal.

“Con la persecución de Montoro solo conseguirán que los deportes minoritarios mueran”, exclamó Elicinio López, árbitro de fútbol durante el debate titulado “Hi ha vida més enllà del futbol?” celebrado en Sant Joan Despí en torno al capítulo deportivo del libro “Qui es Qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet”. En efecto, el anuncio del Ministerio de Hacienda de emprender inspecciones laborales en los clubes y asociaciones deportivas sin ánimo de lucro no beneficia a los más modestos, sino todo lo contrario: les obliga a contratar y cotizar en el régimen general de la Seguridad Social a los técnicos y todas las personas relacionadas con las actividades que se desarrollan en estas entidades, lo que provoca un aumento de los gastos y un desequilibrio en los presupuestos. La situación, de continuar persistir en el empeño del ministro Montoro, pone en peligro la supervivencia de los clubes y entidades deportivas.

Atropello

El árbitro Elicinio López calificó las medidas de Hacienda de “atropello” por todo el “daño” que causa, cuando en los clubes y asociaciones deportivas “el dinero que circula se basa en lo comido por lo servido”. En ese sentido, Alberto Malo, el jugador más galardonado del rugby español, ya que ganó cinco ligas con la Santboiana, abogó por el régimen especial para regular la relación laboral y con la Seguridad Social de quienes se dedican al deporte, así como

SANT JOAN DESPÍ VA ACOLLIR EL DEBAT ESPORTIU DE QUI ÉS QUI

defendió la promulgación de una Ley del Mecenazgo en la que “las empresas puedan aportar dinero a los clubes a cambio de desgravaciones” con el objetivo de “optimizar recursos”. En otras palabras, apostar por leyes que fomenten los deportes más modestos.

Precisamente Malo fue quien ensalzó estos deportes, puesto que algunos “representan mejor la esencia del deporte que no el fútbol”. En esta línea, remarcó que el “respeto y un comportamiento deportivo” son necesarios. Para reflejar mejor la situación, Malo, actual gerente de las instalaciones de la Santboiana, se centró en el caso del rugby, un deporte que ha tenido “un notable crecimiento desde el cambio de siglo, al triplicar las licencias y prácticamente duplicar el número de equipos”. El ex jugador se mostró orgulloso de la UE Santboiana, un equipo que en 2021 cumplirá su centenario y que mantiene tanto patrimonio, como una buena cantera y un complejo deportivo que ayuda a los ciudadanos de Sant Boi. Todo un ejemplo a seguir.

El Baix Llobregat y L'Hospitalet son una potencia deportiva. Así lo atestiguan tanto las instalaciones de primer nivel – Accentennis Cornellà, Acadèmia Sánchez-Casal, Canal Olímpic de Catalunya, Club de Golf de Barcelona, Poliesportiu Gornal, Centre Municipal de Vela El Prat, Centre Català de Tecnificació Esportiva Joaquim Blume... – como el potencial de los clubes, más allá de la Ciutat Esportiva Joan Gamper del Barça o el Estadio Cornellà-El Prat del Espanyol, la Santboiana en Rugby o el Sant Boi en béisbol. La apuesta de nuestro territorio, por tanto, es firme en lo deportivo y se inicia ya con los más pequeños con el deporte escolar, en el que destaca el

modelo de competición “Juga Verd Play”, donde se busca dotar a los niños de algunos de los valores imprescindibles en la vida: respeto, humildad, trabajo, sacrificio... Esos mismos valores que han llevado a deportistas como los hermanos Gasol, Laia Sanz, Jordi Alba, Jordi Torres, Víctor Valdés, Reyes Estévez o Beatriz Pascual a triunfar tanto a nivel nacional como internacional. Y es que tal y como sostuvo Salvador Valls, presidente del Consell Esportiu del Baix Llobregat, “la única manera de cambiar las cosas es educando”.

La otra ciudad del Barça

Pese a que la apuesta es firme, los recursos son escasos y la difusión mínima. Para Alberto Malo, “los medios de comunicación deberían atender más a los deportes polideportivos”. En este punto, Francesc Pearnau, subdirector del Mundo Deportivo, defendió que “los otros deportes tienen mejor vida que el fútbol, puesto que al tener menos practicantes es más fácil que reciban ayudas, por ejemplo, de los ayuntamientos”.

El periodista resaltó, por otro lado, “el privilegio que supone tener la mejor escuela de fútbol del mundo” en Sant Joan Despí, población que calificó como “la otra ciudad del Barça”. Antonio Poveda, alcalde de la población anfitriona de la masía y del debate organizado por BCN Content Factory, se mostró satisfecho por albergarla y explicó que Sant Joan Despí “es una ciudad equilibrada”, con “buenos equipamientos en todos los ámbitos” y muchas asociaciones pequeñas unidas entre sí y que forman un rico tejido. Como no podía ser de otra forma, Poveda resaltó la importancia de la presencia de la ciudad deportiva del Barça en la ciudad. En este sentido, y ante el cercano inicio de la creación del Nuevo Espai Barça, Pearnau defendió una propuesta que ya adelantó en un artículo en El Llobregat: añadir a la B del nombre del filial azulgrana el Baix de nuestra comarca para que se convierta en “Barça Baix” con la finalidad de reforzar la identidad con el territorio donde acogerá a partir de 2017 el Mini Estadi.

La práctica deportiva, en general, ha crecido mucho, aunque únicamente el 12% es profesional. No obstante, pese a ser una minoría, es la parte que más se visualiza y deja un poco de lado al resto. El debate concluyó que, efectivamente, hay vida más allá del fútbol y todos debemos ser conscientes de ello. La oferta es amplia y rica, y las instalaciones en nuestra comarca y L'Hospitalet, son todo un lujo. Como bien dice el alcalde de Sant Joan Despí, Antonio Poveda, “el Baix Llobregat es una potencia deportiva: aunque hasta el momento no la hayamos puesto suficientemente en valor. Para lograrlo, añadimos lo tenemos que crear y hacerla crecer”. Y es que, como dice Salvador Valls, “el deporte no es una ilusión, es una forma de vivir”. ¡Cuánta razón tienen ambos! //

La ley desprotege y se ceba con los pequeños

E. Rodríguez

España, pese a su leve mejoría en todos los ámbitos, no pasa por su mejor momento. La terrible crisis de 2008 afectó, en mayor o menor medida, a todos los sectores de la sociedad española. El deporte, pese a gozar de muy buena salud, no se salvó y, como siempre, los deportes minoritarios y, en concreto, los equipos pequeños fueron los más perjudicados. Por si esto fuera poco, la Ley de Emprendedores, impulsada por el gobierno, no facilitó ni facilita las cosas; al contrario, todavía las agrava más. El Baix Llobregat también ha sufrido las consecuencias.

En el fútbol, el deporte rey, todo nació en Asturias y, como no podía ser de otra manera, el presidente de la Federación asturiana se mostró crítico con la medida de aplicar la Ley de Emprendedores al mundo del deporte de base. “Esta ley obliga a darse de alta en la Seguridad Social a monitores, jardineros, y demás voluntarios, que perciban 200 euros o más para gastos. Y son instituciones sin ánimo de lucro. El fútbol base se fundamenta en personas altruistas. Los directivos no cobran. La ley es inviable. Desconoce totalmente el fútbol modesto, que ya está malherido por la saturación de retransmisiones de partidos de Primera. Hoy la media de espectadores en los campos de Segunda B es de 300 personas”, explicó Maximino Martínez. Además, si no se cumple la ley, se abre expediente y si hay multa son los directivos quienes deben hacerle frente. Aquí, en el Baix Llobregat, esta normativa es como una puñalada para la gran mayoría de los equipos. En cuanto al resto de deportes, la cosa empeora, puesto que la difusión es prácticamente nula y, por tanto, las ayudas económicas escasas. Un ejemplo de ello es el béisbol. Tal y como explican Marc Carrillo, Director Técnico del CBS Sant Boi, y José Julio Cano Ridruejo, presidente del Club de Béisbol Viladecans, las nuevas leyes perjudican los deportes minoritarios y dificultan la evolución.

El precio de la legalidad

Mar Carrillo cree que “las nuevas leyes que salen ahora aún te perjudican más, dificultándote la contratación de monitores”. “Uno de los grandes problemas es la obligatoriedad que tienen todos los clubes de tener a todos los entrenadores en régimen general de la Seguridad Social. Esto significa que a jóvenes que están cobrando 100 euros al mes tenemos que hacerles un contrato y esto nos condiciona muchísimo: de 100 automáticamente pasan a 150. Nosotros vivimos básicamente de subvenciones. No obstante, esta nos llega por un lado y nos la quitan por el otro”, sostiene el presidente del Viladecans, por su parte, y avisa que “los que cumplen la ley pierden potencial”. Esto último es debido a que, como consecuencia de la ley, los clubes se quedan casi sin dinero para invertir en refuerzos y se estancan. Esta ley ha provocado, como era de esperar, muchas quejas en todas partes de España. Mucha gente, incluido el propio Villar, presidente de la Real Federación Española de Fútbol, creen que se trata de una decisión política. Lo cierto es que si la idea era fomentar el deporte lo único que han conseguido, consiguen y conseguirán es todo lo contrario. //

L'HOSPITALET SE HACE UN HUECO EN EL CALENDARIO MUNDIAL DE LA HALTEROFILIA, DEPORTE OLÍMPICO

La halterofilia mundial llega a L'Hospitalet

La ciudad será sede de la máxima competición de halterofilia en 2018, un año después de que Castelldefels acoga los deportes acuáticos de los JJ.OO Mediterráneos de Tarragona

Edu Rodríguez

El Campeonato del Mundo de Halterofilia tendrá lugar en el Poliesportiu Municipal Gornal del 18 al 25 de agosto de 2018. Para ello, ha superado en votos a la candidatura de Savannah (Georgia, EEUU) en el Congreso Mundial de Halterofilia, organizado con razón del Campeonato del Mundo en Rovaniemi (Finlandia).

Pocas ciudades cuidan y miman tanto el deporte como L'Hospitalet. El mejor ejemplo de ello es que ha acogido importantes eventos internacionales como el Campeonato del Mundo de Natación o el Campeonato del Mundo de Básquet (en ambos fue la sede de entrenamientos). Por si esto fuera poco, también ha sido la sede del Torneo Internacional de Básquet Junior y, próximamente, en 2018, del 18 al 25 de agosto, acogerá el Campeonato del Mundo de Halterofilia, el evento mundial de halterofilia más importante para veteranos.

Además, también ha acogido entrenamientos de la selección escocesa sub-21 de baloncesto, la selección francesa de natación sincronizada, del Bayern de Munich de fútbol y de la USAP Perpignan de rugby.

En instalaciones tampoco se queda corto y en este 2015, sin ir más lejos, inauguró el Poliesportiu Municipal Gornal, centro en el que Audie Norris y Jordi Alba presentaron sus respectivos campus. De hecho, las pruebas del Campeonato del Mundo de Halterofilia tendrán lugar en el mismo Poliesportiu Municipal Gornal, en el que es un paso más en el intento de convertir esta instalación en una de primer nivel.

Por todo ello, el pasado 13 de julio la Agencia Catalana

de Turismo otorgó a la ciudad el certificado de Destinación de Turismo Deportivo. Además, fue la primera población del Barcelonés y del área metropolitana en obtener esta certificación en la modalidad multideporte. Recordemos que este certificado se le otorga a aquellas ciudades o destinaciones que disponen de infraestructuras de calidad para la práctica del deporte.

El principal beneficio para L'Hospitalet de que el Campeonato del Mundo de Halterofilia se haga en el Poliesportiu Municipal Gornal será económico: el deporte es uno de los principales motores y cualquier evento como este supone un punto de inflexión, puesto que no únicamente los hoteles (cuenta con un total de trece hoteles de primer nivel y una oferta de cerca de 3.500 plazas) y restaurantes estarán llenos, sino que la difusión internacional de la ciudad, por poca que sea, ayudará a atraer turistas que en un futuro quizá visiten L'Hospitalet. Y, evidentemente, también servirá para que la gente conozca mejor el mundo de la Halterofilia: si los medios cubren el evento como es debido habrá más opciones de que más jóvenes se apunten, con las consecuencias que ello acarrea: hay más posibilidades de éxito si hay más gente que si no.

En definitiva, L'Hospitalet respira deporte, trabaja por potenciarlo y los resultados hablan por sí solos. De hecho, va camino de convertirse en el otro nexo destacado del deporte en el territorio tras Castelldefels. En este sentido, la otra gran ciudad vinculada a los grandes acontecimientos, también reconocida con el distintivo de calidad, será la sede en 2017 de los deportes acuáticos de los Juegos Mediterráneos que capitaliza Tarragona. //

El presidente del RCD Espanyol, "ansioso" por fichar a un jugador chino

CHEN YANSHENG, PRESIDENTE DEL RCD ESPANYOL

Redacció

Aunque el RCD Espanyol no finalizó el año muy bien, al ser eliminado por el Alcorcón en la Copa del Rey, su presidente, Chen Yansheng, ha afirmado que está "ansioso" por poder fichar a un jugador chino para el primer equipo blanquiazul y poder asentar de esa forma al club en su país de origen y en Asia. Como es tiempo de evaluación, también ha asegurado que se pone un 6 a su gestión y ha pedido paciencia para su proyecto, pensado para rendir a largo plazo.

"Estamos buscando colaboradores estables porque queremos tener una escuela en China. Para tener un fuerte impacto en China estaría bien tener un jugador en el primer equipo, y estamos en ello. Estoy ansioso por tenerlo y es por ello que estamos haciendo un seguimiento de los mejores, tenemos una buena base", destacó en rueda de prensa.

Chen, de viaje en Barcelona, aseguró que regresaba a su país contento y tranquilo tras superar con placidez su primera Junta General de Accionistas completa y ver cómo va el equipo. "Todo lo que he visto durante estos días se acerca bastante a lo que quería y que me imaginé en un principio. Es por ello que me llevo un buen recuerdo a China, ya que he visto a un Espanyol unido", afirmó.

Paciencia de la afición

Apuntó, eso sí, que la afición debe tener "paciencia" con este proyecto "pensado a largo plazo". "Como en la gestión de cualquier empresa, este proyecto necesita la palabra 'paciencia'", apuntó. "Se hará un mejor fútbol base, y queremos captar los mejores talentos para nuestra cantera. Nos comprometemos a afirmar que los mejores jugadores no se irán, y si lo hacen, vendrán otros de mejores", señaló.

Y con esa idea se ha optado por Jordi Lardín como nuevo director deportivo. "Lardín encaja mejor en la idea de la secretaria técnica que tenemos, y como persona ha aportado un resultado apreciable en el fútbol base. Queremos unificar más el fútbol base con el primer equipo, y este año ya hemos visto algunos frutos. Desde el Consejo reforzamos su trabajo", reconoció.

Otro de los aspectos que trató el presidente fueron los posibles movimientos que pueden haber en este mercado de invierno. "Hemos tenido varias reuniones, y estamos haciendo planificaciones de cara a la temporada que viene, aunque no descartamos ninguna operación en el mercado de invierno. También hemos hablado con Quique para ver qué zonas hay que reforzar", apuntó. ■■■

EL PÀDEL BARCELONA - EL PRAT CELEBRA PER SEGON ANY CONSECUTIU ELS CAMPIONATS DE CATALUNYA | BCN CONTENT FACTORY

El pàdel s'obre espai al Baix

Les instal·lacions de pàdel més grans de Catalunya, ubicades a El Prat, celebren els XIII Campionats Absoluts de Catalunya

El creixement d'aquest esport és d'un 20% en el darrer exercici amb un interessant auge del pàdel femení

Redacció

No és la primera vegada que parlem de la qualitat poliesportiva del territori, bàsicament, per les seves bones instal·lacions: rugby, esports aquàtics, handbol, beisbol són només alguns dels exemples d'esports en els quals el Baix Llobregat destaca enmig de la tradicional dicotomia entre el fútbol i el bàsquet. En aquets sentit, hem de parlar també de pàdel, esport que va créixer en un 20% al darrer exercici, segons la Federació Catalana de Pàdel, i que té ja el nostre territori com a referent per a la seva pràctica. Prova d'això és, d'una banda, que el millor jugador del món de pàdel, l'argentí Fernando Belasteguín, en el número 1 del rànking mundial des de l'any 2002, des de fa 13 anys, entreni al club Star's Padel de Cornellà, un dels millors clubs d'aquest esport a Catalunya; i, d'altra, l'obertura d'un equipament de 14 pistes de pàdel l'any passat a El Prat de Llobregat, ciutat que ja té l'orgull d'acollir les instal·lacions especialitzades en aquest esport més grans de tot el territori català.

Precisament allà, a la ribera del riu més pròxima al terme municipal, el Pàdel Barcelona - El Prat, regentat per un dels millors jugadors catalans de pàdel, Eduard

Bainad, ha organitzat per segon any consecutiu els XIII Campionats de Catalunya absoluts, tant en categoria masculina com en femenina. Fins a 230 parelles han disputat el torneig autonòmic més important en un nou rècord de participació que reflecteix el moment dolç que viu aquest esport a Catalunya: hi ha 14.200 llicències i més de 200 clubs distribuïts per les quatre províncies. De fet, el secretari general de l'Esport, Iván Tibau, va qualificar el moment de "fenomen social", ja que és un esport que, a diferència del que sempre es pensava, ja està arribant a tot tipus de practicants. En aquest sentit, el tinent d'alcalde de El Prat, Juan Pedro Pérez, responsable de l'àrea d'esports, va definir com un "orgull" el fet de comptar amb els millors jugadors de pàdel a la ciutat 'potablava' i al Pàdel Barcelona - El Prat, un dels primers grans projectes que aprofiten la recuperació d'aquest Parc del riu on ja cada cap de setmana és habitual a veure tot tipus de públics passejant i fent esport.

Pel que fa la vessant esportiva, Enric Sanmartí i Adrián Bibglieri van complir els pronòstics i es van proclamar campions de Catalunya després de superar a la final a Ricky Martínez i a Jake Benzal per 6-2 i 6-1. A la categoria femenina, Marta Marrero i Eli Durán van aconseguir el trofeu després de la retirada de les favorites quan el resultat era de 3-6 i 7-6. ■■■

El CAR rep el reconeixement de la IAAF

L'equipament de Sant Cugat ha obtingut l'acreditació com a centre internacional d'entrenament d'atletisme

És el primer centre de l'Estat en rebre un segell de qualitat que el posiciona al món atlètic

Redacció

El Centre d'Alt Rendiment esportiu (CAR) de Sant Cugat del Vallès ha estat acreditat per la IAAF (Federació Internacional d'Atletisme) com a centre internacional d'entrenament d'aquest esport. Aquest 2015, l'organisme internacional ha pres la decisió després d'avaluar i realitzar un exhaustiu control de qualitat de les instal·lacions esportives del centre.

El reconeixement ha arribat també per la consideració dels propis atletes i les recomanacions dels entrenadors, gràcies a les gestions realitzades per la Real Federació Espanyola de Atletismo. El secretari general de l'Esport i president del consell d'administració del CAR, Ivan Tibau, ha mostrat la "satisfacció per una distinció que demostra que estem treballant en la bona línia per consolidar el CAR com un centre de referència mundial".

Malek El Hebil, director de Desenvolupament de la IAAF, ha entregat al CAR l'acreditació com a centre d'entrenament, ja que reuneix les condicions per ser un lloc d'entrenament de primer nivell per a atletes de tot el món. El Centre d'Alt Rendiment català ha estat el primer en rebre aquesta distinció a tot l'Estat i és una de les 17 instal·lacions esportives que la tenen a nivell mundial.

El reconeixement de la IAAF permet que el CAR ofereixi els seus serveis a esportistes, entrenadors i, també, als

LES INSTAL·LACIONS DEL CAR SÓN ESCENARI DE NOMBROSES CONCENTRACIONS INTERNACIONALS D'ATLETES D'ELIT | CAR

membres de les federacions d'aquest organisme internacional. De la mateixa manera, el Centre d'Alt Rendiment esportiu de Sant Cugat rep l'autorització per donar suport personal en l'entrenament a tots els nivells de competició de les següents disciplines esportives: velocitat, tanques, salt de longitud, triple salt, salt d'altura, llançament de pes, llançament de disc, llançament de martell, salt de perxa, mig

fons, proves combinades i marxa. D'aquesta manera, el CAR de Sant Cugat es posiciona en el món atlètic en rebre aquest segell de qualitat de la IAAF. Les visites i concentracions internacionals d'atletes d'elit han augmentat en els darrers anys, gràcies a les valoracions positives que n'han fet els esportistes que han visitat les instal·lacions catalanes. ■■■

25 anys del Màster en Gestió Econòmica d'Entitats Esportives de la UB

El secretari general de l'Esport, Ivan Tibau, va participar en la inauguració de la XXV edició del Màster en Gestió Econòmica d'Entitats Esportives de la Universitat de Barcelona (UB), que va tenir lloc al Paraninf de l'Edifici Històric de la UB en un acte especial amb motiu de la celebració dels 25 anys de vida d'aquest programa formatiu.

Ivan Tibau va estar acompanyat del Dr. Gaspar Rosselló, vicedirector de Política Acadèmica, Estudiants i Qualitat de la Universitat de Barcelona; Josep Salom, diputat d'Esports de la Diputació de Barcelona; el Dr. Xavier Triadó, director del Màster; Giancarlo Sergi, exalumne del Màster i fundador de SINERGI Sports Consulting i president de Swiss Basketball, i la Dra. Elisenda Paluzié, degana de la Facultat d'Economia i Empresa de la UB.

Durant l'acte, els membres de la taula van lliurar els diplomes de la XXIII i la XXIV promoció del Màster a l'alumnat i es va fer entrega del premi a la millor tesina de la XXIV promoció, a banda de donar per inaugurada la XXV promoció d'un Màster que al llarg d'aquests anys ja han cursat més de 800 alumnes.

INAUGURACIÓ DE LA 25A EDICIÓ DEL MÀSTER, AL PARANINF DE LA UB | UNIVERSITAT DE BARCELONA

Amb motiu del 25è aniversari, la Universitat de Barcelona va fer una celebració especial, que va incloure també les conferències del professor de la Facultat d'Economia i Empresa Josep Maria Gay de Liébana, sobre els models

econòmic i financer de l'esport professional versus l'amateur, i de Paco Medina, director general d'Open Camp i empresari especialitzat en la planificació i desenvolupament del sector turístic i comercial. ■■■

¡BARÇA Baix!

A partir de la temporada 2017-18 el filial del FC Barcelona jugará en su nueva casa de Sant Joan Despí

Si el club cambia su política de comunicación sería posible crear una afición propia, local y estable para el Barça B

La oportunidad es única para el club y para el Llobregat de crear complicidades y un sentimiento de identificación

Francesc Perarnau
SUBDIRECTOR DEL MUNDO DEPORTIVO

Los próximos Messi, Iniesta, Puyol, Busquets o Piqué vivirán y crecerán en el corazón del Baix Llobregat, concretamente en la Ciutat Esportiva Joan Gamper del FC Barcelona de Sant Joan Despí, donde se encuentra la más reconocida y admirada universidad del fútbol de la historia del fútbol, el Centre de Formació Oriol Tort, popularmente conocida como la Masia.

La relación de esta singular y exclusiva escuela de cracks y del propio Barça con su entorno geosocial deben ser objeto de análisis y acaso de rectificación o de un cambio de estrategia frente al estreno, prácticamente a la vuelta de la esquina para la temporada 2017-18, del nuevo Mini-

estadi como resultado de la ampliación de la Ciutat Esportiva azulgrana.

Allí es donde el filial del Barça, el equipo nodriza y estrella de la mejor cantera futbolística del planeta, disputará sus partidos en apenas un año y medio. La prisa está justificada. Con el traslado el Miniestadi del Camp Nou será inmediatamente demolido para construir sobre sus escombros un Palau Blaugrana de dimensiones colosales, requisito imprescindible por otro lado para tirar abajo el vetusto Palau y poder acometer la gigantesca reforma del Camp Nou dentro del ambicioso proyecto Espai Barça.

La cuestión destacada es que el Barça B no volverá nunca más a Les

Corts, donde lleva malviviendo en soledad y aislamiento desde 1982, cuando se inauguró el Miniestadi con la previsión de convertirse en un santuario del barcelonismo.

Sus 15.000 localidades, sin embargo, nunca han sido ocupadas por un público estable, leal ni comprometido y eso que han pasado allí todas las figuras de la cantera del Bar-

ça como Guillermo Amor, Luis Milla, Guardiola, Ferrer, Sergi, Iván de la Peña, Puyol, Valdés, Xavi, Piqué, Cesc, Messi, Iniesta, Busquets o el mismo Deulofeu por citar sólo algunos de los hijos de la Masia que han cursado el bachillerato en el Miniestadi.

Fidelizar con el entorno Abierto gratuitamente a todos socios del FC Bar-

EL ALCALDE DE SANT JOAN DESPÍ, ANTONI POVEDA, Y EL PRESIDENTE DEL FC BARCELONA, JOSEP M. BARTOMEU, MUESTRAN EL PROYECTO

celona apenas un millar de ellos y otro millar de acompañantes o espectadores ocasionales han constituido el núcleo de la afición fija del Miniestadi.

De media, unos 5.000 menos de la cifra de espectadores que seguían en sus tiempos al Barcelona At., antigua denominación del filial barcelonista, en el campo del Fabra i Coats al otro lado de Barcelona, donde se había desarrollado un fenómeno de identificación local, es decir de los aficionados del fútbol de los barrios del entorno, con el equipo azulgrana.

Con el cambio al Miniestadi aquella afición propia de los domingos por la mañana se perdió, se quedó en casa para siempre sin que, en contrapartida, nadie en el FC Barcelona se preocupara socialmente de un traslado que acabó siendo traumático desde este punto de vista.

Paradójicamente, en Les Corts y en L'Hospitalet, los barrios agradecidos

en su día con la inauguración del Miniestadi, registran la mayor población de socios del FC Barcelona en proporción al resto de Barcelona y Catalunya, del orden de 40.000 socios aproximadamente que han tenido a mano la casa de filial del que es su club, el Barça, y de su cantera, pero que no se han sentido ni atraídos ni motivados.

Por el contrario, cuando finalmente la directiva del FC Barcelona ha optado por abrir las puertas del Mini a colegios y el resto de clubs con fútbol base la asistencia ha mejorado se diría que sustancialmente durante los dos últimos años.

Nueva oportunidad

Ahora que el Barça B cambia otra vez de casa a un destino inamovible en Sant Joan Despí cabe preguntarse si no vale la pena afrontarlo tanto desde el FC Barcelona como desde la comarca del Baix Llobregat, sobre todo desde las

El cambio de nombre del Barça B crearía un linaje distintivo del filial en el Baix

poblaciones colindantes y próximas, como una oportunidad extraordinaria de generar una identificación entre el segundo equipo del Barça, con las estrellas del futuro, las mismas por las que luego se agotan las entradas en el Camp Nou, y su entorno ciudadano, en especial el más joven y aficionado al fútbol. El nuevo Miniestadi se ha diseñado, además, con un estilo que recuerda mucho más al campo del Fabra i Coats, muy inglés y próximo, que al Miniestadi, tan frío y distante como se ha demostrado.

Juegan en contra factores de peso, fundamentalmente que un filial no puede subir de categoría, no a Primera División al menos, y que sus futbolistas están de paso camino del primer equipo o de acabar en cualquier otro equipo puntero del mundo, lo cual en sí mismo también supone un atractivo para el espectador; ningún otro equipo de promesas puede ofrecer un espectáculo futbolístico como el Barça B.

Cambio de nombre

¿Por qué no empezar, si de verdad se acaba creyendo en este modelo, por añadirle al nombre un identificativo? Seguro que le habría ido mejor al filial en el Miniestadi de haber cambiado su denominación por el de Les Corts o Barça B Les Corts, que viene siendo el barrio del Barça desde hace más de 90 años.

El guiño de complicidad desde el club debería ser, por su propio interés, sincero e inequívoco. Lla-

marse Barça Baix o Barça Llobregat, por ejemplo (estas son sólo unas ideas), definiría con absoluta contundencia la apuesta por crear un linaje distintivo y característico para el filial a partir de que estrene casa y barrio.

Luego sería preciso activar un completo pero posible entramado de conexiones, siempre en ambas direcciones, entre el Barça B y las Penyes del Baix Llobregat y entre el Barça B y el tejido escolar deportivo y formativo-futbolístico de la comarca para priorizar el reparto de entradas y actividades entre niños y barcelonistas.

Este desafío supondría un cambio radical del concepto Barça B para el propio FC Barcelona, obsesionado en mantenerlo a sus jugadores en una especie de jaula mediática y social incomunicada, destruyendo no sólo la posibilidad de ser reconocido como un equipo desde el exterior sino también por dentro como es perceptible por su actitud globalmente lamentable de los últimos dos años.

Hoy el filial es un equipo sin alma ni tradición, sin fans ni lo contrario, descuidado en cuanto a su relación con el mundo, un desastre conceptualmente hablando, en especial con sus vecinos. Ir a otro barrio podría ayudarle en todos los sentidos si en lugar de entrar de noche y a hurtadillas en la Ciutat Esportiva, de espaldas a su entorno, lo hace extendiendo la mano y queriendo hacer amigos.

De lo contrario pierden

ENTRE LAS PROPUESTAS RELACIONADAS, ESTÁ SOBRE LA MESA UN ACCESO DIRECTO DESDE LA AUTOPISTA Y UN APEADERO PARA LA R1 DE TREN

Un Miniestadi más Mini

Tendrá una capacidad para 6.000 espectadores, cubierto y apto para la UEFA Youth League y UEFA Women's Champions League

Arquitectónicamente lo dirige el estudio Batlle i Roig, de Esplugues, con 12 mill. de presupuesto, incluidos un aparcamiento y la urbanización

El nuevo Mini construye sobre una superficie de 26.811 m2 adquirida al Tennis El Fom a finales del año 2013, situado junto a la Ciutat Esportiva, una calle por debajo lo cual ha exigido una reordenación que contempla la aneación de esta vía de separación. En total la Ciutat Esportiva se amplía a 162.905 m2, un 26% superior a la actual.

Si se pasea por los alrededores ya son visibles las primeras obras consistentes en el desmantelamiento de las estructuras fijas y montadas del desaparecido club de tenis. La capacidad final del Miniestadi será de 6.000 asientos, en un recinto sostenible y con todos los servicios para los espectadores, que cumplirá con la normativa LFP para Segunda División y con la normativa UEFA para las competiciones UEFA Youth League y UEFA Women's Champions League.

Por capacidad será mucho más pequeño que el actual estadio donde juega el filial, pero la totalidad de las localidades será cubierta.

Estos próximos meses el FC Barcelona colaborará en la urbanización y en la creación de plazas de aparcamiento para facilitar el aparcamiento de vehículos en la zona, así como para facilitar el acceso de peatones llegados en transporte público.

La transformación urbanística permitirá rehabilitar una masía catalogada, Can Felip, ubicada junto al nuevo Miniestadi, probablemente para uso propio del club.

MAQUETA DEL NUEVO MINI-ESTADI, EN SANT JOAN DESPÍ

El estudio de arquitectos Batlle i Roig, de Esplugues, ha sido el ganador del concurso arquitectónico, con un presupuesto de 12 millones (8 para el estadio y 2 para un aparcamiento y obras de urbanización). Batlle i Roig ya desarrollaron la Ciutat Esportiva a partir de 2000 cuando comenzó su construcción así que conocen el suelo que pisan mejor que nadie.

Las posibilidades viales y de comunicación de la Ciutat Esportiva no están limitadas pues el proyecto inicial prevé la un acceso directo desde la autopista y se podría construir un apeadero para la línea R1 de Rodalies antes de la parada de Sant Feliu. !!!

todos, el Barça B el primero porque no es lo mismo jugar para nadie o por nada como hasta ahora en el Mini que responder ante una afición amiga, entregada y exigente como lo es cualquier buena afición. Para la comarca no puede haber mejor estímulo que conquistar el corazón de los Messi, Iniesta o Neymar del futuro. !!!

Les entitats esportives del Llobregat surten en defensa de l'esport base

Mig miler d'entitats signen un manifest per evitar pagar seguretat social entre els voluntaris de les entitats sense ànim de lucre

Beatriz Fontseré

El teixit esportiu al territori és molt ric, complex i heterogeni, precisament, com la idiosincràsia del Baix Llobregat. Ho és, a més, en el seu sentit més ampli; amb els esports tradicionals, però, sobretot, en l'àmbit poliesportiu. No cal dir que, en un país on bàsicament mana el futbol esportivament parlant, la resta sobreviu gràcies a les grans escoles base que representen i als esforços meteòrics que els obliga a

EL MÓN POLIESPORTIU, AMB ESPORTS COM EL BÀSQUET, L'HANDBOL O EL RUGBY, ÉS MOLT RIC AL BAIX LLOBREGAT. ARA, LA CONTINUITAT DE MOLTES ENTITATS PODRIA PERILLAR

Tal i com estan ara les coses, un club esportiu no pot assumir pagar la seguretat social al seu personal voluntari. Han de tenir seguretat jurídica per tal de garantir la seva feina. Però l'esport base és impossible que pugui assumir la S.S si pràcticament resulta impossible sobreviure"

Joan Fa Busquets

fet de ser, en molts casos, més amateurs que professionals.

En aquest sentit, la Taula Castelldefels -formada per entitats esportives del Baix Llobregat- ha presentat un manifest en defensa dels clubs esportius i de l'esport base en relació a la nova llei espanyola que equipara les entitats sense ànim de lucre amb una societat mercantil. L'acte, celebrat recentment a Cornellà, ha estat una de les moltes actuacions d'aquesta plataforma que continua amb el seu creixement.

Taula Castelldefels va néixer al setembre del 2014 de mans de diversos presidents de clubs de bàsquet i d'handbol del Baix Llobregat preocupats per l'aplicació de la nova normativa estatal. La intenció d'aquesta agrupació és presentar solucions reals a l'actual llei, una llei que, asseguren, posa en perill la continuïtat dels clubs esportius. "La majoria

d'entrenadors de club de la comarca són gent jove que aprofita el seu temps lliure per ensenyar un esport. Si a aquests joves, que en la majoria dels casos, no cobren res, els hi dius que han de pagar seguretat social... què creuen els polítics que passarà?", qüestiona el president de la Federació Catalana de Bàsquet, Joan Fa Busquets.

Seguretat jurídica

La principal reclamació de la Taula Castelldefels és demanar una llei que contempli el voluntariat esportiu i la seguretat jurídica pels responsables dels clubs. "Tal i com estan ara les coses, que pràcticament no tenim esponsors, que les subvencions han baixat tant... un club esportiu no pot assumir pagar seguretat social al seu personal voluntari. És que aquestes persones no és que no hagin de pagar seguretat social, sinó que han de tenir seguretat jurídica per tal de garantir la seva feina. L'esport base és impossible que pugui assumir pagar seguretat social, si pràcticament resulta impossible sobreviure...", critica el president de la Federació Catalana de Bàsquet.

Durant el seu primer any de vida, la plataforma suma més de 500 entitats esportives i de lleure de la comarca que coincideixen en la necessitat de què l'esport base del Baix Llobregat pugui continuar la seva feina amb total legalitat. Durant l'acte en defensa de l'esport base, el PSC, En Comú-Podem, Ciutadans, ERC, Democràcia i Llibertat, Unió Democràtica i UPyD van signar el manifest per la supervivència dels clubs esportius i de l'esport base amb la intenció de què els clubs puguin seguir funcionant i que els i les joves que el practiquen, puguin seguir gaudint d'aquest esport. ■

A tota velocitat sense aixecar els peus del terra

Els atletes de Viladecans han convertit la ciutat en un referent en marxa atlètica estatal amb 24 medalles internacionals

Es retira el gran impulsor de la disciplina a la ciutat, Marcos Flores, després de quatre dècades fent campions

Pau Marcos

La Torre Roja de Viladecans porta set segles sent un dels edificis més simbòlics de la ciutat. Els seus murs han contemplat el pas de propis i estranys i entre ells s'hi poden comptar uns quants campions olímpics, mundials i europeus en una categoria, la marxa atlètica, que ha trobat en el parc que envolta l'edificació un espai ideal per a entrenar.

La relació de Viladecans amb la marxa comença a principis dels anys 80 i no es pot explicar sense la figura de Marcos Flores, o Don Marcos, com encara se'l coneix. "Tot va començar quan la marxa va passar a formar part del circuit del Campionat d'Espanya de

GRÀCIES A FLORES, VILADECANS ÉS UNA ESCOLA D'ÈXIT DE LA MARXA

clubs. Jo era mestre, dels que feien totes les assignatures, des de català a educació física. Estava relacionat amb el Club Natació Barcelona i des d'allà em van demanar si tenia algun atleta que fes marxa atlètica. Jo només tenia corredors, però vaig veure que alguns tenien potencial per poder fer marxa, així que els vam fer provar."

L'olfacte de Don Marcos va resultar ser encertat, perquè d'aquella primera fornada de marxadors en van sortir els primers campions: Mari Cruz Díaz, Yolanda Fernández, María Reyes Sobrino o Valentí Massana. "Van ser pioners tant a Catalunya com a Espanya, van començar a revolucionar les marques... Sobretot en categoria fem-

nina. I els seus èxits van fer que la marxa s'instaurés a Viladecans", explica Don Marcos.

L'èxit, però, no és va quedar aquí. Actualment, Viladecans compta 24 medalles en marxa atlètica guanyades pels fills de la ciutat. "Es van combinar tres factors: la possibilitat que teníem per anar a visitar escoles, el poder de convocària dels campions i l'entusiasme de l'entrenador. Així es com s'expliquen aquestes medalles "raona Don Marcos.

Ricard Pueyo, exmarxador i actualment entrenador a l'ISS Hospitalet, el club on es formen els atletes viladecanencs, afegeix un altre punt al perquè de l'èxit de la marxa a Viladecans. "Per practicar marxa no calen infraestructures, només carretera i manta. Això fa que, en les zones perifèriques, aquests tipus d'esports, la llarga distància o les proves de resistència, tinguin més èxit. A les

grans ciutats es més habitual veure pistes, mentre a la perifèria el més fàcil és entrenar al carrer."

L'actualitat és diferent. Avui en dia gairebé tots els pobles compten amb instal·lacions adequades a la pràctica de l'atletisme. "Ara mateix Catalunya ha perdut força com a pedrera de marxadors. Múrcia, Madrid o Galícia aporten molts més atletes als campionats internacionals", aclareix Pueyo. "La diferència és que jo abans anava a buscar als nens i nenes a les escoles. Eren seleccionats entre 500 aspirants, i ja teníem a aquells als que veíem potencial. Ara des dels clubs s'espera que siguin els joves els que van a apuntar-se, i això no dona els mateixos resultats", sentència Don Marcos que, ja retirat com a entrenador, aposta que a Viladecans encara hi queden marxadors per descobrir que seguiran entrenant a l'ombra de la Torre Roja. ■

SVH
RÀDIO 90.2
El teu poble, la teva ràdio

Despacho especializado en derecho de familia
Rambla Rafael Casanova 74
Sant Boi de Llobregat
info@xpadvocats.com
Telf. 936407228

Gerard Figueras, nou secretari general de l'Esport

“Treballarem per enfortir el sistema esportiu català i construir les estructures d'estat en l'àmbit de l'esport”

“L'esport és un element de cohesió i amb una gran capacitat de transformació social i nacional”

Redacció / Foto: Jordi Estruch

El nou secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, va prendre possessió del càrrec en un acte al Museu i Centre d'Estudis de l'Esport Dr. Melcior Colet, en el qual va fer el traspàs de funcions amb el secretari general sortint, Ivan Tibau. Un cop fet efectiu el relleu al capdavant de l'organisme, Gerard Figueras va expressar l'agraïment a la tasca desenvolupada per Ivan Tibau, “un excel·lent mestre”, que “ha dignificat” l'esport del país durant 5 anys “de grans dificultats”, i va explicar que comença una nova etapa en què “l'esport ha de ser protagonista, no espectador” en el procés que viu Catalunya.

Per això, el flamant secretari general de l'Esport va

RELLEU AL CAPDAVANT DE LA SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT

avançar que una de les prioritats del nou mandat serà “enfortir el sistema esportiu des del vessant públic, amb diàleg amb totes les administracions, i el vessant privat i associatiu”, treballant de prop amb els clubs i entitats com la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC), la Unió de Consells Esportius de Catalunya i la Plataforma Proseleccions Esportives Catalanes.

En segon lloc, Gerard Figueras va subratllar que treballarà per construir les estructures d'estat en l'àmbit esportiu, “sobretot en l'esfera internacional, per quan el país esdevingui independent”. “El camí està fet i ara cal reforçar-lo i adaptar-lo als temps que vivim”, va afegir. El nou màxim dirigent de l'esport català creu en una “administració pública no intervencionista”, entenent l'esport com un “element de cohesió i amb una gran capacitat de transformació social i nacional”. Per la seva banda, Ivan Tibau, que ha dirigit la política esportiva del govern català durant els últims cinc anys, va desitjar a Gerard Figueras el millor en la nova etapa, i va confessar que s'ha sentit “privilegiat” i afortunat de “servir a l'esport del meu país” durant aquest període. Entre les autoritats presents en l'acte, cal destacar la presència del president de la UFEC, Gerard Esteve; l'expresident del RCD Espanyol, Joan Collet; els cinc representants territorials de l'Esport; els directors del CAR, l'INEFC i el Canal Olímpic de Catalunya, Carles Combarros, Agustí Boixeda i Arseni de Palma, respectivament, i alguns ex-secretaris generals de l'Esport.

Nascut a Vilanova i la Geltrú l'any 1982, Gerard Figueras ha estat director del Consell Català de l'Esport des del gener de 2013. És llicenciat en Ciències Polítiques i de l'Administració per la Universitat Pompeu Fabra (UPF), i va obtenir un màster en Màrqueting i Comunicació Política per l'Institut de Ciències Polítiques i Socials (ICPS) de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), un Màster en Gestió Portuària, Dret i Negoci Marítim per la Facultat de Nàutica de la Universitat Politècnica de Catalunya, així com un diploma de Postgrau en Govern Electrònic i TIC per l'Institut d'Educació Continuada (IDEC) de la UPF.

Des del maig de 2015, és regidor de promoció econòmica i projecció exterior de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. Anteriorment, des del 2011, va ser tinent d'alcalde de Promoció Econòmica, Turisme, Comerç, Comunicació, Premsa i Joventut del mateix consistori. Des del juliol passat, és president del Consell Comarcal del Garraf, del qual va ser diputat i portaveu de CiU entre el 2010 i el 2013. Va ser diputat al Parlament de Catalunya durant la IX legislatura per Convergència i Unió, i entre 2008 i 2012 va ser president de la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC). En l'àmbit de l'esport, el nou secretari general de l'Esport forma part de la Sectorial d'Esports de Convergència Democràtica de Catalunya i en la seva etapa a la JNC va participar en l'organització de diferents esdeveniments esportius d'àmbit territorial. ■■■

ACTIVITAT AMB JOVES AL CANAL OLÍMPIC DE CATALUNYA

Premi a la qualitat pel Canal Olímpic de Catalunya

El Canal Olímpic de Catalunya, situat a Castelldefels, ha renovat el distintiu de Compromís per a la Qualitat Turística SICTED (Sistema Integral de Qualitat Turística Espanyola en Destinacions), segons la proposta de la Taula de Qualitat Turística del Consorci de Turisme del Baix Llobregat ratificada oficialment pel Comitè Interdestinos de la Secretaria General de Turisme i el Instituto para la Calidad Turística Española.

La renovació d'aquest distintiu per part de la instal·lació esportiva s'ha aconseguit després d'haver superat una estricta auditoria que assegura que la prestació del servei ofert és de qualitat, segur i professional, cosa que garanteix als clients la millor experiència turística possible.

El Canal Olímpic de Catalunya ha estat una de les 41 empreses del Baix Llobregat que han obtingut enguany el distintiu de qualitat i una de les 36 que l'han renovat. El Consorci de Turisme del Baix Llobregat va iniciar l'any 2007 l'aposta per la qualitat en aquesta comarca, mitjançant el SICTED, en col·laboració amb els Ajuntaments. El SICTED, a més, fomenta la coordinació del sector públic i privat del Baix Llobregat, i impulsa la bona imatge i el servei per la qualitat del territori. A Catalunya hi ha un total de 514 empreses distingides amb aquest segell. Aquest reconeixement permet a les empreses reconegudes treballar conjuntament i reforçar el propi teixit empresarial partint de la base que l'aposta per la qualitat és un important pas cap al creixement turístic. ■■■

MOMENT DE LA SIGNATURA ENTRE LES DUES ENTITATS | RCD ESPANYOL

Acord de col·laboració entre el Canal Olímpic de Catalunya i el RCD Espanyol

Els socis del club blanc-i-blau gaudiran de descomptes en l'entrada i les activitats del recinte esportiu

El Canal Olímpic potencia l'alta competició, però també ofereix lleure per persones de totes les edats

Redacció

El Canal Olímpic de Catalunya va signar amb el RCD Espanyol un conveni de col·laboració en el marc de les relacions institucionals que la Secretaria General de l'Esport manté amb els clubs catalans. Els encarregats de rubricar l'acord van ser el secretari general de l'Esport, Ivan Tibau, i el president del club blanc-i-blau, Joan Collet.

Aquest conveni entre les dues entitats, signat al Power8Stadium, preveu que els socis del RCD Espanyol gaudeixin d'un descompte del 50 per cent en l'entrada general al recinte esportiu de Castelldefels, així com també en les activitats pròpies de lloguer que s'hi ofereixen.

El Canal Olímpic de Catalunya és un espai centrat en potenciar l'activitat dels esports aquàtics per a l'alta competició i el lleure a persones de totes les edats, així com apropar i donar suport a les federacions que tenen participació de forma directa o indirecta al Canal, i promocionar l'esport infantil i juvenil.

Les instal·lacions ocupen una superfície de 450.000 m², dels quals 150.000 són d'aigua dolça procedent del nivell freàtic, i inclouen una làmina d'aigua, un carril perimetral de 2.700 metres per córrer o patinar, un espai de fitness, un camp de pitch and putt, una zona per a la pràctica del tir amb arc, camps de futbol i voleibol, un carril bici, una piscina d'estiu i un hangar, entre d'altres espais. ■■■

Més prevenció contra la mort sobtada

Conveni entre Secretaria General de l'Esport i Mémora per realitzar el control cardiològic als esportistes

Redacció

La Secretaria General de l'Esport, mitjançant el Consell Català de l'Esport, ha signat un conveni amb Serveis Funeraris de Barcelona S.A.-Grup Mémora, per un període de tres anys, amb l'objectiu de continuar amb la tasca preventiva en l'àmbit de l'esport d'alt rendiment a Catalunya envers la mort sobtada relacionada amb l'activitat física.

La signatura va tenir lloc a la seu de la Secretaria General de l'Esport, a Esplugues de Llobregat, i va anar a càrrec del secretari general de l'Esport, Ivan Tibau, i el director general de Serveis Funeraris de Barcelona, S.A.-Grup Mémora, Joan Berenguer.

Després d'una primera fase en la qual han estat revisats tots els esportistes del Programa ARC (Alt Rendiment Català), la segona fase, que comprèn la durada d'aquest conveni, consisteix en la implementació d'un programa de control cardiològic per a tots els esportistes de competició de Catalunya.

Aquestes revisions es realitzaran a través de la xarxa de centres de medicina de l'esport acreditats per la Secretaria General de l'Esport de primer i segon nivell, en els quals hi haurà la possibilitat de realitzar l'screening (cribratge) cardiològic bàsic per descartar patologies perilloses per a la salut de l'esportista. L'acord, que reforça la col·laboració en aquest àmbit entre les dues parts iniciada fa quatre anys, s'emmarca en la voluntat del Govern català de vetllar per la salut i la prevenció de malalties cardiològiques en els esportistes. ■■■

IVAN TIBAU I JOAN BERENGUER, DURANT L'ACTE DE SIGNATURA | JORDI ESTRUCH

MÁS ALLÁ DE LAS COMPETICIONES AMATEURS Y PROFESIONALES EN DONDE PARTICIPA LA ENTIDAD, EL CLUB ORGANIZA PROPUESTAS PROPIAS

y se lleva una clasificación para que, a final de temporada, haya un ganador. “Pero nunca se deja a nadie atrás, hay reagrupamientos durante las rutas para que todo el mundo pueda disfrutar de las jornadas” aclara el Presidente del Club, Jesús Ruiz. Además, los corredores siempre cuentan con un buen almuerzo al final del camino terminar la jornada. “El cicloturismo es una de las bases del club, pero tenemos dos pilares más: la escuela de ciclismo y la organización de competiciones”, explica Jesús. “La escuela es la más antigua de Cataluña y, además, somos los que contamos con más corredores de base a nivel nacional con 88”, comenta con orgullo, “los juveniles son nuestro equipo estrella: corren por toda España,

vueltas por etapas, jornadas... pero tampoco hay que olvidarse de los cadetes, que también se mueven por todo el territorio” añade.

Lo que tiene más mérito, sin embargo, es el hecho de que todos los miembros de los distintos equipos salgan de la cantera. El Club está abierto a todo aquel que quiera probar y anima a los niños a aficionarse a la bicicleta desde pequeños. “La filosofía es que la bicicleta sea un juego para ellos en las categorías inferiores. Les tratamos de inculcar valores y, además, les enseñamos a circular” expone Jesús. A esto ha ayudado enormemente la construcción del Parc Ciclista de la ciudad que, desde hace cuatro años, facilita que los padres se decidan a apuntar a sus hijos al Club. Tener un espacio sin coches donde practicar y entrenar es una de las explicaciones al crecimiento de las inscripciones.

Oportunidad para competir

A pesar de todo, la bici no es un juego perpetuo y, cuando cumplen los 13 años, se valora quien cuenta con más cualidades para que pase a formar parte de los equipos que entran en competición. “No cualquiera vale. No solamente miramos por lo físico o técnico, la actitud es fundamental. Para poder competir en ciclismo hay que ser muy responsable, hay que cuidarse mucho y ser consciente de lo que se puede o no puede hacer”, sentencia el Presidente. Uno de los corredores del equipo, Pol Hervás, de 17 años, distingue entre dos maneras de entender el ciclismo: “Aquel que compite debe dedicar más horas, sufrir más, cuidar su alimentación, evitar algunas salidas con amigos, cuidar el sueño... para el que pedalea por diversión esto puede parecer excesivo, pero una vez estás dentro del ciclismo y te sientes plenamente realizado no te importa tener que sacrificar algunas cosas.”

Estos sacrificios pueden llevar a una recompensa al final del camino. El mismo Pol ha sido seleccionado a nivel catalán junto con otros miembros del Club Ciclista Sant Boi. Desde el Club se trabaja para que se les abran las

LA APUESTA DEL CLUB CICLISTA SANT BOI POR LOS JÓVENES LES HA CONVERTIDO EN UNA AUTÉNTICA MASIA DEL CICLISMO

puertas del profesionalismo pese a la dificultad que supone contar solamente con un equipo español en el circuito mundial. A pesar de esto, la ilusión de los chicos les da fuerza a las piernas. “Me gustaría vivir del ciclismo y dedicarme completamente. Esta es mi última temporada de juvenil, así que el año que viene competiré contra élites. Tengo claro que debo hacer las cosas bien, conseguir resultados a nivel nacional y seguir progresando como corredor”, sentencia Hervás.

Competiciones propias

Igual que no afecta a los corredores, la estrecha puerta al profesionalismo tampoco influye en el Club, que llega a organizar hasta cuatro competiciones al año, con todo el trabajo logístico que conlleva. La más destacada es la Berga – Sant Boi o Cursa Ciclista del Llobregat, para categoría juvenil, que sigue el curso de todo el río desde hace 35 ediciones. Saliendo de Navàs para acabar en Sant Boi, este año la carrera puntuará para el Campeonato de España contando con lo más destacado del ciclismo nacional.

La inclusión de la Cursa Ciclista del Llobregat en el circuito estatal indica la buena salud del ciclismo en la comarca. “El Prat, Sant Vicens dels Horts, Sant Joan Despí i Castelldefels organizan competiciones ciclistas sin tener una escuela, son clubes exclusivamente cicloturistas. Lo hacen simplemente para promocionar el ciclismo y, junto con Sant Boi, conforman el circuito del Campionat Comarcal del Baix Llobregat” expone Jesús para ejemplificar la presencia del deporte en las distintas ciudades. ■■■

Club Ciclista Sant Boi: Más de 100 años a ritmo de pedal

Los aficionados a la bicicleta de todos los niveles tienen un punto de encuentro en el Club Ciclista de Sant Boi

La Escuela trabaja con los valores de esfuerzo y sacrificio para presentarse como la cantera con más corredores de España

Pau Marcos

Sant Boi es una ciudad peculiar en lo que a prácticas deportivas se refiere. Obviamente, fútbol y básquet tienen su sitio y aquel que lo desee encontrará instalaciones y equipos en los que jugar. Pero Sant Boi va mucho más allá de la tradicional hegemonía bipolar, con un amplio abanico en lo polideportivo con deportes destacados como el ciclismo.

La afición al pedal en la ciudad cuenta con una historia de más de 100 años desde que en 1913 se fundó la Agrupació Ciclista Santboiana después de que el municipio acogiera la II Festa de la Roda de Catalunya. A pesar de lo convulso de los tiempos, las bicicletas siguieron rodando en las calles de la ciudad y la Agrupació evolucionó hasta convertirse en el actual Club Ciclista.

Su base, sin embargo, sigue siendo el cicloturismo, los encuentros periódicos de los aficionados a la bicicleta que deciden hacer una determinada ruta. Se cuentan tiempos

EN ESPAÑA HAY 3 MILLONES DE HIPOTECAS AFECTADAS POR LA CLÁUSULA SUELO

LA BANCA CORRE 6.000 MILLONES AL AÑO INDEBIDAMENTE

PROBABLEMENTE USTED ESTÁ PAGANDO DE MEDIA 2.000 EUROS DE MÁS, AL AÑO

¿Quiere reclamar el dinero que ha pagado de más por su hipoteca?

Recupere su dinero

RECLAME
En la sentencia de 25 de marzo de 2015, el Tribunal Supremo declaró ilegal la cláusula suelo, por falta de transparencia. Este derecho solo se aplicará a quienes lo reclamen.

¿QUÉ GANO?
Eliminaremos del contrato hipotecario la cláusula suelo del banco, considerada ilegal por la justicia y pediremos la devolución retroactiva de la cantidad que usted haya pagado de más.

¡ IMPORTANTE
Recuerde que podría estar pagando unos 2.000 euros de más cada año, casi 170 euros al mes.

CONTACTO
Pérez Llorca
Abogados
Telf. 670 79 46 37
perezllorca@consultajuridica.net

Fran Martín, de dar patadas en la playa de El Prat a convertir el taekwondo español en potencia mundial

“El taekwondo español vive un momento muy bueno. Si la base está bien trabajada al final siempre sale algún atleta que destaca”

El taekwondista pratense deja de ser el seleccionador olímpico tras liderar el combinado nacional en Sídney, Atenas, Pequín y Londres

Alexis Méndez

Fran Martín es de esas personas que se podría decir que son profetas del Baix Llobregat. Vecino de El Prat desde los diez años, su trayectoria como entrenador de taekwondo es impecable y más aún si tenemos en cuenta sus orígenes en tal disciplina.

Hemos hablado con él sobre su pasado, presente y futuro en el ámbito deportivo y sobre cómo ve a las nuevas generaciones de taekwondistas. Seleccionador nacional de taekwondo en las olimpiadas de Sídney, Atenas, Pequín y Londres, Fran Martín ha decidido dejar el tatami de la élite para centrarse en lo que él llama la base del deporte. “Estaba cansado,

la verdad. Quiero dedicarme más al club, a la base y volver un poco al comienzo. Piensa que la presión que hay a ese nivel es alta. Además, hay mucho viaje y me tiraba mucho tiempo fuera. Eso supone un sacrificio alto de cara, sobre todo, a la vida familiar” nos comenta.

Precisamente si algo se puede destacar de Fran son sus comienzos -de lo más humilde- en la, por entonces, simple arte marcial, posteriormente transformada en deporte olímpico. Fran se sincera: “Empezamos un grupo de amigos en la playa de aquí del Prat. Había un árbol ahí y colgábamos un saco al que le dábamos patadas y tratábamos de hacer lo que, por entonces, pensábamos que era taekwondo. A partir de ahí nos apuntamos a

un club y después ya empezamos a dar clases una vez tuvimos el cinturón marrón. Era lo que había en aquella época”.

En cuanto a esa evolución vivida en los últimos años en nuestro país, nos confirma el buen momento que experimenta este deporte: “Actualmente somos una potencia mundial en taekwondo. Piensa que hemos quedado campeones por delante de Corea en los últimos juegos, el país donde nació el taekwondo (tres medallas: dos de plata y una de oro).

Talento y actitud

Ese éxito yo creo que se debe básicamente a los clubs y a la dedicación de los maestros. Si la base está bien trabajada al final siempre sale algún atleta que destaca. Además, en

FRAN MARTÍN LOGRÓ TRES MEDALLAS OLÍMPICAS EN LONDRES'12; AHORA PREFIERE CENTRARSE EN EL CLUB QUE LE HA VISTO CRECER

cada pueblo hay un club de taekwondo como mínimo, por lo tanto, podemos decir realmente que nuestro deporte vive un momento muy bueno”

Según Fran, la fórmula del éxito, ya no solo en tal ámbito, sino ya en cualquier deporte, es “el equilibrio entre el talento y la actitud de sacrificio y constancia”. Una metodología de entre-

na, ese saber estar de entrenamiento, ese saber estar de mantener una rutina”.

Aun así, remarca que no todo el mundo tiene esa capacidad de sacrificio para aguantar. Según él “lo ideal es ir metiéndose muy poquito a poco en el mundillo, y no cargar a los nanos con muchas competiciones, porque al final se queman. Si tienes un diamante en bruto tienes que ir puliéndolo poco a poco y con mucha vista”.

Ese espíritu de fomentar el deporte entre los más pequeños como herramienta de aprendizaje de valores y respeto por el prójimo es, para él, algo de lo que estar orgullosos en el Baix Llobregat. Un lugar que, argumenta, “tiene una vinculación muy grande con el deporte. Y a la vista está la cantidad de deportistas de éxito que tenemos. Desde Jordi Llopart o Daniel Plaza hasta el mismo Pau Gasol. Además de clubs como la Santboiana, el club Béisbol Viladecans, etc.”.

Un orgullo que no se entendería sin personas como Fran. Un luchador nato que ha llegado al Olimpo del deporte a base de esfuerzo, coraje y sacrificio. En palabras de él mismo: “si se te mete entre ceja y ceja que quieres llegar, puedes hacerlo”.

El Baix Llobregat, cuna del rugby

Castelldefels Rugby Union Club, a la conquista de la liga nacional

La entidad reclama un nuevo campo para ser un referente y dejar de abastecer con sus jugadores a grandes clubes

El rugby es un deporte que cada día gana más adeptos y masa social, e incrementa las fichas federativas en las poblaciones del delta

Dayana García Blas / BCN Content Factory

El Castelldefels Rugby Union Club (CRUC) aspira a dejar de ser la cantera de grandes equipos para convertirse en un referente a del deporte nacional. Su presidente, Juan Fuejo, recuerda que “después de todo el esfuerzo de acoger a un jabato para formarle como jugador y persona, y educarle deportivamente para hacerlo competitivo, muchos se iban a defender los colores de otros clubes”.

El CRUC quiere evitar que sus players se vayan a la Santboiana, al Club de Rugby Sant Cugat del Vallés, al Rugby Inef y al FC Barcelona Rugby, clubs con más inversión y financiación.

Fuejo explica que “estamos trabajando mucho en hacer competitiva la categoría senior con el fin de posicionarla en la primera liga y hacemos un nombre como CRUC”. Para ser un referente, el equipo necesita competir al máximo nivel porque, en estos momentos, se juega el ascenso a nacional si gana la división de honor catalana. Ya ha obtenido dos éxitos, al convertirse en el campeón de España en autonómicas con la catalana, Ivo Manchini, y el vencedor nacional con

la catalana de Sub16, Jesús Aguilar, ambos referentes en el CRUC. Otro de los requisitos para ser el rey del rugby se centra en tener buenas instalaciones propias y exclusivas de este deporte.

Precisa un campo

El CRUC comparte campo con uno de los equipos de fútbol del municipio de Castelldefels, lo que no les permite avanzar y mejorar porque las características de un terreno de rugby son distintas a las de los demás deportes. El presidente del

club alerta que “tenemos muchísimas lesiones de tobillo”, porque el césped no es el adecuado para la práctica de este de ejercicio que cada día gana más adeptos y masa social. Fuejo afirma que el nuevo campo está “casi aprobado” en el plan municipal y prevé que se estrene de aquí a un año o año y medio gracias al apoyo del Ayuntamiento de Castelldefels.

“Somos el segundo club de Cataluña que más ha crecido en los últimos cinco años en cuanto a fichas federativas”, apostilla Fuejo. El número de socios también ha aumentado afian-

zándose en 350 aficionados gracias a los eventos que el CRUC realiza para el día de los Reyes, la cabalgata de Carnaval y otras jornadas de la playa, que son la mejor forma de conocer gente. “El apoyo de la masa social, unido al institucional, sponsors y mecenas, es fundamental para seguir creciendo”, añade el directivo, que también fue jugador de rugby en su día en el equipo Arquitectura de Madrid, precisamente en una época en la que la Santboiana les arrebató el título de Liga.

Más licencias

El aumento de las licencias

federativas entre los aficionados del Baix Llobregat es “brutal” y el poder económico se acerca, cada día más, al rugby porque es un deporte que está en auge. Fuejo detalla que son muchos los anunciantes que se están interesando en esta práctica e incluso ahora se hace una mayor difusión en los medios de comunicación porque al público le atrae esta noble disciplina. Un partido de rugby se basa en ganar metros al contrario y poner el balón en la zona de marca del equipo contrario, sin parar el tiempo. “No se trata de chocar, porque cuánto más inteligente

eres, menos tocas”, subraya el presidente. El rugby es un deporte que ayuda a los jóvenes a crecer en valores, potenciando el respeto y la salud. Juan Fuejo destaca que desde el club “hacemos una apuesta por la nutrición y por mantener la filosofía del rugby, con el respeto por encima de todo. De ahí que al árbitro se le llama señor”. Al comparar la práctica deportiva del rugby con el fútbol, el director del CRUC alerta que, como se decía históricamente, “el rugby era un deporte de bestias jugado por caballeros y el fútbol era un deporte de caballeros jugado por bestias”. Esta frase procede de los orígenes de este deporte, que nació en las universidades, a diferencia del fútbol que germinó en las escuelas y creció en las “barriadas”.

La difícil categoría sub 18

El presidente de CRUC explica que, aunque el rugby es amateur en España, el deseo es profesionalizarlo como deporte potenciando la categoría sub18.

El paso de los juveniles de 17 y 18 años a seniors es un tramo difícil por la edad de los jugadores y la influencia que tienen de su entorno. Según el presidente de la entidad baixllobregatina, la nuestra es la única liga que no está bien asentada y que es “muy poco competitiva, al ser una edad complicada de tratar”.

El CRUC fue creado por un grupo de jóvenes de Castelldefels y otros argentinos, debido a la numerosa colonia del país andino y uruguayo que vive en el municipio. El club se siente orgulloso de tener raíces multiculturales, un extremo que lo ha hecho crecer gracias al “impulso y esfuerzo” de todos los seguidores, jugadores y aficionados, concluye Fuejo.

UN GRUPO DE JÓVENES ARGENTINOS Y URUGUAYOS DE CASTELLDEFELS CREARON EL CLUB | BCN CONTENT FACTORY

“Antes de hacer Mugendo, el deporte me aburría”

La deportista gavanense ha sido recientemente galardonada con el premio a mejor deportista del año en su ciudad natal, tras lograr en noviembre el campeonato del mundo

Alexis Méndez de la Orden

Tenacidad, sacrificio y pasión son tres adjetivos que definirían bien la trayectoria deportiva de Elisabeth Álvarez, actual campeona del mundo de Kickboxing; que se dice pronto. Vinculada desde siempre a Gavà, esta prodigio de las artes marciales ha visto como, por votación popular, sus mismos vecinos la escogían hace pocos días como mejor deportista del año.

Incrédula aún por tal nombramiento, Elisabeth nos aseguraba que bajo ningún concepto se lo esperaba. “Había muchas más personas que podían haber sido elegidas ¡Incluso gente que juega en el Barça y todo! La verdad es que me sorprendió tener tantos votos y, más aun, por votación popular” afirmaba, a su vez, complacida.

Su humildad es, cuanto menos, destacable viniendo de toda una campeona mundial. Un reconocimiento que consiguió el pasado noviembre tras ganar el campeonato del mundo de Kickboxing de la World Amateur Martial Arts International (WAMAI) contra la británica Victoria Lomax.

Como nos comentaba, ese éxito deportivo “es fruto de una serie de años de sacrificio y de una trayectoria en constante progreso. Para llegar hasta aquí he hecho un sinfín de peleas. He hecho superfights, he ganado campeonatos de Cataluña, de España, en 2013 gané el campeonato de Europa y ahora en 2015 finalmente el campeonato mundial. Estos deportes requieren de un gran esfuerzo y para conseguir éxito en ellos has de entrenar y sudar. Yo misma no considero que tenga un gran talento sino más bien fuerza de voluntad y capacidad de trabajo”.

Una pasión, una forma de vivir.

Por otro lado, si bien sus recientes éxitos han sido cosechados en el Kickboxing,

lo suyo definitivamente es el Mugendo. Un arte marcial que “es una mezcla de muchas y te permite competir en varias disciplinas diferentes”. Además de Kickboxing, Elisabeth ha competido en Boxeo y Mugendo, siendo este último, no solamente su pasión, sino su forma de vivir y de ganarse la vida puesto que es directora del Club de Mugendo de Gavà (Mugendo Martial Arts).

Curioso también es el boom de tal deporte en nuestro país, donde han comenzado a practicarlo más de 15.000 personas en los últimos 3 años y habiendo sufrido un crecimiento de más del 300% en el número de centros que lo imparten, mayoritariamente en Cataluña. Este éxito se debe, en palabras de la misma Elisabeth, “a la naturaleza del Mugendo. Un deporte en el que los pilares fundamentales en los que se fomentan las clases son, básicamente, ganar confianza y aprender defensa personal, además de entrenar y pasarlo bien”. Sin embargo, ese éxito, sostiene, no va ligado a una mejora en su imagen. Según afirma, “como norma general creo que las artes marciales no están muy bien vistas. Ya no solo en el Baix Llobregat sino a nivel español en general.”

Elisabeth Álvarez lleva practicando Mugendo desde los 16 años, una edad elevada para comenzar en las artes marciales si se compara con la edad en la que suelen empezar los chicos y chicas actualmente. Toda una vida dedicada al deporte que comenzó, sin ella ser consciente, un día en el que decidió ir a probar el Mugendo sin demasiadas expectativas de gozo ni disfrute. “Antes de comenzar a hacer Mugendo nunca había hecho deporte. No era una persona demasiado deportista. De hecho, me aburría mucho practicar deporte quizás, en parte, porque no encontraba algo con lo que disfrutaba de verdad. Pero hubo un día que probé el Mugendo y me gustó tanto que me engancho”. Pues, ¡bendito aquel día! Sin él no habrían sido posibles todos los logros de una de nuestras mejores deportistas. ■■■

ELISABETH ÁLVAREZ TIENE SU CLUB EN GAVÀ

La UE Santboiana, orgullo llobregatense

Miquel Martínez liderará la nueva Junta del club, que ya cuenta con diferentes proyectos en mente en lo deportivo y económico

El club dio lugar al primer complejo deportivo de Sant Boi, así como la primera piscina al descubierto de la ciudad

Edu Rodríguez

Baldiri Aleu es un samboyano que emigró a principios del siglo XX a Toulouse, Francia, para estudiar veterinaria. Allí descubrió el rugby, deporte del cual se enamoró y que aprendió a jugar. Al regresar a su ciudad natal, y junto a unos amigos de la tertulia de Cal Ninyo, decidió emprender y lo introdujo a España: se fundó así en 1921 la UE Santboiana, institución histórica del deporte español que acaricia ya, para orgullo de todos los llobregatenses, con la punta de los dedos el centenario.

Como era de esperar con su nacimiento, el impacto fue notable y el crecimiento no se hizo esperar. Tal y como su nombre indica, era y es un club en el que se practican diversos deportes como atletismo, hockey, fútbol o basket. Esta institución dio lugar, por ejemplo, al primer complejo deportivo y, con él, llegó la primera piscina al descubierto. Desde sus inicios, el vínculo con la población de Sant Boi fue, ha sido, y es será innegable.

Nueva etapa

Con el transcurso de los años, la UE Santboiana atravesó por diversas etapas que le llevaron a ser lo que es hoy en día. “El club ha tenido diversas transformaciones a nivel de instalaciones y todas han sido importantes: por ejemplo, de

EL CLUB, FUNDADO EN 1921, ESTÁ A UN LUSTRO DEL CENTENARIO | JORDI ELIAS

pasar de jugar en un campo al lado del río a ser un club polideportivo. A nivel deportivo, ha habido muchos momentos, pero, por ejemplo, a finales de los 50/inicios de los 60 se ganaron 5 campeonatos consecutivos de España, con la que, seguramente, fue la generación más dorada”, destaca Martínez. Además, también crearán la figura de un director técnico para estructurar el club a nivel técnico con una misma idea de trabajo.

En la actualidad, la llegada de una nueva junta, encabezada por Miquel Martínez, provocará una serie de cambios a nivel interno que pretenden mejorar lo existente. El nuevo presidente, en este sentido, tratará a corto plazo de hacer una situación de cómo está el club y, a partir de aquí, seguir las propuestas que salían en su programa, que se enfocaban en 3 aspectos distintos: de-

portivo, social y económico.

A nivel deportivo, el primer objetivo será el de tratar de traer de vuelta a Lewis Williams. “Era el entrenador que había estado los últimos 4 años y que había conseguido llevar al equipo a dos finales de la Liga Española”, destaca Martínez. Además, también crearán la figura de un director técnico para estructurar el club a nivel técnico con una misma idea de trabajo.

Proyectos pendientes

En este sentido, la anterior junta en su momento ya estaba preparando un proyecto con personas de Irlanda para hacer una estructura técnica dentro del club. “Nos parece un proyecto interesante, no queremos abandonarlo”, subraya el nuevo presidente, que además explica que

socios y generar más oferta para ellos”. En este sentido, la UE Santboiana tratará de participar en todas las actividades del pueblo: por ejemplo, participar en las carrozas de Carnaval o que la escuela pueda participar en la cabalgata de Reyes.

Club con patrimonio

A nivel económico, finalmente, la idea es consolidar a la UE Santboiana como un club viable económicamente. “Intentaremos buscar el máximo número de sponsors o colaboraciones con empresas e intentar ofrecer una cosa a cambio: ofrecer, por ejemplo, la utilización de algunas de nuestras instalaciones cuando lo necesitaran para actividades de formación o de preparación”, ha detallado Martínez. No obstante, esto no quita que la situación patrimonial ya es a día de hoy uno de los puntos fuertes de la institución: “el club es en propiedad y disponemos de un complejo deportivo que permite a muchos ciudadanos de Sant Boi practicar diversos deportes: esto nos hace un club de primer nivel”, recalca Alberto Malo.

Finalmente, dos objetivos primordiales serán también el de potenciar al equipo femenino y el de intentar participar en todas las competiciones de ámbito estatal en todas las categorías: al fin y al cabo, para conseguir un buen nivel de juego hay que competir cuanto más mejor.

A nivel social, Martínez defiende que la idea es “recuperar la actividad de los

blemente, el mejor a nivel global”.

Con perspectivas al futuro, el objetivo de la UE Santboiana es el de llegar al centenario y poderlo hacer, además, con el club en una buena situación económica y deportiva. “Haremos una fiesta y esperamos que cuanta más gente sepa que somos el primer club de rugby en llegar al centenario en nuestro país mejor: si podemos llegar a Europa mejor que mejor”, explica Martínez.

Un siglo de historia

El centenario, en efecto, se acerca y con él llegará un antes y un después para el club, la ciudad y el rugby español. Para el nuevo presidente de la Santboiana, Miquel Martínez, este hecho es algo para sentirse “orgulloso”, puesto que “no es fácil que un club alcance tal hito en un deporte minoritario”. “Esto quiere decir que los socios no han olvidado el pasado y que la gente tiene un referente”, remarca.

Pase lo que pase de aquí en adelante, lo que es evidente es que la UE Santboiana es el espejo en el que todos los clubs pequeños deben fijarse. Esta institución, nacida por la locura de un joven veterinario emprendedor, ha crecido desde abajo defendiendo siempre los valores del rugby, valores como esfuerzo, sentido de la identidad, disciplina o espíritu de equipo, valores que cualquier ser humano debería interiorizar para la vida cotidiana. ■■■

El Baix domina la categoria de bronze

AE Prat i Gavà ascendeixen a Segona B i es sumen a UE Cornellà CE L'Hospitalet

El Baix Llobregat és la única comarca que comptarà amb quatre representants

Imanol Crespo

El futbol posa punt a final a la temporada només amb bones notícies pels nostres interessos comarcals i que, de fet, pintaran de color baixllobregatí la pròxima categoria de la Segona B. Fins a quatre representants del Baix Llobregat i L'Hospitalet estaran a la tercera màxima categoria de l'esport mestre que converteix el nostre territori en la única comarca amb més representants del Grup III, grup que aplega als equips de Catalunya, Comunitat Valenciana i Balears.

A la UE Cornellà i al CE L'Hospitalet se'ls suma l'AE Prat i el CF Gavà després dels seus respectius ascensos, el primer, a més, com a campions de la categoria. Així, els nostres quatre equips comptaran amb històrics de la categoria (Lleida, Badalona, Sabadell, Atlético Baleares, Alcoià) i filials reconeguts com els del Barça, l'Espanyol, el València o el Llevant. Fins i tot algun ex de primera com l'Hércules estaran a la mateixa categoria.

La derrota més dolça L'AE Prat mai s'oblidarà d'aquesta derrota per 1-0 davant l'Osasuna B, a Pamplona, que ha permès l'ascens definitiu i per la via ràpida del conjunt potablava, que feia efectua el

EL CF GAVÀ TORNA A LA SEGONA B, A LA QUE SERÀ LA SEVA VUITENA TEMPORADA

seu 3-1 a l'Estadi Municipal Sagnier. El gol de Miguel Díaz al minut 72 i els ensurts del final del partit no van ser suficients per evitar que el Prat tornés a ascendir a la categoria de bronze per segona vegada en la seva història i només en quatre anys.

Com a la temporada 2011-2012, l'AE Prat puja, a més, sota la condició de campió de la categoria després d'una excel·lent temporada, sobretot, en la seva segona volta.

El retorn d'un històric Fundat a l'any 1922, el CF Gavà és un dels equips històrics del territori que, enguany, també està de celebració. Els blaugrana tornaran a ser, per vuitena vegada, a la Segona B després de superar al Marino i al Castelló a les rondes per l'ascens.

Classificat com a segon del Grup III, després de l'AE Prat, els de La Bòbila deixen la seva divisió (han estat un total de 26 temporades a Tercera) per consolidar un lloc a la tercera categoria del futbol espanyol. I és que el Gavà ni molt menys lluitarà només per la permanència, ja que és un equip amb experiència a la categoria que, de fet, va lograr a la temporada

2007-2008 la seva millor posició amb una tercera plaça històrica.

Quatre equips Com mana la tradició, l'AE Prat i el CF Gavà han estat rebut als seus respectius ajuntaments per celebrar les festes d'ascens que faran de la Segona B una festa pel territori. Quatre equips estaran representats, com deiem, després de l'excel·lent temporada de la UE Cornellà, mentre que el CE L'Hospitalet aconseguia salvar els mobles amb una 15ª plaça que evitava la zona vermella de la taula.

La temporada, enguany, ha tingut accent verd després de la gran actuació dels de Cornellà que han acabat a la cinquena plaça sense opcions de lluitar per l'ascens tot i estar a la part alta tota la temporada. De fet, a l'inici, fins i tot, van estar a la primera posició i a la jornada 32 encara eren a la segona plaça.

El CB Prat, seguirà d'or La segona màxima categoria del bàsquet nacional comptarà un any més amb el CB Prat Joventut, tot i l'ensurt de la última jornada. El club pratenc, filial oficial del Joventut de Badalona, ha acabat en 14ª posició empatats amb el Planasa Navarra i un punt per sobre del Lleida. La derrota de tots tres a la darrera jornada de la lliga regular va permetre als de Roberto Sánchez seguir en la Leb Or gràcies al averatge favorable respecte als navarresos. //

L'AE PRAT PUJA PER LA VIA RÀPIDA A LA SEGONA B DESPRÉS DE SUPERAR A L'OSASUNA B I COM A CAMPÍ DE LA LLIGA. L'ASCENS PERMETRÀ A L'EQUIP PRATENC JUGAR A LA CATEGORIA DE BRONZE PER SEGONA VEGADA EN QUATRE ANYS

la publicitat que roda

LIDERS EN SUPORTS PUBLICITARIS D'EXTERIOR

93 689 27 64

publicidadexterior.cat

Exclusiva de Publicidad Exterior

Exclusiva de publicitat als autobusos urbans i interurbans de la companyia Soler i Sauret.

Comuniquen el Baix Llobregat amb Barcelona registrant el major nombre de viatgers en els municipis de més densitat de població de Catalunya.

COMUNICACIÓ MASIVA QUE ARRIBA A PEATONS, CONDUCTORS I 30.000 USUARIS DIARIS.

SOLER I SAURET, SA

La Escuela AFA da el salto al ámbito nacional

La UNES Unió Esportiva exporta la Escuela AFA de Sant Feliu a Toledo

LA ESCUELA MUEVE A 250 JÓVENES A LA SEMANA | I. CRESPO

La Escuela AFA nació hace cuatro años en la capital de la comarca para dar apoyo a jóvenes discapacitados que no querían competir

Tras casi un lustro, el proyecto cuenta con 250 jóvenes a la semana en una decena de clubs del ámbito metropolitano

Imanol Crespo

El reportaje empieza en una silla austera de despacho y acaba en una silla, pero de ruedas, inevitable protagonista para más de 250 jóvenes discapacitados que, cada semana, forman parte de la Escuela AFA de la UNES Unió Esportiva Sant Feliu de Llobregat. Tras ver como iniciaban el entrenamiento rutinario de los martes, no me pude resistir a enfundarme en una de las sillas y probar las sensaciones de un deporte como el baloncesto. Ya el hecho de avanzar se antoja

una quimera puesto que no puedes botar la pelota con una mano e impulsarte con la otra porque giras. Debes alternar u optar por la otra opción, normalmente, la favorita: lanzarse la pelota hacia delante y darse impulso con las dos manos libres a la vez para llegar a recogerla. Lo de lanzar a canasta sin la ayuda habitual del tronco inferior es ya de punto y aparte.

Superación

Es una de las grandezas del deporte: crea, a partir de pequeñas frustraciones, la necesidad sana de superación. Un proceso que, sin duda,

ayuda a vencer a los grandes retos que en ocasiones nos depara la vida como, en este caso concreto que nos ocupa, la adaptación a un mundo todavía hostil y con barreras para las personas con discapacidad. No obstante, la sensación personal más positiva fue que, en ese instante que compartíamos pista, nadie excepto yo estaba pensando en la silla. “Es duro quedarte en una silla, pero tienes que salir adelante. Y esto es algo divertido, me lo paso bien, echo el rato y nada... a disfrutar”, dice Manuel Magdaleno, de 27 años, uno de los nuevos del equipo. Él

tuvo una lesión laboral: “Se me cayeron unos tableros encima y ya desde el primer momento vi que de cintura para abajo no sentía nada”. Tras 9 meses en el Institut Guttmann de neurorehabilitación se decidió a empezar con el baloncesto en silla de ruedas y ya entrena con el primer equipo: “No se me dará tan mal”, bromea entre risas.

Por su parte, Patricia Gracia, de 35 años y vecina de Cornellà, es la veterana del equipo. Sufrió el virus de Guillaim-Barré, que le dejó paralizada entera. Estuvo tres años en silla de ruedas y otro de recupera-

LA ESCUELA NACE CON LA VOLUNTAD DE DAR APOYO A JÓVENES DISCAPACITADOS QUE NO TENÍAN LA VOLUNTAD DE COMPETIR | I. C.

ción tras el que consiguió andar en caminador. Ahora hace dos años que forma parte de la Unió Esportiva:

“Es una liberación para no estar pensando siempre en lo mismo. Ves a las personas que están en la misma

situación que tú y que no eres menos que nadie. Te sientes que vales para algo y que no eres un objeto que estás ahí, que no sirves para nada, como muchos piensan de ti. Es, sobre todo, una vía de escape”, explica.

Independencia

De hecho, una de las cuestiones que más se valora tanto por parte del club como por sus jugadores es la independencia que se recupera: “Por aquella época mi hijo tenía dos años. Pasé, de repente, de ser una mujer madura, con trabajo, independiente, a una dependiente totalmente. Te tratan como a una niña, que si no te dejan salir, que si dime con quien vas, que te dejen en casa o te voy a buscar... Eso mentalmente fastidia mucho. Y, sobre todo, el ‘no vas a poder’. Es entonces cuando dices hasta aquí: y demuestras que puedes hacerlo todo por ti misma. Hasta hace un año no me fui a vivir sola con mi hijo. Ahora puedo hacer vida normal tanto como cualquiera”.

Un ejemplo

El éxito de la UNES Esportiva, que ya lleva 34 años en Sant Feliu de Llobregat luchando por que los jóvenes discapacitados practiquen deporte de manera normalizada, se ha trasladado ahora a la Escuela AFA. Nació también en la capital baixllobregatense hace cuatro años. Ahora, colaboran con nueve centros especiales u hospitales de toda la zona metropolitana: “Vimos que muchos jóvenes con discapacidad física o intelectual no querían competir, sino practicar deporte de manera lúdica. De aquí nace la Escuela AFA para dar servicio a aquellos centros de educa-

ción especiales o hospitales y que nos permita llegar a las familias”, explica Jaume Vilella, director de la Escuela AFA.

De esta manera, promueven una segunda vía que se suma al proceso de rehabilitación que ya se realizan en los centros especializados: “El niño mejora mucho más con el deporte que si realiza solo la parte rehabilitadora”, matiza. Y es así como ya mueven, como decíamos, a 250 jóvenes por semana. De hecho, el éxito es tal que, según ha podido saber El Llobregat, se exportará el modelo a centros a Castilla la Mancha gracias a un nuevo convenio de colaboración con la Universidad de Castilla-La Mancha (UCLM). La Escuela AFA dará apoyo a jóvenes con discapacidad de la zona, principalmente de la provincia de Toledo, para incentivar el deporte adaptado e inclusivo. “Estamos muy contentos porque algo que nació con un espíritu muy local se está expandiendo mucho y que beneficia no solo a los jóvenes si no a muchas familias”, apunta Vilella. No obstante, pese a vivir la escuela y la entidad un momento dulce, todavía son muchas las dificultades. Entre ellas, la falta de adaptación de muchos equipamientos deportivos –ya antiguados e inaccesibles para personas discapacitadas- o la negativa por parte de un 70% de las empresas a las que acude la UNES para establecer convenios de colaboración: “No queremos que se nos relacione con discapacitados ha sido alguna vez la respuesta”, reconoce resignado Vilella. Dos barreras más que se suman a las tradicionales arquitectónicas y que, sin duda, son más difíciles de eliminar. ■

LUCAS MONDELO, DE L'HOSPITALET, HA HECHO HISTORIA AL CONSEGUIR CON LA SELECCIÓN DE BÀSQUET FEMENINO LA MEDALLA DE PLATA EN RÍO 2016

El Baix vuelve de Río con una plata, dos bronce y un diploma olímpico

El hospitalense Lucas Mondelo es el entrenador del equipo nacional de básquet femenino

La marchadora viladecanense Beatriz Pascual consigue su tercer diploma olímpico consecutivo en marcha

Redacción

El verano ha estado, indudablemente, marcado por las Olimpiadas de Río que durante más de tres semanas se ha convertido en la capital del deporte. Y, de esta cita global que sirve, sobre todo, de espejo de los deportes minoritarios, el Baix no podía volverse con las manos vacías. De nuevo, el baloncesto y la marcha regresan con buenas noticias que se traducen en una plata, dos bronce y un diploma olímpico.

El equipo nacional de baloncesto femenino se alzó en el segundo peldaño del pódium con una plata que sabe a oro tras perder con las estadounidenses; imbatibles para cualquiera. Esta hazaña olímpica, inédita hasta el momento, ha sido posible gracias a la batuta del hospitalense Lucas Mondelo, el técnico de las ‘chicas de plata’. Mondelo, actual técnico también del Dynamo Kursk de la liga rusa, empezó entrenando al Tecla Sala y al CB L'Hospitalet hasta que empezó su imparable ascensión. Primero logró llevar al CB Olesa a la Liga Femenina; ganó los cinco posibles títulos (nacionales y europeos) con el Perfumerías Avenida de Salamanca; viajó a China fichado por el Shanxi Xing Rui con el que ganó tres títulos de la WCBA y, ahora, regresa a Europa a la liga rusa.

No obstante, su palmarés merece un digno reconocimiento con la selección nacional de básquet femenino, con la que ya ha logrado un oro en el Eurobasket 2013;

dos platas (Mundial 2014 y Río 2016) y un bronce en el Eurobasket del año pasado.

Gasol y Navarro logran su bronce Seguramente será las últimas Olimpiadas para estas dos leyendas del baloncesto español y profetas del territorio. Sant Boi y Sant Feliu de Llobregat han estado representadas en Río de la mano de Pau Gasol y Juan Carlos Navarro que regresan con el bronce logrado ante Australia, en un final de infarto.

Con ésta es la tercera medalla olímpica que logran tras las platas de Pekín 2008 y Londres 2012.

Viladecans mantiene la tradición

La relación entre la ciudad y la marcha atlética comienza en los años '80 con la figura fundamental de Marcos Flores. O Don Marcos como le conoce todo el mundo. Desde entonces Viladecans no ha dejado de sacar campeones de esta disciplina que suma 24 medallas internacionales y que convierten al municipio baixllobregatense en la capital de la marcha en España.

Como no, Viladecans ha vuelto a estar en estas Olimpiadas gracias a Beatriz Pascual, que ha logrado su tercer diploma olímpico consecutivo tras acabar en octava posición. De nuevo, pues, Pascual volvió a ser la mejor española en los 20 km con un tiempo de 1h30:24 pese a ser, según ha reconocido, una prueba “durísima para todas”. Pascual fue sexta en Pekín y séptima en Londres. ■

L'esport català brilla als Jocs de Rio

■ Els bons resultats dels esportistes, protagonistes de 8 medalles, mantenen el prestigi de Catalunya al món

Redacció

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, valora de manera molt positiva l'actuació dels esportistes catalans als Jocs Olímpics de Rio, que van participar en 8 de les 17 medalles obtingudes per la delegació estatal en la cita esportiva. Gerard Figueras va ser durant uns dies a Rio de Janeiro per assistir a algunes de les competicions on van prendre part el centenar d'esportistes de Catalunya i per reunir-se amb dirigents esportius i federatius de tot el món.

El secretari general de l'Esport va ser testimoni al Brasil del protagonisme de l'esport català, que es va traduir en vuit medalles (tres d'or, una plata i quatre de bronze), un balanç que Gerard Figueras considera molt positiu, tenint en compte, que els atletes catalans eren 98, un terç de la delegació estatal (306 esportistes).

Millor que a Londres

Aquest balanç total iguala els registres assolits pels esportistes de casa nostra a la cita olímpica de Londres de fa quatre anys – tot i que enguany han sumat dos ors més que al 2012-, la qual cosa demostra, segons Gerard Figueras, que el potencial dels clubs, les federacions i els esportistes de Catalunya es manté gràcies al treball, el talent i l'esforç de tots ells.

Gerard Figueras es felicita per les medalles d'or de Mireia Belmonte (200 m papallona), Saül Craviotto (K2 200m de piragüisme) i de Marc López (dobles de tennis), la plata de les jugadores catalanes de la selecció estatal de bàsquet, i els bronzes de Mireia Belmonte (400 m estils), Joel González (taekwondo, -68 kg), Saül Craviotto (K1 200m) i els catalans del combinat estatal de bàsquet.

També valora amb nota els diplomes olímpics de Mi-

GERARD FIGUERAS I JOSEP ESCODA, DEL CAR DE SANT CUGAT, REUNITS AMB EL GOVERN DEL JAPÓ | SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT

reia Belmonte (800 m lliures, 4t lloc), el ciclista Joaquim Rodríguez (5è), els 13 catalans de l'equip estatal de hockey (5è lloc), el duet de Gemma Mengual i Ona Carbonell en natació sincronitzada (5è lloc), les 10 catalanes de l'equip de waterpolo (5è lloc), la tennista Garbiñe Muguruza (5è lloc en dobles femenins), Anna Boada i Aina Cid (6è lloc en rem), Sonia Franquet (6è lloc en tir de precisió), la ciclista Helena Casas (7è lloc), els 11 catalans de l'equip de waterpolo (7è lloc), Beatriz Ferrer-

Salat (7è lloc en hípica), Bàrbara Pla, Àngela del Pan i Eli Martínez (7è lloc en rugbi 7), Beatriz Pascual (8è lloc en 20 km marxa) i les 7 catalanes de l'equip estatal de hockey (8è lloc).

Gràcies a la qualitat de les instal·lacions

La majoria d'aquestes medalles i diplomes són, en bona part, fruit del treball que els esportistes realitzen al CAR de Sant Cugat del Vallès, el principal centre d'alt rendiment de Catalunya i un referent internacional, on s'hi entrenen durant l'any esportistes tant de disciplines individuals com d'equips. Els medallistes Mireia Belmonte i Joel González, les nedadores Gemma Mengual i Ona Carbonell, l'atleta Beatriz Pascual i bona part dels components de les seleccions masculines i femenines de hockey i de waterpolo, entre d'altres, han preparat al CAR la seva participació als Jocs de Rio.

El secretari general de l'Esport subratlla també el bon paper realitzat pels tècnics catalans de les seleccions masculines i femenines de bàsquet, així com la tasca dels àrbitres i jutges de casa nostra que formen part de l'altra elit olímpica i que van dirigir diverses competicions durant les dues setmanes dels Jocs, un aspecte que també contribueix a projectar el potencial de Catalunya al món a través de l'esport. D'altra banda, i durant la seva estada a Rio de Janeiro convidat oficialment pel Comitè Olímpic Internacional (COI), el secretari general de l'Esport va poder donar suport als atletes catalans i, al mateix temps, assistir a actes i reunions amb representants federatius i esportius de diversos països, gràcies a les quals es van produir avenços per a l'esport català en molts aspectes. ■■■

EL SANTBOIÀ PAU GASOL I EL SANTFELIUENC JOAN CARLES NAVARRO VAN ACONSEGUIR LA SEVA TERCERA MEDALLA OLÍMPICA DE MANERA CONSECUTIVA, EN AQUEST CAS, BRONZE | CAR DE SANT CUGAT

Centre de Negocis Edifici e//lobregat

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES OFICIALES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

CONTRATACIONES ANUALES: **35 EUROS + IVA POR MES**

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

El cliente puede utilizar nuestra dirección como domicilio de su empresa a todos los efectos. Recogeremos en su nombre correspondencia comercial, certificados, notificaciones administrativas y la pequeña paquetería que le puedan enviar. Una vez recepcionado, avisamos al cliente y le hacemos llegar la documentación.

OTROS SERVICIOS

Oficina virtual, desvío de llamadas a un número de teléfono exclusivo, atención telefónica, sala de reuniones, despachos equipados con teléfono y ADSL, secretarías virtuales, venta de sociedades de nueva creación, servicio gestoría, etc.

*consultar precio

Somos una empresa de servicios, con más de 25 años de experiencia, que dispone de un edificio destinado a "centro de negocios", dedicado a proporcionar a cualquier empresa la infraestructura administrativa necesaria para llevar a cabo su actividad de forma inmediata y económica.

Llámenos e infórmese sin compromiso: 670.794.637
gerencia@elllobregat.com

08830 Sant Boi de Llobregat, Calle Raurich N° 62

El deporte no es solo cosa de hombres: Laia Sanz, de Corbera, triunfa de nuevo en el Dakar...

Laia Sanz, eterna leyenda del motor

Imágenes de KH-7 Motor & Sport

La piloto de Corbera gana su 18º título mundial, el quinto consecutivo de enduro, y agranda su incomparable palmarés

Redacción

La figura de Laia Sanz era ya la de una leyenda del deporte español. Única y, por lo pronto, irreplicable. El apelativo de leyenda, en cambio, evoca irremediablemente a una cuestión finita del pasado. Lejos de esta realidad, la piloto de Corbera de Llobregat acaba de demostrar que es más presente que nunca al proclamarse, de nuevo, campeona del mundo de enduro femenino 2016 por quinta vez consecutiva.

Con este título, Sanz logra su 13º título en trial y su 18º título mundial engordando aún más un

palmarés incalificable. Ninguna mujer puede decir lo mismo y eso que la baixllobregatense todavía cuenta con pistonada para seguir siendo la mejor.

Temporada dura

Aunque cada vez lo tendrá más difícil. Este ya ha sido un año complicado en el cual la piloto del equipo KH-7 ha tenido que remontar tras un mal inicio. Solo ganó una de las cuatro primeras carreras. "Estoy contenta porque ha sido un año difícil. Después de Finlandia y Suecia llegué a verme sin el título", ha reconocido la piloto de Corbera. "Se juntaron demasiadas cosas: después del Dakar y los rallys de Abu

Dhabi y de Qatar no había podido entrenar, tenía moto nueva y no había tenido tiempo de adaptarme a ella... pero después todo volvió a la normalidad. Pude preparar las carreras de Euskadi y fui conociendo mejor la nueva moto, con la que me siento mucho mejor

Finalmente, nada ha podido con ella y, tras quedar segunda en la jornada del sábado del Gran Premio de Francia de Enduro, disputado en Cahors, Sanz venció en la sesión del domingo por delante de Maria Francke y de Jane Daniels, sus máximas rivales. Pese a que, con quedar segunda era suficiente, pues, Sanz logró el título mundial por la puerta grande. ///

Y la nadadora Núria Marquès, de Castellví de Rosanes, en los Paralímpicos de Río de Janeiro 2016

Núria Marquès, de promesa a realidad

La vecina de Castellví de Rosanes y nadadora del Club Natación de Sant Feliu logra una medalla de oro, una de plata, tres diplomas olímpicos y dos mejores marcas personales

"El deporte me está haciendo crecer como persona. La natación tiene unos valores inequívocos que son imprescindibles en mi vida: esfuerzo, sacrificio, superación, trabajo en equipo..."

Redacción

Con tan solo 17 años, Núria Marquès se fue a los Juegos Paralímpicos de Río de Janeiro 2016 como promesa y entre los mejores deportistas españoles en natación; pero, sin duda, con sus logros, ha vuelto con la mayoría de edad, convertida en toda una campeona.

La vecina de Castellví y nadadora del Club de Na-

tación de Sant Feliu de Llobregat, Núria Marquès, ha logrado una medalla de oro, una de plata, tres diplomas olímpicos y dos mejores marcas personales, que la elevan como una de las mejores deportistas paralímpicas de la delegación española.

Nada le ha podido frenar, ni siquiera el hecho de competir sin la pierna izquierda. Marquès se ha proclamado campeona olímpica en los 400 metros estilos de los Juegos Paralímpicos tras registrar una marca de 4:42.56, superando así a la australiana Ellie Cole y a

la china Jialing Xu, por dos centésimas y más de un segundo, respectivamente.

Pese a su juventud, Marquès ascendía así a lo más alto del podio olímpico, que suponía la cuarta medalla de la delegación española en Río de Janeiro.

Plata en espalda

Pero todavía había más. La castellvinense se ha hecho, también, en el cierre de los Juegos con la medalla de plata en los 100 metros espalda (final de la clase S9). Era la vigésima medalla de la delegación española y su segunda en el que ha sido su estreno olímpico y que ha contado con las mismas protagonistas que en los 400 metros; esta vez, la australiana Cole le ha tomado la revancha, aunque por solo 39 centésimas. De hecho, Marquès ha superado su propia plusmarca europea.

En total, además de los dos metales, Marquès ha sumado tres diplomas olímpicos con un cuarto puesto en los 100 metros libres, un quinto en los 200 metros estilos y un octavo en la final de los 50 metros libres. Unos logros que se suman al ya extenso palmarés que tiene: cuatro medallas en los Mundiales de Glasgow y siete en el Europeo de Funchal, entre los más destacados.

Y es que tenía 11 años cuando compitió por primera vez en natación adaptada. Dos años más tarde ya formaba parte del equipo nacional. "El deporte me está haciendo crecer como persona. La natación tiene unos valores inequívocos como el esfuerzo, el sacrificio, el espíritu de superación, el trabajo en equipo y el compañerismo que, a la vez, son imprescindibles en mi vida". ///

NÚRIA MARQUÈS CUENTA, PESE A TENER 17 AÑOS DE EDAD, CON UN PALMARÉS ENVIDIABLE | FOTOS: WWW.NURIAMARQUES99.COM

Tienes un libro... y lo quieres editar
 Publícalo a través de micromecenazgo
 sin que te cueste nada.

Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses
 y con distribución gratuita

Consulta: www.mecenix.com

la única plataforma de crowdfunding dedicada al libro

LES INSTAL·LACIONS DE PÀDEL SÓN UNA DE LES MILLORS DE CATALUNYA, UBICADES, A MÉS, ENMIG D'UN SENSACIONAL ENTORN NATURAL | CANAL OLÍMPIC DE CATALUNYA

Canal Olímpic de Catalunya, també territori pàdel

Aquest 1 d'octubre i fins el pròxim 18 de desembre es celebra la Lliga de Pàdel pròpia de l'equipament català

Redacció

El Canal Olímpic de Catalunya és una instal·lació de 43 hectàrees de superfície, de les quals 15 corresponen a la làmina d'aigua (1.250 x 130 m), la resta es reparteixen entre els sistemes d'accés, la vialitat interna, els aparcaments, les zones verdes (15 hectàrees) i les edificacions. En aquest entorn tenen lloc activitats lúdico-esportives destinades tant als abonats de

la instal·lació com al públic en general i, molt especialment, a escoles i centres d'ensenyament així com a l'esport federat, tant en l'aspecte d'entrenaments com en el de la competició.

Específicament, el Club de Pàdel Canal Olímpic de Catalunya ocupa un espai adient a aquest esport que cada dia té més adeptes i més practicants arreu, a més d'estar situat en un emplaçament multi esportiu, econòmicament a l'abast de tothom i geogràficament a només 20

minuts de la ciutat de Barcelona i en una de les millors instal·lacions multi esportives del nostre país, enmig d'un espai natural privilegiat.

Amb quatre pistes panoràmiques d'última generació, vestidors, club social, snack-bar, botiga i pàrquing exclusiu per als usuaris, el Club de Pàdel Canal Olímpic de Catalunya va néixer amb l'objectiu de convertir-se en un club referent en la pràctica d'aquest esport incipient i en augment cada dia en els darrers anys a Catalunya.

Importants descomptes

Practicar el pàdel i gaudir dels serveis que ofereix aquesta instal·lació promoguda i tutelada per la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya, permet, entre altres avantatges, poder accedir a l'increment saludable de l'activitat física necessària per a tot ésser humà i recomanada per l'OMS com acte indispensable per mantenir una salut òptima, a més de poder optar a classes particulars, escola infantil, escola d'adults, tornejos i moltes activitats més de tota mena, a banda de fruitar del mateix fet de les relacions humanes amb la resta de participants.

El Canal Olímpic de Catalunya també ofereix la possibilitat d'accedir a l'abonament del club i gaudir d'importants descomptes en tots els seus serveis com ara la reserva de pista, accedir al gimnàs o a la piscina d'estiu, gaudir del club de Pitch & Putt o dels avantatges en el lloguer del material terrestre i aquàtic del centre com els patins, cotxes de pedals, bicicletes, canoes, càiaes, barques de rem i molt més. **!!!**

! El Club de Pàdel Canal Olímpic de Catalunya està a una de les millors instal·lacions esportives, enmig de un entorn natural privilegiat i a 20 minuts de Barcelona

Lliga de Pàdel

La Lliga de Pàdel del Canal Olímpic de Catalunya comença aquest pròxim 1 d'octubre i consta d'una fase de grups des d'aquesta data fins el 30 de novembre, i d'una fase d'eliminatòries del dia 1 al 18 de desembre, jornada de la disputa de les finals en què es portarà a terme el lliurament de premis i un pica-pica popular.

Pel que fa a les categories, es divideixen en 1a, 2a i 3a; masculines, femenines i mixtes, i de matí o de tarda. Per a més informació del torneig o del Canal Olímpic en general, es pot anar a la mateixa recepció de la instal·lació, trucar al telèfon 645 56 96 60 o escriure a padel.equacat@gencat.cat. **!!!**

Nou entitats catalanes reben finançament del programa Erasmus+ Sport 2016

Els ajuts de la Comissió Europea serveixen per impulsar projectes d'educació, formació, joventut i esport

Redacció

Nou entitats catalanes reben finançament de la Comissió Europea per portar a terme sengles projectes en el marc del programa Erasmus+ Sport, el programa comunitari d'educació, formació, joventut i esport que pretén augmentar les capacitats i l'ocupabilitat dels alumnes, així com modernitzar l'educació, la formació i el treball juvenil.

9 entitats d'11

La Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA), pertanyent a la Comissió Europea, va publicar en el marc del Programa Erasmus+ Sport la resolució amb la relació de projectes que han rebut finançament europeu, corresponent a la segona ronda de la convocatòria 2016. De les propostes d'11 entitats catalanes que optaven a l'ajut econòmic, ja sigui com a líders o com a socis dels projectes, 9 van ser estimades, més del 80 per cent d'èxit.

Pel que fa als quatre projectes liderats per entitats catalanes, reben ajut l'associació Play and Train, per una iniciativa de surf adaptat per a persones amb discapacitat; l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya (INEFC),

per un projecte de promoció dels esports i jocs tradicionals; el Club Balonmano Granollers, per l'aposta per les carreres duals dels esportistes, i el Consell Esportiu del Baix Llobregat, pel programa Juga Verd Play, en marxa des de fa dos anys, que educa en valors mitjançant l'esport.

Socis d'Europa Catalunya també participará com a socia de ple dret en cinc projectes que han rebut l'ajut per part de la Comissió Europea. Es tracta de la Unió de Consells

Esportius de Catalunya (UCEC), integrada en el Groupement européen de coopération territoriale-Euroregió Pirineus Mediterrània (França), i el Club Natació Banyoles, soci del CESIE (Itàlia), per sengles projectes d'inclusió social i igualtat d'oportunitats; el CAR de Sant Cugat, soci de la Vrije Universiteit Brussel (Bèlgica) en una iniciativa de carreres duals; la Universitat Autònoma de Barcelona, socia d'aquest últim projecte i d'un altre de la Panepistimio Thessalias (Grècia)

JORNADA ESPORTIVA DEL PROGRAMA JUGA VERD PLAY, DEL CONSELL ESPORTIU DEL BAIX LLOBREGAT | CEBLLOB

sobre la promoció de l'activitat física entre els joves, i la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, que col·labora amb l'European Non-Governmental Sports Organisation (Suècia) en un projecte per a afavorir la inclusió de refugiats a Europa mitjançant l'esport.

La UE va endegar l'any 2014 el programa Erasmus+ 2014-2020, que implica diversos organismes de la Generalitat, incloent l'esport amb el triple objectiu d'abordar amenaces transfrontereres per a la integritat de l'esport (dopatge, compra de partits i violència, intolerància i discriminació), promoure i donar suport a la bona governança en l'esport i a les carreres duals dels esportistes, així com promoure

el voluntariat esportiu, la inclusió social, la igualtat d'oportunitats i la consciència de la importància de l'activitat física com a millora de la salut, a través de l'increment de la participació i la igualtat d'accés a l'esport per a tothom.

Les diferents sessions pràctiques de difusió d'Erasmus+ Sport organitzades per la Secretaria General de l'Esport, els contactes realitzats en l'InfoDay a Brussel·les per representants del Consell Català de l'Esport i d'entitats esportives, i l'alt nivell dels projectes presentats per les entitats catalanes han donat els fruits esperats. El finançament europeu permet als agents esportius treballar per la projecció internacional de l'esport català i per a

la millora i creixement dels clubs, institucions i la resta d'entitats i organismes que fan rutilar l'esport català.

Tres projectes més

L'any 2015, 6 projectes en curs, liderats o amb participació d'entitats catalanes, es van beneficiar dels ajuts d'aquest programa europeu i, actualment, es troben en procés de desenvolupament. El Consell Català de l'Esport té previst convocar a finals d'any una nova sessió informativa sobre els ajuts europeus en l'àmbit esportiu, on es donarà a les entitats i organitzacions esportives assessorament sobre el programa Erasmus+ Sport i les noves directrius establertes per la EACEA en la convocatòria 2017. **!!!**

El Consell Català de l'Esport té previst convocar a finals d'any una nova sessió informativa sobre els ajuts europeus en l'àmbit esportiu

La Secretaria General de l'Esport referma l'aposta del Govern per l'esport net

El Dr. Osquel Barroso, de l'Agència Mundial Antidopatge (AMA), participa en una jornada científica sobre la lluita antidopatge

Redacció

L'Auditor Rafael Nebot, la sala d'actes del Consell Català de l'Esport (CCE), va acollir la "Jornada científica sobre la lluita antidopatge en l'esport d'alt rendiment", organitzada per la Unitat d'Esport i Salut del CCE i el Laboratori Antidopatge de l'Institut Hospital del Mar d'Investigacions Mèdiques (IMIM) de Barcelona. Diversos experts van exposar als assistents la complexa relació entre la lluita antidopatge i l'esport d'alt rendiment, i van abordar els reptes de futur per continuar lluitant contra aquesta xacra.

El director del Consell

Català de l'Esport, Antoni Reig, va inaugurar una jornada que, com va recalcar, mostra "l'aposta decidida" del Govern contra el dopatge, recollida en la Llei de l'Esport del 1988, i que pretén "conscienciar les persones vinculades a l'alt rendiment dels esforços que cal fer a nivell de formació i informació per mantenir els esportistes lluny de les males arts". Antoni Reig va elogiar la tasca "de qualitat" del Laboratori Antidopatge de Barcelona, "capdavanter i una evidència de la inquietud del país contra el dopatge".

A continuació, el Dr. Osquel Barroso, vicedirector de ciències de l'Agència Mundial Antidopatge

(AMA), va impartir la ponència "L'AMA i els laboratoris antidopatge en la lluita contra el dopatge en l'esport: reptes presents i futurs", en la qual va explicar l'estructura i el funcionament d'aquest organisme.

Barroso va avançar que "en tres o cinc anys tindrem casos de dopatge genètic" i va assegurar que els reptes de futur per combatre aquesta xacra són augmentar el poder investigador de l'AMA i millorar els programes de proves intel·ligents, les que aporten informació extra anàlitica i que, per exemple, van permetre aclarir el cas de l'exciclista Lance Armstrong. Va tancar la primera part de la jornada la Dra.

HOMENATGE AL DR. JORDI SEGURA PER PART DEL SECRETARI GENERAL DE L'ESPORT I ELS PONENTS DE LA JORNADA | JORDI ESTRUCH

Rosa Ventura, directora del Laboratori Antidopatge de Barcelona, que va parlar dels avenços científics recents en el control del dopatge a l'esport.

En la segona part de l'activitat, el Dr. Jordi Segura, exdirector del Laboratori Antidopatge barceloní, va explicar diverses experiències viscudes en

aquest centre abans de la cloenda, a càrrec del cap de la Unitat d'Esport i Salut del Consell Català de l'Esport, Josep Antoni Gutiérrez, que va abordar la problemàtica de la lluita antidopatge en els programes d'alt rendiment esportiu.

Reconeixement

En la part final de la jornada, la Secretaria General de l'Esport va fer un homenatge al Dr. Jordi Segura, exdirector del Laboratori Antidopatge de l'IMIM. El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, li va entregar una placa "en reconeixement a la seva tasca envers la millora científica en la lluita antidopatge". Gerard Figueras va dir que Segura ha estat "un referent a casa, però, a més, has explicat al món les coses bones que fem aquí". En la jornada, també hi va assistir Enrique Gómez, director de la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en el Deporte (AEP-SAD). ■■■

El Govern fa un merescut homenatge al Dr. Jordi Segura, exdirector del Laboratori Antidopatge de Barcelona

AUTORITATS I PONENTS, DURANT LA INAUGURACIÓ DE L'ACTIVITAT, QUE VA ANALITZAR LA SITUACIÓ DE LA LLUITA ANTIDOPATGE | JORDI ESTRUCH

Demostra tu també el que saps fer:
QUIET, JEU I RECULL LA SEVA CACA

Si no ho fas, pots causar malalties parasitàries als parcs infantils i et pot comportar una multa de 450€.

AJUNTAMENT D'ESPLUGUES

LLEURE

Motor d'ocupació

El Baix es consolida turísticament com a destinació i sector de desenvolupament econòmic

La comarca, tercera de Catalunya, ha d'aconseguir deixar de ser un lloc de pas potenciant les oportunitats del territori

Amb l'apertura del Style Outlet, Viladecans vol donar a conèixer la ciutat als visitants del centre on les rebaxes són permanents

Tradicionalment, el Baix Llobregat al situar-se a les rodalies de la gran metròpolis catalana, Barcelona, s'ha caracteritzat per ser una zona residencial i industrial, però sense un atractiu turístic ni una oferta d'oci potent. Moltes de les ciutats de la comarca són encara considerades ciutats dormitori i els baixllobregatencs han de buscar sovint les activitats de lleure a Barcelona. Però, tot i que, aquesta forta dependència amb Barcelona encara existeix i cal avançar en la dinamització de les ciutats del territori, el Baix Llobregat ha aconseguit convertir-se en una comarca amb una àmplia oferta turística que dinamitza l'economia i l'ocupació hotelera, sobrepassant la mitjana de Catalunya.

El Baix Llobregat s'ha consolidat ja com una comarca turística i es situa com a tercera en importància, només darrere del Barcelonès i el Maresme. El turisme s'ha convertit en una branca fonamental de l'estructura econòmica i d'activitat del territori i en un motor d'ocupació. Algunes dades destacades de la força del sector són el més d'un milió de turistes que van visitar el Baix i L'Hospitalet l'any 2016 i les més de 13.000 places d'allotjaments turístics amb què compta la comarca. El sector representa el 9,3% del Valor Afegit Brut al Baix Llobregat, percentatge que puja només dos punts en el cas de Catalunya amb un 11,3%. El 16% de les companyies i el 13% de la població treballadora en el territori es dedica a l'activitat turística. En aquest cas, les xifres són més altes que a la totalitat de Catalunya, on el 15% són empreses turístiques i només un 11% dels catalans treballa en el sector.

L'Hospitalet, capdavantera

Un cas que evidencia aquest auge de l'oferta turística a la zona és L'Hospitalet de Llobregat. Fa deu anys a L'Hospitalet no hi havia hotels i actualment compta amb una oferta de tretze hotels de primer nivell i s'ha consolidat com una de les deu primeres destinacions turístiques de Catalunya. En aquest cas, el turisme de L'Hospitalet s'ha centrat en els visitants de negocis gràcies a la celebració de salons i congressos a la Fira de Barcelona, situada a la Plaça Europa. La celebració del Mobile World Congress ha estat un dels pilars d'aquest elevat creixement en el turisme de negocis.

Quatre de les deu destinacions turístiques més visitades de la província del Baix Llobregat estan al Baix Llobregat. El més visitat de la comarca és el monestir de Montserrat, amb més de dos milions de visitants, seguit del Canal Olímpic, els espais naturals del Delta del Llobregat i el parc temàtic Catalunya en Miniatura a Torrelles.

La proximitat de Barcelona pot ser un plus pel turisme i lleure del Baix Llobregat, ja que, posa a l'abast un gran número de ciutadans als qui ha atraure. A més, la multiplicitat d'infraestructures com el tren, les autopistes i en especial l'Aeroport del Prat, també

faciliten l'accés a la comarca. Però alhora, tenir Barcelona a tocar pot comportar que el Baix Llobregat es converteixi en un simple lloc de pas per accedir a la capital catalana. Amb aquesta problemàtica es troba una de les principals zones naturals de Catalunya i que segueix sent desconeguda per molts, el Delta del Llobregat.

El Delta del Llobregat és la tercera zona humida en importància de Catalunya per darrere dels aiguamolls de l'Empordà i el Delta de l'Ebre. Però és molt més que això. La plana deltaica és el pulmó de l'àrea metropolitana de Barcelona, el rebost de Barcelona i una font d'oci gratuït pels baixllobregatencs de la zona i pels turistes de la resta del territori. El 2016 diversos treballs com el documental El Pati del darrere i la plataforma interactiva Orgull de Baix han buscat acostar el territori a la població i mostra les oportunitats que ofereix. El 2017 s'ha de seguir en aquesta línia donant a conèixer el territori, valorant el seu potencial i respectant-lo.

Aliments de km 0

A part dels espais naturals, la plana deltaica compta amb un gran parc agrari que possibilita de sobirania alimentària i d'accés a productes de proximitat, frescos i amb distinció pròpia als habitants de la comarca i rodalies. Per tal d'impulsar el Parc Agrari del Baix Llobregat i la seva activitat es desenvolupen un seguit d'accions a la comarca com els Mercats de Pagès que són llocs de trobada entre consumidors i productors; la distinció dels productes provinents del parc agrari com a Producte Fresc del Parc Agrari del Baix Llobregat; l'especialització en productes determinats com el pollastre Pota Blava d'El Prat de Llobregat, les cireres de Torrelles o els espàrrecs de Gavà i els restaurants que pertanyen a la campanya "Sabors de l'hor-

HOTELS DE PLAÇA EUROPA A L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

ta" que són aquells restauradors que promouen i identifiquen en les seves cartes els productes provinents del Delta. Outlet, Meca de rebaxes

Precisament, en una de les ciutats de la zona del Delta del Llobregat, Viladecans, s'hi ha donat una de les novetats de l'any pel que fa l'àmbit del lleure. L'octubre de 2016 es va inaugurar Viladecans Style Outlets, un gran centre comercial amb rebaxes permanents. El complex pretén atraure un elevat número de compradors i per aquest motiu la ciutat de Viladecans ha engegat la campanya Viladecans Experience, per tal de donar a conèixer la ciutat als visitants del centre. Al llarg del 2017, es veurà si la ciutat aconsegueix que els compradors visitin més enllà de l'outlet i s'apropin a la ciutat i quines repercussions té aquesta gran superfície al comerç local i de proximitat, que ja està prou afectat per la baixada del consum i per l'augment compres per internet. ■■■

Castelldefels exige a la Generalitat que cumpla o ceda el 100% de la tasa turística

Exploitar el Parque Natural del Garraf y abrir más El Castell a los ciudadanos son dos de los objetivos turísticos de la alcaldesa

El sector comercial está preocupado ante la apertura del Style Outlet de Viladecans, prevista para el otoño de 2016

Eva Jiménez

La alcaldesa de Castelldefels, Candela López, ha reclamado a la Generalitat que cumpla con las competencias que tiene asignadas y ayude al municipio en la construcción del cuarto instituto y el acondicionamiento de los laterales de la C-31. En la presentación del libro 'Qui és qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet' y del capítol sobre ocio, turismo, gastronomia y comercio también se ha mostrado dispuesta a coordinar con la administración autonómica en qué reinvertir el porcentaje de los recursos obtenidos a través de la tasa turística, si bien no ha dudado en reclamar todo el importe de lo recaudado "en caso de que la Generalitat no cumpla con sus responsabilidades".

La edil se ha mostrado satisfecha con la oferta turística,

ARRIBA, LOS PARTICIPANTES EN EL DEBATE. ABAJO, EL EDITOR CONVERSA CON RAIMON RODA, GERENTE DEL PARC AGRARI | BCN CONTENT FACTORY

comercial, de restauración y tiempo libre del municipio, que le ha permitido conseguir los

sellos de Destino Turístico Deportivo y, más recientemente, Familiar. No obstante, se ha

comprometido a seguir potenciando dichos sectores, explotando más el Parque Natural del Garraf, abriendo más El Castell a los ciudadanos y protegiendo el comercio local, entre otros aspectos. Finalmente, ha llamado a todos los implicados a sumar esfuerzos y se ha comprometido a potenciar el diálogo.

La gerente del centro comercial Ànec Blau, Ana Torres, también presente en el acto, ha reconocido que "todo el mundo está preocupado" ante la apertura del Style Outlets de Viladecans, prevista para el otoño de 2016, aunque ha matizado que se trata de algo natural ante lo desconocido. En su opinión, el efecto se notará al principio, por la "novedad", pero no cree que repercuta negativamente, ya que el outlet posee una "oferta muy diferencial y se pueden complementar".

Torres, por su parte, ha comentado que el Ànec Blau no sólo recibe la visita de numero-

sos turistas en verano, sino que cada vez cuenta con más visitantes comarcales o provinciales. Y, en su esfuerzo por innovar cada día, ha anunciado que en breve abrirá una franquicia de VIPSmart. El centro cuenta con más de cinco millones de consumidores anuales y genera más de 500 empleos directos e indirectos.

Economía agraria

Otro de los invitados de la tarde del lunes 16 de noviembre, el gerente del Parc Agrari, Raimon Roda, ha puesto en valor el Parc Agrari como "polígono de actividad económica" y no únicamente como un paisaje del que poder disfrutar en el tiempo libre, un generador de productos para disfrutar de la gastronomía o una tradición cultural de mayor o menor antigüedad. Es por ello que ha llamado a los asistentes al acto celebrado en la Sala de la Cultura de Castelldefels a "respetar esta dinámica productiva", que da prestigio a los productores pero también a toda la comarca.

Preguntado sobre las recientes advertencias de la Organización Mundial de la Salud sobre el riesgo de padecer cáncer si se consume un exceso de carnes procesadas, Roda ha apelado al sentido común y al espíritu crítico, pues la institución sanitaria no siempre se rige por "criterios médicos".

El Baix trenca, per primera vegada, el llindar del milió de turistes en un any

El territori ha rebut al llarg del 2014 fins a 75.000 turistes més que a l'any anterior, el que representa un increment del 7%

El sector empresarial turístic de la província compta amb quasi 12.000 companyies; el 24% estan al Baix Llobregat

Redacció

Conegut el balanç d'aquest estiu, tot fa pensar que hem de ser optimistes per tancar un any millor que l'anterior. Aquesta és la sensació de tot el sector del territori que ja va agafar aire l'any passat com mostra el nou Informe Anual d'Activitat turística a la província de Barcelona que recentment ha publicat la Diputació en relació a tot l'any 2014. Un informe que consolida el creixement del sector turístic al Baix Llobregat, comarca que es situa com a segona en importància, només després del Maresme (sense comptar el Barcelonès). Un nou augment de les estadístiques que ve marcat per haver trencat el llindar del milió de viatgers en un any. El territori es va quedar a les portes a l'any 2013 amb 960.960 viatgers i, enguany, les noves iniciatives i estratègies per fomentar el sector han donat novament resultat amb un increment del 8,2% del total de turistes que han vingut al Baix Llobregat al llarg de l'any, arribant a la xifra d'1.039.341 viatgers.

D'aquesta manera, la comarca retalla distàncies amb el Maresme que millora les seves estadístiques amb la meitat de turistes que el Baix (+34.000 turistes front els 75.000 del Baix), fet que els deixa amb 1.336.827 viatgers en tot l'any. Sigui com sigui, el pòdium es manté amb el Maresme com a principal comarca de destinació de la província, per davant del Baix Llobregat i el Vallès Occidental que millora notablement les seves xifres, però que es manté molt lluny del nostre territori amb 517.205 turistes en total a l'any. Aquestes tres comarques són les que reben el 87,24% del total de tota la província que tanca l'any amb més de 3,3 milions de viatgers (+10,4% respecte el 2013).

Les bones notícies es deixen veure, també, pel que fa les pernctacions hoteleres que, en el cas del Baix, es queden a tocar dels dos milions (1.981.300 pernctacions), el que representa una millora del 3,1% molt per sobre de tota la mitjana provincial (0,2%). Aquestes xifres només han estat possible gràcies al mosaic de propostes que té el territori, a més d'una localització perfecte, a prop de Barcelona i amb l'Aeroport de El Prat al territori. Per aquests motius, segons els diferents indicadors turístics, el Baix estabilitza la seva planta d'allotjaments turístics amb 13.045 places, 10.003 gràcies als establiments hotelers (la gran majoria dins la seva estructura) més 3.042 places en càmpings. En aquest sentit, millora notable la de l'índex d'ocupació hotelera que situa la mitjana de l'any en el 62,5% (1,7 pp per sobre de l'ocupació durant el 2013). Prova de la bona recuperació del sector és la variació acumulada des de l'any 2010: en només quatre anys l'ocupació hotelera ha passat del 51,1% al 62,5%. Tot i que encara està a cinc punts percentuals dels 67,4% del 2007, l'evolució és més que positiva. És, de fet,

MONTSERRAT MILLORA LLEUGERAMENT LES SEVES XIFRES, SUFICIENT PER MANTENIR-SE COM LA SEGONA DESTINACIÓ MÉS VISITADA DE LA PROVÍNCIA

la tercera comarca que més millora en aquest aspecte amb 1,7 pp.

Potència turística empresarial

La restauració, el transport, allotjaments. Diversos són els sectors que viuen del turisme, que fomenta l'ocupació en les seves diferents formes. En aquest any, segons el present informe, el volum d'empreses ha crescut a la província en un 6% respecte del 2013, mentre que el nombre d'assalariats i d'autònoms creix notablement en un 9 i 27,2% respectivament. En aquestes categories, el Baix Llobregat mana per sobre de la resta de comarques. De les 12.472 empreses turístiques que hi ha en total (sense comptar sempre al Barcelonès), el Baix és on més hi ha amb 3.021 (24,2%), per davant del Vallès Occidental amb 2.824 (23% del total). De fet, aquestes dues comarques acullen pràcticament la meitat de totes les empreses. El Maresme (14,9%), el Vallès Oriental (12%) i la resta de comarques (amb menys de mil empreses) completen la distribució territorial pel que fa aquest indicador. Pel que fa la representació comarcal pel nombre de treballadors (assalariats i autònoms), l'informe destaca el pes del Baix Llobregat que concentra una tercera part (36,2%) de tots els treballadors contractats per empreses turístiques a la província (uns 30.000 empleats); a més de sumar a un de cada quatre treballadors autònoms.

Les bones xifres del territori permet aportar a la Generalitat més d'un milió en el recapte de la 'taxa turística'

Per tot, el turisme és ja una branca fonamental de l'estructura econòmica i d'activitat del territori.

Més d'un milió amb la 'taxa turística'

Altra de les dades d'interès que s'esperava de l'informe era veure l'evolució de l'impost de les estades turístiques (IET), més conegut com a 'taxa turística'. Aquest tribut, propi de la Generalitat de Catalunya, es va començar a aplicar l'1 de novembre de 2012 i, per tant, el 2013 havia estat l'únic any complet del qual es disposava de dades. En aquest 2014, la recaptació ha estat a Catalunya de 41 milions d'euros; 2,5 milions més que a l'any anterior. Del total, Barcelona –per raons òbvies– representa més de la meitat de tot el recapte amb 21,4 milions d'euros (+9,5%); mentre que el Maresme aconsegueix aportar quasi 2,2 milions d'euros, seguit del Baix Llobregat que aconsegueix arribar a la xifra del milió, en concret, 1.047.290,6 euros (+7,4%). Lluny d'aquesta xifra trobem el Garraf (664.253,3 euros) o el Vallès Occidental (489.910,9 euros), el que converteix a el Baix en un important motor econòmic català pel que fa el turisme.

És que en el top-10 de les destinacions turístiques més visitades de la província, el territori aporta quatre noms, entre ells, el segon punt d'interès més visitat: el monestir de Montserrat amb 2.395.265 visitants al 2014 (+0,2%), només superat per la Roca Village amb 3,8 milions de persones.

El Canal Olímpic de Castelldefels, a la quarta posició amb 250.000 persones, doblant l'estadística; els espais naturals del Delta del Llobregat, estabilitzat en les 130.000 persones; i Catalunya en Miniatura, a Torrelles, completen la llista de Barcelona.

Albert Mendiola, el chef de Sant Boi discípulo de Martín Berasategui

El chef del Restaurant Marimorena logra acercar al público metropolitano la gastronomía moderna y a precios más asequibles

Tras ser elegido, con solo 21 años, jefe de cocina del Kursaal, Mendiola lideró recientemente las cocinas del Vermut y el Mutis, elegido mejor bar de Europa

Imanol Crespo

No se encuentra en los grandes parajes de San Sebastián; nada se le ha perdido por los acantilados de la Costa Brava; tampoco necesita estar en una gran avenida de Barcelona ni en un hotel de lujo en el corazón del 'Eixample' de la ciudad condal. Todo eso ya lo ha vivido y era momento de cumplir un sueño: trasladar toda su experiencia culinaria al barrio que le vio crecer. Y ahí, en la Ronda Sant Ramón de Sant Boi, a los pies de la colina de la Muntanyeta, el chef Albert Mendiola lidera junto a su pareja de baile, Patricia Torres, jefa de sala, el Restaurant Marimorena, un espacio íntimo, acogedor, calmado, de trato cercano y próximo y en donde Mendiola ha sido capaz de encontrar el equilibrio para acercar

la buena gastronomía a todos los bolsillos. Un equilibrio en donde el producto de proximidad, de temporada y, por tanto, de calidad es el principal protagonista.

La confianza del chef en estos productos representa, de hecho, una excelente oportunidad para todos aquellos payeses que miman sus productos en la joya agrícola del Parc Agrari. Es fácil ver alguna mañana por el local para dejar la materia prima que poco después de ser recolectada será servida y disfrutada por los comensales. Pero el Marimorena no se queda solo con la alcachofa pratense-santboyana, los espárragos de Gavà y las cerezas del norte, entre otras delicias baixllobregatenses. El concepto de proximidad no beneficia solo a nuestro territorio, sino que es entendido como este concepto amplio que reduce el tiempo entre el instante que se recolecta o pesca y

el momento de llevarnos el producto a la boca. Con lo que podemos disfrutar también de las mejores sardinas del norte, de las mejores carnes de las comarcas 'gironines' o, incluso, de las sensacionales algas comestibles gallegas. Tanto el menú diario como la carta ofrece una variedad sensorial bajo este espíritu y bajo el lema con el que el chef define su restaurant: "La cocina de la abuela vista con los ojos de su nieto".

Jefe de cocina del Kursaal de Berasategui

Es curioso como muchos de los grandes cocineros empezaron por accidente en esta profesión que, por otro lado, décadas atrás no tenía el empujo ni el atractivo que tiene ahora. Albert Mendiola se tiró también a la piscina de la gastronomía al igual que los hospitalenses Ferran Adrià o su hermano Albert Adrià, todavía chef del Tickets entre otros grandes proyectos. "Tenía 16 años y ya estaba pensando en ahorrar para sacarme el carné de conducir, con lo que empecé a trabajar en un restaurant de Salou. No tenía ni idea de a lo que iba y me metieron en la cocina", explica Mendiola. El chef se metió tanto en el nuevo papel que, a diferencia del resto de la familia que habían hecho en general estudios relacionados con administrativo, empezó a estudiar el ciclo de Formación Profesional. Poco después estaba trabajando para Martín Berasategui en el Lasarte: "Con 21 años me fui al País Vasco y estando trabajando con Berasategui tuve la suerte que abrió justo ese verano el restaurant Kursaal y me puso como jefe de cocina", dice el chef recordando cómo se empezó a abrir su carrera gastronómica. "Aquello me fue de perlas. Conocí a muchísima gente, contactos que veía en las revistas y que acabé trabajando con ellos. Venía gente de Francia a jornadas gastronómicas y yo decía ¿pero qué hago aquí?", ríe Mendiola, que cumpliría 22 años como responsable de la cocina del Kursaal.

Tiempo después volvió a Barcelona para vincularse al restaurant Negro-Rojo, del Grupo Tragaluz, que empezaba entonces a hacer cocina de fusión "en un local minimalista, muy chulo, que incluso fue premiado por su decoración, que contaba con un Dj en el restaurante...". Ya con Patricia, el chef cambió de rumbo y fue de la gran capital a perderse en L'Espunyola, a pocos kilómetros de Berga. Allí, en una pequeña casa rural de ocho habitaciones y un restaurante, con caballos alrededor y un huerto para delicia de los comensales, Albert Mendiola "recogía acelgas que después el cliente veía que freíamos para el aperitivo del día. Fue muy bonito, pero también muy duro. Un hotel nunca cierra". Dio entonces otro volantazo a su carrera y

tras participar en distintos proyectos que no le acabaron de convencer, el chef santboyano acabó en el Vermut: "Al principio pensaba que esto de ser un bar... Pero cuando me explicaron el proyecto y empecé a trabajar en la cocina, con la libertad que tenía y la imposición de trabajar con los mejores productos de todo", a Mendiola se le esfumaron las dudas. De hecho, de ser jefe de cocina del Vermut pasó a dirigir éste y el bar Mutis, el cual fue elegido el año pasado como la mejor coctelería de Europa.

Con toda experiencia acumulada, al chef de Sant Boi solo le faltaba una ilusión: "Hacer todo lo que había hecho fuera de mi entorno, cerca de casa y a un precio que la gente se lo pudiera permitir".

Nace en 2012 Marimorena

Es así como, hace apenas tres años, Albert y Patricia vuelven a la que siempre ha sido su casa, esta vez con un proyecto interesante que arropa toda la experiencia profesional de ambos. Con este objetivo de ofrecer la cocina de la abuela, adaptada a los gustos de ahora y con una presentación moderna, aunque sin entrar en las técnicas de la cocina más vanguardista, nace Marimorena en la Ronda Sant Ramón para disfrute de Sant Boi y de la zona metropolitana.

Lo hace además con una consideración previa clara: que sea asequible para todos los bolsillos. "Ha requerido de mucho esfuerzo. Estábamos acostumbrados a medias de 80 o 100 euros por cubierto; y aquí eso no era posible", comenta el chef. "Es muy distinto el comportamiento de la zona metropolitana. Aquí te limita la media de cubierto. Para el cliente de aquí eres caro y para el de Barcelona eres muy barato. Entonces claro, hay muchas cosas que a lo mejor no puedes hacer porque no tendrás el público o porque no lo podrás vender. Pero pienso que el cliente puede disfrutar tanto de una langosta como de una sardina de muy buena calidad o con unas verduras de temporada recién cogidas del huerto".

Bajo esta estrategia, lo cierto es que se puede disfrutar de deliciosos productos obviamente en carta, pero también con un menú diario de poco más de trece euros que rompe los esquemas habituales. Por otro lado, en la sala se promueve lo saludable y el consumo responsable: "Ha habido en los últimos años dos 'booms': el deporte y la gastronomía. A veces nos gastamos el dinero en tonterías y, en cambio, no le damos importancia a lo que nos metemos en el cuerpo. Ahora hay un mayor interés", opina el chef que, reconoce, que como restaurador tiene cierta responsabilidad didáctica, aunque con matices: "En el caso del pescado es muy claro: tenemos que decirle al cliente que se atreva a probar cosas nuevas, pescados sencillos, que no se venden y que son buenisimos, como los salmonetes,

Podemos recomendar, pero no enseñar al cliente"

por ejemplo. Es tan alucinante una maira recién pescada, que me la traen directamente de la lonja de Vilanova, que a lo mejor una lubina de Francia que, a su vez, seguramente la traigan de África", dice. "No siempre tenemos que ir al boquerón o a la sardina, especies que las estamos llevando a su desaparición. Pero, por otro lado, no tenemos que caer en el error de querer enseñar al cliente. Podemos recomen-

dar y dar a conocer, eso sí, pero si al cliente le gusta la carne muy hecha, no tenemos que imponer nada".

Con estos conceptos, el Marimorena hace un cambio de local, pero no de estilo. Se pasa del 145 al 149-151 de la Ronda Sant Ramón para ganar algo de espacio y efectividad en sala y, sobre todo, en cocina. De hecho, si el restaurant anterior contaba con 65 plazas, el nuevo Marimorena las dejará en 45, veinte menos, para priorizar el bienestar del comensal y ese espíritu tranquilo e íntimo que se respiraba hasta ahora. Sea como sea, lo más importante es que Sant Boi y la zona metropolitana cuenta con una apuesta consolidada más que promueve una gastronomía sostenible, con una apuesta clara por los productos de proximidad y con precios para todos los públicos pese a que, en los fogones, las manos del chef sean las manos de un discípulo de Martín Berasategui. //

MENDIOLA CONSIGUE EL EQUILIBRIO PERFECTO PARA OFRECER UN PRODUCTO DE CALIDAD A UN PRECIO EQUILIBRADO | I. CRESPO

‘Nodrir la Ciutat’: El mar s’ofega sense

El sector pesquer protagonitza la II Jornada del projecte ‘Nodrir la Ciutat’ de l’AGT, Slow Food i la revista Cuina

Consumir espècies menys habituals o exigir l’etiquetatge normatiu són algunes de les responsabilitats del consumidor

Imanol Crespo

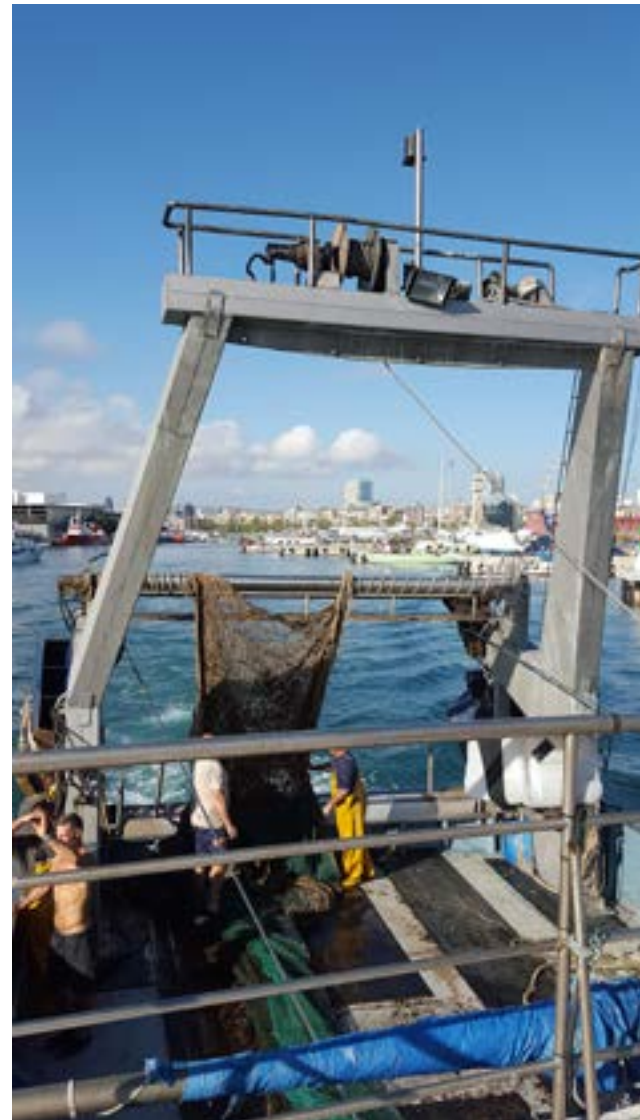
Enmig de luxe i de ‘glamour’; sota la pressió dels iots i del turisme, la Confradia de Pescadors de Barcelona sobreviu en el seu petit ‘guetto’ al pas del temps i a la modernitat del segle XXI amb un únic objectiu: mantenir el sector pesquer a la ciutat comtal: “He estat pescador durant 40 anys i vull que la pesca es mantingui a Barcelona mig segle més”, diu José Manuel Juárez, Patró Major de la Confradia. Poques vegades aquesta capçalera treu el cap del seu territori -la nostra bandera- per anar a la gran ciutat. Però en el cas de la pesca, la capital d’aquest ‘guetto’ ple de tradició, la llotja de Barcelona, continua sent el punt d’entrada de bona part del peix que es consumeix a tota la zona metropolitana. Sense cap llotja als ports del Baix Llobregat, la nostra comarca depèn de Barcelona o de Vilanova i la Geltrú, principalment.

Per aquest motiu, la llotja de la ciutat comtal –gran desconeguda per molts- ha estat l’escenari de la segona jornada del projecte ‘Nodrir la Ciutat’, co-organitzat per l’Associació de Gastronomia i Turisme del Baix Llobregat (AGT), Slow Food Barcelona i la Revista Cuina, i que tenia com a objectiu apropar el mar a la ciutadania per reflexionar sobre el paper actiu que tenen tots els consumidors de peix per afavorir a l’autosuficiència alimentària de Barcelona i de la seva zona d’influència.

Un sector en estat crític

Davant el creixement exponencial del sector terciari o serveis, el debat i la preocupació sobre el sector primari (agricultura, ramaderia i pesca principalment) ha evolucionat de la mateixa manera a l’alça. Al territori hem vist com l’organització de diferents campanyes i iniciatives (l’AGT centralitza moltes d’elles com el Quinto-Tapa, les Jornades Gastronòmiques o els Mercats de Pagès) ha despertat un major interès pels productes de proximitat, de temporada i, per tant, de qualitat. Productes, en aquest cas, de la terra, de la nostra joia: el Parc Agrari. Ara falta el mar i el peix, que té un inconvenient afegit: el producte i la seva conservació. En 24 hores, com qui diu, deixa de ser fresc. Per això, el sector té un handicap més que s’afegeix a diverses estadístiques que, juntes, deixen el futur del món pesquer en una negativa entrecreuada.

Per començar, pel producte. Segons va exposar la biòloga marina, Anna Bozzano, responsable del projecte ‘El Peix al Plat’ i protagonista de la jornada, el 96% de les espècies marines es troben sobreexplotades. De fet, el darrer ‘Living Blue Planet Report 2015’ ja parla de ‘col·lapse’ del medi marí. I és que els recursos marins han disminuït en un 50%, fet que afecta principalment al nostre país

DESPRÉS DE L’ESTRENA AL PARC AGRARI, LA SEGONA JORNADA DEL PROJECTE ‘NODRIR LA CIUTAT’ VA PERMETRE CONÈIXER L’ACTUAL SITUACIÓ DEL SECTOR PESQUER AIXÍ COM ELS REPTES DE FUTUR D’AQUESTA PROFESSIONI MIL·LENÀRIA | IMANOL CRESPO

com a segon Estat amb més pesca de tota la comunitat europea, només després de Portugal; condició que manté tot i la reducció del nombre de bucs pesquers: de 3.908 a l’any 2006 s’ha passat a 2.649 embarcacions (en els caladors del Mediterrani). Els motius, en termes generals, de la disminució del medi marí són tres essencialment: canvi climàtic, la destrucció dels hàbitats dels peix i també els mals hàbits.

Davant d’aquesta corba decreixent dels recursos marins, hem d’afegir un augment notable del consum que ha passat, a Espanya, de 7 kg per persona i any a 42 kg en pocs anys. “No donem a bast”, diu Bozzano. Per aquest

motiu, des de la Confradia de Pescadors de Barcelona pesquen, actualment, un 40% menys del que els permet la normativa amb aquest objectiu de mantenir i d’assegurar en un futur l’abastiment de Barcelona i la metròpolis.

Consum responsable

Però cal la complicitat del client, del consumidor. Qualsevol esforç és inútil, primer, si no interioritzem una cultura sostenible i, segon, si aquesta cultura no es concreta amb bons hàbits en el consum. Moltes decisions estan a les nostres mans com a consumidors; per tant, en el moment de fer la compra no només estem fent un intercanvi, una

un consum responsable de peix

Escollir el producte de temporada, a més de ser més fresc i de qualitat, permet mantenir un cicle sostenible per conservar la riquesa del medi marí

transacció. Petites decisions correctes poden representar grans canvis en el sector i en la sostenibilitat del medi, en aquest cas, marí.

Diversificar el nostre consum és una de les primeres qüestions que podem tractar. Pensi en el tipus de peix que acostuma a comprar i que acostuma a menjar: bacallà, salmó tonyina, sardines, seitons... De seguida veurà que li costarà continuar. En canvi, s’estima que hi ha unes 150 espècies salvatges diferents aptes pel seu comerç, de les quals només unes seixanta arriben al mercat i unes quinze les que acostumem a consumir. La diversificació permetrà corregir, en gran mesura, la sobreexplotació de les es-

pècies: simplement comprant enlloc de sempre sardines i seitons (que ja està bé perquè es troben a la part baixa de la cadena alimentària del medi), alternar amb altres peixos que poden ser deliciosos com el moll o l’aranya, per posar un exemple. D’altra banda, es fonamental respectar la talla mínima de les espècies, qüestió que està reglamentada on som responsables tots.

En aquest sentit, un etiquetat correcte pot ser clau. És precisament aquí on continua un dels problemes del sector que reivindiquen els mariners: la falta de control i l’etiquetatge il·legal que es dona als supermercats i a les peixateries. “El peix surt de la llotja amb l’etiquetatge normatiu,

però quan surt d’aquí passa de tot. Però és més fàcil que ens controlin a nosaltres que no a la resta d’establiments”, diu Juárez, Patró Major de la Confradia. Aquests controls, però, no serveixen de res. Perquè la realitat és que al supermercat i a les peixateries encara és habitual veure noms de peixos que no són correctes per mantenir un preu més alt, preus posats a bolígraf amb cap informació més, etc. Segons la normativa comunitària europea, s’ha de dir la zona on es pesca, la procedència, el tipus d’art de pesca emprat, la data de la captura, etc. No fer-ho podria representar una sanció de 1.200 euros.

La lliçó dels avis

Passejar per l’antic moll de la Confradia és fer un viatge al passat i a la tradició. La justa tecnologia es reserva per les dues subhastes que es realitzen a la llotja, una a primera hora del matí (7:00 h.) per tota la pesca al cercol; i una segona a la tarda (16:45 h.) per les flotes d’arrossegament. A les afores, els braços forts i les mans treballades en són protagonistes independentment de l’edat: uns carregaran el peix i altres arreglaran les xarxes artesanalment. Però tots estan subordinats a la llei del mar, causa i efecte del seu caràcter rude, però també solidari i cooperatiu.

L’Ajuntament de Barcelona va mantenir l’atrezzo antic tot i la promesa de canviar les instal·lacions. El resultat va ser un barracó a mode d’oficina a l’any 1992. Des d’aleshores porten esperant la modernització del moll que tot fa pensar que arribarà en menys de dos anys. Per fi, la resistència serà premiada amb una nova llotja que respondrà a la nova etapa que la Confradia va engegar a l’any 2008: “El nostre objectiu es promocionar el nostre peix, el ‘Peix de la Barceloneta’, com a producte de qualitat”, diu el Patró Major. Fins i tot, s’han obert al turisme pesquer amb alguna embarcació adaptada perquè el turisme pugui conèixer en primera persona una jornada de pesca. És una manera d’apropar-se a la ciutadania, peça clau per a la sostenibilitat del medi: “Sigui la llotja de Barcelona, de Vilanova o d’Arenys, totes interessin, s’ha de comprar peix de temporada. Ara s’està amb la gamba, al novembre amb les orades... I el que volem és que la gent ho vegi. Que vegi que tot i que a la peixateria hi haurà de tot, el peix serà de Namíbia o Sud-amèrica i no serà de la mateixa qualitat”, diu Oscar Teruelo, president de l’Associació de Gastronomia i Turisme del Baix Llobregat.

Implicat enormement amb la nostra joia, el Parc Agrari, i tots els productes de l’hort, el missatge agafa en aquest context del projecte ‘Nodrir la Ciutat’ una dimensió més global pel que fa la conscienciació del consumidor: “Hem de fer el que feien abans els nostres avis, que vivien quasi tots en un àmbit rural amb el que tenien en aquell moment. Traslladat al 2015, hem de veure que hi ha petits productors que tenen aquells productes, que els mimen, que no depenen de grans corporacions y que et dones compte que són de qualitat, de temporada i frescos”, sentència el president de l’AGT, en un missatge que poc a poc va quallant entre la ciutadania. //

L'Hospitalet, el “gegant dormit” de la gastronomia

La ciutat celebra unes jornades per reflexionar sobre el desenvolupament socioeconòmic del sector

L'objectiu és incentivar la formació i la emprenedoria en el món gastronòmic per aprofitar-se del turisme metropolità

Ana Alegre

L'Hospitalet de Llobregat, sota aquest esperit de vincular el sector hotelier de la ciutat i la seva restauració, ha inaugurat aquest mes el programa 'La gastronomia i l'hostaleria, una oportunitat per al desenvolupament econòmic de L'Hospitalet', amb l'objectiu de reflexionar i obrir un debat amb empreses, gremis i entitats de la ciutat al voltant de la gastronomia i l'hostaleria, sectors clau per al desenvolupament socioeconòmic de la ciutat i per al foment de l'ocupació i l'activitat emprenedora. La proposta pretén, a més, implicar els establiments locals en la millora de la formació i la qualificació de professionals d'hostaleria de L'Hospitalet i debatre propostes que generin dinamisme comercial de qualitat.

En la jornada inaugural, Laia Pallejà, d'Activa Prospect, va exposar el 'Pla per a la qualitat i la formació en el sector l'hostaleria i del programa formatiu del Centre de Formació d'Hostaleria de L'Hospitalet'. Els eixos centrals del Pla són: establir prioritats formatives integrals en hostaleria, dotar de certificats de professionalitat, donar a conèixer als joves aquest sector i crear fórmules de cooperació públic-privada entre l'Administració Pública i les empreses. Des d'Activa Prospect, empresa relacionada amb la recerca aplicada a la educació i la qualificació professional, van comentar que “durant els últims anys la demanda de personal a sales és molt més elevat que la de cuina i que per això cal especialitzar als joves”.

El debat el va obrir l'Emma Pla, del CETT-UB Centre d'estudis de turisme i hoteleria, i va evidenciar que segons les dades del IDESCAT “en els darrers últims anys (2008-2012) el nombre d'empreses relacionades amb l'hostaleria ha augmentat ja que és un dels sectors que ha resistit millor la crisi, però el volum de negoci està sent inferior” i ha afegit que la tercera activitat més important de L'Hospitalet és la gastronomia i l'hostaleria, i que s'han d'implementar

EL SECTOR DE LA RESTAURACIÓ ES VOL BENEFICIAR DEL TURISME DE CONGRESSOS AMB NOVES PROPOSTES I ESTRATÈGIES | ANA ALEGRE

el màxim d'estratègies possibles per potenciar i millorar aquest gran motor. “La gastronomia s'ha d'entendre com a coneixement tant de receptes, productes, com begudes vinculades al territori e involucrar a altres sectors com el comerç i l'oci en aquesta activitat. També s'ha d'entendre com un atractiu per als turistes però també per als ciutadans”. Per aquesta raó l'Emma aposta per conèixer i donar a conèixer els principals atractius turístics del territori i promocionar-los.

El moderador, Àngel Ruiz, President del Gremi d'Hostaleria i Alimentació de L'Hospitalet, amb la presència del director de l'Hotel Porta Fira, Oscar Bermejo i de Pere González Satre, representant de l'Administració, van analitzar el potencial gastronòmic del municipi. Segons el director de Porta Fira, estar a prop de Barcelona té molts avantatges, la comunicació directe dels mitjans de transport públic és

una, i des de fa uns anys la Plaça Europa està tenint molta activitat. Encara que per a ell “falta integració dins de la pròpia ciutat perquè tots els ciutadans coneguin el potencial”. González Satre argumentà que una ciutat amb més de 250.000 habitants significa un potencial humà increïble per sobre d'altres municipis, però “la proximitat amb la ciutat comtal pot ser negatiu ja que aquesta anul·la les que estan al seu voltant”, tot i així va afegir que si se'n sap treure profit d'aquesta proximitat podran exprimir totes les capacitats de L'H. Ruiz va assegurar que el consum intern és més important perquè “si la feina es fa ben feta, el potencial s'estén sol boca a boca” per això cal que des dels bar i restaurants es motivi al client a parlar sobre el servei.

Cal promocionar més la ciutat

A l'hora de participar, els assistents van demanar una empena a nivell de comunicació i promoció ja que tenen la sensació que des de fora, L'Hospitalet no es veu com un centre gastronòmic. També van comunicar que necessiten millorar l'oferta en base a les tendències actuals, reinventar-se d'acord a les modes i crear eines que els permetin preveure'n el futur”.

Tots van coincidir en que han de millorar les seves propostes per tal d'oferir-les d'una manera més elaborada i poder atraure a un volum més ampli de clients. Igual que van reclamar que des de l'Ajuntament s'impulssin més activitats culturals i d'oci creant sinergies entre aquests i el sector gastronòmic.

El programa es completarà amb tres seminaris-tallers. El 19 d'octubre, el 9 i el 30 de novembre amb demostracions de la mà de de la xef Ada Parellada (restaurant Semproniana de Barcelona) i d'Antonio Arrabal (Hotel Abba de Burgos) en “Una ciutat popular i moderna”; “Una ciutat de diversitat” a càrrec de Joan Ribas, professor de la Universitat de Barcelona i “Una ciutat per trobar-se” amb el investigador gastronòmic de L'Hospitalet, Honorio Blasco. III

Más de la mitad de los autoservicios de alimentación de la zona metropolitana está regentado por extranjeros

Entre las nacionalidades de los comerciantes extranjeros destaca, según un estudio de Mercabarna, la paquistaní

El 16% cuenta con más de un establecimiento y reconocen que compran producto fresco entre 2 y 3 días por semana

Beatriz Fontseré

Juan tiene una tienda de alimentación que abrió el verano del 2007 en Sant Feliu de Llobregat. Llevaba mucho tiempo queriendo dejar la fábrica y una opción que barajaron su esposa y él fue montar este establecimiento. Su horario de apertura, en general, es de 9 a 21 de lunes a sábado. En su momento, se plantearon abrir también los domingos, pero hicieron cuentas y les salía más caro abrir que mantener la tienda cerrada.

En la misma localidad, Ghulam y Nazia, de Pakistán, abrieron una tienda de ultramarinos. Es un establecimiento mucho más pequeño que el de Juan, pero que permanece abierto de lunes a domingo de 9 a 22 horas. En esta tienda, las ventas principalmente se hacen entre las 20 y las 22 de la noche entre semana y las tarde-noches de los domingos. “Yo no tengo nada en contra de los budaques, pero me da más confianza comprar en una tienda española que en una regentada por paquistaníes. Eso sí, si me encuentro en un apuro y necesito pan o cualquier ingrediente fuera del horario comercial de mi tienda de confianza, pues compro en esos sitios y nunca me ha pasado nada”, explica Ana María, vecina de Sant Joan Despí.

“Pues a mí me da igual comprar en un sitio u otro. Yo, si necesito algo de co-

mida voy a la tienda que está abierta. El mismo servicio dan los españoles que los extranjeros”, asevera Claudio, de Cornellà.

Mismas normas

Y lo cierto es que, a pesar de la creencia de algunos ciudadanos, los establecimientos regentados por inmigrantes, en su mayoría de nacionalidad china o paquistaní, siguen las mismas normas de higiene y de manipulación de alimentos que los españoles. “Yo creo que a nosotros nos controlan más porque desconfían más de nosotros. A mí me pueden hacer un control tres veces al mes y a una tienda española, una por año...”, explica Ghulam.

Según un estudio de Mercabarna sobre el canal de distribución alimentaria, el 52% de los autoservicios de alimentación están regentados por extranjeros, predominantemente de origen paquistaní.

Así mismo, el 40% de las fruterías de la zona metropolitana también estarían dirigidas por este colectivo. “Yo creo que el gobierno les da ayudas para mantener los negocios, porque si no, no me lo explico. Yo a penas saco para vivir dignamente con mi tienda y ellos, no es que vivan mejor o peor, que no lo sé, pero van abriendo más tiendas y eso es algo que yo no me puedo ni plantear. Yo invertí todos mis ahorros en esta tienda y ellos que se supone que vienen de países más pobres que España, ¿cómo se

lo pueden permitir?”, cuestiona Juan. “Yo también he invertido todos mis ahorros en esta tienda y trabajo todo el día, en mi tienda

trabaja toda la familia”, confiesa Ghulam.

El estudio, elaborado por la empresa Psyma y que se centra en la capital

PROPIETARIOS EXTRANJEROS EN MERCABARNA | BCN CONTENT FACTORY

catalana y su ámbito metropolitano, permite conocer “de primera mano” la realidad de nuestro entorno inmediato, según ha explicado el director general de Mercabarna, Josep Tejedó: “Ante el aumento paulatino, desde hace más de 10 años de los compradores de origen extranjero en los diferentes mercados centrales de Mercabarna y el progresivo relevo del comerciante tradicional de alimentación situado en las calles de nuestros municipios por estos nuevos ciudadanos, hemos querido conocer cuáles son sus necesidades de compra y sus tendencias futuras”.

Por desgranar las cifras, los comerciantes extranjeros del sector optan, en un 61%, por pequeños autoservicios y tiendas de alimentación; mientras que el 24% prefiere abrir una frutería y un 10% una carnicería, la mayoría exclusivamente ‘Halal’ (conjunto de prácticas permitidas por la religión musulmana). Esta división es cada vez menos estricta y encontramos que en la mayoría de pequeños autoservicios hay fruta y hortalizas; mientras que también en las fruterías y carnicerías se introduce el producto envasado.

Perfiles

Si trasladamos estos porcentajes a una cantidad, existen, según el estudio, 2.600 establecimientos de alimentación minorista regentados por extranjeros en Barcelona y su área metropolitana, un 18,5% del total de comercios de esta tipología, que ascien-

den, como explicamos en

Entre otra de las cuestiones que destaca en el perfil de los comerciantes es que el 16% cuenta con más de un establecimiento; el 36% se declara especializado en productos de otros países y, según el estudio, compran producto fresco entre 2 y 3 veces a la semana. III

A nosotros nos controlan más porque **desconfían** de nosotros: han venido hasta tres veces al mes”

Yo creo que el gobierno les da **ayudas** para mantener los negocios, porque si no, no me lo explico”

Jugar no es solo cosa de niños

El Baix Llobregat alberga una gran cantidad de clubes y asociaciones de jugadores, que postula los juegos de ocio como una alternativa de ocio

Pau Marcos

Son las 6 de la tarde y Javi Muñoz se dirige hacia el bar La Sala de Sant Andreu de la Barca. Como cada viernes, espera encontrar allí a sus amigos, que al mismo tiempo son miembros de la Asociación Lúdica El Dado Enroscado. Con ellos pasará la tarde y la noche, hasta que el bar cierre, jugando a distintos juegos de mesa y comentando lo que ha dado de sí la semana. El Dado Enroscado es una de las asociaciones de jugadores más jóvenes que se pueden encontrar en el Baix Llobregat, con apenas un año de recorrido. “Seguramente, cada pueblo que cuente con una tienda de juegos tendrá una asociación o club”, confirma Javi. “Es un mundo que al final muve a mucha gente, y ahora mismo está en auge”, dice, por su parte, Daniel García, miembro del Club Amatent de Sant Vicenç dels Horts, que ya lleva más de 3 años de recorrido en el mundo de los juegos con una muy buena acogida por parte de los vecinos.

Entre amigos

La diferencia de edad no implica un distinto origen. Ambas asociaciones surgieron de las ideas de grupos de amigos que buscaban dar un paso más en lo referente a sus hobbies. “Nosotros éramos cuatro amigos que nos juntábamos para jugar, pero quisimos hacerlo más serio, poner un día fijo y abrir la puerta a todo aquel que quisiera

unirse a nosotros” explica Javi. De esta forma, ya han superado la veintena de socios, pero el número de personas que acude los viernes a jugar a La Sala es a veces mucho mayor. “No hace falta ser socio para venir a jugar. Los socios tienen ciertas ventajas, se pueden llevar los juegos a casa y pueden decidir qué novedades se compran... pero todo el mundo está invitado a venir a jugar. Solo hace falta que se presenten y pidan un juego” aclaran en El Dado Enroscado.

De esta forma, en Sant Andreu ya cuentan con un fondo de más de 100 juegos, mientras que Club Amatent se erige como baluarte con más de 300 juegos y 65 socios. “Nuestro recorrido nos ha permitido organizar nuestras propias jornadas, saliendo a la calle para hacer participe a la gente de lo que hacemos e invitarles a jugar con nosotros” expone Daniel. Y la siguiente cita se acerca, el Club prepara el CorreJocs, unas jornadas lúdicas que se celebrarán el fin de semana del 14 y 15 de mayo en la Pista Francesc Macià de Sant Vicenç dels Horts.

Hay que tener en cuenta también a qué se hace referencia cuando se habla de juegos. El mundo de los “jugones” como ellos mismos se denominan, es extremadamente amplio y es fácil perderse en él. Lo que más se encuentra son juegos de mesa, pero huyendo de los más tradicionales. Cluedo, Pictionary, Trivial o Monopoly pueden tener su sitio en las estanterías de los clubes, pero lo más habitual es encontrar otro

tipo de cajas. Dejando de lado los nombres, se podría decir que la característica común de los juegos es la profundidad. Buscan hacer que el jugador se convierta en estrategia, que reflexione, dialogue con sus compañeros y analice las situaciones que se le presentan. Su formato es muy diverso, yendo de barajas de cartas a juegos de tablero con figuras detalladas y escenarios bien contruidos. Por otro lado, tanto el rol de mesa como el rol en vivo tienen sus seguidores entre socios y “jugones”. Las miniaturas y recreaciones de distinta clase también mueven a sus fans para que, todos juntos, conformen una numerosa comunidad, como se refleja cada vez que se organizan eventos. Y como ha demostrado el Festival del joc DAU de Barcelona el pasado mes de diciembre donde todo el mundo pudo encontrar algún juego a medida.

Entre 25 y 35 años

Sin embargo, parece que los miembros de los clubes y asociaciones no abarcan una franja de edad tan amplia como podría parecer. “Se tiende a pensar que un club de juegos de mesa es para niños, y la realidad es que la media de edad va de los 25 a los 35”, explica Daniel. “El problema es que los padres se piensan que el club es un chiquipark o una guardería, dejan al niño y se van”, añade Javi “y la idea es que jueguen juntos, padres e hijos.” Por eso buscan ampliar el rango de edades y poder contar con jóvenes y adolescentes, aunque aclaran que los menores de 14 deben venir con acompañante: “El problema es que a esas edades los chavales siempre parecen tener otras cosas que hacer”, comenta Javi.

Este patrón de edad parece romperse en el caso del Club de rol Hyperion

de Cornellá. Creada hace menos de seis meses por un grupo de cuatro amigos en la veintena, afrontan con ilusión el porvenir. “Lo primero que hemos conseguido es que el Ayuntamiento nos ceda un espacio en el Casal de Joves, y ya hemos organizado con éxito algunas actividades”, narran los hermanos Javi y Alex Rosillo. Con una idea parecida a la de todas las asociaciones, buscan hacer ser un punto de encuentro para los amantes de los juegos y un lugar de descubrimiento para aquellos que se animen a probar. “Las convocatorias son el primer sábado de cada mes. Hacemos unas puertas abiertas y enseñamos a jugar a todo aquél que quiera. Además, si alguien nos propone algún juego o actividad, también tratamos de organizarla”, explican los Rosillo. Justo empiezan,

Algunas Asociaciones y Clubes del Baix Llobregat

Club Amatent

Encuentros quincenales, los sábados en Espai Jove la Capella, Sant Vicenç dels Horts

Asociación Lúdica El Castell Negre

Encuentros en el Centro municipal Frederic Mompou, Castelldefels

Asociación El Dado Dorado

Encuentros semanales, cada domingo en Carrer del Garrofer 15, Viladecans

Asociación Lúdica El Dado Enroscado

Encuentros semanales, los viernes en el bar La Sala, Sant Andreu de la Barca

Asociación Dau de Cinc

Encuentros semanales, los jueves en el Casal de Cultura, Sant Climent de Llobregat

Club de rol Hyperion

Encuentros el primer sábado de mes en C/ Mossen Andreu 17, Cornellá

Club de Rol i Estrategia Els Immortals

Encuentros semanales, los viernes en Espai Jove Remolí, Esplugues de Llobregat

Asociación Tessen

Encuentros semanales, los domingos en Rambla Joaquim Vayreda 31, Gavá

Asociación Trenca't la Cloca

Encuentros semanales, los sábados

pero ambición es lo último que les falta. El público de momento parece que respalde, y poco a poco buscan crecer para convertirse en una alternativa de ocio en Cornellá.

Es el entretenimiento

lo que persiguen todas las asociaciones y clubes. “Podríamos hacer una clasificación: están los que buscan ser una entidad más del pueblo, abriendo totalmente las puertas a cualquiera que quiera jugar; después

están las asociaciones que buscan llegar al público afín, a aquellos que conocen el mundillo, pero sin dejar de lado a nadie; y finalmente aquellos que podríamos nombrar ‘clubes solo para jugones’”, sen-

tencia Javi. Todo tiene su sitio en el Baix Llobregat y desde todas las asociaciones buscan lo mismo, borrar prejuicios y convencer a jóvenes y adultos que los juegos de mesa no son solo cosa de niños.

Guía para ser vegano en el territorio Llobregat

La oferta de establecimientos vegetarianos es escasa en nuestra comarca, a pesar de la proximidad del Parc Agrari

La As. Naturista y Vegetariana de Barcelona tiene en Gavà un albergue en el que ofrece cada domingo paella vegetariana

Dayana García Blas

A pesar de que el Baix Llobregat acoge el Parc Agrari, uno de los principales polos de producción vegetal de Barcelona, son pocos los comercios y restaurantes que, más allá de la venta directa de los payeses, dan respuesta a las demandas de un colectivo de población, cada vez más amplio en nuestro territorio, que escoge la opción vegetariana no sólo como alternativa gastronómica, sino también como estilo de vida.

Otro objetivo de este tipo de alimentación es la mejora la calidad de vida de las personas y la promoción de una tradición culinaria que busca la excelencia gastronómica. La cocina vegetariana también implica aliviar la carga que soportan nuestros recursos ambientales, con el valor añadido de contribuir a la dinamización económica y el posicionamiento internacional de nuestro territorio en favor de los valores medioambientales. Pero en nuestro territorio la oferta es escasa.

“Somos el único en el Baix”

En los últimos dos años, se han duplicado en España los restaurantes vegetarianos, lo que da una idea “del interés que despierta este sector y que sigue en auge”, señala David Gasol, nutricionista especializado en veganismo y macrobiótica. Además, David Román, de la Unión Vegetariana Española, coincide con el nutricionista: “el número de seguidores va en aumento, pero no hay estadísticas oficiales”, por lo que se estima que cerca de un millón de españoles son vegetarianos. Evidentemente, este incremento no se asemeja ni con el veganismo instaurado en EEUU, California, Nueva York y otras ciudades, donde esta filosofía lleva más de 60 años de historia, ni tampoco con nuestro territorio baixllobregatense, donde “cuesta comer porque hay poca oferta, por no decir nada”, alega Mónica Tedesko, propietaria del restaurante Sukha, espai vegetarià de Castelldefels, el único espacio gastronómico de la comarca dedicado a esta tipología culinaria.

Tedesko añade que “debido al bajo índice de vegetarianos en España, hacemos platos vegetarianos del mundo: asiáticos, hindúes, etc.”. Por consiguiente, la cocina de este restaurante se encamina a ofrecer un menú diario y una carta muy variable, sujeta a los productos de temporada, km0 y slowfood. El restaurante nació en 2010 y desde sus inicios cocina su plato estrella: wok de verduras, una combinación de vegetales del huerto cocinados al dente y sobre lo que se añade jengibre fresco rallado que se elabora con arroz, pasta o con Kinoa.

A pesar de ser un espacio 100% vegetariano y ser “el único restaurante del Baix” de esta especialidad, gran parte de los clientes no son vegetarianos. De lo contrario, “habría cerrado” recalca Mónica. La apuesta actual se basa en

A LA IZQUIERDA, EL ALBERGUE QUE LA ASOCIACIÓN NATURISTA Y VEGETARIANA DE BARCELONA TIENE EN GAVÀ; A LA DERECHA, PLATOS VEGETARIANOS DEL RESTAURANTE SUKHA, ESPAI VEGETARIÀ DE CASTELDEFELS

comer sano y, sobre todo, cuidar lo que comes. Por ejemplo: “no tenemos microondas porque no necesitamos radiar el alimento con hondas, de modo que todo lo hacemos al horno, a la plancha o al vapor”.

La dulce Lujuria vegana

Al otro extremo del territorio, se encuentra la pastelería Lujuria Vegana, que se traslada de L'Hospitalet a Rubí, porque el local se les ha quedado pequeño. Rosa Avellaneda, directora general de la tienda, anuncia que “con el aumento de la clientela, no podíamos continuar sirviendo en desde L'Hospitalet porque no teníamos capacidad”. Aunque se hayan marchado preexiste la dulce esencia del obrador de pastelería vegana, “referente y pionero en Europa”.

Lujuria Vegana se instaló en la segunda ciudad de Cataluña en enero de 2010 para hacer pastelería vegana 100% vegetal. Ahora no se desprenden del territorio porque, además de continuar exportando pasteles a Inglaterra, “habrá distribución en puntos de venta que se anunciarán en Facebook y en nuestra web, y seguirá llegando a

L'Hospitalet”. Avellaneda hace hincapié en que uno de los pasteles más reclamados por los vegetarianos, veganos y personas con intolerancias alimentarias es el Carrot Cake, un pastel de zanahorias certificado por la Vegan Society, que “está buenísimo y es super esponjoso”, gracias al uso de productos frescos y a que eluden las temidas grasas trans que se encuentra, principalmente, en alimentos industrializados.

La Chia, de moda

Otra de las características de este tipo de productos es que sus precios, en concreto el de los pasteles “son un pelín más elevados, porque las materias primas que usamos están muy seleccionadas”, añade Rosa Avellaneda. En este sentido, las tiendas de dietética y productos naturales, como Espai Natura de El Prat, apuestan por la venta de alimentos de calidad más para vegetarianos que para veganos “porque hay muy pocos” de estos últimos. Una observación que asevera David Castillo, propietario del local, que revela que el producto de moda es la “Chia”, semillas que tienen todas las propiedades para reducir el colesterol

y Omega3. Le sigue en el ranking de ventas la Kinoa, las galletas, las hamburguesas y las salchichas de tofu.

Tendencias

Las principales motivaciones para ser vegetariano son las cuestiones religiosas, todo lo relacionado con la salud de la persona o por prescripción médica por problemas de hipertensión u obesidad, aunque también suele abrazarse este tipo de dieta para adaptarse a un familiar que lo es y acostumbra a comer lo mismo que el vegetariano. También se hace uno vegetariano por convicciones éticas y morales, o bien porque está de moda. David Gasol explica que, últimamente, la gente “se mueve por modas. Se entera que Madonna es vegetariana y decide hacerse también”.

Uno de los grandes tópicos es la percepción social de los vegetarianos vistos como “hippies” o “bichos raros”, señala David Román. Este prejuicio ha cambiado en la última década, ya que en la actualidad se reconoce que es una opción totalmente aceptable. A ello “han contribuido diversas personalidades públicas y famosos, que han proclamado que siguen este tipo de alimentación”, enfatiza Román.

Gavà, centro naturista

Desde la Asociación Naturista y Vegetariana de Barcelona, en la que se incluye una división de ventas, hace más de 50 años que se promueven conferencias, cursos y otras actividades como una paella vegetal que se organiza cada domingo en una finca de Gavà, conocida en la red como Alberg de Gavà, y que ha reunido en ocasiones a más de 1.000 personas. Juan Cortell, presidente de la Asociación, subraya que “los domingos hacemos una paella de arroz vegetariana” en un ambiente naturista y vegetariano. Por tan sólo seis euros, quien quiera puede asistir a comer el siguiente menú: “una ensalada, una manzana, gazpacho o consomé y un plato de arroz con opción a repetir”. El espacio es libre, es decir, “se incluye el nudismo dentro del recinto, pero a la hora de comer se va con ropa”.

Cortell justifica que es naturista porque vela por la protección de animales, por cuestiones alimenticias, de salud, porque es seguidor del ecologismo, entre otros aspectos relacionados con el respeto a los animales y el medioambiente. Además, confiesa que hasta los 50 años de edad nunca ha comido nada de carne, pero a partir de esa edad y a raíz de un programa de televisión donde pedían un vegetariano estricto, “deje de comer huevos y leche también”. Por eso, en la actualidad, “soy vegano total”.

Cursos en Castelldefels

David Gasol, además de tener consulta en distintas ciudades de Cataluña, da cursos de cocina en diferentes escuelas. En su web, hace referencia a un taller culinario de comida vegetariana que ha desarrollado en Castelldefels y que no descarta volver a hacerlo este año. “En el taller cociné seis o siete platos representativos para que la gente tenga una idea de cómo organizarse un menú vegano saludable”, señala el nutricionista. El menú consistía en un plato con cereal, como arroz integral con verduras; una proteína vegetal, tofu; uno de verduras dulces; otro de verduras verdes; un penúltimo de algas y algún postre. Con este taller, Gasol explica “las peculiaridades de esta cocina, así como las propiedades nutricionales a nivel energético y nutricional”. ¡Que aproveche! ■■■

Cambiar la alimentación radicalmente puede derivar en mal carácter

A sabiendas de que somos lo que comemos, no es extraño concluir que “la alimentación influye en el carácter de la persona”, porque todas las células de nuestro cuerpo se regeneran en función de lo que se ingiere. Según David Gasol, nutricionista especializado en veganismo y macrobiótica, variar el sustento diario de forma radical garantiza cambios de carácter y de olor corporal en la mayoría de los individuos.

Gasol incide en que si se consumen productos fundamentalmente del reino vegetal, “la energía es más calmada, relajada y suave”, pero si se opta por “una dieta carnívora, tipo Dukan, que incluye un elevado consumo de proteína animal, en general, las personas tienden a ser mucho más agresivas”, aunque no dejará de ser un tópico porque debe valorarse el conjunto de su alimentación y actividad diaria. En cuanto a los vegetarianos y los veganos, el nutricionista asegura haber conocido casos en los que “la rigidez mental” que les provoca este cambio autoimpuesto en la alimentación, “les puede ocasionar mal carácter, sin generalizar”.

La ausente vitamina B12

Leonor Miralles, propietaria de Nutrimes en Sant Boi, alerta de que no existen muchos estudios oficiales que demuestren este cambio de carácter en la persona, pero “si es cierto que algunos déficits en la dieta de nutrientes podrían modificar el carácter causando más o menos ansiedad”. Una deficiencia de vitamina B12, fuente de energía que se encuentra en la musculatura de los animales y que “es muy necesaria para fabricar glóbulos rojos”, añade Miralles, podría causar “anemia” lo que, posiblemente, desemboca en diversos estados de ánimo.

Sin embargo, David Gasol detalla que por suerte, en nuestro organismo tenemos reservas de esta vitamina B12 que perduran entre 3 y 5 años desde que dejas de consumir la proteína. Por ello, cuando pasa este periodo de tiempo, el profesional suele prescribir suplementos vegetales de

B12 para que esa persona mantenga sus reservas, aspecto que casa con la opinión de la nutricionista Leonor Miralles, quien remarca que tanto los vegetarianos como los veganos son una “población susceptible de ser suplementada con vitamina B12, porque si no la tenemos no podremos fabricar la sangre”.

Vegetariano sibarita

Varios profesionales coinciden en que más que un cambio de carácter, ser vegetariano o vegano es un estilo de vida. Miralles informa de que “suelen ser sibaritas en cuanto a la comida y, muchas veces, no quieren comer fuera de casa” porque prefieren consumir alimentos ecológicos y caseros. En este sentido, algunas de las personas que eligen ser vegetarianas pueden tener un carácter concreto que podría no producirlo la propia alimentación, sino sus creencias y valores.

El vegetariano actual suele tomar alimentos lácteos y huevos, en lo que se conoce como ovolactovegetarianismo. No obstante, existe la figura del vegetariano estricto llamado vegano, que “no incluye ningún tipo de alimento de origen animal”, por lo que no consume ni carne, ni sus derivados, como embutidos, pescado, huevos, leche, etc. Incluso “los más puristas no toman ni miel, ni usan ropa ni cosméticos que sean de origen animal”, especifica Gasol. Las ventajas que asociamos a la alimentación vegetariana se centran en tres pilares: “la salud, los animales y el planeta”, según David Román de la Unión Vegetariana Española. Pero, atención, hay que tener cuidado de que ser vegano no implica comer sano. Gasol explica que ha tenido “clientes veganos que van al Mc Donalds y empiezan a comer patatas fritas y Coca-cola hasta reventar y entonces tienen obesidad y desnutrición”. Por tanto, el experto recomienda hacer una dieta vegana saludable, totalmente asesorada y organizada, y en la que prevalezcan buenos hábitos, no falten nutrientes esenciales y las comidas estén bien equilibradas. ■■■

Un food truck de comida vegana, pendiente de la autorización del Consorcio del parque de Collserola

Veganair se instaló dos fines de semana en el lado de Sant Just Desvern de la Plaza Mireia de Esplugues, donde comienza el Camí de les Aigües, una zona de peregrinación de deportistas del Baix Llobregat

Dayana García Blas

Desde que el primer remolque de comida vegana y crudi-vegana de España, Veganair, se instaló el 13 de febrero en la zona de Sant Just Desvern en la Plaza Mireia, se han sucedido una serie de despropósitos y una renovación en la cúpula del patronato del parque de Collserola. El food truck se ubicó a las puertas del parque porque es una zona de equipamiento natural y deportivo en la que “nuestra actividad puede tener un sentido”, apunta Mar Perearnau, propietaria de Veganair.

Los problemas surgen cuando el Ayuntamiento de Sant Just Desvern, cuyo alcalde era hasta marzo el vicepresidente ejecutivo del patronato del parque, alega que el remolque no está autorizado para llevar a cabo dicha actividad de restauración y que el aval, en todo caso, debe otorgarlo el Consorcio del parque de Collserola. Perearnau responde a la negativa que la solicitud de vía pública solicitada a principios de febrero y el pago de las tasas reglamentarias, autorizan perfectamente la venta de productos veganos.

“No se puede realizar la actividad”

Los problemas para esta alternativa natural de alimentación siguen cuando Venair debe notificar su actividad al Consorcio del Parque Natural de la Sierra de Collserola, que acaba de renovar su junta con Ada Colau de presidenta y la alcaldesa de Esplugues, Pilar Díaz, de vicepresidenta ejecutiva. De momento, hasta que se comunique la petición de Venair, “no se puede realizar la actividad”, lamenta Perearnau. La propietaria del food truck, que simula ser el Airbus A318 Amelia Earhart en honor a la primera mujer piloto que cruzó el Atlántico, detalla que, aunque ahora están inactivos, “es indiscutible que nos han dado la ocupación de vía pública, de hecho nos acompañó la policía a ubicarnos”.

“El consistorio de Sant Just Desvern no nos ha dado un no ro-

VEGANAIR HA PRESENTADO 300 FIRMAS EN DEFENSA DE LA OFERTA DE COMIDA VEGANA EN COLLSEROLAS

tundo porque estamos pendientes de entrevistarnos con el gerente del parque de Collserola para explicarle el proyecto”, afirma la joven emprendedora, recordando que “no ocupamos el parque”, sino un espacio de aparcamiento en la plaza Mireia. Según Mar Perearnau, la Guardia Urbana, con la declaración responsable del inicio de la actividad, “me indicó dónde podía ubicarme y no nos puso impedimento alguno”.

Decisión en manos del parque

Fuentes del Ayuntamiento de Sant Just Desvern insisten en que Veganair “está dentro del ámbito del parque de Collserola” y que, por tanto “el consistorio solicitó el informe correspondiente al

Consorcio del parque, ya que el Ayuntamiento no puede autorizar este tipo de actividades sin el permiso del Consorcio”.

“Nosotros hemos indagado y el Ayuntamiento sigue dándole vueltas a nuestros papeles”, constata la propietaria del remolque. Perearnau aclara que Veganair “no le hace competencia a Espai Mireia (un bar convencional situado enfrente) y va en sintonía con la actividad lúdica del parque”. El dueño de Espai Mireia jamás ha presentado una queja sobre el food truck”, asegura la emprendedora.

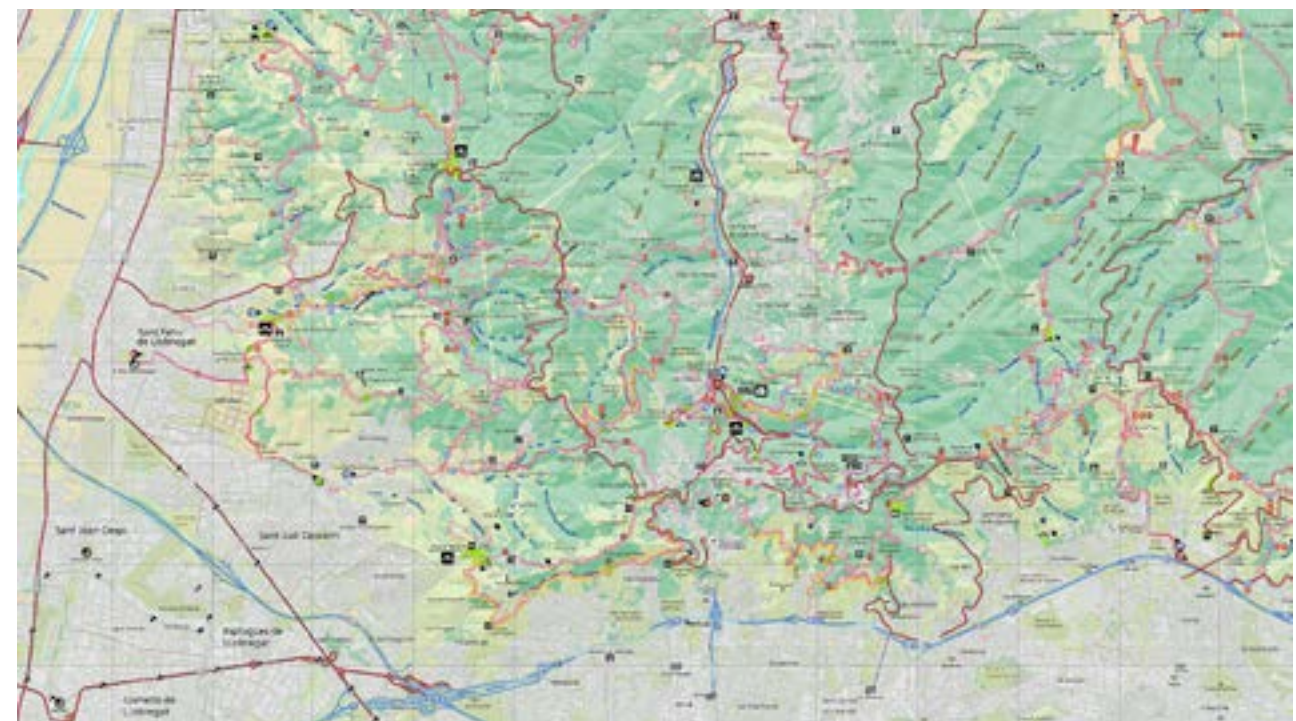
Productos frescos, de proximidad

Veganair ofrece productos frescos, libres de pesticidas y 100% naturales. La carta se compone de platos elaborados para el vegano nato y para el principiante en veganismo que desea darse un capricho saludable. El coco de Tailandia es el producto estrella porque favorece el sistema nervioso y regula la presión arterial. El menú también consta de batidos y zumos naturales, prensados en frío; bols de açai con superalimentos, parfaits; yogur de coco; tapas como hummus con crudités; espaguetis de calabacín con salsa tzatziki; y barritas energéticas crudiveganas, cuyos ingredientes no superan los 42 grados de cocinado.

Mar Perearnau, vegetariana desde los 12 años y vegana desde 2012, ideó este remolque porque es “más económico” que abrir un bar. El food truck cuenta con una nevera, un congelador, pequeños electrodomésticos y conexión de electricidad, agua corriente y desagüe. Y no tiene cocina. Por motivos éticos y morales, “no tenemos nada de fritos y alcohol, ni tampoco ningún producto animal o derivado que contenga lactosa, huevo, azúcar, soja, gluten o conservantes” apostilla Perearnau.

El objetivo de Mar es tener una ubicación estable. Los aeropuertos son otros emplazamientos interesantes para ubicar el food truck, un remolque que ocupa 6 m2 y que ofrece una alimentación sana que huye de los alimentos “nocivos” para los humanos. ///

MAPA DEL PARQUE NATURAL DE COLLSEROLA EN SU LADO SUD-OESTE, TOCANDO AL BAIX LLOBREGAT | ARCHIVO

Nuevas Uñas cumple 20 años creando arte en las manos

María Gómez fue pionera en la decoración de uñas postizas en Gavà; desde 1996, ha cuidado el trato a su clientela y su técnica mediante una formación continua

Nuevas Uñas amplía gama de servicios: depilación al hilo, masaje balinés, pedicuras, pestañas postizas pelo a pelo y limpieza de cutis

Dayana García Blas - BCN Content Factory

La propietaria de Nuevas Uñas, María Gómez, celebra su 20 aniversario ejerciendo una actividad que parte de crear arte en las uñas de aquellas mujeres que quieren cuidarse para sentirse guapas. La onicotécnica, especialista en uñas, es pionera en el tratamiento de esta estructura convexa en Gavà y conserva clientas desde sus inicios, cuando empezó haciendo uñas en una peluquería del municipio. María Gómez, esteticista de profesión, define su trayectoria como “una actividad que me ha llenado personalmente porque me gusta pintar y hacer pequeñas obras de arte en una uña”.

La experta asegura que sus fuentes de inspiración, para la creación artística, parten de cuadros, revistas, redes sociales, internet y de un sinnúmero de soportes a los que accede diariamente para empaparse de ideas creativas con las que sorprender a sus clientas. María Gómez, por ejemplo, traslada dibujos que ha pintado en su casa en un cuadro y los traslada a una uña, en un espacio diminuto y en un tiempo récord. Su actualización y aprendizaje permanente, cursando masters o asistiendo a ferias, le ha permitido “reinventarse e ir a la moda”, apostilla la especialista.

La pintura, su inspiración

Su afición por la pintura le ha llevado muy lejos en su carrera profesional. El sector de las uñas es un negocio de creaciones infinitas que está en auge porque a sus clientas les gusta seguir las tendencias. María Gómez emplea técnicas para confeccionar cada uña, como la denominada “one

stroke”, consistente en creaciones de un solo trazo o doble carga que se utiliza para dibujar flores; encapsulado, que crea arte dentro de la uña; relieve; acuarelas; fantasías; uñas pintadas a mano y un largo etcétera de técnicas. La onicotécnica asegura que sus clientas adoran las uñas decoradas con “pedrería, diamantes de Swarovski, pan de oro, piel de serpiente, etcétera.”

“Con mis creaciones puedes llevar algo sencillo, pero diferente”, remarca la experta. Las mujeres están cansadas de llevar siempre las mismas uñas o bien copias. Por eso en Nuevas Uñas las clientas optan por decorarlas mucho, porque María Gómez constantemente idea nuevos diseños y hace varias pruebas antes de plasmar sus dibujos en la uña de la clienta. La profesional destaca que “la mejor improvisación es la preparada”, porque ella se inspira, hace pruebas y después crea ese arte en las uñas de las clientas en menos de una hora. Sus usuarias son de todas las edades, incluso una clienta que tiene 67 años lleva las uñas redondas, decoradas y pintadas de color rojo o fucsia porque “tiene espíritu juvenil”. Otras se cambian las uñas cada tres semanas para probar estilos diferentes.

Puntera en el Baix Llobregat

María Gómez deja claro que, aunque la técnica es vital para crear arte en las uñas, una buena profesional del sector debe cuidar el trato con su clientela y averiguar las preferencias de esa señora que entra a la tienda. Sus recomendaciones, amabilidad y profesionalidad son algunos de los factores que le han convertido, junto a su tienda Nuevas Uñas, en una de las especialistas más punteras del Baix Llobregat. “La experiencia es un grado que ofrece confianza al cliente. Por ejemplo, ante una persona que se muerde las uñas debes darle seguridad y decirle que sus manos son su tarjeta de presentación y que debe cuidarlas”, añade la esteticista.

Crear arte en las uñas es un trabajo creativo. De ahí que “aquellos que diseñan uñas muy económicas o caseras desprestigian y devalúan la profesión”, lamenta María Gómez. Las uñas de salón, conocidas coloquialmente como “a la francesa”, es lo más “difícil” de hacer y por eso en los concursos siempre se pide crear una mano al estilo francesa y otra esmaltada en color rojo...

Nuevos servicios

Las uñas postizas con decoraciones, que aguantan más que las creativas en uña natural, son artículos de “lujo”. No en vano, tener las manos bien arregladas simboliza que la mujer se cuida. “Hoy en día, hacerse las uñas está al alcance de todos y a la gente le gusta hacérselas porque las apariencias son muy importantes”, señala. Con la llegada del buen tiempo, la clientela pide creaciones diferentes y divertidas para asistir a bautizos, bodas y comuniones, porque son momentos únicos en los que la gente se arregla. Por eso María Gómez ofrece “las uñas a la carta”.

La profesional, que crea arte en una media de 8 o 10 mujeres al día, asegura que lo más importante es que no exista competencia entre compañeras, ya que lo ideal es la compenetración y colaboración entre todas. María Gómez cuenta con un nuevo local más amplio en Gavà, en la confluencia de las calles Tresols con Sant Nicasi, donde ofrece nuevos servicios como la depilación al hilo, técnica más precisa y que no te daña la piel; masaje balinés, relajante que trabaja la musculatura en las cervicales, lumbares y dorsales, sin dolor; limpiezas de cutis; pedicura; pestañas postizas pelo a pelo; y otras depilaciones. ///

EL ARTE SOBRE UÑAS | BCN CONTENT FACTORY

La alcachofa de El Prat podría entrar en el 'Arca del Gusto' del impulsor del 'Slow Food', Carlo Petrini

El sociólogo italiano conoce en primera persona el Parc Agrari en una visita privada centrada en la alcachofa

Petrini considera los productos de km.0 un "elemento cultural" y pide fortalecer la economía local como vía de progreso

El alcalde de El Prat, Lluís Tejedor, pide la colaboración de las instituciones para la protección del Parc Agrari

CARLO PETRINI OBSERVA LA MATA DE LA ALCACHOFA CON LAS EXPLICACIONES DEL PROPIETARIO DE CAL XAGÒ, JOAN RIBAS | I. CRESPO

Imanol Crespo

En un acto celebrado en Barcelona en noviembre de 2015, quedó absolutamente asombrado. El impulsor y creador del movimiento gastronómico 'Slow Food', el italiano Carlo Petrini, no podía creerse que entre la gran urbe de la capital condal y su aeropuerto, en el corazón del ámbito metropolitano, existiera una extensión de la calidad del Parc Agrari del Baix Llobregat. Absorto, le quedó pendiente una visita a los campos de nuestra joya agrícola y que tuvo lugar recientemente en un acto privado organizado por la Asociación de Gastronomía y Turismo del Baix Llobregat y al que pudo asistir El Llobregat. Tras la visita de esta eminencia mundial de la gastronomía de km. 0, la alcachofa se encuentra más cerca de estar incluida en su gran proyecto: el 'Arca del gusto', que recoge un índice de los mejores alimentos de todo el mundo: "Me parece muy interesante ser capaz de estar aquí y comer directamente en el campo un producto alimentario como la alcachofa y, a la vez, conocer la particularidad de este microclima, de este microambiente que produce esta delicatessen", explicaba Petrini tras probar en la masía Can Xagò, de la familia Ribes, alcachofa a la brasa y alcachofa absolutamente cruda, únicamente con el acompañamiento de una vinagreta.

Con miles de productos censados en decenas de países de todo el mundo, Cataluña cuenta actualmente con unos cuarenta, que podrían llegar a doblarse de aquí a un año, según Carlo Petrini: "La alcachofa tiene gastronómicamente una calidad superior. Necesita construir valor de este producto, a la vez que los productores se ponen de acuerdo para organizar una microeconomía de esta tierra", decía Petrini como apuntes pendientes.

Es cultura

Durante el paseo, Petrini calificó el movimiento 'Slow Food' como una revolución dulce que intenta cambiar algunos modelos estancados con el ámbito local como protagonista: "¿Qué es el progreso? ¿El progreso está en la cultura financiera? Hecha un desastre. ¿El progreso es no donar el futuro a las nuevas generaciones? El progreso es reconocer la fuerza de la economía local y sus tradiciones. En este valle los romanos producían verduras hace miles de años. Esta es la verdadera riqueza", exclamaba Petrini.

De hecho, fue más allá y calificó el primer sector como parte cultural y patrimonial de nuestra zona: "Estamos por una economía de ámbito local, que habla a nivel

LA LABOR DE LA AGT JUNTO A LA PROMOCIÓN MUNICIPAL HA DERIVADO EN UN MAYOR INTERÉS DE LA CIUDADANÍA POR LOS PRODUCTOS DE PROXIMIDAD | I.C.

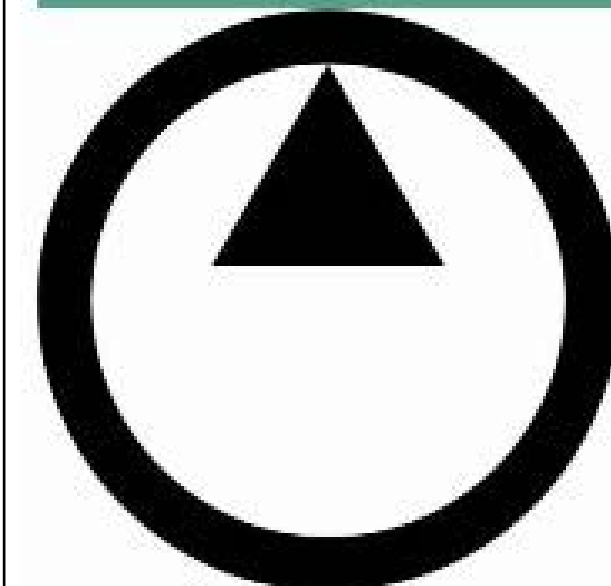
global. Yo soy italiano, pero sé que hay una alcachofa y una raza de pollo particular. Esta es la verdadera globalización virtuosa. No hace falta que la alcachofa se venda en Nueva York. Aquí ya se vende bien. Hace falta que si viene un turista de Nueva York a Barcelona conozca que aquí hay esta alcachofa particular. En estos momentos, es habitual esta mala filosofía. Son productos identitarios y necesitamos una revolución del paradigma: no es una producción estrictamente agrícola, es una producción cultural. Falta orgullo local", zanjaba Petrini.

De la vertiente política habló también el alcalde de El Prat de Llobregat, Lluís Tejedor, presente en el paseo con Petrini y que definió tres ejes para incentivar el producto de proximidad: "Primer, proteger el territorio; porque si no protegemos la tierra, tendremos que ir solo al mercado a comprar. Después colaborando en que el Parc Agrari sea capaz de hacer una gestión del agua, de la seguridad y de las infraestructuras amable; y, luego, trabajando con la ayuda a los mismos productores, facilitando maneras

de comercialización".

En este sentido, Tejedor se considera optimista "en una lucha que estamos ganando", ha dicho comparando nuestro territorio con la ribera del Besòs, totalmente urbanizada al otro lado de Barcelona. Con este objetivo de proteger el territorio y ante nuevos cambios en las Planes Directores de Urbanismo, Tejedor mantiene que "es partidario, desde hace tiempo, de sumar y de concertar" para asegurar la protección del Parc Agrari. "Necesitamos a todas las instituciones y, especialmente, a los Ayuntamientos. Creo que cada vez hay más sensibilidad. Las posiciones absolutamente conservacionistas que nieguen cualquier tipo de intervención tampoco nos llevará a la protección. Siempre debemos hablar de equilibrio, pero la masa crítica del Parc Agrari necesita hoy protección. Se tiene que preservar y mejorar. Estamos abriendo camino y confío mucho en que el mundo local sea determinante. Tenemos que ir de la mano a través del Consell Comarcal. Y soy optimista".

91.2 FM

RÀDIO
MOLINS
DE REI

LA RÀDIO NOSTRA

El comercio local, devorado por los centros comerciales e Internet

EL AEROPUERTO DE EL PRAT MOVIÓ EN 2015 MÁS DE 117 TONELADAS DE MERCANCÍA, UN 14% MÁS QUE EN 2014 | BCN CONTENT FACTORY

Jordi Pinyol, dueño de Balasch, en Cornellà, alerta del desinterés de la administración en relación al comercio local

El Ayuntamiento de Cornellà asegura que las grandes superficies no reciben ninguna ayuda municipal

Dayana García Blas

Como dice el refrán, el pez grande se come al chico. La invasión de los centros comerciales en el Baix Llobregat, unido a la crisis económica que atraviesa España, ha hecho que tiendas centenarias como Balasch tengan que cerrar las persianas de su local para siempre. Jordi Pinyol, propietario de un comercio de moda multimarca, lamenta que en Cornellà la apuesta municipal por las grandes superficies haya “matado” al pequeño comercio que muchas veces sobrevive con la soga al cuello y otras tiene que decir adiós a su actividad.

Sergio Fernández, teniente de alcalde de Economía y Gobernanza en Cornellà, responde con que “las licencias comerciales de las grandes superficies no las da el Ayuntamiento, sino la Generalitat”.

El edil socialista añade que a los centros comerciales de la ciudad “no se les da ninguna ayuda, porque todas las campañas y procesos de dinamización del ayuntamiento se hacen para el comercio local y los mercados municipales”. Fernández asegura sentirse “triste” con el cierre de Balasch, porque el comercio local es la identidad de la ciudad.

La calle Rubió i Ors
El 50% de las tiendas ubicadas en la calle Rubió i Ors, antiguo paseo de establecimientos urbanos y vía donde se ubicaba Balasch, están “cerradas” y el otro 50% restante corresponde a locales chinos, alerta Pinyol. El dueño de la tienda multimarca advierte que “hay muchos comercios que están a punto de cerrar por la cercanía con

en esta misma calle, en los últimos años, “se han abierto 36 comercios, se han cerrado 9 y 17 han cambiado de nombre”, y en toda la ciudad se registran “361 altas en comercios reales”.

El propietario de Balasch recuerda por su parte que en 1994 la inauguración del Centro Comercial Llobregat (Eroski) generó un gran impacto sobre el pequeño comercio de la ciudad. Tamaño fue el impacto, que seis años después habían cerrado unas 400 tiendas urbanas, asegura Pinyol.

Las aperturas de grandes superficies comerciales continuaron en 1995 con el Corte Inglés y en 2010 llegó el CC Splau. Los tres centros citados cuentan con más de 150.000 metros cuadrados de venta, lo que supone dos metros de gran superficie comercial por habitante de Cornellà, en una comarca que ya suma una importante cantidad de grandes centros de compra y ocio en L'Hospitalet, El Prat, Sant Boi, Viladecans, Gavà y Castelldefels. En este punto, Sergio Fernández apostilla en defensa de Cornellà que “el Splau se encuentra ubicado en el término municipal de El Prat”.

“Tirados a la basura”

Jaume Balasch Cuxart fundó en 1916 la tienda de moda que años más tarde remodeló su nieto, Jordi Pinyol, quien invirtió 400.000 euros, “tirados a la basura”. Habría sido uno de los comercios más antiguos de Cornellà en el caso de que no hubiera cerrado por problemas económicos derivados de la “nula ayuda institucional y la masiva presencia de grandes superficies” en el Baix Llobregat. Un extremo que aumentará a finales de este año, cuando se dé la bienvenida al gigantesco The Style Outlet, de Neinver, en Viladecans. En Esplugues también se prevé que Equilis construya un nuevo centro comercial de 20.000 metros cuadrados.

Pinyol critica que en los últimos ocho años “el Ayun-

La llegada de Amazon impulsaría el aeropuerto de El Prat y la venta online

Redacción

La carga aérea ha despegado con fuerza en El Prat gracias a las ventas online. El año pasado, el aeropuerto movió 117,2 millones de kilos de mercancías, un 14% más que el año pasado. Una tendencia creciente que se mantiene en lo que llevamos de este año.

Las exportaciones catalanas no cesan de crecer y una de las vías de transporte más utilizado en el avión. Mientras la mayoría de rutas desde El Prat son a Europa y solo el 17% viajan fuera del Viejo Continente, con la carga ocurre lo contrario, ya que las mercancías que se exportan fuera de la Unión Europea sobrepasan el 55%, dado que el avión es más competitivo en las distancias largas.

Con la entrada en servicio de la sede logística de Amazon en El Prat para atender a los clientes de este supermercado online en España y el sur de Europa, se

prevé que la carga aérea se incremente de forma notable. Por el aeropuerto de El Prat se transportan productos médicos y sanitarios, pero también textil, piezas y componentes, pescado y marisco. El avión es un medio de transporte vital para compañías de moda como Mango, Desigual o Inditex, dado que su modelo de negocio es cambiar de colección cada 15 días y los pedidos de sus clientes obligan al transporte inmediato.

No obstante, nuevas aeronaves con capacidad para las mercancías se unen a las ya existentes. Este es el caso de las de Saudia Airlines, que incluyó transporta material para la construcción. En 2015, las compañías con mayor actividad de carga fueron UPS, DHL, Emirates, Qatar Airways y American Airlines. Para 2016, el ranking puede cambiar con la llegada de dos nuevos cargueros, un Airbus A310 de Turkish Airlines y un Boeing 777 de Emirates. Son dos aviones que se suman a los entre diez y quince vuelos charter programados por Saudia Airlines a lo largo de la temporada. ■■■

ARRIBA, BALASCH SE FUNDÓ EN EL AÑO 1916; ABAJO, JORDI PINYOL POSA EN SU ESTABLECIMIENTO JUSTO ANTES DE ECHAR EL CIERRE

tamiento de Cornellà haya apostado más por las grandes superficies y nada por el comercio urbano”. El propietario de Balasch reprocha al regidor del área de promoción económica y gobernanza que “no ha se ha reunido con los comerciantes de la ciudad y nunca ha entrado en mi tienda”. Jordi Pinyol anota que tuvo una reunión con el alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, y éste le anuncio que “el comercio está haciendo un cambio importante y que en los próximos tiempos todo el comercio estaría en Internet, e incluso detalló que a largo plazo las grandes superficies desaparecerían”.

Auge de las compras online

Sergio Fernández señala que el cierre del comercio local se debe a la crisis económica, porque los hábitos de consumo han cambiado y el ciudadano ahora compra online, sobre todo, “tema textil”. Según la Asociación de Autónomos de España, entre 2013 y 2018, unos 200 comercios en todo el Estado “están abocados al cierre por los alquileres de renta antigua, la falta de relevo generacional, la competencia con otro tipo de comercios y el la competencia online”, ha descrito Fernández.

La administración municipal ha practicado una “política cínica” de cara a los comerciantes mientras facilitaba el trabajo a las grandes superficies, asegura Pinyol. Algunas de las actividades que ha promovido el Ayuntamiento se sustentaban en la campaña “Cornellà Compra a Casa”, donde se ofrecía una tarjeta de fidelización que acabó abandonándose; y la Nit del Comerç, que consistía en abrir las tiendas hasta las 12 de la noche y que “habría funcionado muy bien si no se hubiera perdido la tradición”.

Jordi Pinyol añade que el desinterés hacia el comercio local por parte de la administración es “evidente” y esto tendrá “nefastos efectos sociales”, como la desertización. ■■■

El 30% de los establecimientos de alimentación desaparecerá en 2020

BCN Content Factory

La masiva apertura de grandes superficies perjudica al pequeño comercio de la alimentación porque implica un desplazamiento y concentración de la actividad comercial. En el plazo de cuatro años, las previsiones indican que el 30% de los establecimientos de proximidad desaparezcan por el nacimiento de nuevos centros comerciales, supermercados e hipermercados, según estima María Sánchez, del Instituto de Economía de Barcelona en su estudio “Small shop for sale! The effects of big-box openings on grocery stores”.

La debacle del negocio minorista dedicado a la alimentación causará en 2020 el cierre de una media de entre 15 y 20 tiendas diarias. El informe, que ha analizado los casos registrados durante ocho años, entre 2003 y 2011 en varias poblaciones españolas de menos de 10.000 habitantes, entre ellas las del Baix Llobrega de esas características, revela que de los 317 supermercados abiertos en las localidades estudiadas, 229 se ubicaron en la periferia y solo el 88 en el centro de la ciudad. ■■■

final. “Els Mossos d’Esquadra només podem afirmar que la comarca està neta de prostitució al carrer, tret d’alguns moments puntuals, com durant el Mobile World Congress, on sí notem la presència d’algunes dones prostitutes.

Però més enllà del carrer, no podem saber si en pisos particulars es comercialitza amb el sexe. Equivocadament, pensem que la Rambla té més prostitució que l’Eixample i no és veritat. A la Rambla hi ha prostitutes al carrer, però la prostitució és més abundant en pisos particulars de l’Eixample, on nosaltres no podem actuar”, puntualitza el responsable de comunicació dels Mossos del Baix Llobregat.

Castelldefels ha desenvolupat en els darrers anys una forta política en contra de la prostitució i ha aconseguit acabar amb aquesta pràctica sexual a la via pública. “Els problemes generats en el seu dia per la prostitució a Castelldefels afortunadament són un tema tancat legalment. Va ser un maldecap que van protagonitzar els prostíbuls Riviera i Saratoga en el passat, ja clausurats i sense llicència. Els prostíbuls formen part d’un episodi que tenim superat com a ciutat. Més enllà de la seva incidència en els carrers de Castelldefels, des del govern municipal no volem entrar en un debat sobre la problemàtica general de la prostitució”, explica l’alcaldessa de Castelldefels, Candela López.

La gran victòria de Castelldefels va ser aconseguir el tancament judicial dels seus prostíbuls, però, a més, és un dels municipis que imposa multes més altes per la pràctica de la prostitució. “Espanya té una normativa sobre la prostitució poc concreta i fins i tot podríem dir que la prostitució al nostre país és al·legal. Només els ajuntaments poden sancionar la prostitució a través de multes econòmiques, sempre i quan estiguin exercint al carrer”, explica el portaveu de la policia catalana al Baix Llobregat.

Els alcaldes, també contraris a la legalització

L’alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda, és un dels batlles que també s’ha mostrat públicament contrari a la legalització de la prostitució. “Castelldefels és un exemple de què tenir prostitució a prop és un greu problema. Els veïns propers al Saratoga i al Riviera vivien horroritzats per les situacions que es produïen al voltant de la prostitució. No només és practicar sexe, sinó que també es creen màfies i xarxes de tràfic de dones que són denigrants per a les persones, per aquesta raó no vull la legalització de la prostitució”, confessa Poveda.

“Estic en contra de la prostitució perquè darrera d’aquesta activitat sempre s’amaga l’explotació de les dones i la creació de màfies de tràfic de fèmines i nenes. A més, en aquests moments de crisi, hi hauran persones que comercialitzaran amb el seu propi cos per sortir-se’n econòmicament i això és un atemptat als drets fonamentals de les persones”, redunda el batlle de Sant Joan Despí.

Molt més contundent ha estat Antònio Balmón, alcalde de Cornellà. “Jo no vull legalitzar la prostitució i considerar-la una professió més. No vull haver d’explicar a les meves filles que una de les seves opcions laborals en el futur serà la de ser prostitutes”.

Sant Vicenç dels Horts, obert al debat

Més enllà de les postures abolicionistes, l’alcaldessa de Junts per Sant Vicenç estaria disposada a parlar i debatre. “Personalment, estic en contra de legalitzar la prostitució si l’entem com un abús de poder de l’home vers el cos de les dones per treure profit econòmic. En aquest sentit,

jo crec que cap partit estaria disposat a obrir vies de legalització. Una altra cosa són les pràctiques més modernes, com els gigolós o la prostitució voluntària de les dones. Aquí la meua visió és més reguladora. En tot cas, crec que en el debat que proposa Colau s’hauria de diferenciar l’abús sexual i el tràfic de les dones i menors de la prostitució voluntària”, concreta la batlle vicentina, Mayte Aymerich.

Begues opta per penalitzar els clients i els proxenetes

Segons Mercè Esteve, l’alcaldessa convergent de Begues, el grup Metropolità de Convergència i Unió està preparant una moció per demanar l’adhesió de l’Àrea Metropolitana de Barcelona a la Xarxa de ciutats lliures del tràfic de dones “amb la voluntat que els drets de les dones deixin de

ser drets de segona”. Esteve està en contra de la legalització de la prostitució i aposta per desenvolupar campanyes de conscienciació contra aquesta pràctica sexual entre els homes usuaris. “Considero que la seva regulació, com si d’una professió es tractés, suposaria considerar-la una alternativa acceptable per a les dones quan el que volem és educar en la igualtat als nostres fills i filles”, reflexiona l’alcaldessa convergent.

Tenint en compte la negativa dels alcaldes i alcaldesses socialistes del Baix Llobregat, a més de les negatives d’altres municipis com Castelldefels, on governa un partit afí com Movem; o Sant Vicenç, sota alcaldia republicana en coalició amb Podem, Ada Colau ho tindrà complicat per aconseguir fer realitat la seva proposta de legalitzar la prostitució a l’Àrea Metropolitana de Barcelona. ///

They practice enjoynalism
We enjoy journalism from Barcelona
to the rest of the world

Joventut y Salamandra: dos décadas de espectáculo

El Teatro Joventut celebra sus bodas de plata con una jornada de puertas abiertas repleta de sorpresas

La Sala Salamandra conmemora sus dos décadas con una programación especial durante los meses de mayo y junio

Eva Jiménez

El Teatro Joventut y la Sala Salamandra tienen mucho en común, a pesar de que el primer equipamiento cultural es público; y el segundo, privado. Ambos nacieron hace más dos décadas para satisfacer las necesidades culturales de los hospitalenses y dinamizar la cultura local. En el primer caso, el Ayunta-

miento compró lo que antes era un antiguo cine y lo adaptó para ampliar la oferta del Centro Católico. En el segundo, un grupo de jóvenes decidió crear la primera sala de conciertos y un club nocturno de música alternativa a la entonces existente.

Los dos proyectos cuajaron y este año celebran sus más de dos décadas de existencia. El Teatro Joventut cumple 25 años con más de 1.500 espectáculos, 2.450 funciones teatrales y 800.000 espectadores a sus espaldas; y la Sala Sa-

UNA DE LAS DOS SALAS DE SALAMANDRA TIENE SU FUTURO COMPROMETIDO

lamandra hace balance de sus 20 años con 1.820 conciertos de más de 3.600 grupos de todos los estilos musicales.

La fiesta grande del Teatro será el domingo 8 de mayo, el mismo día en que se estrenó la primera obra de teatro, sólo que en 1991. La celebración tendrá lugar a las 18 horas y consistirá en una jornada de puertas abiertas creativa y llena de sorpresas. Salamandra, por su parte, conmemora la inauguración de la sala el 21 de junio de 1996 con una programación especial durante los meses de mayo y junio, donde tendrán cabida artistas como Manu Chao, el cantante que más conciertos ha realizado en su seno, y el regreso de músicos como Daniel Higiénico y el Cuarteto de Baño Band (21 de mayo) o BB Sin Sed (18 de junio). También está prevista la publicación de un libro que recoja la historia de sus 20 años de existencia.

Unidos por la Casa de la Música

Las coincidencias no terminan aquí. Ayuntamiento y Salamandra comparten un espíritu formativo y un proyecto común denominado Casa de la Música. Este modelo de colaboración público-privada (también participa la Generalitat de Catalunya) se gestó hace diez años y a través de él se intenta ofrecer cursos estables de música, facilitar la creación, experimentación y exhibición musical y favorecer el conocimiento y la participación de la ciudad, sobre todo de los más jóvenes.

Lógicamente, esta colaboración no impide que cada una de las partes se relacione con administraciones y entidades de otros municipios. El concejal de Educación y Cultura, Jaume Graells, destaca la vocación del Teatro por abrirse a otras localidades desde el principio, una apuesta que se ha consolidado con la participación de L’Hospitalet en el Festival Barnasants desde 2007. Por su parte, el director de Salamandra, David Lafuente, menciona la implicación de la Sala en el Festival Esperanzah de El Prat, el año pasado. Por no hablar de festivales propios ya consolidados, como el Festival Acrobatas o el Let’s Festival, respectivamente.

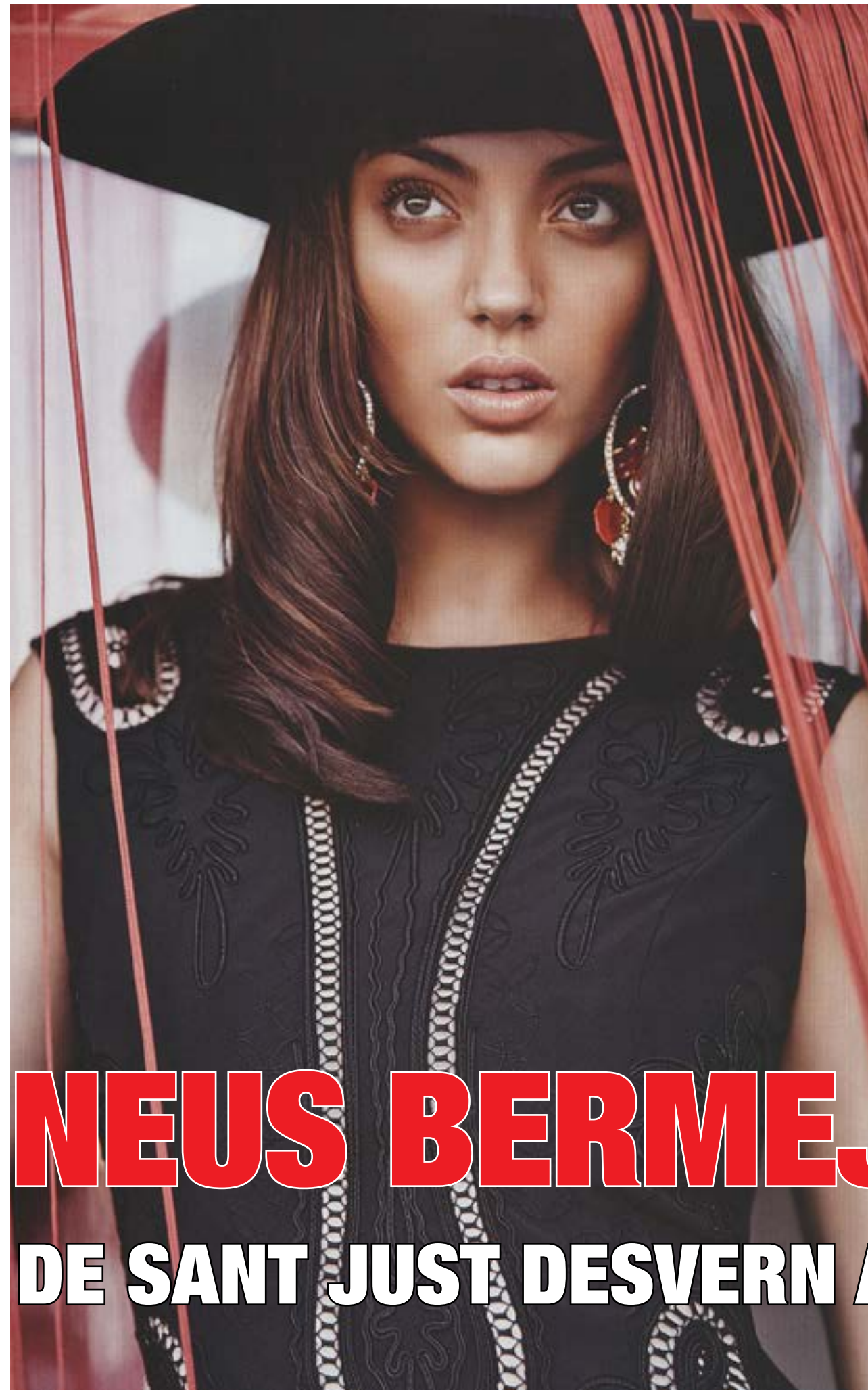
Juntos hacia el Distrito Cultural

El futuro también se avecina compartido, ya que ambos equipamientos formarán parte de lo que se anuncia como Distrito Cultural (DC). Graells explica que, aunque el Teatro se halle lejos físicamente de dicho espacio, se trata de un “distrito abierto” donde el Teatro jugará un papel importante.

Lafuente, por su parte, considera que el DC puede ser una gran oportunidad para contar con un gran equipamiento que incluya una sala grande, una sala pequeña y aulas de formación. Actualmente, Salamandra se halla dividida en dos salas (Sala 1 y Sala 2), la segunda de las cuales pelagra porque está prevista la construcción de pisos. También encaran el futuro con la idea de convertirse en una fundación ya que, según Lafuente, esta fórmula jurídica les permitirá seguir haciendo lo que les gusta con más facilidad.

De momento, el balance es altamente positivo para ambos. Graells considera que se le ha sacado el máximo partido al Teatro con los recursos de los que se ha dispuesto; y Lafuente se muestra orgulloso de la programación variada y equilibrada que han ofrecido.

Para más información sobre el Teatro Joventut puede consultarse www.teatrejoventut.cat. La programación completa de la Sala Salamandra se halla disponible en www.salamandra.cat. ///

NEUS BERMEJO i GIL

DE SANT JUST DESVERN A NOVA YORK

La jove santjustenca s'ha consolidat com una de les models més actives a les diverses capitals de la moda

Carla Bermejo i Gil / BCN Content Factory

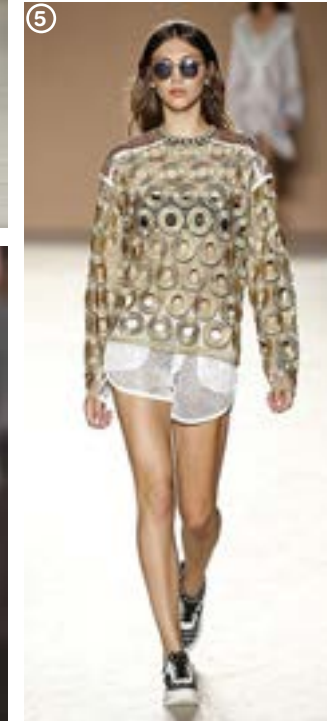
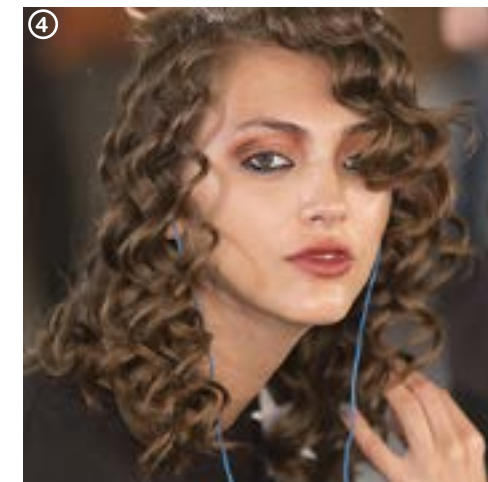
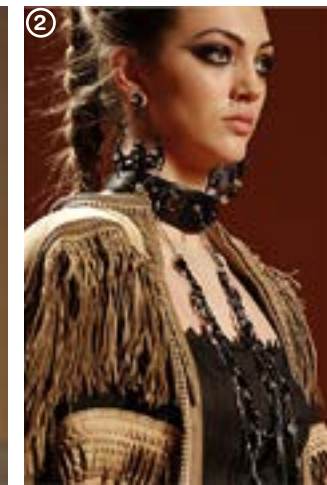
El Llobregat m'ha plantejat un repte, un dels grossos. Si escriure d'un dels rostres més internacionals del Baix Llobregat ja m'hauria resultat un desafiament, cal sumar-hi que, en aquest cas, es tracta de la meua germana, la Neus Bermejo i Gil.

La Neus, tot i que a gent del nostre entorn encara els hi costa de creure, és la meua germana petita i no a la inversa. Té només 20 anys i des dels 16 està immersa en l'univers de la moda. Amb uns enormes ulls verds, somriure entremaliat, cabellera rossa i alçada de jugadora de bàsquet des de ben petita que ja destacava per la seva bellesa. Va néixer el 2 de desembre, la mitjana de tres germanes i la petita de classe, fet que la va fer espavilar ben aviat.

Va començar a donar tombs pel món amb només 16 anys. Es va estrenar a Londres, on hi va viure durant dos mesos en un pis amb altres models arribades d'arreu. De seguida va aconseguir un bon anglès i ara és habitual que enmig d'una conversa enllaci un "Mare meua" amb un "What a pity". En els seus inicis com a model va haver de fer una renúncia complicada, deixar de jugar a l'esport que estima des dels vuit anys, el bàsquet. De fet, a la Neus, els camins del bàsquet i la moda se li van creuar des del minut zero. L'oferta d'entrar a una agència li va arribar mentre anava en tren cap a Mataró a entrenar amb el seu equip. La decisió de decantar-se per la moda la va haver de prendre en el moment més àlgid de la seva trajectòria basquetbolística: el seu equip era imbatible, ella era peça fixa de la Selecció Catalana i havia estat convocada per la Selecció Espanyola abans del Mundial Sub17 que se celebrava aquell estiu del 2012 a Àmsterdam.

Presca la decisió, la Neus no ha parat de créixer com a model. Al llarg d'aquests quatre anys ha treballat per marques d'alt prestigi com ara Dior, Hermes, Carolina Herrera o Uterque; ha aparegut en publicacions relle-

SESSIÓ DE FOTOGRAFIES A ITÀLIA CARACTERITZADA DE LLATINA I GITANA PER GLAMOUR

1. DESFILANT PER CARLOTTA OMS A LA 080 D'AQUEST PASSAT JUNY
2. LA SEVA PRIMERA DESFILADA D'ALTA COSTURA. PER JEAN PAUL GAULTIER A PARÍS.
3. EDITORIAL PER GLAMOUR ITÀLIA. FOTOGRAFIADA PER ANDONIBARANTXA
4. AL BACKSTAGE DE LA 080 ESCOLTANT MÚSICA MOMENTS PRÉVIS A DESFILAR
5. DESFILANT PER CUSTO A LA ÚLTIMA EDICIÓ DE LA 080
6. A NOVA YORK FOTOGRAFIADA PER BRYAN WHITELY

quatre-cents o quatre mil els quilòmetres de distància. Enguany, ha estat a Copenhaguen, Estocolm, Estambul, Londres, Nova York, Madrid, Sicília i Dusseldorf. Pot viatjar per una feina ja contractada o anar a viure una temporada a una ciutat i allà acudir a càstings per tal d'aconseguir feines. La Neus ha arribat a fer set càstings en un sol dia i explica que la constància i la fortalesa són claus per no decaure i seguir endavant en aquest sector. La competència és extrema i en fer tants càstings has de tenir clar que rebràs molts "no" com a resposta; la Neus aquesta seguretat la té.

Amant dels tatuatges, en té vuit, de l'spinning esgotador i de qualsevol estil de música que se li posi per davant. No sap què serà del seu futur llunyà, però assaborix al màxim els èxits del present. Té un àngel de la guarda que la protegeix en aquest camí, el seu pare, el nostre.

Quins reptes li esperen aquest any?

En aquesta nova temporada la Neus té diverses cites pre-fixades. Es posarà en marxa a la Mercedes-Benz Fashion Week Madrid que se celebra del 16 al 20 de setembre. Després viatjarà fins a París on desfilirà a la Paris Fashion Week del 27 de setembre al 5 d'octubre. Es quedarà a viure allà fins a finals d'any i al gener tornarà a Barcelona on se celebrarà la 080 Barcelona Fashion, la passarel·la de casa. Quan s'acabi marxarà a viure a Nova York. Tot i aquestes dates fixes, una de les característiques bàsiques d'aquesta feina és que no es pot elaborar una planificació laboral a llarg termini.

Si que se saben les passarel·les a les quals mai falla, però no les feines puntuals per a marques o publicacions que poden anar sorgint i que la poden fer canviar de país inesperadament. Anirem seguint què li té preparat aquest any a la nostra amfitriona llobregatencina. //

vants com ara Glamour, Harper's Bazar, Telva o Mujer Hoy i repeteix any rere any en les quatre principals passarel·les mundials: París, Nova York, Milà i Londres desfilant per marques com Giorgio i Emporio Armani, Jean Paul Gaultier, Custo o Desigual.

La Neus encadena un viatge amb un altre, la majoria de l'any no treballa a Barcelona, bon símptoma en l'aspecte laboral, però que alhora té el seu contrapunt: la distància amb la família, l'esgotament i en certes ocasions, la soledat. Tot i que, la mare està pendent d'ella siguin

Masterclass de Carmen Casilla
24-10-2016

¡Plazas limitadas!

Solo para profesionales del sector

Reservas: 666 52 20 06

Nuevas Uñas
C/ Tresols con Sant Nicasí (Sarà)
666 52 20 06 - nuevasonas@gmail.com

Nuevos Servicios

- Nutricionista
- Depilación con hilo
- Masaje balinés
- Higiene facial
- Extensión de pestañas
- Pedicuras, etc.

Tus uñas nuevas al 50% de descuento

Llama o escribe para reservar tu cita

Les alcaldesses del Baix Llobregat, en contra de legalitzar la prostitució

Cap alcaldessa baixllobregatina abraça la proposta reguladora d'Ada Colau

Maite Aymerich (ERC) estaria disposada a parlar tot i que amb moltes concrecions

ADA COLAU SE TOPA CON EL BLOQUEO UNÁNIME DE LAS ALCALDESAS METROPOLITANAS A LEGALIZAR CUALQUIER CUESTIÓN RELACIONADA CON LA PROSTITUCIÓN | BCN CONTENT FACTORY

Beatriz Fontseré

La majoria dels alcaldes i alcaldesses del Baix Llobregat estan en contra de normalitzar la prostitució a la nostra zona, tot i les intencions de la batlle de Barcelona. Recentment, Ada Colau ha mostrat públicament la seva intenció de legalitzar, en la mida de les seves competències, la feina més antiga del món; però la seva iniciativa ha estat durament contrariada per la resta de representants polítics de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

L'Ajuntament de la capital catalana ha creat una taula de negociació a favor de la prostitució voluntària i en contra del tràfic de dones i de nenes. Aquest és el primer pas que ha liderat el govern de Barcelona en Comú per normalitzar la prostitució en els carrers de la Ciutat Comtal. Colau, però, ha anat més enllà i ha proposat expandir la iniciativa a tota la zona metropolitana, un fet que han rebutjat els diferents líders del Baix Llobregat. Lluïsa Moret, l'alcaldessa de Sant Boi de Llobregat, ha estat una de les més crítiques: "No ens oposem al debat, ens oposem a les decisions unilaterals imposades per l'Ajuntament de Barcelona. Nosaltres el que volem és un debat profund sobre aquest tema perquè hem de tenir en compte que les decisions que es prenen a Barcelona tenen un fort impacte a l'entorn metropolità i creiem que el que s'hauria de fer és un debat obert i ampli per presentar postures. En aquesta línia, l'opinió dels alcaldes i alcaldesses socialistes serà la mateixa: volem un model abolicionista similar al de Suècia".

Contra el tràfic de dones i nenes
En aquesta línia, els batlles i les alcaldesses socialistes del Baix Llobregat s'han sumat a la campanya del Moviment

CONTINUA A LES PÀGINES SEGÜENTS >>

Democràtic de Dones i a la Xarxa de Municipis Lliures del Tràfic de Dones i de Nenes. Aquesta campanya bàsicament significa que en les properes sessions plenàries, els ajuntaments liderats pel PSC aprovaran mocions sumant-se a aquesta campanya i a aquesta xarxa, entenant l'adhesió amb una declaració d'intencions. Aquest és el cas de Gavà, que en la sessió plenària d'abril presentaran aquesta moció i faran un debat de partits al respecte. "A hores d'ara, amb la desigualtat entre sexes existent, parlar de prostitució és parlar de violència vers les dones. L'Ajuntament de Gavà està lluitant molt per eradicar la violència de gènere i és per aquesta raó que no podem estar d'acord amb la prostitució. Nosaltres no podem legalitzar una pràctica que s'aprofita d'una situació de vulnerabilitat o d'exclusió social femenina per beneficiar-se econòmicament", puntualitza l'alcaldessa socialista de Gavà, Raquel Sánchez.

Esplugues també debatrà en el ple d'abril una moció adherint-se a la Xarxa de Municipis Lliures del Tràfic de Dones. La postura de l'alcaldessa Pilar Díaz, però, està molt clara: "Els socialistes no volem legalitzar la prostitució i jo crec que tothom ens podem posar d'acord en el fet de voler eliminar el tràfic de dones i nenes i l'explotació sexual. El tema radica en el model que volem aplicar per eliminar aquest abús i tot i que alguns partits polítics creuen que la millor manera és legalitzar-lo, el PSC considera que el més adequat és prohibir-la. Ens avala un informe del Parlament europeu que especifica que en els països on s'ha legalitzat la prostitució, ha augmentat aquesta pràctica sexual, les màfies i els abusos vers les dones".

En declaracions a aquesta revista, l'alcaldessa de Vallirana, Eva Martínez, afirmava que el PSC no vol legalitzar la prostitució, sinó que vol introduir el model suec en les seves polítiques públiques. "Nosaltres no volem legalitzar la prostitució perquè s'ha demostrat que, en els països on s'ha pres aquesta via, com Alemanya o Holanda, s'ha multiplicat aquesta pràctica sexual i també ha augmentat el tràfic de dones. Nosaltres volem perseguir la pràctica de la prostitució a través de sancions contra els proxenetes o contra els clients. De fet, s'ha demostrat que a Suècia aquest sistema abolicionista ha reduït considerablement la prostitució", ha puntualitzat Martínez. Fa anys, a la N-340, al seu pas per Vallirana, hi havia prostitutes que practicaven sexe a la via pública. "L'Ajuntament va treballar durament per eradicar aquesta activitat a través de multes i avui dia podem dir que en el nostre municipi no s'exerceix la prostitució", confessa Eva Martínez.

Lluïsa Moret - Sant Boi
Ens oposem a les decisions unilaterals imposades per Barcelona

Raquel Sánchez - Gavà
No podem legalitzar una pràctica que s'aprofita d'una situació de vulnerabilitat

Maite Aymerich - Sant Vicenç
S'hauria de diferenciar l'abús sexual i el tràfic de les dones i menors de la prostitució voluntària

Candela López - Castelldefels
No volem entrar en un debat sobre la problemàtica general de la prostitució

Municipis com Castelldefels i Gavà sempre han estat vinculats a la prostitució. D'una banda, l'autovia C-31 concentrava una àmplia oferta de prostitutes que s'exposaven públicament durant tot el dia. I d'altra perquè, en un espai relativament petit, s'havien instal·lat dos prostíbuls: el Saratoga i el Riviera. Això ha estat possible perquè en el

nostre país la prostitució no és il·legal. Només és denunciable la pràctica sexual a la via pública, fet que només permet detenir dones que ofereixen sexe a canvi de diners si treballen al carrer. Amb el tancament d'aquests dos locals, al 2014, el gran flux de prostitució al Baix Llobregat es va eliminar, tot i que no es pot confirmar el seu

final. “Els Mossos d’Esquadra només podem afirmar que la comarca està neta de prostitució al carrer, tret d’alguns moments puntuals, com durant el Mobile World Congress, on sí notem la presència d’algunes dones prostitutes.

Però més enllà del carrer, no podem saber si en pisos particulars es comercialitza amb el sexe. Equivocadament, pensem que la Rambla té més prostitució que l’Eixample i no és veritat. A la Rambla hi ha prostitutes al carrer, però la prostitució és més abundant en pisos particulars de l’Eixample, on nosaltres no podem actuar”, puntualitza el responsable de comunicació dels Mossos del Baix Llobregat.

Castelldefels ha desenvolupat en els darrers anys una forta política en contra de la prostitució i ha aconseguit acabar amb aquesta pràctica sexual a la via pública. “Els problemes generats en el seu dia per la prostitució a Castelldefels afortunadament són un tema tancat legalment. Va ser un maldecap que van protagonitzar els prostíbuls Riviera i Saratoga en el passat, ja clausurats i sense llicència. Els prostíbuls formen part d’un episodi que tenim superat com a ciutat. Més enllà de la seva incidència en els carrers de Castelldefels, des del govern municipal no volem entrar en un debat sobre la problemàtica general de la prostitució”, explica l’alcaldessa de Castelldefels, Candela López.

La gran victòria de Castelldefels va ser aconseguir el tancament judicial dels seus prostíbuls, però, a més, és un dels municipis que imposa multes més altes per la pràctica de la prostitució. “Espanya té una normativa sobre la prostitució poc concreta i fins i tot podríem dir que la prostitució al nostre país és al·legal. Només els ajuntaments poden sancionar la prostitució a través de multes econòmiques,

sempre i quan estiguin exercint al carrer”, explica el portaveu de la policia catalana al Baix Llobregat.

Els alcaldes, també contraris a la legalització

L’alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda, és un dels batlles que també s’ha mostrat públicament contrari a la legalització de la prostitució. “Castelldefels és un exemple de què tenir prostitució a prop és un greu problema. Els veïns propers al Saratoga i al Riviera vivien horroritzats per les situacions que es produïen al voltant de la prostitució. No només és practicar sexe, sinó que també es creen màfies i xarxes de tràfic de dones que són denigrants per a les persones, per aquesta raó no vull la legalització de la prostitució”, confessa Poveda.

“Estic en contra de la prostitució perquè darrera d’aquesta activitat sempre s’amaga l’explotació de les dones i la creació de màfies de tràfic de femines i nenes. A més, en aquests moments de crisi, hi hauran persones que comercialitzaran amb el seu propi cos per sortir-se’n econòmicament i això és un atemptat als drets fonamentals de les persones”, redunda el batlle de Sant Joan Despí.

Molt més contundent ha estat Antònio Balmón, alcalde de Cornellà. “Jo no vull legalitzar la prostitució i considerar-la una professió més. No vull haver d’explicar a les meves filles que una de les seves opcions laborals en el futur serà la de ser prostitutes”.

Sant Vicenç dels Horts, obert al debat

Més enllà de les postures abolicionistes, l’alcaldessa de Junts per Sant Vicenç estaria disposada a parlar i debatre. “Personalment, estic en contra de legalitzar la prostitució

si l’entem com un abús de poder de l’home vers el cos de les dones per treure profit econòmic. En aquest sentit, jo crec que cap partit estaria disposat a obrir vies de legalització. Una altra cosa són les pràctiques més modernes, com els gigolós o la prostitució voluntària de les dones. Aquí la meua visió és més reguladora. En tot cas, crec que en el debat que proposa Colau s’hauria de diferenciar l’abús sexual i el tràfic de les dones i menors de la prostitució voluntària”, concreta Mayte Aymerich.

Begues opta per penalitzar els clients i els proxenetes

Segons Mercè Esteve, l’alcaldessa convergent de Begues, el grup Metropolità de Convergència i Unió està preparant una moció per demanar l’adhesió de l’Àrea Metropolitana de Barcelona a la Xarxa de ciutats lliures del tràfic de dones “amb la voluntat que els drets de les dones deixin de ser drets de segona”. Esteve està en contra de la legalització de la prostitució i aposta per desenvolupar campanyes de conscienciació contra aquesta pràctica sexual entre els homes usuaris. “Considero que la seva regulació, com si d’una professió es tractés, suposaria considerar-la una alternativa acceptable per a les dones quan el que volem és educar en la igualtat als nostres fills i filles”, reflexiona l’alcaldessa convergent.

Tenint en compte la negativa dels alcaldes i alcaldesses socialistes del Baix Llobregat, a més de les negatives d’altres municipis com Castelldefels, on governa un partit afí com Movem; o Sant Vicenç, sota alcaldia republicana en coalició amb Podem, Ada Colau ho tindrà complicat per aconseguir fer realitat la seva proposta de legalitzar la prostitució a l’Àrea Metropolitana de Barcelona. ■■■

■ **L’ACUDIT D’EN KAP**

Registre de Participació
Inscriu-te!

Podràs participar en tots els processos que impulsi l'Ajuntament

 Ajuntament de Molins de Rei

SOM MOLINS DE REI

Rebajas permanentes

Neinver abre en Viladecans el primer outlet de la zona metropolitana de Barcelona tras una inversión de 80 millones de euros

El centro comercial estrena su primera fase con 55 de los 85 establecimientos, todos con descuentos mínimos del 30%

Imanol Crespo

El tsunami comercial del Viladecans The Style Outlets toca tierra en el Baix Llobregat. Después de unos cinco años desde el inicio del proyecto y año y medio de obras, el centro comercial outlet -las marcas aplicarán un descuento mínimo del 30% en sus productos o servicios- ha abierto las puertas para ser el primer centro comercial de este tipo en todo el ámbito metropolitano de Barcelona. Es, sin duda, su mejor carta, además de la excelente ubicación que ofrece una ciudad como Viladecans, a diez minutos del Aeropuerto de El Prat y pocos más al centro de Barcelona. Se trata de un fenómeno económico incontestable que ha logrado sumar un apoyo prácticamente unánime. Sin embargo, si bien es cierto que el outlet abre en medio de una gran expectativa, también es verdad que cuenta con numerosas dudas como la posible afectación al comercio local del entorno, así como la eficiencia de la red de transporte público. Aún más evidente es, por otro lado, la primera gran crítica al centro: la ausencia de tiendas de lujo, principal característica de su principal competidor en La Roca del Vallés.

Segundo intento

Mucho se ha escrito en estos años, sobre la empresa Neinver; segunda operadora europea en promoción de outlets (gracias, en gran parte, a TH Real Estate, una de las gestoras de inversión inmobiliaria más importante del mundo, con la que ha levantado un parque de negocios y cuatro centros outlet, entre ellos, el de Viladecans). Menos se ha hablado de que se trata de la segunda gran apuesta inmobiliaria de esta empresa familiar en Viladecans: en los años '80, José María Losantos del Campo, ya entonces presidente de Neinver, vio en Viladecans una oportunidad de desarrollo empresarial y, de hecho, Neinver SA llegó a comprar suelo urbanizable para usos industriales en la zona que hoy es el Polígono Industrial de Can Calderón. Sin embargo, tras adquirir parte de los terrenos, optó por desinvertir y renunciar a la operación, ante la imposibilidad de hacerse con la mayoría de los solares y convertirse en promotor único de Can Calderón. Treinta años después, José María Losantos Del Campo, regresa a Viladecans, esta vez sí, para inaugurar su nuevo outlet.

Hablar de Neinver es hablar del apellido Losantos. Una familia originaria de Calahorra, de empresarios discretos, de tradición religiosa, en la que el padre del presidente de Neinver, Ezequiel José Losantos Gutierrez, llegó a ser alcalde de la ciudad en el año 1955; de hecho, los Losantos son la primera fortuna de La Rioja, y una de las primeras españolas; la revista FORBES les atribuye una fortuna va-

ESCULTURA EN UNA DE LAS CALLES DEL OUTLET | I. C.

lorada en 1.150 millones de euros. El éxito empresarial de Neinver va íntimamente ligado a su acierto financiero. Y buena parte de ese éxito corresponde al hermano de José María, Mario Losantos del Campo, que falleció en 1999. Fue el fundador de la empresa Riofisa, sociedad inmobiliaria que tuvo como socio financiero a Caixa de Catalunya; el hijo del fundador Mario Losantos Ucha terminó vendiendo Riofisa, en 2007 (inicio de la crisis inmobiliaria), por una cifra superior a los 2.000 millones de euros; el comprador fue Inmobiliaria Colonial, participada por La Caixa y el Banco Popular y entonces presidida por Luis Portillo; una compra que resultaría ruinoso para la entidad. Esta venta facilitó que Mario Losantos Ucha, sobrino del presidente de Neinver, realizara importantes inversiones en EEUU en diversos sectores, entre ellos, en empresas especializadas en la gestión de residuos. Actualmente, la familia Losantos, canaliza una importante actividad social mediante la Fundación Mario Losantos Del Campo.

José María Losantos del Campo, tiene ahora 79 años y, aunque sigue siendo el presidente de Neinver SA, el consejero delegado es su hijo Daniel Losantos Egea, quien deberá gestionar los 368.700 metros cuadrados de Superficie Bruta Alquilable que Neinver suma en centros outlet

en toda España, más de la mitad de los 613.000 que tiene a nivel europeo.

Sin lujo

El nuevo centro outlet, ubicado en el polígono económico de Ca n'Alemany -que gana vida gracias a él y al centro logístico de Desigual y Recambios Marinos- crece en base a diferentes módulos de poliedros irregulares, sin una forma única, y que, bajo un austero marrón oscuro y un beige claro, abraza a diferentes calles al aire libre en donde se alinean las diferentes tiendas. El outlet, con 55 establecimientos abiertos en su inauguración de los 85 que tendrá cuando finalice su expansión, recuerda, según las primeras impresiones, a La Maquinista de Barcelona, pero con una planta baja única, o, incluso, al Splau de Cornellà, pero sin su característica forma circular. En ningún caso recuerda a su máximo competidor y referente: La Roca Village.

He aquí la primera gran crítica o desilusión de quienes esperaban acceder al lujo sin tener que trasponer hasta Santa Agnès de Malanyanes, pequeño municipio donde está la competencia de Neinver. En La Roca, el lujo es la norma, y algunos de los ejemplos más destacados de una larga lista son las tiendas de: Armani, Bimba y Lola, Calvin Klein, Loewe, Lacoste, Boss, Carolina Herrera, Cucci, Montblanc, Ray-Ban, Swarovski, Tommy Hilfiger, Tous y Versace. Mientras que en el The Style Outlets de Viladecans, las tiendas de lujo son la excepción: Adolfo Domínguez, Javier Simorra, Etxart & Panno o G by Guess serían las destacadas. El resto, corresponde a buenas marcas como Nike, Adidas, Desigual, Calzedonia, Lindt, L'Oreal, Mustang, pero sin pertenecer al segmento 'premium'. "No tiene nada que ver", dice, por ejemplo, Marta, vecina de Castelldefels, tras acudir al centro de Viladecans.

El nuevo outlet rompe de esta manera con la concepción de La Roca, que permite acceder a productos de lujo -para la mayoría inalcanzables- gracias a sus precios más asequibles. En el caso de Viladecans The Style Outlets viene a ser la institucionalización de las rebajas, unas rebajas que pasan a ser permanentes para todo el año pero sobre colecciones del anterior, lo que aporta menor valor añadido que su máximo competidor. "Quien quiera lujo, tendrá que seguir yendo a La Roca", apunta a las puertas del centro Estefanía, residente en Barcelona.

La ventaja de Neinver es, sin embargo, la excelente ubicación. A diferencia del municipio madrileño de Las Rozas, en donde los dos centros comerciales están prácticamente al lado, en este caso, hay toda una área metropolitana de Barcelona en medio de los dos, lo que favorece a la familia Losantos, al estar al lado de la ciudad condal y su aeropuerto, ya que permitirá atraer a los turistas hasta en sus últimas horas de viaje. De hecho, el centro cuenta con enlaces directos en autobús con el centro de la ciudad, además de la primera oficina de turismo de la comarca (a excepción de la del aeropuerto), en donde también se podrá devolver el IVA a los extranjeros que lo soliciten. Con todo, la compañía estima, según el director general de Neinver España, Eduardo Ceballos, que pasarán por el outlet unos 2,7 millones de personas en su primer año.

¿Amenaza o...

Con 80 millones de inversión, el outlet es un coloso económico. Con esas previsiones de visitas, la duda radica en la afectación que puede tener en su entorno desde el

punto de vista de los otros centros comerciales (a cien metros está el Vilamarina; a un kilómetro, Barnasud; a dos, el Alcampo de Sant Boi; y a pocos más el Ànec Blau de Castelldefels), pero también en relación con el comercio local del municipio que lo acoge, que es el más preocupado.

De hecho, el mismo jueves de la inauguración, la Xarxa de Comerciants de Viladecans organizó una jornada festiva en la que se leyó un manifiesto en defensa del comercio de proximidad de la ciudad: "El nuevo outlet lo valoramos mal. Reivindicamos el modelo catalán, un modelo donde el comercio da vida a cada ciudad y a su pueblo. Esto parece más ya el modelo francés, que entre pueblo y pueblo hay dos centros comerciales", dice a El Llobregat, Esteve Blanch, presidente de la entidad. "Todos los sectores que están en el outlet pueden verse afectados, como textil o complementos. Te encuentras una cosa donde descaradamente los precios son inferiores y no hay un control. Estos sectores están 'acojonados', porque pueden perder clientela".

Según Blanch, que insiste en un discurso positivo y constructivo, pero sin renunciar a sus reivindicaciones, llevan dos años trabajando en colaboración con el Ayuntamiento para pedir cambios: "Si tienen que venir dos o tres millones de personas, queremos que vengan al pueblo. Y para eso, tiene que estar señalizado. A día de hoy las señales al outlet están todas; pero las señales al patrimonio, a los comercios, a los museos o a otros puntos de interés de Viladecans no". En este sentido, valoran positivamente la apuesta del gobierno local por la campaña Viladecans Experience, en la que participarán activamente desde la primera actividad: el mercado medieval. En cualquier caso, Blanch pide que no sea una campaña simbólica, sino "una labor continua y de fondo para atraer a la gente del outlet. Los visitantes no saben qué es Viladecans y se lo tenemos que dar a conocer".

El presidente de la entidad reconoce que desde hace dos años -que saben seguro que iba a llegar el outlet- están trabajando para adaptarse al nuevo contexto, reformando los locales o aportando valor añadido a sus empresas: "Hemos creado un software a medida para fidelizar; hemos creado una app, 'Tasta Viladecans', para la hostelería de la ciudad, hemos logrado ayudas para abrirnos al 'e-commerce'... Nos estamos adaptando poco a poco. Pero, luego, si vienes de noche al outlet parece Las Vegas. En cambio, nosotros, a partir de las 19 horas, tenemos una luz tenue pese a una reforma que se ha realizado. Tenemos una zona comercial tocada, sucia y que nos gustaría que fuera como la del outlet".

Para hacer presión y resolver estas cuestiones, el territorio cuenta con la Mesa de Comercio del Baix Llobregat, que abraza a distintos actores implicados. En paralelo, la entidad ha recibido el apoyo de las asociaciones homólogas en las ciudades vecinas. Y es que el outlet no es una cuestión que afecte solo a Viladecans. Entidades comerciales de Gavà, Castelldefels, Sant Boi o Esplugues ya han mostrado su apoyo a la Xarxa de Comerciants de Viladecans y su rechazo al nuevo centro comercial.

...oportunidad económica?

Ante la incertidumbre y la incógnita de la afectación del centro en su entorno, de momento, el 'mantra' económico de su apertura ha sido, precisamente, el denominador común de los distintos actores implicados, entre ellos, Generalitat de Catalunya y Ayuntamiento de Viladecans, que

han coliderado el proyecto a través de un proceso de colaboración -que ambos han destacado como especialmente positiva- en el marco del IncaSol. "Viladecans y el área metropolitana de Barcelona necesitan inversiones privadas. Sin ellas, no hay economía ni ocupación. Con nuestro trabajo de planificación y urbanización hemos contribuido a hacerlo posible y estamos muy orgullosos", dijo el conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, durante la inauguración.

En este sentido se manifestaba el alcalde de Viladecans Carles Ruiz: "Viladecans The Style Outlets es una nueva puerta de entrada a la ciudad y una oportunidad para los emprendedores locales y para la ocupación. [...] Somos la única ciudad del Baix Llobregat que ha crecido en actividad económica en medio de una crisis profunda. La inversión de Neinver refuerza el proyecto que teníamos de centralidad económica y que nos sitúa entre las primeras ciudades, por no decir la primera, en la línea de salida de la recuperación económica".

Y es que el outlet ha representado, de entrada, unos 600 nuevos puestos de trabajos que, según Ceballos, ascenderán a los 1.300 puestos entre directos e indirectos cuando acabe la segunda fase. Por ello, los sindicatos mayoritarios, en su representación comarcal, se lanzan a valorar como "oportunidad" esta inversión, aunque con cautela: "Cuando se apuesta por el Baix Llobregat y por su gente con una inversión privada con apoyo de la inversión pública, pues, es una buena noticia. Sobre todo, si crea ocupación", dice Toni Mora, secretario general de Comisiones Obreras en el Baix Llobregat. "Ahora tenemos que ver que el empleo sea de calidad, que la gente pueda conciliar su vida laboral y personal".

De la misma manera, Carlos de Pablo, secretario comarcal de UGT Baix Llobregat, califica el outlet de "oportunidad en un principio. Todo el proceso se ha llevado de manera bastante razonable por parte de la administración, en este caso, de la corporación municipal de Viladecans. Viene una empresa que tiene una experiencia contrastada en el sector y es una oportunidad donde se va a crear empleo y riqueza", dice De Pablo, mientras defiende la aplicación de los convenios colectivos para respetar la calidad del empleo. En este sentido, habla también de hacer una "competencia leal" y que, si es así, "no debería haber ningún problema; la convivencia es posible y hay ejemplos en entornos cercanos como La Roca", asegura el sindicalista.

Mora cree también que el outlet no tendría que ser ninguna amenaza: "Todos pueden tener su segmento. Entiendo que los comerciantes estén preocupados y es papel de la administración explicarlo y que haya una buena comunicación. Luego, ya veremos cómo se desarrolla el proyecto económico. Hoy (por el día de la inauguración) es un día de empuje y lo que tenemos que hacer es un se-

POR ORDEN: CARLES RUIZ, ALCALDE DE VILADECANS; DANIEL LOSANTOS, CEO DE NEINVER; EDUARDO CEBALLOS, DIRECTOR GENERAL EN ESPAÑA; JOSÉ MARÍA LOSANTOS, PRESIDENTE DE NEINVER; Y JOSEP RULL, CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT | IMANOL CRESPO

Territori amplía la frecuencia de Cercanías en fines de semana

Una de las asignaturas pendientes sigue siendo la movilidad de la ciudad, sobre todo, en cuanto a la red ferroviaria. En este sentido, el Departament de Territori i Sostenibilitat incrementará los servicios de Cercanías en Viladecans con 58 nuevos trenes que responden al aumento de la demanda del nuevo centro comercial. Por este motivo, de hecho, la medida afectará sólo a los fines de semana y festivos y no a las frecuencias de los días laborables, tal y como pide el Ayuntamiento de Viladecans.

El servicio pasará de los 36 trenes en dirección a Vilanova i la Geltrú y 39 en dirección a Barcelona que hay actualmente a 65 y 68, respectivamente. Esta medida, que se pondrá en marcha la primera quincena de noviembre, permitirá disponer de cuatro trenes cada hora y de una oferta global de 133 frecuencias. En cuanto a los días laborables, se mantiene la oferta de trenes actuales, es decir, 64 trenes en dirección a Barcelona y 71 trenes en dirección Vilanova. Esto mantiene el agravio en Viladecans que, pese a ser la ciudad con más habitantes de la línea R2 Sur, ve como paran porcentualmente menos trenes que en el resto.

Posibles soluciones

El Ayuntamiento reclama que paren todos los trenes, también, entre semana; pero ahora retrasaría todo el alto tráfico de la línea y, por tanto, Territori i Sostenibilitat no lo ve con buenos ojos. La solución depende de la variante de Vandellòs (Tarragona) que, según la Generalitat, permitirá reducir los trenes de largo recorrido en la R2 y, por tanto, hacer una reformulación de los horarios. Según el Gobierno local, podría haber novedades a partir de mayo de 2017.

La otra posible solución es aún más compleja, ya que se trata del conocido como Metro del Delta, una nueva conexión ferroviaria entre Castelldefels y Cornellà. Conexión que sigue en el olvido. Esta reivindicación, latente desde 2011, ha ido estos años 'in crescendo' ante la progresiva recuperación económica. Ahora, ante la apertura del 'outlet' y el desarrollo de la nueva zona de Ca n'Alemany, la mejora de la conectividad parece automáticamente imprescindible. ■■

guimiento. De momento, la cosa va bien, tenemos que ver si genera trabajo de calidad y no afecta a otros sectores que funcionan en la comarca".

Todo está por ver. Según Eduardo Ceballos, "la vocación de Neinver es de un compromiso a largo plazo con la comunidad local, las instituciones y las administraciones públicas y el tejido empresarial y comercial de la zona, para seguir colaborando en esta nueva etapa". Una nueva etapa que ya cuenta con un total de 19.800 metros cuadrados de superficie, que se ampliará -en uno de los 'comers' del actual centro- hasta los 26.500 metros cuadrados. ■■

Viladecans aspira a que los visitantes del outlet descubran la ciudad

El Ayuntamiento impulsa la campaña "Viladecans Experience" para que los dos millones de visitantes anuales se conviertan en una oportunidad para el comercio y la hostelería local

Vanesa Maillo

El esperado outlet de Viladecans ya ha abierto sus puertas y el Ayuntamiento utiliza su reclamo para lanzar la campaña promocional "Viladecans Experience". El objetivo es que los dos millones de visitantes previstos por Viladecans The Style Outlets se sientan atraídos para acercarse a descubrir el resto de la ciudad en materia de cultura, gastronomía, comercio, espacios naturales y patrimonio. La lectura que hace el alcalde, Carles Ruiz, es simple pero ambiciosa: aprovechar esa ingente cantidad de visitantes, que sin el outlet no vendrían a Viladecans, para convertir su llegada en una oportunidad que otras ciudades no tienen.

Viladecans incrementa su apuesta por dar a conocer los atractivos locales. Aprovechando el imán que pueda ejercer el outlet, el Ayuntamiento ha puesto en marcha una campaña de comunicación, una nueva señalización ciudadana, la presencia de la ciudad en la oficina de turismo del nuevo centro comercial y una nueva app de móvil con información de servicio de la ciudad. Todo para

que los dos millones de compradores que visitarán el centro outlet en su primer año de vida, según estima el grupo inmobiliario Neinver, se animen a descubrir y "vivir" la ciudad.

Más que ir de compras Todos los visitantes tendrán una razón para quedarse. O al menos esa es la intención de la campaña "Viladecans Experience", impulsada por el consorcio DeltaBCN entre el Ayuntamiento de Viladecans e INCASOL (Institut Català del Sòl). En opinión de Damià Calvet, director general del INCASOL, en Ca n'Alemany se ha procurado una inversión pública de unos 38 millones de euros, lo que ha generado una inversión privada por parte de Desigual, Recambios Marinos y ahora el outlet hasta llegar a 200 millones. Operaciones que han generado unos 1.200 puestos de trabajo y aún queda recorrido. "Porque Ca n'Alemany tiene potencial aún para acoger más actividad" en unos 40.000 metros cuadrados de techo para usos industriales y otros 13.000 metros cuadrados para usos terciarios. Unas inversiones que solo han hecho que empezar, señala Calvet.

Mediante un programa

de actividades turísticas, la iniciativa Viladecans Experience animará a los visitantes a descubrir todo aquello que hasta ahora desconocían de Viladecans, para que la ciudad sea mucho más que un punto de atracción comercial. El interesante patrimonio, los singulares espacios naturales o los productos agrícolas de proximidad, son algunas de las propuestas que figuran en la página web de turismo del Ayuntamiento.

A golpe de clic Los más modernos tienen a su disposición una nueva app para dispositivos móviles sobre la ciudad. Con un solo clic los visitantes podrán saber dónde comer, dormir o comprar y qué actividades tienen lugar en la ciudad. Y para los que sean más reacios a las nuevas tecnologías, o simplemente quieran ahorrar batería en sus Smartphones, desde la oficina de turismo en Viladecans The Style Outlets se ofrecerá información sobre los atractivos locales y distribuirán el nuevo material divulgativo, como un completo plano turístico, rediseñado para favorecer el interés por los elementos patrimoniales, naturales y arquitectónicos de la ciudad. Un plano

Mercado ambulante los miércoles, de calidad y a buen precio

Cada miércoles, desde las 8.00 horas de la mañana, sea laboral o festivo, el mercado ambulante acampa en Viladecans. Más de 200 paradas hacen del mercadillo de la ciudad un mercado de calidad a buen precio para cubrir todo tipo de necesidades personales. Asimismo, el mercado semanal coincide con El "Mercat de Pagès", impulsado por la Cooperativa Agrícola de Viladecans, el "Parc Agrari" del Baix Llobregat y el Ayuntamiento de Viladecans, con el objetivo de facilitar la compra directa a payeses de productos frescos y de temporada cultivados y cosechados por ellos y producidos dentro del ámbito del "Parc Agrari" del Baix Llobregat. //

que incluso cuenta con una versión "de bolsillo".

Sin pérdida Además de los compradores que visiten Viladecans The Style Outlets, la ciudad también aspira a atraer a los empleados de las tiendas y empresas del centro comercial que no sean residentes locales. El Ayuntamiento les ofrecerá un kit de bienvenida e información sobre lo que Viladecans puede ofrecerles en su día a día a estos nuevos "vecinos" de la ciudad para así facilitarles la vida durante las horas que permanezcan en el municipio. Más de una veintena de

señales para peatones guiarán a los visitantes desde el centro outlet y los hoteles hacia el Barri Antic y otros espacios de interés de la ciudad. El nuevo sistema de señales, que estará listo antes de acabar el año, destacará, entre otras localizaciones, el eje comercial urbano y el patrimonio, pero también los nodos de transporte público y los grandes parques. Además, la señalización direccional busca favorecer la fluidez del acceso al aparcamiento del centro comercial para minimizar las congestiones en ese punto.

De hecho, favorecer la movilidad en torno al nue-

LA PRESENTACIÓN DE "VILADECANS EXPERIENCE" HA PERMITIDO CONOCER ALGUNOS DE LOS ACTIVOS DE LA CIUDAD COMO SON EL PATRIMONIO LOCAL O LA GASTRONOMÍA. EL ACTO CONTÓ CON EL ALCALDE DE VILADECANS, CARLES RUIZ, Y EL DIRECTOR GENERAL DEL INCASOL, DAMIÀ CALVET, COMO ANFITRIONES | IMÁGENES DE CARLA BERMEJO / BCN CONTENT FACTORY

vo centro comercial es un factor clave. El consorcio DeltaBCN ha impulsado una de las mayores obras públicas en Cataluña en los últimos cinco años para crear nuevas vías con mayor acceso. Las obras han permitido accesos al sector —a través de dos de las principales vías de entrada y salida de la ciudad— y la mayoría de calles del propio espacio de actividad económica —donde no solo está el centro outlet, sino también 17 parcelas para empresas, oficinas y hoteles.

Más trenes

También entro del propio aparcamiento habrá indicaciones sobre las salidas hacia las vías rápidas para evitar que se produzca una movilidad innecesaria en el entorno de la zona. Respecto al transporte público, se instalará frente al acceso en carretera de la ViA una nueva parada de bus (para las líneas L80, L87 i L99) y la Generalitat ha mejorado la frecuencia de trenes de Rodalies durante los fines de semana y festivos, que es cuando más afluencia de visitantes se registra. Respecto a la frecuencia de paradas de los trenes durante los días laborales, una reivindicación que el municipio mantiene, no aumentará previsiblemente hasta mayo de 2017, cuando la Generalitat se ha comprometido a realizar el intercambiador en Tarragona-Vandellòs.

En el momento en que esa obra entre en servicio, facilitará que muchos trenes de mercancías puedan pasar por otra línea de alta velocidad y eso liberará muchos espacios para poder incrementar las paradas en Viladecans. Tanto el ayuntamiento como los vecinos se mantendrán vigilantes para que sea posible. //

Viladecans, interés turístico

■ ATENCIÓN Y TRATO PERSONALIZADO

La ciudad cuenta con una amplia oferta comercial, integrada por un Eix Comercial con todo tipo de tiendas ubicadas en las calles peatonales y el centro comercial Vilamarina, que recientemente ha incorporado nuevos locales de cadenas de restauración y una bolera. Además, hay propuestas gastronómicas para todos los gustos, entre las que destacan los mercados municipales tradicionales por su producto fresco y saludable. //

■ PATRIMONIO LOCAL

Visitar el Archivo Municipal, el Ayuntamiento de inspiración neogótica, el edificio histórico Ca n'Amat donde se encuentra el Museo de Viladecans, o los medievales de la Torre Roja y la Torre del Baró son algunas de las propuestas culturales para que los visitantes se dejen seducir por la oferta turística de Viladecans. //

■ DE COMPRAS A LA NATURALEZA

Después de unas buenas compras, ¿a quién no le apetece respirar un poco de aire fresco? Viladecans invita a los visitantes a descubrir la diversidad de los paisajes naturales singulares de la zona: las vistas del mirador de la Ermita de Sant Ramón, un baño refrescante en las playas, el emblemático paisaje de la Reserva natural Remolar-Filipines o un paseo por el jardín romántico de Magdalena Modolell, que data de finales del siglo XIX. //

■ ESPACIOS PARA EL TURISMO DE NEGOCIOS

El municipio pone a disposición de los visitantes distintas salas y espacios de negocios como Atrium Viladecans, Can Calderon o el Cubic, para acoger actos, reuniones y encuentros empresariales. Sobre todo destacan las instalaciones de Delta Business Center: tecnología puntera para empresas que miran al futuro. //

■ OFERTA CULTURAL

La ciudad cuenta con diversidad de espacios que reúnen actividades culturales y eventos deportivos y artísticos para todas las edades. Una ciudad moderna y dinámica con una oferta cultural completa. //

■ FIESTAS, FERIAS Y EVENTOS

Viladecans mezcla la cultura, la tradición y la innovación. A lo largo del año, la ciudad acoge un amplio abanico de actos, en los que anima a participar a los visitantes para que todo el mundo disfrute de la ciudad. //

El aroma del café hecho en el Llobregat

Los productores de café Bou y Saula apuestan por la variedad de sabores en el sector de la hostelería, restauración y catering

Vanesa Maillo

Tomar café no pasa de moda. No solo es la manera preferida para encarar un nuevo día, sino que se ha convertido en inspiración y cómplice de jornadas laborales, tertulias y sobremesas. En definitiva, en un producto de boutique que el 80% de los españoles mayores de edad toman a diario, según un estudio del Centro de Información de Café y Salud (CICAS).

Los amantes del café están de suerte. Cada vez más, nuevos establecimientos y baristas se abren espacio en el universo del café. Ya sea por su capacidad estimulante o por costumbre social, disfrutar de su aroma, sabor y cremosidad es un hábito generalizado tanto en casa como en un restaurante o en nuestro bar habitual. Una tendencia gastronómica que desde el Baix Llobregat han sabido aprovechar. Empresas como la hospitalense Bou y la santfeliuense Saula, han apostado por especializarse en la distribución de café para el sector Horeca (hostelería, restauración y catering).

Sabor a creatividad

Uno de los grandes retos es el café de especialidad. En un intento por emular el mundo boutique del té, las cafeteras Bou y Saula aspiran a que la variedad de sabores del café gane presencia en el sector de la

restauración. Los hay para todos los gustos. Bou Café, la compañía de l'Hospitalet de Llobregat especializada en la distribución del café, ha lanzado este verano nuevas gamas de cápsulas de café Espresso con matices afrutados, de caramelo y de chocolate. Mientras tanto, la empresa Saula arriesga con sabores desconocidos en nuestro país, como los mejores cafés arábigos de la India. Sorprendentes combinaciones bajo un denominador común: el sabor a la creatividad e innovación.

Además de formar parte de nuestro estilo de vida, el café es la segunda materia prima que más vo-

lumen económico mueve en el mundo, después del petróleo. Más de 60 países son productores de café y el volumen de negocio supera los 13.000 millones de dólares y 6 millones de toneladas de café anuales.

Dos potencias del café

En el Baix Llobregat la tendencia se mantiene. Así lo constatan las productoras de café Bou y Saula, que prevén alcanzar más de nueve millones de euros de facturación, a partir del incremento de sus ventas este 2016. Con una experiencia del mercado de más de medio siglo, ambas empresas basan su actividad en el canal de

CARLOS GUSTAVO GOTOR ES EL GERENTE DE CAFÉS BOU

CARLES PUIGDEMONT, PRESIDENTE DE LA GENERALITAT, CON LLUIS SAULA, DIRECTOR GENERAL DE CAFÉ SAULA, EN EL 65 ANIVERSARIO DE LA COMPAÑIA

de comercialización tanto a nivel nacional como internacional. De hecho, la compañía ya ha realizado una inversión de un total de dos millones de euros, de los que 1,2 se han destinado a una planta adaptada para el encapsulado en l'Hospitalet, donde tiene su sede social desde el año 2004. La exportación es otra de sus asignaturas pendientes. Aunque actualmente la compañía ya vende en Croacia, Suiza, Portugal y Reino Unido, lo que representa solo un 3% de su facturación, quiere llegar a nuevos países de Europa, como Francia y Alemania.

De Sant Feliu al mundo

Por su parte, desde Sant Feliu de Llobregat, Café Saula produce 1.200 toneladas de café anuales que se distribuyen en un 80% en el canal de hostelería y restauración y en un 20% en el sector retail. De una pequeña tienda en el Raval de Barcelona, Café Saula ha pasado a estar presente a nivel internacional, en Reino Unido, República Checa, Eslovaquia, Noruega, Holanda y Andorra.

Pese a su carácter global, la compañía concentra el 95% de su negocio en España, donde cuenta con 5.000 puntos de venta y 25 distribuidores, y justo acaba de ampliar su planta de Sant Feliu de Llobregat hasta los 5.000 m2 para disponer de mayor capacidad de almacenamiento.

Dos modelos de la industria en el territorio, que demuestran que El Baix Llobregat desprende aroma de café. //

la hostelería y la restauración. Bou Café, que cuenta con más de 4.000 clientes en el mercado Horeca, se ha propuesto aumentar en los próximos tres años su cuota de mercado. La com-

pañía prevé crecer un 30% sus ventas hasta alcanzar los 12 millones de euros de facturación, gracias a su nueva gama de cápsulas de café profesionales y la apertura de nuevos canales

! **Café Bou y Café Saula** prevén alcanzar más de **nueve millones de euros** de facturación, a partir del incremento de ventas este 2016

Equivalenza, el lujo accesible

Equivalenza cuenta con 770 tiendas en más de 20 países y prevé próximas aperturas en ubicaciones comerciales de primer nivel

La empresa, con sede en l'Hospitalet, ha democratizado en cinco años el acceso a las fragancias de lujo, pero a precios populares

Vanesa Maillo

La cadena de perfumerías y cosmética Equivalenza, con sede central en l'Hospitalet de Llobregat, acaba de abrir su segundo establecimiento propio en Andalucía, esta vez en el centro comercial Nevada de Granada. En solo cinco años, la empresa cuenta con 770 tiendas repartidas por todo el mundo y sedes en la segunda ciudad catalana, Roma, Brasil y México, gracias a su modelo de crecimiento basado en las franquicias y las tiendas propias.

Solo en el Baix Llobregat y l'Hospitalet, la compañía que ha popularizado el acceso a las fragancias de lujo, suma un total de veinte tiendas, de las casi cien que hay en Cataluña. Con una clara apuesta por la personalización, Equivalenza ya ha conquistado a los consumidores de más de veinte países y continúa su estrategia de consolidación en estos mercados afianzando su red de franquicias. Aunque parte del crecimiento de la marca se sustenta en el sistema de licencias, la firma se ha propuesto avanzar en la implantación de una nueva estrategia de tiendas propias.

Actualmente, son siete los puntos de venta propios, ubicados en Madrid, Barcelona, Valencia y Almería, pero la historia de éxito de Equivalenza no acaba aquí. Con el nombramiento de David Kervyn como nuevo director general al frente de la compañía y tras haber reforzado la estructura de dirección y gestión, la cadena prevé próximas aperturas en ubicaciones comerciales de primer nivel, como es el caso del centro comercial Nevada.

Claves del éxito

Democratizar el acceso a la perfumería y a la cosmética, un sector tradicionalmente ligado al lujo, es la clave del éxito de Equivalenza. La cadena de tiendas de fragancias

Consumo responsable

Las fragancias de Equivalenza se presentan en frascos reutilizables para una misma referencia de perfume, lo que permite cuidar el medio ambiente sin perder calidad del producto.

Se trata de una filosofía de consumo responsable, que va más allá de la fidelización de clientes.

Con esta gestión sostenible, la compañía pone en valor su apuesta por el medioambiente y ayuda a concienciar a la sociedad sobre la importancia del reciclado de vidrio, en cuanto a los envases de perfume y productos cosméticos. //

IMAGEN DE LA NUEVA TIENDA INAUGURADA EN EL CENTRO COMERCIAL NEVADA DE GRANADA. EN TOTAL, LA COMPAÑIA HOSPITALENSE SUMA 770 EN TODO EL MUNDO

acerca el perfume de alta gama a todos los bolsillos. Un concepto innovador de consumo que triunfa desde 2011, año en el que se fundó el grupo en España y que significó un antes y un después en la historia de los perfumes.

Antiguamente, los perfumes nacieron como ofrendas a los Dioses de las civilizaciones tradicionales. Por esta razón, durante mucho tiempo su uso se relacionaba con la divinidad y, en cierto modo, así lo tenía que reflejar su envase. Sin embargo, Equivalenza decidió sacrificar los exclusivos recipientes de cristal y prestigiosos diseños que, al fin y al cabo, encarecen el producto, en ocasiones de manera extraordinaria. De este modo, su sistema permite ofrecer un perfume de alta calidad y fijación a un precio asequible.

Ubicadas en calles estratégicas y centros comerciales de las principales ciudades del mundo, las tiendas Equivalenza ofrecen una gama de más de 150 fragancias de hombre, mujer, unisex e infantil. Los recipientes de los perfumes son sencillos frascos de 30, 50 y 100 ml. También los prácticos vaporizadores de 10 ml para llevar en el neceser, bolso o ir de viaje. Y en cuanto a precios, una fragancia de 30 mililitros cuesta 7,95 euros. Además, los perfumes se clasifican por familias aromáticas, según los ingredientes (cítrico, frutal, oriental, floral, chypre, amaderado y herbáceo) y se estructuran en una pirámide olfativa que define el carácter de cada fragancia.

El grupo también ofrece una amplia gama de productos de belleza y bienestar. Cosméticos, velas, mikados, ambientadores... Todo eso se puede encontrar en las más de 1.250 referencias disponibles para que el consumidor pueda elegir según cada momento y en función de sus gustos personales. De hecho, uno de los elementos clave y diferenciador de Equivalenza siempre ha sido la tienda, pensada para facilitar la experiencia del cliente con el perfume, así como una esmerada atención personalizada. La última apertura de la empresa en España, en el centro comercial de Granada, incluye partes cálidas de madera y la posibilidad de probar y descubrir sus productos desde el exterior.

Italia, segundo mercado

Equivalenza sigue apostando por su expansión en Italia y así lo corrobora su recién inaugurada filial en Roma. La firma ha consolidado su presencia en el país transalpino, que representa el primer mercado de la firma fuera de España. Desde su aterrizaje en 2014, la compañía ha experimentado un crecimiento exponencial en Italia, donde tiene una presencia prácticamente total, destacando su implantación en zonas como Roma, Palermo, Génova, Torino, Milán, Boloña, Nápoles, Perugia o Bari, entre otras. En tan solo dos años, ha pasado de tener 34 a 182 tiendas y prevé alcanzar los 200 puntos de venta antes de acabar el año. //

El valor (in)calculable del Delta

La necessària preservació de la plana deltaica com una zona estratègica i d'opportunitats

El xoc de models afecta la protecció del Delta com a rebost de Barcelona i pulmó de l'Àrea Metropolitana

Carla Bermejo i Gil

Gratacles i masies, camps de carxofes i naus industrials, trànsit d'avions d'escala mundial i trànsit migratori d'aus, aiguamolls i un dels ports de referència del Mediterrani, autovies i camins, nuclis urbans densos i espais naturals... Aquests són només alguns dels elements de contrast que conviuen en una única zona d'uns 90 quilòmetres de superfície: el Delta del Llobregat.

El Delta s'ha convertit en un mosaic de contrastos, entre els quals els més fràgils

són els Espais Naturals del Delta del Llobregat i el Parc Agrari del Baix Llobregat. Quant val tenir un espai com aquest enmig de la densitat urbanística més extrema? Quant val poder tenir accés a aliments de proximitat a pocs quilòmetres d'una ciutat com Barcelona? Grans metròpolis com Nova York estan desurbanitzant zones per tal de tenir terres lliures pel conreu a prop. Nosaltres ja gaudim d'aquest privilegi, l'estem aprofitant? Més enllà, dels valors mediambientals, agrícoles i socials, quin potencial econòmic té el Delta per tal de fer front a la seva degradació deguda als

atacs urbanístics i a la deixadesa del paisatge de la zona? Com pot el Delta passar de tenir la imatge d'uns terrenys sense valor a la disposició de la urbanització quan sigui necessari a una oportunitat que podem d'impulsar?

Per poder respondre aquestes qüestions primer hem de conèixer què és i què representa el Delta del Llobregat i com ha arribat fins el punt en què es troba.

Els inicis

La història del Delta ve de lluny i no sempre ha estat marcada pels contrastos derivats de l'acció humana. La seva formació es va iniciar fa

aproximadament uns 18.000 anys, però no va ser fins fa 2.300 anys que el nivell del mar es va estabilitzar i el Delta es va començar a formar tal com el coneixem a dia d'avui. Al principi es tractava d'una badia poc profunda on desembocava el riu Llobregat, delimitada per les muntanyes properes: Garraf, Ordal, Collserola i Montjuïc, però els sediments sorrencs del Llobregat van anar omplint la badia a un ritme d'1,5 metres l'any fins la formació del delta actual. Durant anys la zona va ser una terra inhòspita i despoblada sobretot a causa de les inundacions del mar i les riudes, però també per

la manca d'aigua potable, les condicions higièniques deficientes i la falta de camins que comportava l'aïllament dels qui hi vivien. Al segle XII la població consistia tan sols en una dotzena de masies. El medi natural dominava totalment la zona que comptava amb grans extensions d'aiguamolls, boscos a les vores del riu i platges amb camps de dunes.

Transformacions humanes

Aquesta situació va començar a canviar a un ritme lent a partir del segle XV arran del dessecament de maresmes per ser convertides en terres de conreu. D'aquesta

manera, l'expansió de l'agricultura va suposar la primera gran transformació del Delta. La primera zona a ocupar-se va ser La Ribera, entre El Prat de Llobregat actual i Sant Boi de Llobregat i a principis del segle XVI la superfície conreada ja representava una quarta part del territori deltaic. Aquesta transformació lenta però continuada va seguir fins al segle XIX i va suposar el primer pas en la relació entre la presència humana i el medi natural.

La primera agricultura que es va practicar al Delta era tradicional de secà, extensiva i de baixos rendiments. Sobretot es conreava blat, blat

En aquella època les pastures dels ramats ocupaven una superfície important de les terres, fet que generava disputes freqüents entre agricultors i ramaders. Els habitants del Delta van seguir convivint amb l'aïllament fins a finals del segle XIX quan es va construir el primer pont sobre el riu Llobregat, el pont de Ferran Puig. Malgrat aquesta millora, els camins van continuar sent precaris. A mesura que va anar creixent la població es va evidenciar encara més l'intent de dominar el medi natural: es va organitzar la defensa contra les riudes amb la construcció del terraplè. Aquest primer mètode de defensa no es va consolidar fins a principis del segle XX. Aquesta llarga primera etapa de transformació es fa palesa amb l'avanç de l'agricultura en detriment dels aiguamolls; l'acció humana va guanyant terreny.

L'impacte de l'aigua

El canvi radical va arribar la segona meitat del segle XIX com a conseqüència del desenvolupament de diversos sistemes per obtenir aigua com la construcció dels canals de reg paral·lels al riu. Aquests canvis van permetre el pas de l'agricultura tradicional de secà a l'explotació intensiva de regadiu que va impulsar el desenvolupament econòmic i social. La producció agrària del Delta es va començar a centrar en els productes d'horta i es va convertir en el principal proveïdor de verdures i hortalisses de Barcelona i fins i tot va arribar als mercats europeus a principis del segle XX. Aquest canvi en el tipus d'agricultura va implicar una transformació encara més important que la primera en el territori deltaic: es va incrementar la superfície conreada i es van millorar les terres fèrtils en detriment d'aquelles terres no conreables, maresmes i marines. A principis del segle XX el paisatge primigeni del Delta ja havia estat molt transformat;

HORTS A TOCAR DE LA VIA DE RODALIES

els espais naturals havien deixat el domini als conreus.

Les indústries arriben

La gran transformació de la plana deltaica va arribar realment amb el pas a la societat industrial. Les primeres indústries es van instal·lar a la ciutat d'El Prat de Llobregat ja principis del segle XX atretes per l'abundància d'aigua i la proximitat a la ciutat de Barcelona. Però l'impacte causat per aquestes primeres indústries va ser reduït i fins les dècades dels anys 50 i 60 el sector secundari no es va arribar a consolidar. Hi havia ganes de creixement i la construcció dels polígons industrials es va fer sense planificació ni ordenació prèvia. El sòl agrícola es va anar convertint en sòl cimentat, de manera que es van reduir els terrenys que permeten la filtració d'aigües a l'aquífer.

La implementació de noves indústries a la zona va provocar una gran onada d'immigració al Delta a causa de la demanda de mà d'obra no qualificada. Els nuclis urbans, com Viladecans o Sant Boi de Llobregat,

van multiplicar ràpidament la seva població. Arran d'aquest creixement demogràfic també va produir un creixement urbanístic que es va desenvolupar de manera desmesurada i caòtica, sense preveure aspectes com la xarxa de clavegueram, la depuració de les aigües... Es van començar a edificar els primers blocs de pisos que conviuen amb les masies de pagès.

Aquesta transformació profunda del paisatge va anar acompanyada de la degradació de la conservació del medi ambiental, sobretot del medi aquàtic: els aquífers, el riu, les aigües marines i els estanys. Els nuclis urbans van créixer a costa dels horts i els camps de conreu que tenien al voltant. D'aquesta manera es va començar a perdre l'equilibri entre els elements naturals i la presència humana. En aquesta època es tenia un desconeixement generalitzat dels valors naturals i la història del territori, fet que va provocar que en cap moment es tingués en compte la importància del Delta.

La pressió barcelonina Un factor que aporta al

Delta més fragilitat és que té a tocar una ciutat com Barcelona. La capital catalana reclama unes necessitats i veu en la plana deltaica un espai al servei d'aquestes necessitats territorials. Els espais agrícoles i naturals són entesos com espais lliures a disposició de la metròpoli i ja a partir dels anys 60, aquests espais van començar a ser ocupats massivament per les grans infraestructures que demanda Barcelona: el port, l'aeroport, vies de comunicació i superfícies comercials i de serveis. "Sempre he pensat que estem al servei de Barcelona" assegura Conxita Sánchez presidenta del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat. Per tant, el futur del Delta en moltes ocasions està lligat a les decisions que es prenen a l'altra banda del riu Llobregat, sense tenir en compte els interessos propis de la zona deltaica. "És una lluita pel sòl. Barcelona ha esgotat el seu, doncs té el Baix Llobregat" lamenta Raimon Roda, gerent del Parc Agrari del Baix Llobregat. José García, vicepresident de la Lliga en Defensa del Patrimoni Na-

tural (DEPANA) afegeix que molts polítics li han comentat "Vosaltres teniu un problema i és que teniu Barcelona al costat", però ell argumenta que aquest no hauria de ser el problema del Delta, en tot cas hauria de ser el de Barcelona.

Tercera zona humida

Cal incidir en la singularitat d'aquest espai, ja que més enllà de l'aprofitament humà que s'ha fet de la zona, la desembocadura del Llobregat és la tercera zona humida de Catalunya en importància, per darrere dels aiguamolls de l'Empordà amb 5.000 hectàrees i el delta de l'Ebre amb 8.000 hectàrees. La varietat d'hàbitats d'interès europeu en la zona i la seva riquesa faunística i botànica han fet que el Consell de les Comunitats Europees hagi declarat ZEPA (Zona d'Especial Protecció per a les Aus) més de 900 hectàrees, que també estan protegides com a Xarxa Natura 2000. A més, 500 d'aquestes hectàrees són Reserva Natural Parcial. Aquests espais natu-

Juntament amb els espais naturals i les superfícies agrícoles, en el Delta s'hi concentren diferents nuclis urbans: Castelldefels, Cornellà, El Prat de Llobregat, Gavà, L'Hospitalet de Llobregat, Sant Boi de Llobregat, Viladecans i part de Barcelona.

Plans urbanístics polèmics

Tota planificació urbanística es troba amb xocs d'interessos i discrepàncies, però en el cas de l'organització del Delta s'afegeix la queixa vigent de que és i ha estat la subordinació a Barcelona la que ha anat modulant com és actualment el Delta del Llobregat. La manera d'organitzar i plantejar aquests canvis és a través dels plans urbanístics. Josep Campmany, estudiós del Baix Llobregat i membre del Consell d'Estudis Comarcals i d'ERC Gavà, explica que no estan en contra que hi hagi un aeroport, un abocador, un port potent...perquè aquestes infraestructures beneficien a tothom, sinó que estan en contra de les "imposicions" i la planificació "sense diàleg"

El Delta és la

tercera zona humida

de Catalunya per darrere

dels aiguamolls de

l'Empordà

i el Delta de l'Ebre

rals protegits són el Remolar-Filipines, Cal Tet-Ca l'Arana, La Murtra, Reguerons i Can Dimoni.

Pla Delta 94

El primer pla urbanístic i més polèmic que ha viscut el Delta va ser el Pla Delta o Pla d'Infraestructures del Delta del Llobregat aprovat l'abril del 1994. Aquest pla va ser firmat per l'Ajuntament d'El Prat de Llobregat, el Consell Comarcal del Baix Llobregat, l'Àrea Metropolitana, la Generalitat i el Ministeri de Foment. El pla consistia en

l'execució d'una sèrie d'actuacions a la plana deltaica: el desviament 2,5 quilòmetres al sud del riu Llobregat per tal d'ampliar el Port de Barcelona, l'ampliació de l'Aeroport de Barcelona que incloïa la construcció d'una tercera pista, la construcció de l'autovia del Llobregat des d'Abroera fins a Sant Feliu de Llobregat pel marge dret del riu, la construcció d'una depuradora i una incineradora i per últim, la construcció d'accessos ferroviaris d'ample europeu des de Castellbisbal fins al port i l'aeroport. Les obres més polèmiques, amb més impacte en el territori i que alhora van generar més protestes van ser la creació de la tercera pista de l'aeroport i el desviament del riu Llobregat. La tercera pista de l'aeroport es va inaugurar l'any 2004. Es va construir sobre la pinada litoral i les capçaleres de La Ricarda i el Remolar. Va comportar la tala de 20 mil pins, el 70% d'una de les millors pinedes del litoral català, catalogada per la Unió Europea com a hàbitat prioritari i va afectar zones protegides de flora i fauna, per exemple el principal emblema de la fauna deltaica, el corral camanegre, ha passat de 105 parcel·les censades el 1990 a tenir-ne cinc a tot el Delta actualment. D'altra banda, el desviament del Llobregat, inaugurat l'any 2004, ha convertit el riu en l'únic de Catalunya amb una part de la llera d'accés urbà cimentada. "Tot ha de passar per aquí", lamenta José García de DEPANA. Arran del Pla Delta 300 hectàrees de zones humides van desaparèixer, com ara la zona de la Podrida i Ca l'Arana.

tits polítics de les diferents ciutats afectades denunciaren en un comunicat publicat el 27 de novembre de 2015 que el Pla Director Urbanístic d'àmbits d'activitat econòmica del Delta del Llobregat es va tramitar a petició d'alguns consistoris baixllobregatins quan "es va fer palès el fracàs del projecte faraònic d'Eurovegas, socialment tan contestat". Remarquen que PDU no respon a cap necessitat concreta i urgent de la zona, sinó que respon a "una contraprestació exigida per algunes forces polítiques presents als consistoris del Baix". D'aquesta manera expliquen que l'origen del PDU està en un protocol de col·laboració signat l'any 2013 entre la Generalitat i els ajuntaments de Cornellà, Sant Boi, Viladecans i Gavà firmat arran de la fallida del projecte Eurovegas. Alguns ajuntaments van tenir expectatives de creixement dins la superfície del parc que després no es van complir "i llavors des de l'AMB es va plantejar què fer", explica Luis Maldonado.

PDU de 2015

El cas del Pla Director Urbanístic del Delta aprovat per la Comissió territorial d'urbanisme de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) aquest darrer 2015 també està envoltat de polèmica. Tant diverses entitats ecologistes i de la societat civil com par-

PROTESTA CONTRA EL PROJECTE EUROVEGAS

Les repercussions del PDU Però quines afectacions genera aquest PDU? El PDU suposarà la pèrdua de 175 hectàrees de sòl d'equipaments comunitaris i 48 hectàrees de sòl de vialitat. En contrapartida, es guanyaran 61 hectàrees de sòl en espais lliures per ús forestal i agrícola enfront de les 162 hectàrees destinades a sòl industrial, comercial i hotel·ler. Aquestes són precisament les hectàrees que més discrepàncies generen. Les entitats recalquen que segons l'estudi «Polígons d'activitat econòmica a l'AMB», elaborat per la Secció d'Estudis de la Direcció de Serveis d'Urbanisme de la mateixa Àrea Metropolitana de Barcelona i publicat l'any 2014 de les 566,9 hectàrees dedicades als sectors d'activitats econòmiques a la plana deltaica, un 9,14% de la superfície està sense urbanitzar i un 18,33% es troben amb deficiències. Demanen que primer s'urbanitzin aquests terrenys i s'arreglin les deficiències abans de crear nou sòl. Lluís Parés, pagès de la zona, assegura que hi ha molts polígons

buits que es podrien aprofitar, però "no és tan barat perquè és superfície industrial". L'estudi estima que el 27,13% dels polígons actuals està sense activitat, per tant, 153,81 hectàrees de sòl estan disponibles, una xifra que s'acosta a les 162 hectàrees que el PDU vol destinar a l'activitat econòmica privada. "És del tot injustificat des d'un punt de vista econòmic la creació de més sòl per a activitats econòmiques" conclouen des d'Esquerra Republicana de Castelldefels. A més les catorze entitats firmants del comunicat contra el PDU afegeixen que el PDU menysprea l'agricultura com a activitat econòmica rellevant i que és contradictori donat que actualment s'està potenciant i impulsant, a la mateixa zona, un Parc Agrari que es considera estratègic, per fomentar l'agricultura de proximitat i quilòmetre zero.

Els impulsors del nou Pla Director Urbanístic defensen que han intentat satisfer totes les parts perquè, d'una banda, s'amplia la superfície del Parc Agrari i dels espais

naturals del delta i, de l'altra, es creen cinc sectors d'activitat econòmica. "Aquest nou pla director és fruit del debat generat al llarg dels anys" reivindica el director general d'Ordenació del Territori i Urbanisme del Govern, Agustí Serra, que confia que amb l'aprovació definitiva del pla "es tanqui del tot el debat en aquesta zona".

El Baix Llobregat és una de les zones que més pressió urbanística viu, el Pla Director Urbanístic va acompanyat del Pla Especial del Parc Agrari (PEPA), el Pla Especial dels Espais Naturals i el Pla Director de la Gran Via. Precisament aquest últim pla també està generant polèmica al voler allargar la Gran Via fins al riu Llobregat, actuació que suposaria l'edificació i impermeabilització del sòl.

El boom d'Eurovegas

El pare de tots els projectes urbanístics de la zona i el que més debat va originar va ser el macrocomplex d'oci i joc Eurovegas. El febrer de 2012, la Generalitat va oferir 800 hectàrees del Delta del Llobregat a la companyia Las Vegas Sands Co. per a que hi construís, entre altres, casinos, hotels, restaurants, zones esportives, un teatre de grans dimensions, sales per acollir convencions. Els arguments de la Generalitat per

*La proximitat de **Barcelona**,*

*la naturalesa **plana** i la gran*

quantitat de superfície

sense edificar han convertit

el Delta en una zona

*susceptible als **grans***

projectes urbanístics

Terra de macroprojectes

La proximitat de Barcelona, la naturalesa plana del terreny i la gran quantitat de superfície sense edificar han convertit el Delta en una zona susceptible als grans projectes urbanístics. L'últim i més mediàtic va ser Eurovegas, però hi ha més capítols en aquesta història de tires i arrosses entre la plana deltaica i el desenvolupament de complexos de lleure, com ara el Barça Parc. La construcció d'aquest projecte va ser desestimada el 2010 pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat. Els motius que van donar van ser el «risc d'inundació extremadament alt» de la zona on s'anava a executar el complex i les dificultats a la recàrrega de l'aquífer del subsòl deltaic que suposaria l'edificació i impermeabilització del sòl.

El boom d'Eurovegas

El pare de tots els projectes urbanístics de la zona i el que més debat va originar va ser el macrocomplex d'oci i joc Eurovegas. El febrer de 2012, la Generalitat va oferir 800 hectàrees del Delta del Llobregat a la companyia Las Vegas Sands Co. per a que hi construís, entre altres, casinos, hotels, restaurants, zones esportives, un teatre de grans dimensions, sales per acollir convencions. Els arguments de la Generalitat per

tirar endavant eren l'actual crisi econòmica, la creació de llocs de treball i l'atracció de turisme. "És un gran projecte sobretot està orientat en la línia de convertir Barcelona i Catalunya en el principal líder turístic d'Europa" va proclamar el president Artur Mas al Parlament de Catalunya. Els alcaldes de la zona, amb més o menys mesura, veien el projecte com una oportunitat per les seves poblacions. "Qualsevol projecte que ajudi a estimular l'economia d'aquest país s'ha de considerar" assegurava Antoni Balmó, alcalde de Cornellà i un dels alcaldes de la zona que més es va pronunciar a favor del projecte.

Luis Maldonado, arquitecte i investigador del Departament d'Enginyeria d'Agroalimentària i Biotecnologia de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), explica que el dia que va aparèixer la notícia que s'oferien els terrenys del Parc Agrari del Baix Llobregat com a possible emplaçament per Eurovegas justament estaven presentant el projecte d'agricultura urbana del Parc Agrari a la Comissió Europea, a Brussel·les. "La situació inicial va ser de vergonya, però la reacció va ser de que exactament per això estàvem fent aquell projecte i això és el que havíem d'aconseguir que la comissió entengués".

Mobilització social

El projecte Eurovegas va generar un gran debat en l'opinió pública contraposant els arguments oficials d'impuls econòmic amb els de la protecció del territori i conservació dels valors del Delta. El 16 de març de 2012 es va constituir la coneguda plataforma Aturem Eurovegas promoguda per SOS Delta del Llobregat, plataforma que aplega bona part de les entitats ecologistes que treballa en defensa del Delta com ara DEPANA, SEO/BirdLife i Les Agulles. Des de la seva creació, Aturem Eurovegas

CAMPS EN PRIMER PLA QUE CONTRASTEN AMB ELS NUCLIS URBANS DE LLOBREGAT

es va centrar en realitzar accions destinades a sensibilitzar la ciutadania com ara bicicletades pel Delta, xerrades, concerts... El suport popular es va convertir en massiu i si van adherir més de 280 entitats, sindicats, partits polítics, centres excursionistes, culturals, esportius... A més, va aconseguir la unió poc freqüent de les entitats ecologistes i conservacionistes amb la pagesia local, agrupada majoritàriament al sindicat Unió de Pagesos. La manifestació més multitudinària d'Aturem Eurovegas va ser el 17 de juny de 2012 a la Plaça Sant Jaume de Barcelona que va comptar amb la participació de tres mil persones. El 25 de juny de 2012 la plata-

forma va tornar a expressar el seu rebuig al projecte i aquesta vegada ho va fer davant la mateixa comitiva de Las Vegas Sands quan estava de visita als terrenys.

Abans i després d'Eurovegas

Finalment, després de mesos d'incertesa sobre el projecte, el magnat nord-americà Sheldon Adelson, conseller delegat de la companyia Las Vegas Sands Corporation, va anunciar a través d'un comunicat que la destinació escollida pel macrocomplex d'oci era Madrid i no Barcelona. Una decisió que Adelson va assegurar que no havia estat fàcil i que va ser celebrada tant pel govern d'Esperanza Aguirre a Madrid com per les

entitats catalanes que s'hi havien posicionat en contra.

Per molts, el capítol Eurovegas va significar un abans i un després pel Delta del Llobregat. Per Josep Campmany amb Eurovegas es va aconseguir "una victòria molt important" perquè la gent conscienciada amb la comarca va aconseguir arrossegat una opinió pública que al principi no estava al cas. "Eurovegas va contribuir a donar a conèixer moltes coses", assegura. Per altres, el canvi produït per Eurovegas s'ha plasmat en el nivell social, però no en l'administratiu. José García assegura que Eurovegas no ha creat un canvi de consciència, si que ha posat el Delta en primer pla i ha

revaloritzat els valors agraris, però ho ha fet socialment, "a nivell d'administració en absolut" i afegeix que el que s'ha posat en valor ha estat el Parc Agrari, però els espais naturals no.

Existeix una protecció real?

Eurovegas ha significat un abans i un després a nivell de visualització i coneixença del territori, però a nivell de protecció aquest canvi també s'ha produït? El vicepresident de l'entitat ecologista DEPANA creu que la protecció no s'ha incrementat en absolut, "altra cosa és que les circumstàncies polítiques i socioeconòmiques actualment no donarien peu a una situació com Eurovegas". Pel Lluís, pagès de Viladecans, no existeix la seguretat de poder continuar amb la seva activitat sense patir per la possibilitat que en qualsevol moment es decideixi que passi una infraestructura pel seu terreny. "La idea del Parc Agrari és que les terres de cultiu estiguin protegides", però diu que Eurovegas va demostrar que això és paper mullat, "si els polítics volen s'ha acabat". En el moment d'Eurovegas el Parc Agrari tenia tots els graus possibles de protecció des del punt de vista del sistema per decidir quin era el seu destí i "tot això de sobte va fallar" segons Luis Maldonado que afegeix que ara els nivells de protecció són els mateixos "perquè les figures legals són les mateixes".

Protecció insuficient

Des de les entitats ecologistes com Depana es critica que els espais protegits dins la Xarxa Natura 2000 són insuficients per la preservació de l'espai i de les espècies prioritàries "hi ha un número important d'aquestes espècies que ha minvat", indica el vicepresident de Depana. Exigeixen que la protecció d'aquests espais és una obligació perquè les zones humides s'han de preservar. Aquesta protecció dels espais naturals no es pot perdre per la garantia europea, al ser una llei que prové d'Europa una llei d'aquí no la pot canviar i afegeixen que si el Delta s'ha preservat ha estat gràcies a Europa. "Les primeres zones protegides es van declarar en aplicació de les directives comunitàries perquè aquí les pressions eren molt fortes". Al 94 la única defensa del Delta davant l'ampliació de l'aeroport va ser Europa i "la quarta pista no es va fer gràcies a ells", afegeix García. Però aquesta protecció no és la mateixa en el cas del Parc Agrari, ja que, no depèn de la Unió Europea sinó de la Generalitat que pot decidir canviar la llei sense que cap òrgan superior li ho impedeixi. Diverses entitats, entre elles SOS Delta del Llobregat, defensen que el Parc Agrari passi a considerar-se zona protegida, que el conjunt del Delta es declari Parc Natural per integrar l'activitat i els espais naturals en un sol espai i així blindar la zona davant la pressió urbanística.

Useu la natura

perquè és

valuosa, però la

perdem perquè

és gratuïta

urbanística. “Els pagesos tampoc ho veuen clar perquè els perjudicaria en el negoci”, apunta Josep Campmany.

Model de futur

Des de les administracions i els diferents organismes que treballen en el Delta s'està començant a fer la reflexió sobre l'actual gestió del Delta i l'evolució que hauria de seguir. Per abordar aquest assumpte a inicis de l'any 2017 s'han organitzat deu dies de conferències sota el títol “El paisatge de la metròpolis. Ecologia, lleure i producció on acudirán” per tal de discutir sobre els principis bàsics del model territorial. A les conferències hi assistiran representants de diferents ajuntaments de la plana deltaica, membres de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i arquitectes i urbanistes. A la presentació de les jornades s'introdueix que es plantejarà la construcció d'una infraestructura verda que posseeixi simultàniament valors ambientals, socials i econòmics que ajudi a resoldre la correcta relació entre els diferents espais que formen el Delta del Llobregat. Debatran sobre el repte que suposa integrar els grans espais oberts que encara perviuen entre les ciutats en el conjunt del territori metropolità des de la premissa que conservació dels valors territorials i desenvolupament no són aspectes antitètics. Afirmen que s'ha d'entendre per una banda la pluralitat dels paisatges productius i la seva estructura subjacent i per l'altra reconèixer com la producció d'energia i d'aliments de proximitat, així com el tancament de cicles, com el de l'aigua o el dels residus, asseguruen una economia relocalitzada.

possibilitat d'accés a un oci gratuït, quant val la seguretat alimentària, quant val el pulmó de l'Àrea Metropolitana? Parlem més enllà del valor en si, sinó també del preu. Tots aquests valors que a priori sembla que no tinguin ni rendiment ni cost econòmic poden arribar a convertir-se en actius econòmics. Poden

RECOLLIDA DE COGOMBRES A VILADECANS

el treball pol·linitzador de les abelles és econòmicament invisible, però es calcula que el seu valor total ascendeix a 200 milions de dòlars, casi el 8% del valor de tota la producció agrícola de la Terra. EL valor que ara li donem a la natura és zero, però segons la llei de l'oferta i la demanda això hauria de canviar perquè

! *Les potes del Delta han de ser la salut ecològica, la justícia social i el creixement econòmic*

els mercats tenir èxit allà on alguns diuen que la política ha fracassat? Segons Pavan Sukhdev, economista i director executiu de Gist Advisory, usem la natura perquè és valuosa, però la perdem perquè és gratuïta. Es tracta de trencar amb la invisibilitat econòmica de tot allò que aporta la natura. Per exemple,

l'oferta de recursos naturals segueix reduint-se i la demanda, la població, segueix creixent. Aplicar la llei de l'oferta i la demanda en la natura és nou, però ja s'ha convertit en un mercat important als Estats Units. Es tracta de veure el medi ambient com a capital i economistes, banquers, fons d'inversió i finan-

ces es mostren cada vegada més interessats en aquest àmbit. El mercat consisteix en comprar una part de l'hàbitat natural i després vendre participacions a empreses que volen situar-se en l'àrea protegida i així compensen la seva activitat. Actualment, aquests ingressos en vendes mitigacions ja superen els 40 milions de dòlars anuals arreu del món. Però molts sectors critiquen la idea de posar preu a la natura perquè creuen que el seu valor és intrínsecament incalculable. Aquesta idea s'hauria de combatre per tal de fer veure que quan perdem alguna part de natura, aquesta no és una pèrdua invisible, sinó que té afectacions, també a nivell econòmic. Però, en cert punt, aquest mercat segueix una lògica perversa perquè qui té diners pot igualment comprar els abonaments i destruir la natura. Quin és el risc de posar la protecció del patrimoni natural en les mans de les decisions bancàries? Aquest model és aplicable al Delta del Llobregat?

Integració de valors

La garantia de futur del Delta

pot passar per buscar l'equilibri entre els diferents elements del Delta per així revaloritzar el conjunt. Deixar enrere la idea que al Delta no més s'ha de vetllar pel medi ambient i apostar també per l'agricultura i les iniciatives econòmiques.

Quant val el Delta?

El xoc entre la preservació de la natura i el creixement econòmic és un conflicte global que va molt més enllà del Delta del Llobregat. Dins la lògica capitalista els espais naturals són vistos com passius econòmics que no generen riquesa i que a més limiten el creixement. Des d'aquesta perspectiva no és estrany plantejar-se perquè s'han de mantenir aquestes zones. D'aquesta manera, simplificar la necessitat de protecció del Delta en la preservació del medi ambient va en contra seva. És un estratègia respectable, i usada per algunes entitats ecologistes que els sembla motiu suficient per si sol, però a la vegada, insuficient des de la perspectiva del poder econòmic, junt amb el polític, que és qui té la última paraula en vetllar per la protecció davant les inversions. S'ha d'aconseguir crear un relat propi del Delta que es fonamenti en molt més que en la conservació del medi ambient, que no per això deixa de ser indispensable. S'han d'impulsar els múltiples valors que té el Delta i buscar l'equilibri entre ells per arribar a revaloritzar el conjunt i així combatre la seva fragilitat. A més, justificar el valor del Delta actual només en el medi ambient podria arribar a servir pels espais naturals, però deixaria de banda altres zones com el Parc Agrari. Per Luí Maldonado el problema és que cadascú mira des del seu únic punt de vista i no s'entén el preu pateixen i la plana deltaica s'inclou en aquesta conjuntura. “Es confon valor i preu” diu Maldonado. Els diners que produeix el Parc Agrari

La gestió es fa des d'un punt de vista que no té res a veure amb el medi ambient sinó que es en l'agricultura. I la crítica es fa des de l'economia, que no té res a veure ni amb el medi ambient ni amb l'economia. Cadascú veu el territori des del seu punt de vista sense tenir en compte la resta, però l'agricultura també té conseqüències econòmiques i ambientals i quan es parla de medi ambient no es pot deixar de banda l'economia ni l'agricultura. Els tres factors han de confluir i ser les potes de la sostenibilitat del Delta: salut ecològica, justícia social i creixement econòmic.

El pes de l'economia

S'ha de canviar la imatge que el Delta és un lloc de pas mancat d'interès que està ple de terres agrícoles que no tenen valor i poden ser edificades en qualsevol moment si cal. El Delta s'ha de veure com part del territori i la manera de canviar-ho és incidir en els valors únics dels que gaudeix. A Adirondack, el parc més antic dels Estats Units, hi ha un plantejament invers al que actualment hi ha al Delta. La gent vol estar dins del parc perquè hi ha una administració que es dedica exclusivament dedicada a prendre decisions per aconseguir que hi hagi activitat econòmica dins del parc. Aquesta activitat econòmica alhora genera els propis recursos per protegir i mantenir el medi ambient. El parc enlloc de veure's com un impediment o un fre del creixement es veu com una oportunitat.

L'economia és una de les qüestions vertebrals que s'han de tenir en compte a l'hora de valorar el Delta. Quant val tot el que hi ha i es produeix actualment al Delta? Totes aquelles situacions sobre el territori en les que el valor no es pot traduir íntegrament en preu pateixen i la plana deltaica s'inclou en aquesta conjuntura. “Es confon valor i preu” diu Maldonado. Els diners que produeix el Parc Agrari

són molts menys que els que produeix, per exemple, la indústria, però des del punt de vista del valor no té preu. Si t'imagines aconseguir tot el que dóna el Parc Agrari “no tindríem diners per pagar-ho” assegura l'arquitecte.

Una solució per incentivar l'activitat econòmica del Delta és el turisme, no un turisme de masses, sinó un turisme de qualitat. Per aconseguir-ho caldria cuidar un dels grans oblidats del Delta: el paisatge del Parc Agrari i de les transicions entre el parc i els nuclis urbans que actualment donen una imatge de deixadesa. “A nivell paisatgístic és un desastre absolut”, afirma Luí Maldonado. Una altra via per actuar a nivell econòmic és aprofitar el potencial de la Universitat Politècnica de Catalunya instal·lada a Castelldefels i així atreure empreses tecnològiques d'alt nivell. Apostar per la qualitat de les activitats econòmiques que es desenvolupin dins el Delta més que per la seva quantitat.

Tot i que el Parc Agrari és l'únic parc declarat de Catalunya que produeix diners, no es pot centrar la defensa del Delta i el Parc Agrari simplement en l'economia. Des del punt de vista econòmic qualsevol superfície agrícola sempre sortirà perdent enfront de qualsevol altre activitat econòmica, com ara industrial. Al conjunt del Baix Llobregat l'agricultura, representa una petita part del PIB comarcal. Segons dades de l'Anuari Econòmic Comarcal de 2014 elaborat per Catalunya Caixa, només un 0,36% del Producte Interior Brut (PIB) comarcal de 2013 provenia del sector primari, més d'un punt per sota que en el total de Catalunya. De fet, la plana deltaica és un dels darrers espais agrícoles de la comarca, on el 35% del sòl està urbanitzat i un 9% del sòl es dedica a l'agricultura. Contrasta amb el que passa al global de Catalunya, on el 5% del sòl està urbanitzat i el

PARADETA DEL MERCAT DE PAGÈS

30% són camps agrícoles.

Passat i present agrícola

Dins el sector primari, l'activitat que té més pes tant al Delta del Llobregat com al Baix Llobregat en la seva globalitat. El Delta és una zona de tradició agrícola arrelada. L'activitat econòmica dominant en aquest territori va ser el conreu de la terra fins que el creixement de l'àrea industrial de Barcelona al llarg de la dècada dels seixanta i inicis dels setanta del segle XX va transformar l'economia de la zona. Segons dades de l'Idescat abans de la industrialització, el 1962, es conreaven 32.475 hectàrees al Delta, superfície que ha disminuït fins les 3.352,57 hectàrees.

La ramaderia té un pes testimonial al Baix Llobregat. Suposa el 5,2% del Valor Afegit Brut (VAB) del sector primari respecte el 92,8% que suposa l'agricultura. Tot i aquesta poca activitat ramadera algunes espècies animals compten amb gran renom, com el gall “potablava” d'El Prat de Llobregat que ha aconseguit la Indicació Geogràfica Pro-

tegida de la Unió Europea. El “potablava” és l'únic pollastre o capó de l'Estat reconegut amb aquesta denominació específica.

L'agricultura del Baix Llobregat es reparteix entre la producció d'hortalisses, les flors i plantes ornamentals, la fruita fresca, el vi i els cereals. Destaca la producció d'hortalisses que representa un 53% del VAB de l'agricultura del Baix Llobregat quan a la resta de Catalunya només representa 11% del VAB. Al Delta del Llobregat es produeixen 22.000 tones d'hortalisses anualment segons dades d'Unió de Pagesos; 6.000 de tomàquet, el producte amb més pes, 3.000 de carxofa, el producte estrella d'El Prat de Llobregat, 1.500 de bledes, el Delta n'és el principal productor de Catalunya i 600 de cogombres, l'especialitat de Viladecans. En total, el Parc Agrari produeix un 15% dels hortifrutícules de tot Catalunya.

Algunes poblacions han aconseguit certa notorietat per la qualitat dels seus productes. La carxofa és la verdura més emblemàtica d'El

Prat i del Delta amb més de 100 anys d'història i més de 500 hectàrees conreades d'aquest aliment. El Delta produeix la meitat de cireres de Catalunya,

! *El planejament estratègic es basa en tenir a prop de la ciutat una superfície agrícola per poder alimentar la teva*

població en situacions límit

és la principal comarca productora d'aquesta fruita amb unes 200 famílies que viuen del seu cultiu sobretot a les poblacions de Santa Coloma, Torrelles i Sant Climent. Aquesta última, fins i tot, va rebre el nom de Cirerer del Llobregat durant la primera meitat del segle XX. Gavà és coneguda pels seus espàrrecs, de fet, el Delta és la única

zona de Catalunya on es fa aquesta hortalissa a causa de les particulars característiques del sòl i clima que necessita.

El Parc Agrari pertany a 13 municipis; Castelldefels, Cornellà, Gavà, Molins de Rei, Pal·lejà, El Papiol, El Prat de Llobregat, Sant Boi, Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí, Sant Vicenç dels Horts, Santa Coloma de Cervelló i Viladecans. Hi ha 621 explotacions i 1200 persones ocupades segons dades de la Diputació de Barcelona. A aquesta activitat directa se li han de sumar les feines indirectes que genera l'agricultura del Delta a les ciutats de l'entorn: mecànics de maquinària agrícola, transportistes, comerciants...

Hi ha tres espais agraris a Catalunya que destaquen per sobre de la resta, tant per la seva integritat i superfície, com pel seu potencial productiu segons el Col·legi d'Enginyers Agrònoms: el Delta de l'Ebre, el Delta del Llobregat i el sistema deltaic Ter-Fluvià-Muga. L'agricul-

tura és doncs un dels valors del Delta que cal potenciar. El Delta ha estat durant anys el rebost de Barcelona i ara és una zona que garanteix una mínima seguretat, independència i sobirania alimentària a Catalunya i la seva capital.

La marca Delta
Hi ha futur per a l'agricultura del Delta i una mesura que

ha usat el consorci del Parc Agrari per potenciar-lo és el distintiu “Producte Fresc del Parc Agrari del Baix Llobregat” dels productes de proximitat del Delta.

D'aquesta manera, aquests aliments suposen un atractiu sòlid en un lloc amb tanta competència com el Mercabarna, on les cooperatives del Baix Llobregat tenen un petit mercat en la nau G. Aquesta venda també es fa de manera directa al consumidor a diferents punts de les ciutats metropolitanas o a través del portal web El camp a casa.

Raimon Roda, gerent del Parc Agrari, assegura que aquest segell de qualitat està pensat perquè els productors el puguin adjuntar a la seva marca i d'aquesta manera potenciar els productes agraris.

Què ens suposa tenir l'opció de comprar tomàquets cultivats a 20 quilòmetres de casa enlloc de 2.000? Hem de considerar aquest accés a aliments frescos, amb valors ecològics, de km0 i de qualitat com un valor de qualitat de vida i una oportunitat a explotar. “Sabors de l'horta” és una iniciativa del Parc Agrari conjuntament amb el consorci de Turisme que consisteix en la identificació del producte fresc en les cartes de diferents restaurants del Baix Llobregat per tal de donar prestigi tant als restauradors, que estan cuinant amb producte local i fresc, com a l'aliment del Delta que és vist com un al·licient. Actualment, hi ha 43 restauradors al Baix Llobregat que identifiquen en les seves cartes el producte fresc, com per exemple El Mirador de Sant Just Desvern, El Capritx d'en Carles Bermell de Santa Coloma de Cervelló o el Tasta'mm de Gavà. Fins i tot diversos cuiners de la comarca s'han agrupat, sota el nom de Cubat, amb la idea de potenciar aquests productes barrejant innovació amb la història dels aliments del Baix Llobregat.

En aquesta mateixa línia d'impuls de la marca Delta

pel que fa els seus aliments es situa la iniciativa dels mercats de pagès. Són mercats de venda directa on es garanteix la qualitat i per tant revaloritzen el producte. Actualment hi ha vuit mercats de pagès arreu del Baix Llobregat, com el de Gavà o el d'El Prat de Llobregat.

Renovació necessària

S'ha de produir una renovació i un canvi generacional per garantir la continuïtat del Parc, encarar nous reptes, vendre la marca dels que es conrea, com les carxofes d'El Prat, i així activar encara més aquesta activitat econòmica. Un exemple de comarca que s'ha revaloritzat a través dels seus productes és el Priorat. Fa trenta anys el vi del Priorat no tenia ni la qualitat ni la imatge que té ara, però han aconseguit capgirar la situació i posar-lo en valor a través de la tecnologia i la qualitat per passar ser una referència d'aquest producte. Perquè no fer el mateix amb les hortalisses i fruites del Delta?

Metropòlis referent

Barcelona és un referent mundial de la protecció de l'agricultura periurbana en una època en què l'escassetat de recursos com l'aigua o el petroli poden fer fallar les xarxes de distribució alimentàries mundial i per tant les xarxes locals adquireixen molta importància. Precisament, un valor per la preservació del qual no s'ha parlat mai ni a Catalunya ni a Espanya és l'estratègia. Quan es parla de planejament estratègic es parla de tenir relativament a prop una superfície agrícola per poder alimentar la teva població en situacions límits com ara la guerra. La dependència de les ciutats al flux d'aliments que els prové de l'exterior cada vegada és més extrema i l'esgotament del petroli o situacions bèl·liques que impedisin el transport d'aquest combustible des dels països productors, comportaria que Europa

VISITA D'UNA ESCOLA ALS ESPAIS NATURALS DEL DELTA

es quedés sense petroli en un termini de tres mesos de manera que no es podria fer arribar menjar a les ciutats. En el cas de Barcelona representa cinc milions de persones a alimentar que és complicat, però què passaria en un cas com Tokyo on són 45 milions? D'això tracta l'estratègia i ja hi ha ciutats que han començat a estudiar-ho i que funcionen a la inversa que aquí: enlloc de construir en un lloc com el Delta, estan desurbanitzant zones per tal de generar àrees verdes on en cas de necessitat es pugui plantar. La primera ciutat que ho va fer va ser Toronto i l'han seguit Nova York, Londres i Copenhaguen.

Anglaterra ja va desenvolupar aquesta estratègia a la Segona Guerra Mundial. De la mateixa manera que es feien campanyes perquè la gent no parlés de certs temes per donar pistes a l'enemic, es va fer una campanya perquè tot-hom plantés al seu jardí per tal de poder subsistir al bloqueig que patien. El planejament estratègic consisteix precisament en això; tenir assegurada la possibilitat de

tenir lloc on plantar per alimentar la població.

Segons Luís Maldonado, hi ha un exemple clar de com d'útil pot ser el valor estratègic de tenir sòl lliure a tocar d'una ciutat; el fet que Barcelona tingués una zona com el Baix Llobregat a tocar va endarrerir l'entrada de l'exèrcit nacional, "senzillament podien resistir més temps". No s'ha de confondre aquest valor estratègic amb el de sobirania alimentària. Estant relacionats perquè ambdós casos consisteixen en garantir l'alimentació de la població, però en el cas de l'estratègia es refereix en situacions límit molt particulars.

Paradís mediambiental

L'agricultura, a més, contribueix a la conservació del patrimoni natural del Delta; manté el paisatge i conserva el sòl, l'espai lliure i sobretot incideix en la conservació dels aqüífers. L'aqüífer que acull el subsòl del Delta també és un bé estratègic per a l'àrea metropolitana.

De fet, es tracta d'un aqüífer doble; està format per un aqüífer superior conegut des

de fa segles i un inferior que va ser un autèntic revulsiu per la zona quan es va descobrir l'any 1893. Però no només l'agricultura es va beneficiar dels aqüífers, sinó que també va permetre la industrialització al Delta. En situació de sequera, els pous d'Aigües de Barcelona, situats a Cornellà i Sant Joan Despí aporten l'aigua que manca als embassaments. L'aigua també és vital pels espais naturals com La Ricarda, la maresma de les Filipines o l'estany del Remolar.

Els aiguamolls són un dels tresors preuats del Delta, ja que, actualment només un 1% del territori català són aiguamolls. Aquests paratges naturals acullen una eleva-

da varietat de flora i fauna. A nivell faunístic, ressalten la quantitat d'orquídies úniques a Catalunya, el Delta gaudeix de fins a 22 espècies diferents. El turisme és un opció destacada per incentivar l'activitat del Delta. No un turisme de masses, sinó un turisme de qualitat. Una altra via per actuar a nivell econòmic és aprofitar el potencial de la Universitat Politècnica de Catalunya instal·lada a Castelldefels i així atreure empreses tecnològiques d'alt nivell. Apostar per la qualitat de les activitats econòmiques que es desenvolupin dins el Delta més que per la seva quantitat.

Font d'oci gratuït

En una zona on les ciutats són tan denses a nivell de població i a nivell urbanístic, i les zones verdes són escasses, un lloc com el Delta genera unes expectatives a nivell social insubstituïbles. Famílies senceres, ciclistes, corredors, gent que passeja... gaudeixen dels marges del riu Llobregat i el seu delta com a font d'oci gratuït. El camí al costat del riu ja hi és ara del que es tracta és de posar-lo. En aquest sentit, la Diputació de Barcelona ha impulsat un nou projecte; les "Vies Blaves" per tal d'aconseguir la dinamització turística de la zona. El projecte es basa en tres vies blaves; la del riu Llobregat i les dels seus afluents Anoia i Cardener. La Via Blava Llobregat recorrerà la llera del riu Llobregat, l'únic que neix i mor a la província de Barce-

lona, al llarg de 186 quilòmetres, des de les fonts del Llobregat a Castellar de n'Hug fins a la desembocadura del riu a El Prat de Llobregat. El turisme és un opció destacada per incentivar l'activitat del Delta. No un turisme de masses, sinó un turisme de qualitat. Una altra via per actuar a nivell econòmic és aprofitar el potencial de la Universitat Politècnica de Catalunya instal·lada a Castelldefels i així atreure empreses tecnològiques d'alt nivell. Apostar per la qualitat de les activitats econòmiques que es desenvolupin dins el Delta més que per la seva quantitat.

Forjar la identitat

El paisatge del Parc Agrari i els espais naturals aporta identitat i arrelament a la gent que viu al Baix Llobregat, una comarca on el sentiment de comarca clàssica no existeix per diversos motius; la transformació demogràfica i social i la independència de les ciutats de la zona que són prou grans com per bastir-se per elles soles i tenen vida pròpia. A més no, no hi ha una capitalitat real dins la comarca sinó que Barcelona actua com a centre que atrau. La poca part de la població implicada en la comarca han hagut de forjar la identitat del Baix Llobregat a base dels pocs referents amb els que es compta; les lluites obreres i el riu Llobregat. El Delta doncs és clau en consolidar aquest debilitat sentiment de comarca; una funció més local, però que no deixa de tenir importància.

Unió de competències

Un dels esculls amb els que es troba el Delta del Llobregat és la gran quantitat d'administracions que tenen competències en ell; Ajuntaments, els consorcis dels Espais Naturals del Delta del Llobregat i del Parc Agrari del Baix Llobregat, el Consell Comarcal del Baix Llobregat, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona, la Generalitat de

Catalunya, l'Estat espanyol i la Unió Europea. A més dins la pròpia Generalitat les competències del Delta estan dividides entre el Departament de Territori i Sostenibilitat i el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Aquesta superposició d'administracions alhora de prendre decisions pot complicar encara més les feines de preservació del territori, encara que també pot servir com a excusa per passar-se la responsabilitat d'una administració a una altra.

Per aconseguir garantir la conservació tant del Delta com de la resta de patrimoni natural de Catalunya, el govern de la Generalitat està estudiant crear una agència del patrimoni natural de Catalunya amb l'objectiu de concentrar les competències en un únic ens i així reforçar i coordinar la gestió de les tasques de protecció de la natura. Aquesta proposta prové del col·lectiu Conservació.cat que a part de la creació de l'Agència demanen l'aprovació d'una estratègia de finançament de la política de patrimoni natural i la recuperació urgent de recursos destinats a aquesta finalitat, els quals han sofert una disminució substancial en els darrers anys, amb una atenció particular a la Xarxa de Parcs. També en l'àmbit del finançament, l'aplicació de mesures de fiscalitat ambiental i de distribució dels recursos públics que fomentin la conservació del patrimoni natural.

Combatre la desconeixença

Un dels problemes més grans que planteja al Delta és el desconeixement que hi ha sobre ell. Molta gent, inclús del Baix Llobregat, mai ha trepitjat la plana deltaica, sinó que simplement és usada com a lloc de pas. A Barcelona mateix poca gent de l'existència d'aquest territori. Tots els altres arguments de preservació de l'espai es queden en res si la gent no coneix el

Delta. Per combatre aquesta desconeixença s'ha de millorar l'accessibilitat per la població al Parc Agrari. Però Raimon Roda, president del Parc Agrari, defineix el parc com "un polígon d'activitat econòmica" i no tant com un espai natural, a fi de deixar clar que també s'han de tenir en compte les necessitats dels pagesos i no només de la natura o dels visitats. Defensen que el Parc Agrari és un parc industrial, però enlloc de produir peces metàl·liques produeixen albergínies, per tant, la gent no hi hauria d'entrar. Però s'ha de trobar l'equilibri entre les dues activitats perquè realment el parc es revaloritzi, perquè si ens quedem en l'agricultura deixem de banda la resta de valors i l'atractiu del Delta baixa. S'ha de treballar la informació i l'educació de la població perquè la gent pugui accedir al parc sense resultar una amenaça pels agricultors. A Escòcia, per exemple, està regulat el dret a poder passar per les grans extensions de terres privades perquè la zona sigui més accessible i se'n pugui gaudir. Accedir al Delta vol dir coneixre'l, coneixre'l vol dir estimar-lo i estimar-lo vol dir defensar-lo.

Garantia de futur

Des del Consorci dels Espais Naturals del Delta del Llobregat es concep com una garantia de futur educar les generacions més joves sobre els valors i els beneficis de preservar aquestes reserves naturals. L'espai Remolar-Filipines rep visites diàries d'escoles; de les aproximadament 130.000 persones anuals que visiten els espais naturals del Delta del Llobregat, al voltant de 20.000 són visites escolars, segons dades del propi Consorci. Aquesta divulgació també ajudaria a la zona del Parc Agrari, però es mostra reticent a aquesta fusió amb altres activitats.

Hi ha tres postures possibles davant del Delta del Llobregat; prohibir-ho tot, el

planejament, és a dir, ordenar el territori o bé planejar, però alhora canviar tu mateix. Si ordenes el territori, però no canvies els hàbits de la gent poc s'arreglarà. Et col·loques en una posició de superioritat i distància. Per tant, s'ha de treballar en l'equilibri del territori des de totes les posicions, en la reactivació econòmica, en la preservació de les reserves naturals, en la millora de la gran oportunitat que significa tenir una horta periurbana, però alhora s'ha de treballar en la divulgació, la coneixença i agafar consciència que aquesta zona és un autèntic tresor enmig de l'Àrea Metropolitana. Només així s'apacurarà la fragilitat del Delta del Llobregat enfront les inversions de macroprojectes, la pressió urbanística i el creixement de la gran metropòlis, Barcelona. III

AUS SOBREVOLANT ELS AIGUAMOLLS DEL REMOLAR

AGRICULTURA I INDÚSTRIA CONVIUEN A SANT BOI DE LLOBREGAT

El Remolar millora com espai d'interès natural, després de restaurar les zones degradades

És la zona que des de l'any 1960 fins al 2005 va estar ocupada pel càmping Toro Bravo i ara està a disposició dels ciutadans amb programes de recerca i educació ambiental

Gràcies a l'Obra Social "la Caixa" i la Diputació de Barcelona, s'ha executat un projecte de restauració que ha permès la renaturalització de vint hectàrees de de pineda de pi pinyer

Redacció

La Diputació de Barcelona i l'Obra Social "la Caixa" han realitzat el projecte de restauració de zones degradades i millora d'hàbitats a l'Espai Natural del Remolar, al delta del Llobregat, en la zona que des de l'any 1960 i fins al 2005 va estar ocupada pel càmping Toro Bravo. L'any 2007, aquests terrenys de gairebé 20 hectàrees de pineda, van ser cedits per AENA a l'Ajuntament de Viladecans per a la seva gestió. L'objectiu de l'actuació és posar aquest espai a disposició dels ciutadans amb programes de recerca i educació ambiental i el seu ús públic com a zona d'esbarjo i descans en un entorn saludable.

El projecte ha comptat amb l'assessorament de la Fundació AccióNatura i el CREAF (Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals), per la millora dels hàbitats i l'estat de conservació i sanitari de la pineda de pi pinyer i l'eliminació de les espècies al·lòctones o invasores.

La inversió realitzada ha estat de 43.455 euros aportats per la Fundació Bancària "la Caixa" i en l'execució dels treballs hi han participat set persones en risc d'exclusió social pertanyents a la Fundació Nou Xamfrà, centre especial de treball, i Passar Via, empresa d'inserció.

Espai natural del Remolar

El Remolar és un espai situat al municipi de Viladecans, a tocar de l'aeroport del Prat. Fins fa pocs anys estava ocupat pel càmping Toro Bravo, que portava en funcionament des del 1960 i que podia arribar a acollir fins a 6.000 persones, amb la consegüent degradació de la zona que això comportava.

Aquests terrenys van ser expropiats l'any 2004 per AENA que en va cedir la gestió a l'Ajuntament de Viladecans, el qual va iniciar accions per recuperar aquest espai natural amb l'objectiu de preservar l'ecosistema propi de les pinedes litorals i zones dunars mediterrànies.

Enguany, gràcies a l'Obra Social "la Caixa" i la Diputació de Barcelona, s'ha executat un projecte de restauració que ha permès diverses intervencions de restauració d'aquest espai natural, com ara la millora de la pineda, afectada per la plaga d'un barrinador, l'eliminació de les plantes al·lòctones invasores i la prevenció d'incendis.

L'objectiu final de l'actuació és, més enllà de comptar amb un espai natural ben conservat enmig d'una zona fortament artificialitzada, posar-lo a disposició de la societat per al seu gaudi i benestar, mitjançant els programes de recerca i educació ambiental, i el seu ús públic per a la passejada i el descans en un entorn saludable.

Arrel de l'aprovació del Pla Director de l'aeroport de Barcelona - el Prat, l'any 1999 AENA va expropiar una

franja del litoral del municipi de Viladecans, en la que es trobaven ubicats els càmpings Toro Bravo, Filipines i Ballena Alegre. Concretament, els terrenys del càmping Toro Bravo van passar a formar part de la Xarxa Natura 2000.

20 hectàrees de pineda de pi pinyer

Quan l'any 2007 AENA va cedir la gestió de les gairebé 20 hectàrees de la pineda del Remolar a l'Ajuntament de Viladecans, aquest va iniciar un procés de renaturalització dels terrenys. En un inici va consistir en tasques d'enderroc d'edificis, carrers, paviments i recollida de runes, portant-se a un abocador autoritzat més de 40.000 tones de runa.

Durant aquests anys, l'Ajuntament de Viladecans, mitjançant accions de voluntariat i plans d'ocupació, també ha realitzat tasques d'extracció de plantes exòtiques i/o invasores, així com de restes pròpies de l'activitat d'acampada, però encara hi ha molta feina per fer.

L'espai consta d'una franja de pineda de pi pinyer molt afectada per escarabats barrinadors de la fusta, així com àrees amb presència d'una barreja d'espècies herbàcies, arbustives i arbòries, entre les que destaca una potent albereda i diverses zones d'elevada diversitat d'orquídies. En tota la zona s'hi troba tant vegetació autòctona com exòtica, a conseqüència de tants anys d'activitat d'acampada.

Així mateix, l'espai compta amb dues petites edificacions que no es van enderrocar, així com algunes de les piscines. L'ús actual és de suport a la recerca per a la conservació (principalment amb peixos, amfibis i rèptils) i amb algunes activitats esporàdiques d'educació ambiental.

Obrir l'entorn als ciutadans

L'objectiu estratègic del projecte de millora és que el conjunt de l'espai pugui acollir projectes de recerca més potents, una notable increment dels programes d'educació ambiental i, mitjançant un futur pla d'usos, obrir aquest espai a la visita dels ciutadans en un entorn de gran qualitat ambiental i paisatgística, per a la millora de la seva salut i benestar dins el conjunt de la Reserva Natural del Remolar-Filipines.

Gràcies a aquest projecte, redactat per la Diputació de Barcelona, amb l'assessorament de la Fundació AccióNa-

tura i el CREAF (Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals), i executat en el marc de la col·laboració entre l'Obra Social "la Caixa" i la Diputació de Barcelona, s'han pogut fer un conjunt d'intervencions que persegueixen objectius específics:

Millorar els hàbitats

El treball de millora s'han concentrat en: millorar l'estat de conservació i sanitari de la pineda de pi pinyer; augmentar la pervivència i vigorositat de l'albereda; eliminar i controlar les espècies al·lòctones i/o invasores; prevenció d'incendis (amb educació del combustible); preservar i potenciar les comunitats d'orquídies autòctones existents i conservar el valor faunístic de l'espai.

Els treballs han consistit en: Aclarida lleugera de la pineda per disminuir-ne la densitat i tallada sanitària dels pins morts o afectats pel vent o per plagues, ja que l'any 2010 es va detectar l'existència de pins afectats pel barrinador del pi (Tomiscus destruens). Arrencada manual o mecànica de les plantes exòtiques i/o invasores (Myoporum, Aloe, Yucca, Cortaderia, Agave i Senecio mikanoides, entre d'altres) fent-se un tractament herbicida localitzat a la soca tallada si no es podia extreure l'arrel (Eucaliptus i Robinia pseudoacacia). En total, s'han eliminat 22,5 tones d'espècies exòtiques. Selecció dels tanys dels àlbers i estassada de la vegetació de la vora per afavorir el desenvolupament de l'albereda. Extracció de totes les restes vegetals generades i transport a gestor autoritzat. Col·locació de caixes niu per afavorir la nidificació d'ocells.

Mentre s'han realitzat els treballs s'ha tingut cura de no fer cap actuació a les zones d'orquídies per a afavorir la consolidació i bon desenvolupament de les orquídies. També s'ha decidit no extreure alguns dels pins morts, ja que la presència de fusta morta és de gran interès per a nombroses espècies de flora i fauna.

La inversió destinada a aquest projecte és de 43.455,70€ que ha aportat la Fundació Bancària "la Caixa" aportats en el marc del Conveni de col·laboració amb la Diputació de Barcelona. En l'execució dels treballs hi ha participat set persones en risc d'exclusió social pertanyents a entitats del tercer sector social: la Fundació Nou Xamfrà, centre especial de treball, i Passar Via, empresa d'inserció. //

Agraïments

Diputació
Barcelona

Sabadell

